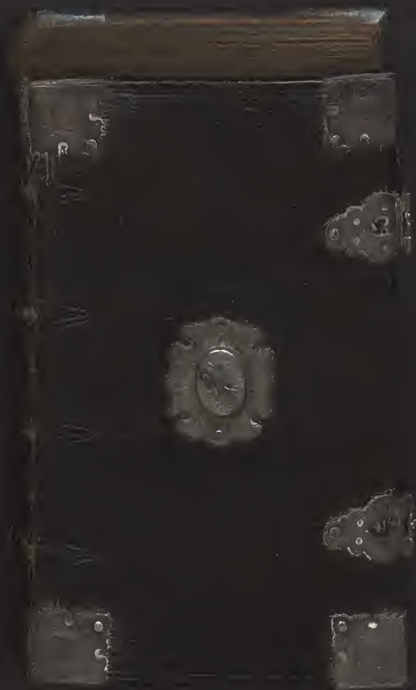
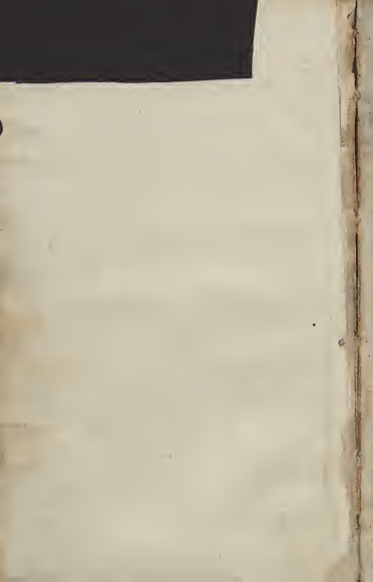

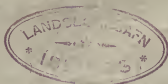
Ein Ny
Psalma Book
Islendsk,

Med mørgum andligum,
Christiligum Lofsaungvum
og Vijsum
Somuleidis nockrum ægiæt
um, nyum og nakvæmum
Psalmum endurbætt.

GUDI einum og
Þrennum, Fødur, Syni og
H. Anda, til Lofs og dyrdar,
eñ Jñbyggiurum þessa Lands til
Gledi, Gagns og Gooda fyrer
Lijf og Saal.

Ad Forlagi Brædraña
Sigurdar og Peturs
Þorstenssona.

Prentudi Kaupmaña Hofn, af Ernst Henr.
Berling, aar eptir Guds Burd, 1746.

Formaali
Doct. Martin Luthers
yfir sijna
Psalma Book.

Med andligra Wijsna Saunſgur, ſie goodur og Gudi þægiligur, ætla eg eingvum Kriſtnum ovitanligt; þviad af Dæmum Spaamanna og Koonga i Gamla Teſtamentinu, ſem med Saung og Soon, med Pſalmum, og alls haattudu Streingia Hlioodi hafa Gud lofad, vita allir, ſo og einnin hefur ſoddan Sidvenia i Kriſtniñi fra Upphafi verid; Jaa, S. Paall hefur og einnin þvilijkt iñſett og ſkickad 1 Cor. xiiij. og Col. iij. ſkipar hañ ad meñ ſkuli ſyngia Drottni af Hiarta Andliga Pſalma og Wijſur, ſo þar med Guds Ord og Chriſteligur Lærdoomur ær alla vega, mætti ydkaſt, aukaſt og efliaſt.

Þar fyrir hefi eg og einnin, jafnframt ødrum, nockra Andliga Pſalma ſamantekid til goods Upphafs, og ad gefa odrum tilefni þar til, ſem þad betur kunna, ſo ad þad Heilaga Evangelium, ſem nu af Guds Naad er uppkomid aptur, mætti efliaſt, aukaſt og vardveitaſt. Svo ad vier kyñum ad hrooſa oſs, eins

sem Moyses hañ giörir i sijnum Lofsaung, Exod. xv. ad Christur sie vor Lofsaungur, og ad vier vitum ecki ad syngia nie segia af neinu ødru, nema af vorum Lausnara JEsu Christo, sem S. Paal seger 1 Cor. ij.

Pessir Psalmar eru og þar til med fioorum Hlioodum samsetter, ej til añars-eñ þess, ad eg villdi ad Ungdoomuriñ, sem mentast skal i Musica, og ødrum Bookligum listum, hañ hefdi eitthvad, med hveriu hañ mætti laus verda, vid þær Ammors Vijsur, og holldlig Kvædi, og i Stadin þeirra lærdi þad sem er gott og heilsusamligt, og tæki þad til sijn, med Lyst, svo sem Ungdoominum tilheyrir.

Eg er ecki þess Siñis, sem nockrer villu Andar hallda, ad fyrer Evangelium skuli allar bokligar Listir nidurlagdar verda; Helldur vil eg, ad allar Mentir, einkum su Musica (Saung-List) þioonudu þeim, sem þær giefid og skapad hefur. Bidiandi þess vegna alla Frooma og Kristna meñ, ad þeir laati sier þetta vel lijka, og ef Gud giefur nockrum þvilijkt eda meira, þar hiaalpi og styrki til ad efla þetta. Oll Verolldiñ er (þvi midur) gleimskufull og nenningarlaus, Ungdoomiñ upp ad tipta og Fræda: Skylldu meñ þess vegna ecki gefa Orsok og Efni til soddan, helldur afvenda þvi af fremsta mætti. GUD gefi oss ollum sijna Naad i JESU Nafni, Amen.

Fyrsti-

Fyrsti Partur þessarar Psalmabookar, hlioodar um̃ Hołdgan og Hingadburd HErrañs Christi, hañs Pijnu, Upprisu og Himnafør.

Fyrsti Psalmur.

Toon. Hallt osś Gud vid þitt etc.

Nu kom Heidiña Hiaalpar Raad, helgasta þetta Meyar Saad, undarligt virdist øllum Heim, ad Gud villdi so fædast þeim.

2. Ei af Holldi nie Bloodi Mañs, helldur Guds Krapti og Anda hañs, Ord Guds einn Madur ordiñ er, Avoxtur Lijfsins bloomgast hier.

3. Lijf eiñar Joomfrwr oliett var, okreinkt ad Meydoom Pungañ bar; af Dygdum lioomar eins og Sool, og var Gud þa i sijnum Stool.

4. So geck hañ fram̃ um̃ Svefnhws sitt, sem var koongligum Sooma prydt, sialfur Gud og eiñ sañur Mañ, sijna Leid fwś ad ferdist hañ.

5. Af Fodurnum utgeingiñ er, aptur til Fødurs hiedan fer, allt til Helvita ofan stie, upp þadan aa Guds Hæȩsæte.

6. Fodurnum jafn ad øllu er, aa sier holldś

Sigurmerki. ber, leggiandi ꜳ sitt eilijft Valld, Eymdir vorar og veika Holld.

7. Lioomar nu Jata Lausnarans, Lioos nytt gefur oss Noottin hañs, eckert Myrkur þad kesia kann; Kristin Trw byr vid Liooma þañ.

8. Hædstum Gudi sie Heidur og Dyrd, hañs Syni Lof og þackargiord, Heilögum Anda sie æ og nu, um̃ Alldir Allda Virding su.

2. Psalmur, med sama Ton.

Adam leiddi oss j þa Neyd, af þvi erfdum vier Synd og Deyd, umbreytter Art og Edli Mañs. obreytanlig var Spilling hañs.

2. J Syndum fæddir vorum vær, Verk vor mannlig ei dugdu par, sterkliga hafdi a oss Halld, Helvijti, Synd og Daudans Valld.

3. Aumkadi Gud oss auma Meñ, utsendi til vor siñ Soneñ, Holldi voru so huldi sig, so Hialp veittist oss milldilig.

4. Fodursins Vilia veitti Son, virdtist ad kvitta Mañligt Kyn, A sig took Ostyrk mañligañ, eñ sijnum Guddoom samt hiellt hañ.

5. Gietiñ af helgum Anda er, efter Manude niju hier, Af Mariu fæddist Madur eiñ, mey doomur heñar var þo hreiñ.

6. Fra Ungdoomi til Enda sijns, alla þoldi neyd Mañkynsins, og fyrir oss so aumur var, undir Hofdi ei hafdi par.

7. Medañ j Verolldu Madur var, meir enn þriu og þriatiju ꜳr, oss til hialprædis Herrañ leid, Hormung stoora og marga Neyd.

8. Mill-

8. Milldasti Gud vier þockum þier, : þad oß særdum og siukum hier, Hingad sendt hefur Hyrdir þañ, Hialp vorum Saalum veita kañ.

9. Hverki Verkiñ nie Helgun vor, helldur þijn Naad og Myskun stoor, Neyddi þig so ad Soniñ þiñ, sendir ad leysa mañligt Kyn.

10. Heimsins Lausnari Herra Christ, heilagur ertu getiñ vijst, og i Syndleysi alliñ ert : Adam hefur þvi fyrirgiort.

11. Þijns saññarliga Sakleisis, sialfs Helgidooms og Riettlætis, gief med þier niootum Guds Son kiær, Grædslu þad vorum Saalum fær.

12. Guds Rijkis Arfi, sem fiellum fraa, fyrir Trw rietta laat oß naa, Alljt med Myskun allt þitt Lid, eilijfa gief oß Dyrd og Frid.

3. Psalmur, med sama lag.

Af Adam er um allañ Tijd, aa voru Holldi Bøl van strijd, til Dauda Saal og Andi er saar Saklaust eckert aa Mañi var.

2. Oß hafdi fangad ogna Neyd, yfir oß rijkti Synd og Deyd, i Fordæmingu fiellum vier, fanst eingin Boot aa nockrum hier.

3. Þaa leit Gud yfir allt Kyn Mañs, ef nockur giordi Vilia hans, Hañ villdi eiñ sier hollañ faa, Holldliga Meñ alleina sa.

4. Þvi Lijf og sañligt Sakleysi, Sæmd og Uppruna Riettlæti, i Adam hofdum aller mist, af hverium komnir vorum vijst.

5. Þaa hañ so leida Lostu fañ, Lækning eingva nie

nie Hiálpar Mañ, að sijna storu Elsku leit, að øll hieldist hans Fyrirheit.

6. Mællti eg vil myskuna þeim, miñ Son ut giefa fyrir Heim, Að Heill þeirra og Hiaalpare, Huggun og Saalar Lækning sie.

7. Abraham og Afkvæmi hans, og David soor þañ Eyð til Sañs, þañ Soniñ hiet ad senda þeim, sem leysti allañ Lijð um Heim.

8. Spaamoñum var su vitran giord, vijda ut-breiddust þeirra Ord, fiølda Koonga og frooman Lyð, fysti þar eptir laangañ Tijð.

9. Lijkamliga sem lysti þaa, lijka þo hañ ei mætti sia, þaa Trw høfdu þo i Hiarta traust, hañ mundi frelsa þar efalaust.

10. Sem komið var þeim Alldri að, af hver-ium Jacob hafði spaad, Davids Ættmañi ein um þaa, er trwlofud Mey Maria.

11. Af heñar Meydooms hreiñu Bloodi Hiemmeska Guds Krapturiñ goodi, skoop Barn helgasta Heimi i, Hiarta, Naad og Myskun er hiar þvi.

12. O! Jesu Lijfs Avøxtur hreiñ, aan Synda ert þu gietiñ eiñ, Veittu oss Blessan Heill og Hlijf, Himneska Dyrd og eilijft Lijf.

4. Psalmur, med sijnum Ton.

Skaparið Stiarna Herra hreiñ, hver trwudum ad lysir eiñ, Christur sem allañ leystir Lyð, lijt hsamur vorum Bænum hlyð.

2. Mæddi þiñ Hug su mesta Neyð, að Mañ

kyn

kyn fiell i eilijfañ Deyð, vesala leystir Verolld þar, Vægð og Lækning liest auma far.

3. Þar Kvollði Heims var komið nær, kom af Salnum Brudgumi skiær, Af Joomfrur lijfi far Herrañ hær, helgust Mooðir var Meyan klær.

4. Hans dyrstu Vallði hneigia sig, Hnie allrar Skiepnu audmiuklig, æ Himni, Jorðu og Helvijte, hans Vilia ollum hlyðlñ sie.

5. Allt hefur hañ með Orði skapt, Eðli giefur þvi Lijf og Krapt, eptir sijns Vilia Setninge, so hañ af ollum þecktur sie.

6. Helgasti JEsu heyr oss nu, Heimiñ að dæma klemur þu, Varðveittu oss æ allri Tijð, illgiarna Diofuls Vielum við.

7. Guði Foður og Syni sie, soñ Dyrð, Heiður að eilijfu, og helgum Anda sem huggar traust, hvað um Allðir sie endalaust.

5. Psalmur, með sijnum Ton.

Af Foðurs Hiarta Barn er borið, eingietiñ Guðs Son er það, að Uppháfi er til kiorið að veita Heimi Lijf og Nææð, i ollum Hlutum, allt hañ iææxtum, i Gleði og Hrygð, þvi Guði sie, Lof, Dyrð, Heiður að eilijfu.

2. Mey su heilog vijst mun vera, Mañ slijkañ i Heimiñ bar, hver kañ skilia og kuñgiora, Kraptur og Naið su hvijlijk var, Syni og Mooður, mesti Heiður, gafst af Hæð, þvi Guði sie, Lof, Dyrð, Heiður að eilijfu.

3. Valld og allir Einglar bioða, æðst lof Foð-

 ur

ur Himnum at, so skal og af Hiarta hlioda, Heimur um̃ Guds Elsku þaa, mestu Milldi veita villdi, gaf siñ Son, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

4. Um̃ þañ Spaameñ allir segia, ad hans komu girntust siaa, hverra Ósk og Hiartans Trega, helldur Ritning miñist aa, hvenær Heimi Heill su kiæmi, sem feingum nu, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

5. Elldri Meñ og yngri losid, ætijd Gud med Hug og Raust, Iñgang Himna opiñ hafid, og erud kvittir efalaust, vid Eymd stærsta, eignist hædsta Dyrd og Raad, þvi Gudi sie, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu.

6. O! ad vier þa Elsku þecktum, osorskulldad Gud oss gaf, Ad hans Bod og Vilia vocktum vorum Syndum lietum af, i Lijfi og Dauda Drottni hlijda, hañ hiaalpi oss, og honum sie, hædst Lof, Heidur ad eilijfu.

6. Psalm. Ton. JEsu Endurlausniñ rc.

Christur allra Endurlausn og Von, af Fødur Guds eingietiñ Son, fyrr Upphafi eiñ fæddist hañ, framar þad eingiñ segia kañ.

2. Geisli Fødursins ertu og Lioos, eilijf Von øllum giefin oss, giættu blessadur ad Bænum þeim, bidur þiñ Lydur um̃ allañ Heim.

3. Minstu eslandi Önd og Frid, ad saker vor i fyrri Tijd, af hreiñi Joomfru hingad barst, Holldz mynd vorri þu skrijddur varst.

4. Haa-

4. Haatijd vottar hier þessi þad, hvert aat kiemur oss eitt siñ ad, ollum Heimi ein Hialpin tru, af Haasæti Fodurs varst sendur þu.

5. Himeniñ Jord og hier med Sioor, hver skiepna i þeim smaa og stoor, fagnandi syngi sætligt Lof, ad Son siñ Gud i Heimiñ gaf.

6. A Fædingar Haatijd ad særa hier, fagnadar Lossaung skylldugt er, oss sem hefur þu biargad best, med Bloodi þijnu endurleyst.

7. Herra Jesu þig heidrum vier, hver af Meyuñe fæddur er, med Fodur og helgum Anda, ollu stioornandi aan enda.

7. Psalm. Ton. Standid upp Christi.

Fodursins Tignar lioomandi Lios, af Liossi liossid færdir oss, Lioos Liossins og Bruñur byrti kiær; byrtandi Dagiñ Dagur skiær.

2. Oss upplysi hin saña Sool, sem æsinliga liomar vel, og Guddooms Anda Geislañ siñ, giefandi i vor Hiortun iñ.

3. Fodur þig nefnum fegnir vier, Fodur, hvers Dyrdin eilijf er, Fodur sem besta Blessan gaf, Byrdi Synda oss lietti af.

4. Athæfi heilagt esli sa, Ædi Diofulsins hrindi fra, og Þrautir allar þverri braatt, Þolinmædiñar styrki Maatt.

5. Huganum raadi og hegdi nu, i Holldi skijrlysu byggi Tru, Astsemi Truar audgi Saal, ecki kuñandi Flærd nie Taal.

6. Christur veri vor Sadning sæt, sie Truan og

vor Dryckian mæt, Taallaus su Andans giøfin good, gledie mest jafnan Kristna Plood.

7. Daguriñ lijdi ofs allvel af, Jdrau lijk sie vid hans upphaf, Middegi Truin myndist vid, Merkingar Hwnsins fordunst Sid.

8. Færist Daguriñ fagur uñ Geim, fylgium Last-varir Skilning heim, med Fodur, Sonuriñ allur er, allañ Fodur hefur Ordid i sier.

9. Gud Fodur allir heidrum hier, hans einka Son og dyrkum vier, med Huggaranum ædstum Anda, Allsvalldanda Gud aan Enda.

8. Psalm. Ton. Skaparriñ Stiarna.

Jaati hvad allur Heimur hier, Hiaalprædi Lijfsins komid er, Dvinarins þa Anaud hver, Endurlausñin vard opinber.

2. Esaias hvad ortifyr, af Mèyuñi framkom þar, Eingill Drottins þañ Bodskap bar, af blessudum Anda fullgiort var.

3. Af trwudu Sædi Maria Mær, medtook Ordid Drottni kiær, hvern allur Heimur ei halldid fær, hañ bar i Lijfi Meyan skiær.

4. Bloomgast Root Jesse sañá siv, so eiñin frioofagst Vondur nu? Avoxtiñ tiedi oliett Fru obrugdin Mey var Moodir þo.

5. J Jesu liet sig leggia þañ, sem Lioosid ollum fyrstur fañ, med Fodur skapadi Himna hañ, hvern Moodir Reisum vafdi Mañ.

6. Hañ sem Lögmæælid Heimi baud, hver eiñin setti þau tiju Bod, einn Madur sialfur giordist Gud, giekk undir Lögmaalsins aanaud.

7. Adam

7. Adam saurgadi ellvri flest, Adam nye þad þvoði best, Mettnadur hins hvad læckadi vest hoof Lijtilæti þessa mest.

8. Veitrist ellum Lijf Lausn og Trw, lidin Noott, sigradur Daudi nu, kom hingad Piood og trw þw, ad Gud sæddi Maria Joomfrw.

9. Dyrd verdi jafnan Drottiñ hier, sem af Meyuñi fæddur er, med Fødur og helgum Anda hier, hiedan af og um allar Allder.

9 Psalm. med sama Lag.

Ord Himneska utgieck til vor, af Fødur fyrr sem gietid var, hver Sonur oss til Hialpar foor, Heimur þa efra Alldur bar.

2. Lys þu upp Drottiñ dapra lund, i dæd æstar þinnar verdi brend, ad allri mætti svolptast Synd, Sañleiks Ord þijn þa verda kiend.

3. Alla ad dæma aptur fer, eingiñ hugur þig dulid fær, Afbrot refsar riett sem ber, rieetlaat- um hlijfir Koongur kiær.

4. Vægd sia oss um þad gialld og grand, sem greiðsla er maklig vorri Synd, med helgum þijn- um i Lijfsins Land, leid þu oss prydda þiñi Mynd.

5. Soñum Gudi og Syni mest, sie Lof, Dyrd, Heidur Velldi traust, og helgum Anda sem hugg- ar best, halldist þad og sie endalaust.

10. Psalm. med sama Lag.

Af Fødurnum Son eingietiñ, i Heim oss fæddi Joomfrwin, Skijrn med Kvol siñ helgar hañ, hvern eiñ so sædir Christiñ Mañ.

2. Hærst=

2. Hærstur Guds Son af Himniſtie, Hollds Mynd ſkryddi ſig mañligre, Skiepnu med Dauda frelſi ſañ, Fegnud Lijfs eilijfs øllum vañ.

3. Lausnari vor þad þiggium vier, þijn Naad yfir oſs komi hier, i Hug vorn gief þitt helga Lios, hreina Trw eiñ n auk i oſs.

4. Vor Drottiñ jafnan ver oſs hia, Villu og Myrk ri oſs frelſa fra, Af oſs Saur allra Synda þvo, Sæl vorri veittu Lækning ſo.

5. Pañ adur komiñ vitum vier, Verolld ad dæma aptur ſer, Koongur vor þijna vallda Piood, verndi þijn Naad og Milldin good.

6. Heidur, Lof, Dyrd ſie Herra þier, af hreiñi Mey oſs fæddur ert, med Fødur og helgum Anda, um allar Alldir an Enda.

II. Pſalm. med ſijnum Ton.

So vijdt um Heim ſem Soolin fer, ſiñ Liooma leingſt um alſur ber, Jeſum eiñ Herra jatum vier, ſem Joomfru Maria fæddi hier.

2. Heims Skapari og Herra eiñ, Hollldi klæddiſt ſem aumur Sveiñ, ſo leyſti Hollld med Hollldi hreiñ, Hialplaus ad ei væri Madur neiñ.

3. Hrein Moodir medtook helgaſt Bloom, Himneſk Guds Naad til heñar kom, Lijf Joomfrwr bar þañ Leyndardoom, lijkleg var ei ſu Gaſan froom.

4. Meyar Hiarta Hreinlijfi prydt, hier vard Gudi Muſteri nytt, um Hollds tilverknad hrein og kvitt, hun gat af Ordi Barnid ſitt.

5. Sæl Maria fæddi Soniñ hañ, sañast Gabriels Ord um̃ hēñ, i Moodurlijfi Lausnarañ lucktur Johañes þeckia kañ.

6. Hædsti Koongur i Heye lær, hafnadi ecki Stalli hær, litla Mioolk þiggur siaalfur sær, sem sedur eiñin Fugla smær.

7. Af þvi fagnar oll Himna hyrd, Herra þeim syngia Einglar Dyrd, glögt birtist þeim sem geymdu Hiord, Gud og Skapari alls a Jord.

8. Heidrum med Muñi hug og Tru, Herrañ oss fæddañ af Joomfru, Fodur og Anda æ og nu, æn Enda halldist Lofgiord su.

12. Psalm. med sama Lag.

Lætted ei af ad lofa Gud, Lyd sijnum sendi heill og Frid, Maria fæddi frijdañ Svein, fyrr og sijdan var Joomfru hrein.

2. Heimsins Lausnara hæfdi vel, hvad fyrri sagdi Ezechiel, Ad meigin æxt til Mañkyns sie, af Meyu ad fædast ospilltre.

3. Hver hefur slijkt i Heimi friett, hrein Mey ad Barni er oliett, So fæddi Moodir Soniñ siñ, ad sakadi ecki Meydoomiñ.

4. So hlaut vera og hæfdi riett, hvad af Gudi var fyrir sett, sem Brudgumi af sijnum Sal Son Guds kom hier i Eymdardal.

5. Almaattugs Fodurs einka Son, eitt Barn vard fyrer Mañs Sioon, Sæ ollum Skiepnum Foodur fær, fæatækliga hañ nærdur var.

6. Pad Barn var Reisum vafid i, Vindar og Sioor

Sioor þoo hlyda þvi, sa allt hefur i hendi sier hvijlist fielaus i Stalli hier.

7. Himna Koongur med hædstri Dyrd, hañ vard Præl lijkur hier a Jord, hafdi ei sialfur Aud nie Gull, ei Koronu Sprota Stool nie Holl.

8. Hia Christ var eckert Hiemsins Skart, hans Koonas Tign var ei þañin vart, eiñ Frelsara og allra Pioon, i Heim oss sendi Gud siñ Son.

9. Dagliga heyrist Drottins hliood, dvel ei ad snwast Christin Piood, Hañ kallar til sijn hvern eiñ Mañ, Hiaalprædis Ord ei bregdast kañ.

10. Komid til hans þaa kostur er, kyñist hann medañ megi þier, Aullum bydur hañ liufa Lund, leitid hañs fyrr eñ þrytur stund.

11. Skiliest Syndir og Illsku vid, idrist og frem̃ ied christiñ Sid, epter Skipan hans breitid best, Bañad hatid og fordist mest.

12. Hver hañs leitar i hreiñi Tru, hañs Ord heyrir giarnan nu, Sañleik giorir af goodri villd Gud vottar sig þess Vin og Skiolld.

13. Saa i Gudi utvaliñ er, af hans Ordi nyr fædist hier, hefur Truna og heñar megn, Himnarijki þess verdur eign.

14. O Jesu Madur Ordiñ nu, oss bidium Myskun veitir þu, til Heidurs þier i hverri stiett, ad hlydum þijnum Vilia riett.

13. Psalm. med þad Lag, J Dag eitt blessad Barnid er.

Haatijd hædst er halldin su, Himna Kongs Til-

Tilkoma, af Meyar Lijfi Lausnariñ nu, liet sier Fæding sooma, Daasamligur er sveiñiñ saa Sæmdum prijddur mest sem maa, i Mañdoomligum hætti, Allt er honum onytt hiaa, eingum vinst ad segia fraa hans Guddoms Dyrdar mætti.

2. Guds Søn kom af eiñi Mey, eins og Roos ber Lilia, Mañs Naattura orkar ei, Aiburd hañ ad skilia, Af Fru Mariu fæddur er, hañ fyrr Upphafi jaatum vier, Skapara Heims og Herra, Moodur Brioost hañ metta hier, Mioolk Skijrlijfis sem þo ber, Alldur Eilijfd stærra.

3. Soolin skijn i giegnum Gler, og giorir ei Spilling neina, fyrir og eptir Fæding er, ospillt Meyan hreina, Sæl var hun, sem Sæmd þaa fieck, ad soddañ Barni oliett gieck; og Gud i Heimiñ fæddi, Heppiñ Brioost Preñingu þeck, hañ til lietu Mioolkur Dryck, sem fialfañ Gud vel saddi.

4. Hyrdar vocktu heila Naatt, Hiardar siñar giæta; Eingill Guds þeim byrtist braatt, bodar Gledi sæta, Boriñ er Koongur Himna hreiñ, i hørdum Stalli liggur Sveiñ, vafiñ i vondum Reifum, Saa er Drottiñ Eingla eiñ Adams Barna fiñst ei neiñ, hvers Vænleik vier so leyfum.

14. Psalm. med sijnum Toon.

Moodir Guds og Meyan skiær, med Lijfi þijnu huliñ var, hañ Heims Vijdd ei hallsdid fær, hañ giørdist Madur Guds Son kiær.

2. Sonar Guds hin saña Frw, syndir Ver-alldar leysti nw, hier med veitti heilog Frw, hrein Mey oflekkud værir þw.

3. Milldasta Guds Mooder hrein, medal kveña ert blessud ein, Barst i Heim þañ sæta Svein, sem læknar oll vor Andar Mein.

4. Gud vorn Fodur heidrum hærst, hañs Syne Jesu Dyrd sie stærst, og heilogum Anda nærst, eilijst Lof sie þier Preñing hærst.

Uñ Fæding Christi, ut af Gudspiallsins Historiu, Vid Lag: J Dag eitt ꝛc.

Joomfru Maria oliett var, a Augustus Tijma, Heitiñ Guds og helgar Spaar, hlutu fram ad koma, Af Keysaranum utgieck Bod, um all-añ Heimiñ skyllde Piood, sig Skattskrifa laata, hver Mañ foor ad hallda þad, heim a siñ Fæd-ingar Stad, Hlijdni honum ad jaata.

2. Joseph ut af Nazareth, a Galilea Landi, i Borg þa Bethlehem hiet, braadliga farandi, þvi af Davids Ættum var, aatti hañ ad biooda þar, Skattskylldu a setta, og med honum Maria, Mey hafdi sier fastnad þaa, ad Barni olietta.

3. Tokst so heñar Tijmi var, Tok medan þar hafdi, fyrsta Son siñ fæddi þar, Fotum sijnum vafdi, J Jotuna hañ hneygdi þaa, þvi Herbergium var vijsad fraa, þung var Faatægt þessi, fyrir oss þoldi Frelsariñ, um ellefu aariñ þreñ, endadi a Krossi.

2. Fiaar

4. Fiaarmeñ voru i somu Sveit, sem voktu um þær Nætur, hielldu siñi Hiord aa Beit, Herrans Eingill mætur, Til þeirra kom so Birtu braa, blessadri i krijngum þaa, af þvi Hrædslu hlioota, Eingill kvad, ei ottist þier, ydur eg stooraň Fognud ber, oll Þiood aa þess ad nioota.

5. I Dag fæddist ydur i Heim, Endulausnari traustur, i Borg Davids Bethlehem, beriñ er Herrañ Christur, Gangid nu i greindañ Stad, gief eg ydur Merki þad, þar skulu þier fiña, reifad Barn i Jotu lagt, eingva hefur Heims Hoffrakt, aa sig took Eymdir siña.

6. Ad þeim Eingli Eptir þad, otal Himna Sveita, sofnudust i sama Stad, sætt Lof Gudi veita, Sungu Gudi a Himnum hærst, Heidur, Lof og Dyrd sie stærst, um eilijfar Alldir, Fridur á Jordu jafnañ sie, Fognudur med Mañkyne, og heilog Trua halldest.

7. Eñ sem sooru Einglarner, upp til Himna þadan, Fiaarmeñ sogdu ferdunst vier, frañ til Davids Stadar, Atburd skulum þañ sialfir siaa, sem segia liet oss Drottiñ fraa, og þar er til falliñ, komu fram og feingu sied, Fru Mariu og Joseph med, og Barnid lagt i Stalliñ.

8. Þaa nu hofdu þetta sied, þadan af kuñgiordu, Atburd þañ og Ordiñ med, er af þvi Barni heyrdu, Hver Mañ sem þvi heyrdi lijst, af Hiardar moñum þotti vijst, undarlig su Saga, Ordiñ þessi oll sier hia, ein vardveitti Maaria, og sette sier i Huga.

9. Hyrdar geingu gladir Heim, Gud heidra og lofa, ad Sañleik allañ syndi þeim, sem ædur heyrt hafa, Christin Piood med Packargiord, þiggi JEsum boriñ a Jord, og hønum hlyda skylldi, Buin er nu Blessan stoor, sem baud oß Gud og fyrri foor, af siñi æst og Milldi.

10. O vor Herra Jesu Christ, oß i Mañdoom boriñ, Pu hefur allañ Lyd þiñ leyst, til Lijfsins ædur kiöriñ, Opna vor Hiortu ad vier nu Ord þijn geymum med riettri trw, hvar med hier a Jordu, endurfæddir eignust vier, Arf Himna med sialfum þier, og Blessud Børn þijn verdum.

Eiñ Barna Lofsaungur uñ þad blessada Barnid JEsum, og Einglaña Bodskap til Fiarhyrdaraña, Luc. 2. Med Lag: Skaparíñ Stiarna Herra hreiñ.

D. Marth. Luth.

Eingla Sveit kom af Himnum hær, Hyrdar berliga sæu þær, Sveinbarni frijdu sogdu fræ, sem i Reifum og Stalli lær.

2. J Borg Davids Bethlehem hier, boriñ sem Micheas Spæmañ tier, Christur sæ hærsti Herra er, Heims Lausnara þañ jætum vier.

3. Mest skal þvi fagna Mañlig Piood, Med ydur eitt er ordiñ Gud, hañ fæddist ydar Holld og Blood, hollur Broodir Eign eilijf good.

4. Synd, Daudi ydur ei saka kañ, sañur Gud ydar er, og anñ, Son Guds er ydar Samlags Mañ, Satan og Vijti Sigrat hañ.

5. A hañ trwid, þvi alldrei snijst, ydur vill og kañ vernda vijst, margt ydur fast ek að mooti brijst, Maattlaust aflætur, sigrar sijst.

6. Sijdan þvi ydar Sok mun bætt, sialfs Guds erud nu ordnir Ætt, heilagri Preñing þackid sætt, þolid vel, æ sie ydar giætt.

Eitt tijtid Barn so Glediligt.

I Dag eitt blessad Barnid er, borid og fædt i Heimiñ, Af hreiñi Mey oss aumum hier, er oss til lausnar komid, væri þad Barnid oss ei fædt, allir hefdum vier Dauda mætt, af þvi kom alt hid gooda, O! vor sæti JEsu Christ, er eiñ Madur oss fæddist, hlijf oss vid Helvitis Boda.

2. Guds Nafn skulum vier gøfga mest, og glediast þeñañ tijma, af Himni Christur auglyst est, að Jord vijrdtist koma, Audmykt su var ofurstoor, eilijfur Gud til vor foor, þad hañ Ung-Barn yrdi, aan allra Synda oss er lijkt, andliga giorir Foolk sit rijkt, ber vorra Synda Byrdi.

3. Hver þessu trwir sæll er sa, og sier i Huga festir, vist hia Gudi vijsa að, vel þeim sem þvi treystir, ad Christur fyrir oss fullnad vañ, fyrir þa Sok utgieck hañ af Gudi eilijfum Fodur, undarligast eitt þad var, Illgiord vora GUDs Son bar, og fieck oss Frid þar medur.

4. Aull Christnin honum þacka þu, þessa mestu Milldi, og Myskun hans að køllum nu, að hañ

hañ oss vernda villdi, vid Fals Lærdoom og folskum Sid, sem fyladum vier um langa Tijd, þad vilie hañ oss tilgiefa, Gud Fadir, Son og Andi hreiñ, af Hug bidium þig hver og eiñ, at oss i Fridi lifa.

Annar Loffsaungur, med Ton: Boriñ er Sveiñ i Bethlehem.

Nytt Sveinbarn eitt oss fæddist nu, fæddist nu, af Maria hreiñi Jomfrw, Hall=e=luja.

2. Hans Nafn heitir Emanuel, Emanuel, hvad aadur sagdi Gabriel, Halleluja.

3. Pad twilegst so, med oss er Gud, med oss er Gud, ad leysa oss af allri Naud, Halleluja.

4. Væri ei veittur oss sa Sveiñ, oss sa Sveiñ yrdi ei hölpiñ Madur neiñ, Halleluja.

5. Af þvi gledst oll Eingla hyrd, Eingla hyrd A Himnum syngia Gudi Dyrd, Halleluja.

6. Fiaarhyrdum baaru Friettir þær, Friettir þær, ad fæddur væri Jesus kiær, Halleluja.

7. Ad hugga og leysa hvern eiñ Mañ, hvern eiñ Mañ, sem honum af Hiarta treysta kañ, Halleluja.

8. A Veralldar enda vijsir þaa, vijsir þaa, Vegliga Stiornu um þad siaa, Halleluja.

9. J Heim sie boriñ helgur Sveiñ, helgur Sveiñ, H mins og Jardar Koongur eiñ, Halleluja.

10. Komu braatt til Bethlehem, Bethlehem, Barni færdu Gaafur heim, Halleluja.

11. Gull Reykelsi, Myrru med, Myrru med, Mañ jaatandi og sañañ Gud, Halleluja.

12. Eins

12. Eins skal Christnin oll a Jord, oll a jord, offra Lof og Packargiord, Halleluja.

13. Fodur, Syni og Anda sie, Anda sie, ædst Lof og Dyrd ad eilijfu, Halleluja.

Eñ Lañar Loffaungur, med Toon: Skapariñ Stiarna Herra.

Einum Gudi sie eilijft Lof, oß aumum sem af Myskun gaf, elskuligasta Soniñ siñ, sem af honum er wtgeingiñ.

2. Lausnari vor ad væri sa, Voda og Synd oß leysti fra, med siñi Naad og Sañleika, Sælu veitti oß eilijfa.

3. Su er Guds Naad og Giædska hærst, Good vild og Elska allra stærk, Fyrir ææstverk þetta eingin Mañ, nie Eingill Gudi packa kañ.

4. Skapariñ giordist Skiepna nu, skrijddi sig Holldi Mañligu, Fatæka Mey ei forliet hañ, fæddist af heñar Lijfi Mañ.

5. Almættugs Fodurs eilijft Ord, æn allra Synda Madur vard, fyrir oß sig gaf i allskyns Neyd, Upphafid sialft, og Endi med.

6. Hvad er Mans Megn og Edli allt? ad Gud fyrir hañ Son siñ gallt, hvad giordum vier þeß Gudi i villd, hañ giæfe sig fyrir vora skulld?

7. Vei þeim Lyd sem o-virdir pad, og vill ei þiggia slijka Naad, hafnar Sonarins sætri raust, sa fær Guds Reidi endalaust.

8. O Madur þigg nu þessa boot, þijnum Koongi þu gack a moot, Liufur var hañ ad leita ad þier, leyse þig, og taka ad sier.

9. Gladur tak til þijn Gud i Dag, greid hönum þier i Hiarta veg, i þijnu valldi so hañ sie, og sijna eign þker lati i tie.

10. Milldri hañs Komu mijnka skallt, Mañvit þitt og Hugbod allt, Hollds Riettlæti og Verk þijn veik, vird ecker hia hañs Heilagleik.

11. Hañ er þijn Eign ef heldur þad, hlijfir þier vel vid Kvalastad, elligar giæt þu ad þier fyrr, ædur hañ byrgir Himna dyr.

12. Fyrst Koma hañs i Heim til vor, hæg var, audmiuk og Nærdarstoor, eñur mun verda ogn-arleg, alla Gudlausa skielfa miog.

13. Þeir nu i Trwñi þiena Christ, þær gaanga iñ i Dyrdar vist, lifa i Fognud Einglum hiæ, eingiñ Motlæti miñast æ.

14. Himneskañ Fodur Herra Gud, hañs eingiet iñ Son Jesum med, og Helgañ Anda um Allder, af Hug og Hiarta dyrkum vier.

Enn eiñ Lofsaungur, med þad Lag:

Ofan af Himnum hier etc.

O Madur, hugsa hverfu miog, Himneskur Fadir elskadi þig, siñ Son af Himnum sendi þier, sem af hans Hiarta fæddur er.

2. Ofañ til vor i Eymdar Dal, ad Adams Synd og stoora Fall, og Misgiordir hia Mñnkyni med sijnum Dauda borgadi.

3. Hañ leid straangasta hardlijfi, hoof þad þeg ar i Barndoomi, Orsaatækur um Æfi var Ond-du vorri til Myskunar.

4. Hañ

4. Hañ var froomur og helgur mest, Heimur þo jafnan liet hann vest, Fyrir ærstverk sijn og alla Raad, af Moñum leid hañ Spott og hæd.

5. Spivirdtu Christ og hañs Sañleiks Ord, sogdu hañs Tæskn af Diøfli giørd, hia Lands Doomara lyttu vest, Lingvitni a hañ sogdu flest.

6. O Madur sia þu soddañ Neyd, Son Guds fyrir þig aumañ leid, Alygi, Hatur, Hogg og Spie, hardañ Dauda a Krossins Trie.

7. Packa þu honum þetta allt, þar med af Hiarta bidia skallt, Tilverknadur sem vañ hañ hier, verdi til Sæluhiælpar þier.

8. O! sæte Herra Jesu Christ, er oss med Dauda befurleyst, Hialp oss i jafnan med hreiñi Trw, hugsa þad allt sem þoldir þu.

9. Ast þijn vor Hiørtu upplysi, ad i Stiett þinni jafnan sie, fws þiñ Vilia ad hallda hier, heilagliga so lijki þier.

10. So vid Fodur þiñ sættir oss, sarliga þoldir Kvola Kross, Af Dauda þijnum Christe kiær, Kvittun og Fognud feingum vær.

11. Herra fyrir þinn helga Deyd, Hlijf siertu oss i allri Neyd, Ad þier syngium med Eingla Hird, eilijfar Packir, Lof og Dyrd.

Lofsaungur A Joolum, med Toon:

Fader vor sem ær Himnum ert.

Eitt Barn er borid i Bethlehem, þvi gledur sig Jerusalem, Almættugs Fodurs eilijft Ord

ar sig took Hold og Madur vard, Gabriel þeña Bodskap bar, Barns hafandi ein Meya var.

2. Sem Brwdgumi af sijnum Sal, Son af Meyuñi kotniñ skal, i Ösnu Stalli einum laa, Endalaust sem þo rijkt aa, Fiaarmeñ Eingill þa frœddi eiñ, Frelsari Heims sa væri Sveiñ.

3. Af laangri Komu froodir For, færdu Gull Myrru og Reykikier, allir þeir geingu i þad hws ungañ mañ sierhver kvaddi fws, Einum og þreñum allir hier, eilijfum Gudi Lof syngium vier.

Lofsaungur um̃ Fædingina HErrans Christi, med sijnum Toon.

Himiñ, Lopt, Hafid, Jord, hefie nu Packargiord, nyfœddum Koongi fagni, og fagrañ Lofsaung magni, Hosanna Herrañ blijdi, horfiñ er allur Kvijdi.

2. Allt þad færir Andardraatt, upplijkur Raddar gaatt, syngi med sætum hlioodum, Sigurveis Koongi goodum, Hosaña Herra blijdi etc.

3. Sierdeilis Christnin klaar, kvittud vid Synda saar, Fœding med fullri kiæti, um Fioll Dali, og Stræti, Hosaña Herrañ blijdi.

4. Velkomiñ vertu mier, villdaste JEsu hier; twr Skauti Fodursins skiæra, Skiepnur veykar ad næra, Hosaña Herra blijdi, etc.

5. Nu hefur mitt Hiarta þañ, hialparañ Gud og Mañ, hvern Abraham saa i Anda, og allañ stillir vanda, Hosaña Herra blijdi etc.

6. Siaa

6. Siaa þu nu Saala mijn, saa er komiñ til þijn, Koongur sem Himni hæfum, 'og hædstum rædur Gæfum, Hosaña Herrañ blijdi etc.

7. Pryd þu nu gior voll Song, gled hañ med Pijpna song, Breid Hendur bædar mooti, svo Burtfor þier ei hooti, Hosaña Herrañ etc.

8. Eckert ohreint hañ mæ, i þvi Herbergi siaa, er hañ vill sialfur hallda, Hivsid þvi læt þu tiallda, Hosaña Herrañ blijdi etc.

9. Hañ sialfur hefur skapt, Himin og giefid Krapt, ollu sem er þar iñi, er þo liufur i Siñi, Hosaña Herrañ blijdi, etc.

10. Lofun ad fylla ser, Fodursins hærsta hier, Koongur med Krapti soñum, ad kaupa Lijf, giøf Moñum, Hosaña Herra blijdi etc.

11. Hañ vill fra Vijtis Pijn, vernda þig Saala mijn, fyrir sitt Bloodid frijda, og fws vid Satan strijda, Hosaña Herrañ blijdi etc.

12. Nyfæddum fagna þu, Frw Maria Jomfru hans er helgasta Mooder, heilsa nu þijnum Brooder, Hosaña Herrañ blijdi etc.

13. Vijk þier ad Voggu hans, verdi æ eingiñ stans, Søng edur Psalma hliood, seg þu med fogrum Odi, Hosaña Herra blijdi etc.

14. Gledina magnar mijn, miñ sæti Jesu þijn Holldgan fyrir helgañ Anda, hvad kañ mier framar granda, Hosaña Herrañ blijdi etc.

15. Fyllt er þijns Fodurs heit, fyrir soñ eg þad veit, eckert kañ Ord hans pretta, allir vier soñum þetta, Hosaña Herrañ blijdi etc.

16. Allir

16. Allir þar girntust aa, wtvaldir fordum sia, þetta Sveinbarnid sæta, sem ad vor Mein kan bæta, Hosaña Herra blijdi etc.

17. Sæl er þvi Saala mijn, sem ad nu Voggu þijn, lijta maa Lækning meina, og Lofgiörd syngia hreina, Hosaña Herra blijdi. etc.

18. Overdugur telst eg, fyrir Afbrot sviwirdileg, þijnum ad Stalli standa, styrk mig fyrir þiñ Anda, Hosaña Herra blijdi etc.

19. Eñ vegna þess eg veit, ad villt þu fara 'aa leit, eptir þeim illa breittu, og þiñ Foduriñ reittu, Hosaña Herra blijdi etc.

20. Audmiukur eg þvi fer, med Asna og Nauti hier, þienustu þier ad veita, þu munt mier alldrei neita, Hosaña Herra blijdi etc:

21. Hörd er nu Hvijla þijn, Herra þvi kom til mijn, eg skal betur umbwa, Blessadur giör ad mier snua, Hosaña Herra blijdi etc.

22. Þijn hefur Höndin milld, Hws þetta giört med snild, fordast ei fara þar nærri, frelsariñ öllum stærri, Hosaña Herra blijdi etc.

23. Allt hvad eg orka mest, edur til hefi best, feingid skal frami latta, og fela i eingvañ maata', Hosaña Herra blijdi etc.

24. Fatækt ei forsmaar þu, ser af þier rædañ su blygdast eg ei ad bioda, Blessudum Koongi Pioda, Hosaña Herra blijdi etc.

25. Hañ sem Heimur ei fær, höndlad Frelsariñ kiær, hia mier vill Bygd sier bwa, og burtu Hrelling snua, Hosaña Herra blijdi etc.

26. Nu

26. Nu hirdi eg ei um Heim, Hefd edur brendañ Seim, Veralldar, Villdismaña, veittist mier Perlan saña, Hosaña Herra blijdi etc.

27. Eingiñ mig Freistni fær, fra þier, Lausnariñ Kiær, slitid nie slægdar Andi, slapp eg wr Satans bandi, Hosaña Herra blijdi etc.

28. Anda þijns Astarband, ei lætur skada mig grand, lauttu þad leysast eigi, Lausnariñ þo eg deye, Hosaña Herra blijdi etc.

29. So ad aan enda Saung, syngi eg Dægur løng, fagrañ Fødurnum Piooda, sem Fridiñ liet oss biooda, Hosaña Herra blijdi etc.

30. Heidur og hærsta Dyrd, Himna Fødur sie skijrd, Syni og sætum Anda, Søngiñ klaaum so standa. Hosaña Herra blijdi, horfiñ er allur Kvijdi.

Annar Psalm. af Fædinguñi Herrans Christi, med sama Lag.

Fagni nu frelsud Piood, fagni øll Christnin good, Fagnid af fremsta megni, Frasøgu miñi giegnid, Drottiñ i Davids Borgu i Dag er fæddur morgum.

2. Kom oss nu fregnin frijd, og frabær Sagan blijd, ad keyptir wr Vijti værum, Veg til Himnaña særum, Drottiñ i Davids B.

3. Eingin Mañs Tunga maa, þa Myskunsemi tia, Englar Guds ofan koma, oss Bodskap þeñañ rooma, Drottiñ i Davids B.

4. Naadar Guds nytust Piood, nemid Tijdind

iñ

ĩñ good, Lausn, Frelsi, Lijf og Fridur, aa Laadid kom hier nidur, Drottiñ i Davids B.

5. J Dag er ydur eiñ, Endurlausnariñ hreiñ Fæddur af Meyu Moodur, Mañkyns er ordiñ Broodur, Drottiñ i Davids B.

6. Hirdir ei Heimsins Magt, heyrid hvad oss er sagt, er þo eilijfur Herra, alldrei kañ Valld hans þverra, Drottiñ i Davids B.

7. Madur er Drottiñ dyr, daudst ad þui Christnin hyr, Eymdir took allra Mañа, ollum sieck Huggun saña, Drottiñ i Davids B.

8. J Heim vitiadi vor veittist oss Fridur stoor Leit Preyngingsiña Lyda, Losum hans Nafnid blijda, Drottiñ i Davids B.

9. Endurlausn er nu nær, uppbesium Hendur tvær, Breidum wt Fadmiñ frijda, songum þad Barnid blijda, Drottiñ i Davids B.

10. Myñustum mætañ vid, mun hañ oss syna Lid, moot Diosli, Dauda og Pijnu, Drottiñ med Bloodi sijnu, Drottiñ i Davids B.

11. Miog vel lijtst mier aa hañ, marga Synd kvitta kañ, Eilijfur Gud aan Enda, ollum vill Sigur senda, Drottiñ i Davids B.

12. Madur, þvi þeair þu, og þackar ecki nu, soddañ Giof sætra Dauda, Saal þijn er leyst wt Voda, Drottiñ i Davids B.

13. Hvert vissir þu ei þad, þu varst i Kvala stad, fangiñ af feiknar Vorgum, fiotradur Bondum morgum, Drottiñ i Davids B.

14. Þvi þackar þu ei þa, þeim þig leysti þar fra,

fra, Gott væri ad vakna kyñir, Volldugum Packir iñir, Drottiñ i Davids B.

15. Nijs upp og þakka þu, þinum Gudi med Trw, látt alldrei Losid þagna, Lausnara þijnum fagna, Drottiñ i Davids B.

16. Volvadur bliifi fiar, þa Blessun vill ei fiar, hafnar Sonarins Sælu, sa selft i Diøfla BræIu, Drottiñ i Davids B.

17. Enn þeir sem þiggia þad, twr þeim ad vikia stad, Inni Lof Drottni einum, allir af Huga hreinum, Drottiñ i Davids B.

18. O Gledi gofuglig, Guds Son vier lofum þig, miøg villdir liust þig lætka, Lavardur oss ad hækka, Drottiñ i Davids B.

19. Losid þañ Lausnarañ, Losid þañ Hialp ar Mañ, Losid hañ Lydir allir, um Lond Eyar og Hallir, Drottiñ i Davids B.

20. Amen, þier Æra og Dyrd, Amen Gudi verdi skijrd, Amen, þig allir krijngum, Amen, lof Soonia syngium, Amen, Amen ꝺan Enda, allt Lof þier vilium vanda, Amen.

A Umskurdar Hætijd JEsu Christi, Edur Nyærs Dag. Barna Songur,

Vid Toon: Ofan af Himnum, &c.

JEsu vor Endurlausnari, eptir Moysis Logmæli, æ Atta degi umskoriñ, upp fra þvi þu varst i Heim boriñ.

2. Su Uthelling þijns helga Bloods, hier var fyrst

fyrst Mañkyni til goods, lagdir þig undir Logmaalid, lietst so þess Bølvan aa þig med.

3. So ad oss leyster Syndum fra, sialfur gieckst undir Byrdi þa, Hier fyrir Jesus heitir þu, Heill vor eilijf og Lausniñ trw.

4. Umskier þw Herra Hiórtu vor, hreinsa þau vel af Synda saur, sem Þijnum Vilia sækia moot, og Satan villdi ei feingi Boot.

6. Gief oss þijn Bod ad geyma riett, giæt vor vid Heimsins Slægd og Prett, ad vel uppbyrium Arid nytt, elskum og holldum Ordid þitt.

7. Onyt er Ment, og øll vor verk, af þvi gief oss Naad og styrk, So ad þijn Christni um allañ Heim, eilijft syngi þier Lof, Amen.

Andligur Loffsaungur, A Nyaars Dag, ad bidia Gud, og oska goods øllum Stiettum,

Med Toon: Heidra skulum vier

D. Johañ Zvick.

Gud laati Søng vorn ganga nu, ględeliga af riettri Trw, Fagnadar Ar þa oskum vier, af Guds mildi ad þiggi þier, Alleluja.

2. Eingin Heims Stiett, og eingiñ Mañ, aan Guds Hialpar standast kañ, þvi bidjum af hug aa hverri Tijd, hañ leidi allañ Christiñ Lyd, Alleluja.

3. So ad Valldsmeñ i siñi Stiett, setter af Gudi stiorni riett, Umvandi vel og gaumgiæfe, gooder froomer og vijsir sie, Alleluja.

4. Hondli so allt til Heidurs sie, hærstum

Gudi

Gudi og hans Syni, stundi hans Ord og verdi vel ad varast megi seiñi Kvol, Alleluja.

5. Almwgiñ hlydiñ ad þeim sie, i Sidgiædum og Riettlæte, med Kærleik, Trvad og fullañ Frid, froomum Vallds mañum lijkist vid, Alleluja.

6. Bwanda Folki bidium vier, Bæum og Eign sem hefur hver, Gangi øllum sem giegnir best Gudi til Lofs og Dyrdar mest, Alleluja.

7. Viñuhiwum Hlydni og Frid, Hollustu og trw sem bydur Gud, Oss þienadi Guds Sæti son sar þviærwir er þarfur þioon, Alleluja.

8. Hionum sie jafnan Hiartad eitt, hvert berj añars liust og leidt, Lifi i ætst sem eitt sie Holld, undir Guds Naad og Hlijsdar skiølld, All.

9. Borniñ fra Æsku ottist Gud, Ord hans læri og halldi Bod, ad losi Gud, og gagnist heim, good Ment og Sidir aukist þeim, Alleluja.

10. Forelldrar best þar fylgi ad, full Þorf og skyllda sõñ er þad, Til Guds erum þvi uppalder, ad eins vid Borniñ breitum vier, Alleluja.

11. Yngisfoolk so siæi vid, Saurgun Hollds og liotum Sid, i Hreinlijfi sier halldi riett, heidri og virdi ædri Stiett, Alleluja.

12. Þeim Heilsu brest og þunga Soott, þoldu lengi Dag og Noott, Oskum vier ad Gud giefi þol, giøri linun a þeirra Kvol, Alleluja.

13. Þaa sem Freisting og Fangelsi, Fiandskap, Offokn og Mootlæti, lengi hafa lidid i Heim, leysi Drottiñ af Þyngslum þeim, Alleluja.

14. Faatækum sendi sañur Gud, sijna Naud

 þurft

þurit og dagligt Brand, Þolinmædi i þeirra Raun, þeim giefi fyrir Christ siñ Son, All.

15. Þeim rieit med Heidri hvern eiñ Dag, hallda sier vid sitt Viñulag, Bornum og Kviñum, Biorg ad faa, blessi Drottiñ og efli þa, All.

16. Audogum sem um Eigner hier, athuga bera ofkum vier, Sedie auma af sijnu Fie, so ad i Gudi rijkir sie, Alleluja.

17. Almugans biørg sie Efling good, og aumum veiti Vernd og Stod, Laati Born stunda Lærdom mest, Lof faa rijkir af þessu best, Allel.

18. Syndugum Kvittun kiosum nu, Christs naad girnist med riettri trw breyte sier eins og Ord hans kys, ad hier og sijdar Naad sie vijs All.

19. Þeim Synd og Villu vara vid, vel kieña Trw og Christiñ Sid, birta oss Jesu Ord og Verk, af Gudi bidium Naad og styrk, All.

20. Alls þess af Hiarta oskum hier, ad Gudi þeckir verdum vier, Heidarligt Folk i hverri stiett, hañ dyrki, elski ottist riett, Alleluja.

21. Verndi oss Jesu volldug Hond, vid Diofli Skada, Skom og Synd, bregdist alldrei sw Blessan klaar, byrium vier so hid nya Ar, Alleluja.

Ein Nyaars Vijsa, Toon, Himiñ Lopt.

Oll Christnin gief ad gaum, giæt þess og siaa þig um, ad Himinsins hærsti Blomiñ, Heim til vor er komiñ, Velkomiñ Jesu milldi, fyrir os fædast villdi.

2. JEsus i Jotu lær, Joola nooit fæddist at Herra i verri Holldz mynd, helgur fyrir utan Synd, Velkominn Jesu milldi.

3. Uxi stood eiñ þar hia, og fiell sijn Knie upp a, Asniñ laut eiñin lijka, þeim edla Koongi rijka, Velkominn Jesu milldi.

4. Prijr Koongar komu þar, Kiærleiks Teikn hver frambar, Gull, Myrru med Reykelsi, milldañ baadu um frelsi, Velkominn Jesu.

5. Pu fæddist Eymdum i, so urdum Prælar frij, þijn Sæng var Halmur hardur, Heyed og Asna Gardur, Velkominn Jesu milldi.

6. Satan gamli oss sveik, med sini Viela kveik, Ein Mey oss Mañ þañ fæddi, sem Mein vort aptur græddi, Velkominn Jesu.

7. Vetrar Vedraattu Neyd, vor Herra fyrir oss leid, hañ var hrakiñ af Landi, Himna vist oss giefandi, Velkominn Jesu milldi.

8. Af Elsku Logmaals Ok, uppa sig Jesu took, oss keypti wr Kvolum og Pijnum, med klaarum Dreira sijnum, Velkominn Jesu.

9. Ei hrædst þu aum Mañkynd, Andskota, Dauda nie Synd, oss lysir Liosed hiarta, sem lijsgar kramid Hiarta, Velkominn Jesu.

10. Heims Syndir hañ burttook og hardbært Logmaals Ok, Honum ber jafnan heyra, hañs Vilia giarnan giora, Velkominn Jesu.

11. Hañs Fædingar Haatijd, hver Mañ so bwist vid, med velprydt Hiartad hreina, sem honum kuñi ad þiena, Velkominn Jesu.

12. Hañs Vagga Hiartad þitt, sie' hreint og miøg vel prydt, Hægindi hañs og Dyna, hrein trw og Vonin fijna, Velkomiñ Jesu.

13. Hañs Vøggu Vijsurnar, vel stillir Noddin skiær, þeim hæborna Høfdingia, til Heidurs skulum syngia, Velkomiñ Jesu milldi.

14. Heidur af Hug og Raust, vorum Herra Jesu Christ, þeim hier hañ kiærañ hefur, Heim vist med sier giefur, Velkomiñ Jesu.

15. Pu heilog Preñing blijd, þier sie Lof allañ Tijd, fyrir Fæding vors Herra, Føgnudur ei skal þverra, Velkomiñ Jesu milldi, fyrir oss Fædast villdi.

Ein Andlig Vijsa ut af Gudspialligri Historiu, Matth. 2. Med þeim Notum:

J Dag eitt blessad Barn.

Þar Barnid JEsus i Bethlehem, borid var i Heimiñ, Herodes æ Døgum þeim, hiellt Juda Koongdoomiñ, Vitringar i Austri þa, ysrid fagra Stiørnu siæ, þetta Teikn so þyda, Koongur eiñ sem øllum mæ, er nu fæddur Judum hiæ, þeim øll Lond eiga ad hlyda.

2. Tignar Gæfur tokunu, tøsdu ecki lengi, honum ad iæta holla trw, Herrañs Næd so fengi, J Jerusalem sóktu þar, sógdu hvar er Koongur siæ, sem nu er fæddur Judum, Stiørnu hañs vier høfum sied, hier komum þvi Foornir med, ad Hlydni heñum bioodum.

3. Ad Herodes Otta sló, og øllu Borgar lidi, Heypt-

Heyptar Raad i Brioſti bio, Barn ad ſvipta Fridi, Kyrkiuraad og Kieñimeñ, kallar til ſijn alla ſeñ, ſo med Svikum ſpurdi, Þar Chriſtur fæddiſt hier i Heim, ſem heitiñ er til Lauſnar þeim, i hverri Borg þad yrdi.

4. Allir ſvara a eina lund: J Bethlehem Juda, ſegia honum a ſamri Stund, ſo Spaadoomiñ hlioda, Bethlehem þu Juda Jord, beſt ertu af Borgum verd, a Gydinga Landi, Eiñ ſa Herra af þier ſkal, wtkoma ſem Iſtrael, riett verdur raadandi.

5. Vitringa i leini liet, lijka til ſijn koma, af þeim nam ſem gloggvaſt gat, Gaang og Stiornu tijma. Baud þeim farid i Bethlehem, bijded ei ad Sveini þeim, med allri Liſt ad leita, þa Barn þad fiñid byrtid mier, braadliga ſo komum vier, Virding þvi ad veita.

6. Ferdaſt nu ſem ſagt var þeim, ſoñum Kongi ad þiena, Stiarna ſw i auſtur Heim, adur hofdu ſiena, a þeim vegi undan foor, allmiog var ſu Gledi ſtoor, þa kom þeim i Siñi, ſvo gaf ſtadar Stiarnan biort, ſtood yfir þvi Hwſi þvert, ſem bleſſad Barn var iñi.

7. J þvi Hwſi ungañ Svein, og hañs Modur ſiña, þeirra Trw var helg og hrein, Heims fatæckt ei ſiña, Fram̃ fyrir Barnid fiellu þar, med Foornar gaafur vegligar, Gull, Myrru, Reykelſi, Medalgangarañ Mañ og Gud, miukt baadu ad heidnum Lyd, veitti Frid og Frelſi.

8. J Draumi var þeim andſvarad, añañ veg

 heim

heim snwá, Herodes þa heyrdi þad, Hermeñ
liet wt bwa, um alla Borgina Bethlehem, og
Bygd fylgiandi Stadnum þeim, saklaus Svein-
born deyddi, twæveru, oa yngri øll, eptir þvi sem
Synda Prœll, af Vitringunum veiddi.

9. Joseph veittist Vitran trw, veik þvi fyrri
wr Landi, med Jesum og Mariu Frw, mætti
øngvu grandi, Hia Egyptiskum um Ariñ fiær,
allt til þess ad Herodes doo, dvelst, af Drott-
ins Rædum, aũad siñ ævijsa liet, aptur foor
i Nazareth, og biuggu þar i Nædum.

10. O Jesu! þitt er Ordid oss, ein andleg Leid-
ar Stiarna, Christni þijna þetta Lios, þiggia
lærtu giarna, so ad hun til þijn snue sier, og
sig af Hiarta giefi þier, Ovinum ei hlydi,
Astverk þijn ad eignust vier, i þa Dyrd sem
eilijf er, og førum vier j Fridi.

A Hreinsunar Hættijd Mariu,

Psalmur med Toon: Ofan af
Himnum hier kom eg.

JESU i Fæætækt fæddist þu, frelsadi oss þijn
Milldi trw, Lijtel Miolk hefur Lijf þitt nært,
lagdur i Hey og Stalliñ vart.

2. Sex vikum þiñi Fæding fræ, færdur varstu i Kyrkiu þæ, froomum Simeon feingiñ var, i fadmi sinum þæ Barnid bar.

3. Hvers miog lengi af Hiarta bad, honum nu veitti Drottiñ þad, hañ lofadi þæ Lausn-arañ, ad lifa nædi tijma þañ,

4. Anna

4. Anna Spaakona Eckia froom, at somu stundu þaangad kom, um þañ Svein ollum sagdi vel, sem væntu Lausnar i Jsrael.

5. Christe at Jordu veit oss vorn, verda laat oss þin andlig Born, so fræði oss þiñ Andi hier, ad af Hiarta til þijn snwunst vier.

6. Laat þu oss stnnda Lærdoom þiñ, leid oss i þijna Kirkiu iñ hvar alleina meñ þockuast þier, Pock, Lof og Heidur sungiñ er.

7. Allt sem i Trwñi er þar beidt, af Mystkun þiñi verdur veitt, hver þar iñkemur, sæll er saa, og Sofnud þeim ei hversur fraa.

8. Helgasti JEsu hiaalp oss nu, halldi voru þvi skrijddist þu, i Nafni þijnu oll Christneu, eilijfa faai Lausn, Amen.

Lofsongur, um HErrans Christi Pijnu og Dauda.

JEsus sem ad oss frelsadi, eiñ var hañ saklaus fundiñ, um Midnaatt sem eiñ Jllvirki, er faangiñ og so bundiñ, og færdur ogudlegum Lyd, þeir at hañ Lygi bera, hæda og lyta og hrækia med, hvad Gudspiolliñ kuñgiora.

2. A Fostudagsins fyrstu Stund, þo findist Sokin eingin, i Pilati hins Heidna hond, hafdur sem eiñ Mordingi, frooman Christum og frid helgañ, sañ og so vidur kiendi, þvi fraa sier i halldi hañ, Herodi Koongi sendi.

3. Um þridiu Stund ad strykktur var, og stood sem Lamb til Dauda, Pyrne-Koronu bnnga bar,

þar med Purpuran-rauda, Reyrlegg i Hond til Hadungar, Hogg og Spott vard ad reina, til Krossfestingar sialfsum sier, siñ Kross hann bar alleina.

4. Nær siotta Stund ad negldur var, nokiñ a Krossiñ Christur, og Bloodi sijnu uthellti þar, upp med Krossinum reistur, vidstaddir margir hæddu hañ, og hiñ añar Uppfesti, Gudlast þad Sool ei lijda kañ, Lioома siñ af þvi misti.

5. Um Nijundu hañ hroopar hatt, horfiñ kvad Gud sier vera!, eñ þeir Gallid og Edik bratt, upp ad hañs muñi bera, JEsus þa syna Aand uppgaf, i tvent Tialldid sier skipti, hristist Jordin hardliga af, Hellum i sundur skipti.

6. Um kvolldsins Tijma til var sagt, tveggja Bein ad meñ brioti, sijdast var þa i Sijdu lagt, sialfsum Christo med Spioti, Blood og Vatn þar strax wt af rañ, uppfyllda Skrift þa segir, Johannis, þviad þad sa hañ, þessum hier trw a egid.

7. Eñ þegar Dagiñ endadi, og miog a kvolld leid lijka, þa kom Joseph ad Krossins Tre, Herrans Christs Hollo ad taka, vegliga sem þa Sidur var, smyriande þad til Grafar, Vardhallds meñ sijdañ sattu þar, so sem Mattheus skrifar.

8. Hialp ofs o JEsu! HErra kiær, harda Kvol þu sem reindir, so hlydner þier æ verdum vær, og vorunst allar Syndir. Dauda þiñ og hañs sañа Sok, so jafnañ vier gaumgiæfsum,

um, og þig Drottiñ med Ast og þock, æsinligana lofum.

Eiñ hiartnæmur Psalmur, hverniñ madur skal hugleida Pijnuna Christi.

Med Toon: Hallt oss Gud etc.

Syndugi madur siaa þitt Raad, segir vors Herra JEsu Raad, giæt þess i Reidi Guds þukert, glatadur sær þo ei vid þvi giort.

2. Eg var liufur ad leisa þig, lijknargiarnañ þier sijnda eg mig, kuñug var mier þijn Kvol og Sekt, kostadi mig þijn Borgun frekt.

3. Eg var hlydiñ til Dauda allt, Illsku þiñar og Synda gallt, Huxa þvi vel ad hlydir mier, Herra þiñ alldrei afræker.

4. Eg leid Mædu og Heimsins Haad, hefi mig þiña vegna þiaad, so feingir Naad og fridargiof, Frelsara þijnum syngir Lof.

5. Eg var slegiñ og særdur miøg, so heill þu verdir fyrir mig, og allar Syndir variſt vel, verdir kvittur vid Eimd og kvøl.

6. Eg var bolvadur birtur hier, Blessan eilijf so veittist þier, og Ord mitt hefdi j þier Stad, alla hluti sier helgar þad.

7. Eg var bundiñ og hraktur hier, hiaalpadi eg so ur villu þier, ad aa mier standi øll þijn trw, aasioonu mijna so siaair þu.

8. Eg var hrakiñ og hudstrykt ur, med Haadung klæddur og kryndur, negldur aa Krossiñ nakiñ þo, og hryggiliga aa honum doo.

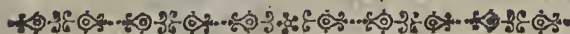
9. Eg gaf þar ut mitt meinlaust Blood, med þvi veittist þier Kvittan good, so leysta eg af þier Synda Bañ, Satan, Synd, Dauda eg yfervañ.

10. Synd, Daudi, Kvøl af Adam er, eñ Lijf og Nadiñ kom af mier, Eva giecf Leid, sem giegndi vest, gierdi eg mijns Fodurs vilia mest.

11. Andskotanum Rwm Eva gaf, undan stilldu Tre ꜵt hun af, eg hieck ut þaniñ ꜵ Krossins Tre, Edik og Gall þar smackade.

12. Sem Adam spilltur allur var, um allt mitt Lijf var Under og Sꜵr, allar Syndir, sem Adam braut, ꜵ mijnu Holldi eg borga hlaut.

13. Bꜵt þig madur og ydrast nu, iñfly til mijn med hreiñi Trw, so verdir þu kvittur Syndir vid, Sꜵl þijn og eilijfañ fꜵr þaa Frid.

Epterfylgia þeir Fimtiju Passiu Psalmar (Sr. Hallgrijms Petursſonar) med Textans Utskijringu og Lꜵrdoomum.

Fyrsti Psalmur.

Um Christi Utgaungu i Grasgardiñ.

Med himnalag.

Upp upp min Sꜵl og allt mitt Gied, upp mitt Hiarta

Hiarta og roomur med, Hugur og Tunga hiælpi til, Herrañs Pijnu eg miñast vil.

2. Sancte Paall skipar skylldu þar, ad skulum vier aller Jordu æ, kuñgiora þá Kvol og dapran Deyd, sem Drottiñ fyrir oss auma leid.

3. Liufañ JEsum til Lausnar mier, længadi þoo ad deya hier, mig skylldi og lysta ad miñast þess, mijnum Drottni til þacklætes.

4. Jñra mig lokfins Angrid skier, Æ hvad er lijtil Rækt i mier, Jesus er kvallñ i miñ stad, offsialldan hef eg miñst æ þad.

5. Saal mijn skodum þa sætu Forn, sem hefur oss vid Gud Drottiñ vorn, Fordæmda aptur forlijkad, Fognudur er ad hyxa um þad.

6. Hvad stillir betur Hiartans Bøl, eñ heiløg Drottiñs Pijna og Kvol? Hvad heptir framar hneyrli og Synd, eñ Herrañs Jesu Bloodug Mynd?

7. Hvar fær þu betur Saal mijn fied, saña Guds Hiartans æstar Gied, sem Fadir Giæskuñar fieck til þijn, framar eñ hier i Jesu Pijn?

8. O JEsu! gief þiñ Anda mier, allt so verdi til Dyrdar þier, Uppteiknad, sungid sagt og tied, sijdan þess adrir nioti med.

Textinn.

9. Ad lidiñi Maaltijd Lofsaungiñ, las sijnum Fødur Jesus miñ, sijdasta Kvølldid seint þad var, sungu med hañs Lærer Sveinar.

10. Guds

10. Guds Sonnur ſa ſem Sañleiks Raad, ſialfur atti at Himni og Land, þardi ſitt Braud med Packargiord, þegar hañ umgieckſt hier at Jord.

11. Parſamadur ert þu mijn Saal, þiggur af Drottiñ ſier hvert Maal, Fædu pijna og Foſtrid allt, fyrir þad honum þacka ſkallt.

12. Illum Prœl er þad eilijf Smaan, ef hañ ſo þiggur Herrañs Laan, Drambſamliga, og dreiſſar ſig. Drottiñ geymi fra ſlijku mig.

13. Eptir þañ Saung eñ ecki fyr, wt gieck JEſus uñ Hwusſins Dyr, ad hañs Sidveniu er þad ſkied, til Oliu-Fiallſins ganga med.

14. Lauſnarans Veniu lær og hallt, loſa þiñ Gud og dyrka ſkallt, Bænarlaus alldrei byriud ſie, Burtfort af þijnu Heimile.

15. Yfer uñ Cidrons breidañ Beck, Bleſſadur þa med Sveinum gieck. Saa Lækur Nafn af Sorta ber, ſynir þad godañ Lærdoom mier.

16. Yfer Hormungar er mijn leid, æ medan varir Lijfſins Skeid, undañ gieck Jeſus, eptir eg, at þañ ad feta Rauna Veg.

17. Horfi eg nu i Huga mier, Herra miñ Jeſus eptir þier, Daaſamlig eru Dæmin þijn, dreg eg þau giarnan heim til mijn.

18. Pu villdir ecke Upphlaup hart, yrdi þegar þuſaa igiñ vart, wti Graſgardiñ gieckſtu þvi, gafſt þig i Mañа Hendur frij.

19. Af

19. Af þvi læri eg ad elska ei frekt, egid Gagn mitt, so Fridur og Spekt, þeß vegna raskist: þier er kiært, Polinmædi og Gied høgvært.

20. Sorgandi gieckstu sagda Leid, særdi þiñ Huga Kvøl og Neyd, Hlæandi Glæpa hlioop eg Stig, hefur þu Kvittad fyrir mig.

21. Vort Lijf er Grasgards Ganga riett, Grosiñ er øllum fyrir sett, Syndugra Leid ei leik, þier ad, lendir hun vijst i Kvala stad.

22. Jdrunar Tariñ ættu vor, øll hier ad væta Lijfsins Spor, giegnum Daudañ med Gledi og Lyst, gaungum vier þa i Himna vist.

23. Pa Jesus nu a Veginum var, vid Postulana hañ ræddi þar, henda mundi þa Hrøsun fliot, hardliga Petur þrætti a mot.

24. Frelsariñ Jesus fyrir sier, þa Fall og Hrøsun er bwiñ mier, hañ veit og lijka Lækning þa, sem leysa kañ mig Sorgum fra.

25. Alldrei kvad Petur ættla eg, a þier hneixlast a nockurn veg, þo aller fra þier falli nu, fullkomiñ var hañs Lofun su.

26. Su Von er bædi vollt og Myrk, ad voga frekliga a Holldsins styrk, an Guds Nadar er allt vort Traust, Østødugt veykt og Hialparlaust.

27. Gief mier Jesu ad gä ad þvi, Glas-kieri ber eg miñ Fiesiod i Vidvorun þijna virdi eg mest, Veykleika Holldsins sier þu best, Amen.

Annar

Annar Psalmur.

Um̃ Christi Kvøl i Grasgardinum,

Ton: Fadir vor sem ert a Himnum, rc.

JEsus gieck iñ i Grasgard haũ, Gethsemane var nefnur haũ. Af Oliu-Prwgan þad Auk-nafn bar, Oliu Tried rietta Herrañ var, Oleum Hialprædis allra fyrst, af hañs Lijsi þar pressadist.

2. J Alldingardi fyrst Adam braut, aptur Jesus þad bæta hlaut, Alldengards Eikin A vort gaf, Eymd Synd og Daudi kom þar af, J Alldingardi liuft Lijssins Tried, Lijsgunar Friofgun veita ried.

3. Judas þeckti vel þeñañ stad. Par hafdi hañ leingi umburad, hellst mundi Piatz þad hentugast, Herrañ mætti þar forrradast, so færstir hefdi ad segia af þvi, og Svik hañs lægiu so Hylming j.

4. Satan hefur og sama lag, situr hañ um̃ mig Nott og Dag, hyggiande ad glogt hvar hægast er, i Hættu og Synd ad koma mier, eñ þo i þeim Stad allra mest, sem ꝍ eg Gudi ad þiona best.

5. Heims Borniñ hafa List þa lært, Lygd og Svikrædi er þeim kiært, Forsporum Diofuls fylgiande, Falsrædiñ draga þo i Hlie. Fra hañs og þeirra Hreckiastig, Herra Jesu bevara mig.

6. Opt hafdi Jesus i þañ stad, ædur gengid. Pvi veit eg þad, hefur sañliga Herrañ

rañ miñ huxad um Pijnu og Dauda siñ, Fullting is bedid Foduriñ þar, so feingi hañ stadist Pyslirnar.

7. Jurtagardur er Herrañs hier, helgra Guds Barna Legstader, þegar þu geingur um þeña Reit, þijn sie til reidu Bænin heit, Andlaats þijns giæt og eiñen þa, Upprisu Dagiñ minstu aa.

8. Læresveinana Lausnariñ kiær, liet suma biida nockud fiær, þria took þo med sier Hiarta hreiñ, hañ girntist ecki ad vera eiñ. Saala mijn þar um þeinkia skallt, þier til Lærdoms þad skiedi allt.

9. Guds Christni er Grasgardur hreiñ, Guds Sonar ertu Lærisveiñ, sittu þar sem hañ segir þier, soñ Hlyðni besta Offur er, til Krossins ef hañ þig kallar þar, kom þu gladvær aan Moglunar.

10. Freisting þung ef þig fellur aa, fordastu eiñ ad vera þa, Gudhræddra Selskap girnstu mest, giefa þeir jafnan Raadin best, Huggun er Mañi Moñum ad, Myskun Guds hefur so tilskickad.

11. Hiartanliga vard Harmþrængiñ, Herrañ Jesus i þetta siñ, Holldid skalf vid þad feikna Faar, flutu i Vatni Augun klaar, sagdi graatandi: Saal mijn er, so allt til Dauda hrygg i mier.

12 Hartnær Steinsnari fra þeim for, fiell strax til Jardar Drottiñ vor, flatur sitt blessad Andlit aa, Ognarlig Kvøl

hañ

hañ mæddi þa, Hiartad bardiſt i Briſtio heitt, bædi var Lijf og Sœlin þreytt.

13. Samviſkan mig nu ſialfañ ſlær, ſie eg þad giorla Jeſu kiær, mijn Synd, mijn Synd, hun þiadde þig, þetta allt leidſtu fyrir mig; Avij! hvad hef eg aumur Præll, aukid þier Mædu Drottiñ ſæll.

14. Mier virdiſt ſo ſem mijn Miſgiord, ſie meir ad þyngd eñ Himiñ og Jord, þvi Jeſus þad Fodurſins Ordid er, ſem allt med ſijnum Krapti ber, ſlatur hlaut þo ad falla þar, þa fyrir mig var hañ Syndernar.

15. Hiartans Gledi og Huggun trauſt, hier gieſſt þier Saal mijn efalauſt, þad Gialld fyrir mijna Miſgiord, er meira verdt eñ Himiñ og Jord, hañs Sorg, Skialfti og Hiartans Pijn, hia Gudi er eilijf Kvittun mijn.

16. Fram̃ þegar Jeſus falliñ var, fegurſtu bæn hañ giørdi þar; Abba Fadir Aſtkiæri miñ, af mier tak þeña Kaleikiñ, þo ſo ſem hellſt þu ſialfur villt, ſagde Jeſus med Giedid ſtillt.

17. Urrædin beſt er audmiukt Gied, Angrad Hiartad og Bænin med, hvenær ſem kiemur Hormungad, hura þu Saal mijn vel um þad Þolinmædi og Moglun þver, meiri Reſſingar aflar ſier.

18. O þ bliugur ſkalltu alldrei neitt, utheimta hvad þu girniſt veitt, til Hollðſins muna hentugt þier, hura jafnan ad DROTTiñ ſier,

hvad

hvad Lijfi og Saal til lids er nü, langtum betur eñ sialfur þu.

19. Eins Lijkamiñ og Saalin sie, sañ-audmiuk ligt i Bæniñe, ælijtur Drottiñ iñra hitt, ei-ad sijdur skal Holldid þitt, fyrir Gud med Blygdun ganga fram̃, giordi so fordum Abraham.

20. Jesu! þijn grætlig Grasgards Pijn, gledur or-þiada Saalu mijn, þitt Hiartans Angur Hiartad mitt, fra Hrygd og Modu giordi kvitt, þvi skal mijns Hiartans Hiarta þel, heidra þig miñ Emanuel.

Predie Psalmur.

Um̃ Herrañs Christi Daudans Strijd.

Med sama Lag.

Eñ vil eg Saal mijn uppa ny, Upphaf taka æ Maali þvi, Upp stood Jesus þo þreitt-ur sie, þrisvarsiñum fra Bæniñe, Lære-Sveinarnir svæfu fast, St. Petur þvi Avijtast.

2. Til og fræ gieck hañ þrisvar þo. Par fieckst ei minsta Hvijld nie Roo, Undañfæri þvi eckert fañ, allstadar Drottiñs Reidi brañ, giegnum Holld, Ædar Blood og Bein, Blossi Gudligrar Heiptar skein.

3. Himna Liosid var honum byrgt, hellst þvi af Nott var ordid myrkt, Astvina Huggun eingva fañ, allir svafu um̃ tijma þañ, Jordiñ var honum ohæg eins, eingin fieckst Boot til þessa meins.

4. J þessum Speigli þad sie eg, þeim sem Drottiñ er Reidur miog, hverki verdur til Huggunar, Himiñ, Lios, Jord nie Skiepnurnar, æn Guds Naadar er allt um̃ kriing, Eymd, Mæda, Kvol og Fordæming.

5. Framar sieſt hier hvad faarlig sie, Fordæmdra Kvol i Helviite, fra eiñi Plaagu til añarar, i ytſtu Myrkrum þeir raafa þar, O hvad Syndin afſkaplig er, allt þetta færir hun med ſier.

6. J þridia maata af þeſſu ſieſt, þad lærdu Saal mijn allra beſt, Guds Reide-Elld og eilyft Faar, Utſloktu og lægdu Herrañs Taar, allt honum þvi til ama var, ſo allt verdi þier til Huggunar.

7. Hrygdar Sporiñ þijn Herra miñ, Himnariike mig leida iñ, i Nætur myrkrum læ Neyd æ þier, Naadar og Dyrdar Lios gaſſt mier, Vinir þier eingua veittu ſtod, ſo Vinſkap feingi eg vid ſañañ Gud.

8. Þar kom lokſins æ þeirri tijd, þreytti Jeſus vid Daudañ Strijd, Andlaat mitt bædi og Bana Soott, bleſſadiſt mier æ þeirri Noott, Daudiñ tapadi, Drottiñ vañ, Dyrdligañ Sigur gaf mier þañ.

9. A gleck ſo Daudans Aſlid rijkt, eckert Dæmi mæ fiña ſlijkt, allur Lijkami Lauſnarans laugadiſt þa i Bloode hañs, ſa Dreyraſveitiñ Dundi æ Jørd, Drottiñs Pijna þvi miog var hord.

10. J Adams Brote var Bloodſkulld giord, Bolvan leiddi þad yfir Jord, Jeſu Blood hier til

til Jardarhnie, Jørdin aptur so blessud sie, Avøxtur Groode og Alldin klaar, ojs verda ad Notkun sierhvert Ar.

11. Saarkallda Daudans Sveita Bad, um̃ sijdir þa mier kiemur ad, Saarheiti Dreyra Sveiti þiñ, sefe og myki Jesu miñ, Angistar Sveita eilijft Baal, alldrei laat snerta mijna Saal.

12. Mier er so Kvøl þijn miñileg, at Morgni hverium þa uppstend eg, fyrst eg stijg nidur fæti at Jord, fær eg þier Lof og Packargiørd, Blood sveiti þiñ eg bid mier sie, Blessan og Vernd at Jorduñe.

13. Hørmung þa særir Huga miñ, hef eg mig strax i Grasgard þiñ, Dropana tijni og Dreyra þijns, Drottiñ i Sioodeñ Hiarta mijns, þad Gialld alleina gylldir mest, hia Gudi fyrir mijn Afbrot vest.

14. Upphaf alls mesta O-føgnuds, Afløgun straaung og Reidi Guds, bætt er Fridstillt og forlikad, Fadiriñ liet sier lynda þad, Sonuriñ bar hañs Brædi frij, borgadist Præll:ñ wt med þvi.

15. Þess meir sem Pijnan þreyngdi ad, þvi iñniligar Jesus bad, Heilagur Engill Himnum fraa, Herrañ siñ kom ad styrkia þa. Eñ hefur þu hier eiñ Lærdoom, idka og lær hañ Saal mijn froom.

16. Ef þier verdur sem opt kañ skie, Undandraattur at Hialpiñe, Bid, stin, Andvarpa æ þvi meir, sem laukast vilia Harmar þeir, Forurligt

urligt Hiarta hefur Gud, vid hvern sem lijdur Kroß og Naud.

17. Sia þu ad Engill sendur var, Syni Guds hier til Huggunar, þeir goodu Andar oſs eru nær, alla tyma þa bidium vær, hellst þa Lijfs enda lijdur ad, Lazari Dæmi syner þad.

18. Heidur, Lof, Dyrd a Himni og Jørd, Hiartanlig æstar Packargiørd, Drottiñ Jesu þier sætast sie, sungid af allri Kristniñe, fyrir Strijdid þig þiade frekt, þad er vort frelsi æsinlegt.

Fiordi Psalmur.

Samtal Christi vid Lærisveinana, Ton. Eiñ Gud Skapare allra sa, etc.

Postula kiøri Christur þria, i Kryliñi sier ad vera hia, baud þeim vakid og bidied vijst, brædlig Freistni so grandi sijst.

2. Strax sem Jesus uñ Steinsnar nær, stie frañ leingra (þeß giætum vær) allir Sofnudu sætt med Roo, sialfur Herrañ eiñ vakti þo.

3. Adur var soddan uñ þig spaad, ætsett framkom nu Herrans Raad, þu hlautst Guds Reidi Prwgu eiñ, þreyttur ad troda Jesus hreiñ.

4. Ef eg skal ecke sofa i Synd, so er Natturan veyk og blind, uñ Steinsnar mattu eitt mier þa, alldrei miñ Jesu vijkia fra.

5. Nætur Hvijldin mijn Natturlig, noog er mier

mier trygg þa veit eg þig, hia mier vaka til Hialp-rædes, hvert Kvølld vil eg mier ofka þess.

6. Prisvar Jesus til þeirra foor, þo ad hañ mæddi Piina stoor, hañ bad Petrum med þyrti lund, hia sier vaka um̃ eina stund.

7. Eñ hañ sofnadi æ þvi meir, ei helldur vissu sialfer þeir, hveriu svørudu hønum þa. Herrañs Piinu miøg jok þad aa.

8. Mig hefur liufur Lausnariñ, leidt iñ i Naadar Grasgard siñ, vakandi so eg væri hier, Vitni Skiirnin mijn um̃ bad ber.

9. Ungdooms Bernskan sem vonlegt var, vill de mig ofmiøg svæfa þar, Forelldra Hirting hogværlig, hañs vegna kom og vakte mig.

10. Alldurinñ þa mier odladest afiell Giaalijfis Svefniñ mest, Kieñimeñ Drottins komu þratt, kolludu mig ad vakna braatt.

11. Fullvaxiñ Gleymsku Svefniñ saar, sokti mig heim og vard miøg daar, Diman Heims Elsku droost ad med, dapurt vard mitt til bænar Gied.

12. Þa kom Guds Anda Hræring hrein, i Hiartad mitt iñ sa Liomiñ skein, eñ i Heimskunni so eg svaf, sialdan mig neitt ad slijku gaf.

13. Faarlega var mijn Fijflskan blind, forlaat mier Jesu þessa Synd, hvar med ad jok eg Hørmung þier, eñ Hefnd og Refsing sialfum mier.

14. Laattu þo alldrei leidast þier, liuft Jesu ad benda mier, huxi til mijn þitt Hiartad mildt, hirtu mig lijka sem þu villt.

15. Vil eg nu Hiartans fegiñ sar, Frelsare miñ ad vaka hier hia, Andiñ til reidu er i stad, ofmiøg Holldid forhindrar þad.

16. Jesus unti med liufri Lund, Lærisveinum ad hvila um̃ stund, þvi hañ vorkynti þeim og mier, þad eitt mijn blessud Huggun er.

17. Sijdast allra þa sar hañ þar, Svikara lid fyrir Hendi var, Baud þeim vakid og bidied best, burt er nu Værdar tijdin mest.

18. Soddan Aminiñing Saala mijn, sañlega skylldi naa til þijn, so þig ey skade Svefniñ vær, Svikariñ er hier ecki siær.

19 Dauđiñ forrædur Fiorid þo, fyrr eñ vardi þvi margur doo, hañ er i naand þo siaist sijst, sierhvern Dag er hañs Ahlaup vijst.

20. Dauđiñ þa mætir däpur þier, Domiñ hefur hañ eptir sier, Andskotiñ bijdur hviñ þar, i Báalid vill draga Saalirnar.

21. Siaa þu vel til ad soddan Her, sofande komi ecki ad þier, i hreiñi Jdran þu hvern Dag vak, Herskruda Drottins aa þig tak.

22. Bæninnmaa alldrei bresta þig, hviñ er Freisting ymislig, þa Lijf og Saal er lwid og þiaad, Lykell er hun ad Drottins Naad.

23. Andvana Lijk til einskis neitt, er ad Sioon Heyrn og Maali sneidt, svo er aan Bænar Saalin snaud, Sioñlaus, kølld, dauf og riett Steindaud.

24. Vaktu miñ Jesu, vaktu i mier, vaka laattu mig eins i þier, Saaliñ vaki þa sofnar Lijf, sie hun ætijd i þiñi Hlijf.

Fimti Psalmur.

Um̃ Gydingaña komu i Grasgardlũ.

Ton. Heidrum vier Gud af Hug og.

Medan Jesus þad mæla var, Mañfiølde kom i Gardeñ þar, Judas sa Herra siñ forried, Sveinar Prestaña og Striidsfolk med, Skrid-byttur bæru Blis og Sverd. Bwnir miøg wt i þessa Ferd, Um̃ þad eg framar, þeinkia verd.

2. Verdur þad opt þa varir m iñst, voveisslig Hætta biwin fiñst, ein Nott er ei til enda tryga, ad þvi a Kvølldiñ Saal mijn hygg, hvad hellst sem kañ ad koma uppa, kios þier Jesum ad vera hia, Skielfing eingin þig skadar þa.

3. Eñ Judas hafdi adur sagt, Audkieñi þeim og so vid lagt, hvern eg kysse Handtaked þañ, høndlid med giætni og bindid hañ. Varastu Saal mijn Svik og Prett, þo synast megi i Hylming sett, Drottiñ augliost þad dæmir riett.

4. Eñ JEsus adur allt fornam, hvad Ætte vid hañ ad koma fram̃, þo gieck hañ sialfur þeim a mot, þañin ræddi med Kiærleiks hoot, ad hverium leitid, hingad þier, Hopur Illmeñis þañin tier, Jesum Nadverska nefnum vier.

5. Jeg er hañ, sagdi Jesus þa, Judas sialfur stood Floknum hia, Øflugt var Drottins Ordid þad, allir til Jardar fiellu

i stad. Hvad hañs Ovini hrelldi mest, huggar nu mijna Saalu best, i allri Neyd þad auglyses.

6. Þa eg fell edur hrasa hier, hædstur Drottiñ vill reidast mier, þa segir Jesus eg er hañ, sem Endurleyste hañ Syndarañ, med mijnu Bloodi og Beyskri Pijn, Bræði Fadir kiær stilltu þijn, Eflaust er þad Afsokun mijn.

7. Diofull, Synd og Samviskan ill, Saalu mijna þa kvelia vill, Eins segir JEsus, Eg em hañ, sem afmaa þijna Misgiord vañ, lijka sein Vindur liettfær Sky, laangt feikir burt og siaast ei þvi, aa mig trwdu, so ertu frij.

8. Þegar mig særer Soott eda Kvøl, Sorglig Fatækt og Heimsins Bol, Jeg veit þu segir: Jeg er hañ, JEsus sem lækna vill og kañ, Audlegd aa Himnum aattu vijst, Eymd þijn og Hrygd i Gledi snijst, Heimiñ sigradi eg, hrædstu sijst.

9. A Daudastund og Domsins tijd, Drottiñ þad skal mijn Huggun blijd, Ord þitt er sama, Eg er hañ, sem iñ þig leidi i Himna Rañ, Þion miñ skal vera þar eg er, þvi hefur þu JEsus lofad mier, gladur eg þa i Fridi fer.

10. Jeg segi aa moti, jeg er hañ, Jesu, sem þier af Hiarta añ, Ord þitt laat vera eins vid mig, elska eg, seigdu lijka þig, eilijft þad Samtal ockar sie, uppbyriad hier aa Jordune, Amen; eg bid so skylldi skie, Amen.

Siotti Psalmur.

Um̃ Judas Koss, og Christi Faangelsi.

Ton. Eiñ Herra eg best ætti.

Frelsariñ hvergi flydi, Fiandmeñ þa laau señ, Herrañ beid þeirra hiñ þijdi, þeim leyfdi at Fætur eñ, hvern hellst þeir hyre ad siña, hañ spyr sem liost eg gier, jafnt sem fyrr Judar iña, Jesum af Nazareth.

2. Eg em hañ, aptur sagdi, añad siñ Jesus haatt, Lærisveinunum lagdi, Lijknar Ord þetta bræætt, ef mijn ydur lyster leita, þa laatid þessa frij. Bwen var hañ ad heita, Hialpræðis Ordi þvi.

3. Hier af maa heyra og skilia, Herrañs vors Jesu Magt, ecki gat aan hañs Vilia, at hann neiñ Hendur lagt. Vid mig þo Hatri hreisi Heiptar Meñ illgiarner, eingiñ kañ utañ hañ leysi, eitt skierda Haar at mier.

4. Fodurnum Hiarta hlydiñ, hañ gafst at þeirra Valld, Saal mijn þvi siert okvijdin, siaa, þitt Ohlydnis Gialld, viliugur villdi hañ bæta, vijst er þijn skyllda audsien, aast og Audsveipni mæta, aatt þu ad leggia i gien.

5. Judas kom fliott sem kuñi, Kyssandi Jesum nu, mællti Flaaraadum Muñi, Meystari sæll vert þu, Herrañ Hogværdar rijkur, hañ sagde þu miñ Vin, med Koss Son Mañsins svijkur, sijst mun þvi Hefndin lin.

6. Evu Muñ Eplid eina, aumliga ginti um̃ siñ, Falls Koss þvi fiek ad reina, Frelsariñ Muñur þiñ, Blijdmælum Diosuls bægdu, so bleckist eg ecki af þeim, Heims Hrecki lijka lægdu, Lijf mitt og Æru geym.

7. Audsien eru Augum þijnum, øll Viel og Laun-Svik hier, hritt þeim wr Huga mijnum, hreint skapa Gied i mier, virdstu mig|Vin þiñ kalla, verda laat Raun þar a, Hollds Brest og Præsni alla, hindra og rek mier fra.

8. J Hrygd og Hæska mykiñ, hefur mig Satan leidt, O hvad opt og verd sviikiñ, ei giet eg hia þvi sneidt, Son Mañsins Svikum mætti, sañliga uppa þad, Svikaña Hæskiñ hætti, hia mier ei findi stad.

9. Muñur þiñ (ad eg meina) miñist vid Jesum bert, þa Hollð og Blood hans hreina, hier fær þu Sæl mijn snert. J Guds Nafni ad þier gærdu, gief hønum ei Koss med Viel, i Trw og Jdran þig tiædu, tilbw þitt Hiarta vel.

10. Þangad þegar ad Stundu, þusti Illrædis Lid, liufasta Lamb Guds bundu. Lokid var øllum Frid, Hardsnunum Reipum reirdu Rangletis mijns hañ gallt, Drottiñ i Droma keyrdu, dosnadi Hollðid allt.

11. Judar þig Jesum streingdu, Jeg gaf þar efni til, Synder mijnar þier þreingdu, þess nu eg idrast vil, Slæpa bond af mier, grei ir og gief mier Frelsed þitt, andlegum Dosa eydir, sem a-fiell Hiartad mitt.

12. Guds

12. Guds Son var gripiñ Hondum, giefiñ svo yrde ea frij, hañ reyrdist hordum Bondum, hlaut eg Myskun af þvi, Fiotur þuna og Fangelsi, freckt læ miñ Herra æ þier, Daudans og Diøfuls Helsi, duttu þvi laus af mier.

13. Bid eg þijn Bondin hordu, bindi nu hvern miñ Lid, fra allskiñs Glæpa giørdum, og goldum Heimsins Sid, laus og lidugur Andi, lijfs medan dvelst eg hier, þier sie jafnan þionandi, þessa Boon veitu mier.

Sioundi Psalmur.

Um Vern St. Peturs, og Malchus Eyra-Saar. Ton. Giæsku Gud vier prijs.

Pausnarans Lærisveinar, þa litu Adburd þañ, og Juda Athafnir einar, aller señ spurdu hañ: Eigum vier ecki ad slæ, Ovina Sveit med Sverdi, so hier ei þyngra verdi? Sæl mijn hier gior ad gæ.

2. Ef þu Aforma villdir, eitt hvad sem vandi er æ, þarflig Raad þiggia skylldir, og þig vel fyrer siæ, af þvi optliga sker, sa sem er eiñ i Raadum, eiñ mætir skada braadum, seint þær ad idrast er.

3. Eñ med þvi Mañlig Vitska i morgu nææir skamt, a allt kañ ecki ad giska, sem er þo Vandasamt, Kost þañ hiñ besta kios. Guds Ord sær sijndt og sañad, hvad sie þier leist eda bañad, þad skal þitt Leidar Lios.

4. Petur med svellu Siñi, Sverd wr

Slijd-

Slijdrum dro, hañs trw eg Brædin brynĩ, og beint i Flockeñ sloo, Malchus hlaut hier af Tioon, hañ misti hid hægra Eyra, Høggid tok eckimeira, þessi var Biskups Pioon.

5. Lausnariñ liost nam svara, Læri-sveinunum fyrst, læirid þessa fram̃ fara, frekast i siñi list, Petri svo sagde nu, Sverds Dauda sa skal sekur, sem Sverd ann leisis tekur, Sverd slijdra Simon þu.

6. Meinar þu Fadiriñ milldi, munde ei senda hier, ef eg þess Oska villdi Eing-la til Fylgdar mier, fleiri eñ Tolf Fylk-ingar, eda mun skyllt eg ekki, a steinkrañ Kaleik drecki, sem mier þo settur var?

7. So mun uppfyllast eiga, hvad er i Ritning tiead, og sijdan sañast meiga, hvad sieft fyrer løngu spæd, So epter Sermon hañ, Eyra Pionsins æhrærdi, sem ædur Petur særdi, læknadi ad heilu hañ.

8. Sæl mijn lærum og siæum, med sañre Hiartans list Tveñslags Sverds gløgt vid gæum, greina skal þar um̃ fyrst, Sverd Drott-iñs Domariñ ber, Sverd egin Hefndar añ-ad, sem øllum verdur bañad, þad kieñir Christ-ur hier.

9. Bid eg hier gløgt ad giætir, good Valldstiorn heidarlig, Saklausañ sijst þu grætir, nie sialfañ meid-

meidir þig, vird Sverd Guds Vandlætis, Blood skalltu þvi ei baña, burtsniþd þu Grein Lastaña, merk Dæmi Moysis.

10. Pitt, Sverd sem þitt er egid, fyrir þijna egin Sok, skal ei wr skeidum dregid, skijr eru þar til Rok, Jesus þad bañar vert, honum er skyllt þu hlijdir, hogvær umberer, lijdir, þad moti þier er giort.

11. Ræn ei Gud sijnum Rietti, þvi reiknast Hefndeñ hañs, Valldstiorn til verndar setti, vijda um Bygdir Lands, Elligar ad þvi gaa, Sverd Drottiñs sem hier nefnist, sañliga a þier hefnist, Tioon þitt tvøfalldast þa.

12. Malchus sem misti Eyra, merkir þa alla frij, sem Ord Guds ecki heyra, ega þo Kost a þvi, Heyrn er þeim hægre sliod, Vinstri Hlust heilli hallda, Haad og Spielni Margfallda, noog gieta numid þo.

13. Skalka mark mætti kalla, Malchus hier feingi riett, a Guds Ovini alla, Einkieñi slijkt er sett, Ord hañs ei ackta hier. Jeg bid og jafnan sege, Jesus miñ lattu eigi, þad Merki sicast a mier.

14. Eñ siñur þu hier framar, Frelsarans Dæmid best, Hormungar hættusamar, a honum laau mest, sitt Traust þo setti hañ, a Guds Fodurs Giædsku rijka, gior þu þad Saal mijn lijka, ef Kross þig henda kañ.

15. Kvol sijna Jesus kallar, Kaleik a Steinkteñ sier, Kross þiñ og Eymdir allar, eins mættu

nefna

nefna hier, þvi Drottiñ drack þier til, fyrir þig þa hañ pijndist, so þu mijn Sæl ei tijndist gior honum giarnañ skil.

16. Þu mátt þig þar vid hugga, hañ þeckir Veykleik Mañs, Um̄ þarftu ecki ad ugga, A-dryck in-skamtiñ hañs, vel þijn Vankvæde sier, hid Strasta drack hañ sialfur, sætari og miñi eñ hælfur, Skierfur er sklenktur þier.

17. Heypt mijna og Hefndar næmi, hefur þu Jesus bætt, mier gafst Mañgiæsku dæmi, þa Malchum sieckstu grædt, eg þarf og eiñim vid, Eyrad mitt læknad yrdi, so Ord þitt heyri og virdi, þijdliga þess eg bid.

18. Hialpa mier Herra sæli, ad hallda Krossbikar miñ, so mig ei undan mæli, nie mögli um̄ Vilia þiñ, eg bid Almætti þitt, vorkyñe miñi Veyki, ef verda kañ eg skeiki, hrestu þa Hiartad mitt, Amen.

Attundi Psalmur.

Predikun Christi fyrir Gydingum.

Ton. So frials vid Logmal fæddur.

Taladi Jesus tijma hañ til vid Ovini sijna, sem komnir voru ad höndla hañ, heyr um þa Kieñing sijna.

2. Sem til Illvirkia eru þier, vtgeingnir mig ad fanga, ædur gat eingiñ meinad mier, i Musterinu ad ganga.

3. Dagliga hef eg synt og sagt, Sañleik-

liksins] Kieñing mæra ; einginn gat Hendur a mig lagt, ættud nw þess ad giæta.

4. Afer stendur nu ydar Tijd, Uppfylld svo Ritning verdi, Myrkrañа geisar Magtin strijd, mæla so Jesu gierdi.

5. Einfalindi Blessad Lausnarañs, lijttu hier Saal mijn kiæra, sa vill ei Dauda Syndugs Mañs, soddan mættu nu læra.

6. Jesus þeim syndi i sañri Raun, Saalar heill Raad og Frelsi, Guds Syni Judar gulldu i laun, Grimd, Hatur og Fangelsi.

7. Furda þvi Saal mijn eingin er, ei skallt þvi Dæmi tijna, Po Verolldin launi vondu hier, Velgiord miog litla þijna.

8. Gydinga Dæmi skynia skallt, skil þig vid Odygd slijka, Packlæti fyrir Godgiord giallt Gudi og Mоñum lijka.

9. Jeg læt mier þessu jafnframt sagt, Jesu af Ordum þijnum, einginn gat Hendur a þig lagt af egin Vilia sijnum.

10. Pañ Takmarkada Tijmans Punct, tilsetti Fadiriñ milldi, nær þad Anaudar Okid þungt, yfir þig ganga skylldi.

11. Eins Upphaf lijka og Ending med, allrar Hormungar miñar, Fadir Hymneskur er fyrir sied, i Forsioon Myskunar þiñar.

12. Pessi nu Tijmiñ ydar er, Ovinum Jesus sagdi, Herrañs eg þetta Maaltak mier i Miñi og Hiarta lagdi.

13. Nu stendur yfir Raadartijd, Naudsyn er

þess

þeſſ eg giætti, lijdur mig Drottiñs Bidlund blijd, Brot mitt ſo kvittaſt mætti.

14. Ef eg þa tijd ſem Gud mier gaf, Gaalaus forſooma nædi, Drottins Tijme þa tekur af, Tvijmælin̄ øll i Brædi.

15. Pvi leingur ſem hañs Bidlund blijd, bedid forgiefins hefur, þeſſ hardari mun Heiptin ſtrijd, Hefndar þa Drottin̄ krefur.

16. Gudsvegna ad þier giæt mijn Saal, Glæpum ei leingur ſafna, giørum Jdran þvi meir eñ maal, mun vera Synd ad hafna.

17. J Dag vid ſkulum ſkipta um̃ ſkiott, ſkal Synd aa Flotta rekin, hver veit nema ſie nu i Nott, Naadin i burtu tekin.

18. Talar Jeſus um̃ Myrkra magt, merkid þad Valldſtiornendur, ydur ſkal nu j Eyra ſagt, Um̃dæmid Heims tæpt ſtendur.

19. Lioſid Myrkrin̄ burt leidir frij, med Liooma Byrtu ſiñar, Varaſt ad ſkyla Skaalkum þvi, i Skugga Magtar þiñar.

20. Minſtu ad Myrkra Maktin hver, þa Myrkur Daudans ſkalt kaña, j ydſtu Myrkrum eingiñ ſier, Adgreining Høfdingiaña.

21. Myrkri liettari er Magtin þijn, minſt þeſſ fyrir þin̄ Dauda, þa Drottins Haatignar Dyrdin ſkijn, hañ dæmer eins Rijka og Snauda.

22. Fyrſt Magt Heims er vid Myrkur lijkt, mijn Saal hallt þier i ſtilli, varaſtu þig ad reida rijkt, aa Rijkis maña Hilli.

23. Drottiñ Jesu þu Lijffins Lioos, Lystu Valldstiornar Mœñum, so þeir sem rœda yfir oss eflist i Dygdum soñum.

24. JEsu þijn Kallda Kvalastund, Kvalatijd af mier svipti, Guds Barna gafft mier Gledesund, good voru þau uñskipti.

25. Myrkraña þreyngdi Magtin þier, mig svo leystir vr Vanda, Kvalaña ytstu Myrkur mier, meiga þvi alldrei granda.

Nyundi Psalmur.

Um Flotta Lœresveinaña.

Ton: Jesu Christe þig kalla eg a.

Þat Lœrisveinarnir sau þar, siñ Herra gripiñ høndum; og hañ af Folki versstu var, vægdarlaust reyrdur Bøndum: Allir señ hønum flœdu fra, forlietu Drottiñ hreinañ, i Hasska einañ. Ad soddan skulu vid Saal mijn gaa, siaaum hier Lærdoom beinañ.

2. Aan Drottins Rœda er Adstod Mañs, i eingvu minsta gilldi, saanytt reinist opt Fylgid hañs, er frekast, hialpa skylldi, hver eiñ vill forda sialfum sier, ef synist Haaski bwiñ, ad Hendi snwiñ, fat þvi varliga ad fallvœllt er, Frænda og Vina Trwin.

3. J sama maata sier þu hier, Saal mijn i Speigle einum, ad hryggiligar sie haattad þier, eñ Herrans Lærisveinum, þeir hofdu Leisi Lausnarans, Lijfi ad forda sijnu, fra saarri Pijnu, Naudugir mistu Naaveist hañs, nu giæt ad Rœdi þijnu.

4. Hvad opt Jesu þier stꝛidi eg fra, freckt ꝛt mot Vilia þijnum, þa Glæpa Vegiñ gieck eg ꝛt, Gyrndum fylgiandi mijnum, forskulldad hafdi eg fyrir þad, Flootta Madur ad heita, til Heliar Reita, eñ þu virdtist mier aumum ad, aptur i Myskun leita.

5. Eiñ varstu Jesu epter þvi, i Ovina lꝛtaiñ Hondum, eiñ so eg være alldrei i, Eymd og Freistingum vondum, allir forlietu einañ þig, allt so mig hugga kyñi, i Mañraun miñi, Eg bid Drottiñ lꝛt ecke mig, einsamlañ nockru siñi.

6. Læriſvein Sꝛl mijn sꝛdu þañ, sem Jesu eptirfylgdi, rꝛnglꝛt Ungmeñi ræntu hañ, riett nakiñ vid þad skildi, ber-snøggur Flotti betri er, eñ Brædralag Oriettinda, vid Selskap Synda, A-viñing lꝛt þig eingvañ hier, i þeirra Flocki binda.

7. Burt þadan Jesum færdi fliott, Flockur Illrædis maña, Lamb GUds saklaust, þa leid ad Nott, leiddu þeir til Kvalaña. Myskunar laus su medferd brꝛd, mier virdist epter vonum, i Nꝛttmyrkronum, þeir hafa bædi hrakt og hriꝛd, hrundid og þiakad honum.

8. J Daudans Myrkrum eg dæmdur Þræll, dragast ꝛtti til Pijnu, Eñ þu tokst Jesus son Guds sæll, saklaus vid Straffi mijnu, Pañin tilbiostu Lijfsins Leid, Liomandi Sꝛlu miñi, þ.. Lijf hier liñi, Andlꝛts kvolum og kalldri neyd, Kvijdi eg þvi eingvu siñi.

9. Hrecktu þvi so og hriaðu þig, Herra miñ Jllsku þiodir, ad hier nu bæri a Hondum mig heilagir Englar goder, Mæðusom urdu Myrkuriñ þier, mæta lietu þig hordu, og Hindrun giordu, Guds Dyrdar Lios svo lysi mier, ad lifandi Maña Jordu.

10. Kvalafør Jesu þesse þijn, sem þa gieckstu einusiñi, veri Kraptur og Verndin mijn, svo Vegiñ Lijffins eg fiñi, latt ecki Diofsul draga mig, i Dosenleik Holldsins blinda, til sekta og Synda, eg bid af Ast og Alwd þig, A-kiesd hans burtu ad hrinda.

Tijundi Psalmur.

Uñ fyrsta Ransak fyrir Caipha.

Ton. Allt mitt Rad til Guds eg set.

Til Hañas Hwsa Herran Christ, hardraidir Judar leiddu fyrst, beyst fra eg Bønd hañ særi, hønum strax þadan vijsad var, Vidrøk fieck ei nie Hvijldir þar, miøg so þoott mædur væri.

2. Burt sendi þvi med beyskri Pijn, bundiñ Caipha Mæagi sijn, Hañas vorn Herrañ sæta, Høfud-Kieñimañs hædstu Stiett, hafdi sa þetta Arid riett, Guds Løgmaals atti ad giæta.

3. Ur Himnarijkis Hvijldar stad, Høfdum vid Saal mijn forskulldad, wtreckin vijst ad vera, Eñ Jesus tok nu uppa sig, Onaadan þessa fyrir þig, Lof sie þeim liufa Herra.

4. Hiartad bædi og Hwsid mitt, Herbergi veri Jesus þitt, hia mier þigg Hvijld hentuga, Þott þu komir med Krossiñ þiñ, kom þu blessadur, til mijn iñ, fagna eg þier fegins huga.

5. Caiphas hafdi hier um̃ spaad, hentugast mundi þetta Raad, ad deye eiñ fyrir alla. Embættis mællti Andiñ þar, af þvi Hiartad ei visse par, Sañleik Guds siñti valla.

6. Balahams Dæmi eins var eitt, Andagipt slijk var honum veitt, Spaklega Tungan spaadi, hañ hafdi i siñi Hreckia Raad, Hiartad fieck ecki Sañleiks gaad, þvi han Fiegirndin þiadi.

7. O Jesu! laat þiñ Anda hier, alldrei vijkia i burt fra mier, Leid mig Veg Lijfsins Orda, so Hiartad bædi og Maalid mitt, mykli samhuga Nafnid þitt, Hollds girnd og Hræsni forda.

8. Til Caiphas voru komnir señ, Kieñivalldid og Stiornar Meñ, Biskupiñ þegar ad bragdi, leitar Andsvars til Lausnarans, um̃ Lærisveina og Kieñing hañs, eñ Jesus aptur sagdi:

9. Openberliga eñ ecki leynt, i Musterinu kienda eg beint, hvad spyr þu mig um̃ þetta? kuñgiora mega þar um̃ þier, þeir sem Lærdomeñ heyrdu af mier, þa laattu þig leidrietta.

10. Giæt ad mijn Saal og siaadu þar, Sonur Guds undir Ransak var, krafdur þad Kvoll did leina, A Kvolldi hverju þu koma skallt, Kvolldreikning vid þig sialfañ hallt, med Kvolld Offurs Jdran hreina. — 11.

11. Nu Guds Kieñimañ þeink um̃ þad, þar mune um̃ siþer grenslast ad, hvernin og hvad hier kiendir, ad Lærisveinum mun lijka spurt, sem liet þitt Gaaleysi villast burt, huxa glogt hvar vid lendir.

12. Jesus vill ad þijn Kieñing klaar, Kroptug sie hrein og opinskaar, lijk hvellum Lwdurs hliomi, Launstniadran øll og Hræsnin haal, hindrar Guds Dyrd eñ villir Saal, straffast med straungum Domi.

13. Vangiætslan mijn er margvijslig, mill-dasti Jesu beidi eg þig, vægdu Veykleika mijn-um, Forsoomun eingin fañst hia þier, Fulln-adar Boot þad tel eg mier, Styrk veittu Pion-um þijnum.

14. Eins er hier eiñin øllum riett, alvarlig Kieñing fyrir set, Ord Guds elski og læri, Tru in Jñvortis efli Gied, einardlig Jaatning lijka med, Avøgst hid ytra færi.

15. Byskups Pioon eiñ i Brædi þo, Blessadañ JEsum Prœstur slo, so þad Rittningin segir, hogværligt Andsvar Herrañ gaf. Honum Saal mijn þad lærdu af, um̃ Sakleisi þitt ei þegir.

16. O, vart Samvitskan Adam sloo, illañ Kiñ-roda fieck hañ þo, i fyrsta Falli sijnu, þess-vegna Jesus Hoggid hast, hlaut ad lijda og rodna fast, allra fyrst i hans Pijnu.

17. Drottiñ JEsus eg þakka þier, þetta leid stu til Frelsis mier, Eg bid Astsemi þijna

Samvitsku slegiñ svida skiæd, at Saalu miñi þu mykt og græd, burt taktu Bygdun mijna, Amen.

Ellefti Psalmur.

Um̃ Afneitan Peturs. Ton: Dagur i Austri ollu, Upp.

Gudspialls Historian gietur, gripiñ þa Jesus var, allir señ utañ Petur, yfergæfu hañ þar, og Læriſveiñ eiñ añar, Aleingdar giengu hlioott; Herrañs Braut Hrigdar saña, harla dimt var af Nott.

2. Caiphas Kieñimañi, kuñugur Læriſveiñ, iñgeingur ótt med sañi, wtistod Petur eiñ, Ambaatt uppluka beidir, okiendañ Petrum þar i Forsal til Lydsins leidir. Lærdoom hiér fiña mátt.

3. Kross Ferli at fylgia Pijnum, fysir mig Jesus kiær, vorkyntu Veykleik mijnum, þo verdi eg aaleingdar fiær, Pa Triw og Pol vill brotna, þreynger ad Neydin vond, reys þu vid Neyriñ Brotna, og riett mier þijna Hond.

4. Kolelld þvi kallt var nærsta, kveikt hafdi Præla lid, Petur med Sturlan stærsta, stod hia þeim Logañ vid, Ambaatt hañ ein sprogserti, af siet þad heyra liet, mun þessi Mañ (hun frietti) med Jesu af Nazareth?

5. Hañ neitar hart ad bragdi, hræddur vid Ordiñ bist, þañ sig ei þeckia sagdi, þar

þaa gool nu Haniñ fyrst, ætlar sier wt ad rijma, øñ ur Perna hañ sꝏ, talar i añ añ Tijma, til þeirra er stodu hiaa.

6. Af Nazareth nu er þessi, nykomiñ Jesu med, hiñar Gied trw eg þad hvessi, hver Madur spyria ried, ertu eiñ af hañs Sveinum, eñ Petur neita vañ, sagdi med Eidi einum, alldrei þeckta eg hañ.

7. Pridia siñ þar til løgdu, Pionar Caiphas bert, Maalfærid sumir søgdu, segir til hver þu ert, Frændi Malchus ried mæla, mundi eg þig ecki siaa (giet eg sijdst Grun mig tæla) i Gardinum Jesu hia?

8. Petur med bliugu bragdi, braadliga sagdi nei, soor sig og saart vid lagdi, soddan Mañ þeckti hañ ei, gløgt þegar giørdist þetta, gool Haniñ añad siñ, sijst maatti Sorgum lietta, Swt slaug i Briostid iñ.

9. Saal mijn þier Faari forda, frekliga voga sijst, aan leisis Drottiñs Orda, Ostyrkt er Holldid vijst, þykist þu stødugt standa, stilla þiñ Metnad þarft, hver sier vogar i vanda, von er sa falli snart.

10. Adur i Alldingardi, ohræddur Petur var, Kallmeñsku Huguriñ hardi, hans sig Auglysti þar, Audvird Ambaatt hañ hrelldi, ofmiog þvi skelfast vañ, fra Sañleik sijdan seldi, sama þig henda kañ.

11. Kolelldi tveiktum jafnast, Kitlande Verälldar Priaal, Prælar Syndaña safnast, samañ vid Losta Baal, fullir med Fals og Villu, fordastu þeirra Glis, ætijd er med þeim Illu, Einfolldum bwid Slis.

12. Ambaatt med ygldu bragdi, er þessi Verölld leid, mørgum Meinsnorur lagdi, miøg æ Spott-yrdiñ greid, Þyed med Prælum sijnum, Piona Guds lastad fær, Styrk mig med Mætti þijnum, mot heñi Drottiñ kiær.

13. Epter Afneitan eina, wt villdi Petur gaa, hugdi hañ Braut sier beina, bwna þeim Solli fraa, þa kom eitt ødru verra, umkrijngdu Prælar hañ, affoor siñ sæla Herra, sier og formæla vañ.

14. Hægt er hverium ad stofna, i Hættu og Vanda spil, Forvitnis Dælskan dofna, dregur þar margañ til. Ogiæfu Gilldran þraungva, greip skiott hañ kuñi ad naa, wtkomu Von fieck øngva, ad þvi i tijma gaa.

15. Opt maa af Maali þeckia, Mañiñ hver hellst hañ er, sig mun fyrst sialfañ bleckia, sa med Lastmælgi fer, Godur af Giedi hreinu, God-ordur reinist vijst, fullur af illu einu, Illyrdiñ sparar sijst.

16. Hryggilig Hrosun henti, heilagañ Drottins Þion, Syndin miøg saart hañ spenti, Saal ar var bwid tion, hvad mun eg maattar naumar, niega þa standast wid, vangiætiñ Vesæll og aumur, Vielum og Hreckia Snid.

17. J

17. J Verralldar Vondsku Solli, velkist eg Jesu hier, Falli þad opt mier olli, ofstødugt Holldid er, megnar ei moti ad standa, mijn Hreysti Naatturlig, lættu þitt Lios og Anda, leida og styrkia mig, Amen.

Tolfti Psalmur.

Um̃ Jdran Peturs. Ton̄.

Kom Andi Heilagi.

Petur þar sat i Sal, hia Sveinum in̄i, tvo ent hafdi Hanagal, heyrt ad þvi sin̄i.

2. Bwen̄ var þrisvar þa, hvert han̄ ad neita, sier Jesum Sælan̄ fra, Sorg mæ þad heita.

3. Drottin̄ vor veik sier vid, vijst um̄ þad gietur, liufur med Lijknar sid, og leit a Petur.

4. Strax flaug i Huga han̄s, hvad þo sijst vardi, Lausnarans Ord og Ans, i Alldingardi.

5. Blygdadest brætt vid þad, Briost fullt af Trega, gieck ut ut greindum stad, og griet beisklega.

6. Siæ þu med san̄ri Trw, Sal mijn æstkiæra Hvad framar hefur þu, hier af ad læra.

7. Hætt galar Hanin̄ hier, i hvers Man̄s Giedi, drygdar þa Synder sier, sem Petur skiedi.

8. Sætrliga Samvitskan, sekan̄ æklagar, Jn̄vortis auman̄ Man̄, ængrar og nagar.

9. Fær han̄ sig friælsan̄ sijst, þo fin̄ist hrelld-

ur, sem Fugl vid Snwning snijst, þeim Snaran helldur.

10. Wijkia þo vilie hañ fra Vondsku hætti, orka þvi ecki kañ, af egin Mætti.

11. Upp þo sier ætli braætt, aptur ad standa, fellur hañ þegar þraætt, i þyngri Vanda.

12. Logmaal Guds hropar baætt, Hanagal añad segir og syner þraætt, hvad sie þier bañad.

13. Pad þvijngar þrwgar med, þad slær og lemur, Sorgande Syndugt Gied, særir og kremur.

14. Pad verkar Sorg og Swt, þeim sekа Mañi, Hialpar þo eingvum wt, wr Synda bañi.

15. Holldid þar þriotskast vid, og þykir illa, eykst a þañ Synda Sid, Svik Hræsni og Villa.

16. Eñ Jesu alit skijrt, Anda Guds þyder, sa giører hægt og hyrt, Hiartad um sijdir.

17. Lætur hañ Logmaal bist, Lemia og hræda, eptir þad fer hañ fyrst, ad frida og græda.

18. Ord Jesu edla sætt, er hañs Verkfæri, hellst fær þad Hugañ kiætt, þo hrelldur væri.

19. Hañ giefur hreina Trw, hañ fallñ reyser, hañ veykañ hresser nu, hañ bundiñ leyser.

20. Ei er i sialfs Vallo sett, sem nockrir meina, Yferbot Jdran riett, og Trwin hreina.

21. Hendi þig Hrosun braad, sem helgañ Petur undir Guds ættu Raad, hvert idrast gietur.

22. Heimska er versta vijst, vid þad ad dyliast, þu muner þaa þier lijtst, vid Prautir skiliast.

23. Ef JEsus ad þier snijr, med æstarhoti, lijttu þa Huga hyr, honum a moti.

24. Grata skallt Glæpi sart, en Guð trwa, elska hans Orðið klart, fra illu snwa.

25. O-nyt er Jðran tæp, að þvi skallt hyggia, ef þu i giorðum Glæp, girnist að liggia.

26. Petur þa formerkt fieck, Fall-Hrosun slijka wr Synda Salnum gieck, so giorðu lijka.

27. O Jesu! að mier snu, Asionu þini, siaðu mig særðan nu, a Saalu mini.

28. Þegar eg hrasa hier, hvað miøg opt sanast, bend þu i Myskun mier, so megi eg við kanast.

29. Opt lijt eg upp til þijn, Augum gratandi, lijttu þvi liuft til mijn, so leysist vandi, Amen.

13. Psalm.

Um Caiphas Doom.

Ton. Jesus Guds Son eingietin.

Foringiar Presta feingu, fals vitni mørg til sett, swsliga fram að gengu, fullir með Svik og Prett, Samblioða urðu eigi, uppdicktað margt þo segi, Jesus þa þagði slett.

2. Lær þu ef Lygum mætir, Lijfsreglu Saal mijn hier, með Þolni og Piost ei Prætir þræ-liga so til ber, hoogvær Þogn Heyptir stillir, Heimskorður Sanleik spillir, opt fyrir sialfum sier.

3. Hirt alldrei hvað sem gilldir, að hætta a osatt Maal, hvert veria eður sækia villdir, verður það morgum Taal; Munur sa laungum lygur;

fra

fra Luckuog Blessan hnijgur, hañ deyder sijna Saal.

4. Sañleiks Vitni þo seigi, sekañ mig Gudi hla, ottast þarf eg nu eigi, Asfokun hef eg þa, Liugvotta Lygi megna, leid Jesus miña vegna, Klogun mig keypti fra.

6. Caiphas frietti fyrstur, Falskliga Herrañ ad, sialfur hvert sie hañ Christur, og so eñ framar kvad, vid sañañ Gud eg þig sæti, ef Sonur hañs ertu hiñ kiæri, segdu ost satt um̃ þad.

6. JEsus Jatar ad stundu, jafnframt þvi so nam tia, Son Mañsins siaa þeir mundu, sitia þadan i fra, til Kraptarins hægri Handar, og hier eptir komanda, skiærasta Skye aa.

7. Kieñimañ reif sijn Klædi, kvad slijkt Gud-lastan er, adspyt med ogna Brædi, um̃ þad hvad halldi þier? Allt Radid undir tekur, er hañ vijst Dauda sekur, soddañ samþyckium vier.

8. Jesus ei ansa hirdte, aadur þa logld var Guds Nafn þo giarnan virdti, gaf þvi Caipha Svar, Lygd Heims þo lijtid sætir, Lausnarans Dæmis giætir, leita Guds Lofdyrdar.

9. Hygg ad og herm hid saña, hvenær sem til er reint, hrædst ei Hootanir Maña, hallt þiñi Jaatning beint, giæt vel ad geymir þetta, Guds Ord og Truna rietta, medkiendu liost og leint.

10. Caiphas Logsogn leida, lært hafa margir eñ,

eñ, hvad sem Hofdingiar beida, hinir ællickta señ, Vinskap sig villa læta, viliandi raungu jæta, fordist þad fromir Meñ.

11 Su er mijn Huggun sama, sem þijn var Jesu miñ, Krossiñ þær ad vill ama, Ossokn og Hørmung stiñ, hia þiñi Hægri Hendi, hier þo ad Lijfid endi, Fagnadar nægd eg fiñ.

12. Pier til Gudløstun lagdi, Liugandi Kieñimañ, Dauda sekañ þig sagdi. Sañliga Urskurd þañ, ætti eg ad heyra helldur, hart med riettu Sakfelldur, vijst eg nog til þess vañ.

13. Andligt Valld einum Romi, Urskurdar Daudañ þier, Drottiñ i Nædardomi, dæmir þvi Lijfid mier, þacka eg Elsku þiñi, þu keypter Sælu miñi, Frijun og Frelsi hier, Amen.

14. Psalm.

Um Pionaña Spott vid Christum.

Ton. Allfagurt Lios oss byrtist.

Eptir þañ Doom sem allra fyrst, Andlegir dæmdu um Herrañ Christ, hafa þeir, þvi ad þa var Nott, þegar til Hvijldar gengid skiott.

2. Drottiñ vor eptir þreyttur þat, Prælum til Giætslu fengiñ var, giørdi ad hønum gis og Dar, Gudlausra Maña Flockur þrær.

3. Hædung, Spottyrdi, Hroop og Brijxl, hver liet med ødrum ganga a vijxl,

Hræktu

Hræktu og slou Herrañ þar, hañ þo a medan bundiñ var.

4. Siaa þu og skoda Saala miin, Saklausa Lambsins beysku Piin, hugsa vandliga um̃ þad allt, af þessu hvad þu læra skallt.

5. Hañ sem ad Nætur Hviilld og Roo, hverri Skiepnu af Myskun bioo, i siñi Ogna Eymda stærd, eingvañ kost fieck a neiñi Værd.

6. Hviildar Noott marga hef eg þaad, Herra Jesu af þiñi Naad, Kvøl þijn Eymdum mig keypti fra, kañast eg nu vid Giædsku þa.

7. Nær sem eg reini Sorg og Sott, seinast ad kiemur Daudans Noott, Nætur kvala sem neyddu þig, niota laattu þa Jesu mig.

8. Samvitsku Sløg og Satans Haad, sesi Jesu þijn blessud Naad, Ofbod Daudans og Andlaats Piin, aftaki og Myki Giæskan þijn.

9. Margur (og viist þad maklegt er) mieg þessum Skaalkum Formæler, Po fiñast nockrir hier i Heim, ad Hegdun allri lijkir þeim.

10. Hvad giora þeir sem hier a Jørd, hafa ad Spotti Drottins Ord, Lifa i Glæpum lioft til sañs, lasta og Forsmaa þiona hañs.

11. Sa sem Guds Naad og Sañleikañ, sier þeckir veit og skinia kañ, kukl og Fiølkyngi kyñir sier, Caiphas Prælum verri er.

12. Soniñ Guds ecki þecktu þeir, þvi Syngda hinir laangtum meir, sem kallast vilia Christnir best, Christum þo lasta allra mest.

13. Hræsnarar þeir sem Hrecki og Synd, hilia þo

þo undir Fromleiks Mynd, Lijkiast þessum sem Lausnaraň, Lomdu Blindandi og Spiodu haň.

14. Hverium sem Spott og Hædni er kiær, haň geingur þessum Selskap nær, Forsmaaň Gudrækins Fatæks Maňs, fyrirlitning er Skaparans.

15. O! Vesall Madur ad þvi gaa, eptir mun koma tijmi saa, sama hvad nidur saair hier, sialfur aan efa upp þu sker.

16. Ef hier aa Jordu er Hrop og Haad, Hædni og Gudlast nidursaad, uppskorid verdur eilijst Spie, Agg og Forsmaan i Helvijte.

17. Ætla þu ecki aumur Maň, af komast muni Strafflaust haň, sem Soniň hefur hier hædt og spiad, horsi Fadiriň uppa þad.

18. Hvad Jesus nu uň Nætur skeid; Naudstaddur hier af Moňum leid, Ogudlegur uň Eilijfd þa, af illum Dioflum lijda maa.

19. Okiendum þier þo aumur sie, alldrei til legg þu Haad nie Spie, þu veist ei hvern þu hittir þar, helldur eň þessir Gydingar.

20. Sialfaň slær mig nu Hiartad hart, hef eg aan efa mikiň Part, af soddan Illsku aastundad, audmiukliga eg medgeing þad.

21. Saad hef eg nidur Synda Root, Svijvirding mijn er morg og liot, Uppskieru Tijmaň ottast eg, aangrast þvi Saaliň næsta miog.

22. Herra miň Jesu Hormung þijn, Huggun er Bædi og Lækning mijn, Sakleysi vijst þu saader hier, Saaluňar Avoxt gafstu mier.

23. Blood-

23. Blooddropar þijnir, blessad Saad, ber þañ A-voxt sem heitir Naad, þañ sama GUD mier sialfur gaf, Saaluhialp mijn þar sprettur af.

24. Hæddur varstu til heidurs mier, Hogg þijn og Sløg mijn Lækning er, alldrei mun Diøfull eiga Valld, a mig ad leggia Syndagialld.

25. Eñ þier til Heidurs aptur a mot, Idrast vil eg og giora Bot, Hollds Vilia giarnan hefta miñ, Hialpi mier Jesu Kraptur þiñ, Amen.

15. Psalm.

Uñ Raadstefnu Prestaña yfir Christo.

Ton. Christs er koma fyrir Hondum.

Miøg aarla uppi vooru, Ølldungar Juda señ, so til Samfundar fooru, fyrstir þo Kieñimeñ, i Raadslag lietu leidast, lijkar þad øllum vel, hvernen þeir giæri greidast, Guds Syni komid i Hel.

2. Heimtu med Heyptar Lundu, Herrañ vorn til sijn braatt, Orïøk þvi eingva fundu, allir señ mælltu haatt, seg oss ef ertu Christur, einasti Son GUDs sa, Grædariñ Giæsku listur, gaf Andsvar þar uppa.

3. Þo ydur eg þad segi, ecki samt truvi þier, Andsvarid mier og eigi, ef eg spyr nockurs hier, Mañsins Son sitjed sitia, señ hia Guds Hægri Hlid, i Skye mun eiñin vitia, aptur med Dyrdar Sid.

4. Ertu

4. Erru Guds Son þeir søgdu: svaradi Drottiñ, jaa, diarfir þañ Doom aa løgdu: Daudamadur er saa Uppstoodu strax ad stundu, strijd þeim i Hiarta brañ: Frelsarañ Fiøtrum bundu, færdu Pilato hañ.

5. Hier maattu Saal mijn saña, so gengur þad til vijst, Ástundan Illvirkiaña, Umhyggiu vantar sijst, aarla þeir Blundi bregda, binda fast øll sijn Raad, Klookliga Hreckium hegda hver sem þess fengi gaad.

6. Eñ þu sem aatt ad vera, Utvaliñ Drottins Þion, Verk hañs og Vilia ad gera, og varast þitt Saalar tion, Andvara eingvañ hefur, Umhyggin lijtill siest, vid Glis Heims Gaalaus sefur, Gud naadi soddañ brest.

7. Marger upp aarla rijsa, ei gieta sofid vært, epter Aud Heimsins hnysa, Hollds Gagned er þeim kiært, Saalin i Brioste sofnud, syniſt ad mestu Daud, til allra Dygda dofnud, sem Drottiñ hellst þa baud.

8. Forsionar Verkmeñ vijsir, Vijngardi Drottins i, fyrst þa Dags Lioomiñ lyser, liuft bid eg giæti ad þvi, um sitt Embætti hyggi, aarla giørd Bænin sie, Idiulausir ei liggi, i Lijkamans Giaalijfe.

9. Haturs Meñ Herrans vaka, huxandi ad giera Tion, epter þvi aattu ad taka, ef ertu hans Tryggda Þion, vilier þu vid þeim sporna, og varast þeirra Haad, aarla Dags alla Morgna vid Ord Gud Halltu Raad.

10. Þrink nu i þijnu Hiarta, þar næst i añañ stad, hvar um Herrañ ried kvarta, hyggia maattu þat ad

Ordum hans ecki treystu, illgiarnir Judar þeir, wr Spurning eingri leystu, æ þvi vesnudu meir.

11. Hver trwir nu hart þo hooti, Herrann Syndugum Lyd, allfæstir inn a moti, idranar Sveriñ bliid, Hirtingar Hialpa ecki, Heimur vestnandi fer, Blindleikiñ tru eg oss blecki, hwid straff naalægt er.

12. Wijst er eg veikur ad trwa, veitstu þad Jesu best, fra Syndum seiñ ad snwa, soddan mig ængrar mest, þo framast þad eg megna, þijnum ordum eg vil, treysta og giarnan giegna, gief þu mier Nad þar til.

13. Þar næst ad þessu giætir, þad er og Lærdooms grein, ef þu o rietta mætir, Assokun dugir ei nein; hafdu þa Bidlund hyra, Herrañ mun til þijn siaa, laa þolgieds dæmid dyra, Drottins þig hugga þaa.

14. Mier er sem i Eyrum hliomi Urskurdur Drottiñs sa arla a efsta Domi, upp þegar Daudir staa, Assokun ei mun stoda, Andsvoor nie Spurningar, sa stendur vijst i Voda, sem verdur sekur þar.

15. Hier er nu Kostur ad heyra, Herrañ talar di i Naad, opni Jesus mitt Eyra, so ad þvi feingi gaad, Hogvær vors Bata bijdur, Blessadur þessa Tijd, añars Heims er hañ strijdur, ollum Forherdium Lyd.

16. Arla Urskurdiñ laadu, a þig Gydingar þo, Jesu, og sekañ s adu, selldu þig Pilato, aarla a efsta Degi. Assokun gilldir sw, til Dauda eg Dæmist eigi, Drottiñ þess miñist þu.

17. Arla Dags uppvaknadur, ætijd eg miñist þijn, Jesu miñ Hialpar hradur, hiura þu æ til mijn, aarla a efsta Domi, Assokun vertu mier, minstu

miſtu þa Frelſariñ froomi, hvad fyrir mig leidſtu hier, Amen.

16. Pſalm.

Uñ Judaſar Jdran.

Ton. Konung David ſem kiendi.

Judas i girndar grædi, af Gydinguni um fyrſt, þriatige Peninga þadi, þvi ſveik hañ Herrañ Chriſt, lioſt þegar lijta vañ, Drottiñ var nu til Dauda, dæmdur og þungra Nauda, Jdradiſt eptir hañ.

2. Greidt i Muſterid geingur, greinir ſo Ritning fra, uñ Sylfrid ſynti ei leingur, ſeñ vill þad Preſtum fa, ſagde med ſarum mood, O! hvad eg giørdi illa, þa yfir mig kom ſu Villa, ad ſveik eg ſaklauſt Blood.

3. Lidſemd Preſtarnir løgdu, litla ſem von var ad, hardlyndir hønum ſøgdu, Hvad eigum vier med þad? Þu mætt eiñ ſiaa uñ þig, Sylfrenu a Golfid grytti, gieck þadan møgg ſiier flijtti, og heingdi ſialfañ ſig.

4. Rædſtefnu Herrar hielldu, hættu þar ſeinaſt vid, fyrir Akur ſialfer ſelldu, Sylfrid Leirkiera Smid ædur ſagt uñ þad var, i Spædoms Søgnum ſoñum, ſa var Vegferdar møñum, gieſiñ til Greftrunar.

5. Siaa þier hvad illañ Enda, Otrvad og Svikeñ fær, Judaſar lijkar lenda, Leitsbrod

ur sijnum hia, Andskotiñ Illsku slær, eñ hefur Snoru snwna, snøggliga þeim til bwña, sem fara med Fals og Dær.

6. Otrw siñ egeñ Herra, ætijd uñ Hælsiñ slo, eingiñ steck af þvi verra, eñ sa Meinlausum bio, Forrædi, Fals og Biel. Judas þvi Heinging hendte, hañ sølskum til sijn bendte, eins og Achitophel.

7. Fiegyrndin Judas selldi, fyrst var hañs Adteckt su, Guds Son Gydingum selldi, gleim, di þvi Æru og Trw, so til uñ sijder gieck, kastadi keyptum Audi, þa kvaldi Sorg og Dau, di', Huggun alls eingva fieck.

8. Undirroot allra Lasta, Agirndin kollud er, Fromleika fra sier kasta, Fiærplogs Meñ Agiarner, sem frekliga elska Fied, Audi med Okri safna, Andligri Blessan hafna, eñ setia Sæl i Ved.

9. Añad hvert er i vonum, Auduriñ fagur nu hafnar þier, Ellegar honum, hryggur burtkastar þu, þa Daudiñ þreyngir ad, Agyrndin otæpt svelgir, af þvi Sælena velgir, i kolldum Kvalastad.

10. Falsi og Fiegirnd ræængri, forda þier Sæl mijn blijd, so mætir ei Ogn nie Angri, þa ad fer Daudans Tijd, vird lijtils Veralldar Plog, hver sa sier lynda lætur, þad lienar Drottiñ mætur, sa hefur alls Nægta nog.

11. Opt Jesus ædur hafdi, Amiñing Judas giørt, Hreckvijsin Hiartad vafdi, hañ hiellt þad einskins vert, nu kom þar eiñin ad, Tilsøgn ha

tade

tade hreina, Huggun fieck þvi ei neina, varastu Vijti þad.

12. Eñ hvad framleiddi hañ illa, ærdur Lijfernid sitt, þessi þo var hañs villa, verri eñ allt añad hitt, ad hañ Orvænting med, Sæl og Lijf setti i Vanda, Synd a mot heiløgum Anda, helld eg hier hafi skied.

13. J Drottni ef villtu deyia, Drottni þa lifdu hier, til ills læt ei þig teygia, Ord Guds sie kiærast þier, sæll er sa so vid bijst, eñ ef þig Ofall hendir, aptur i tijma vendir, undandrag Idran sijst.

14. Brot þijn skallt bliugur jæta, eñ bid þo Gud um Naad, af Hiarta hryggur græta, enn heilnæm þiggia Raad, umfram alle þeinktu þo Son Guds bar þijnar Syndir, og so þu Myskun findir, saklaus fyrir sekañ doo.

15. Drottiñ læt mig ei dyliast, diarfliga Synder vid, þo hier um stund megi hyliast, Herra trur þess eg bid, nær Heimi fer eg fra, Orvænting ei mier grandi, Ord þitt og Sañleiks Andi, Hiarta mitt huggi þa.

17. Psalm.

Um Leirpottarans Akur.

Ton. Fadir a Himna Hæd.

So sem fyrr sagt er fra, Sylfur Peninga þa, hverier loks Judas hrelldu, Høfud Prestarnir selldu.

2. Og keyptu eiñ til ſans, Akur Pott makarans, þar mæ fullt Frelſi hafa Framandi meñ ad grafa.

3. Þar fiñſt eitt Pyding fijn, þeſſ giættu Sæla mijn: Af Guds aſettu Rꝏdi, uñ þad Zacharias ſpꝏdi.

4. Leirkiera Smid, Lijkſamur Drottiñ vid, ſem fyrr Eſaias ſagdi, ſialfur þad riett wt lagdi.

5. Af Leir med Lijſſins Krapt, liet hañ Mañ kynid ſkapt, hrein Kier til heidurs ſetur, hin oñur lægra metur.

6. Drottiñ eiñ Akur æ, er honum falur ſæ, Minſtu hañ Myſkun heitir, mæddum Lyd hugg-un veitir.

7. JEſus eiñ er ſa Mañ, ſem Akuriñ keypti þañ, eñ hans Bloddropar blijdir, Borgunar gialldid þydir.

8. Framandi Folkid þad, ſem fieck ei neiñ hvil-dar ſtad, erum vier Sorgum ſetnir, af Synd-ugu Edli getnir.

9. Illſkuñar Edlid vort, Utlenda hefur giort, os fra eilijfri Gledi, J Adams Falli þad ſkiedi.

10. Sælin i Utiegd er, æ medan dvelſt hun hier, i Holldſins Hreyſi naumu, halldin Fæng-elſi aumu.

11. Daudiñ med dapri ſwt, dregur uñ ſijdir wt hana, þa Hreyſid brotnar, Holldid i Jor-du rotnar.

12. Eins og wtkaſtad Hræ, ef eg riett Kyn-

jad

jad sæ, Hialparlaus Saal maa heita, Hvij-dar kañ sier ei leita.

13. Hættu og Hormung þa, Herrañ miñ JEsu sa, Ond vora af Ast og Mildi, wr Utlegd kaupa villdi.

14. Fadiriñ fallt þad liet, Fridarstad Saalum hiet, ef Sonuriñ Gialld þad greiddi, sem Gudos Riettlætid beiddi.

15. Opnadi Siodiñ siñ, Sonur Guds JEsus miñ, Hwdstryktur Kvaliñ Kryndur, a Krossi til Dauda pijndur.

16. Blooddropar dundu þar, Dyrasta Gialld þad var, Keyptañ Akur þvi eigum, ohrædd ir deyja meigum.

17. Hier þegar verdur Holld, hulid i Jardar Molld, Saalin hrygdarlaust hvijlir, Henni Guds Myskun skijlir.

18. Eñ þu skallt ad þvi gaa, Akursins Grestran þa, eingvir utan þeir feingu, i Jerusalem geingu.

19. Christnin Guds hier uñ Heim, heitir Jerusalem, i hana iñkomast hlijtur, hver sem Myskunar nytur.

20. J heñi hver eiñ sa er, a JEsum trwir hier, Skijrdur, og alla Vega, Jdran giorir Daglega.

21. Okvijdiñ er eg nu, af þvi eg hefi þa Trw, Myskun Guds Saalu mijna, mun taka i Vegtun sijna

22. Hvernin sem Holldid fer, hier þegar

 Lijsid

Lijfid hver, JEsus i Um̃sioon þiñi, Ohætt er Saalu miñi.

23. Jeg losa Lausnariñ þig, sem leystir wr Utlegd mig, Hvijld næ eg Naadar spakri, nu i Myrkunar Akri.

24. Þu gafst mier Akuriñ þiñ, þier gief eg aptur miñ, Ast þijna aa eg rijka eigdu mitt Hiartad lijka.

25. Eg gief og allañ þier, æ medan toori eg hier, Avoxtiñ Jdiu miñar, i Akri Christni þiñar.

26. Eins bid eg aumur Prææll, ad uñir þu JEsus sæll, Lidnum Lijkama mijnum, Legstad i Akri þijnum.

27. Hveiti-Korn þecktu þitt, þaa upprijs Holldid mitt, i Bindini Barna þiña, Blessun laat þu mig fiña, Amen.

18. Psalm.

Um̃ Aklogun Gydingaña fyrir Pilato.

Ton. Sælir eru þeim sialfur Gud.

Arla sem gløgt eg greina vañ, med Guds Son bundiñ fara, Prestarnir, so ad pijndist hañ, til Pilatum Land-stiornara, i Pijnghws iñ þad sama siñ, sagt er þo eingiñ kiæmi, svo ecki meir saurgudust þeir, siaa hier Hræsniñar Dæmi.

2. Jñgang uñ Hwsdyr Heidingians, hielldu þeir Synd baña da, Eñ saurgast a Bloodi Saklauss

lauss Mañs, syndist þeim eingvañ Skada, Heims Bornum hier, Ovirding er, Aumstodd-um Hialp ad veita, Guds Ords Forakt, Agyrnd og Pragt, eingin Misgiord skal heita.

3. Pilatus sem þad formerkt fiek, fyrst ei þeim Metnad sætti, ain dvalar sialfur wt þvi gieck, Embættis skylldu giætti, Sakargipt þa, vill fulla fæ, frambornu af þeirra Muñi, Dærrydiñ fliot, Drambsemi mot, Domariñ fiña kuñi.

4. Laat þier ei vera Asmaan ad, ef þu villt froomur heita, af Pilato liost ad læra þad, sem Losligt er eptir ad breyta, Rangnlætid hans, þess Heidna Mañs, hallt þier Mijnkun wosallda, þeim midur fer eñ honum hier, hver vill þañ Christiñ hallda?

5. Alitid stoort og Hefdar Hastt, hrædast skylldir þu ecki, Sañleikans giæta ætijd ætt, eingin Kiassmaal þig blecki. Ærugirnd liot, Hofmodug Hoot, hæsir sijdst yfirmoñum, Dramblætum þar, þu gief Andsvar, þo byggt af Rokum soñum.

6. Olldungar Juda allra'fyrst, uppbatru Sok þrefallda, Folkinu þessi fræsnijr viist, fyrirbydur ad giallda, Keysarans Skatt, þad segium vier satt, sialfur vill Kongur heita, og Christur sa, sem koma æ, Kvittun og Frid a veita.

7. Hier koma fram þaug riettu Rok, Rædu og Panka miña, þier JEsus giefin var Þrefolld Sok, þad kañ eg glogt ad siña, Þrefalldlig

Sekt, mig þ'kærdi frekt, þar um̃ eg klagaſt mætti, Prefallda Styngd, og þunga Lygd, þu leidſt med ſogdum Hætti.|

8. Fraſnwid Gudi allt mitt er, Edlid og Lijf fæneyta, ødrum þvi gief eg opt af mier, ill Dæmi ſo ad breyta, eñ hier a moot, med Elſku hoot, øll Guds Børn riett þvi trua, fra Bølvan Dyd, Dioſli og Neyd, Drottiñ ried Lydnum ſnwa.

9. Gudi ætti eg ad greida frij, Giælld Hlydni og Packarſkylldur, Rangliga h:f eg halldid þvi, høndlad ſem Præll ogilldur, Audſveipnin þijn fyrir øllum ſkyn, Aſtſemdar Herraſ̃ kiæri, þu baudſt: Giefid (gafſt ſialfur med) hvad Guds og Keyſarans væri.

10. Sañliga hef eg hrokad mier, hærra eñ vera ſkylldi, Bod og ſkipun mijns Herra hier, halldid i minſta gilldi, Kongdoom i Heim, og Heidri þeim, hafnadir þu og ſlydir, Hætignin þijn, a Himnum ſkijn hun mun birtaſt um̃ ſijdir.

11. Nægdur varſtu fyrir Ranga Søk, Riettlæti Jeſu milldi, uppa þad øll mijn Illſku Rok afplænud verda ſkylldi, Aklogun ſu, ſem þoldir þu, þeſſ bid eg Herraſ̃ froomi, ſie nitt Forſvar, þa ſtñſt eg þar, fyrir þeim ſtranga Domi, Amen.

19. Pſalm.

Jaatning Chriſti fyrir Pilato. Ton: Mitt Hiarta hvar til Hryggiſt þu.

Gydingar høfdu af Hatri fyrſt, hardlega

ga klagad Jesum Christ, sem oeder sagt er fra, Landsdomarin giørdi ad ga, gløgt hvad þyddi Frambурdur sa.

2. Aflögum fyrsta Andlig var, um þad Pilatus sinti ei par, ønur um Skylldustatt, han visst vel þeir søgdu ei satt, soddan Malum þeigiandi hratt.

3. En sem þeir nefndu Kongin Christ, kom hønum þa til Hugar fyrst, hvad oeddur heyrdi og nam, af Judum mællt um Messiam, ef mætti skie þad kiæmi nu fram.

4. Pilati Sinni sumum sinst, sem um Guds Dyrkun hyra minst, Hofdingium Hræsna t:jtt, Undersata Frelsid frijdt, Fiærplogs glarnir ræk:a nu lijtt.

5. Hirdstiorin spurdi Herran þa, hvert han sie Juda Kongur sa? En Jesus aptur tier: Talar þu so af sialfum þier, eda søgdu adrir þvilijkt af mier.

6. Pa vard Pilati Pelid kallt, þig hat ar sagdi han Folkid allt, hvad illt hefur þu giørt? Aptur Jesus ansar bert, et þad næsta Peinkingar verdt.

7. Mitt Rijki er ecki hiedan af Heim, hart mundi anars mooti þeim, strijda min Maktar Her, sem nu migselldu i Naudir þier, svo nædi ecki Gydingar mier.

8. Pilatus aptur ansa van, Ertu þo Kongur sagdi han? Jatade JEsus þvi,

þijngad

hüngad barst eg Heimum̃ i, ad herma, skylldi eg Sam̃leikin̄ frij.

9. Hver af Sañleiknum sialfur er, sa mijna Röddu heyrir hier, Hrœsnis Svør hiñ til sañ, hvad er Sanleikur sagdi hañ: svo giecK burt med Urskurdin̄ hañ.

10. Hier mœttu Sœl mijn heyra fyrst, Herrañ JEsus er Kongur vijst, þo ecki ad Heimsins hœtt, soddañ vel þu athuga œtt, þad eykur Gledi Hiartanu þrœtt.

11. Kongs Tign þijn Jesus eilijf er, aller þiggia sijn Volld af þier, Hofdingiar hier um̃ Heim, þu lienar, giefur, lœnar þeim Londin̄ Rijki Metord og Seim.

12. Fyrir þiñ Krapt og Frelsis Hond, Forsvara Kongar Rijke og Lond, sem er þeim undir lagt, eñ moti Diosli og Daudans Makt dugir eingin Hofdingia Pract.

13. Þu hefur Sigrad Synd og Deyd, sialfañ Dioful og Vijtis Neyd, hœdir eitt herligt Strijd, allañ so þiñ leystir Lyd, Lof sie þier um̃ eilijfa Tijd.

14. Andligt þitt Rijki og eilijft er, Ord Sañleiks þvi riett stiornar hier, þiñ Velldis Vondur sa, Ovini slœr mier alla fra, i þeim Krapti sigra eg þa.

15. Eñ fyrst þitt Rijki Andligt var, um̃ þad Heimurin̄ sinti ei par, hañ sañ ei Hofmood siñ, hia þier Jesu Herra miñ, hatadi allañ Godvilia þiñ.

16. Und-

16. Undrast þvi Saal mijn ecki þarft, þo Ad-
kast Veralldar Lijdir margt, þar um̃ hier þein-
kia ber, ertu nu i Utlegd hier, an̄ars Heims þitt
Fødurland er.

17. San̄leika Kongsins San̄leiks Raust, sa
þarf ad elska Hræsnislaust, sem er han̄s Undir-
Man̄, þvi Slægd og Lygi hatar hann, Hrein
trwudum Myskunar an̄.

18. Ef þu mijn Saal i Gudi glødd, gyrnist ad
heyra Kongsins Rødd, giættu þa giørla hier,
hvad boda Drottins Pionar hier, þeirra Kien̄-
ing Raustin han̄s er.

19. Ransaka Saal mijn Ord þad ort, ad verd-
ur spurt hvad hefur þu giørt, þa Herran̄ helld-
ur Doom, hialpar eingvum Hræsnin tom,
hrein sie Trw i Verkunum from.

20. En̄ søkum þess þu ei saklaus ert, sialfur
spyr þig hvad hefur þu giørt, um̃ hvern umliden̄
Dag, Jdran giør og græt þin̄ Hag, Guds
Son bid þad færa i lag.

21. Allt hef eg Jesus illa giørt, allt þad ad bæta
þu komin̄ ert, um̃ allt þvi eg kvittur er, Allt
mitt Lijf skal þiona þier, þar til bid eg hialpa
þu mier.

20. Psalm.

Um̃ Aklǫgun Gydinga fyrir Pilato.

Ton. O viñanlig Borg er vor Gud.

Pilatus hafdi profad nu, Pijslarsøk Je-
sus

ſu giefna, Klien virdriſt hønum Kongs Tign ſu, þa Chriſtur Sañleik ried nefna, Heims Sanleik heidra lieſt, hæddi Guds Sañleik meſt, Sañindiñ elſka ber, Ord Drottins læru þier, kiæraſt þo allra Efna.

2. Jafnodt þa ganga Jarliñ ried, til Juda wt ad bragdi, eingva Søk þeſſum Mañi med, mæ eg fiña hañ ſagdi Gydingar helldur hart, Herrañ kløgudu um̃ margt, med Ædi, Ogn og Dramb, eins riett ſem Meinlauſt Lamb, Lauſnariñ liufur þagdi.

3. Hañ hefur uppæſt Lydiñ Lands, leingi miøg vijda kiendi, fra Galilæa og ſo til ſañs, Um̃ ſijdir allt hingad vendi. Pilatus hugdi hier, hrinda þeim Vanda af ſier, Herodes hafdi þvi, Hirdſtiorn þeim Parti i, til hañs þvi Herrañ ſendi.

4. Fyrir mig Jeſus þoldir þu, Piaaning og beiſka Pijnu, Hiartad gledſt þvi eg heyri nu hrooſad Sakleyſi þijnu, Syndin læ ſaart a mier, Sok faſt eingin hia þier, ſo er Sakleyſi þitt, ſañliga ordid mitt, vid Mæle ni tookſtu mijnu.

5. Logmaal Drottiñs þa Hefndum hart, hootar mier epter vonum, aptur miñ JEſus anſar ſnart, eingin Sok fūſt med honum, Sakleyſi mitt til ſañs, ſegi eg nu Ordid hañs, eingin Aklogun fliot, orka ſkal neitt a moot mijnum Pollyndis Pionum. 6.

6. Onytiu Hial og Mælgin miin, mier til Falls koma ætti, eñ Jesu Blessud Pognin þijn, þad allt fyrir mig bætti, Skyllda miin aptur er, eptir ad breyta hier, þeigiandi i þijdri Trw, þola, nær lijd eg nu, Porf væri þess eg giætti.

7. Pilatus meinti Mañ⸗vits Slægd, mundi Obrygdul standa, koma vill þvi med Kiænsku⸗nægd, Kong Herode i Vanda. Kuña þa Atferd eñ, allmargir Veralldar Meñ. Bid Gud og giæt þijn vel, giarn er Heimur a Viel, Saclausum Svikin granda.

8. Krossgangan JEsu þessi þijn, þar fyrer eflaust skiedi, so hvijlast mætti Sala miin, sætt i eilijfri Gledi, Embættis Omak langt, opt þo mier finist strangt, til Lofs og Pocknunar hier, þad vil eg giarnan hier, lijda med liufu Giedi.

21. Psalm,

Um Herodis Forvitni og hvijta Klædid.

Ton. JEsu Christe þig kalla eg a.

Þegar Herodes Herrañ sa, hañ vard møgt gladur næsta, af hønum heyrt hafdi, og hellst vill fa, hañs Atynd lijta glæsta, Forvitiñ mørgu frietti ad, Fyssin Holldsins Rapp a lagdi, med bistu Bragdi, Jesus took ecki undir þad, vid øllum Spurningum þagdi.

2. Margir finast eñ hier um Heim, Herodis Lijkar

Lijkar riettir, Guds Ord er Skiemt og Gaman
þeim, sem Gleñs edur nyar Friettir, Forvit-
nin Holldsins hnysir þraatt i Herrañs leyndar-
doma, med Fysn ei froma, aumri Skynsemi
ætla ofhætt, alldrei til Skilnings koma.

3. Mañvits Diupfindni og Menta Glis,
marger þa vilia reyna, ad Ordi Drottins þeir
giøra Gis, Gaman losligt þad meina, Varastu
Sæl mijn Vijtin reynd, vird þu i hærsta
Gilldi, þa mykla Milldi, allvarliga med goodre
Greind, Gud vid þig tala villdi.

4. Gud giørir ecki ad gamni sier, Glæpamøñ-
um ad hoota, Kallsmælgi honum og eingin er,
ad þu megir Myskun hlioota, Audmiukliga med
allri Gaat, ættu um̃ slijkt ad ræda, og fleiri
fræda, eñ af þier heyrast alldrei læt, Ord
Drottiñs skulir þu hæda.

5. Heyri eg um̃ þig miñ Herra rædt, i Hialp-
rædis Ordi þijnu, allt syniſt mier þa bwid og
bætt, Bølid i Hiarta mijnu, i Sacramentenu
sie eg þig, so sem i Lijking skiærri, med Naad
mier nærri. O hvad gledur su Asynd mig, ein-
gin fiñst Huggun stærri.

6. Herodis Fysn var Holldlig su, hañ ried
Forvitni giña, Eñ mijn Sæla af Ast og Trw,
Andvarpar þig ad fiña, Loffamlig er su Luck-
stund, þa lijt eg þig Herrañ þijdi, i þiñi Prydi,
gief mier lokiñs þañ Fagnadar fund, þo syrst
um̃ siñ hier bijdi.

7. Pad kieñir Herrañs Pognin from, þar næst
i añañ

i añañ maata, hañ vill ei sijnum Helgidom, fyrir Hunda kasta laata, Drottiñ forsmaaer Dramb-samt gied, diarfliga margs þo freisti, og frekt sier treysti, Hugstolltum nidur hrinda ried, hogværa Saal vid reysti.

8. Herodes og hans Hoffolk lijtt, um̃ Herrañ ackta villde, færde hañ i eitt Fated Hvijtt, Forsmaan þad heita skylldi til Pilatum sijdan sendur var, so komst i Fridarstille, sa Ossiñ illi, Drambsøm Osundin aadur bar Ovinskap þeirra aa milli.

9. Hvijtt Klædid giordi Haadung þier, Herrañ miñ Jesu sæti, Dyrdar Skrwda so skeinktir mier, skynandi Guds Riettlæti, Sakleisis Merkid þetta þitt, þijns Fodurs Giæskan hreina, þa þeckti alleina, hañ sier og profar Hiartad mitt, hvad sem Illgiarnir meina.

10. Heilagra Saalna Hoopur skiær, a Himnum med slickun frijda, til Heidurs þier JEsu Herra kiær, hvijtum Klædum sig skrijda, eins hier a Jordu upp fra þvi, eflaust i Minning slijka, med Rogsemd rijka, byrtust Sniohvijtum Bwning i, blessadir Englar lijka.

11. Veittu Jesu þa Myskun mier, Meinleysis skrijddur Klædi, þioni eg Taallaust med Trygdum hier, i Trw, von og Polinmædi, Riettlætis skrwda Skartid þitt, skyni aa Saalu miñi, þo Lijf hier liñi, eins laattu Holldid eiñen mitt, Afklædast Prioslu siñi.

12. Forlijkast giordu Fiandmeñ tveir, þa forstu þar Jesu milli, Eg veit mier gafstu myklu meir, Myrkun og Fridar stilli, Hia Gudi Fodur so til saños, siest eingin Reidi leingur, nie Stygdar streingur, Dagliga milli mijn og haños, miñ trwr Frelsari geingur.

13. Hvar sem Ofridur hreyfer sier, af Holldsins Veykleik brædum, milli Christiña Maña hier, mote Guds Vilia og Rædum, gaktu þar Jesus milli mest, med þijnum Fridar Anda, og varna Vanda, hialpa þu so vier hugsum best, i hreinum Kiærleik ad standa.

22. Psalm.

Uñ Krossfestingar Hroop yfir Christo.

Ton. Fader vor sem æ Himnum ert.

Fra Herode þa Christur kom, kallar Pilatus sniøllum Rom, Gydinga Lijd og lios gaf Røk Lausnariñ hefdi eingva Søk, samþyckur væri og sier til þess, sialfur Konguriñ Herodes.

2 Sañliga Drottiñ Saklysid, sier eliþar bædi og styrkir med, Hiarta og Muñur hvers eins Maños, hlijtur ad þiona Vilia hans, Mælefnid gott fær goodañ Rom, giæt þess mijn Sæl, og veriu from.

3. Sidur Gydinga sæ var þa, Sakamañ eiñ þeir skylldu fæ, uñ Pæska tijmañ fra Pijslum frij, Pilatus ætti ad giegna þvi.

I Frelsis Miñing wr Egypto, Alldrei baud Drottiñ soddan þo.

4. Siaa til mijn Saal ad Sidvaniñ, sijst megi villa Huga þiñ, Fordastu hønum ad sylgia hier, framar eñ Guds Ord leifir þier, Good Meining eingva giorir stod, gillda skal meira Drottins Bod.

5. Pilatus Judum sagdi so, siaaid nu gløgt uñ Koste tvo, Eg byd hier Jesum ydur fram, eda Mordingiañ Barrabam. Hañ meinti ad yrdi hellst med þvi, Herrañ fra Dauda giefiñ frij.

6. Pu fær nu gløgt af þessu sied, þar sem Drottiñ er ecki med, i Verki Aformi og Vilia Mañs, verda til einskis Raadin hañs, Siervitska Holldsins svikul er, so sem Pilatum skiedi hier.

7. Afermeñirnir allra fyrst, ofkudu ad Drottin Krossfestist, Almwgañ so i añañ stad, eggiudu mest ad bidia uñ þad, Barrabas Utlausn skyllde skie, skileñ Jesus fra Lijfe sie.

8. Veralldar Dæmin varast skallt, vogadu ecki ad giora þad allt, sem Hofdingiarnir nu harast ad, þo Heimureñ kalli loflegt þad, Ef Blindur, leider Blindañ hier, baadum þeim hætt vid Falli er.

9. Hver þig eggiar a Illverk braad, alldrei gacktu med þeim i Raad, viñ þu þad ei fyrir Metord Mañs, ad missa Guds Raad og Vinskap

 hans

hans, hverigur aṅars bæter Bol, þo bæder rate i Straff og Kvol.

10. Yfermoṅunum er þvi vandt, Underſættarn er hnyſa Grant, eptir þvi ſem fyrir Augun ber, audnæmaſt þo hid Vonda er, Hvad Hoſdingiarner haſaſt ad, hiner ætla ſier leiſeſt þad.

11. Ill Epterdæmi a alla Grein, eru ſamlijkt vid Mylnu ſtein, Vilier þu vera af Færi friæls, feſtu haṅ alldrei þier vid Hals, i Guds Otta fra þier Glæpum hrind, Good vertu ødrum Fyrirmynd.

12. Hwøſfrw Pilati holl gaf Rad. Heſde haṅ betur ad þvi gæd, Goodar Kviṅur þeſſ giæti meſt, giarnan æſtundi Dæmin beſt, Abigael fieck Æru og Sæmd, Illa Jeſſabel verdur ræmd.

13. Set eg þad nu i Siṅe mier, Sæti Jeſu ad giæta ad þier, Allir hroopudu allt um̃ kring, yfir þig Dauda og Kroſſfeſting, ſem Lamb meinlauſaſt þagder þu, þar af ſtendur mier Hnggun tru.

14. Logmælſins Bolvan bitur og ſterk, banvæn Dioſull og øll mijn Verk, þo hroopa vilie nu hver fyrir ſig, Heſnd og Fordæming yfir mig, nyt eg miṅ Jeſus þijn i þvi, fra þeirra Klogum verd eg frij.

15. Afellis Domſins ogna Hrop, ytſtu Myrkraṅa Vein og Op, alldrei mun koma ad Eyrum mijn, Eyrun bleſſud fyrſt heyrdu þijn, Kall og Hæ-reyſti krijngum ſig, fra Kvol og Angiſt þad frelſar mig. 16. Hroop-

16. Hroopar nu yfir mier Himin og Jord, Helgun, Frid, Naad og Saattargiord, hvert helldur eg geing wt eda iñ, i þijnu Nafne Jesu miñ, Bænar hroop mitt i hreiñi Trw, Himnesfum Gudi þocknast nu.

17. Eñ þier til Heidurs allañ tijd, Englar Drottins og Christnin frijd, Hroopar nu bædi a Himni og Jord, Hosaña, Lof og Packargiord, Amen segi og uppa þad, Ond mijn Gladvær i hverium stad, Amen.

23. Psalm.

Um Christi Hwdstryking.

Ton. Oss lææt þiñ Anda styrkia, etc.

Pilatus Herrañ Hædsta, Hudstrykia læt ur þar, Nakiñ vid Stolpañ stædsta, streingdur þa Jesus var, Strijdsmeñ med Svipum hrøcktu hañ. Saal miju hier siat og skoda, hvad Sonur Guds fyrir þig vañ.

2. Helgasta Holldid frijda, fra Hvirfli Ylium ad, Drottni vard saart ad svijda, svall allt af Benium þad, hver hañs Lijkama Limur og Æd, af Saarum sundur slackti, su Hirting miøg var skiæd.

3. Blessadur Dreyriñ dundi, Drottins Lijfs Ædum wr, sem Regn þad hradast hrundi, Himins i diñu Skwr, Bloaxnadi Holld, eñ Bolgnadi Und, Sonur Guds saart var kvaliñ, Saklaus a þeirri Stund.

4. Jeg var sem Fiorrum færdur, Fængelsi þungu i, a Ønd og Samvitsku særdur, Syndin mijn olli þvi, su Daudleg Sælar Soottin hier, um̃ hveria Ed wt sier dreifdi, eckert fañst heillt a mier.

5. Svipan Lögmalsins lamdi, Lijf og Sæl helldur frekt, Ottiñ Kvalaña kramdi, komiñ var eg i Sekt, Ban-vænligt ordid mitt var mein, Hiartad af Hrygdum stundi, hvergi fieckst Læk-ning nein.

6. Sæstu þa Jesu sæli, Sæar mijn Obærilig til Lausnar þijnum Præli, þvi lietstu binda þig, gieckst so undir þa Grim̃dar Kvol, ad eg kvitt-adur yrdi, vid eilijft Hrygdar Bol.

7. Siukdom miñ sialfur barstu, so vard eg heill med þvi, Hormungum hladiñ varstu, fra Hrygd-um er eg nu frij, Hegning þu fieckst, so hefdi eg Frid, Beniar þijnar mier bættu, Bot su þar ætte vid.

8. Hiartad vill Hrædslan kreinkia med hordum Sorgar stijng, þegar eg giori ad þeinkia, um̃ þijna Hwdstryking, Avij eg gaf þar Efni til, þu eiñ galldst Prioskú miñar, þess nu eg idrast vil.

9. Þvi fell eg nu til Foota, Frelsariñ Jesu þier, lattu mig Nafns þijns niota, Naad og Vægd syndu mier, eg skal med Hlydni heidra þig nu og um̃ Eilijfd alla, þa huggar þu Her-ra mig.

10. Gledstu mijn Sæl, þig grædde, Guds Son-ar Heilagt Blod, þo Synd og Sorgin mæddi,

sicꝛ

siaa hier er Lækning good, Raad fyrir Reidi nu er vijs, Brot Prælsins Herrañ bætti, bar þvi sijns Fodurs Hrijs.

11. Skoda þu skylldu þijna, skijrliga Saal mijn nu, Sonuriñ sig liet pijna, so læknud yrdir þu, Heilbrygd þiona þu honum riett, med Trw Hollustu og Hlydni, haf gaat aa þiñi stiett.

12. Pocknist honum ad þiaka, þitt Holld Or-kumslum med, þijdlega þvi skallt taka, Polin-modt Hiarta gied, aa-sier Drottiñ og elskar best, Lausnara ad lijkiast þijnum, Lof er þier allra mest.

13. Eckert maa soma sijdur, sijkaatur Prælliñ er, þa Herrañ Harmkvæli lijdur, haf slijkt i miñi þier, Hrygdar mynd hans er Heidur þiñ, laat mig þad læra og hallda, liufasti Jesu miñ, Amen.

24. Psalm.

Um Purpurañ og Pyrnikoronuna.

Ton. Til þijn heilagi Herra Gud.

JIllvirkiar Jesum epter þad, iñ i Pijnghws-id leiddu, Afklæddu fyrst og fliott þang-ad, Folkid allt koma beiddu, Purpura-klædis forna Slijk, faast maatti valla Haad-ung slijk, yfir hans Beniar breiddu.

2. Helgunar Klædid hafdi eg mist, hlaut þvi nakiñ ad standa, Adam olli þvi allra fyrst, Arf liet mier þañ til Handa, Syndaña Slijk eg færdist i, Forsmaan og Mijnkun hlautst af þvi, med hverskins Haaska og Vanda.

3. Burt tok Jesus þa Blygdun hier, Beran þvi liet sig pijna, Riettlætis Klædnad keypti mier, kan sa fagurt ad ſkyna, Athvarf mitt jafnan er til sañs, undir Purpura Kaapu hañs, þar hyl eg Misgiørd mijna.

4. Pyrni-Koronu þungri þeir, þreyngdu ad Hertañs Eñi. Bæællde heitum brendu meir, Broddar svijdandi i heñi, Augun hans bædi og Andlit med, allt af Blodinu fyllast ried, slijkt trwe eg Kvala kieñi.

5. Fyrir Ohlydni Adams var, oll Jordin lijst i Bañi, A-voxt þvi slijkañ af sier bar, Ord Guds true eg þad sañi Pessum Bolvunar Pyrni-Krans, þreingt var ad Hofdi Lausnarans til Huggunar hrelldum Mañi.

6. Eñ Jesu Hlydni aptur hier, allri Jord Blessan særir, heilnæmañ Avoxt hun þvi ber, hveria Skiepnu vel nærer, fyrir Giæskuñar Giorning þañ, Gofgi, Lofi og prijsi hañ, hvad sig um Heimiñ hrærir.

7. Bolvan mier yfir Hofdi hieck, hvotud i Logmaals brædi, Eñ Jesus hana undir gieck, svo aptur eg blessan nædi. Gud miñ Coronu gaf mier þar, Giæsku og Dyrdar eilijfrar, hier og a Himnum bædi.

8. Reyrstaf hønum i Hønd med Spie, Hirdstiorans Prælar feingu, heilsudu Kongi og krupu a Knie, Kalls Ord a vijgsl þa geingu, Reyrnum hrøcktu um Høfud hans, hræktu i Andlit Lausnarañs, med Kvala kappi streingu. 9.

9. Þa þu gengur i Guds Hws inn, giæt þess vel Saal miin froma, hæd þu þar ecki Herrann þinn, med Hegdan Lijkamans toma, Beygdu Hollðsins og Hiartans Knie, heit Bæn þijn Afarkvedia sie, Hræsnin mun sijst þier soma.

10. Sialfs mijns Verdskulldan sie eg hier, sodd-ann aatti eg ad lijda, umm Eilijfd þa sem alldrei þver, med Ogn og sarum Kvijda, hefdi mier ecki Hormung þijn, Hialpad JEsu fra heitri Pijn, Blessad sie Nafn þitt blijda.

11. Øll þijn Læging er Upphefd mijn, Astkiæri Jesu milldi, Heidur er mier ad Hædung þijn, hver sem mier nidra villdi, Hoggin sem leidstu hressa mig, a Himnum verd eg nu fyrir þig, metinn i mesta gilldi.

12. Medan Lijfs Ød er i mier heit, eg skal þig Drottinn prijsa, af Hiartans grunni i hverium Reit, Heidur þijns Nafns auglysa, feginn vil eg i Heimi hier, hlyda og fylgia i øllu þier, læt mier þijna Lidsemd vijsa, Amen.

25. Psalm.

Umm Utleidslu Christi wr Þijnghwsinu.

Ton. Konung David sem kiende.

Landsdomarinn þa leiddi, Lausnarann wr med sier, Gydingum Andsvør greiddi, gløggliga og so tier: þier siaid þennann hier, sannliga ydur eg segi, Søk finnst hia hønum eigi, su Dauda Doms verd er.

2. Pa gieck Jesus wt þañin, Pyrni og Purpura bar, ſagde: ſiaid hier Mañin, ſialfur Domatiñ þar, Gydingar gafu Svar, Burt med hañ ſo þeir ſegia, ſa ſkal a Krossi deyia, Oſk þeirra ein ſu var.

3. Ord og Aſſøkun gillti, eingin i þeſſum ſtad; Heiptin ſo Hugañ fyllti, Hiartad vard forblindad, ſijdaſt þeir ſøgdu þad, lioſliga Lijfs ſtrafs krefdi, Løgmaalid, þvi hañ hefdi, giørt ſig Guds Syni ad.

4. Riett Løg ſem ritud fiñaſt, Raangfærdu Jurdar hier, oſs ber þar a ad miñaſt, ill Dæmi fordunſt vier, Domuriñ Drottins er, hiñ þo med Helptum klagi, og hreinañ Sañleik aflagi, ſiaai Vallds meñ ad ſier.

5. Pa eg heyri miñ Herra, hverſu þu Kvaliñ vart, giorvoll vill Gledin þverraſ, gallſtu mijn næſta hart, þvi eg braut mykid og margt, eñ þa mier Guds ſpioll greina, gløgt þitt Sakleyſi hreina, Hiartad fær Huggun ſnart.

6. Athuga Saal mijn ættum, wtgaungu Drottins hier, ſo vid riett miñaſt mættum, hvad Myſkun hañs veitti þier, hyggium ad hañ wtber, Pyrni-Koronu þietta, þar med Purpurañ lietta, Blaar og Blodugur er.

7. Med Blodſkulld og Bolvan ſtranga, beyſkum reyrd Kvala Hnwt, aattum vid greidt ad ganga, fra Guds Naad rekiñ wt, hrakiñ i Heliar ſwt, Jklædd Forſmaanar Flijkum, fraſkwfud Drottni rijkum, nakiñ og nidurlwt.

8. O!

8. O! Synd, o! Syndin arga, hvad illt kiemur af þier, O! hversu Meinsemd marga, mæ Drottiñ lijda hier? Þitt Gialld allt þetta er, blindad Holld þig ei þeckti, þegar þijn Flærd mig bleckti, Jesus Myskuni mier.

9. Eñ med þvi wt var leiddur, alsærdur Lausnariñ, giørdist mier Veaur greiddur, i Guds Nædar Rijki iñ, og eiliist Lijf añad Siñ, Blodsfullð og Bølvan mijna, burt tok Guds Sonar Pijna, Dyrd sie þier Drottiñ miñ.

10. Utgeng eg ætijd sijdan, i Trausti Frelsarans, undir Blæ Himins blijdan, blessadur vijst til sañs, nu fyrir Nafnid hañs, wtborid Lijk mitt lidid, legst og Hvijlist i Fridi, Sæl fer til Sælu Rañs.

11. Dyrdar Coronu dyra, Drottiñ giefur mier þa, Riettlætis Skrwdañ skijra, skal eg og eiñin fæ, Uppriſu Deginum æ, hærstum Heidri tilreiddur, af heilogum Englum leiddur i Sælu þeim sialfum hia.

12. So munu Guds Englar segia, siæid nu þeñañ Mañ, hvern alskyns Eymd ried beyja, ædur i Heimsins rañ, optvar þa hrelldur hañ, fyrir Blod Lambsins blijda, hvin er nu ad strijda, og sælañ Sigur vañ.

13. Þa muntu Sæl mijn svara, syngiandi fogrum Toon: Lof sie mijnum Lausnara, Lamb Guds a hædsta Troon, Sigur gaf sijnum Þion, uñ blessadar Himna Hallir, honum segium vier allir, Heidur med sætum Soon.

14. Son

14. Son Guds ertu med ſañi, Sonur Guds Jeſu miñ, Son Guds Syndugum Mañi, Sonar Arf ſkeinktir þiñ, Son Guds eiñ Eingetiñ, Syni Guds ſyngi gladur, ſier hver lifande Madur, Heidur i hvert eitt Siñ. Amen.

26. Pſalm.

Samtal Pilati vid Chriſtum.

Toon. Hædſti Gud Herra Milldi.

Hier þa um̃ Guds Son heyrdi, Heidiñ Lands Domari, hañ ſpyr (þvi hrædaſt giørdi) hvadan vor Drottiñ ſie, eñ Jeſus þijdur þagdi, þad og vel makligt var, Pilatus bratt ad Bragdi, byſtiſt, og aptur ſagdi, Villt þu ei veita Svar?

2. Mijn, er þad mætru jæta, Magtin ſo Tignarlig, Jeg maa vel lauſañ læta, lijka Kroſſieſta þig, Jeſus ſvarar og ſeger, ſijſt ættu Valld a mier, ef þier væri þad eigi, ad ofan gieſid ſomeigir, heidri þeim hallda hier.

3. Sa hefur Synd eñ meiri, er ſelldi mig þier a Hønd, Pilatus hygg eg þad heyri, hañ grundar Mælin vønd, giørdi ſtrax Grida ad leita, gæfu Preſtarnir ans, Vægd ef þeſſum villt veita, vijſt mættu ecki heita, kiær Vinur Keyſarañs.

4. Heidingiar hallda giordu, Hiargudir þeirra ſeñ, Born ættu aſiñ a Jordu, eins og Holldleg-
ir

ir Meñ, hañ ottast hier ef være, Herrañ Guds añaKyns. hugdi þvi hellst ad bæri, hyggiliga framfæri, Rannsokn Riettdæmisins.

5. Skwrgod sijn Heidnir hielldu, hafandi i mestu akt, Forgiefins Hug siñ hrelldu, hræddir vid þeirra Magt. O! hversu framar ætti, eiñ sierhver Christiñ Mañ, ottast Drottiñs Almætti, med ærst og Blygdunar Hætti, sem stolltum steypa kañ.

6. Af storri Magt sig ried stæra, stolltur Pilatus hier, riett Maal til Raangs ad færa, reikn nade leifiligt sier, Kañ vera margañ megi, Meining su villa þraatt, þo Login brioti og beigi, bañad sie þeim þad eigi, fyrst Valld þeir hafa hátt.

7. Gud er sa Vollldiñ giefur, giæti þess ædri Stiett, sitt Lieni hver eiñ hefur, hier af Drottni til sett, Hañ liet þig Heidur hliota, heidrast þvi af þier vill, Virdingar vel maatt niota, eñ varast Drambsemi liota, Rog og Raangiñdiñ ill.

8. Yfer valld eiñ Gud sendi, Under-meñ giæte þar ad, Sverd Drottiñs hefur i Hendi, heidra skulum vier þad, Hlydugir Fridi hallda, Hlijfd og Forsvari naa, þverlyñdis Priotskan kallda, þungligra Hefndar giallda, ad vijsu sier vænta maa.

9. Eins sem hver eiñ misbrytur, epter þvi straffast hañ, hardare Hefndir blijtur, hiñ sa meira til vañ, þeim mun ei Plaagan þverra, sem Priotskast i Synda Root, sa Pion a Von

hins

hins verra, sem Vilia þeckir siins Herra, þo giorir hvert a mot.

10. Vardveiti Valldsmeñ alla, vor Gud i siñi Stiett, so varest i vondsku ad falla, vel stundi Løg og Riett, hinir i Hlydni standi, hver so sem skylldugt er, hrein Trw og helgur Vandi halldist i voru Landi, Amen, þess oskum vier, Amen.

27. Psalm.

Pilati Samtal vid Gydinga a Domstolnum. Ton. Skapariñ Stiarna.

Pilatus heyrdi hootad var, hønum Keysarans Reidi þar, wt leiddi Jesum añad siñ, upp setst þegar a Doomstooliñ.

2. Gydingum sijdan sagdi hier, siaid þar ydar Kongur er, þeir bądu tak þeññ añ burt fra oss, bradliga lát hañ deyia a Kross.

3. Skal eg Krossfesta Kong ydvarn? kallar Pilatus Hædnis giarn, eingvañ Kong segia þeir aptur hier, utan Keysarañ høfum vier.

4. Gudspialls Historiañ hermir fra, heiti sa Stadur Gabbatha, hafa Steinstræti þydir þad. Þar mattu Sál mijn giæta ad.

5. Vey þeim Domara er veit og sier, vijst hvad um̃ Malid riettast er, viññr þad þo fyrir

it Vinskap Mañs, ad vijkia af Gotu Sañleikañs.

6. Pilatus Keysarañs hræddist Heypt, ef honum yrdi wr Valldum steypt, þetta sem hellst nu varast vañ, vard þo ad koma yfir hañ.

7. O vei! þeim sem ad oriett Log, umgangast og þau tijdka miøg, Sañleiknum meta sitt gagn meir, Svivirding Drottni giøra þeir.

8. Huga snij eg og mæli mijn, miñ godi Jesu eñ til þijn, Pilatus Kong þig kallar hier, Krossfesting Judar oska þier.

9. Vijst ertu Jesu Kongur klær, Kongur Dyrdar um eilijf ær, Kongur Englaña, Kongur vor, Kongur Almættis Tignar-stor.

10. Po stoodstu bundiñ þar fyrir Dom, þo leidstu Hrop og Kvala Rom, af-segia giørdu allir þig, undrar storlega þetta mig.

11. O Jesu þad er Jatning mijn, Jeg muni uñ sijdir niota þijn, þegar þu Dyrdar Drottiñ miñ, Doomstool i Skyum setur þiñ.

12. Frelsadur kiem eg þa fyrir þiñ Dom, fagna dar sælañ heyri eg Rom, J þijnu Nafni wtvalder, wt valiñ kalla mig hia sier.

13. Kong miñ Jesu eg kalla þig, kalla þu Præl þiñ aptur mig, Herratign eingva ad Heimsins sid, helld eg þar mega jafnast vid.

14. Harfa Steinstrætid Heimsins sleipt, hefur mier opt i Vanda steypt, þangad liet Jesus leida sig, so Lijknin hañs komi yfir mig.

15. Jesu þijn Christni kijs þig nu, Kongur heñ-

ar eiñ heitir þu, Stiorn þijn heñi so halldi vid, ad Himneskum nái Dyrdar Frid, Amen.

28. Psalm.

Uñ Pilati Handaþvott og Doom.

Ton. Nu bid eg Gud þu nædir mig.

Pilatus sa ad søñu þar, sijn Rææd mæættu ei gillda par, upphlaup sier bwid hræddist hañ, hugde ad stilla Vanda hañ, fullnægia villde Folksins Boon, fæær skyllde Jesus Daudans tioon, Sañleika eingvum syñti meir, so dæmdi allt sem beiddu þeir.

2. Hendur i Vatni þa nam þvo, þar næst vid Juda mællti so: sialfir uñ ydur siaai hier, saklaus vid Riettlææts Blod eg er, allur Almwgiñ uppa þad, andsvarar greitt i þessum stad: hañs Blood (þo hañ nukvelie Kross) komi yfir Børniñ vor og oss.

3. Pilatus hafdl proofad þar, Pijslar Sok Drottiñs eingin var, fyrir og eptir eins ried hañ, Urskurda Jesum saklausañ, þo mot Samvitsku siñi þvert, sialfur viliandi dæmdi bert. Gud giesi ad Yfervolldiñ vor, varist þau Dæmiñ Glæpa stor.

4. Hvad margur nu i Heiminum, hier fyrir lastar Pilatum, sem þo elskar og idkar mest, At hæfi hans og Dæmiñ vest, Otiñ i Domi opt fær

Sess,

Seß, Yferherrarnir niota þess, Almwgans
Hrosun olli þvi, Illgiarnir Skalkar hlaupa frij.

5. Abata von og Vina hoot, Verkin dylia þo
sieu liot, lijka kiemur su Fordilld fram, setu for-
svarad gietur Barrabam, giesst þa Raunin
hvad gillda skal, Gulltungan su sem Achan stal,
mæ skie og þiggi Mwtur hiñ, meir eñ Pilatus
þetta siñ.

6. Eg spyr: hvad velldur, Odygd flest, eykst
nær Dagliga og fiolgar mest? Umsionar leysi er
Orsok hærst, eigen Gagnsmuner þessu nærst,
Myskun sem heitir Skalka skiol, skygnist eptir
um̃ sænytt Hool, Ottiñ Logiñ so þvijngar þrætt,
þora þaug ecki ad liita hætt

7. Fyrir Folkenu þegar þar, þvodi Pilatus
Hendurnar, fyrir Gudi (sier þañ giordi grun)
gillda mundi su Assokun, Varastu Madur
Heimsku hans, hier þo þu villir Sionir Mañs,
Almættug Drottiñs Augsyn skiær, allt þitt
Hiarta Ransakad fær.

8. Villtu þig þvo, þa þvo þu hreint, Þel Hiar-
tans bædi liost og leint, ein Laug er þar til Ed-
lis good, Jdrunar Taar og Jesu Blod, græt
þijna Synd eñ set þitt Traust, a Sonar Guds
Pijnu efalaust, lææt af Illu eñ idka gott, allañ
varastu Hræsnis Þvott.

9. Bloods hefnd æ sig og Born sijn med,
Blindadur Lydur hroopa ried, efldist so þessi
Oskin kolld, eñ i Dag bera þeir heñar Giolld,
Athugagiarn og Ord-var siert, einkum þegar þu

H reidur

reidur ert, Formæling illañ fiñur stad, faust meiga Dæmin uppa þad.

10. Drottiñ Jesu sem dæmdur vart, Domari kiemur þu aptur snart, Doms Meñ lætu til Dyrdar þier, Domana vanda riett sem ber, Þvo þu vor Hiortu og Hendur med, hrein Trw vardveiti rooſamt Gied, þitt Blood Fleckfauſt sem floodi a Kroſſ, frelſe þad Börniñ vor og oſs.

29. Pſalm.

Uñ Barrabas Frelſi.

Ton. Eins og ſitt Barn, Fadir ærſt.

Selldi Pilatus Saklauſañ, Son Guds til Kroſſins Dauda, Upphlaups madur ſa Vijg eitt vañ, þa Frelſi fañ, fieck Lijfeñ miſti Nauda.

2. J Myrkvaſtofu ſa bundiñ beid, Barrabas trw eg hañ heiti. Mær hier fiñaſt ein Merking greid, uñ mañkyns neyd, miog ſkijr ad öllu leiti.

3. Barrabas fra eg Fodurs Nid, fleſtir Lærdir Meñ þydi, Adam lijkiſt þar eiñin vid, og allt hañs Lyd, ſem a fiell Daudans Kvijdi.

4. Upphlaups Madur hañ ordiñ var, þa Eplid i Muñ ſier leiddi, ſialfs Guds Bodordi ſyñti ei par, og ſijdan þar, ſig og allt Mañkyn deyddi.

5. J Daudans Fiotrum faſtur lœ, fangiñ til eilijfs

eilijfs Dauda, allir hañs Nidiar wt i fra, med Eymd og P..at, auttu von Kvala og Nauda.

6. Hier þa Jesu var Helid kallt, af Heidnu dæmt Yfer=Balldi, fieck Adam aptur Frelsid sniallt, og Folk hans allt, sem fagnar þvi Lausnar Gialldi.

7. Nu fyrst eg Adams Nidie er, nær mier gienegur þad Dæmi, Saal mijn set slijkt fyrir Sionir þier, og siaadu hier, sañferdugt Lærdoms Næmi.

8. O! hvad opt hef eg aumur giort, Uppreisn mot Drottiñs Anda, Dagliga þvi hañs Bodord bert, so braut eg þvert, mier bar þo i Hlydni ad standa.

9. Mun og ecki vid Mañdraap frij, mijna Saal þræitt eg deyddi, ill dæmin gaafust af mier ny, og Naudir i, Naaungañ þar med leiddi.

10. O=frægur er eg ordiñ mest, allar Skiepnur þad saña, faarraadum eckert Forsvar siest, Faangelsid vest, fyrir þvi hlijt eg kaña.

11. J Myrkvastofu eg bundiñ bijd, Bølvan Løgmaals mig hrædir, dapurt naalægist Daudans Strijd, og Domsins Tijd, Dagliga Sorgin mædir.

12. Heyrl eg nu þañ Hialpar Rom, ad hafir þu Jesu milldi, fyrir mig lidid Lijflaats Dom, þijn Kijknin from, lausañ mig kaupa villdi.

13. Su heilaga Aflausn, Hrygd og Stwt, af Hiarta mijnu greidir, Syndaña leysir Hleckia Hnut, og hier næst wt, wr hordu Faangelsi leidir.

14. Hvad Dauda saknæmt sast a mier (sodd- an eg' Mynkun þecki) til Dauda allt var dæmt a þier, miñ Drottiñ hier, Dominum kvijdi eg þvi ecki.

15. Lijf mitt og' Saal þig Lofar nu, leist fra Daudans Faangelsi, eg lisi eda dey, þad er mijn Trw, Obrygdul su, i þijnu Jesu Frelsi.

16. Himneskri Paaska Haatijd a, hef eg nu þess ad bijda Myrkvastofuñi frelstur fra, eg fagna þa, i Flocki Utvaldra Lyda.

17. So er nu Barrabas Ordiñ frij, Adam og eg hans Nidie, hver Christin Saala Heimi i, vorn Herra þvi, Heidri, Losi, tilbidie, Amen.

30. Psalm.

Um̃ Christi Krossburd.

Ton. Tunga mijn af Hiarta Hliode.

Strīdsmeñ Christ wr Kaapu færdu, og klæddu hañ sijnum Bwningi, sollnar Undir sarr vid hrærdu, þær svidu og blæd- du uppa ny, a blessudu sijnu Baki særdu, hañ bar siñ Kross og mæddist þvi.

2. Skiedi so a samri stundu, Simon nockurn bar þar ad, Framandi Madur gieck um̃ Grundu, gripu Judar hañ i stad, Krossinum a hañs Herdar Hrundu, hañ giekst naudugur undir þad.

3. Þeir sem (Saal mijn) Syndir drýia, Sam- vitskuñe þverti a moot, Undir, Drottiñs endur- nya,

nya, ef ecki giora a Kostum Boot, vid skulum fra þeim Flocki flya, og Fyrergiefningar bidia af Root.

4. Uppa Heimsins Ohacklæti, er hier Dæmi liost til sanns, margann læknadi Son Guds sæti, Siukann medal Almwganns, nu var ei neinn sem Bolid bæti, og bæri med honum Krossinn hanns.

5. Simon bædi og Syni hans barda, sialf hier nefnir Historiann, Gudhræddur skal nioota Narda, og Nidiar margir eptir hann, Myskun semd vid Menn farrarda, minnast Gud og launa kann.

6. Framandi Madur mætti Christe, med honum bar hanns þunga Kross, Hier mar sinna hvern þad lyster, hreina Pijding uppa oss, Gydinga Folk þa Guds Raad miste, gafst Heidingium Dyrdar Hnoss.

7. Synda Undir ysast mijnar, opt a hverri stundu nær, Samvitskunnar Sorg ei dvijnar, Svida meinid illa grær, Blessadar Jesu Beniar þijnar, bid eg myki og lækni þær.

8. Pesse Krossins þunga Byrde, hier var Drottinn lagd a Bak, so Fyrermyndan fylld su yrde, þa Fornar viden bar Isaach, Sa þinn ganguren Sorgar styrde, af Salu minne took Omak.

9. Minnist eg a Piarning þijna, þig su mæddi Byrdin striid, sannliga fyrir Salu mijna, sodan leid þijn Giæskan blijd, vegna þess mier virdstu ad syna, Vorkunsemi nær eg lijd.

 10. Hollð

10. Hölld er tregt miñ Herra milldi, i Hörmungunum ad fylgia þier, þo eg fegeñ feta villdi, Footspor þijn sem skylldugt er, Vilieñ miñ er i veyku gylldi, þu verdur þvi ad hialpa mier.

11. Elsku Sied so þitt eg þecki, þiaːdum villtu synga lid, laattu mig Drottiñ einañ ecki, i Anaud miñi, þess eg bid, Nafnid mitt, þo Naudir hnecki, Naːd þijn blessud kañist vid.

12. Komir þu undir Krossiñ straːnga, Christin Saːla giært þess hier, ef Holldid tekur ad mœgla og maːnga, miñstn hver þijn skylldan er, laattu sem þu siaːir ganga, sialfañ Jesum undan þier.

13. Undir Krossi Illvirkiaña, alldrei hier þig fiña laːt, varastu Glœpi vondra Maña, a Verkum þijnum haf þu gaːt, Joka Bæn og Idran saña, elska giarnan Hoof og Maːt.

14. Haf þu Jesu mig i Miñi, Mœdu og Daudans Hrelling stitt, Born mijn hia þier Forsion fiñi, fra þeim ollum Vanda hritt, laattu standa a Lijfs Bok þiñi, lijka þeirra Nofn, sem mitt, Amen.

31. Psalm.

Predikun Christi fyrir Kviñunum.

Ton. Sa frials vid Logmaal fœddur er.

Folkid sem Drottni fylgdi ut, fyllrist margt Angre Hørdu, Kviñurnar grietu saːrt med Sut, sem hañs Kvøl aumka giørdu.

2. Sneri

2. Sneri til þeirra Son Guds sier, sagdi þa Herrañ mætur: Graati þier ecki yfir mier, O! Jerusalems Dætur.

3. Sonu ydar og egin Eymd, eflaust þier graata megid, naalgast su Tijd sem nu er geymd, nær þier harmandi segid.

4. Sæl nu Obyrian Barnlaus er, og Briost þaug ei sogin vooru, hrynie yfer oss Haalsarner, Hædir og Fiølliñ stooru.

5. Ef giørt er so vid þad græna Trie, gieta hver til þess nædi, hvad hid þornada þa mun skie, þad trw eg Jesus rædi.

6. O! hvad Veralldar Virding er, vollt og svikul ad reina, giæt þess mijn Saal og siaa þu hier, sañprofad Dæmid eina.

7. A Paalma Suñudag sialfur iñ, Son Guds i Borg nam rijda, Astvinir hañs þad sama siñ, sungu Lof aan alls Kvijda.

8. Faam Døgum sijdar sialfur wt, færdur med Kross nam ganga, þad hlutu hans Vinir ad siaa med Swt, Sorg, Hiartans baaru stranga.

9. Hafi so verid vollt og flaa, Verolldiñ Herra sijnum, hvers maa sier vænta Prælliñ þa, þess giæt i huga þijnum,

10. Peim sem hun bydur Blijdleik siñ, bwin er Sorgin mesta, hirtu þvi alldrei Huga þiñ, vid hana mijn Saal ad festa.

11. Sañlega skylldugt segi eg mier, saara þa Kvøl ad graata, sem Drottiñ Jesus þungt ad þier þreingdi i allañ maata.

12. Samt er þier eckj þient med þvi, þott eg þig aumka villdi, eilijfa Hiartign ertu i, Upphafiñ Jesu milldi.

13. Þar maa nu helldur aukast af, Angur Samviskumiñar, Ordsok eg til og efni gaf, allrar Hörgmungar þiñar.

14. Erfidi hef eg aukid þier, osþungt med Syndum mijnum, Glæpaña sem eg giordi hier, gallstu a Holldi þijnu.

15. Hrædist eg mier sie hulin geymd, su Hefndar Pijnan straanga, þvi eg vañ til ad eilijf Eymd, yfir mig skylldi ganga.

16. Eñ þo gled eg mig aptur vid, Avoxtiñ Kvala þiña, þar af odlast eg Frelsi og Frid, og Forlaat Synda miña.

17. Angistin saar og Sorgarlaat, er Saal hellst þiaadu mijna, snijst i Fognud og fegin-graat, fyrir þa Mystun þijna.

18. Bid eg nu Jesu blijdi þig, sem Boot mier giordir viña, Laat eingvañ gialldaeptir mig, Illsku nie Synda miña, Amen.

32. Psalm.

Um̃ Græna og Visna Tried.

Ton: Nu kom Heidiña Hiaalpar.

Greinir Jesus um̃ græna Tried, Gietur þins Visna eiñen med. Vid skulum Saal mijn skoda a ny, skijrañ lærdoom a Maali þvi.

2. Friooskunar Eykin Vokvud væn, Vel Blooms

Bloomgud stood med Laufeñ Græn, þegar a Jordu ſaſt til ſans, Son Guds Jklæddur Holldi Mañs.

3. Lijffins Averke Liufa bar, Læknade JEſus Sotternar, fra Diofli leyſti og Daudans Pijn, Daufum gaf Heyrn, eñ blindum Syn.

4. Af hverre Grein draup Hunang ſætt, Hialp-rædis Kieñing fieck hañ rædt, øll hans Umgeingni aaſtwdleg, Angradar Saaler gladdi miøg.

5. Gudi var þeckt þad græna Tried, Gløddust Himnar og Jordin med, i hañs Fæding þad vit-naſt vañ, og vid Jordan, þa ſkijrdiſt hañ.

6. Riettlætis allañ Avøgſt bar, iñ til Kroſſ Dauda hlydiñ var, Saklauſa Lambid Son Guds eiñ, af Synd og Lytum klaar og hreiñ.

7. Po maatti ei þad edla Trie, Angur-lauſt vera a Jorduñe, Guds Reidi-ſtormur geyſa vañ, gieck þvi Reiſſingin yfir hañ.

8. Ef þu ſpyr ad hvad vallda vañ, villdi Gud laata ſaklauſañ, Soniñ koma i Sorgir þær, ſem honum var þo Hiarta kiær.

9. Pu ſkallt vita ad viſnad Trie, var Mañkyn allt a Jorduñe, ofan ad Rootum, uppþornad, Avøgſt Raunglætis færdi þad.

10. Skadſemdar Tried ſem ſkiemde Jord, ſkip-adi Drottins Reidi Hord, upphøggva, ſvo þad ecki þar, Akrenum ſie til ſpillingar.

11. Vor Jeſus Moñum Vægdar bad, viñaſt maatti ei ad feingiſt þad, utañ hañ tæke uppa ſig, Illverka Giølldin hryggelig.

12. Herrañ Jklæddist Holldi þa, hingad kom til vor Jordu a, Visnadri Eik gafst Vokvan good, þa vard ryþellt hans dyra Blood.

13. Saklaus þvi leid hañ Sorg og hæd, Syndugt Mañkyn so fengi Næd, hid græna Tried var hraked og hrist, hier af þad visna Blomgadest.

14. Guds Dyrdar Sæti sitt Holld i, Sonuriñ mætti ei hefia þvi, fyrr eñ i Heimi harda Neyd, hafdi þolad og Krossins Deyd.

15. O! hvad Mañs Holld er Heimsku fyllt, hryggeliga ryr Mæta villt, viliandi i Løstum liggur þad, leikur sier allkyns Glæpum ad.

16. Margir ætla fyrst, ecki strags; Afellur Hefndin sama Dags, Drottiñ þa alldrei muni meir, miñast a þad sem giørdu þeir.

17. Þvi gooda Trienu þyrmt var sijst, þurrum Fauskt mun þa Bælid vijst, Hañ Faderiñ hirt siñ Son, Hefndar mun Þræliñ eiga von.

18. Ef ad nu Milldin Astrydlig, Ohegnda Sæl mijn lijdur þig, hañs Þolenmædi halltu hier, Hialprædis Medal giefid þier.

19. Visnad Trie eg ad vijsu er, Vægdu Riettlætis HErrañ mier, Giæskuñar Eykin Græn og fijn, geymdu mig undir Skugga þ:jn.

20. Von er ad mier sie Mootkast vijst, mun eg Umflya Daudañ sijst, Holldid mæ ei fyrir utan Kross, Eignast a Himnum Dyrdar Hnoss.

21. Tæpti eg mijnum Trwæ Staf, a Tried sem

sem drypur Hunang af, Sioon Hiartans ollu Angri i, upplyseft nær eg smacka af þvi.

22. Þegar mier gaanga Þrautir nær, þier snw þu til mijn Jesu kiær, Hiartad hresse og Huga miñ, Himneskur Naadar Vokvi þiñ, Amen.

33. Psalm.

Um Christi Krossfesting.

Ton. Konung David sem kiendi.

Kom loks med Krossins Byrdi, Christur i Hansa-stad, Orþiaadur fra eg hañ yrdi, Edik Galli blandad, bønum þeir hielldu ad, Drottiñ vor Dyrdar milldi, Drecka þo ecki villdi, þa hañ smackadi þad.

2. Fals undir føgru Maali, Fordilldar hræsnin her, Vinaatta temprud Taali, og Trwarlaus Jdrun hier, Edik Gall blandad er, soddañ Swrdreggia Vijni (þo sialft glyslega skyni) Herrañ hrinder fra sier.

3. Þad tek eg vijst til Packa, þa þu villt Drottiñ kiær, swrt med þier sialfum smacka, sie þijn Myskunin skiær, i hverre Neyd mier nær, Gallbeyskiu Bolvaniñar, og Bikariñ Heyptariñar, burt tak þu fra mier siær.

4. Nakiñ Jesum a Jørdu, Judar Krossfestu þar. Med Heiptar Siñi hordu, Hendur og Fæturnar, teigt allt og togad var, gieck so Jarn-Gaddur nistur, giegnum Loosa og Ristur, Skiñ og Bein sundur skar.

5. Tvegg-

5. Tveggia Mordingia milli, Myskunar Herrañ hieck, Spadoomiñ frá eg so fylli, sem fyrr meir um̃ þad gieck, Rædir so Ritning þeck: Pion miñ sa eiñ vt-valiñ, er med Spillvirkium taliñ, Forsman miøg þunga fieck.

6. Nu eg miñist a næsta, nakiñ þa Adam stood, vid Tried med Hørmung hædsta, Hiarta-Sorg, Bøl og Mood, þvi Verk hans voru ei good, Iñvortis Angrid kvaldi, undir Triaañum sig faldi, þess gallt øll Heimsins Piood.

7. Nu aptur Jesus Nakiñ, Negldur a Trienu stood, Pijndur Hwdstryktur, hrakiñ, Hiartans bar searañ Mood, þo voru øll Verk hvns good, eiñ fyrir eingvum faldist, openberliga kvaldist, þess naut øll Heimsins Piood.

8. Horfi eg a Hendur þijnar, Herra miñ Jesu kiær, fyrir Misgiørdir mijnar, Melniñ slijk lidu þær, Blooddreyriñ Dundi skiær, Saurgun Saalar og Handa, sem mier komu i Vanda, af hreint med øllu þvær.

9. Fws var eg fram̃ ad hallda, Feril Glæpaña hier, þess Fætur þijnir giallda, þad vard til Lijknar mier, Drottiñ eg þacka þier, fram̃ a Fridarins leidir, Footspor mijn jafnan greidir, hiedan af hvar eg fer.

10. Gud giæfi mitt Holld mætti, med þier Krossfestast nu, fra øllum Illsku hætti, Ofi mijn er Daglig su, miñ Herra þad veist þu, Uppa þad Ønd mijn kyñi, O-hindrud Giæsku þiñi, þiona med þijdri Trw. 11.

11. Eiñ med Illrædis Moñum, allir þig hielldu þa, sem i Heilagleik soñum, sialfur komst Himnum fra, nu eg þess niota mæ, af þvi eg er velvaliñ, med ødrum Guds Børnum taliñ, þar treysti eg eflaust a.

12. Þig mun æ medan hiari, miñast a Krossiñ þiñ, Heimsins liufi Lausnari, Lijfgar þad Huga miñ, hvert eg geing wt eda iñ, af iñstum æstar gruñi, ætijd med Hiarta og Muñi, segiandi hvert eitt siñ.

13. JEsu Christi Kvol eina, a Krossinum fyrir oss skien, sie mijn Sattargiörd hreina, og Synda Kvittunen, af sialfum Gudi sien, uppa þad Ønd mijn vonar, J Nafni Fødurs og Sonar, og Heilags Anda, Amen.

34. Psalm.

Fyrsta Ord Christi a Krossinum.

Ton. Lifandi Gud þu lijt þar a.

Þegar Kvalarar Krossiñ a, keyra vorn Herra giördu, flatur med Trienu lagdur la, Lausnariñ nidur a Jordu, Andlitid horfdi i þeim stad, og Augun hans blessud Himnum ad, hañ stundi af Angri hordu.

2. Siñ Fadm allt eins og Barnid blijdt, breidi mot Fødurnum kiæra, Blootid dundi og Tariñ tijtt, titradi Holldid skiæra, Hier skoda Madur Huga þiñ, hvad kuñi meira nockurt siñ, Drottiñ til Hefndar hræra.

3. Ovinum Fridar blijdur bad, Bruñur Myskunariñar, hañ vill þeir nioti eiñin ad, Afvaxtar Pijnu siñar, sagdi: FADER, þeim fyrirgief þu, forblindadir ei vita nu, sialfir vondt hvad þeir viña.

4. Lausnara þijnum lærdu af, Lunderni þitt ad stilla, Hogværdar Dæmi gott hañ gaf, nær giøra Meñ þier til illa, Bloot og Formæling varast vel, at Valld Guds allar Hefndir fel, Heypt lat ei Hug þiñ villa.

5. Pott þu vid adra Saklaus siert, sañliga skallt þess giæta, samt fyrir Gudi sekur ert, sa a þig frialst ad græta, Illir Meñ eru i Hendi hañs, Hirtingar Vøndur Syndugs Mañs, eingiñ kañ þess ad þræta.

6. Ovinum ills þo Oskir hier, ei mijnkar Heipstin þeirra, Oþolinmædi eykur þier, afrækir Bod þijns Herra, þu styggir Gud med soddan Sid, Samvitskan miog þar sturlast vid, Tion þitt verdur þvi verra.

7. Upplystu Hug og Hiarta mitt, Herra miñ Jesu sæti, so ad eg Dyrdar Dæmid þitt Dagliga stundad giæti, þeir sem oforþient angra mig, oska eg hellst ad betri sig, so hia þier Myskun mæti.

8. Heimsins og Diøfuls Hreckia Viel, Holldid þræliga villa, þess vegna ecki þecki eg vel, þo nu margt giøri eg illa, beri so til eg blindist hier,

bid þu þa JEsu fyrir mier, þad mun Hefnd harda stilla.

9. Eg mæ vel reikna umañ mig, eiñ i Flock þeirra Maña, sem i Kvoliñi þiædu þig, þad voru Giolld Syndaña, eñ þu sem bættir Brot mijn hier, bid þu og lijka fyrir mier, so fæi eg Frelsun saña.

10. Fyrst þu badst Fridar fyrir þa, er Forsmæn þier giordu mesta, visseliga eg vita mæ, villtu mier allt hid besta, þvi eg er Guds Barn og Brodir þiñ, Blessadi Jesu Herra miñ, Næd kañ mig nu ei bresta.

11. Allra sijdast þa a eg hier, Anlæti mijnu ad giegna, sie þa miñ Gud fyrir Sionum þier; Sonar þijns Pijnan megna, þegar hañ lagdur lægt a Trie, leit til þijn Augum Grætande, Vægdu mier þa hañs vegna.

35. Psalm,

Uñ Yfirskriptina yfir Krossinum.

Ton. Nætturan oll og Edlid M.

Utskrift Pilatus eina liet, yfir Krossinum standa: JESUS nefndur af Nazareth, Nyr Kongur Gydinga Landa, Drottni med sañ, Domariñ fañ, Dauda sök eingva stærre, Margur las þad, i þessum Stad, þvi hañ var Borg so nærre.

2. Pad

2. Þad var Ritad og hañin sett, i þreñ-
slags Tungumaali, Valldsmeñ Juda, þad
vissu riett, vilia þvi Pilatus brtaali, hañ
ansar greitt ei skylldi neitt, um̃breitt og
framartiadi, hvad skrifad er, skal stan-
da hier, so skiedi af Drottins Raadi.

3. Þar nu a Krossi Herrañ hieck, hier ad mijn
Saala giætum, Virdingar titil fagrañ fieck,
med Forpriis Sakleysis mætum, ad hialpar swo,
heitir Jesus, Heimsins Lausnariñ godi, hver
Diofli fra, oss frelsa ma, Fleckiaus med sijnu
Bloodi.

4. Nazarenus hañ nefnist þar, Naatturu spill-
ing Mañа, fraskiliñ eiñ ad vijsu var, vel-þecka
Hlydni saña, syndi hañ hreint, liost bædi og
leiñt, lifanda Gudi einum, hans Tignar Son,
Trwr Forsiall Þion, tryggur i ollum Greinum.

5. Kongur Gydinga klaar og hreiñ, i Krapti
Gudligum Drottnar, sa Davids Stol skal
erfa eiñ, alldrei hans Rijki þrotnar, Israels
Hroos, Heidiña Lios, Heitiñ Forfedrum leingi,
soddan Titel, somde riett vel, Saal] mijn, þiñ
Herra feingi.

6. Soddan Virdingu villdu hañ vonder Gyd-
ingar sneida, Heiptar Ofundin i þeim brañ, af
þvj Pilatum beida, Ordtak þad bratt, at añ
an Hatt, pwr særa settum matta, hañ kvad
vid nei, þvi þad vill ei, þeim Drottiñ veitast
laata.

7. Dramblætum setur Drottiñ skamt, med

Diorfung sijna og Hrecki, þeim lijdst so sem
hañ leyfir framt, leingra komast þeir ecki, allt
skal mitt traust, einnarlaust, a hañs Magt jafn-
an standa, hvad munu mier, þa Meñirner, mei-
ga i nockru granda.

8. Jþremslags Tungum var þetta skrad, þvi-
ad vor Herrañ villdi, villdi sijn Elska, Ast og
Nad, allri Þiod birtast skylldi, Hvert Tun-
gumaal, med Huga og Saal, heidri þig JEsu
goodi, sem Kvolin þijn, og Krossins Þijn,
keypti fra Synda moodi.

9. Giefdu ad Modurmaalid mitt, miñ Drott-
iñ þesseg heidi fra allri Villu klaart og kvitt Kross-
ins Ord þitt wtbreidi, uñi Landid hier til Heid-
urs þier, helst mun þad Blessun vallda, medan
þijn Nad vort lætur Lad, Lyde og Bygdum
hallda.

10. Handskript var ein yfir Hofde mier, hun
mijna Saalu grætti, Oñur stood Jesu yfir þier,
sem Angur vors Hiarta bætti, Jesu þu ert, wt-
valiñ bert, undir Kongs Stiornan þiñi, aarla og
sijd, uñi allañ tijd, Ohætt er Saalu miñi, Amen.

36. Psalm.

Uñ Skiptin a Christi Klædum.

Ton. Hvar mundi vera Hiartad 2c.

Strijdsmeñ þa høfdu Krossfest Christ,
Klædnad hans toku snart, skiptu i
Stadi fiora fyrst, fær skylldi hver siñ
 Part,

Part, a Kyrtil prionadan liost med list, løgdu þeir Hlutfall diarft, Foolsku verk medan fullgiørdist, Folkid a horfdi margt.

2. Ritning su eina uppfylld er, ædur var þar um̃ skræd, Skrwda mijnum þeir skiptu sier, skijrliga þad er tiæd, Hlutfallid yfir Fat mitt fer, fæ eg þess eiñin gæd. Set Madur slijkt fyrir Sionir þier, sia Drottiñs myklu Næd.

3. Nu mættu skilia Nakiñ var, negldur Drottiñ á Kross openbert sau allir þar, itruñ iñ Dreira Foss, soddan Forsmæn Guds Sonur bar, sañliga fyrir oss, hier giefst ollum æn Hylmingar, Himneskt Myskunar Hnoss.

4. Kalla eg merki Klædin hans, Christnina i Heimi hier, um̃ fiorar ætter Folldar rañs, Flockur sa dreijsde sier, Lijfkyrtill þessi Lausnarans, Lyknar Ord blessad er, vilie þvi skipta Skynsemd Mañs, Skilning Sañleiksins þver.

5. Ei liet vor Drottiñ Audlegd hæ, epter i þessum Heim, Klædin sem hañ bar Holldi æ eñ hverki Gull nie Seim, þo mætti ei hañs Moodur fæ, hid miñsta af ollum þeim, illir Meñ Hendi yfir þau slæ, alldrei þvi Dæmi gleym.

6. Safna Hoofliga Heimsins Aud, Hugsykin surlar Gied, þigg af Drottni þitt Dagligt Braud, duga læt þier þar med, Holldid þa Jordin hylur raud, hlotnast mæ ymsum Fied,

so

so þig ei gini Girndin snauð, giæt vel hvad hier er skied.

7. Strijdsmanna Heypt og Hardydge, Herrans Kvol gat ei mykt, þo viti noog hann særdur sie, Sinid var Jllskurijkt, Peir sem Fœtækan fir^ra Sie, Folsku verk drygia slijkt, Gud lœti þig ei Glæp þann skie, þu giørir annad þvilijkt.

8. Nakinn a Krossi hieckstu hier, Herra minn Gud og Mann, fullnadar Borgun feingin er, fyrir mig Syndugann, þa Foorn Drottinn, og Sœl mijn sier, su gledst, enn blijdkast hann, Brwd-kaups Klædnad tilbiostu mier, þann besta eg girnast kann.

9. Hentugliga fiel Hlutur sœ, Herra minn Jesu kiær, þu lietst mig aumann finna og sœ, Fagnadar Ord þijn skiær, þeim Klædafalldi þreif~a eg a, þegar mig Hrygden slær, Straumur Syndanna stødvast þa, styrk nyann Hiartad fær.

10. Hier þo nu skipti Heimurinn, Hlœandi Aude sijn, endast sa Glaumur eitthvert sinn, þa Æfin Lijfsins dvijn, mier lœttu hlotnast Herra minn, Hlutfall næst Krossi þijn, so Dyrdar fegursti Dreiri þinn, driwpi a Sœlu mijn, Amen.

37. Psalm.

Annad Ord Christi a Krossinum.

Ton. Ef Gud er oss ei sialfur hia.

Uppreistum Krossi Herrans hia, hans Mooder standa nœdi, Sverdid sem

fyrr ried Simeon ſpaa, Saal og Lijf heñ⸗ ar þiaadi, Johañes eiñin Jeſu kiær, jafnt var þar lijka ſtaddur nær, gløgt ſa ad øllu gaadi.

2. Siñi Moodur hañ ſegia ried: Son þiñ lijttu þar Kviña, vid Læreſveineñ lijka med, Lauſnareñ blijdt nam iña: Siaa þu og Moodur þijna þar. Þadan i fra ſem ſkylldugt var, ſa tok hana til ſiña.

3. Sa ſem Hlydniñar ſette Bod, ſiñe Bleſſan ried heita, þeim ed Forelldrum Styrk og Stod, ſtunda med Elſku ad veita, ſoddan Dygdaña Dæmiñ hier, Drottiñ vor ſialfur gaf af ſier, Bornunum eptir ad breyta.

4. Girniſt þu Barn mit Bleſſun faa, Biørg Lijfs og Giæfu ſijna Forelldrum ſkalltu þijnum þa, Þocknan og Hlydne ſyna, Ungdooms Þverlyndid optaſtnær, Olucku og Slis ad launum fær, Hreckviiſa Hefndir pijna.

5. Eckiurnar ſiña eiñin hier, aagiætis Hugg⸗ un blijda, Jeſus allt þeirra Angur ſier, Um̃⸗ ſion þeim veitir frijda, Ef þær med hreinum Hug og Sid, hallda ſig Drottiñs Pijnu vid, og hañs Hialprædis bijda.

6. Maria Drottins Modir kiær, merkir Guds Chriſtni ſaña, under Kroſſinum optaſtnær, Ang⸗ ur og Sorg maa kaña, til heñar lijtur þo Her⸗ rañ hyrt, Huggunar Ordid ſendir Dyrt, og for⸗ ſion fromra Maña.

7. Þad reyniſt opt i Heimi hier, Hlutfall Drott⸗ ins

ins Astvina, Hormungar Sverdid sært þa skier, Sælld Lijffsins gledur hina, hverier þo Christum hata mest, hefur þad laungum vidgeingest, lijtt vill þvi Angri lina.

8. Eñ þeir sem Jesum elska af Root, undir hañs Krossi standa, Herrañ Bloodfadmi horfa a mot, hvern þeir lijta i Anda, Trwar og Vonar Sionin sett, Saar hañs og Beniar skodar riett, þad mykir Mein og Vanda.

9. JEsus eiñin med Ast og Rææd, aptur til þeirra lijtur, giefur Hugsvolun, Hialp og Rææd, Harmabond af þeim slijtur, adgiætin Foburs Augun klaar, oll reiknar siña Barna Taar, Adstod þañ alldrei þrijtur.

10. Jeg lijt beint a þig JEsu miñ, jafnan þa Hrygdin særir, i mijnum Krossi Krossiñ þiñ, Kroptugliga mig nærir, sierhvert einasta Saarid þitt, sañliga grædir Hiartad mitt, og nyañ Fognud færir.

11. Pa eg Andvarpa, oska og bid, Augunum Trwar miñar, lijt eg hvert einast Ordid vid, upp til Kross Pijnu þiñar, strax syna mier þijn signud Saar, Syndugum Mañi opiñ stææꝛ, Bruñur Blessunariñar.

12. Gledistund Hollds þa giefur mier, Gud miñ ad Vilia sijnum, uppa þig JEsu horfe eg hier, Hiartans Augunum mijnum, Audlegdar Giædin Lijkamlig, lættu þo alldrei villa mig, fra Krossins Fadmi þijnum.

13. Jonas sat undir einum Lund, eingra Mei-

na þvi kiendi, Hœdegis Soolar Hitaſtund, hañ ei til ſkada brendi, Jeſu Kroſſikugga ſkioolid hier, ſkijlir þa langtum betur mier, fyrir Guds Hefndar Hendi.

14. Hvert eg ſef, vaki, ſit edur ſtæ, i Sælu og hættum Nauda, Kroſſi þijnum eg helld mig hia, horfondi a Blod þitt rauda, Lææt mig eiñin þa Æfin þver, wtaf ſofna æ Footum þier, ſo kvijdi eg ſijſt vid Dauda, Amen.

38. Pſalm.

Uñ Bryxlin ſem Chriſtur leid a Kroſſenum. Ton: Jeſus ſem ad oſſ frelſadi.

Þeir ſem ad Chriſti Kroſſi ſeñ, komu og fram̃ hia giengu, hriſtu med Hædung Høfuden, hønum til Brijxlis fengu, Heitord ſijn hefdi hañ halldid lijtt, Herrañs Muſteri ad briota, a þrimur Døgum añad nytt, efna med Bygging flioota.

2. Tveir lugu ſoddañ Falsmeñ fyrſt, fyrir Caiphas Domi, af þvi hefdi þa wtboriſt, eptir Fiølmeñis Romi, þeſſir þo hafi heyrt og ſied, HErrañs Jardteiknir frijdar, Lygin þeim betur gaſſt uñ gied, gengur ſo eñ til vijdar.

3. Aulldungar Landſins Folkid fleſt, og Flockur Heidiñ Strijdsmaña, Herrañ vorn JEſum hæddu meſt, med Høfdingium Preſtaña, ſøgdu: Ef ertu Son Guds kiær, ſa þig med Krapte ſtidur, kom

kom þa hier, so þad sicxum vær, sialfur af Krossi nidur.

4. Hañ sa ed odrum hefur hier, hialpad og Læknad marga, megnar nu ecki ad soñu sier, sialfum wr Neyd ad Biarga, soddan Hædyrdi Hroop og Dær, hlaut þa JEsus ad lijda stood þad yfir uñ Stundir þricxr, stutt var Andlæats ad bijda.

5. Pa fram hia Christi Krosse nu, kallsandi helld eg ganga, sem ecki af Hiartans æst og Trw, elska hañs Pijnu stræanga, Heilagleik sijn um hroosa frij, vid Holldsins Fysn sig binda, sijdañ falla Orvænting i, eda Forherding Synda.

6. Ad þijnum Krossi Christe kiær, kiem eg sem eiñ framandi, gief þu mier Leyfi ad ganga nær, Gied mitt styrki þiñ Andi, so eg Hugleidi hvad til kom, Hædung Bryxlord og Pijnu, leidstu Mañgiæsku Milldin from, moti Andlæxti þijnu.

7. Sæal mijn og Lijf þær Sæmdir hlaut, sialfs Guds Musteri ad helta, i Skijrniñi þvi eg þijn ad naut, þad nam Guds Andi ad veita, sijdan hefur þad Syndin morg, sæxrlega giort ad briota, Hollds Næatturan þvi elskar org, Athæfid Heimsins liota.

8. A þremur Dogum þar a mot, þvi hiet eg morgu Siñi, med Jdran, Trw og Yfirboot, aptur þad bætast kyñi, Æ hvad veitir slijkt erfidt hier, Efnin og Dug vill þverra, Brijxlid sem til var bwid mier, bar þvi JEsus miñ HErra.

9. J Velgeingniñi eg hroosa hæatt, Hrausleika

Tiwareñar, i Motlætenu hun bilar brætt, Brest siñ og storañ heñar, eingiñ fullkomiñ a mier siest, Avoxtur Dygda sætur, bar þoi fyrir mig Bryxlid vest, Blessadur JEsus mætur.

10. Hialpa lætst eg med heilnæm Raad, hinum sem illa breita, sialfs mijns Lyta þo sijst sæ gaad, soddan mæ Blindni heita, mier var þar stærsta Mynkun ad, mætti Hædyrdum kvijda, burt tok nu JEsus Bolid þad, Bryxlin þvi villdi hañ lijda.

11. JEsu i þijnu Andlæti, yfir þig Bryxlin dundu, ad so i Fridi Ønd mijn sie, a miñi Daudastundu, Hædung leidstu af ollum eiñ, alla fra Hædung leistir, Alldrei tapast sæ nockur neiñ, er Nafn þitt uppa treystir.

12. Nær sem Hreckvijsta Hædung ny, Hiartad mitt snart vill stanga, yndir þiñ Kross eg fegiñ fly, fram̃ hia skal eigi ganga, þar stend eg kijrr þo Kalls og Spie, kvelki mier Heims Oblijda, uppa þig Jesu eiñ eg sie, allt vil eg med þier lijda.

13. Fyrst þu varst hæddur Herra þa, Harmakvol leidstu slijka, So heidri þig nu hiedan i fra, Himnar og Jordin lijka, Allir Englar og oll Heims mynd, undir þitt Valld sig hneigi, og eg þar uppa aum Mañkynd, Amen af Hiarta segi, Amen.

39. Psalm.

Um̃ Ræningians Idran.

Ton: Eiñ Herra eg best ætti.

Añ=

Aff ñar Ræningiñ Ræddi, sem refsad þad Siñ var, Herrañ vorn Jesum hæddi, hañ gaf þetta Andsvar: ef þar von er til nockur, ad þu Guds Sonur siert, hialpa þier og so ockur, wr þessum Naudum þett.

2. Eñ hiñ þar uppa giegndi, Ecki hrædist þu Gud, hverium Straffs heiptin hegndi, hun var riett forþienud, vid megum vel medtaka, Verka Betaling þañ, eñ þessi er alls aan Saka, epter þad sagdi hañ.

3. Hugsa þu til mijn Herra, þa helldur þu Rijki þitt, Ast Drottins ei nam þverra, Andsvar liet heyra sitt: Sañliga eg þier sege, (sw er Huggunem vijs) þu skallt a þessum Dege, mier þiona i Paradijs.

4. Siaa hier fyrst Straffid Synda, Saala mijn hryggilegt, For herding Hiartans blinda, þo Holldid kveliest frekt. Giefdu mier JEsu goodi, eg giegni vel Hirting þijn, med Trw og Taarafloodi, og tiaai þier Brotin mijn.

5. Ræningians Jdran eina, athugum lijka med, hañ giørdi Jaatning hreina, hatadi Illverk skied, þvi sagdi hañ være ad vonum, Verdlauniñ Rangslætis, Avijtun veitti honum, sem villdi ei giæta þess.

6. Hañ trwdi, a Himnarijki, hefdi vor Jesus

Naad, þo Syndugra syndist Lijki, so treysti ad hans Naad, med Bingdun og hrelldum Huga, Herran sijn minast bad, liuflega liet sier duga, Loford ef feingi þad.

7. Hroop og Haareysti giordu, Heidnir og Judar þar, kringum Krossin a Jordu, med Kalls Bryrl og Haadungar, svarade ei Son Guds neinu, þo sialfan þad snerte han, en Syndugs Mans Orde einu, aan Qvalar giegna van.

8. Saett mier fyrer Sionum skartar, Sæll Jesu Giæskan þijn, þier gieck helldur til Hiarta, Hans Neyd en sialfs þijns Pijn, sama hefur þu Sini, vid Syndugar Skiepnur hier, þvi alldrei Elsku þini, aptur min Herra ser.

9. Illvirkin hafdi unid, O daada verkin stæst, Gotu Glæpana runid, greitt fram i Daudan næst, en Jesus ecki villdi, a þad neitt minast nu, so var mykil hans Milldi, mijn Saal þad hugleid þu.

10. Eingin ervænta skylldi, þo Idrast hafi seint, sem er Guds Sonar Milldi, sie anars Hiartad hreint, þvi hverke vid Stadi nie Stundir, I stylud er Drottins Naad, allt fram Andlaatid undir, oss vydst hans Hialparraad.

11. En þu skallt ecki treysta, oviss ri Dauda stund, nie Guds med Glæpum freista, giorandi hier i Lund; Naadar tijmin sie næsta, noogur Hondum fyrer, slijkt er Hættusemd hæsta, hen i Gud fordi mier.

12. So margt eg Syndgad hefi, Sorgin mig stur-

sturlar nu, Jdrun Guds Naad mier giefi, Glo-andi Von og Trw, Herra Jesu Hiartkiæri, huxa þu til mijn þa, dapur er Daudiñ nærri, og drag mig Kvølum fra.

40. Psalm.

Þridia Ord Christi a Krossinum.

Ton. Skapariñ Stiarna Herra.

Uppa Ræningians Ord og Von, ansadi Guds hiñ kiære Son: Þu skallt sañliga sege eg þier, Sælu vist hafa i Dag hia mier.

2. Siaadu med giætni Saal mijn kiær, soñ Jdrun hveriu kraptad fær, uppa þad Dæmid er hier riett, øllum til Lærdoms fyrir sett.

3. Reidi Drottins þa uppegnd er, yfir Raanglæti Mañsins hier, Jdranin blijdkar aptur Gud, ei verdur Syndin tilreiknud.

4. Þo komi hostug Hefndin braad, hrein Jdran jafnan fiñur Naad, midt i standandi straffi þvi, stilist Guds Reidi uppa ny.

5. Samvitsku Orma Saarin vest, soñ Jdran græðir best, Hugsvalar Saal og huggar Gied, heilaga Engla gledur med.

6. Bæn af Jdrandi Hiarta hyr, hun er fyrir Gudi metin dyr, Herrañ Jesus a hverri Tijd, heñi gaf jafnan Ansvor blijd.

7. Sem Moyses med sijnum Staf, sætt Vatn

dro

dro fordum Steini af, Eins fær jdrandi Andvarp heitt, wt af Guds Hiarta Myskun leidt.

8. Jaatning mijn er su Jesu miñ, Jeg er sem þessi Ræningiñ, Jaa, eingvu betri fyrir Augsion þijn, ef þu villt reikna Brotin mijn.

9. Kiem eg nu þijnum Krossi ad, kañast þu Jesu miñ vid þad, Syndaña Pungi þiakar mier þreyttur eg nu ad mestu er.

10. Alnakiñ þig a einu Trie, wt þijnar Hendur breidande, Saarin og Bloodid signad þitt, sier nu og skodar Hiartad mitt.

11. Þar vid Huggar mijn Saala sig, soddan allt leidstu fyrir mig, þijns Hiarta Dreyra heiløg Lind, hreinsar mig vel af allri Synd.

12. Krossins burt numiñ Kvølum fra, Kongur rijkir þu Himnum a, Herra þegar mig hrellir Pijn, huxadu i þiñi Dyrd til mijn.

13. Segdu hvern Morgun so vid mig, sæll Jesu þess beidi eg þig, J dag þitt Holld i Heimi er, Hiartad skal vera þo hia mier.

14. J Dag (hvern Morgun eg so bid) alldrei laat mig þig skiliast vid, Hugur, Siñi og Hiarta mitt, huxi og stundi a Rijkid þitt.

15. Eins þa kiemur mijn Andlaats Tijd, Ordiñ laat mig þau heyra blijd, J Dag (seg þu) skal Saalin þijn, sañliga koma i Dyrd til mijn.

16. Herra miñ þu varst huliñ Gud, þa Hædni leidst og Krossins Naud, þo hefur þu med hædstri Dald, a Himnarijki Vалld og Raad.

17. Daudanum moot mier Diorfung ny, Dagliga

liga ver af Ordi þvi, J Dag þa lijdur ei laungt um̃ þad, leidd verdur Ønd i Sælu stad.

18. O Jesu! sieu Ordin þijn, Andlaats sijdasta Huggun mijn, Saal miñi verdi Sælan vijs, med sialfum þier i Paradijs.

41. Psalm.

Þad fiorda Ord Christi a Krossinum.

Ton. Af diwpri Hrygd aakalla eg þig.

Um̃ Land giørvallt vard yfrid myrkt, allt nær fra siøttu stundu, Solin þvi Lioma siñ flieck byrgt, señ til hiñar nyundu, GUD miñ, (JEsus so hroopar hæätt,) Hvadfyrir gleimdir þu mier bræätt! Soddan mijn Saal vel mundu.

2. Einginñ skal hyxa ad Herrañ þa, hafi med Efa og Brædi, hropad þañin, nie horfid fra, heilagri þolinmædi, Syndaña krapt og kvalaña stærd, kyñir hañ oss, so verdi hrærd, hiortun fra Hreckia ædi.

3. Soolin blygdast ad skijna skiær, þa Skaparañ siñ saa lijda, hun hafdi ei skilld þad vitum vær, þess Boda Meinsins strijda, O! hvad skylldi þa skamast sijn, Skiepnan sem Drottni jok þa Pijn, med Hrygd og Hiartans Kvijda.

4. Avij hvad maa eg aumur Þræll, angradur nidur driupa, þa eg heyri miñ Herra sæll, su harma bylgiañ diupa, gieck yfir þig, þa gallstu mijn, giarnan vil eg ad Fotum þijn, fegiñ fram flatur kriwpa.

5. J

5. J ytstu Myrkrum um̃ Eilijfd er, Oop og gnijstran Tañaña, Hefndar straff þad var mak⸗legt mier, fyrir margfioldañ Glæpaña, fra þvi Jesu þu frelstir mig, freckt gengu Myrkrin yfir þig, so skylldi eg þa Kvoll ei kaña.

6. J svortu Mykri þad sama Sinn, Sorgar raust lietstu hlioma, þa hroopadir þu mig Herra iñ, i Himneskañ Dyrdar Lioma, i þvi Liooſi um̃ eilijf ǽr, wthroopa skal mijn Raustin klaar, Lof þiña Leyndardoma.

7. Synda, Sorga og Motgangs med, Myrk⸗rin so opt mig pijna, ad gløgt fær ecki Saalin sied, Sælu Geyslana þijna, Jesu Riettlætis Solin ſæt, syrgiandi eg þad fyrir þier græt, Harma⸗raust heyrdu mijna.

8. Gud miñ ſegi eg giarnan hier, geist þo mig Sorgin mædi, Jesu eg lære nu þad af þier, þad skulu mijn Urrædi, Giorvoll þar Heimsins Gledin dvijn, Gud miñ, eg hropa vil til þijn, Gud miñ allt Vol mitt grædi.

9. Yfergiefiñ kvad Son Guds sig, þa særdi hañ Kvoliñ megna, yfirgiefur þvi alldrei mig, eilijfur Gud hañs vegna, fyrir þa Herrañs Hrygdar Raust, Hædstur Drottiñ mun efa⸗laust, Graatbeidni miñi giegna.

10. Þa Soolar Byrtuñi eg svíptur er, Sioon og Heyrn tekur ad dvijna, Raust og Maalfæri mijn fer mier, Myrkur Daudans sig syna, J Miñi þier Drottiñ sæll þa sie, Sonar þijns Hroop a Krossins Trie, leid Saal til Lijfsins mijna, Amen.

42. Psalm.

42. Psalm.

Fimta Ord Christi a Krossinum.

Ton. Eins og sitt Barn, Fadir æst.

I særri Neyd, sem Jesus leid, sagdi hañ gløgt: Mig þyrstir. So Ritning hrein i hverri Grein, uppfylltist ein, um þad mig ræda lystir.

2. Strax hlioop eiñ ad, þa heyrdi þad; hitta Niardar vøtt kuñi, liet a Reyrprik, drap i Edik, med illt Tilvik, og bar Jesu ad Muñi.

3. Forundrast mæ, mijn Saal þar a, Maduriñ hver þess giætir, ad hañ sem Raad, hefur med Daad, a Himni og Laad, Hormung þvilijkri mætir.

4. Hañ, sat sem Vijn, af Valldi sijn, vr Vatni sætt tilreiddi, med Sorgar stick, sieck swrt Edik, fyrir Svala drick, þa saart hañ Þorstiñ neyddi.

5. Þvi mundi ei hier, til Hlijfdar sier, Herrañ Edikid lijka, sem Vijn ægiætt, giæra vel sætt, fyrst gat þad bætt, hañs Guddoms Magtin rijka.

6. Komin var Tijd, Kraptaverk frijd, Christur ei giora skylldi, hin Stundin þa, fyrir Hende læ, Hrygd Kvøl og Praa, Herrañ vor lijda villdi.

7. Krapta verk hrein, kiendu þa Grein, ad Christur Guds Sonur væri, eñ Kvølin hañs, syndi til

sañs,

sañs, ad Syndugs Mañs, Sekter og Giolld hañ bæri.

8. Guds einka Son, giordist vor Pion, þa græddi hañ Mein og Kvijda, Offur-Lamb best, hañ ordiñ sieſt, fyrir utañ Brest, i þvi hañ Kvol nam lijda.

9. Af Strijdi þvi, sem stod hañ i, Styrkleiki Mañs Natturu, þreytast miøg vañ, þvi þyrsti hañ, þadi Vøkvañ, þo af Ediki ſwru.

10. Ja añañ stad, merk Madur þad, og miñst þess hveriu Siñi, ad Herrañ Christ, hefur mest þyst, af Ast og Lyst, epter Saaluhialp þiñi.

11. O Madur nu, þeink þar um þu, þiñ Hugur blygdast skylldi, Gud þyrsti hier, ad hialpa þier, eñ Hiartad þitt er, Oþyrst eptir hañs Milldi.

12. Heyr þu Saal mijn, talar til þijn, Tryggda Brwdgumiñ goodi, Þyrstur eg er, i Þrygdum hier, so hialpi eg þier, wr Hættu Kvalaña Floodi.

13. Ber hønum sijst, þess bid eg vijst, beyskañ Dryck Hræsnis Anda, Ordin hañs hrein, a alla Grein, fyrer utan mein, obriaaalud laatu standa.

14. Uppa Ord þijn, svarar Saal mijn, Sorgin þo Maalid hepter, Þyrst er eg nu, og þad veitst þu, þijdi Jesu, þiñi Mijskunsemd eptir.

15. Ecki er hia mier, þad þyrstum þier, þori eg nu frañ ad biooda, nema fa Taar, Trw veyk, þo klaar, sem til þijn staar, tak þad og vird til Gooda.

16. Lof

16. Lof Dyrd sie þier, Lausn fiecksiu mier, og lietst þig so myklu kosta, Hiartad a ny, hugzgast af þvi, ad eg er frij, fra eilijfum Kvala Posta, Amen.

43. Psalm.

Siøtta Ord Christi a Krossinum.

Med Hymna Lag.

Eptir ad þetta allt var skied, Edikid Jesus smacka ried, Proott og Lijfs Krapta þverra vañ, Þad er fullkomnad, sagdi hañ.

2. Ord þijns Herra med Ast og Trw, athuga skylldir Saal mijn þu, ef þeirra Grunnvoll sañan sier, sæta Huggun þaug giefa þier.

3. Fyrst skalltu vita ad Gud wt gaf, Greinilegt Logmaal Himnum af, hañ vill ad skuli Heimi i, Hver Madur lifa eptir þvi.

4. Algiørt Riettlæti liost og lient, Lijkama Saal og Giedid hreint, Syndalaus Ord og Atvik med, af oss Logmaalid heimta ried.

5. Hugurin vor og Hiartad sie, i hreini Elsku riett breñande, fyrir utan Hræsni Brædi og Bañ, bædi vid Gud og Naungañ.

6. Hver þetta giæri halldid riett, honum var Lijfid fyrir sett, eñ ef j einu wt af brai, eilijf Fordæming vid þvi lai.

7. Eingiñ Madur fra Adam fyrst, epter þañ Dag hañ syndgadist, fullnægiu gat þvi giort til sans, gengur þad langt yfir Edli Mañs.

8. Oværlig vard allra Sekt, epter þoi Drottiñ gieck so frekt, añad hvert skylldi uppfyllt þad, eda Mañkynid Fortapad.

9. Jesus Eymd vora alla sæ, ofan kom til vor Jordu a, Hædum Himna uppruñiñ af, undir Lögmælid sig hañ gaf.

10. Viliugliga i vorn stad gieck, var su Fram̃ kvæmdin Gudi þeck, Fodurnum Hlydni fyrer oss gallt, Fulldkomnadi so Lögmæl allt.

11. Eñ so ad synda Sektin skied, sañliga yrdi forlijkt med, og Bölvan Lögmælsins burtu mæd, beyska Kvöl leid og Daudans Hæd.

12. Pa hañ nu hafdi allt uppfyllt, sem oss var sialsum ad giora skyllt, og bæta öll vor Brotin frij, berlega villdi hañ lysa þvi.

13. Pess vegna Herrañ Hroopa nam, hartnær a Krossi slijgiñ fram̃, ad oss i voru Andlæti, öll hans Forskulldan Huggun sie.

14. Soddan adgiættu Sæla mijn, Sonur Guds hroopar nw til þijn, hvad þier til Frelsis þiena kañ, Pad er Fullkomnad segir hañ.

15. Fullkomnad Lögmæl fyrir þig er, fullkomnad Gialld til Lausnar þier, Fullkomnad allt þad fyrir er spæd, Fullkomna skalltu eignast Næd.

16. Herra Jesu eg þacka þier, þvilijka Huggun gafstu mier Ofullkomleika allañ miñ, um̃bætti Guddoms Kraptur þiñ.

17. Hialpa þu mier so Hiartad mitt, huxi jafnan um̃ Dæmid þitt, og halldist hier i Heimi nu, vid hreina Samvitsku og rietta Trw.

18. Upp-

18. Uppahefsi þijn Ordin traust, Ohræddur dey eg Kvijdalaust. þvi su Frelsis Fullkomnan þijn, forlijkad hefur Brotin mijn, Amen.

44. Psalm.

Siøunda Ordid Christi.

Ton. Herra Gud i Himerijki.

Hroopadi JEsus hatt i stad, Hollds Megn og Kraptur dvijnar: Eg fel miñ Anda, Frelsariñ kvad, Fader i Hendur þijnar.

2. Þu Christiñ Madur þeink uppa, þijns Herra beyskañ Dauda, ad Ordum hans og eiñin gaa, eru þaug Lækning Nauda.

3. JEsus halldiñ i hædstri Kvol, hladiñ med Eymdir allar, dapurt þa ad gieck Daudañs Bøl, Drottiñ siñ Fodur kallar.

4. Herrañ vill kieña þar med þier, þijn ef Mañ raunir freista, Godlyndur Fader Gud þiñ er, gierir þu honum ad treysta.

5. Fyrir JEsum þu fullvel maatt, Fodur þiñ Drottiñ kalla, eñ þo þig Krossiñ þvijngi þraatt þad mykir Hormung alla.

6. Eins og Faderiñ aumkar sig, yfir sitt Barnid siuka, so vill Gud eiñin añast þig, og ad þier i Mykun hiuka.

7. Eiñin tyna þier Ord hans klaar, Odaudleik Saalareñar, þo Kroppuriñ verdi kalldur Naar, kreynkist ei Lijfid heñar.

8. Hvar hun fiñur siñ Hviildar stad, Herrañ synir hier lijka, Hond Guds þijns Födurs heitir þad, hura uñ Rædu slijka.

9. Vilier þu eptir endad Lijf, egi þijn Saal þar heima, under Hond Drottins hier þar blijf, hans Bodord skalltu geyma.

10. Laattu Guds Hond þig leida hier, Lijfs Reglu hallt þa bestu, Blessad Ord hans sem bodast hier, i Briosti og Hiarta festu.

11. Hrittu ei fra þier Herrans Hond, hun þo þig typta villdi, legg helldur bædi Lijf og Ond, liufliga a Drottins Milldi.

12. Hier þegar Mañlig Hialpin dvijn, Holldid þo kveini og sijti, uppa Hond Drottins Augun þijn, ætijd i Truñe lijti.

13. Ad Morgni og Kvølldi miñst þess vel, Maals uppteckt laattu þijna, Af Hiarta eg þier a Hendur fel, Herra Gud Saalu mijna.

14. So mattu vera viss uppa, vilie þier Daudsiñ granda, Saal a þijn mætir Myskun þa, millum Guds Födurs Handa.

15. Hun fiñur eckert Hrygdarstrijd, Hørmung nie Mædu neina, i Fridi skodar ætijd blijd, Asionu Drottins hreina.

16. Eptirteckt mier þad eiñin jook, er eg þess giæra kuñi, Andlaats Bæn sijna sialfur took, Son Guds af Davids Muñi.

17. Bæn þijna alldrei bygdu fast, a Briostvit Naaturu þiñar, i Guds Ordi skal hun Grundvallast, þad giefur Styrk Tiwariñar.

18. Vier vitum ei hvers bidia ber, Blindleikiñ Hollds hvi velldur, Guds Ord siinir hañ sañleik hier, sæll er sa har vid helldur.

19. Vertu Gud Fadir, Fadir miñ, i Frelsarans Jesu Nafni, Hond þijn leidi mig wt og iñ, so allri Synd eg hafni.

20. Hondin þijn Drottiñ hlijfi mier, þa Heims eg Adstod missi, eñ nær sem þu mig hirtir hier, Hond þijna eg gladur kyssi.

21. Daudans strijd af þijn heilog Hond, hialpi mier vel ad þreya, Medtak þa Fadir mijna Önd, mun eg so gladur deyia.

22. Miñ Jesu Andlaats Ordid þitt, i mijnu Hiarta eg geimi, sie þad og lijka sijdast mitt, þa sofna eg burt wr Heimi, Amen.

45. Psalm.

Uñ JESU Dauda.

Ton. Fadir vor sem a Himnum ert.

Pa Frelsariñ i Fødurs Hønd, fool nu Blessadur sijna Önd, Nidur sitt Høfud hneygdi fyrst, Herrañ i þvi hañ sarladist. Drottiñ vor þañin doo a Trie, Daxsemd, kuñi ei meire ad ske.

2. Sancte Paal segir i sañre Raun, Syndariñar sie Daudiñ Laun, Banaspiot hans eru Brotiñ liot, Bodordum Drottiñs giord a moot, so skal deya sem Syndgar hier, soddan Urskurdur riettur er.

3. Eñ þad hier heima ætti sijst, af þvi JEsus er Sakleus vijst, Af heilgum Anda med hreinum Sid, hañ var gietiñ i Meyar Kvid, Guds Fød-urs Veru fegurst Mynd, friaals lifdi og doo af aldri Synd.

4. Hverke Refsing nie heliar Bad, hafdi nu Jesus forskulldad; hvad kom þa til ad Herrañ leid, harda Pijnu og Beyskañ Deyd? Eda hvar-fyrir Hirtist hañ, Hirtingar til sem alldrei vañ?

5. Guds Ande þar a giorir skil, greinir þvijlika Ordsøk til, vegna Misgiorda vorra hier, vissēliga hañ særdur er. hvi Drottiñ lagdi so fyrir sañ, Syndirnar vorar uppa hañ.

6. Siaa hier mijn Saal fyrir Syndir þijn, Sonur Guds lijdur Kvøl og Pijn, hañ doo fyrir þig sem Daudans Bad, dærliga hafdir forskulldad, hañ liet sitt Lijf so lifdir þu, Lijfs eilijfs von þvi ættu nu.

7. A mig var fallin þyngsta Praut, þviad eg Drottins Løgmaal braut, Samvitsku særdi syn-da græd, so fiek Daudiñ sterk Yfirræd, til Fordæmingar mier Fiøtrin hans, fastliga hielldu vijst til sans.

8. Løgmaal safnadi Sektum mier, Sektiñi Daudiñ eptir fer, Daudiñ til Domsins dregur snar, Domuriñ Straffid vrskurdar, Straffid uñ Eilijfd alldrei dvijn, Eilijf þvi var hin þyngsta Pijn.

9. Løgmarlid hier sig forgreip fyrst, feldi þad Dom yfir Herrañ Christ, þad baud ad sa Bøl-

vadur

vadur sie, sem Bana lijdur a einu Triel, diarfliga eptir þvi Dauðiñ gieck, Drottiñ fra Lijfi skiled fieck.

10. Sekt þa sem Logmaal setti mier, sialfur borgadi Jesus hier, þad misti sijna Magt i þvi, mig verdur nu ad laata frij, Daudans Broddur var brotiñ þa, burt hans Faangelsi slapp eg fra.

11. Eilijfur Daudi Deyddur er, Daudi Jesu þad viñur hier, dyrt metur Drottiñ Dauda miñ, Daudi hvar er nu Broddur þiñ? Daudiñ til Lijffins stutt er Stig, Storliga Daudiñ batar mig.

12. Daudiñ þvi orkar eñ til saños, wtsloknа hlytur Lijfid Maños, Holldid legst i siñ Hvijldarstad, hans Magt næer ecki lengra eñ þad, Saalin af ollu Faari frij, flutt verdur Himna Sælu i.

13. J þijnum Dauda O Jesu! er mijn Lijfgiof og Huggun trw, Dæsemdar Kraptur Dauda þijns, dreifist nu iñ til Hiarta mijns, uppa þad Synd og Jllskan þver, wt af deye i Briosti mier.

14. Þu hneigder þijnu Hofdi liost, Herra þegar a Krossi doost, med þvi bendtir þu mier þad siñ, ad miñast jafnan a Dauda þiñ, eins þa eg dey skulu Augun mijn, upplijta Drottiñ sæll til þijn.

15. Fyrir þañ Deyd sem þoldir þu, þig bid eg Jesu uñ þad nu, ad giefi mier þin Giæskan blijd, gooda Christeñs Maños Dauda Tijd, Holld mitt laatt hvijlast hægt med Frid, Hond þijn Saaluñi taki vid, Amen.

46. Psalm.

Um̃ Teiknin sem urdu vid Christi Dauda.

Ton. Pa liñir hier mijn Lijkamans.

Þegar Christur a Krossins Trie, kañadi Daudañ strijda, Teikn og Stormerki mestu skie, mælir so Ritning frijda, Mustcris Tialldid møg um̃ vendt, i midiu vard ad rifna i tvent, hristist Jørd harla vijda.

2. Sundur klofnudu Biørgin blæ; bygrd Leidin opnast foru, Lijkamir Daudra lifna þa, lijt hier þau Undurin stooru, eptir Lausnarans Upprisu, iñ i Borgina vitiudu, af sumum þar sienir voru.

3. Hvad hier Historian hermir riett, hygg ad þvi Sal mijn mæta, þier til Lærdoms er þad framsett, þess aattu vel ad giæta, Jørdin skalf þegar JEsus doo, jafnvel þeir hørdu Klettar þo, syndu Medaumkan sæta.

4. Steini hardara er Hiartad þad, sem heyrir um̃ Jesu Pijnu, giefur sig þar þo ecki ad, añ meir Giarlijsi sijnu, Kañ nockud soddan kallt Hugskot, Christi Dauda ad girnast Not, Gud stiorni Giedi mijnu.

5. Pad mar undra hin þunga Jørd, þreyde ei kyrru ad hallda, Blaagrytis eiñin Biorgin hørd, Bresti lidu margfallda, holldid þo ei nie Hiartad Mañs, hryggist vid Pijnu Skaparans, sem hañs þe hlaut ad giallda.

6. For-

6. Fortialldid syner Sañleik þañ, sundur þa rifna nærdi, aftakast skylldi øll fyrir sañ, eptir Guds settu Rædi, Gydinga Kynsins Konglig stiorn, Kieñivalldid og Løgmalsfoorn, sem Nit=ning sialf uñ spærdi.

7. Hindrun ried øllum ærid stoor, iñ i Guds Rijki bañа, þvi velldur Synda sektin vor, og Saurugleikiñ Verkaña, Eñ fyrir Jesu dyrstañ Deyd, Drottiñ tilbioo oss opna leid, hiedan upp til Himnaña.

8. Hier i Christuiñar Helgidom, høfum vier Frelsi ad ganga, þar bodast Nærd og Blessan from, burt er þa Sorgin stræxnga, Sælin vor hefur brwna Braut, beint i Abrahams Gledi=skaut, eptir Heims Hørmung længa.

9. Frelsarans Dauda eiñin ad, ønduð Lijkin hier niota, Gudligur Kraptur giørdi þad, Grá=firnar opnast hliota, þvi Drottiñs Jesu Dau=di a Kross, Daudañ sigradi fyrir oss, Afl hans og Brodd nam Briota.

10. Merk, ad vor Jordu mætti ei neiñ, Mad=ur fra Dauda standa, fyrr eñ tiedi vor Herra hreiñ, Holld sitt aptur lifanda, fyrstur allra þvi uppreys hañ, af egin Krapti, og þar med sañ, Endurlausn os til handa.

11. Høfdingiñ Krossi Herrañs hia, hier med allt Folkid lijka, Jafnsnart sem þet=ta Jardteikn sia, Jarning þeir giørdu slijka: sañliga hefur saklaus hañ, og Son Guds verid þessi Mañ, Briost sla, og brætt heim vijkia. K 5 12.

12. Folkid sem harda Krossins Kvol, Christo fyrr oſka nœdi, sañ nu hid þyngsta i Briosti Bol, Beyſklig Samvitſkan þiædi. Ofhastarlegañ Urſkurd fly, ef þu villt vera af Sorgum frij, hœtt er raſandi Nœdi.

13. Daudi þiñ Jeſu Drottiñ þa, dyrdlegañ Krapt wtſendi, Heidnum Mañi ſo hier vid brœ, h iñ þig Guds Son medkiendi, Jeg bid Giœſkuñar Giedid þitt, gief þu vid liſni Hiartad mitt, ad ſo fra Illu vendi, Amen.

47. Pſalm.

Uñ Christi Kuñingia.

Ton. O! JESU Elſku hreiñ.

Kuñingiar Chriſti þa, Kroſſinum lœngt i fra, ſtodu med þungri Prœ, þeſſa Tilburdi ſia.

2. Var þar og vid ſtadt med, ad viiſu margt Kveñfolked, Sœr Jeſu feingu ſied, Sorgandi barnu Gied.

3. Af þeſſu mijn Sœl þu ſier, ſañliga hverſu er, vallt allt i Heimi hier, haf ſlijkt i miñi þier.

4. Dvijnar og dregſt i hlie, a Daudaſtundu ñi, Vinſkapur, Frœndur, Fie, fallvallt hygg eg þad ſie.

5. Po villdu Vinirner, velta Hialp nockra þier, Börn þeirra onyt er, eingiñ Daudanum ver.

6. Lijſinu hiwkar Hond, þa herdir Sottar grond, hialpa þo eingin Ond, upphurud Nœdiñ vond. 7. Vin-

7. Vinskap i Synda sid, Saala mijn þess eg bid halltu ei Verølld vid, vilier þu sofna i Frid.

8. Hreinañ Vinskap hallt þu, vid Herrañ þiñ Jesum nu, i helgri Hiartans Trw, fra Heimsins Elsku þier snw.

9. Hañ eiñ mæ hialpa þier, þa Hiastod Mañlig þver, Heim þig a Hondum sier, i Himna sælu ber.

10. Pad hier i Sañleik siest, er Sonur Guds andadest, Sorgin þa særdi mest, sem hañ Elskudu best.

11. Christs Born eru Kross Born, vid Christum Hlydnisgiorn, hañ synir þeim Hialp og vorn, þo hord sie Stwtarkvorn.

12. Pu skylldir þar ad gæ, þo þeir stædi langt fra, allir samhuga siæ, Son Guds Krossfestañ æ.

13. Komid so Konur og Meñ, ad Krossinum Jesu señ, þo Naudin þreyngi þreñ, þar fæst noog Lækningeñ.

14. Kom þu Sæl Christin hier, sem Kross og Mañrauner ber, settu fyrir Sioonir þier: Son Guds sem pijndur er.

15. Uppa hañs heilög Sær, horfi þijn Trwin klær, þad nykir Trega og Tær, temprar allt Sorgar fær.

16. Siertu Syndugur Mañ, særdur uñ Hyggiu rañ, horf þu beint uppa hañ, sem Hialp þier a Krossi fañ.

17. Hver sem Eirormiñ leit, af Israels Maña Sveit,

Sveit, Eitrid ei a hañ beit, oll stilltist Plaag-
an heit.

18. So stoor Synd eingin er, ad megi granda
hier, ef þu a Jesum sier, Idrandi i Trwñi hier.

19. Sie eg þig sæll Jesu, so sem aleingdar nu,
von mijna og veyka Trw, vid bid eg hrestir þu.

20. Þa eg sie Saaren mijn, særir mig Hiar-
tans Pijn, Saarin þa sie eg þijn, Sorg oll
og Kvijdi dvijn.

21. Laat mig, O! JEsu kiær, alldrei so vera
hier siær, ad siaai ei Saar þijn skiær, þa Sorg
og Eijmd mig slær.

22. Veit mier eg verdi og sie, Vin þiñ og Kuñ-
inge, þo hverft Heilsa og Fie, Hialp mun þa
noog i tie.

23. Jeg fel i sierhvert siñ, Saal og Lijkama
miñ, i Valld og Vinskap þiñ, Vernd og Skiol
þar eg siñ, Amen.

48. Psalm.

Um Christi Sijdu Saar.

Ton. Tunga mijn af Hiarta Hliodi.

Ad Kvølldi Judar fra eg færi, til Fun-
dar señ vid Pilatum, og þess beiddu ad
ecki væri, ønduð Lijk a Krossenum, þvi
Haatijdin var harla nærri, hier so Ritn-
ing greinir uñ.

2. Strijdsmøñum hañ baud ad briota,
Beinin þeirra, og so var giert, Heliar
stund

stund þeir hreptu fliota, hinir tveir sem greini eg hert, eñ Jesum lietu sijns Lijfslaats niota, Limina hans ei feingu snert.

3. Strijdsmañ eiñ med Heyptar hooti, Hardlindur gieck Krossi ad, Lausnarans Sijdu lagdi Spioti, Lagid nam i Hiarta stad, Blod og Vatn þar fra eg wr flioo-ti, fyrr var adur spaad uñ þad.

4. Umhugad er einum Drottni, allra siña Barna Lijk, hier i Jord þo Holldid rotni, Huggun traust mig gledur slijk, hañ vill ei tijnist Bein nie brotni, Blessud sie su elskan rijk.

5. Gud Drottiñ af Giæsku Rꜳdi, giordi Adams Sijdu af, Frijda Kviñu fyrst a Lꜳdi, fast hañ þo a medan svaf, Vaknadur þess ad vijsu gꜳrdi, og veglegt heñi Nafnid gaf.

6. Sofnadur a siñe Sijdu, Sꜳrid Drottiñ Jesus bar, so ad af Vatni og Blodi hañs blijdu, bygdist heilög Christnin þar, nꜳdi hun edla Nafni frijdu, nær til himna stijgin var.

7. Skoda þu hvernin Skijrnin hreina, skiliast nu med riettu a, ad vijsu jafnan Vatnid eina vor Lijkamlig Augun siꜳ, eñ Trwar Sionin so mꜳ greina, sonar Guds Blod þar lijtur hia.

8. Æ hvad mꜳ eg sælañ saña, Sancte Thomas Postula þiñ, Pa Sijdu mꜳtti hañ Sꜳr þitt kaña, sijna Hond har lagdi iñ, þu munt ei mier þiꜳdum baña, þad ad skoda Jesu miñ.

9. Allar Jesu Ædar stoodu, opnadar i Kvöliñe, Dreyra Lækir dundu og floodu, uñ Drott-ins

ins Lijf a Krossens Trie, Nægd af Lausnar Gialldi godu, Guds Son fyrir mig liet i tie.

10. Eñ so eg skylldi siaa og iaata, saña Elsku Drottins mijns, villdi hañ ecki læstar laata, Lijfs Ædarnar Hiarta sijns, hvi er, Saal mijn mykil wr maata, Myskunseme Lausnara þijns.

11. Opnar Dyr a Arkar sijdu, iñ um̃ gengu Skiepnurnar, sem sialfur Drottiñ baud med Blijdu, biargast skylldu iñi þar, fyrir Vatn sins Floodi strijdu, Frelsi og Lijf þeim giefid var.

12. Lijfsins Dyr a Sijdu siñi, setur Jesus opnar hier, so Angrud Saala Adstod fiñi, oll þa Mañlig Hialpin þver, hver sem hefur þar Athvarf iñi, fra eilijfum Dauda leystur er.

13. Noe um̃ siñ Arkar glugga, upp til Himens litid fieck, halldiñ dym̃um Hrygdar Skugga, hvatt þa Vatnsins Floodid gieck, so hañ mætti um̃sijdir hugga, Solar lioma Byrtan þeck.

14. Giegnum Jesu helgast Hiarta, i Himiniñ upp eg lijta maa, Guds mijns Astar Byrtu biarta, bædi sæ eg ad reina og siaa, Hrygdar myrkrid Sorga svarta, Saalu miñi hverfur þa.

15. Guds var maattug Milldin prwda, Moyses þa Steiniñ sloo, wt til allra Jsraels Bwda, øgiætt Svala vatnid droo, hresti þyrsta þiooda lwda, þeim so nya Krapta bio.

16. Pa sialfur Gud a Sonarins Hiarta, sijnum Reidi-Sprota slær, um̃ Heimsins allar alla Parta, ut rañ Svala Lindin skiær, Saalijn

lin vid þañ Bruñiñ biarta, Blessun og nya Krapta fær.

17. Vid þeñañ Bruñiñ þyrstur dvel eg, þar mun eg nya Krapta fa, i þessi iñ mig Fylsnin fel eg, fargar eingin Sorg mier þa, ſælañ mig fyrir Truna tel eg, hun tekur so Drottins Benium a.

18. Hiartad mitt er Herrañ goodi, hryggiliga ſaurgad mieg, þvo þu þad nu med þijnu Bloodi, þess af Audmykt beydi eg, viñi mier Boot a Mæddu og Modi, Mysfunsemin Guddomleg.

19. Hiartans Jnstu Ædar mijnar, elske, lofe prijsi þig, eñ Hiarta Blood og Beniar þijnar, blessi, hressi, grædi mig, Hiartans þiidar Packir þijnar, þier sie Giæskan eilijflig, Amen.

49. Psalm.

Um Christi Greftran.

Med Lijksaungs Lag.

Joseph af Arimathia, Edalboriñ Rædherra ſa, Gydinga Svik vid Son Guds ſkied, ſamþyckt hafde þeim alldrei med.

2. Hañ var Lausnarañs Lærsveiñ, Lijfernis fromur, Dygda hreiñ, Gydinga hræddist heyptar raun, hiellt sig ad Christo þo a laun.

3. Þessi um̃ Kvølldid þangad gieck, þa af Pilato Leyfid fieck, ad mætti Jesum andadañ, ofan taka, og Jarda hañ.

4. Jo-

4. Joseph took strax af Krossi Christ, keypte þo nyañ Lijndwk fyrst, Nicodemus kom þegar þar, þangad kostulig Smyrslin bar.

5. Joseph Grøf eina atti þar, Utkløppud sú i Steini var, i Alldingardi þar allskamt fra, eingiñ fyrr Daudur i þeñi lꜳ.

6. Dyrlega smurdu Drottiñs Lijk, Dæmin mꜳ øñur fiña slijk, Byrgdu med Steini Bwna Grøf, burtgeingu strax fyrir utan tøf.

7. Maria Jacobs Moodir ein, Magdalena a sømu Grein, Salome eiñin sat þar hia, sꜳu vors Herra Greptran a.

8. J þeirra Selskap Saal mijn blijd, settu þig nidur litla tijd, Greftrun þijns Herra giæt vel ad, Gagnlaust mun ecki vera þad.

9. Vid Jesu Greftran Jeg sæ sted, Joseph og Nicodemum med, ꜳdur þordu þeir ecke Christ Openberlega ad jꜳta fyrst.

10. Nu fꜳ þeir næsta nyañ Hug, nooga Diorfung og styrkvañ Hug, Augliosliga so allir sia, Elsku sem Drottni høfdu ꜳ.

11. Rukande Trwar Horiñ hier, Helgur Ande so vid nærer, Liomandi þar af Lioosid skijn, Lijfgar hañ allt med Krapti sijn.

12. Huggest þeir nu sem Hiartad deygt, hafa og Trwar Megned veykt, Bidie uñ Styrk og stodugt Gied, stundi og læri Guds Ord med.

13. Veittu Jesu ad veyk Trw mijn, vari Dagliga og Elska þijn, efliſt ſo med mier Jñ- vortes, Ytra good ſiaaiſt Merki þ'ſſ.

14. Añad þu lijka merkia maatt, Miſlijkar Drottni a eingvañ haatt, þo heidarlig ſie hier a Jord, Holldi Utvaldra Lijkfør giord.

15. Mætaſt Guds Anda Muſtere, Mañs var Riettchriſtens Lijkame, þui maa honum veitaſt Virding riett, vel med Stilling og Hoofe ſett.

16. Erfis Dryckiur og o-nytt Priaal, ecki a ſkyllt vid þetta Maal, Heidingia Skickun Heim- ſkuleg, hæfer Chriſtnum a eingvañ veg.

17. Strijd þa ſier þu ſaarad Holld, ſett vera nidur i Jardar Molld, Hryggur þu vert og hugſa bratt, hier vid þu lijka ſkilia att.

18. Lagt þegar nidur Lijkid ſier, laattu ſem Daudiñ hvijſle ad þier, laangt maa ſkie ecki ſijdi uñ þad, legg eg þig eins i ſlijkañ ſtad.

19. Goodi Jeſu fyrir Greftran þijn, gief þu ſijdaſta Utfør mijn, verdi Farſæl og Fridſom mier, Frelſud Saal nái Dyrd hia þier.

20. J þridia maata Huggun hrein, hier veit- iſt mier a alla Grein, Guds Sonar Holld þvi Greftrad var, Greftrun miñi til Virdingar.

21. Helgum Guds Børnum Herrañs Holld, Helgadi bædi Jord og Molld, Grøfin þui er vort Svefn-hws ſætt, ſo maa ei granda Neid- in hætt.

22. So ad lifa eg ſofni hægt, So ad deyja,

ad Kvøl sie bægt, So ad Greſtraſt ſem Guds Barn hier, giefdu ſætaſti Jeſu mier, Amen.

50. Pſalm.

Um̃ Vardhalldsmẽñena. Nær þvi med þeim Ton: Eins og ſitt Barn.

Olldungar Juda añars Dags, iñ til Pilatum geingu ſtrax, ſøgdu Herra vier høfum meſt i Huga feſt, hvad ſa Falſare herma lietſt.

2. Epter þria Daga Ott fyrer ſañ, uppriſa mun eg ſagdi hañ, vid ſlijku er beſt ad leita lags, læt geyma ſtrax, þeſſa Grøf iñ til þridia Dags.

3. Mæ ſkie Lijkid med Leyndum hliott, Læreſveinar hans taki um̃ Nott, og Lydnum ſegi þad Lyga ſkyn, þa lijtſt ei kyn, þo verdi ſu Villan verri eñ hin.

4. Pilatus vijſt þeim Vardhalld ſieck, Vaktin ſtrax ut af Stadnum gieck, Grøfiñi bliſu Herrañs hia, og ſo til ſiæ, ſettu Jñſigli Steiniñ a.

5. Gydinga hørd var Heipten beyſk, Hiartans Blindleiki og Villan treyſk, þeim kuñi ei nægiaſt Kvøl og Bañ, ſem Chriſtur fañ, lijka daudañ þær laſta hañ.

6. Fordaſt þu ſoddañ Fijſlſku Grein, Framlidins Mañs ad laſta Bein, ſa Daudi hefur ſiñ Dom med ſier, hver hellſt hañ er, ſem beſt haf gæt a ſialſum þier.

7. Gydin-

7. Gydingar villdu veita Riird, vors Lausnara Uppri/u Dyrd, eñ Drottiñs Valld og Viisdoms Raad, þess vel fieck gaad, Verk sitt framkvæmde viist med Daad.

8. Hefdi ei Vaktin geymt og giætt, Grafariñar sem nu var rædt, Ordsøk var meiri ad esast þa, hvert upp ried stað, Drottiñ vor Jesus Daudum fra.

9. Eñ þeir sialfer og er þad viist; Uppriisu Drottiñs hafa lyst, þo Kieñimeñ Juda af kalldri Stygd, kvaldir af Blygd, keyptu þa til ad bera Lygd.

10. Øll Svikraad Maña og Atvik ill, onijter Drottiñ þa hañ vill, hañs Raad uñ Eiliifd stødugt staar, og Stiornin klaar, Slægdin Dramblaatra sliett Forgaar.

11. Hviili eg nu siidast Huga miñ, Herra Jesu vid Legstad þiñ, nær sem eg giæti ad Greftran þijn, Gledst Saala mijn, Skielfing og Otti Daudans dvijn.

12. Sektir mijnar og Syndir barst, sialfur þegar þu pijndur varst, uppa þad doostu Drottiñ kiær, so kvittudust þær, Hiartad þvi nyañ Føgnud fær.

13. Pu groofst þær nidur i Grøf med þier, gafst þitt Riettlæti aptur mier, J Hassins Diwp sem fyrirspaad siñst, þiem fleigder iñst, uñ eilijfd verdur ei a þær miñst.

14. So er nu Syndin Jñsiglud, Jdrandi Saala kvitt vid Gud, eilijft Riettlæti uppbyr-

jad i añañ stad, Trwud Mañeskia þiggur þad.

15. Daudi þiñ JEsu deydi hier, Daarliga Hollðsins Girnd i mier, Grefin þijn hylie Glæpi mijn, fyrir Guds Augsyn, efli mier Styrk Upprisan þijn.

16. Steinþroo mijns Hiarta wthoggvin siest, Heilagur Andi vañ þad best, Lijndwk Trwar eg læt i tie, miñ Lausnare, Jlmandi Smyrsl Jdranln sie.

17. So fiñi eg hæga hvijld hia þier, Hvijl þu JEsu i Brioste mier, Jñsigli heilagur Andi nu, med Ast og Trw, Hiartad mitt so þar hvijlist þu.

18. Dyrd, Valld, Virding og Vedsemd hædst, Vitska, Magt, Speki og Lofgiord stærst, Sie þier O! JEsu Herra haar, og Heidur klaar, Amen, Amen, um̃ eilijf Aar, Amen.

Eiñ Psalmur um̃ Gagn og Nytsemd Pijnuñar Christi. Ton: Hallt oss Gud.

Miñstu, O! Madur a miñ Deyd, Miñstu a mijna saaru Neyd, Miñstu eg hefi eiñ fyrir þig, i Daudañ giefid sialfañ mig.

2. Pad laattu nu þier vera kient, ad þetta hefur þu ei forþient. Af Elsku hef eg þier allt þad veitt, eñ ecki fyrir þitt Verkid neitt.

3. Pvi laattu þad uppvekia þig, ad þu komer fram̃ fyrir mig, med Angri og Jdran Hiarta þijns, so ad þu nioter Dauda mijns.

4. Ad Saal þijn verdi af Syndum hrein, og

saur-

saurugligri Lastagrein, Fyrir þañ Dreira i dapri Pijn, sem dundi wt af Sarum mijn.

5. Eñ hveriu giegnir Heimskan su, ad huxad fæer uñ þetta nu? Margur er sa Madurinn þar, uñ mijna Pijnu ei huxar par.

6. Hvernin hañ kuñi hellst ad fæ, Hialp Andar siñar og frelsast fra, eilijfum Dauda og Andar Pijn, og Reidi Guds fyrir Synder sijn.

7. Eñ fagna og gledst mijn fartæk Hiord, fyrir miñ Dauda holpin giord, sem hefur allt þitt Traust a mier, ad vijsu vil eg hialpa þier.

8. I mijnum Dauda er þitt Lijf, Þijn Hialp þitt Traust, þijn einka Hlijf, mitt heilagt Blod þier hialpar mest, og hreinsar þijnar Syndir best.

9. Lof og Heidur sie Lausnariñ þier, fyrir Lijkn og Myskun þu veittir mier, fyrir þiñ Dauda og Dreyra Foss, O! Drottiñ hialpa ollum oss, AMEN.

A Paaska Hatijdiñi, wt af Upprisu vors Herra Jesu Christi, Psalmar og Lofsaungvar.

Lofsaungur, maa syngia eins og:

Boriñ er Sveiñ i Bethlehem.

I Dag oss Christur upp aptur reis, Alleluja, Oss er þvi ollum Sælan vijs, Alleluja.

2. Sa syrra Dag leid saara Pijn, Alleluja, Saklaus fyrir allt Mañkyn, Alleluja.

3. Pier hrœddu Kviñur farid fram̃, Alleluja, fliootliga i Galileam, Alleluja.

4. Lærisveinum̃ þad segi þier, Alleluja, Sa Kongur Dyrdar upprisiñ er, Alleluja.

5. A Paaska Gledi sætt Lof sie, Alleluja. Sungid Drottni af Christniñe, Alleluja.

6. Heilagri Preñing hœdstu Dyrd, Alleluja. Af Hiarta segium og Packargiord, Alleluja.

Añar Lofsaungur, ma syngia eins og: Christur reis upp fra Daudum.

Uppreis Herrañ Christur, oss var þad Sigur mestur, Honum Judar sier hrundu fra, Heidnum Lyd vill þvi vera hia, Alleluja.

2. Fyrst kom Folki Juda, Frid og Myskun ad biooda, Peir villdu ecki þiggia Christ, þvi tok hañ sier hia Heidnum vist, Alleluja.

3. Aminti þa ad trwa, idrast fra Syndum snwa, So hlioti Arf og Himna Frid, hlyddi þvi ecki Juda Lid, Alleluja.

4. Saalar Heill þeir hafna, hins leitudu mest jafnañ, hvernin þeir Son Guds saklausañ, svijkia kynnu og deyda hañ, Alleluja.

5. Flest til Saka feingu, Falsvitnin morg ad geingu, Blessud Ord hañs og alla Dygd, uñisneru þeir i Roog og Lygd, Alleluja.

6. Flecklaus Fordœmingu, fieck hañ af Mord tungum, sem Illvirkia wtleiddu hañ, Oh! Madur siaa hvad til þijn vañ, Alleluja. 7.

7. A Krossi sem bar Christur, Kvalin̄ var han̄ og festur, han̄s sæta Moodir Harm þa bar, og heilagt Folk sem nærri var, Alleluja.

8. Um̄ han̄s Lijf allt voru, Undir og Beniar storu, Gall og Edik til Dryckiar þeir, Drottni færdu ad pijndist meir, Alleluja.

9. Vid Kross var Folk Juda, vanvirda han̄ og hæda, allt fram̄ til þessi Fødurs Hønd, fram̄stijgandi gaf sijna Ønd, Alleluja.

10. Urdu Undur þessi, i þvi han̄ doo a Krossi Bifast Jord, Sol ei Birtu gaf, brast, Tialld klofnar Griot, opnast Grof, Alleluja.

11. Bert hieck Holldid saxa, hulid allt i Dreira, J hægri Sijdu sett var Spiot, so Blood med Vatni ran̄ þar wt, Alleluja.

12. Af Krossi ad Kvolldi, koma ad nær hans Holldi, Radherran̄ Joseph an̄ar var, og Nicodemus Drottni kiær, Alleluja.

13. J Lijni vel vofdu, virduglig Smyrsl med hofdu, Logdu i Stein-þro Lijkaman̄, lær þar eing in̄ fyrri en̄ han̄, Alleluja.

14. Maria Magdalena, mest girntist honum þiena, Eins hofdu til hans ástseme, Jacobs Modir og Salome, Alleluja.

15. Arla For uppbyria, ætla sier Christ ad smyria, Saau ad Steini vellt var fra, van̄st þeim i Grof ad ganga þa, Alleluja.

16. Englar þeim kun̄giora, Christum uppirisin̄ vera, Lijted þan̄ stad sem lagdur er, Lærisveinum þad segi þier, Alleluja.

17. Gudspiallameñ greina, glediandi Christni hreina, Upprisu hañs a allañ veg, optliga sijna og byrta miog, Alleluja.

18. Heidurs Kongur hædste, og Herra vor stædsti, Fagnadar Sigur fremstañ vañ, Fæŋga leysta wtleidde hañ, Alleluja.

19. Drottiñ reys af Dauda, Dyrd hañs Ovirder Juda, Honum til Lofs i hverium stad, uñ Hætijd Paaska syngium þad, Alleluja.

Eñ eiñ lijtell Lofsongur, uñ Upprisuna Herrans Christi.

Med Ton. Christur reis upp fra Daud.

Upprisiñ er Christur, af øllum Kvølum leystur, Af þvi glediunst nu allir vier. Jesus vor Hialp og Huggun er, Alleluja.

2. Ef upprisiñ ei væri, øll Verølld fyrerfærist, Drottiñ Jesus Daudañ vañ, dyrkum og lofum þvi allir hañ, Alleluja.

Fiordi Psalmur, med þad lag.

Allfagurt Lios oss byrtest b.

Fagnadar Kieñing Kviñum fær, klaar Guds Engill talar vid þær, J Galilea Christur Kiær, kañ vijst sien vera sijnum nær.

2. Grøsiñi skiott þær geingu fra, greina Postulum slijkt sem sia, Lifanda Jesum lijta þa, lutu hañs Fotum og þreyfa aa.

3. Heyrandi þetta Herrans Piod, hradt ferd ast sem þeir feingu Bod, Ad lijta Christ þeim

Girnd er god, Gledi, Von, Traust af þessu stod.

4. Jordin og Soolin byrtast blijd, byst og reid i hañs Dauda tijd, Pa-Christ lijta ad Lijkanis Sid, Lærisveinar og mæla vid.

5. Klaarliga Saar þeim syndi hañ, a sijnu Holldi er Daudañ vañ, Uppristñ jaata allir þañ, Elijsa Myskun veita kañ.

6. Lijknsamur Kongur Christe þu, kveik i oss til þijn Ast og Trw, ad liñi þier alldrei Lof giord su, Lydur a greida leysstur nu.

7. Milldasti Gud su Myskun þijn, med Upprisunar Fognud skijn, Vid Ogn Daudans og Andar Pijn, ollum hlijsi Trwudum sijn.

8. Nu dyrkum allir Drottiñ þañ, af Dauda reis og Siguriñ vañ, Med Fodur og Anda helgum hañ, hefur þad Valld ei endast kañ.

Fimti Psalmur, med sama lag.

Christnin syngi nu sætlegt lof, Syni Gud þacki Lausnargiøf, Ovin med sijnum ollum Her, i Siooiñ Rauda sokktur er.

2. J stoorum Voda vorum þa, villdi hañ alla oss afmaa, Lausnari vor sa Lijf oss gaf, leiddi i giegnum þad Rauda Haf.

3. Fridadi oss og frelsti wr Neyd, Fleckkausa Lambsins Blod og Deyd, þa Christur bardist, vegna vor, Vykijngiñ kiæfdi diupur Sioor.

4. Paaska Lamb heilagt høfum hier, hvert a Krossi oss bakad er, Holld þess er Fædi Heidurs verdt, Herra Jesu þad sialfur ert.

5. Petta er ſaña ſæta Braud, ſviptandi oſſ eilijfum Deyd, Dyraſt Blood, Lambſins dreckum vær, Diofull oſſ þa ei ſkadad fær.

6. Packir alldrei vær gietum giert, Gudi ſem er þad Offur vert, Fra Ofsgnud og Andar Kvol, erum vier þar med leyſtir vel.

7. Lamb Gudsþier hæfir Loſgiord beſt, Lotning, Heidur, og Dyrden meſt, oll þijn Chriſtnin i Heimi hier, æſinligana Packi þier.

Siötti Pſalmur, med ſijnum Ton.

JEſu Endurlauſnin vor, ertu og Hiartans Girndin ſtor, Skapariñ allrar Skiepnu ſa, i ſkijrum Mañdomi liet ſig ſiaſt.

2. Meſta þig þar til Milldin droo, Miſgiordꝛer vorar ad bera ſo, Holldſins þolandi hatdañ Deyd, hvar med oſſ leiſtir af Daudans Neyd.

3. Helvijtis giegnum Hlidin gieck, Hertekna ſijna frelſad fieck, Sigurvegariñ vid Merkid mætt, med Fodur ſitur a Himnum hædſt.

4. Pijn Godvilld til þeſſ þreyngdi þier, þijns Folks ad bera Miſgiorder, Pyrma oſſ og ſvo þar med ljá, þitt millda Auglit vier mættum ſiaſt.

5. Herrañ Chriſtum nu heidrum vier, hver ad af Dauda uppriſiñ er, Fodur og helgum Anda med, i ollum Londum Loſ ſie tied.

Loſſaungur, med þeim Notum:
Chriſtur reis upp fra Daudum.

Uppriſin er Chriſtur, af Bondum Daudans ley-

leystur, Alltijd fagni oll Engla Hird, a Himnum syngi Lof og Dyrd, Kyrie eleis.

2. Sa Lijf sitt helgasta, sokum vor liet Krossfesta, Vort Paskalamb nu ordiñ er, allre Christni þvi fagna ber, Kyrie eleis.

3. A Kross hieck Herrañ Milldi, hugga þa eingiñ villde, nu lifer i Dyrd eilijfri, oss jafnan Mardar ærnandi, Kyrie eleis.

4. Pagdi hañ hart slegiñ, til Helvijta er stijgiñ, Ofluguſt Bondin braut hañ þa, birtist med Sigri Himnum æ, Kyrie eleis.

5. Sa ædur er grafiñ, yfir Himna er hafiñ, Hans kroptug Verk þvi kuñug giord, ad Christnin heidri hañ a Jord, Kyrie eleis.

6. Nu lætur liost kieña, Lausn og Kvittan Syndaña, Ollum sem vilia idrast riett, af Gude er'su Huggun sett, Kyrie eleis.

7. Lamb Guds vor Lausnari, Lyd siñ blessi og næri, Leys oss fra Syndum, send þiñ Frid, so þier Los syngium allañ Tijd, Kyrie eleis.

A Uppstigningar Hætijd HErrañs Christi.

Lofsaungur, med Lag.

Christur reis upp fra Daudum.

Christur til Himna uppfor, Sitiandi hætt yfir Eingla Kor, og giefur os giafir a alla lund,

lund, honum sie Heidur a hverri stund, Kyrieleis.

2. JEsus uppstijgandi, oss af Himnum sendi, Heilagañ Anda Huggarañ, Af Hiarta skulum prijsa hañ, Kyrieleis.

3. Hia Guds Hendi hægri, hvatt situr vor Lausnari, Og Fridar oss vid Fodur siñ, Frelsar og verndar allt Mañkyn, Kyrieleis.

4. Ef hañ ei uppfæri, ei kiæme sa Huggari, Herrañ JEsus af Heimi gieck, Heilags Anda Giof sijnum fieck, Kyrieleis.

Barna Loffsøngur, a Uppstigningar Dag.

JDag er Christur uppstijgeñ, Alleluja, J Dyrd sijns Fodurs iñgengiñ, Alleluja.

2. Hver med Kvol siñe saarrustu, Alleluja, Syndir hvodi af Verolldu, Alleluja.

3. Mestu veitti oss aumum æst, Alleluja, Ei maatti nein þvijlik fæst, Alleluja.

4. Þvi rijkir nu sa Sigrari, Alleluja, samjafn Fodur i Allmætti, Alleluja.

5. Og wtvegar oss aumum Lyd, Alleluja, Af sijnum Fodur Naad og Frid, Alleluja.

6. Þier Meñ wt af Galilea, Alleluja, Þvi vilied upp i Himiniñ sia, Alleluja.

7. Sem hañ stie upp fra Heimi hier, Alleluja, Hijngad aptur komandi er, Alleluja.

8. Af þessum mesta Sigre sie, Alleluja, Sungid Lof Gudi i Christniñe, Alleluja.

9. Hei-

9. Heilagri Preñing hædsta Dyrd, Alleluja, af Hiarta segium og Packargiord, Alleluja.

Añar Psalmur, med sijnum Ton.

Nu er a Himni og Jord, Haatijd fagnadar full, Syngi þvi saña Losgiord, Syni Guds Christnin øll, Drottiñ med Dyrd siñi, Dyr Himna opnadi, Oss aumri Piood af sætri Naad.

2. Eingin Tunga i Heim, um þañ Fognud og Tign fær, diktad sem a Degi þeim, dyrdlegast birtur var, Riettlætis saña Sool, Son Guds a Himna Stool, Med Engla Her, uppstijgiñ er.

3. Hañ hefur vissan Veg, vijsad ollum upp til sijn, A Trwñe mun liggia miog, Madur vel giætta þijn, Alla Guds Naad og Gotz, giefur riett Truan oss, Vatn, Andi, Blod, votta þad Piod.

4. JEsu vier bidium þig, ad i þessum Eymdar dal, Fylgd þijn, og Naad Fodurlig, fordi oss Vijtis Kvol, þitt Laun med Packargiord, þiggia laat oss hier a Jord, gief oss Girnd þa, þier verda hia.

5. Eins sem fyrr a Jord, foorst þu uppa Himna hædst, med Valld og mestu Dyrd, munt þadan aptur siaast, a Domsins Degi þeim, sem Englar sogdu Heim, Tign og æst þijn, oss fordi Pijn.

6. Eiñ Gud þo þreñi med, þig af Hiarta losum vier, ad oss hefur auma sied, af Mill-

di tekst ad þier, vid hreina Tru oss hallt, so bliotum vier þetta allt, vert þu vor hlijf, veit Eilijft Lijf.

Ein Andleg Visa, um̄ Christi Uppstigning, Vid Ton, J Dag þa Hætijd Holldum vier, etc.

Eg trwi a Gud eilijfan̄, og hans Son Jesum Christum, ad frelsad hefur fyrir han̄, Folk sitt af ollum Lostum, Trui eg ad han̄ til Himna stie, hlyfi og til sijn inleide, oss sem nu a han̄ treystum, Alleluja, Alleluja.

2. Eg trwi, vid Guds Hægri Hond, han̄ sitie jafn i Valldi, Sundur brijtur oll Satans Bond, ad sin̄i Christni halldi, fra Eymd Heimsins og allri Pijn, oss leid i Himna upp til þijn Jesus med þin̄i Millde, Alleluja, Alleluja.

3. Eg trwi, eins sem uppstie han̄, aptur komi og Dæmi, Dvol su leingi ei dragast kan̄, dulen þo Stund sie Heimi, Teiknin þaug oll sem skylldu skie, skilium og sio̊um endud sie, þo flestir þessum gleimi, Alleluja, Alleluja.

4. Allt helldur þetta Heimur Spie, Hælir sier mieg i mo̊li, ad sijna Glæpi audvirde, An̄ so Veralldar Tæli, þan̄ Hefndar Dag ei huxa vill, Hormung eilijf sie þung og ill, Jdran ogilld i Bæli, Alleluja, Alleluja.

5. Uppstigning Jesu er i Dag, Almen̄t um̄ Heimin̄ vijda, margir idka þo an̄ad lag, un̄a Syndum og hlyda, Brwdkaups Klædi ei a þeim

er,

er, eslaust: hvad i Dag sungum vier, munu þeir minnast sijdar, Alleluja, Alleluja.

6. O Gud, lát þu vor Ord og Lund, eins i Sanleika hliooda, so hurum opt þa sijdustu stund; Siaium vid Andar voda, Sem Skyed ádur upptok Christ, off flytie inn i Himna vist, Gud giefi off þann Gooda, Alleluja, Alleluja.

Loffsaungur wt af Uppstigningar Historiunne. Ma syngia sem, Christnin syngi nu sætlegt Lof.

Fertugasta Dag Paaskum fra, Frelsarinn stie til Himna þa, Sijnum Lyd safnar á eitt Fiall, uppfylld var Stiett og Verk hans oll.

2. Hann sagdi: Nu er endad allt, hvad i Ritning um mig er mællt, Spámannanna og Moysi, margt kiendi þeim þar skrifad i.

3. So hlaut ad skie um sialfann Christ, sáran Dauda ad þyldi fyrst, þridia Dag risi Dáudum fra, Dyrd sijna inn ad ganga þa.

4. Bædi a Himni og a Jord, er mier giefid allt Valld og Dyrd, Andi minn kienir ydur þad, af þvi vitnid i hverjum stad.

5. Gangid nu wt og predikid, ollum Heims Pioodum Gudspiallid, Skijrid so verdi Syndin kvitt, so skal uppbyggiast Rijkid mitt.

6. Hver Trw og Skijrn i Heimi nær, Himneska Sælu sijdan fær. Hver Truni vill ecki taka vid, tapast og finnur alldrei Frid.

7. Allt þad sem hafid heyrt af mier, heilagri Christ

Christni kieñid hier, Eg æfenliga med ydur er, epter Giof miñi bijdi hier.

8. Hendur sijnar þa hoof hañ brætt, hiedan foor upp i Himna hætt, Postular litu Loptid i, leiddi hañ þeim fra Sionum Sky.

9. Hvijtklædda Meñ þeir hittu tvo, hia sier standa er mælltu so: Galverskir Meñ þvi undrest opt, aller horfande hætt i Lopt?

10. JEsus sem upp fra ydur stie, er a hægra Veg Tigniñe, Eins sem hañ stie til Himna hier; hijngad komandi aptur er.

11. Nu situr hañ i siñe Magt, Syñ Guds alls er underlagt, Hañs Rijkis stiorn er Ordid sitt, af Gæfum hañs þad verdur prydt.

12. Herrañ opnadi Himna Dyr, i Hæd stijgandi ollum fyr, Med sier fangadañ færdi Lyd, fridar Stiorn helldur allañ tijd.

13. Aptur kiemur a efsta Dom, allir vakna vid Lwdurs-Hliom, Blessudum Lombum bydur Frid, Bolvan eilijfa hreppa Kid.

14. Med Hug og Hiarta Christe kiær, Komu þiñar opt væntum vær, Leys oss JEsu og leid til þijn, fra Lijfs og Andar Eymd og Pijn.

Aũar Partur þessarar Psalmabookar, Jñihalldandi Lofsaunga a Hvijtasunu um̃ H. Anda wtsendig, Embætti og Astgiafir; a Trinitatis Haatijd, Jons messu etc. Item Psalma wtaf Fim̃ Hofudpørtum Catechismi.

Um̃ þañ Heilaga Anda Psalmar og Lofsaungar.

Hymn. Veni Creator Spiritus.

D. Marth. Luth.

Kom Skapari heilagi Andi, i Hug og Hiarta Trwadra nu, Himneskri Naad uppfyllandi Hiørtun þau sem ad Skapadir þu.

2. Eiñ Huggari sem alldrei bræst, ertu og Guds Fodurs Gaafa hædst, Lifandi Bruñur Elldur æst, Andleg Smurning allrar Naadar stæst.

3. Lof þitt i vorum Hug uppkveik, Astsemd þiju ætijd sie i oss rijk, eydandi Holldsins Ostyrkleik, Afl veiti oss øllum Gaafan slijk.

4. Siøfolld er oss þijn Astgiøf kiend, Eiñ Fingur ert þu a Guds hægri Hønd, Kroptug Lofun af Christe send, kieñandi Tungumaal um̃ oll Lønd.

5. Rek fra oss Satans Svik og Raad, send þu

oſſ nu þiñ bleſſada Frid, leidi oſſ ſo þijn eilijf Raad, ad allañ Boda vel ſkiliunſt vid.

6. Sialfañ Fodur og Son hañs nu, ſo þeck ium: veit oſſ Vitsmune, Og beggia þeirra Andi þu, ætijd gief ad vor Tru ſtodug ſie.

7. Soñum Fodur og Syni meſt, ſie Lof, Dyrd Heidur, Velldi trauſt, og helgum Anda ſem huggar beſt, hvad um̃ Alldir verdi endalauſt.

Nu bidium vier H. Anda, Odruvijs. wtlagdur.

D. Marth. Luth.

Heilagañ Anda aakollum nu, og bidium hañ Hellſt um̃ rietta Trw, Ad verndi oſſ og geymi um̃ Efſt vora, Og wr aumum Heimi, i Fridi laati fara, Kyrieleis.

2. Þu helgaſta Lios, upplioma oſſ hier, ad alleina Jeſum þeckium vier, hia þeim Lauſnara vorum, laat oſſ blijfa, ſem fylgir oſſ ad forum, i Fedurland eilijfa, Kyrieleis.

3. Þu ſæta aaſt, ſend oſſ þijna Naad, ſo uppkveikiſt i oſſ Kiærleiks Daad, Ad af Hiarta hreinu, hver odrum uñi, i Samlinde einu, og Frid blijfa kuñi, Kyrieleis.

4. Þu hædſta Huggun i allri Neyd, hialpa oſſ ſo ei hrædunſt Smaan nie Deyd, Og Trw alldrei breſti, i vorum huga, nær Ovinur veſti, vill oſſ yfirbuga, Kyrieleis.

Eliñ

Eiñ Bœnar Psalmur til Heilags Anda.

D. Marth. Luth.

Kom Herra Gud Heilage Andi, med hærstre Raad uppfyllandi, Piña trwadra Hiörtu, Hug og Gied, Heita Astsemd þeim kveiktu med, Herra Gud fyrir þitt Liosid skiært, i Trw rietta fieckst saman fært, eiñ Lyd af ollum Heims Tungum, ad þier Gudi til Lofs syngium, Alleluja, Alleluja.

2. Blessada Lioos og besta Saad, birtast laat oss þijn Lijfsins Raad, Kieñ þu oss riett ad þeckia Gud vorn, þess Fodurs oss ad jauta born, Herra Gud verndi oss Villu fra, so vitsku adra ei girnunst a, eñ trua riett a Guds Son, Af Hiarta ollu til hañs ad hafa Von, Alleluja, Alleluja.

3. Heilagi Elldur Huggariñ sæti, Hialpin þijn jafnan ad oss giæte, fram ad hallda Pionustu þiñe, Prautir eingvar ad oss lini, Herra Gud fyrir þiñ hærsta Maatt, Hollds Veikleika vorn styrk þu þraut, Riddarliga svo reyndir hier, Rijki þitt sijdar fengium vier, Alleluja, Alleluja.

Hymn. Beata nobis Gaudia.

Umlidid færdi oss Arid hier, aptur hañ Fognud sem mestur er, Pa Huggunar Andi med Helgri Grein, Herrans Postula yfer skein.

2. Logandi Elldur lioomar þa, Lijking Tungna þeim byrtist a, Ad Ordfæri þeim aukid sie, og so Kiærleikur breñande.

3. Toludu allra Tungna hliood, took þad ad

undraſt Heidin Þiod, Oldrukna ſumir ætla þa, ſem Andi Heilagur byggdi hia.

4. Fram̃ kom þetta Fyrirheit þar, fra Paaſkunum þa lidin var, heilagra Daga Tala riett, ſem Logmaal hefur til Lauſnar ſett.

5. Audmiukligana aller hier, Eiliſft Gud þig bidium vier, Himneſka giof Heilags Anda, i Hiortu vor þu virdiſt ſenda.

6. Hiortu Trwadra helgud nu, Himneſkri Gæſku ſaddir þu, Vorum Syndum oſſ frelſa fra, Frid þiñ laattu oſſ halldaſt hia.

7. Hædſt Lof og Heidur eiliife, Heilagri Preñing ſungid ſie, Oſſ bidium Soniñ ad ſenda, Aſt ſemdar Giof Heilags Anda.

Um̃ þa Heilogu Preñing.

Hymn. O! lux Beata.

O þu þreſallda Einjng bliid, Og eiñ ſañur Gud eiliifa Tijd, Solin med Degi dregſt oſſ fra, þitt dyra Lios laat Hiartad ſiaa.

2. Arla þig loſum allir vier, ad Kvølldi bidium Naadar hier, Lofgiord vora þu liit uu a, og laat hana eingvan enda faa.

3. Dyrd ſie Fodurnum fyrr og ſiid, og Frelſara vorum hveria Tijd, heilagur Andi ſem huggar ond, hañ þiggi Lof um̃ Chriſtin Lond.

Hymn. Adeſto Sancta Trinitas.

Med ſama Lag.

Heilaga Preñing hia oſſ ſiert, hædſt Guddoms Tign

Tign sem samjøfn ert, A ollum Hlutum ert þu ein, Upphaf sem fylger ei Ending nein.

2. Øll Himna Fylking heilaglig, heidrar, tilbidur og lofar þig, Þar med þri-hlutud Verolld vijd, vegsamar þig a hverri Tijd.

3. Eiñin vier aumir erum nær, aꝛkollum þig vor Herra kiær, Audmiukra Bænir, æst og Trw med Eingla Lofgiord þiggir nu.

4. Eitt Lios þig trwum alier vier, i Þreñingu hvad heidrad er, Upphaf og Enda þeckium þig, þañ Skiepnan lofar hver uñ sig.

5. Lof Gudi Fodur eilijfum, Lof sie hans Syni Eingietnum, Lof Helgum Anda æ sie tied, Einum Gudi og þreñum med.

Eiñ Lofsaungur af Verkum Heilagrar Þreñingar. Med sama Lag.

O Gud sañur i Einingu, og eilijfur i Þreñingu, Hasæti þitt er Himna Dyrd, Heidur þiñ lætur sicast a Jord.

2. Godañ og hreinañ giordir Mañ, med Gafsum þijnum pryddir hañ, þijna sialfs Mynd hefur þu honum veitt, hallda ætti þitt Bodord eitt.

3. Þa yfir Adam og allt hañs Kyn, afbriotandi kom Bolvanin, Son þiñ Gud Fadir þu sendir Heim, so hañ leysti oss af Voda þeim.

4. Þa sitt Embætti endade, og i Dyrd sijna aptur stie, Bad hañ ad sendir Anda þiñ, ad hugga og styrkia Lydiñ siñ.

5. Giarnan þu veittir hvad Guds Son bad, Gaafa þorfust var Monum þad, Utvalda þijna vel tilbiost, Veg til Fagnadar sijndir liost.

6. Af Mÿstun Raad og Milldi nu, Mañkyni blessan bydur þu, Herra JEsu þvi Himnum af, Heilagañ Anda Trwudum gaf.

7. Þau vorrar Lausnar Verkin stædst, Veg sama þig O! Þreñing hædst, J Personum þu sañast so, sialf Gudlig Vera ein er þo.

8. Saal hefur Gaafur þessar þriaar. Þvi er hun kollud Mynd þijn klaar, Manvit, Vilia og Miñi frekt, med þessu fær hun þig allvel þeckt.

9. Soolin þriu Giædi giefur Heim, gledur alla med Verkum þeim, Lysir, vermir og veitir Maartt, vel þydandi þiñ eigin Haatt.

10. Almaattug Þreñing, Eilijst Lios, upplys þu Myrkrid allt i oss, Verm vora Saal, og send oss þiñ Styrk, so vel geymum þijn Ord og Verk.

11. Af þijnum Stool oss upplys þu, og verm oss i þijns Sonar Trw, styrk oss med Heilags Anda Raad, elska þijn blessi so allt vort raad.

12. Þig Gud Fadir sem gafst oss Christ, Grædara sem oss hefur leyst, Helgañ Anda sem Huggun fær, Heidrum, Lofum og dyrkum vær.

Añar Lofsaungur, um̃ Heilaga Þreñing, og heñar Verk. Ma syngia eins og, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Sañheilagt Lios, Samjofn Þreñing, i sañri Veru Gudlig Eining, Þu giorir hia oss

Gud-

Guddoms Verk, glogt synandi þiñ Almætt og Styrk.

2. Himiñ og Jord og Hafid vitt, herma oss Krapt og Velldi þitt, Dalir og Fioll þvi dylia sijst, Drottiñ ert þu yfir ollum vijst.

3. Solin uñ gengur sierhvern Dag, so Tungl þo hafi añad lag, Stiornur i hlydni hallda sig, Herra eilijfañ þær-saña þig.

4. Dyr og Fuglar uñ Lopt og Jord, allt hvad i Sionum hefur Ferd, Med Kost og edli kieña ad siæ, ad Kraptur og Vitska þijn sie hæ.

5. Þu hefur Himiñ wt þanid vijdt, þakid med Vatni efra hitt, Uñ Jord gengur hañ allt i kring, okyrrañ settir þeñañ Hrijng.

6. Þu stydur, prydir, stiornar riett, stendur so allt sem hefur sett, so dæsamlega ad eingiñ mañ, wtskyra þad nie skoda kuñ.

7. Hversu megum þa veikir vier, Vitsku þijna ransaka hier, uñ Skiepnur þær sem vier skodum þrætt, skynia kuñum vier harla sætt.

8. Vier siæum hun er skopud skijr, skilvijs, hrein morg, þorf og dyr, O! hvad dyrlegri þu Drottiñ ert, Dygd heñar hefur þu alla giort.

9. J þiñi Hendi er Himiñ og Jord, hver kañ ad segia þijna Dyrd, Miog Dæsamlig er oll þijn stiorn, eilijfañ jætum þig Herra vorn.

10. Fader Sonur og Andi hreiñ, Eilijfur Gud i Preñing eiñ, Af Hiarta losum allir þig, Amen segi nu hver uñ sig.

Gloria eptir Þydſkunni.

D. Marth. Luth.

Heidur ſie Gudi Himnum a, og hædſt Lof fyrir Naad ſijna, ad hiedan af oſſ alldrei maa, Ogn nie Kvol nockur pijna, A Jordu hofum nu fengid Frid, Fodurnum þocknaſt Mañkynid, nu hlaut oll Heipt ad dvijna.

2. Vier loſum og dyrkum og þockum þier, þig tilbidium alleina, Valld þitt Gud Fadir eilijft er, alldrei kañ þad ad riena, So er þijn Magt omælanlig, Algiort er allt hvad þier er i Hug, vel þeim i Trw þier þiena.

3. O Jeſu Guds eingietiñ Son, eilijfi Gud vor Herra, þu bættir allt vort Andar Tion, Eimd vora virdtiſt bera, Lamb Guds ſem daudañ leidſt a Kroſſ, lykuſamur ſiert þu ollum oſſ, vora Bæn vilier þu heyra.

4. Heilagi Andi Hialpin trw, Huggariñ allra beſti, fra Dioſuls Svikum forda þu, Flock þeim ſem Jeſus leyſte, med ſaarum Dauda og Undum ſijn, vor Eymd og Neyd leis Chriſtni þijn, ſem af Hiarta a þig treyſtir.

Bænar Pſalmur til Heilagrar Preñingar.

D. Marth. Luth.

Gud vor Fadir vertu oſſ hia, vid Fordæmingu vara, Leyſtu oſſ ollum Loſtum fra, laat vel af Heimi fara, mot Dioſli ſiert vor Hialp

Hialp og Hlijf, hallt oss vid Trwna fasta, til þijn lauttu oss þysta, þier af Hug ollum treysta A oss Eign þijna ætijd siaa, og allar Christnar, Pioodir, fra Satans Svikum leidir, Soñum Guds Vopnum skrijdir, Amen, Amen, þad sie jaa, samsyngium Alleluja.

2. Jesu Christe vertu oss hia, vid Fordæmingu vara, etc.

3. Heilagur Andi vertu oss hia, vid, For.

Ef vill, þa ma syngia i stadiñ þessi epter fylgiandi Vers.

Jesu Christe Guds kiæri Son, komiñ i Mañdom skiærum, allt ad leysa Adams Kyn, añars vier tijndir værum, Þu hiekst a Kross til Hialpar oss, i Himna vlit ad leida, fyrer þiñ dyrstañ Dauda, drost oss wr Saalar Voda, Brauded vort þu eiñin ert, oss hvert Fadiriñ sendi, ad Andar Daudañ endir, Eilijfañ Sañleik kiendir, Jafuan Lofum vier Jesum þañ, a Jordu fæddi Maria Mañ.

2. Heilagi Andi ad Heidri jafn, Hædstum Fodur og Syni, Huggarans ber þu heilagt Nafn, sa Harma vora lini, Lausnariñ vor lofadi þañ, til Lijknar ollum Moñum, af Gudi sendañ soñum, Svik so ad fordast kyñum, Og veittu oss Raad, ad giætum gaad, a Guds Sañleik ad standa, Alls konar hræsni hrinda, hrein Guds Ord vel ad vanda, Andi Heilagur oss siert hia, og segium Alleluja.

Ein lijtell Bœnar Psalmur til Heilagrar Þrenningar.

Ton: Allfagurt Lios oss byrt.

O Herra Gud oss helga nu, Hormungar vorar aalijt þu, veit þijnu Folki vægd og Nææd, vid allar Syndir Kvitta þad.

2. O Guds Lamb Herra JEsu Christ, oss hefur þu wr Dauda leyst, Þig bidium vier þitt veyka Lyd, veit oss jafnan þinn Nadar Frid.

3. O Gud vor Andi Heilagi yfer oss jafnan Nææd þijn sie, Gææfur þijnar og Giæska stoor, Gledie og efli Hiortun vor.

4. O Þrenning Eining Heilaga, Eilijf samjofn Almattuga, A þig setium vier alla von, ættjd heyr giarnan vora Bon, Amen.

A Jons Messu Baptistæ.

Hymn. Æterno Gratias Patri.

Med lag, Christnin syngi nu sætligt.

Eilijfum Fodur oll hanns Hiord, af Hiarta syngium Packargiord, Med sinnar Nææedar sætlig Ord, sendi Johannem oss a Jord.

2. Hann baud ollum ad hafna Synd, hrædði Dramblaatra Manna Lund, Hædsta Doomarans fengi Fund, framm til þess væri lijtel Stund.

3. Hier med þa Lydur hræddur var, Hialpar veg sannan predikar, sialft Lamb med Fingri synir þar, sem Mannkyn vid Gud forlijkar.

4. Stod=

4. Stødugur þeñañ Bodskap ber, byrti Christs komu fylgia sier, Eins sem Dags Stiarna undan fer, Uppgongu Solar kuñgiorer.

5. Pharisearnir fromañ Mañ, fengu ei beigt ried Anda þañ, Elias añañ holldum hañ, Hræsni diarfliga straffa kañ.

6. O! Fadir þig ækollum vier, ad þu vor Hiortun uppvekir, So eflaust trwum allir þier, eins sem Johannes Vitni ber.

Lofsaungur Zachariæ, Luc. 2.

Ton: Natturan oll og Edli.

Blessadur ad eilijfu sie, Israels Herrañ hædsti. Sa sañi Gud vor vitiade, Vesalañ Lyd siñ leysti, Oss ollum vijst, upp hefur reyst, i sijns Pións Davids Kyni, Hialprædis Horn, ad Helga Vorn, Utvolldum ollum syni.

2. Fyrir Spamoña siña Muñ, sem fordum verid hafa, lofadi hañ oss Lydiñ siñ, leysa og Frelsi giefa, Af Ovinum ognarligum, og Hendi þeirra oss hata, Myskun mæg hæ, ad mega fæ, og hans Sattmala ad niota.

3. Og miñast þad hañ soor eiñ Eyd, Abraham fodur vorum, ad leysa villdi oss siñ Lyd, af Ovinum Mattsloorum, ad Ottalaust, honum einum traust, uñ alla Æfi þionum, I helgum Sid, Sakleysi og Frid, sem þocknast sialfum honum.

4. Hier med skalltu hiñ sæti Sveiñ, Spæmañ

mañ Guds nefndur vera, undan ad ganga ættu eiñ, Asionu vors Lausnara, Vijda uñi Heim, Veg Herra þeim, hwa og Birting saña, Guds Hialpræδes, giefa til þess, ad odlast Lijkn Syndanna.

5. Fyrer mestu Guds Myskun þa, Mañkyni nu er fengin, vor hefur vitiad sialfur sa, sem er af Hæd wtgengiñ, þa upplyser, sem sitia hier, i Myrkri og diñum Dauda, Og vill vorn Fot, a Fridar Braut, med sijnum Sañleik greida.

6. Dyrd Gudi Fodur og Syni sie, sungin og Heilogum Anda, Eins sem hun var ad Upphafe, oss veiti Naad ad standa, vel a hañs Veg, eñ varast miog, Synd, Diofsul, Holld og Heimiñ, Gud giefi þad, hañs holldum Naad, syngium nu aller, Amen.

Annad Benedictus Ma syngia
so sem, Jesus Guds Son ein.

Blessadur sie vor Herra, sa Gud i Israel, til Folks sijns villdi fara, og frelsa þad af Kvol, Hialprædis Horn uppvakti, hañ oss af Davids Slektu, Pienara sier þecka vel.

2. Sem ædur hiet med Ordum, fyrir eigiña Piona Muñ, sem verid hafa fordum, heilagir Spædoms Meñ, Ad af Ovina valldi, og Heiptar Maña Halldi, leysa villdi Lydiñ siñ.

3. Vægd ad villdi giera, vorum Forfedrum þa, miñugur med þvi vera, merka Trygd syna a,

Og

Og ad svor Eid þar medur, Abraham vorum Fodur, Ast giof þessa oss ad sia.

4. Ad hañ skylldi oss kvitta, Ovina Hendur vid, so þionum honum ann Otta, uñ alla Lijf-sins Tijd, J hreinum Heilagleika, hvad honum best mun lijka, og Riettlætis soñum Sid.

5. Spaamadur Herrañs Hædsta, Heiti þitt Sveinbarn er, Undangeingur hid næsta. Asionu Drottiñs hier, Veg honum vel ad bwa, til Vit-sku Hialprædis snua, Lyd hañs, mun ætlad þier.

6. Syndum ad sviptast skylldi, sierhver sem hefde Trw, fyrer þa mykla Milldi, Moñum Gud veitir þu, Hvar af hier virdtist koma, Hialp-rædis Soolen froma, Af Hæd upp gengur su.

7. Ad upplysa og hugga, aumliga faangiñ Lyd, i Daudans Ogn og Skugga, andligri Kvol og Neyd, Og Fætur vora ad færa, fyrir þad Liosid skiæra, fram a rietta Fridar leid.

8. Heidur sie Gudi soñum, sæta Naad oss veitti vijst, Af Ast gaf aumum Moñum, einka Son siñ JEsum Christ, so ad af Syndum lietum, og Satan uñid gietum, hefdum Lijf og Himna vist, Amen.

A Vitiunar Hatijd Mariu,

Ut af Historistñi, Luc. 1.

Med Hymna Lag.

Maria gieck iñ til Elizabeth, Ast-semdar Kve-

diu heyra liet, i heñar Lijsi Barn vid bra, birti so Son Guds komiñ þa.

2. Johañes laut, og kvaddi Christ, i Kvidi Moodur var þa viijst, Elizabeth þañ Fognud sañ, fylltist med Anda heilagañ.

3. A Jord su Gledi er jafnan mest, JEsus Guds Son þa auglysteſt, Elizabeth i Gudi glodd, glordi þad liost med hærri Rodd.

4. Miog virdileg ert Maria Frw, med Heill Mañkynsins geingur þu, Kviñum framar þu Blessun ber, blessadur þiñ Avoxtur er.

5. Dæst eg ad hædsta Heidri þeim, Herrañs Mooder mig sækir heim, skylldug var eg ad vitia þijn, virdist þu sialf ad koma til mijn.

6. Audmykt og Rædd su er miog og stoor, med edla Son þiñ komst til vor, Heilsun þijna þa heyrdi eg, hrærdist Barn mier i Lijsi miog.

7. Sæl ertu fyrir soddan Trw, soñ Guds Modir ert ordin nu, A þier mun fyllast efalaust, allt hvad þier sagde Gudlig Raust.

8. Alltijd þvi syngi Herrañs Hiord, honum Lof Dyrd og Þackargiord, Hollds Mynd vorri ad huldi sig, hañs Myskunsemi er æsenlig.

Hymn. Qvam læta perfert nuncia.

Med sama Lag.

Fagnadar Bodskap birti þa, burt for lááugt af Galilea, Frændkonu sijna kom ad siaa, og kvaddi Jomfru Maria.

2. Hædsta Gledi i Hiarta var, heilagrar Eliza-

bethar,

bethar, þa Andiñ heñi avvijsar, ad Mey Maria Guds Son bar.

3. Frelsarañ, sem siñ Fodur vid, forlijka kyllti Mañkynid, sem med grimlegum Glæpa Sid, Gud hafdi styggt, og mist hañs Frid.

4. Fedur ofkudu ardur þess, adkiæmi Heimi til Hialpræðes, Pañ fyrstur Maña medkiendest, i Moodur lijfi Johañes.

5. Zacharias ei fegia kañ, sokum Mœlleysis Fognud hañ, A sier þo Merki syndi hañ, sialfañ Gud vera nœlægañ.

6. Nyrrar Guds Christni heilog Hiord, Hwskorn þetta var fyrst a Jord, Sem Kviñu Sædis sætu Ord, sañar og lysir stodug giord.

7. Herodes med Mañdrapum þa, Magt sijna villdi stadfesta, Caiphas leiddi Lærdom fra, liet Guds Kieñimeñ Dauda fœ.

8. So er nu Christnin synilig, færd og þvingud a allañ Veg, Strijd, Villur og Vijg ymislig, vekur nu grimi Satan mioc.

9. Ad Heimsins styrk og Helldsins Mœtt, hialparlaus er hun Dag og Nœtt, Christe, veit heñi Hlijf, og Sœtt, Heidur þiñ so hun syngi hœtt, Amen.

Lofsaungur Mariu, Ma syngia so sem, Blessadur ad eilijfu.

Lof saung Gudi Mey Maria: Mijn Sœl vorn Drottiñ tignar, Hialprædid mitt er Herra sa, honum miñ Andi fagnar, mig virdtist siœ,

þo, væri eg smaa, af Myskun Ambaatt sijna, hiedan i fra, hver Ætt mun tiaa, sætlega Sælu mijna.

2. Volldugur Drottiñ veitti mier, vegliga daa semd hreina, hans Nafn saññaa heilagt er, heidrum vier þad alleina, Og Myskun hans mun vijst til saññs, hallda blessa og hlijfa, ætijd i Heim, Ættkvijslum þeim, sem i hans Otta blijfa.

3. Sialfur Gud villdi mestu Magt, med sijnum Armi giøra, og þvi Dramblaata eydildgt, i hvørun Hiarta þeirra, Af Stoli hratt, Høfdingium braatt, eñ upphof Lijtilaata, Hungrada mest, hañ saddi best, Rijkum ei villdi veita.

4. Siñ egiñ Pion, Lyd Jsrael, ad sier nu tok med Milldi, Myskunar siñar miñtist vel, mestu Naad veita villdi, frañkoma liet, sem Fedrum hiet, Frelsarañ þeim ad senda, allt kom þad frañ vid Abraham, og hañs Sædi aan enda.

Dyrd Gudi Fødur og Syni sie, sung. 2c.

Añad Magnificat, med Lag.

Nu bid eg Gud þu naadir mig.

Herra miñ Gud eg heidra þig, Hiarta mitt i þier Gledur sig, Ad eg forlitin Ambaatt þijn, af þiñe Naad er nu asien, Jafnan segia mig sæla þvi, sierhveriar Piodir Heimi i, Ad hefur med þiñi hædstu Magt, Heidur dyrastañ mier tillagt.

2. Hel-

2. Helgast Nafn þitt er Heidurs vert, hædst Lof sie þier af öllum giert, Öllum Moñum sem ottast þig, er bwin Myskun æfenlig, Hinum sem metnast moti þier, mijnka vilia sig ecki hier, sundur dreifir og Dramb þad liott, Dæadlaust giorir og endar skiott.

3. Allt sem þeir huxa þier i giegn, þad hefur alldrei nockurt Megn, Ofmetnadur sijst þocknast þier, þañ lægir strax i Heimi hier, Audmykt lijkar vel Augum þijn, Allt skal þier lwta Mañligt Kyn, Afhorfiñ slijkum alldrei sieft, Audugaskort þu reina liest.

4. Eins sem Forfedrum þyrmdir þu, þañin hlijfir oss eiñen nu, Af Myskun þiñi miñtist vor, sem mæddi Hugraun laung og stor, Israel þijnum egin Pion, i Heimi var ei Hialpar von, þa hañ bad þig af hryggri Lund, hijngad komstu a riettri stund.

5. Verdskulldad hofdum vier ei þad, veita skylldev oss slijka Nææd, Fedrum vorum þu Fyrir hietst, a þau Fastmæle nu mintest, Abraham þijnum einka Vin, Eid giorde um þad Myskun þijn, Ad eignist Himna Arf og Frid, Afkvæmi hañs æan enda med.

6. Heidur sie Gudi Himnum a, hañ vill oss sijna Myskun tiæ Þar fyrir ætijd þockum vær, ad þijn Giæskan hun er oss nær, Guds einka Son vort eilijft Traust, jafnan vier losum med Hiarta og Raust, Anda Heilogum ætijd med, um allar Alldir Dyrd sie tied.

A Michaelis Messu.

Hymn. Dicamus grates, ma syngia eins og, Heill Helgra Maña.

Phil. Mel.

Pier þackir giörum, Skapara vorum, Þijnum Syni kiæra, skapadir þa Skara, Elldlega Sveina, Andana hreina, Englana þijna.

2. Af Liosi þijnu, Lioma þeir einu, J Dyrdar Sæti, siaa þeir þitt Augliti, Og Ord þijn heyra, Vitsku þvi dyra, vita og skijra.

3. Ei villt þeir væri, idiulaus Skari, nie raadlausliga, um Lopted fliuga, nie medal Vinda, utan Parsinda, a Skiemtan stunda.

4. Helldur hia Christe, villt þeir sig Viste, Ondu og Lijsi, Utvaldra ad hlijsi, sem Ord þijn muna, af Hiarta uña, efla sem kuña.

5. Þvi þijnu Lydi, med Heipt og Strijdi, Forñ Dreke stundar, Faar Lijfs og Andar, Sa heim heill sneiddi, Synd fyrst iñleiddi, su Mañkyn deyddi.

6. Hver Landi Bygdum, Logmaali Trygdum, Stiorn Frelsi Fridnum, Stiett Heilsu Sidum, öllu vill illa, Kyrkiu mest spilla, og Kieñing villa.

7. Oss fordar þeirri, Astrijdu storri, Christur vor kiæri, og hañs Engla Skari, sem miög motstanda, oss asækianda, ohreinum Anda.

8. Loth af Sodoma, Englar wt koma, af Hernadar

nadar Voda, Helíseo goda, kom eingiñ Kvijdi, friæls var med Fridi, i Engla lijdi.

9. Dyr Guds Sparnadur, Daniel sat gladur, midt milli Liona, Megum vier so vona, þessa Pienara, ætijd forvara, oss og Eign vora.

10. Þessa Gioss þijna, heidrum nu hreina, Kristnir Meñ kærir, og Englaña Sveitir, Med Hug og Vorum, Packir vier giorum, Skapara vorum.

11. Af ollum Huga, oskum miuklega, Kristindom soñum, Sonar þijns Moñum, Sem Ord haps stunda, æ vilier senda, þa Vardhallds Anda, Amen.

Hymn. Vita ſanctorum.

Heill Helgra Maña, Heidur Englaña, Eilijst Lijf allra, i Truñi sællra, Drottiñ deyandi, Diofulsins Grandi, ollu eydandi.

2. Gief Gledi þijnum, Godfusum Pionum, Sigur þiñ sæla, ad syngia og mæla, i Heimi vijdum, a þessum tijdum, Paaska halld prydum.

3. Fra Vijti er fariñ, Frægur Sigrariñ, uppreis i Soma, og Fylgdin þijn froma, Holld þitt helgasta, Hattijd þar næsta, hoost i Dyrd hædsta.

4. Herrañ nu helldur, hædsta Tign Milldur, upp yfir Himiñ, er Christur nu komiñ, Med Mañdom sama, mun aptur koma, allt Holld ad dæma.

5. Ætijd upptoga, til þijn vorn Huga, Hæ-Stol hia Fodur, a hægra Veg rædur, J Af-

grun̄ Vara, oss þijnum Skara, fra þier ad fara.

6. Guds Son og Fadir, giefi þad bædir, og Helgi Andi, Af þessum komandi, Allt yferviñur, eilijfur sañur, Eiñ Gud og Preñur.

Barna Lofsaungur, med Ton:
Guds Son kallar komid til mijn.

Miett Christnin hædstum Gudi holl, Heidrar og lofar hañ i Dag oll, Packar hañs æst eilijfa, Heilagra Engla Herskarañ, Hefur skapad og skickad hañ, oss ad þiona og hlijfa.

2. Sem Leyptur Solar Lioma þeir, loganda Elldi skijna meir, Himneskir Andar hreinir, i siñi Art sañheilagri, Son Guds er þeirra Skapari, af Skiepnum vænstir einir.

3. An Aflæts Guds Augliti siaa, og Tignar Speigil horfa a, af Sañleiks Vitsku sæler, syngia, Heilagur, Heilagur, Heilagur ertu Drottiñ vor, sem Spaamadur uñ mæler.

4. Rosn og Storf adgreind eru þeim, og þeir vtsendast hier uñ Heim, vijda med ymsum hætti, Sem hier er margskyns sierleg Stiett, svo hefur Gud og eiñin sett, adskilianlig Embætti.

5. Michael Herra Jesu Christ, hædstur Engla jafn Gudi vijst, undir hañs Merki strijda, Englar hañs allir Dag og Nætt, aptra Flærd Diofuls Grimd og Mætt, sem Guds Ord girnist nijda.

6. Hiñ gamli Dreki hefur ei nææd, hveria Stund bruggar Svika Rææd, so hañ oss sigra nædi,

Ond,

Ond, Sæmd og Heilsu, Eign og Gotz, umsitur
þvi ad svikia oss, med Lygi, Mordi og Brædi.

7. Fyrst formar Vantru, Villu og Nijd, Vijg
Upphlaup, Ofrijki og Strijd, Stiett Guds stur-
lar og þiaair, Hofdingia hañ uppæsir þrætt,
alla Trygd slijtur, Frid og Sætt, Illsku og
Heipt wtsæir.

8. Storma vekur og Stridvidre, steypast þvi
Turnar, Hws og Trie, Loptinu lijka spillir, Jar-
dar Grooda oss ecke añ, umrootast so ei gagnast
hañ, og allt med Eymdum fyllir.

9. Verie oss ecki Engla her, Eign, Lijf og hvad
sem hofum vier, eingva stund ospillt væri, med
Vindi, Bæli, Vatni og Snio, Vargur sa eyd-
di ollu þo, ef hañs Akiefd frañfæri.

10. Nær sem a horfist Hæski stor, Heilager Eng-
lar giæta vor, og leysa oss wr Raunum. Dyr
olm skada ei Daniel, Drottiñs Engell hañ geym-
di vel, añars upplyki honum.

11. Pa Himna Elldur ofan kom, yfer Seboa og
Sodomam, vard Loth leystur med Vijsi, og bar-
dum Dætrum Bæli wr, burt leiddi Engla Styrk-
ur trwr, so hielldu sijnu Lijfi.

12. J Prijsone þa Petur var, Pijslardoms æt-
ti ad bijda þar, Herodes vill hañ deyda, Engill
Guds kom þar iñ um Noott, af Petri fiellu Jar-
nin fliott, vard so leystur wr Voda.

13. Breñandi Ofn i Babilon, baud þremur
Sveinum Lijssins Tion, Guds Engill giætti
þeirra, Sem Kiælu dogg vard Ofni i, ein-

ſtis Hita þeir kiendu þvi, Sungu Lof ſijnum Herra.

14. Englar oſſ jafnan vernda vel, vid Sliſum Voda, Tioni og Kvok, Af Trw yfir oſs vaka, Biarga, geyma a beſtañ Hætt, Beriaſt fyrir oſſ Dag og Nætt, Forda vid forna Dreka.

15. Herra Jeſu vier bockum hier, þeſſa Vaktara gafſtu oſſ hier, ad geymi oſs og ſtodi, ſo Diofuls Svik og Eitrud ør, ei ſliſi vora Sæl nie Fiør, Þvrm oſs med þijnu Bloodi.

Catechiſmus, Edur andlegir Pſalmar, Hafandi iñi ad hallda, Lofſaungva þa, ſem þeim heilogu tiju Laga Bodordum, Trwarjatningunñe, Fader vor og Sacramentunum bædum til hlijda.

Eiñ Andlegur Lofſaungur, ad ſyngia fyrir Upphaf a Chriſtilígum Frædrum, þegar þau eru Predikud, ma ſyngia ſo ſem Adams Barn Synd.

D. Joh. Zvich.

Drottiñ ſendi nu Anda ſiñ, æſt og Nærd i vor Hiortun iñ, ſo þijnum Sañleik trwum, Giefoſs þañ Skilning, Hiarta og Hug, heilog Ord þijn ad girnunſt miog, af Hiarta til þijn oſs ſnwum,

sinvum, O Gud! vor Fadir gief þa Nꝏd, Gior-
dir, Rꝏda og allt vort Rꝏd, verdi til Lofs þier
einum, Alla hindrun lꝏt hversa fra, hvad efla
kan, oss lꝏt nu fꝏ, ad ganga a Vegi þijnum.

2. Drottin carla uppvek oss vel, ei vitum vier
hvad laung er Dvol, nꝏr lina Lijffins stundir,
Kien oss Frid, Otta, Elsku og Tru, Anda þin
lꝏt oss nyja nu, so jafnan hotum Syndir, Non-
gum Lꝏrdom oss vata vid, Veralldar Flꝏrd og
liotum Sid, ad ei kunni oss blinda, Sijna My-
stun oss sendi hier, so Sꝏlar Fognud erfum
vier, og styrki oss allt til enda.

Andleg Vijsa, hvar inne Catechismus og Barna Lꝏrdomur er stuttliga saman tekinn, dicktud af Predikurum til Brunsvich, ma syngia eins og, Vꝏri nu Gud oss.

Nu skal ollum Christnum kꝏtt, Kienist og syn-
gium bꝏdi, Alvarlega a allan hꝏtt, idka
so hver Man nꝏdi Lꝏrdom þan Gud hefur sialfur
sett, sem i Fiordunga skiptist riett, og kallast
Kristin frꝏdi.

2. Þan Lꝏrdom byria þaug Tiju Bod, birta
Guds Villian hreina, Trwa ottast og elska Gud,
og Naunganum Piena, Lꝏrum vier so ad lifa riett,
liost er oss þad fyrir Augu sett, Heipt Guds og
Hefnd oss greina.

3. Nꝏst þeim fylgia þaug Nꝏdar Ord, Neyd
Samvitsku best vꝏgia, Kiena Christur JEsus
ward, a Krossi sialfur deyia, Sa hefur vorar

Syndir bætt, vid sin̄ Fødur oss aptur sætt, til Lijfs kan̄ Naad su nægia.

4. Sijdan Frædin oss fysa miog, Fødurs i Anda ad leita, Og bidia Gud af hreinum Hug, hans Naad vill oss ei neita, Um̃ Andar Styrk og Ord hans blijd, Upphelldi Lijf, og Kristin̄ Sid, Og fra illu vardveita.

5. Tvo Sacrament Innsigli sijn, sijdast ried Christur giefa, Ad skijrunst i hans Dauda og Pijn, og hølldum so Trw aan efa, Ad þa dyrustu Drottins Naad, med Dauda hefur oss wt vegad, hia honum æ ad lifa.

6. Hans Holld og Blood opt etum þvi, og dreckum hier a Jordu, Ad trwin vor sie trygg og ny, traustari jafnan yerdi, Synd og Dauda ad ganga giegn, giefi sig alldrei hen̄ar Megn, þo Lijf og Gotz þad skierdi.

7. Fødur Syni og Anda sie, ædst Dyrd um̃ Jord og Himin̄, Eins sem hun var ad Upphafe, aan Enda verdi framin, Kien̄ oss ad elska Kristin̄ Sid, kvittast og skiliast Syndir vid, Sa þad vill syngi Amen.

Af Tiju Guds Laga Bodordum.

D. Marth. Luth.

Heyrid þau tiju heilog Bod, sem hefur giefid vor Herra Gud, sialfur a Fialli Sinai, sijnum trwa Pion Moysi, Kyrieleis.

2. Pin̄ Gud og Herra eg em ein̄, Annan̄ skallt

þu

þu ei hafa neinn, Ä mier einum sie øll þijn tru, Af Hiartans Rót mig Elska þu, Kyrieleis.

3. Nafn Guds Drottins a eingvann hatt, o sæmiliga þu nefna ætt, Neikna þad einga riett og gott, sem reinist Gud hafe sagt og giort, Kyrieleis.

4. Siounda Dag þu helgann hallt, ad hvijlist sialfur og Lyd þitt allt, Lættu af allri Idiu þijn, ad Gud efli i þier Verkin syn, Kyrieleis.

5. Heidra Fodur og Modur med, miuklindur siert vid þeirra Gied, Veit þeim Adstod, sem vinnast mæ, verda muntu længgiædur þa, Kyrieleis.

6. Med Heipt eingvann i Hel skallt slæ, Hefnd og Længrækni lææt þier fra, Lundin þijn sie hæg og hrein, Hialpa og þeim þier giordu mein, Kyrieleis.

7. Halltu vel þijna Hiwskaps Stiett, Huxun þijn sie og jafnan riett, Hreinliisur med Sæmdar Sid, sia þu Ohoosi øllu vid, Kyrieleis.

8. Ei skallt þu stela Eian nie Aud, einskis kwga Sveita nie Blood, Þijn millda Hond i sinne Sveit, sie Styrkur þeim sem Voladann veit, Kyrieleis.

9. Falsvitni jafnan lææt þier leidt, liugir ei æ Naunganni neitt, Sakleysi hanns þu verier vel, Vömm hanns og Syndir eingvum tel, Kyrieleis.

10. Hans Kvinnu, Hws og allt hvad a, ei skallt þu girnast nie viela fra, Alls goda oskir honum hier, sem Hiarta þitt kys sialfum þier, Kyrieleis.

11. Þessi sijn Bodord þvi gaf han̄, ad þecki Synd sijna sierhver man̄, Og læri hier ad lifa riett, til loſs Gudi i ſin̄i Stiett, Kyrieleis.

12. Herra Jesu þijn Hiaſtod blijd, Hialp veiti til þeſſ Kriſtnum Lijd, Giordir vorar ei gillda par, Guds Reidi meir forþiena þær, Kyrieleis.

An̄ar Bodorda Pſalmur.

Med ſama Lag.

Villt þu Madur þitt vanda Rad, og vera i Guds eilijfri Nad, Hallt þu þau tiju heilog Bod, ſem hefur giefed oſſ ſialfur Gud, Kyrieleis.

2. Eg er ein̄ Gud og Herra þin̄, eingvum ſkallt giefa Heidurin̄ min̄, Haf þu a mier hreina aſt og Tru, Heimili mitt ad verdir þu, Kyrieleis.

3. Nafn mitt ſkalltu vegſama vel, Vitia þu mijn i þin̄i Kvol, Hvijldar Dagin̄ ſkallt helga mier, ſo hafa mege eg Viſt hia þier, Kyrieleis.

4. Þijnum Fodur og Modur meſt, mier næſt, hlydir og heidrir beſt, Varaſt Reidi, ei vegir nein̄, Vertu i þijnum Hiwſkap hrein̄, Kyrieleis.

5. Ei ſkalltu ſtela odrum fra, Eingvan̄ rægia nie liuga a, Naungans Kvin̄u, Hws og Hiw Hiord og an̄ad ei girniſt þu, Kyrieleis.

Þridie Bodorda Pſalmur.

Med Ton: Natturan oll og Edle Man̄s.

Guds riett og volldug Verkin han̄s, vill oſſ hier Moyſes ſegia, So Rad þau hiarta min̄iſt Man̄s, mættum oſſ til þijn hneigia, Han̄ vand-

lætir og ognar fast, eingva Hiagude lijdur, Hreina Trw, Von og Hiartans Ast, hellst kys og jafnan bijdur.

2. Guds helga Nafn sa heidrar vel, hver þad lofar og bidur, Pad afmaar Synd og Eymdar Kvøl, Ofdirfd er vijs Ofridur, Helga þu riett, Guds Hvijldardag, hia honum leitir Naada, Varast ospekt og viñulag, vid þig lauttu Gud rauda.

3. Forelldra þijna heidra hier, hialpa þeim vel og þiena, Lijfs stund og Heill þad lengir þier, liost munt þu þetta reina, Hatur, Ulfbwd, ill Ord og Sløg, ey skallt Nææunga veita, Helldur elska af hreinum Hug, hlijfa og Vægdar leita.

4. Saurlijfis Atvik, Verk og Nææd, er þier bañad ad hafa, J Hegdan Maali og Huxun med, hreiñ og stilltur skallt lifa. Fordast Stuld, Okur, Fals og Raan, Fiaar skallt med reittu leita, Gior þeim sem þurfa Gagn og Laan, girnstu ei aumra Sveita.

5. Roog og Lygi ei mæla maatt, Missøgn bera nie triwa, Naaunga þiñ assaka aatt, ollu til betra ad snua, Hans Kviñu Hws, Hiw, alla eign, ei skallt girnast nie tæla, Auk þu og styrk hans Gots og Gagn, Umbun skallt odlast sæla.

6. Hver sialfs sijns Verkin sia riett vill, sa skal Bod þesse skoda, Paug segia ad vor sok er ill, syna oss bwiñ voda, Guds Born alleina orka þvi, eingin Hrosun oss sæmer, Hialp maa ei finast Hræsni i, hart straffar Gud og dæmir.

7. O Herra Gud vor Hiertu nu, hefur þitt Logmaal sleigid, Piñ Son þig bidium sender þu, so vier orvilnust eigi, Hvern þu loss aumum hier a Jord, Hialprædi gafst alleina, Sa er þijn Mynd og eilijf Dyrd, O! Fader oss Myskuna.

Fiordi Bodorda Psalmur.

Herra Gud i Himerijki, hañ oss siñ Viliañ kiende, þa hañ ofan a Jardrijki, þau tiu Bódord sendi.

2. Fyrsta Guds Bodord einkum ætt, af ollum hug ad merkia, Hiagudi eingva þu hafa mætt, hañ eiñ skallt elska og dyrka.

3. Añad þu skallt ad onytiu, alldrei med Guds Nafn fara, helldur bidia Af Alvoru, heidra og þackir giora.

4. Pridia hañs Bod hugleida skallt, Hvijldardagiñ ad helga, Guds Ord heyr þu og giarnan hallt, Girnd Holldsins skallt ei fylgia.

5. Fiorda, Heidra med fullri æst, Fodur og þijna Moodur, vid Yfirmeñ skalltu alldrei siæst, Ohlydiñ stoor nie reidur.

6. Fimta ei slar med Heipt i Hel, Hollds Maña skallt ei meida, helldur forda og frelsa vel, fra Voda hvern Mañ leida.

7. Siotta vid Hordom varast skallt, Vilia Holldsins ei giera, Hiwskap eda Hreinlijse hallt, Hoof laat þier þeckast vera.

8. Siøunda, Einskis ættu Fie, okra stela, nie

nie Næna, helldur styrkia ad halldid sie, Hialpa giefa og lætna.

9. Attunda Bod ei mæla mætt, Mein-Vitne Roog nie Lygi, Naunga þiñ affaka ætt, ad Heidri hallda megi.

10. Nijunda hreiñ i Hug vert þu, hans Kviñu girnstu aldrei, Helldur offa ad æst og Trw, vid egiñ Mañ siñ halldi.

11. Tiunda ei skallt agirnast, añars mañs Hws nie Piena, Hialp so hañ megi vid halldast, med hverskins Eigu sijna.

12. GUd Fader, Sonur og Andi hreiñ, oss virdest Nærd ad senda, Ad þessi Bod hans hver og eiñ, halldi til Lijffsins Enda, Amen.

Fimti Bodorda Psalmur, ma syngia eins og, Jesus Christus a Krosse var.

ALler Truader heyrid hier, himneska Guds sa Vilie er, sem Abrahams Orsum sagdi, sialfur a Fialle Sinai, sijn tiju Bod fram̃ lagdi.

2. Eg er, eñ ecke añar neiñ, Allsvalldandi Herra eiñ, Piñ Gud er eg alleina, ætijd sws ad efla þia, ef Trw mier helldur hreina.

3. Af Hiarta ef þu hyllist mig, Hiægudi eing-va systi þig, ad hafa, nockru siñi, eingvum Hlut so uñir fast, fra otta Guds, þig giñi.

4. Eingva Lijking eda Mynd, epter nockri Heims Asynd, nie þess a Jord er nidri, eda i Vötn-um vera kañ, tignir nie tilbidier.

5. Vandlætid mitt og Valldid traust, vitiar

þeitra

þeirra mig elska laust, Otru og Illsku giordu, Hefniſt a þeim sem hata mig, i þridiu Ætt og fiordu.

6. Vid þarfleysu ei leggia ætt, Lofa helldur sem meſt þu mætt, Nafn hæsta Guds þijns Herra, Saklausañ þañ ei ſañar Gud, sem þvi vill moti giora.

7. Hugfeſtu vel, ad halldir riett, Hvijldar dagiñ sem þier er ſett, Lættu af illu ædi, Og allri Fyſn hins forna Mañs, eñ fylgir jafnan Gudi.

8. Heidra Fodur og Modur meſt, med Hollustu þeim þienir beſt, af æſt og ollum Mætti, Ad længlijfur siert a Landi þvi, sem Gæfa Guds þier veitte.

9. Forelldra nær þu virdir vel, varaſt ſkalltu ad ſlæ i Hel, ſkada hverke nie hata, Nauñga þiñ þu elſka ætt, Eymdum hañs viñir bata.

10. Hordom ſkalltu fordaſt faſt, Forbodid er ad ægirnaſt, añars Mañs Eigiñ kviñu, Skijr og hrein ſie Hegdan þijn, med Heidurs Sid og Sviñu.

11. Storlega varaſt Stuld og Ræn, ſtunda þu eigi añars Læn, med Fals og Flærd ad hliota, Lijkna honum og læna þitt, Lid veitir ſijns ad niota.

12. Liugvottur alldrei vera ſkallt, vid Naunga vert heill um̃ allt, auk honum ei Ofrægd neina, Baktala hverki nie hlyder þvi, hañs ſkalltu Lytum leina.

13. I Daudans Hefnd vier hropum þa, Herrans

ans Bodum ef ollum fra, Þvi þeckium oss þar iñi, Jdrunst og bidium allir Gud, Eymd vorri Vægd ad viñi.

14. Af Hiarta Lofgiord, heidur Dyrd, hæðstum Fodur sie jafnan (kijrd, Hans Syni og Helgum Anda, Vilia og Styrk þañ veiti oss, a vegum hans mættum standa.

Stutt Jñihalld og Suiña allra Guds Bodorda, Ton. Tunga mijn af Hiarta.

Ottast Gud, Ei skallt sveria, Helga dagana halllt vel þa, Forelldra skulu Firdar heidra, Og fordast Meñ i Hel ad slaa, Fly Hor Stuld Falsvitni ad bera, Gots añars ei girnst þu a.

Um Cyristilega Trw; Psalmar Lofsaungvar.

Lofsaungur wt af Postuligri Trwar jatningu, Vid Lag, Fader vor sem a Himnum ert.

Eg trwe a Gud Fodur þañ, Almættuga og Skaparañ, Himens og Jardar, hver oss vel, hlyfer frelsar af allri Kvøl, Lijf Sæl og Fædu fær oss hier, fyrir siñ Son vor Vinur er.

2. Eg trwi og a JEsum Christ, Einagietiñ Guds Son er hañ vijst, Fyrir Upphaf af Fodur þeim; fæddur, med hverium giordi Heim, Herra vor Gud af Himnum stie, Heims Syndir a sig leggiande.

3. Giet-

3. Gietuñ af Helgum Anda var, Eins sem Gabriel bodskap bar, Jomfru Maria fæddi þañ, Frelsarañ sañañ Gud og Mañ, Fræddi oss vel um Fodur siñ, fyrir Gudspialla Sañleikiñ.

4. Undir Pontverskum Pilats, piijndur Kross festur fyrir oss doo, Med siñi Forn hefur fullnad giort, fyrir Synd og Rangslæti vort, Hans Daudi Piijsl og blessad Blood, biargadi oss af allre Naud.

5. Andadur lat i Grofiñe, og til Helvijtis nidur stie, Diofuls Verk braut og Mykra magt, med Fiotrum so sterklega batt, Alldrei sijdan Ovinureñ, orkar ad skada Jesu Meñ.

6. A þridia Degi uppreis hañ, af Dauda hvern þa yfir vañ, Med hædstri Dyrd til Hiñna foor, hañs Sigur Flockur var miog stor, Situr vid Fodursins hægri Hlid, hlijfer stiornar og fær oss Frid.

7. A effsta Degi Drottiñ sa, Dyrdligur þadan koma æ, ad dæma sialfur allt Mañkyn, utgreidir hverium Launin sijn, Trwudum giefur Gledi og Hvijld, Gudlausum Kvol og Vijtis elld.

8. Trwi eg Gud helgañ Anda æ, af Fodur og Syni fram gieck sa, Sem fyrir Spameñ sagdi fyr, Sañleik Gudlegañ oss birtir, Vorum Anda þad Vitni fær, vier sieum Guds Born honum kiær.

9. Trwi eg ein Christni alment sie, og hennar Hofud vor Lausnare, Hañ er þeim Sofnudi æ tijd nær, Ord sijn og Sacramenta fær, Sam-

neiti

heite er þeim øllum eitt, i Raad og Andar gaasum veitt.

10. Trwi eg, ad fyrer Jesum Christ, allar oss Syndir fyrirgiefist, sem med hans Bloodi borgad er, i blessad Nafn hañs skijrunst vier, hreiner so fyrir saña Trw, satter vid Gud vier verdum nu.

11. Eg trwi, ad allt Mañligt Holld, ei liggi jafnan Daudt i Molld, Helldur uppriisi a efsta Dag, Eilijft Lijf fær og Tignar Hag, Hia Gudi dyrd i Himna Vist, hreppum ætijd med Jesu Christ.

12. Hver sem Trw þessa hefur traust, hañ er i Guds Raad efalaust, Polugur giarnan giorir sa, Godverkin mest sem orka maa, Trwar Grunddvollur Guds Son kiær, gief þessu jafnan holldum vær.

Annar Lofsøngur af Trwñe, med Lag.

Hallt oss Gud vid þitt hreina.

Vier trwum a Gud eilijfañ, Eiñ Fodur Almaattugañ, hver i Uppþafi Himiñ og Jord, hefur skapad fyrir sitt Ord.

2. Og a Drottiñ vorn Jesum Christ, Eingetiñ Guds Son er hañ vijst, Fyrir Upphaf af Fodurnum, fæddur, og i Dyrd jafn honum.

3. Sem af helgum Anda eiñ, er gietiñ heilagur og hreiñ, hañ fæddist Madur af Maria, Meydome hennar þad ecke braa.

4. So hañ leysti af Syndum oss, Saklaus

 forn-

fornfærdur var a Kross, þa Pontverski Pilatus ried, Pijndur, dauñ og Jardadur med.

5. Til Helvijta hañ nidur stie, Herterkna fijna freisade, A þridia Degi Drottiñ vor, fra dauda reis, Su Tign var stoor.

6. Af Heimi upp til Himna stie, hædstur Kongur Almaattuge, Situr vid Fodurs hægri Hond, hañs Stiorn vardveitir oll Christin Lond.

7. A efsta Degi med Engla Hird, aptur kiemur med mestu Dyrd, Lifandi og dauda hañ dæma mun, af Drottni fær þa hver sijn laun.

8. Trwum og helgañ Anda a, af hverium Ritning sañliga, Og hrein Kieñing oll komin er, Christni hañ huggar og upplyser.

9. Almeñt Kyrkia er ein a Jord, Utvalin ny fædd Christi Hiord, Christs Arfgaafur og Astverk hans, eiga þeir heilogu til sans.

10. Soñ Fyrirgiefning Syndaña, er i Sosnudi Christiña, Af Myskun Guds og milldre Naad, Mañа Verk ei forþiena þad.

11. A Doms Degi upp aptur rijs, allt Mañligt Holld, su Von er vijs, Gloggvañ Reikning um Giordir og Maal, Gudi sierhver þa giallda skal.

12. Eilijft Lijf Dyrd og Fognud saa, Fromir Guds Christnir allir þa, Med Dioflum faa Gudlausir Giolld, grimmar Kvalir og eilijfañ Elld.

13. Fyrir þañ Grundvell gief þu oss, Gud þijna Naad og Sañleiks Lios, Christ og hañs Ord so elskum vier, og erfum Dyrd med sialfum þier.

Ut

Ut af Drottinligri Bæn, Fadir vor

Psalmar og Lofsaungvar
D. Marth. Luth.

Fadir vor sem a Himnum ert.

Fader vor sem a Himnum ert, oss hefur ollum bodid bert, Brædrum ad vera og bidia þig, Bæn vor þvi er þier þægilig, Hialp so bidium af Hiartans Root, Huglaust ei tali Tungan sliot.

2. Helgist þitt Nafn O Herra kiær, hrein Ord þijn gief ad holldum vær, Oa heilaglega lifum hier lijka sem þijnu Nafni ber, Vid Falskieningu oss verndа þu, Villudu Folki aptur snw.

3. Til vor komi nu Rijki þitt, og haldist sijdan a finlegt, Sa helgi Andi sie oss hia, sijnar Gaafur lаati oss faa, Briot Diofuls valld og Heypt i Heim, hliif þiñi Christni fyrir þeim.

4. Verdi a Jordu Vilie þiñ, eins sem a Himne hvert eitt siñ, Hialp oss i Neyd ad hafa þol, hlydnum ad vera i Sælld og Kvol, Hollds og Bloods Girndir hept og briot, Hver þijnum Villia giorir a moot.

5. Gief oss i Dag vort Dagligt Braud, Drottiñ bæt alla Lijffins naud, hliif oss ætijd vid Ofridi, Upphlaupum Sott og Hallæri, so ad vier hofum væraň Frid, Vijl og Agirni skiliunst vid.

6. Forlaat oss vora Sok og Synd, so hun ei hryggi vora Lund, Sem giarnan þeim til giefum vier, sem giordu oss moot og stygdu hier, laat oss vid alla liufa siaast, lifa i Samlyndi og æst.

7. Ei leid þu oss i Freistni iñ, þa oss ææsækir

Ovinuriñ, A vinstri og a hægri Hlid, hans Svik ad standast veit oss lid, Med heilags Anda hiastod mest, og hreiñi Trw vid bwnir best.

8. Fra ollu illu oss frelsa þu, Farrlegir Tijmar eru nu, Leys þu oss fra eilijfum Deyd, og Hugga oss i sijdustu Neyd, Gief oss þa hæga Hvijldarstund, Hond þijn taki vid vorri Ond.

9. Amen So verdi, wt þijdist, æxijd styrk oss i Trwñi mest, so ad alldreie efum vier, uñ hvad vier hofum bedid hier, uppa þitt Nafn og Ordin trw, allir segium vier Amen nu.

Eñ ein Fadir vor, ma syngia so sem Heyrid þau tiju Heilog Bod.

Fadir vor sem a Himnum ert, so hefur Christur oss kuñgiort. Vier erum Born þijn elskulig, allir sem trwum riett a þig, Kyrieleis.

2. Helgist þitt Nafn a hverri tijd, hia ollum þijnum Christnum Lyd, A Jordu añad Nafn eckert er, i hveriu holpnir verdum vier. Kyrie.

3. Þitt Rijki komi og hia oss sie, Andi þiñ þioni Christniñe, So ad i Arflandi oll þijn born, ætijd lofum þig Fodur vorn, Kyrie.

4. Þiñ Vilie verdi oss ætijd hia, eins a jordu sem Himnum a, Holldsgirnd vor oll er Heimsk og vond, buxar og giorir jafnan Synd, Kyrie.

5. Gief oss i Dag vort Dagligt Braud, og oss med þijnu Ordi sed. Hvar af i allri Hrygd og Kvol, Huggun þiggium i vorri Sæl, Kyrie.

6. Fyrirgief vora Sekt og Synd, Send þu oss

oſſ Heiptarlauſa Lund, ad forlaatum af Hiartans Root, ollum þeim oſſ giora a moot, Kyrie.

7. J Freiſtni þu oſſ ecke leid. O Gud forda oſſ þeirri Neyd, med Myſkun þiñi hlijf oſſ hier, ſo Himna viſt ei miſſum vier, Kyrie.

8. Leid oſſ fra ollum Eymdum þeim, aſtrijda oſſ i þeſſum Heim, Ad eckert ſkadi oſſ a Jord, erſum Fognud og Himna Dyrd, Kyrie.

9. J hædſtu Neyd þa Holld vid Saal, Hierviſt endar og ſkilia ſkal, Med þiñi Naad vor vitia þu, vernda og hallt vid rietta Trw, Kyrieleis.

Eñ eiñ Bænar Pſalmur af Fadir vor,
Med þad Lag, hallt oſſ Gud.

Fadir a Himnum Herra Gud, Hialpariñ trwr i allri Neyd, heyr mig uppa þitt Ord og Eid, J Jeſu Nafni eg þig bid.

2. Veit oſſ þijn Ord og Andarſtyrk, eptir villd þiñe greid vor Verk, geym vora Heilſu og gief oſſ Braud, goda Vini og um̃ Landid frid.

3. Leys oſſ fra Syndum, Dioſli og Deyd, Lijkamans og AndarNeyd, Valld, Dyrd og Rijki vijſt er þitt, vel laattu endaſt Lijfid mitt.

4. Uppa þau Ord ſie Amen tiaad, auk vora Trw med þiñi Naad. Pu ert alleina Fadir miñ, laat mig og vera Arfa þiñ.

Eñ eiñ Bænar Pſalmur af Fadir vor,
Ned þad Lag, Adams Barn.

Fadir vor ſem a Himnum ert, heyr þu neyd og Motlæti vort, a þig alleina kollum, J ſañleika

og Anda med, eins sem oss Son þiñ Christur ried, bidium af Huga ollum. Pu ert Fadir vier Born in þijn, Pu a Himnum, vier Adams Kyn, erum i Eymd a Jordu, Poi siaa ofan med Ast og Raad, ad trwum riett og vonum þad, fyrir Christ holpner verdum.

2. Pitt Nafn alleina heilagt er, oss Christna laat þad jafnan hier, heidra, hefia og virda, Fyrir þiñ Son vorn Frelsara, Fadir vertu oss ætijd hia, vid Synd og Villum forda. Jll Volld Ovina af tak nu, Ad i Kiærleik og riettri Trw, til vor komi þitt Rijki, Blessad Flecklaust þier þocknast þad, þvi gief oss heilags Anda Raad, ad lifum so þier lijki.

3. Verdi þiñ Vilie, ecki vor. Veit oss Bæn þessa Fadir kiær, þvi þu eiñ ert vor Herra, Allt a Himnum er hlydid þier, hialp oss ad jafnan kyñsum vier, a Jordu eins ad giera, Allt er þad vondt sem ei þu villt, eñ Holld og Blod æ girnest illt, Pad vitum vier og jaatum. Gief ad þier fylgium giarnan riett, giorum þad æ sem hefur þu sett, Af vorum Vilia laatum.

4. Mieg gengur oss i Heimi hart, hvern Dag vatnar oss arma margt, vora Biorg villt þu giefa, Pijn Milldi sedur þurftugt Lijf, þu veiter Saalum Vernd og hlijf, þvi eigum þig ad lofa. Gief oss i Dag vort Dagligt Braud, Dramb, Agirnd, Sorg og Hungurs Raud, laat þu fiærri oss vera, Holldid metti þijn millda Hond, med þijnu Ordi foodra Ond, Ast þijna ad kuñgiora.

5. Fyr-

5. Fyrirgief þu oss Fadir vor, fiølda Synda og Brotin stoor, sem vier Dagliga viñum, Gief ad idrunst af øllum Hug, Illgiørdir vorar hotum miøg, og vel vid skiliast kyñum, Og fyrirgiefum øllum þeim, sem oss modga, ad hier i Heim, vid eingvañ øsatt hofum, helldur Kiærleik og hreinañ Frid, hølldum eptir vors Fødurs Sid, ad heidrum hañ og lofum.

6. Herrra: oss liggur a þvi frekt, ad þu giefir oss Frid og Spekt, i Samvitsku og Huga, vid Ord þijn hart ad holldum oss, hvad nær sem kiemur nockur Kross, kyñum hañ yfirbuga, Hialp oss Fadir so Freisting nein, fra þier ei leidi Børnin þijn, i Vantrw Synd nie Villu, Diøfuls, Heims og Holldsins Raad, hindra og eyd med þiñi Naad, Frels oss fra øllu illu, Amen.

Ut af Skijrneñi.

Lofsaungur af Sacramentti Hellagrar Skijnar, Ton, Hallt oss Gud vid.

So elskadi Gud aumañ Heim, ad einka son siñ gaf hañ þeim, Ad aller sem trwa a hañ eiñ, eilijft Lijf hafi, ei tapist neiñ.

2. Jesus Christus vor Herra kiær, kom Heim inum til Myskunar. Sijnum Postulum sialfur hañ, sagdi Hialprædis Lærdom þañ.

3. Nema hver eiñ endurfædist, af Vatni og Helgum Anda vijst, J Guds Rijki kañ eigi fara, iñ ad ganga, og þad ad sia.

4. Holldligt er allt af Holldi fædt, hialplaust

Bølvad ef ei er bætt. Hvad Andiñ fædir andligt er: Endurfæding su riettlæter.

5. Þvi fared þt uñ allañ Heim, til allra Pioda kieñid þeim, Fridar Lærdom og Fognud þañ fullnadar Lausn eg ollum vañ.

6. Hverier sem þiggia þessi Raad, þeim skulud veita Skijrnar Raad, J Nafni Fodur og Sonar, og Anda Guds sem allt helgar.

7. Eins sem eg hefi ydur sett, Allt kieñid þeim ad hallda riett, J Trw Kiærleik og Christnum Sid, Kvøl og Hormung ei skilsist vid.

8. Holpiñ skal vera hver og eiñ, sem hefur Trw og rietta Skijrn. Hver ei hefur þa Trw og Traust, tapadur verdur endalaust.

9. Siaa, Eg vil ydur vera hia, Voda og Diøfli frelsa fra, Allt þar til Verolld endast a, Eilijft Lijf skulu þier þa faa.

10. Vor Herra JEsus vardveittu, veyka Christne i riettri Trw, Leys oss fra allri Andar neyd, i Himna Frid og Fognud leid.

Eiñ Bænar Psalmur ad syngia þa Børn eru skijrd, Med Lag, Hallt oss Gud.

Þu varst fyrir oss eitt Ung-Barn, O Jesu Herra Nadargiarn. Af hreiñi Jomfru fæddur ert, Folk þitt hefur so holpid giort.

2. Ungborn hefur þu ei forsmaad, a Fundi þijnum feingu Raad, yfir Børnin hefur þu Hendur lagt, Blessad þau, fadmad og so sagt.

3. Lætid Børn mega til mijn naa, meinid þeim

ei

ei miñ Fund ad faa, Himnariiki Eign þeirra er, og allra sem eru þvilijker.

4. Þetta Barn þier Befalad sie, bliidi Jesu vor Lausnare, J þijna Christni þad iñ leid, þyrm og frelsa fra allri Neyd.

5. Ætijd hlijf þvi med Einglum þijn, fra Olucku Slisum og Pijn, med þiñi Ast og Milldri Naad, mijskuna þvi og blessa þad.

6. Veit þvi med Alldrei Voxt og Spekt, ad verdi hlijdid þier og þeckt, Og lifi hier heilagliga, hia þier siidan æfinliga, Amen.

Ut af Herrañs Jesu Kvølldmaaltijd.

Um Gagn og Nytsemd, og rietta Tijdkan þess Haaleita Sacramentis, ma syngia, so sem, Adams Barn Synd þijn so.

Vor Herra Jesus vissi þad, var þa hañs Tijma komid ad, vid Verolld skilia skylldi, Til Bords hia Læriſveinum sat, med siinum Paaskalambid aat, a þvi siidasta Kvelldi, sagdi þeim mig nu laangar miøg, med ydur þess ad neyti eg, fyrr eñ Pijsl a mig taki, upp fra þessu ei eta vil, af Paaskalambi þangad til, ad komid er Guds Rijki.

2. A þeirri Noott sem svikiñ var, Son Guds fyrir þeim huxun bar, Fra trw so fielli eigi, Eitt Testament þeim iñsette, J Hond sier tok Braudid, þackadi, braut þad, Gaf þeim og sagdi, Takid, Etid, Þad er mitt Holld, A Krossins Trie fyrir ydar Giolld, wtgiefid aa ad vera, Allir sem trwid

 ad

ad eg er, ydar Lausnari, þad skulu þier, J mijna Miñing giora.

3. Eins þa Kvølldmaaltijd endud var, ostyrkvum þeim til Huggunar, sitt Sacrament fullbygdi, Ad honum alldrei hverfi fra, hañ took Kaleik og þackar þa, Gaf þeim hañ og so sagdi: Dreckid af þessum allir þier, nytt Testament mijns Blods þad er, sem vthellist fyrir ydur, til Syndalausnar og Saattar Heim, So opt þier dreckid af Kaleik þeim, miñist þier mijn þar medur.

4. Lijka sem Gud a eiñi Natt, øllum Frumburd i hverri aatt, uñ Egypta Land eyddi, Forsugum Kongi Pharao, fleygdi nidur i Rauda Sioo og allt hañs Herlid deyddi. Hañ setti Paaska Haatijd þa, hañs Stormerki ad miñast a, øll Piod ad þacka kyñi, af Prælldoms Hwsi hefur veitt, Herrañ þeim Lausn, wr Voda leidt, a þurrum Siafar gruñi.

5. So hefur Christur fyrir sitt Blood, i Skijrniñi af siñi Piod, dreckt øllum Andar voda, Handskrift Samvitsku færande, med sier festi a Kross sins Trie, vañ Synd Vijti og Dauda, So æ miñust þad allir vier, ad Paaska Lamb vort hañ ordiñ er. Eitt Sacrament iñ setti, Hvar oss i Braudi Holld sitt fær, Hañs Blod i Vijni dreckum vær, Af Drottins Orda Almætti.

6. Hver þad Braud etur sem hañ gaf, og Herrañs Kaleik dreckur af, Christs Dauda skal kuñ giora, ad JEsus Guds Son gallt a Kross, og giorde nog til Lausnar oss, A sier bætti Synd vora,

So

So Gud er oss Naadugur nu, nær vier høsum a þessu Trw, og vid Skijrn vora blijfum, elskulig Guds Born erum þa, Afs Himnarijkis meigum so, med Frid og Fognud eilijfum.

7. Hver Mañ proofi sig sialfañ vel, Sacramentum þa þiggia skal, so hañ sitt Hiarta þecki, hvert hañ trw rietta hafi vijst, og hreina Elsku so hañ sijst, Osatt og Vantrw flecki, So Doms Afelli ei eti sier, af þvi hañ ecki adgreiner, Lijkama sijns Lausnara. Allra Synda þvi idrast a, og alvarliga hversa fra, sijdan Guds Villia giora.

8. Hier med skulum sem hlydin Born, Himneskañ Gud og Fodur vorn, af ollum Hug akalla, fyrir Jesum Christum Soniñ siñ, sem a Krossinum Lijflaatiñ, leid noog fyrir oss alla, Med heitags Anda Hialp og Naad, hañ styrki vora Trw, so ad, lifum eptir hañs ordi, J Elsku Samlyndi og Sid, sijdan giesi oss eilijfañ Frid, vid Andar Voda fordi.

Hymn. Pange Lingva.

Tunga mijn af Hiarta Hliodi, uñ helgasta Lijkama þañ, og kroptugasta Christi Blodid, sem Kvittun ollum Heimi vañ, Kongur hædsti, Lydiñ leysti, Lijfs Avoxtur giordist hañ.

2. Oss var giefiñ, oss var fæddur, af Hreinustu Jomfrw sa, Medan i Heimi hier var staddur, Hialpar vegiñ leiddi oss a, Æsi sijna, so liet dvijna, sierhver Skiepna undrast ma.

3. Nott seinustu sat ad Bordi, sialfur Christur Brædrum med, mynduga þa Maaltijd giordi, ad mætti fylla Logmaaled, Med Hondum hreinum, Lærisveinum, sig til Fædu giefa ried.

4. Holld i Braudi, Blood i Vijni, baud ad væri Christur kiær, Þo þad ei fyrir Skilning skyni, Skynsemd Mañs þvi ecke nær, Tru alleina, hiartad hreina, hier nogliga stadfest fær.

5. Helgidom so haafañ allir, heidra skulum allañ tijd, Gamla Logmaals Fornir falli, fylgium Drottins nyum Sid, Truin mæta, mun vel bæta, Mañvits skort hia Christnum Lyd.

6. Soñum Gudi Son gietanda, og Syni gietnum Fyrir Upphaf, Og Huggaranum helgum Anda, hver þeim baadum kiemur af, æ skal syngia, sierhver Tunga, saña Dyrd Heidur og Lof.

Ut af Lytla Valldi Christilligrar Kyrkiu, og Heilagri Aflausn. Ma syngia sem:

Hallt oss Gud vid þitt hreina.

Drottiñ segir: So sañliga, sem eg lifi æfinliga, Ei vil eg Dauda Syndugs Mañs, helldur Jdran og Saaluhialp hañs.

2. Postulum sijnum Christur baud, Predikid, Gudspioll allri Þiood, Segid þeim Aflausn Syndaña, sem idrast triva og aflaata.

3. Þeim sem forlaatid Syndirnar, sañliga skulu tilgiefnar, Hveriumm sem vid þær halldi þier, hia Gudi eru þeir okvitter.

4. Laust skal þad allt sem leysi þier, lijka bundid hvad

hvad bindid hier, Pa Himna Likla hafed a Jord, hverier sem mitt kieña Lijffins Ord.

5. Þeim þier kuñgiorid þetta traust, þa hefi eg med Dauda leyst, og trua ydar Vitni vel, þeir eru leystir af Synd og Kvol.

6. Pa Kvittan les oss Kieñimañ, Christur leyst ir oss fyrir hañ, Hreinsar af Synd og helgar Meñ, hañs er so Verkfæri Þienareñ.

7. Þo morg sie Sok og Syndin stoor, samt er forlaatiñ kvitt og klaar, Fyrir Aflausnar Afl og riett, þvi af Guds Syni hun er iñsett.

8. Yfir þeim Prestur hefur Hond, Herrañ þañ leyser af allri Synd, med sijnu Bloodi sialfur þvær, sa þvi riett truir, Kvittan fær.

9. Heilagt Lykla valld heidra skallt, hier bindur þad og leysir allt, soñ Kyrkia þad a Sijdu ber, sem Jesu Christi kiær Brwdur er.

10. Hvern Syndin kvelur og særir fast, i Samvitskuñi orvilnast, Med Tru Aflausnar leita skal, Lijknin so huggar best auma Saal.

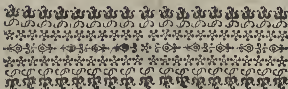
11. Heidur og Lof sie Herra þier, Heilaga Aflausn iñsetter, Lyd þijnum Naad og Giæsku gief, Girnunst vier ei oñur Aflaats Brief.

Ending Catechismi.

Med Lag: Adams Barn Synd þijn.

Vier bidium þig O! Jesu Christ, i vor Hiortu vel iñrætist, þijn kroptug Kieñing hreina, vier jaatum Synd og Veykleik vorn, vilium þo giarnan vera þijn Born, og þocknast þier allei-na,

na, Send oss nu Naad og sæta ærst, so Hiortun mætti uppfyllast, med Trw og Kiærleik klarum, Heilagliga so lijki þier, lifa og deya, ad erfum vier, Frid med Frelsara vorum.

Pridie Partur þessarar Psalma Bookar, Nockrir sierleguftu Davids Psalmar.

Fyrsti Psalmur.

Sæll er sa Mañ sem hafna kañ, Hreckvijsra Maña Raadi, og Syndugra Vegi alldrei añ, ei sat hia Skiemdar Haadi, helldur med Vilia Hug og Mætt, Hreinferdugliga Dag og Nætt, ad Guds Logmaali gæadi.

2. Sa Madur eins og eik su er, uppvex hia Vatna Straumi, a sijnum tijma Alldin ber, ei fellur Lauf nie Blomi, Allt gott sem hañ vill hafast ad, honum mun ætijd veitast þad, farsælliga fram komi.

3. Þeir Glæpa vegi ganga a, Guds Rædum ecki hlyda, Audnu þvilikri alldrei na, Afelli helldur lijda, Eins sem þad Fis a flatri Jord, feikia Storm, Vidri hvoss og hord, um ymsar Alfur vijda. 4. Ill-

4. Illgiarnir kuña ecki þvi, Uppreisn i Domi hliota, Sañra Guds Vina Sofnudi i, Synduᵹgir Kiörs ei niota, Eñ goodra Maña greider veg, Guds Nad og Myskun æfiñleg, Nænglætra Leid mun þrioda.

5. Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd uñ Jord og Himin, eins sem hun var ad Upphafe, æn enda verdi framin, Kieñ oss ad halldi Christiñ Sid, Kvirtast og skiliast Syndir vid, sa þad vill syngi, Amen.

Samt Psalmur med odru moti wtlagdur. Ton. Konung David sem.

Sæll er sa Madúriñ mæti, Melngiornum sneidir hia, Og vandliga vijkur Fæti, Vegum Syndugra fra, og stendur þar ecki a, Hatar Drepsottar Sæti, eñ sækir med Lijtilæti, Guds Ord sem mest hañ mæ.

2. Lijkur þeim Vidnum væna, sem ver i Lækiar hlijd, sem Giæsku Kiarnañ græna, giefur a siñi Tijd, Ei folna Lausin frijd, Hvad sem hañ hellst skal þiena, Hamingian vill þad liena, er farsællt fyrr og sijd.

3. Omillder ei so giördu, eigi so þeirra Blom, þeir fiuka sem Fis a Jordu, Fidur og Hysmi tom, þvi Æsin var ecki from, Rænglætir Riettiñ herda, eñ rosin mun Sambyckt verda, þa heilagir hallda Doom.

4. Gud mun vijst giorla kieña, Gotur og Leidir þær, sem hiner Riettlætu reña, reynum þad allᵹer

er vær, ad bless ar hañ Bornin kiær, Omilldra Brauter breña, bratt mun hañ Hoopiñ þeña, eyda med ollu nær.

5. Lof sie þier Fadir fromi, Frægur Gud aarla og siid, Syni Guds aukist Soomi, sungiñ aa hverre Tijd, so sem Verolld er vijd, heilogum Anda hliomi, Heidur med sætum Romi, Losud sie Þreñing þijd.

Aññar Psalmur.

Ma syngia sem, Sæll er sa Mañ.

Hvar fyrir geisist Heidin Þiod? Heimskt Raad vill Folkid efna, Sofnudur Konga saman stod, sett var Hofdingia Stefna, Mesta er þeirra Maal til sañs, j moti Gudi og Christi hañs, vœrkurd þeñañ aanefna.

2 Briotum vier þeirra Bond i smaatt, burt skulum Oki kasta, Himna Drottiñ þa hædir braatt, Heiting þeirra mun lasta, Skaparans Reidi fielsfer sliott, Skynsemi þeirra Valld og Þrott, i Heypt mun a þa hasta.

3. Yfer sitt helga Sions Fiall, sett hefur mig og valid, Raadar Kongur ad kallast skal, Kieñing a Hond mier falid, Sialfur Gud vid mig sagdi bert, Son miñ kiærasti eiñ þu ert, J Dag hef eg þig alid.

4. Odsast skalltu med Osk af mier, i Arf þiñ Heidna Lydi, Sierhver Heimsins Endi er, þijn Eign skylldug þier hlydi, Med Jarn-Sprota þa aga aatt, og allañ briota þeirra Maatt, lijka sem Leyrsins Smydi. 5. Ver-

5. Veralldar Kongar vitid nu, vel ad Kiēning ad giæta, Domurum Jardar Dygd er tru, Drottins Umvondum ad sæta, Pionid Drottni af Hrædslu hier, Med hreinum Otta skylldu þier, ydur i honum kiæta.

6. Blijdkid Soneñ vid Herrañs Helpt, Hlijfd veitir ydur mesta, So verdi ei af Vegi steipt, Vorn eingin kañ ad bresta, Brædi hañs þa breña skal, Blessa mun hañ og verida vel, alla þa a hañ treysta.

Fodur Syni og Andi sie, ædst Dyrd um̃, etc.

Þridie Psalmur, med sama Lag.

O Gud miñ Ovín margur er, moti mier Uppohlaup æsa, Ond miñi segia þetta þeir, Piñ Gud vill þig ei leysa. Hialparskiolldur ert Herra miñ, i Heidur sem mig settir iñ, Mitt Hofud munt uppreysa.

2. Hliod miñar Bænar heyrdi Gud, af helgu sijnu Fialli, Eg lai og svaf, þo vakuadi vid, varnadi Gud mier Falli, Vid Þwsund Maña ei kvijda kañ, þo kryngt um̃ mig einsamañ, med Heiptar Huga allir.

3. Statt upp, Hialp mier O! Herra kiær, hver mig alldrei Forlijtur. Ovini mijna alla slær, Orku Gudlausra brytur, Hia þier einum er Hialpin traust, Herra: þijn Blessan efalaust, þijnum Lyd alldrei þrytur.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

13. Psalmur.

Ma syngia so sem, Sæll er sa Mañ.

Hvad lengi Gud mier gleymir þu, giørsamliga til enda? Og hvørsu lengi ætlar þu, Asionu fra mier venda? Hvad lengi, Dr. ꝛc. ad eg hugsa skal, i Hiarta mijnu þunga Kvøl, allañ Dagiñ eg kienda.

2. Hvad lengi skal sa hatar mig, hafiñ yfir mig vera? Siai þu þad bræitt eg beidi þig, Bænheyr mig Gud miñ Herra, Upplioma þu nu Augu mijn, Asionu lysi Hugguñ þijn, Dauda Svefn þa mun þverra.

3. Ad hælest ei miñ Heiptar Mañ, hærri mier verda nædi, veit hønum ecke Vilia þañ, ad viñi mig med Brædi, So glediest ei wr Hoosi hartt, hia hønum ad eg liggi lagt, metandi Mañlig Giædi.

4. Mijn von alleina er þar a, Ast fiña þeir þijn leita, Mitt Hiarta Gledst vid Huggun þa, Hialpar villt eingvum neita, Giarnan syng eg þvi Gudi Dyrd, Giæska su vijdt ad verdi skijrd, mier ried hañ Myskun veita.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

14. Psalmur.

Ma syngia sem, Allir Guds Pionar.

Dvitra Mañur segir so, sañañ Gud jaatum vera, Hiartad er fullt af Otru þo, øll Verk þad opinbera, Eingin er þelrra Hegdan hrein, hun

er

er fyrir Gudi Andstygd ein, Ei eiñ skañ gott neitt giora.

2. Af Himnum Drottiñ sialfur sær, sierhver Børn allra Maña, Yferskodadi alla þa, ef nockurn mætti fiña, sem riett Alvara a þvi er, epter Guds Ordi ad breyta hier, og Vilia hans villdi fiña.

3. Þar var eingiñ a riettri Braut, allir afvega foru, ad sijnum Vanda sierhver laut, Sidir Gagnlauser voru, Eingiñ þeirra gott giorde þa; grimudu fleſtir Verkin þau, þeck Gudi sem þeir kioru.

4. Hvad lengi vilia vondir Meñ, Villu þyngslum upphlada, Eta þar fyrir Almwga miñ, ala sig med hañs Skada, Þeir trua ecki a eiñ Gud, ei bidia hañ i siñi Naud, sig villa sialfir stoda.

5. Lund þeirra er þvi alldrei kyrr, ætijd skielfur af Kvijda, Gud hia Riettlætra Børnum byr, sem Bodum hañs trwa og hlijda, Þier Ovirdid hiñs auma Raad, ad øllum hañs Ordum giorid Haad, Milldi Guds munt þu bijda.

6. Hver mun þeim auma Israel, af Sion Blessan veita? Drottiñ mun Folkid frelsa vel, Fangelsi þeirra briota; Þad mun hañ giora fyrir siñ Son, so glediast megi Jacobs Kyn, og Israel Fognud hliota.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

12. Psalmur.

Med Lad, Sæll er sa Mañ.

Herrañ sialfur miñ Hirdir er, hañ mun mijn allvel giæta, Og hvad gott sem eg þarf hier, ei lætur hañ mig þrioota, Haga gooda mier veitir vel, vara liet heilnæm Gros þar til, siña Heilagra Orda.

2. Hreinum Votnum hañ hiellt mier ad, hvad best mig mætte næra, Hañs Andi vijst þad heilagur var, sem Huggun vill mier færa, saññ Lijffins mier syndi veg, siña Bodorda ad giætti eg, og liet mig Nafns sijns niota.

3. Eg hlyt ad ganga uñ hrygdar Dal, eg hirdi ei Olucky ad kvijda, þo Ofsokn Hörmung og allskyns Kvøl, i Heimi verdi ad lijda, æ jafnan þu ert mier nær, og er þiñ Stafur mijn Huggun kiær, A Ord þijn eg mig reidi.

4. Fyrir mier hefur bwid Bord, moti þeim mig asækia; Mitt Hiarta þvi vel huggad vard, Hofud mitt smurdir lijka, Oleo; þad var Andi þiñ, allvel þu skienker Sçalu mijn, og saññ Fognud mier synder.

5. Giæska þijn Gud, og Myskun mier, mun uñ æsi med fara, Og Vist mier eilijf otlud er, i Hwsi Guds ad vera, A Jordu er þad þier Kristni kiær, efter Daudañ eg verd þier nær, hia Christe mijnum Herra.

6. Dyrd Gudi Fodur og Syne sie, samt med Heilogum Anda, So sem hun er ad Upphafe,

vǫs virdest Raad ad senda, Svo giætum hañs Vegi gengid aa, Grandad faa Syndir ei Saalu þa, laat oss a Himnum lenda, Amen.

25. Psalmur.

Ton. Natturan oll og Edli mañs.

O Gud mig laangar epter þier, ei laat verda til Smaanar, so Ovin glediest ei yfir mier, a þig mijn Saala vonar, hver sig i Pijn, helldur til þijn, hañ verdur ei til skamar, Svikrædis Pled, sem lastar GUD, svijvirdist myklu framar.

2. Drottiñ vijsa mier Lijssins Leid, laat ei afvega reika, þañ hreina Lærdom halt mier vid, og Hiolprædis Sañleika, Þu ert miñ GUD, eñ eg i Naud, a þig Dagliga kalla: Gud minstu mijn, fyrir Myskun þijn, sem varir um Eilijfd alla.

3. O Herra minstu ei a mijn Brot, Eg hef Syndgad so stoorum, og giort þier Fadir margt aa mot, i mijnum Ungdoms aarum, Nu minstu mijn, af Myskun þijn, mier allt þad fyrirgiefa, þijn Naadin best, og milldin mest, Medaumkan virdist hafa.

4. Vor Gud af siñi sætu Naad, Synduga til sijn leidir, þeim aumu giefur riettast Raad, Raundoprum Vegiñ greidir, Æ færir hañ, idrandi Mañ, a Sañleiks Braut so gooda, og Lijssins Veg, fra Villu stig, Voludum lætur biooda,

5. Guds Vegir eru Giæskan ein, giorvallan Sanleik boda, þeim sem hans idka Ordin hrein, og hann Saattmaalan gooda, Nu bid eg þig, þu naadir mig, Nafns þijns Helgasta vegna, neyddum i Pijn, naakvæmust þijn, Naadin vir-dist mier giegna.

6. Hvern Gud hefur fyrir Augum sier, i Naad mun hann framleida, þann veg sem Drottni þeckur er, þa byr Saal i þvi gooda, þess sama Manns, og Sædi hans, skal sitia Landid besta, Guds Leyndar raad, og Saattmaals Naad, sa fær riett ad Hugfesta.

7. Mijn Hugskots Augu Herra Gud, horfa a þig so tijdum, vona Lausnar fra Lost og Naud, laangvarandi Afstrijdum, i Diofuls Noot eg feste Foot, Falskur hugdi mig veida, Enn þu munt mig, þvi eg bid þig, wr þessu Neti greida.

8. Snw þier til mijn og Myskun veit, mykel er Hiartans Pijna, leid mig wr þeirra Angist wt, og aallt Vesolld mijna, Myskuna mier, mijnar Synder, af milldi villt forlaata, Ovinir mijn, af Illsku sijn, og Offstæki mig hasta.

9. Vardveittu mijna aumu Aund, so ei verdi til Skammar, Eg trwe vijst þijn Hlijfdar Hond, Hialp veiti myklu framar, Gud Athvarf mitt, vid Ordid þitt, Einfalldan laat mig blijfa, vænrandi eg bijd, virdist þijnum Lyd, vid laangri Angist hlijfa.

Siøtti Psalmur.

Toon. Sæll er sa Mañ.

O Gud i Heipt ei hasta a mig, hirtu mig ei med Brædi, A Ostyrk mijnum aumka þig, afllaus Bein mijn so grædir, Hvad leingi Ond mijn skielfast skal, skipt um̃ og frelsa mijna Sæl, hialpi mier þijn Huggiædi.

2. I Dauda miñist eingiñ þijn, Ei þackar neiñ i Vijti, Lwiñ af Hormung Hôljlu mijn, sierhveria Noott eg væti, Mynd miñi Angist eyddi miog, ellilegur þvi syndist eg, Margvijslig Kvol mig grætir.

3. Illvirkiar færdir allir burt, Angurs mijns Drottiñ giætti, Grætbeidni mijna hefur heyrt, Huggun og Lid mier veitti, Af þvi skielfist hver Ovin miñ, aptur snui med rodna Kiñ, Miog skiott sijn skamast mætti.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

31. Palmur.

A þier Herra hef eg nu von, Hialp so yfir mier eingin Smaan, æfinlegana blijsi, frelsa þu mig, þess beidi eg þig, þitt Riettlæti mier hlysi.

2. Bænheyr þu mig med milldi nu, Myskunar Eyra til mijn snu, flijt þier Fullting ad veita, eg stend og bijd, i storri Neyd, Styrks hia þier einum leita.

3. Vert þu miñ Gud og orugg Hlijf, Eilijft Skiol miñi Ond og Lijfi, Veit þu mier vel ad

 strijda,

strijda, vid Ovin miñ, þañ margañ siñ, motfallandi mig vijda.

4. Hella mijn ert og Hialpar Mïvr, helgast Ord þitt miñ Skiolldur trwr; Heill mijn i ollum Vanda; mier Hialpar Gud, wr hverskins Neyd, hver kañ mier mot i standa.

5. Lygi og Rog eg hlaut af Heim, hefur mier sett med Svikum þeim, Net og Snorur i Leyni, Af hættri Kvol mier Hialpa vel, Hlijfd þijna so eg reyni.

6. Eilijfi Gud ei vijk frá mier, Anda miñ befala eg þier, Medtak hañ þier til Handa; O! Herra trwr, Eynid allt wr, leys mig þa Lijfid endar.

7. Af Hiartans Gruñi hata eg, hveria sem kieña röngañ Veg, Eg vona a þig Herra, þijn Nædin best, mig gledur mest, mijn Angist vard ad þverra.

8. Þu æxleitst mijna auma Saal, Ovina Hond mier sleppa skal, Eg stend a vijdu Stræti, þu giefur af Nææd, þau goodu Ræd, og Gangrum mijnum Fæti.

9. Augsijn mier Næd miñ godi Gud, geysileg er mijn Sorg og Naud, Eg folna upp af Angri, mitt Lijf og Saal, i Stwt og Kvol, siñ Krapt missir oflangri.

10. Þvi Vallda Syndir mijnar mest, Mæxturiñ gluur forøydest, Magnlaus i mijnum Beinum, wtgleddur mieg, a allañ Veg, af storum Synda Meinum.

11. Ur mæxra geingur illa mier, ein Smæan Nagroñum ordiñ er, Vidbioodur Vinum lijka, ef geign eg wt, þa er þad Swt, þeir allir fra mier vijkia.

12. Þeir hafa mier wr Huga soipt, sem hønum er i Daudans Dupt, lagdur var fyrir løngu, sem brotid Kier, eg ordiñ er, wtsnarad nytt ad øngvu.

13. Margir af Illsku ængra mig, ad mier styngandi hver uñ sig, ofatt uppa mig segia, taka sijn Raad, einkum uñ þad, eg skuli sem fyrst deyia.

14. Eñ eg fly Herra þa til þijn, þu einsamall ert Adstod mijn, Huggum og Hialp mier sendi, mijn Tijd og Stund, Eign Lijf og Aund, allt er i þiñi Hendi.

15. Þeir Illu mest offækia mig, Af Hiartans Gruñi bid eg þig, Gud virstu mier ad giegna, leys blædda Ønd, wr þeirra Hønd, þiñar Myskunar vegna.

16. Af Hiarta bid eg Herra þig, ad Hæding lær ei verda mig, i Angri a þig kalla, hin vonda Piood sem hædir Gud, til Helvijtis mun falla.

17. Lygi-Muñar sem lasta gott, lærandi Falskieñing og Spott, þeir skulu Mælid missa, og ecki meir, a moti þier, mæla kuña nie dreissa.

18. O! Gud hvad stor þijn Giæskan er, þu geimer haña vel hia þier, og villt þeim sijdar veita, sem lijda Sorg, og Meinin morg, Myskunar til þijn leita.

19. Eiñin vardveitir alla þu, sem a þig setia Von og Tru; þvi eru þeir i Nærdum, þijn Tialldbwd hrein, þa hylur ein, mot Heimsins Slægdar Rædum.

20. Heidur og Lof sie Herra þier, sem hefur yverdugum mier, hialpad wr hordum Raunum, eñ gafft af Naad, ovruggañ stad, eg by gladur i honum.

21. Eg sagdi þegar allt gieck mot, ad þu hefdir mier skwfad wt; fra þynu Astar Auga, Gratandi bad, þu heyrder þad, þa fieck eg Huggun nooga.

22. Allir Trwadir elskid Gud; sem oss Frelsar wr hverskins Naud, einkum þa honum hlyda, Hofmoduger, sem hroosa sier, þeir hliota Straff ad lijda.

23. Þar fyrir hafid gladvært Gied, Gud vorn fyrir hañs Naad lofed, aller sem epter honum, bijdid uñ stund, þvi ydar Ønd, wr þungum leysir Raunum.

24. Fodur Syni og Anda nu, ædst Lof og Dyrd af Huga og Tru, syngium vier allir saman, Veit þu oss Gud, Fylgi og Frid, fyrir JEsum Christum, Amen.

34. Psalmur.

Ton: Christs er Koma fyrir Hondum.

Lof Drottni ad eg iñe, ætijd mier skylldugt er, Hañs Dyrd i hveriu siñi, Helg sie i muñi mier, Mijn Sææl i soñum Gudi, sier jafnan hroo-

hroosar þa, O-diarsir a þad hlydi, Af þvi sier Fognud sæ.

2. Virding vorum Herra, veiti þier med mier nu, Aller vier hefium hærra, hañs Nafn af æst og Trw, Leitadi eg Lids hia Drottni, Lijkniñ Andsvar mier gaf, oll so mijn Piæning þrotni, þar mier stood Otti af.

3. Peirra hañ eiñ ælijta, og a hañs sækia Fund, Asionu mun ei lyta, Osæmd a nockri stund, Pessi Biargarlaus beiddi, Bænheyrdi Drottiñ hañ, Fliott honum Frelsi greiddi, fulla bot Hormum vañ.

4. Englar Guds uñ þa hirda, sem ottast Drottiñ vel, Ollu þa Færi firda, Fylgd þeim eg trausta tel. Smackid og lijtid lijka, liusur hvad Herrañ er, Sa mun i Sælu vijkia, sem a hañ vonar hier.

5. Ottist Gud hædstañ Herra, Heilagir allir hañs, Audlegd kañ alldrei þverra, i nockru gudlegs Mañs, Skort munu rijkir reina, og rata Hungur fliott, þa Guds leita alleina, alldrei þraut nockud gott.

6. Hlydin Born hingad komi, heyrid a þetta Tal, Guds Otta sa er Somi, sem ydur eg kieña skal, Hver er sa Heimsins Maña, hellst girnist Lijf a Lœd, Uñ Æfi Sælu saña, sia vill og gooda Rœd.

7. Tœlma Tungu þiñi, Tal vont og Lygi-mæl, þijnar Varir ei viñi, Viel nockrum Flærd nie Tæl, Lættu af illu Ædi, Athæfi frem þu þeckt,

þeckt, Fridarins girnstu Giædi, giarnan og fylgir frekt.

8. Rædvandir aller eru, undir Guds Nadar Sion, Hañs munu opin Eyru, æ fyrir þeirra Bon, Asiána Guds og Lijtur, yfir Orædvanda Meñ, þar med af Jördu þrijtur, þeirra øll Miñing señ.

9. Grandvarer Gud ækalla, giørla þad heyrer hañ, Kvittun vid Anaud alla, øruggt þeim Frelsi fañ, Nærri þeim vill Gud vera, þeykl ynda reiner tiett, Hialp vill Giedreyndum giora, giefur þeim Lyndi liett.

10. Meinlauser mega lijda, marga og þunga Kvøl, Af øllum Kross og Kvijda, kvittar þa Drottiñ vel, Almætti hañs ei þrotnar, øll þeirra geymer Bein, Nær ei neitt ad brötna, Nad hañs þvi fordar ein.

11. Giæfuleysa mun glata, Gudlausum marg vijslig, Riettlæta hverier sem hata, hlada med Syndum sig, Sialfur Gud siña Þiona, Sæler liet Frelsi fæ, Alla sem a hañ vona, ørseka segia mæ, Amen.

44. Psalmur.

Oviñanleg Borg er vor Gud, ægiæta Skiølldur og veria, Hañ frelsar oss af øllri Naud, sem a oss kañ ad heria, Sa illi Ovin forn, er Nu ækafagiarn, mørg Svik og Bolldin vest Vijgviel hañs eru mest, offtor vid Heims Magt hveria.

2. Vor

2. Vor egiñ Maattur eckert kañ, oll vor Von strax er fariñ, fyrir os striidir ædsti Mañ, af sialfsum Gudi kioriñ, Ef spyr þu hañs Heiti ad, Herrañ Jesus er þad, Drottiñ Allsherjar eiñ, ei er Gud añar neiñ sa er jafnan Sigrariñ.

3. Væri af Dioflum Verolld full, og villdu oss svelgia alla, vel tækisi þo vor Efnin oll, eckert skal oss þvi hrella, þessa Heims Hofdinge, hrædilegur þo sie, a oss ei orka kañ, ædur er dæmdur hañ, eitt Guds Ord kañ hañ fella.

4. Þeir skulu eingvar Packir fa, þad Ord læta þo standa, Sañur Gud er oss sialfur hia, med siinum Gaafum og Anda, taki þeir Lijf af oss, Sæmd Kviñu Born og Gotz, allt þad uñlijdsum vier, Abate ei neiñ þeim er, Arfi Guds holldum aan enda.

5. Myskunar Fadiriñ milldi Gud, mest sie þier Dyrd uñ Heimiñ, ad syndir oss aumum sæta Naad, Son þiñ er til vor komiñ, Og helgum Anda med, sem oss fær Lijkn og Frid, Veg til Guds vita liet, Vist oss a Himnum hiet, Heill sa halldist oss Amen.

51. Psalmur, Nu bid eg Gud, odru vlijs rotlagdur, med Ton, Ma eg Olucku ei.

Myskuna þu mier milldi Gud, i miñi Neyd, fyrir mykla Myskun þijna, og fyrir þijna ædstu Frægd, og Naadar nægd, afmaa þu Illgiord mijna, og þvo þu klaar, mijn Synda saar, Eg jaata a mig, ad eg modgadi þig, þad er mier þungleg Pijna.

2.

2. Þier einum Gudi a moti mest, so margt og vest, braut eg af Bernsku mini, Eg þottist stor og þar med vijs, þitt Lijknar Hrijs, hatade eg hverin Sini, Þvi virti eg rangt, Riettlætid strangt, Saññindin þijn, Mælefnin mijn, oll trui eg yfirvini.

3. Mig gat og fæddi Modir mijn, i Syndum sijn, Saññleikañ villt þu heyra, þvi er so ohreint Edlid mitt, Mig huggar hitt, ad hafir þu synt mier fleira, Pad leynda Rad, um þijna Nad, hverniñ eg mai, þar Heilsuboot fa, fyrir sialfs þijns Sonarins Dreyra.

4. Pad goda Ysop Gud miñ skiær, mig giorla þvær, so giorist eg Sniónum fegri, Dreifi þvi yfir mijn Daudleg Mein, þijn Hondin hrein, med Huggun elskulegri, þitt Lijknar Mal, gledie Lijf og Sal, og Beinin mijn, sem af beyskri Pijn, giord voru meyr og megri.

5. Sia þu ei Gud mijn saurug Verk, þo Syndin sterk, þitt Hugskot hryggia nædi, Gief mier þad kvitt, og gleym þvi best, sem giordi eg vest, Og ædur eg opt um rædi, Skapa þu i mier, hreint Hiarta hier, Laat Anda þiñ, Hyg mykia miñ, Myskun þijn Brioslid grædi.

6. Rek mig ei wt fra Asian þijn, i Eymd og Pijn, And-a þijns laat mig niota, þijn Augu skiær sem allt mitt sia, og ad mier gaa, so aptur megi eg hliota, Pitt Hialpar Raad, og Hyra Naad, Pijn Anda gipt, sie ei fra mier svipt, Þiñ Frid laat mig ei þriota.

7. Eg

7. Eg lofa ad kiena Lijfsins Veg, þan̄ lærda eg, Syndugum sem þvi trua, Pad er mijn Raunar rietta Lyst, og Raudid Fyrst, Ræxnglæatum til þijn snua, Frelsa þu mig, miukt beidi eg þig, Blodskulldu fra, þvi Bryxli hueykia ma, Lææt mig þier Lof tilbwa.

8. Uppliuk þu Vorum og Mun̄i mijn, fyrir Myskun þijn, So megi eg þier Lofgiord vanda, Þvi ef þu villdir Offrid mitt, so yrdi mier fridt, af þvi skyldi og standa, Forn er su ein, Man̄s Jdran hrein, klockt Hiarta hier, sem hugnast þier, med liusum Astar Anda.

9. Sion þijn Kristnin efliſt øll, sem Himna Høll, og hen̄ar Stiornin san̄a, Gief þu Drottin̄ þitt gofgist Nafn, so gledieſt Safn, Guds vors Pionustu Man̄a. Christur Nærdar stoll, valin̄ Offur øll, Forn Bænar best, mun þiggia mest, sem Trwin hrein hellst ma kan̄a.

10. Lof, Dyrd, Heidur a hverri stund, af Hiartans Grund, sie Himna Fødurnum skiæra, hans Syninum liusum lijka med, ad Lof sie tied, Jesu Christe kiæra, Og Anda þeim, um̄ allan̄ Heim, sem allt lijfga van̄, og upplysa kan̄, einum Gudi sie Æra.

Samt Psalmur, med odrum hætti.

O Gud min̄ Herra, aumka mig, eilijf Giæskan þijn Mædi þig, fyrir mykla Myskun þijna, afmaa þu Jllgiord mijna. Min̄ Gud þvo þu vel mijna Synd, af Misgiordum og allri Synd, og af Glæp þeim eg giordi, gief þu mier hrein̄ eg verdi.

Mijn

Mijn Synd hun jafnan synir sig, syndgadi eg miög og stygdi þig, Ad þu Riettlætur reinist eiñ, i Ræðu þiñe fiñist hreiñ, þa Mañvit þar uñ dæmir.

2. Lijt þad i Saurgun eg aliñ er, J Synd tok Moodir mijn vid mier, Sia þu best Sañleik þig-giur, sa i Hylmingu liggur. Og Vitsku þa sem sialldan siest, syndir þu mier og skilia liest, Aflens mig med Ysopo, ad eg kuñi hreinsast so. Virstu Herra mig vel ad þvo, verda læt mig hvijtari Snio Gief mier ad heyra Gledi og Naad, godañ Fögnud uppkveikir þad, þ.im Beinum sem þu veyktir.

3. Afma þu alla mijna Synd, Asionu þiñi fra þeim vend, Eiñ nyañ vissañ Anda, af naad vilier mier senda. Skapa þu i mier Hiarta hreint, og hritt mier ei sem eg hef forþient, so burt fra Sionum þijnum, svipt mig ei Anda hreinum, Huggi mig nu þitt Hialprædi, Hraustur Andi mijn Styrking sie, Syndugum veg þiñ eg syna skal, so Oraadvandir ydrist vel, og til þijn aptur snwist.

3. Frelsi mig Myskun þijn margfolld, miñ Gud og Herra fra Blodskulld, so ad þitt sialfs Riettlæti, sungid miñ Herra giæti, Verndari miñ og Vonin trw, Vorunum mijnum upplwk nu, so eg med mijnum Muñi, miukt Lof þier syngia kuñi, Ef Forner mætti þocknast þier, þær skylldu greiddar strax af mier, Po optliga sie Offur brend, Utgiolld þaug fyrir vora Synd, ei lætur þu þier lijka.

5. Veyk-

5. Veykur Andi og mæddur mest, mun Forn sem Drottni lijkar best, Hiartad hrellda og miuka, Herrañ sier lætur lijka, Af sætri Myskun sañi Gud, Sion veiti nu Vernd og Lid, ad su Hiastod uppbyggi, Jerusalems Mwrveggi, Riettlætis Fornin þocknast þier, þar med allt Offur hvert sem er, Yfer þitt helga Alltari, Uxa Fornir med Fognudi, munu þa Meñ þier offra.

6. Rietti Hialpari Herra Gud, Hugga nu allt þitt Christna Lyd, Pa þañ Veg til þijn koma, þu giørir ætijd froma. Glegglega sia og gieter þu, Godfws Eyru þijn heyri nu, af Hiarta a þig kollum, ad Myskunar oss ollum, Oll þijn Christni ærsakar sig, syndgudust miøg og stygdum þig, Naad og Myskun er æ hia þier, aumit syndugir bidium vier, hialpa oss æfinlega, Amen.

71. Psalmur.

Ton: Jesu Christe þig kalla eg a.

Eg treysti Herra uppa þig, ei lát verda til smánar, heylagt Riettlæti Huggi mig, hneig þu til miñar Bænar, hefur lofad mier Harmaboot, eg hleyp til þijn og kalla, græd Anaud alla, þu ert mitt Fiall og fasta Slot, ein frabær Styrktar hella.

2. O Herra Gud mier hialpa vel, af Hondum þeirra illu, þvi Storvijkingar huga Hel, harder i siñe Villu, O Drottiñ þu ert Athvarf mitt, ein Vernd i størum Raunum, af Ungdomenum, eg

hefi mig þar uppa reidt; allt i fra Modur Knianum.

3. Af Moodur lijfe þu leiddir mig, Lofstyr þiñ so eg auki, yfir þvi margir undra sig, eñ þu ert miñ Styrkleiki, laat fullañ vera Muñiñ miñ, med þijna Lofgiørd hreina, og Dyrd alleina, so Dagliga uñ Somañ þiñ, Syngia skuñi og greina.

4. J burt kasta Gud ecki mier, þa Ellin þunga beygir, og þa Mañskapar orkan þver, yfirgief þu mig eigi, þvi iller tala mier a mot, miñi Seal Umsaat giøra, og saman bera, Falsrædin mørg og furduliot, felldur skuli eg vera.

5. Þeir segia Gud yfergaf hañ, offækium fast og grijpum, þvi einginñ honum hialpa kañ, hañ ecordiñ ad Sneipu; O Gud far þu ei fra mier læangt, flijt þu þier nu ad biarga, eñ Hopnum Varga, sem mier giørir so myked rææangt, Mein laat og Skadañ farga.

6. Fordiarfist þeir i Skiemd og Skøñ, sem skielfa Saalu mijna, verdi þa Sneipan vafin uñ, sem villa mig so pijna; a þier Herra hef eg alla Voñ, eg skal þig heidra og prijsa, þitt Lof Auglysa, einatt þad meira auka mun, allskonar loflig vijsa.

7. Dagliga sie þad Mææl'id mitt, þijn Milldiverk fram bera, Heilagleik og Hialprædid þitt, hver kañ þad wt ad skijra, J Guds mijns Krapti geing eg frañ, þad gooda Ordid hreina, wt ad greina, þu hefur mig þad mentad uñ, milldi Fader alleina. 8. Ofur

8. Ofur hætt priisa eg skal þig, um̃ þijn Kraptaverk lærdur, yfergief Fadir ecki mig, þa o-diñ er Grааhærdur, þar til eg boda þijn Storv rk, þeim ungu Barna Bornum, Næmis Giornum, og hvad þijn Hialpar hond er sterk, hingad þo eñ oforнum.

9. Hvad þitt Riettlæti Hææleitt er, Herra Gud Nаadar rijkur; oll Stormerkin þu eiñ giorer, ei fiñst þier nockur lijkur, mig lætur rata i marga Siwt, eñ miog vel endurnærir, og aptur færir, nedan wr Daudans Dupti wt, og diwpum Jardar Leyri.

10. Þijn Magtar verk og mykil Nаad, mig huggadi so veykañ, eg skal lofa þig fyrir þad, þier á Hliodfæri leika, miñ Gud eg vil þier syngia sætt-um Sañleiks Lofun þijna, a Horpu mijna, þiñ Heilagleiki allri Ætt, æfinlega mun skijna.

11. Mijnar Varir, Siñid og Saal, seni þu Endurleyst hefur, sæta Lofgiord þier syngia skal, Sælu og Nаad þvi giefur, um̃ þig skal Tungan yrkia mijn, alla Daga sig kiæti, vid þit Riettlæti, Ovinir skamist aller sijn, og hopi strax a Fæti.

46. Psalmur.

Ton: Af diupri Hrygd aakalla.

Herra þitt Eyra hneyg til mijn, Hialparlausa og auma, mig hefur helgad Milldin þijn, mijna Saal virdstu geyma, Hialpa þu Drottiñ þijnum Þion, a þier einum er oll mijn von, Vægd veit mier Myskunsama.

2. Dagiega eg þig Drottiñ bid, dapru Saal mijna kiæti, helld eg mig þijna Huggun vid, Herrañ goodi og sæti, Lijkn saa allir sem leita þijn, lijt þu Drottiñ a Bænir mijn, ad grætandi Roddu giætir.

3. J Kvøl miñi þig kalla eg aa, Kvein mitt bid eg þig heyra, eingvañ Gudaña eins maa saa, er Undur þvilijk kañ giøra, Heidnir allir sem hefur þu, Herra skapad, þijn vitia nu, og Bænir fyrir þig bera.

4. Dyrka þitt nafn, þvi dyrstañ eiñ, Dasemdar verk þijn þig lysa, Sañur Gud ei er añar neiñ, Eg bid mier Veg þiñ vijsa, J Sañleik þynum so gangi eg riett, gief mier i Hiartad æ þad eitt, ad ottast þig eiñ og prijsa.

5. Eilijfi Gud þier eg þacka vil, af øllu Hiarta mijnu, Og so leinge sem lifi eg til, Lof syngia Nafni þijnu, Omælanlig er Milldin su, mijna Saalu ad leyster þu, af dapri Daudans pijnu.

6. Dramblaatir standa mier a mot, miñi Saal umsaat veita, Ofstopa Meñ med Heiptar hot, og hafna þijn ad leita, Myktunsamur og milldur ert, Miuklyndi þitt er jafnan bert, Ast og Trw ei villt breyta.

7. Snu þier til mijn, Myskuna mier, Magt þijna laat mig stoda, Ambaattar Son þiñ sælañ gior, syn a mier Takn hins gooda, So hyggi ad þeir sem hata mig, Hiastod þiñi, og ovirdi sig, ad hoof mig þijn Hialp wr Voda.

Hæd-

Hædstum Gudi sie Heidur og Magt, hañs Syni og Helgum Anda, æfinliga af. etc. etc.

90. Psalmur.

Med Sama Lag.

Herra Gud þu ert Hlijfdin vor, hver oss ætijd villt geyma, Adur Fioll, Jord og Verolld var, ert þu Gud alla Tijma, Sem lætur mēñina falla fra, fæst eingin Dvol nær kallar þa, aptur þier skulud nu koma.

2. Fyrir þier eru Þusund aar, þvi næst sem Nætur Vaka, vid Dagiñ þañ sem var i giær, og Vatnsfoll maa þeim lykia, edur Gros sem hafa eingvañ Maatt, aarla Blomgast og folna braatt, ad Aptni þurr enda taka.

3. Griñ Reidi þijn so eydir oss, ovart vier gongum undir, Misgiordir vorar þu leidir i lios, lijtur a duldar Syndir, Þijn Brædi uppetur Æfi skiott, eins og sogd være Saga fliott, lijda so Lijfsins stundir.

4. Siotiju Ar vor Æfi fær, Atta leingst þegar nædi. Heims Sælu mesta þa hofum vær, Hrygd er þad og Armædi, Hverfur hun skiott, sem oss fliugi fra, Fæstir trua og hrædast þa, þunga Ogn þiñar Brædi.

5. Veit oss ad stunda Vitsku þa, ad verdum vier fra ad falla, Drottiñ til þiña Þiona siaa, sem þig um Naad aakalla, Sedie oss alla þitt sæta Traust, so þig lofum med Hug og Raust gladir um æfi alla.

6. Leingi høfum vier lidid Kvøl, lijt oss nu aptur Herra, gled þu vor Hiörtu og Hugga vel, Hørmung vvra latt þverra, Trwadir þijnir ad þecki hier, þitt Verk, Lijf, Lausn, og hialp þad er, og Heiduriñ Barna þeirra.

7. Himneski Gud og Herra kiær, Hiörd þijna þu nu næda, Þionustu þa sem viñum vær, vilier til þarfar ræda, Kieñing hreina og helgañ Sid, Heims Stiorñ, Riettlæti, Heill og Frid, Gud virdstu hia oss greida.

91. Psalmur.

Ton: Til þijn heilagi Herra Gud.

Hver sem ad treystir hæga Bygd, hædsta Guds skioli undir, i Geymslu Drottiñs og gleymir Hrygd, giefur sig allar stundir, sa talar vid Gud: þu tokst vid mier, treysta vil eg þvi giarnan þier, og uña a allar lundir.

2. Vel mun og Drottiñ vernda þig, fyrir Vielum allra Handa, Þo skadlig Plaagan syni sig, sijst mun þter kuña ad granda, Hañs Vængia skiol so hlijfir hier, i hverri Neyd hañ sendir þier, siñ Skiolld og Sañleiks Anda.

3. Hvad þig a Nootttu hrella vill, hrædast skallt þu þad eigi, Og þo ad fliugi Ørskot ill, yfir a biörtum Degi, Hverke skada þig Myrkra Mein, nie Middegis Plagan nein, sañliga eg þad segi.

4. Og þo ad falli Þusund Lid, þier til vinstri Handar, Og tiju Þusund a hægri Hlid, Hæski þier eingiñ grandar, Omilldra sia munt Synda

Gialld

Giallð, sarliga Hefnd og skadligt hallð, þa kvelia illir Andar.

5. Af þvi þu treyster efunarlaust, uppa Drottins Milldi, Athvarfið þitt og einka traust, er undir hans Hlyfdar skylldi, hverke snertir þig Hefndin su, Heimili þitt eda Born nie Hiw, þad allt han vernda villdi.

6. Englum sijnum han setti Bod, ad siaa til þijn og leida, a Vegum þijnum þier veita stod, og venda ollu til greida, Peir bera þig hægt a Hondum sijn, so hverge naair þu Fæti þijn, aa minsta Steini ad meida.

7. Po yfergangir þu Orma þa, er Eytri bliesu ad Vanda, Fottroda skalltu skadlaust þa, þeir skulu þier eingver granda, Drekar og Lion med Grimdar grein, giora þier alldrei nockurt Mein, ef stodugur villtu standa.

8. Af þvi han laangar miog til mijn, og mitt Nafn giorla kiendi, skal eg han leysa af skada og Pijn, og skijla med verndar Hendi, Bænheyra han og Hialpa i Neyd, honum vil eg una sælan Deyd, so Lijfið med Æru endi.

9. Lijfdaga hans eg lengia skal, og laata þa ei brætt þriota, hia mier upp i Himna Sal, han skal Sælu niota, þar syni eg honum mitt Hialpar Raad, med Hiartans Gledi og allri naad, so umbun faai han fliota.

10. A Himni og Jordu Heidur og Dyrd, sie hædstum Fodur ad vanda, hans Syninum liufum lijka skijrd, og Lofgiord allra Handa, æfinlega su

alldrei dvijn, aukist Lofid og Virding þijn, med Heidran Heilags Anda.

103. Psalmur.

GUdi Lof skallt Ønd mijn iña, og hañs Nafni hvad fiñst med mier, sijdst mun hañs Milldi liña, mijn Sæl þad alldrei firnist þier, Lausn veitti Lasta þiña, Lækning Ostyrkvum er, Piñi Eymd vill Umbot viña, Elsku og Myskun tier, hreinañ liet Fognud fiña, og Ærnañ Alldur lier, Valld hañs so vill þier siña, ad vista þig æ hia sier.

2. BRaut sijna Dæd og Doma, og dyrañ Riett oss veitti hañ, Mañ-giæsku Milldin froma, og Myskunar øllum añ. Reidum lætur sier soma, ad sættast vid aumañ Mañ, Hefnd liet ei yfer oss koma, sem Illgiord vor til vañ, Himneskri Nad baud hlioma, hvar sem siñ Otta fañ, Eins fiærri sem Heims Alfur hlioma, oss skildi vid Synda Bañ.

3. Anda Fodurs mest mædir, mein sem ad lijda Bornin smæ, eins hefur Gud Huggiædi, vid hvern sem hañs er Otti hia, Veit Mætt og mañ legt Ædi, Molldu komid fra, þvilijkt sem Lauf edur Sædi, þo lystugt þyki ad siæ, fellur og fykur bædi, so fiñast hverge ma, leikur so lijf a Prædi, ei læn-gri Æfe a.

4. UR stad mun ein alleina, 'alldrei færast Drottins Nad, Gud-hræddir hellst þad reina, sem ad hañs Ordi feingu gæd, Hañs Valld fær ei Hindran neina, Himni rædur og Læd, Einglar

og

og Hirdin hreina, heidra þañ Gud med Dærd, Verk hañs og ſaña Sveina, ſiœum þau hyllaſt Raad, Mijn Ønd ſkal giarnan greina, Gudi Lof i hveriuni ſtad.

Sami Pſalmur, med ødrum Hætti

wtlagdur. Ma ſyngia ſo ſem, O! Gud miñ Herra aumka mig.

GUD þiñ og Herra eiñ yfir allt, Ønd mijn dyrka og heidra ſkallt, Allt hvad eg med mier heſi, Helgaſta Nafn hañs loſi, BRegdaſt lœt alldrei ondin mijn, ad loſir Gud um Æfi þijn, Allt gott ſem hañ þier ſyner, ſo miñſt ad alldrei tynir, ANDAR Sœr þijn øll heſur grædt, Angur og Mædu þijna bœtt, Krynir þig med Myſkun og Hlijf, Milldiliga frelſar þitt Lijf, UR Eymd og ollum voda.

2. PO Raad Maña þig mædi þrœtt, Muñ þiñ og Hiarta giordu kœtt, Æſka þijn endur ny eſt, ſem Arnar Alldur drygeſt, LAſt og mædu ſem lijda hier, Lijkn og Dom Gud þeim øllum ſier, Sañañ Veg Moyſi ſyndi, ſijn Verk Jſrael kiendi, Kroptuga Myſkun heſur hañ, hañs Raad vid eingvañ bregdaſt kañ, Polinmædi hañs mykel er, meſta Giœſku oſſ veitir hier, SON ſiñ oſſ aumum ſendi.

3. BYStur er hañ ei alla tijd, nie æfinliga Lund hañs ſtrijd, vægd vorum Syndum ſynir, Sakada oſſ ei pijnir, Klaara Raad ſyna ſendir hañ, ſo yfir hvern Gudhræddañ Mañ, ſem Himiñ upp fra Folldu, flœrri er i Verolldu, UPpgon-

gu aattir Vestre fra, ollu leingra sem meigum siaa, eins liet vera hans Myskun milld, miog fiærre oss alla vora Skulld, YFENtrodslur og Synder.

4. ALLT eins sem Fadirinn Astargiarn, aumkar af Hiarta sialfs sijns Barn, Myskun Drottins so mædist, til milldi þeim hann hrædist, Honum vortEdli auglioist er, a þad minnist, Molld erum vier vid Gras lijkist Lijfs Somi, liomar sem Folldar Blomi, LAgdist þar strijdur Stormur a, stadist gat ecki Reynslu þa, aan Dvalar hvarf og eyddist þad, so einginn fann þess sama stad, DOM Guds ad allt Folk hrædist.

5. KYNr og stodug er endalaust, adstod Drottins og Naadin traust, yfir þeim ollum Monnum, sem ottast hann af Hug sonnum, Kiemur a þeirra Barna born, Blessun Riettlætis Naadargiorn, sem hans Saattmaala hielldu, Herrans Bod stunda villdu, J Himnenum Haasæti sitt, Herrann tilbio og hefur prydt, Hans Rijki yfir ollum er, a Himnum og Jardrijki hier, Ualld hans stiornar aan enda.

6. Umm Drottinn syngid oll hans Hiord, ædstu Virdingu Lof og Dyrd, Englar sem Ord hans giorid, og Bodskap Guds framberid, Drottinn lofid og heidrid hædst, Herskarar hans, og Velldid stædst, hier sem Pionar hans heitid, og Herrans Vilia veitid, Ætijd lofid Gud eilijfann, allar Skiepnur sem giordi hann, i hverium stad og Heimsins aatt, sem heyrir til hans Stiorn og Maatt, MJn Saal Drottni Lof syngi.

112. Psalmur.

Má syngia so sem, Sæll er sa mañ.

Af Hiarta ollu eg Heidra Gud, i Heilagra Fund og Raadi, Vegleg eru hañs Verk og Bod, vel giediast þeim þar ad gaadi, Riettlæti hañs ei riusast kañ, reyniſt þad allt sem setti hañ, liuft og lofsamligt bædi.

2. Myskunsamur og milldur gaf, Miñing Dasemda siña, Saattmaala bregdur alldrei af, Astmeñ liet Fædu fiña, Kuñgiora liet hañ Kristnum Lyd, Krapt þañ sem giordi fordum tijd, ad eignust Arf Heidiña.

3. Drottiñs Handa oll Dyrdar Verk, med Dom og Sañleik gillda, Hañs bod oll saman eru merk, obrygdul uñ Allder Allda, Fremiast þau jafnt med fastri Trw, Folki sijnu ad senda nw, Saattmaala siñ vill hallda.

4. Nafn Guds Heilagt er Hrædiligt, hver mañ þvi skylldi uña, Upphaf Vitsku er ecki sliikt, sem Otta Guds ad kuña, Merkiligast þad Mañvit er, mun hvers sem eptir breitir sier, Lofstyr alldreigi liña.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd etc.

121. Psalmur.

Ton: Gud Myskuni nu ollum.

Anda eg mijnum og Augum leit, a Gud i Hædir Himna, hvadan eg Lausn og Hialp mier veit, i hveriu Siñi koma, Af herra þeim kom mier Hialp

og Boot, sem Himiñ og Verølld giørdi, ei lætur hañ miñ falla Foot, Frelsari miñ ad verdi, Svefn hygg eg honum ei fordi.

2. Sia hañ vakir eñ sefur sijst, sijna geymandi Christni, Drottiñ sialfur þig verndar vijst, vid allri Neyd og Freistni, Gud sie Hond þiñi hægri skiool, ad Hag þiñ a Lucku Degi, Audlegdar breñi alldrei Sool, Eymd Tungls og nijsta eigi, um Nott Motgangs þig megi.

3. Herra Gud Fadir bliijfd þijn sie, ad hitti þig eingin Pijna, Guds Son Jesus vor Grædare, geymi hañ Sæælu þijna. Helgañ Anda eg uñ þad bid, Jñgang þier þeñañ giefi, ad eignist Guds Nææd og Andar Frid, wtgang sem Fromum hæfir, nu og uñ alla Æfi, Amen.

124. Psalmur.

Være nu Gud oss ecki hiaa, Odruvijs wtlagdur.

Ef Gud er oss ei sialfur hia, Ovina Fiandskap mooti, Og Hag vorn vill af Himni sia, Hugg-un so alldrei þrioti, Ef bliifir hañ ei Jsrael, vid Ovina Svikum Heipt og Kvol, Hialp vor þa oll er wti.

2. Adburdir Mañа, Afl og Viel, alldrei skulu oss hræda, Herrañ situr a Himna Stol, hægli ga kañ þeim eyda. Hyggi þeir Raad sijn haglig miog, hañ gengur þa uñ añan Veg, Eiñ ma þvi øllu Raada.

3. Peir geysast fast og flijta sier, sem fegnir vill-

du oss eta, oss ad deyda þeim Agiernd er, alldrei ad Gudi giæta, sem Siafar Bylgiur briotast a, bæ‐di Lijsi og Saal þeir villdu na, Gud laati oss Mysk‐un mæta.

4. Sem Villu Moñum oss vilia Hel, i vort Blod þyrster sækia, þo kalla þeir sig Christna vel, Kieñing Guds laatast rækia, Vijsliga eitt siñ vaknar þu, veitir þeim Hefnd sem Nafn þitt nu, til Skiols synum Skiemdum flækia.

6. Gyn sitt þenia med grimdar Mod, granda oss hafa i Huga, Pock Dyrd og Lofgiord þier sie Gud, þeirra Ost kañ ei duga, Lietst þeirra Snoru bresta bratt, Brogd og Flaærdi falla i smaatt, þier viñst þa ad yferbuga.

6. Herra vor Gud og Huggun stædst, Hialp‐arlausum vill siña, Naadar dyrum er alldrei læst, ei kañ þig Mañvit siña, þad segir: eingin Hialp sie oss, þa erum vier lagdir undir Kross, þo leitum Lijkna þiña.

7. Ovine alla hefur i Hond, med Hug og maatt þeirra ollum, þeirra Brogd eru þier ei leynd, þyrm oss ad eigi follum, Mañvitid Trwñi moti bryst, med okomnu sig vill hugga sijst, um Adstod þvi a þig kollum.

8. Himiñ og Jordu hefur þu giort, Herra þijn Vernd vor giæti, Laattu þitt Lios oss lysa skiært, ad Skyn vort tendre og kiæti, J hreiñi Ast og helgri Trw, halldist oss jafnan Giæfa su, Heim‐ur hafi sijn Læti.

127. Psalmur.

Ton. Sæll er sa Mañ, sem.

Nema Gud byggi Bæe og Hws, og betri þad allt og prydi, giefi og Blessan Giæsku sws, med Grooda og Friosgan skrijdi, Fyrir øll vor Raad, Armod og Gied, ef Guds Hylle fæst eigi med, til einskis er vort Smijdi.

2. Nema Gud byggi Borg og Land, Bygging, og Portin strøngu, og giefi til sijna Guddoms Raad, ad giæta þess fra røngu, Utan hañs Giæska giefi til Frid, þo gangi Vakt med brynjad Lid, þad verdur allt ad øngvu.

3. Til einskis er arla upp ad stäz, og a Kvølld fram ad þreyta, J vantru eiñi verda so, Vistar med Hrygd ad neyta, Þeim sem GUD ottast giefst vel Braud, gagnsamliga an allri Naud, Sofendum vill Gud veita.

4. Avøxtur Kvidar og vor Børn, er og so Giøf vors Herra, hañ vill yfir þeim hallda Vørn, og hindra fra þvi verra, Giefur þeim Blessan Guds Son mætur, og giorir þad liost hañ ecki lætur, þeirra Atviñu þverra.

5. Ørvar margar og oñur Skot, eru i Kapp- ans Hendi, Hañ vill skiota og hafa af not, hvert hañ þaug fra sier sendi, Lijka vill Gud ad Madur og Mær, i Hiwskap fiñist fyrr og nær, so hañ þeim eiñ umvendi.

6. Gott er þeim Mañi sem Gud vill mørg, goodsøm Ungmeñi veita, Vid Ovini sijna a Tunt

þog

og Torg, truliga mœ hañ þreyta, Talar vid þa fyrer Turn og Port, a Tign og Heidre hañ fær ei skort, ef vill hañ eptir leita.

7. Dyrd Gudi Fodur og Syni sie, sungin og heilogum Anda. Blessan hañs voru biargi Fie, Bæia geymir og Landa, Esli hañ vora Ast og Tru, Almœttug virdist Verndin su, i hvert siñ hia oss standa.

128. Psalmur.

Sæll ertu, sem þiñ Gud, i Sañleik ottast, Gak fram hañs giorvoll Bod, sem glögt nu vottast.

2. Þu munt og þiña neyta Prisleiks Verka; Sæll ertu so mun þier veitast sæmdin sterka.

3. Þijn Hwsfrw þijna Bygd, skal þañ veg sedia, sem Vijntries vœnust Dygd, kañ virda gledia.

4. Þitt Bord umbergis þa, ad synir sitia, sem Vidsmiörs Vidur sa, er vel mœ nytia.

5. Sie, hier þa Sœmdir sœ, i siñi veru, Guds Otta ef girnast a, þeir giptir eru.

6. Signi þig sialfur Gud, af Sions Velldi, so ad Jerusalem, med Heidri halldi.

7. Og þu munt eiñin Born, sia Barna þiña, og Israels œgiœt Vörn, ad Frid mun siña.

Sami Psalmur, odruvijs, med somu Nootum.

Kristiñs þad eitt mun Mañs, mest Audlegd vera, Og Lijfi hryggvu hañs, hellst Blessan bera.

2. Eilijfañ ad ottast Gud, og honum uña, hañs jafnan heilog Bod, hallda og kuñ :,.

3. Handbiorg þier Fæðu fær, tullrar ad niota, Sañri þu Sælu nær, Sæmd muntu hliota.

4. Hwssens Upphelldi sie, Holl egin Kviña, sem gott Vijnvidar Trie, var Kvista siña.

5. Allt Bord þitt uñ i hrijng, eins sitie Syner; Eik Vidsmiors og uñ krijng, Ungvidir klienir.

6. Hwanda Blessan su, bregdst alldrei neinum, Eiñ Gud sem ottast þu, af huga hreinum.

7. Veiti þier giæfu Gud, Grandi vid vardi, Af Sion alla Tijd, og Grida Gardi.

8. Audlegdar Elli med, uñi þier giarna, Ad fengir Syni sied, sijdan Born Barna.

9. Folk Guds wr Færi leidt, Frid halldi lengi, Godswsir aller eitt, Amen Meñ syngi.

143. Psalmur.

Heyr mijna Bæn Gud Herra miñ, og harma miña giætir, sia þu mig fyrir Sañleik þiñ, og sialfs þijns dyrst Riettlæti, Vid Pion þiñ gack þu ecki i Dom, eingin Mañeskia fiñst þa from, ef þijnum Alitum mætir.

2. Ovinir mæda mijna Saal, mitt Lijf til Jardar troda, Setia i diña Sorg og Kvol, sem Meñ wr Heimi dauda, Miñ Anda pijner Angur strijdt, i mijnu Briosti Hiartad mitt, hardar Hugraunir mæda.

3. Opt miñist eg uñlidna Tijd, a Daudir þijnar stunda, Eg segi fyrir ollum Lyd, af Verkum þiña

þiña Handa, Til þijn twibreidi eg mijna Hond, epter þier þyrstir mijna Ond, Eins og Jordu þurrlenda.

4. Herra ǽandvalar heyr mig nu, Hug miñ lyr þungur Tregi, fyrir mier Andlit ei felir þu, ad Framlidnum lijkist eigi, ǽrla vil þiggia þijna Nǽd, þu ert mijn Von, þvi kieñ mier Rǽd, ad hallda þier þeckum vegi.

5. Ætijd lǽngar mig eptir þier, Eilijfi Gud þig beidi, Fly eg til þijn ad fordir mier, Fiandmaña miña Reidi, Ad giora þiñ vilia gief mier skyn, Gud miñ ert þu, sǽll Andi þiñ, a riettañ Veg mig leidi.

6. Endurnǽr mig fyrir Nafn þitt Gud, Neyd miñi gief þu Bata, Fyrir þitt Riettlǽti þess eg bid, þeim verier sem mig hata, Af Giǽsku þiñi afmǽ þa, alla sem mijna Sǽlu þiǽ, þvi Þion þiñ eg mig jǽta.

Fodur Syni og Anda sie, ǽdst Dyrd, etc.

146. Psalmur.

Ton. Værinu Gud oss ecki hia.

Lofgiord og Heidur Ond mijn a, einum Gudi ad jǽta, Vegsemd, Drottne sem viñast ma, veita i allañ mǽta, Æ jafnan skal mijn Æfe long, eilijfum Gudi sǽtañ Song, med Fognudi framí lǽta.

2. Hafe þier ecki Hug nie Traust, Heims a Voldugum Moñum, Mañaña Sona Lid er laust, litlu orkandi ad soñu, Hverfur hañs An-

di honum fra, hnijgur i sijna Hvijlu þa, Rææd hañs vier fallin siñum.

3. Sa mun ovallta Sælu fa, soñum Gudi kañ trua, fulla Von honum festir a, fra Drottni vill ei snua. Sa Himiñ Jord og hier med Sio, hefur skapad med Ordi þo, og allt þad þau yfir bwa.

4. Trufastur framar øllum er, alldrei kañ bregdast þetta, Ofsooktum veitir Adstod hier, ojofnud kañ ad rietta, Faangada leysir Fiotrum af, Fagnadar Sion þeim blindu gaf, Hungradá hañ mun metta.

5. Uppreisn og Hialp er Herrañ þeim, Hernadar O-olld mæta, Raadvandra Mgña hier um Heim, hañ vill med Milldi giæta, Utlendingum er Adstod best, Umsion Munadarlausra mest, Eckna vill Anaud bæta.

6. O-raadvondum øllum kañ, Ossa þeirra ad giallda, Abwd raangre so eydir hañ, ei megna moti hallda, Christnina verndar Kongur sa, Krapt hvers og Rijki ei endast ma, Eiñ Gud um Allder Allda.

Hædstum Fodur sie heidur og Magt, hañs Syni og Helgum Anda ꝛc.

37. Psalmur.

Med Ton: Til þijn heilagi Herra.

Gjrem þig alldrei þa Gudlausir, Giæfu og Metnad hliota, Varast skallt þu ad ofundir, Illvirkia Luckulu sliota, Eins sem snart visnar

Grasid

Grasid græn̄t, giædi strax misser Laufid vænt, aan dvalar einskis niota.

2. Vona a Gud, og vel þier breyt, Vert kyrr, med Sæmd þig nærir. A Drottni sie þijn hugsan heit, Hiarta þijns Osk þier færir, J Valld hañs fel þu Vegiñ þiñ, voga a hañ i hvert eitt siñ, Hañs Naad þig Holpiñ giorir.

3. Riettlæti þitt sem Liosid biart, Lioma siñ missir eigi, Sañindi þijn mun syna snart, samjafnast midium Degi, Lwt þu Drottni og leita hañs, laat þig ei styggia Audnu Mañs, sem fylgir vondum vegi.

4. Sia vid Reidi og saarri Heypt, syndga þig ei med Brædi. Þvi illum verdur wt af steipt, Erfa Fromer Lands Giædi, Stund sijdar Gudlaus ecki er, ef Virding hañs villt skoda hier, burt svipt sañar þaug bædi.

5. Hreinlyndir erfa Aud og Land, una sier i Frid soñum, Jllgiarn byr fromum Ogn og Grand, yfir þeim gnystir Toñum, Eñ Drottiñ hædsti daarar hañ, Dag hañs vitandi naalægañ, Ohlijfiñ illum Moñum.

6. Hreckvijs dregur wt Sverdid sitt, sækist sokum ad eyda, hañ bender upp siñ Boga strijdt, byr sig froma ad deyda, Sialfs Hiarta stijngur Sverd hañs miott, so mun hañs Bogi bresta fliott, ei vinst auma ad meida.

7. Þad litla sem Riettlaatur a, langt ber af Næktum hiña, Handlegg þrioskra mun Herrañ slaa, Hreinferdugum vill siña, Eign þeirra hefur

 hei-

heilagt Laan, i Hardendum ei lijda Smaan, Alls nægd i sellum sina.

8. Gudlausir meiga glatast brætt, godir faa Æfe laanga Ovinir Guds i þeirra Mætt, eins sem Reykur forganga, Illgiarn tok Laan, eñ allrei gallt, er og goodsws er hiñ ærvallt, fordast Fiegirni raanga.

9. Þeir sem ad blessa biggia Laad, Bolvendur þrijfast eigi, Godsvvsa efter gudleg Raad, gledst vel ad þeirra Vegi, Faai þeir nockurt Fall eda Grand, Frelsar þa Gud med siñi hand, so þeir ei sigrast megi.

10. Eg var ungur, nu Elli hlaut, ei sa eg þad til bæri, ad hreintrwadra Upphelldi þraut, hañs Born þurfandi færi, Hañ gaf og læanar giarnan sitt, goodsws jafnan, þvi reinist hitt, Nægd hia hans Nidium væri.

11. Læt af Illu eñ gior þu gott, giarnan þier þar vid hallder, þvi Drottiñ elskar hreinañ hætt, Helgum sijnum bregst alldrei, Æsinlega vardveiter þa, vonder grimlega falla fra, Vodar fæst þeim margfallder.

12. Lastvarir erfa Landid allt, leingi þar iñi blijfa, Hans Muñur Vitsku mælir sniallt, med Tungu kieñer vijda, Riettlæti Guds og Logmæl hañs, lifer i Hiarta fæmdar Mañs, Braut þess mun Bodum hlyda.

13. Gudlaus situr uñ goodra Ond, girnist i Hel ad leida, ei giefur Gud þa honum i Hond, hañs Dom a þeim mun eyda, Vona a Gud

og

og Veg hañs hallt, vex þa Sæmd þijn, og audgast skallt, Illra sier Eymd og Dauda.

14. Ogudlegañ eg optsiñ sa, Ofdird kuñi hañ nooga, Virding hañs þotti viid og hæ, Vogst hafdi bestu skoga, Eg gieck þar hia og hugdi ad, hañ fañst ecki i nockrum stad. Ein stund ried ollu looga.

15. Hreinskiliñ siert og hallt þig riett, Heill mun þier þad tilbwa, Fargast allir sem fylgia Prett, fra þeim mun Blessun snua, Herrañ er fromra Hialp og Stod, Hlijfd og Styrkur i allri Naud, þeim eflaust a hañ trua.

4. Psalmur.

Med Lag. Til þijn heilagi.

Bænheyr mig Gud þa beidi eg þig, Blessun mijn og Riettlæti, sem i Hormungu huggar mig Heyr mig Eymd mijna bætir, Pier Meñ hvad lengi mig lyti þier, leggist i þad sem eckert er, Alyge ydur kiætir.

2. Merkid ad Drottiñ Astmañ siñ, undarlega hier færer, hvenær sem bid eg Herrañ miñ, heyrir mig vel og nærir, Reidist eñ siæed þo vid Synd, sialfir talid vid ydar Lund, I Hvijlu, hogværd lærid.

3. Offrid Riettlæti alla tijd, a Drottiñ skulud vona, hins spyr margur af Heimsins Lyd, Hver mun oss Giæsku syna; Piñar Asionu laat þu Lios, lioma nu Drottiñ yfer oss, Hugga so Piona þijna.

4. Hier af fagnar mitt Hiartad mest, hinir þa Velferd lofa, Af Korni og Vijni eiga flest, Okvijdiñ skal eg sofa, Oll mijn Von Drottiñ er a þig, Adstod þijn vel stadfestir mig, Vernd og Hialp villt mier giefa.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

73. Psalmur.

Med sama Lag.

Israels Gud er goodur þeim, Girnd Hiartans hafa hreina, Fall horfdist mijnum Fotum tveim, fest gat eg ei gaungu mijna, Ad heimskum var mier Hugraun mest, hia Gudlausum er Lucka best, edlast þeir alla Ofk sijna.

2. Lijfs hæska ei sem adrer sia, eins sem Haller vel standa, Alþijdu Motgang eingvañ fæ, ei mæta Pyngslum Landa, Riett Kristner verda ad reina Kvol, Raunglætum Moñum geingur vel, Brwki vid Lucku blanda.

3. Peirra Ossi mæ þykia Snyld, þar med vilia sig pryda, Forsug er þeirra Feiti gilld, flest verdur þeim ad hlyda, Nijdlega miog ovirda allt, Illyrda, skaña hradt og snialt, Osstærd med ollum þyda.

4. Siñ Muñ i Himiñ setia hætt, sveimar Tungan uñ Jordu, Alþydan flyckist ad þeim brætt, eins sem Votn afrañ keyrdu, Segia: hvad hirdir Gud uñ hiñ, hædsti virdir hañ ecki siñ, slijkt Hard ad Gudi giordu.

5. Sia þar og merk Gudlausañ Lyd, Lucku i Heim

Heim þo hlioti, i Idiuleyse allan Tijd, Eigna og Hefdar nioti, Guds Børn lifa i ørbyrgd hier, og bera Kross a Herdum sier, øll Verølld er þeim i mote.

6. Skal þa wtgiort til einskis sie, ad hafda eg Hiartad hreina? Þvo mier Hendur i Meinlyse, Mædu vard þa ad reina, Um̃ heilan̄ Dagin̄ Hirting leid, hafdi eg ad Morgni stora Neyd, hlaut Frid og Huggun ei neina.

7. Hia mier sagdi mitt Sin̄ed hrætt, son̄ mun þa meining hin̄a, J þvi fordæmdi alla Ætt, wtvøldu Barna þin̄a, Eg hafdi mier i Huga sett, hvernin skyllde eg þad skilia riett, Ofþungt var þad ad fin̄a.

8. Þar til eg gieck i Guds Helgidom, gløgg-va Kien̄ing hans heyrdi, Auglios vard þeirra wt-før tom, um̃ þad mig vissan̄ giørdi, Vallta og hæla biost þeim Braut, brætt hrapa þvi i mestu Þraut, so þeir ad eingvu verdi.

9. Grim̃lega er þeirra Utfør aum, ovart med Swt fra falla, sem sa skiotlega skilst vid Draum, Skiemtun strax missir alla, J hverium stad so Herra liest, hefd þeirra, Mynd og Skrautid mest, i Eymd og Hædung alla.

10. Mitt Hiartad miøg su Man̄raun lyr, Mijn Nyru stack og þiædi, Ad Vitlaus eg telst sem an̄ad Dyr, og Þuss sa einskis gædi, Hia þier er eg þo hveria stund, helldur þu mier vid hægri Hønd, leidir med þijnu Rædi.

11. J Heidur loksins hefur mig, hvad fin̄st svo

gott i Heimi, og Jordu, ad stodi jafnt vid þig, jeg gledst af Elsku þiñe, Ei siñe eg um̃ allt añad hitt, eñ þo Holldid og Liifed mitt, til fulls tijnest og liñi.

12. Sañi Gud ert mitt Sælar Traust, Sæla og Langgiæd eiga, hverier sem vid þig hallda laust, Heill og Nææd missa meiga, Hverjer sem fra þier Hoorast nu, Hefnd og Kvol grim̃a veitir þu, hier og þar æsænlega.

13. Eñ þad mitt Hiarta hyllist Gud, helld mier Gledi eilijfa, eñ mijna Von i allre Neyd, a hönum læt eg blijfa, Ad Dyrd Guds Lof og Dææsemdir, Dagliga ollum byrti hier, medan mig lætur lifa.

Fodur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

7. Psalmur.

Ton. Væri nu Gud oss ecki hia.

AF þier Drottiñ er oll mijn von, af Ovinum mig leysir, Ad grijpi ei mijna Ond sem Lion, ef eingiñ mig vid reysir, Herra miñ hafi eg so breitt, med Hondum mijnum giort oriett, stygt hañ, mig Fridar fijsir.

2. Og hafi eg miñ Motstodumañ, modgad ææn fullra Saka, Sææl mijna þa offæki hañ, svo hana kuñi taka, Til Jardar nidur trodi hañ Lijf, Tign miñi veiti eingva Hlijf, þar til i Dupt kañ þiaka.

3. Herra rijs nu og upphef þig, yfer Ovina Brædi, aptur i Stiett þa iñset mig, i hverri baudst

baudst eg stædi, So til mijn Folkid sasni sier, sø-
kum þess ad viñist mier, aptur koma i hædir.

4. Domari allra Drottiñ er, dæm þu uñ mitt Riettlæti, Akiefd Gudlausra endast hier, Osek-
ur Lidsemd mæti, Hiortun og Nyrun þeckir þu, þvi siert miñ Skiolldur Herra nu, sem prwdsiñ-
adra giæter.

5. Riettur Domari Drottiñ er, Daglega Ogn þvi giesur, Vilie nu Meñ ei siax ad sier, sijnu Sverdi rykt hesur, Boga siñ spent og bwid hañ, banvæn Skeyti ei vanta kañ, handvijs þa Hefn-
in kiemur.

6. Giæt þess hvernin sem Gudlaus Mañ, griñ Rad hefur i Siñi, stora Olucku stofna kañ, stad þo þad eingvañ viñi, Opnadi Grøf og ød-
rum bio, i hana sialfur fellur þo, Svikrædi sijn ad fiñi.

7. Olucka sem hañ ødrum byr, a hañs Høfud mun detta, ofan a Hvirfel honum snyr, hefnd siña Illsku pretta, Herrañs Riettlæti hroosa eg, hañs Nafn losa a allañ veg, og þacka hon-
um þetta.

Fødur Syni og Anda sie, ædst Dyrd, etc.

8. Palmur.

Med sama Lag.

Dassamligt Nafn þitt Drottiñ er, Dyrdlegt uñ Verolld vijda, I Himni Meñ ad þacke þier, þu tilbiost Losgiord frijda, Fyrir Barna

Muñ sem'siuga Briost, so þad Ovinum verdi liost, Mood og Hefnd mætt ei lijda.

2. Hvenær sem eg þijn Handaverk, Himna og Tunglid skoda, og þañ skapadir Stiornum styrk, stoora undran mier boda, Hvad er Madur ad miñist hañs? Mykils þu virdir Soniñ Mañs, veglega villt hañ sida.

3. Fra Augsion Guds og Eingla Hird, Uñ litla stund hañ lætur, sijdañ Krÿner med Sæmd og Dyrd, sa Heidur er ærgiætur, Hañ hefur þu eiñ Herra sett, hver oll þijn Verk ad eignast riett, Allt lietst undir hañs Fætur.

4. Saudi Naut og allt añad Fied, og Dyr sem veida kuñi, Fugla Loptsins og Fiska med, sem fara a Siafar Gruñi, Dasamlegt Nafn þitt Drottiñ er, Dyrd þijn uñ allañ Heimeñ hier, ei verdur sogd med Muñe.

27. Psalmur.

Ton. Nætturan oll og Edlid.

O! Gud þu ert mijn Adstod fliot, Upplysing og Lijfs Kiæti, Allra Mañrauna einka Bot, Offoknum þo eg mæti, Syrgia skal ei, nie siña þvi, slijkt kañ mig alldrei hrella, Ovinirner, sem myia mier, munu sig þar med fella.

2. Herlid þo rijsi moti mier, mun ei þar kuña ad granda, Hop mitt, Tru Von og Traust a þier, tællaust skal jafnan standa, Eins Hlutar Gud, þig giarnan bid, Eg girnest hañ alla Vega, J Hwsi Christs, þar Hlysd er viss, Hoijld fariég æsinlega.

3. Hañs

3. Hañs Musteris, so mætti eg, med Hiartans Glede vitia, Komiñ, a sañañ Vitsku veg, vid hañs Pionustu sitia, Undir Vængium hañs, er viist til sans, Vernd mijn þa Reidin kiemur, Biargi vill ꝏx, mier Bwdstad fꝏx, burt fra Sorgum mig nemur.

4. Hañ mun sañliga hefia mig, af Hønd Ovina miña, Offur besta, Bæn admiuklig, Boz Harma kañ mier viña, Akallid mitt, mun Eyrad þitt, efalaust vel medtaka, Pijns Andlitis til, eg vitia vil, vont kañ mig þa ei saka.

5. Fridar Asian ei fra mier snw, Fꝏrꝏdum Præli þijnum, i Brædi mier ecki burt hrittu, Biorg mijn er hia þier einum, Forlꝏt mig ei, miñ Fader ertu, fyrr mig ei Hendi þiñi, Forelldrarner, foru fra mier, fieckstu Hialp Efi miñi.

6. Vijsa mier Fadir veg þiñ a, vijk miñi Ferd til greida, Ovinum mijnum frels mig fra, fullvel kantu þeim eyda, Von mijn er su, traust Von og Tru, ad tiꝏer Godvilld sañа, Eg mun viist jꝏ, Jesu Dyrd siꝏ, a Jord lifandi Maña, Amen.

117. Psalmur.

Ton. Blijdi Gud Bornum þijnum ei gl.

Lofid Gud, Lofid og hver sem kañ, gior voll Piod, Jꝏ giarnan heidrid hañ, allir meñ um allañ Heim, ætijd hañ prijsi, Dyrd Allsheriar Drottni þeim, Dag hvern auglysi, Af þvi hañs

hañs, ædst Mÿskunsemi, Kyne Mañs, kuñ er i Heimi, Sañleikans, so Trygd ey gleimi, fast og traust i Ast a oss, Eilijfleg, eilijfleg, eilijfleg vist, er Halleluja, Eilijfleg, eilijfleg, eilijfleg vist, er Halleluja.

148. Psalmur.

Ton. Oll Christnin gief ad gaum.

Hier Himnar Hefied Dyrd, ad hun sie Drottni skijrd, Lofid hañ i Upphædum, hroosid hañs Magt og Giædum, Her hañs og Englar all-ir, æ lofi hañ giørvallir.

2. Seg þu lof Solin skiær, sierhver Stiarnan frabær, Lofid skal lysa og greina, lofi hañ Tung-lid hreina, Himnar yfir og undir, allar Lofi hañ stundir.

3. Veglegt þar Vatnasafn, vijdfrægi Drott-ins Nafn, frabær Fegurdar Smidur, fullgiort er hvad hañ bijdur, hans skijckun Takmørk hallda, hañ rædur um̃ Alldir Allda.

4. Hañ lofi Haudrid blijdt, Hvalir og Diupid vijdt, Elldur Hagl og Snior Hvijtur, Udi, Stor-mur sem þijtur, hverier Guds Bodord heyrid, og hañs Skipan so giørid.

5. Hærlsar og hæu Fioll, heidri þier Drottiñ øll, Eykurnar ecki sijdur, og allskins Cedrus vid-ur, Fuglar, Skogdyr, Fienadur, fioldi sem um̃ Jord skrijdur.

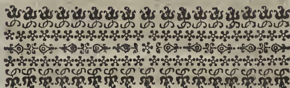
6. Herrar um̃ allañ Heim, Heriñ allur med þeim, þier Hershøfdingiar allir, og so Domendur

sniallir

sniallir, Yngismeñ, Meyar allar, Ungborn og gamlir Kallar.

7. Allt þetta skylldugt skal, med skyrt Lofgiørdar Tal, hañs Nafni heidur greida, Herrañs Lof vijdt vtbreida, allt yfir Himna alla, og Iordina giørvalla.

8. Sijns Lyds upphefur Horn, Hiartans Frelsara vorn, O þier Israels Synir, allir hañs Þionar hinir, Syngid Lof allir saman, sætt Alleluja, Amen.

Fiordi Partur þessarar Psalmabookar, Hefur iñi ad hallda Fimtiju Hugvekiu Psalma, Seira ort hefur Sœlugi S. Sigurdur Jons Son.

Fyrsti Psalmur.

Uñ rietta þeckíng Syndariñar.

Ton. Hallt oss Gud vid þitt hrein.

O Gud heilagi Herra miñ, hefi eg aumur Prællinñ þiñ, Synda Eytur so iñ druckid, eins og Iord Vatni tekur vid.

2. Vijst

2. Vijst er mijn Synd wr maata miog, morg Ung, gomul og sviwirdileg, eñ þijn Reidi sa Elldur er, Oguðligum sem fortærer.

3. Riettlætid allt sem orkad gat, er sem Blod siukrar Kviñu Fat, O! hvad Rangslætid illt og frekt, er þa fyrir þier sviwirdilegt.

4. Liosid medan i Myrkri er, mykla Byrtu þad giefur af sier, eñ þegar Solin a þad skyn, alla misser þad Geysla sijn.

5. Eins er þad margt i Athøfn Mañs, ad aa liti hædsta Domarans, osullkomid og einskis vert, er vier þo meintum heilagt giort.

6. Hvar mun eg aumur frelsi fa? Þo flyia villde eg i Himiniñ Hæ, þa er þar fyrir utañ Ef, er eg so tijdum styggdañ hef.

7. A Jordu er hverge Hæli hier, Herrans Skiepnur þær myia mier, med þvi eg hefi modgad hañ, miñ og þeirra Gud Skaparañ.

8. Asokun Heims er hørd og stoor, Himiñ Lopt, Jord, Vatn, Elldur Sior, Einglar, Samvitska Satan señ, og sialfur Gud klagar vonda Meñ.

9. Hver maa vid slijku reisa Rønd, Riettlætid staar a adra Hønd, þegar allt þetta amar ad, ecki er synt uñ Grida stad.

10. Glæpugum þeim sem girnast Raad, giefur Salomon heilnæmt Raad, i Biargskorum sig feli fliott, flyia vil eg nu þangad skiott.

11. Biargid þad sem hañ segir hier, sialfur Jesus vor Drottiñ er, Skorurnar eru Undir hañs, i þeim er Hælid Syndugs Mañs.

12. Lijffins Uppspretta er þar ein, oll kañ su græda Daudlig Mein, Svala dryck fiñur þyrstur þar, Þvottalaug hiñ sem ohreiñ var.

13. Þar vil eg koma Piædur Præll, þar vil eg felast Jesu sæll, medan Guds Reidi fram hia fer, flŷ eg til þijn þu tak vid mier.

14. Ecki þarf eg ad ottast þar, Áklogun Guds og Skiepnuñar, sa er fra allri Anaud frij, Undum Drottins sem hvijlest i.

15. Herra Jesu miñ Hlijfdar Mwr, hialpa mier ollum Vanda wr, tak mig i þijna opnu Und, og añastu mig i Dauda stund.

Añar Psalm.

Uñ Jdkañ Jdranareñar af Herrans Pijnu, Ton, O! mijn Sæla uppvakna nu.

Siædu og hugleid Sæla mijn, Særa og beyska Jesu Pijn, siædu hañs Mædu megna, Kvalaña stærd og Ofraun af, Hndina upp á Krossi gaf, þad leid hañ þiña vegna.

2. Siædu hier þiña Synda stærd, sia þu hvad myked kosta vard, Sær þijn og Siukdom græda; Gud lijdur sialfur grima Pijn, Gud wthellir hier lijfi sijn, Gud kvelur margskins mæda.

3. O! hvad Banvænligt er þad Sær, þar ecki ert añad til Grædslu stær, eñ Barskierans Blod wr Ædum, O! þa kynia stærd Krankleikans, kostadi Dauda Læknarans, Guds þo a Himna hædum.

4. Pu Christin Saala siaadu hier, Syndiñi svo Gud reidur er, þo hañs Son saatta bædi, Fodur siñ kiærañ fyrir oss, fallna i Synd og Dauðans Bloss, Guds þo ei rienar Reidi.

5. Hañ tok þa a sig Hörund Mañs Helgande so Naatturu hañs, ad Synda Eytri eydi, hañ þa samteingdi Hollded vid, heilagasta sitt Riettlætid, Guds þo ei rienar Reidi.

6. Allt þangad til hañ a sier bar, Illdgiord og Syndir Verralldar, Kvaliñ a Krossi deydi, hañ liet wt pressa Lijf og Blod, ad Leysa og græda Heimsins Piod, Guds þa rienadi Reidi.

7. Hææd Slög, Saar, Brykl, og Heliar Neyd, Hrakning og Smaanir Jesus leid, Blessadur i Böndum þreydi, Fadiriñ leit þa saaru Swt, Saal og Lijf hañs þa Blæddi wt, Guds þa rienade Reidi.

8. Hañ sem heilagur hingad kom, hlaut ad lijda so straangañ Doom, særdur med soddañ hætti, sa sem kiemur med Synd i Heim, sijdan lifer og deyr i þeim, titrandi idrast ætti.

9. Hrædast og skiaalfa Skiepnu ber, Skapara siñ þvi hefur hier, Krossfest og kvalid bædi, Prællñ maa þetta ottast eitt, ad hañ hefur siñ Herra deydt, Synduqur Helgañ hriaadi.

10. Christus lijdande Kvol og Deyd, kallar til vor i siñi Neyd, laatum oss honum hlyda, Syndug Mañeskia siaa þu mig, sañliga hlijt eg fyrir þig, soddan Saklaus ad lijda.

11. Saarir mig eitt og svijdur mest, sie eg og veit

veit ad Piodin flest, mijna Pijn acktar eigi, O⸗ þacklætid sem Almeñt skier, allre Kvol þyngra fellur mier, a mijnum Andlaats Degi.

12. Heyrdu nu soddan Saala mijn, siertu þackláát i JEsu Pijn, med Ast og Jdran heyta, Syndaña Verkum siaadu vid, sær þu ei framar Drottiñ Gud, nie hañ til Reidi reita.

13. Myskunar Fadir Myskun þijn, Myskuni oss fyrir Jesu Pijn, og helgi vor Hiortu kramen, Jesu þijn Bæn og Benia Foss, Bot og Lijfgun sie ollum oss, Amen, O! Jesu, Amen.

3die Psalmur.

Um̃ Avort sañrar Jdranar.

Ton. Sa Frials vid Logmaal.

Syndugi Madur siaa ad þier, Saal þijn so holpin verdi, eilijst Lijf byriar hver sa hier, hreina Jdran sem giorde.

2. Hvar su hin hreina Jdran er, er þar og Kvittun Synda, eñ su Kvittun hun aflar sier, Elsku Guds til Mañkynda.

3. Hvar Guds Ast er og Hylli hañs, hañs Sonur er þar medur, i honum Bot a Misgiord Mañs, Mañs Samviitsku þad gledur.

4. Hvar Samviitskan er glod og good, Guds Ande byr þar iñi, og heiloq Preñing sem Hialpar Piod, med hollri Lijfgiof siñi.

5. Þvi faa þeir allir eilijft Lijf, sem Yferbot Synda viña, Eñ Andar tion og Eymda kijf, Jdrunarlausir fiña.

S 6. Drott⸗

6. Drottiñ þar uppa do a Kross, ad deyia syndin mætti, lꝏtum þvi ecki lifa i oss, Lesti med vondum hætti.

7. Sꝏlar Daudiñ andligur er, Illgiord og Syndin Maña, undan drogum þvi ecki vier, Idrunar Verkid saña.

8. Aumur er sa sem ecki kañ, Illgiordum Bot a viña, sialfañ Gud fra sier fælir hañ, med Fylking Eingla siña.

9. Syndin styggir Guds Anda wt, af Mustere vors Hiarta, eins og Byflugur flyia Braut, ef siña Reykiñ svarta.

10. So sem Gud framar øllum er, eiñ Hlutur sa hiñ besti, eins er og viist i sialfri sier, Syndin vor hiñ sa veste.

11. Nu þo Syndir sem viñum vær, viistiſtorar heita megi, ef Idrun breidist wt yfer þær, Augu Guds sia þær eigi.

12. Med þvi þu safnar Synda Fañs, siifellt og marga Vega, Idrunar taar þiins iñra Mañs, af þvoi þær Dagiega.

13. Gief mier Herra i Hiartad mitt, hreinañ Idrunar Anda, so ad miin Sꝏl af Syndum kvitt, syngi þier Lof æn enda.

Fiordi Psalmur.

Um̃ þad sæta Jesu Nafn.

Ton. Jesus Christus a Krossi var.

O! Jesu Nafn þitt Ilmsætt er, alla Myskun og Frelsi

Frelsi lier, þvi bid eg þig miñ Jesus, vægdu og lijkna veykum mier, og vertu mier Jesu Jesus.

2. O! Hiartans Unun iñ lig, Elsku þiñi bijgarfa mig, girnd mijn og Gledi Jesus, fyrir mier ecki seldu þig, fyrst þu ert Jesu Jesus.

3. Myskunartijmiñ medan er, myskuna þu og lijkna mier, Myskunar Mergdin Jesus, Myskunartijmiñ þegar þver, þa vert þu mier Jesu Jesus.

4. Drijme verdur ecki neitt, i þo Myskunar fængid breitt, mig takir milldi Jesus, Sæla mijn er af Syndum þreitt, siert ockur Jesu Jesus.

5. Oll Sælar Fæda ofþurr er, utan med blandest þad Vidsmior, sem ertu sæti Jesus, sodan Krydd miñi Sælu ber, siert heñi Jesu Jesus.

6. Synda Eytur eg sogid hef, Satan hlydandi vondsku Ref, i þiñi Augsyn Jesus, Trwe eg þo fyrir utan ef, ad ertu mier Jesu Jesus.

7. Uppruna Synd sem erfda eg, æklagar mig og þreyngir miog, i þiñi Augsyn Jesus, þo hun sie stor og svivirdileg, samt ertu mier Jesu Jesus.

8. Fæding og Gietnad fleckar Synd, fordæmanlig er Skiepnu Kynd, i þiñi Augsyn Jesus, þo Saurgun fylgi soddan Mynd, samt ertu mier Jesu Jesus.

9. Satan oss jafnan svikid fær, Syndir Dagliga giorum vær, i þiñi Augsyn Jesus, svivirdiligar þott sieu þær, samt ertu mier Jesu Jesus.

10. Po ad eg Soma svipti mig, samt kan eg ecki ad sneida þig mykilli Mykun Jesus, epter þvi hun er æfenlig, off ertu Jesu Jesus.

11. So sem mier harla hægt var þad, ad hrapa i Eymd og Kvala stad, fra þier frelsariñ Jesus, veit eg so hægt þier viñur ad, vera mier Jesu Jesus.

12. J Lijfi Deyd og Domsins Hrijd, Daglega og uñ allañ tijd, vertu mier veykum Jesus, fyrir þiñ Dauda Fall og Strijd, Frida mig Jesu, Jesus.

13. Minstu ei so a Syndir mijn, ad sialfur gleymer þu Mykun þijn, Heilagi Herra Jesus, Sæ(l)ar Lijfgun og Sadning fijn, siertu mier Jesu Jesus.

14. Ad lifa og deyia Lausnari miñ, Lijka koma fyrir Domiñ þiñ, þori eg þvi miñ Jesus, i þijnu Nafni eg frelsi fiñ, fyrst þu ert Jesu Jesus.

15. O! Jesu fyrir þiñ Unda Foss, alla Kvalning og Deyd a Kross, og Naadar Nafn þitt Jesus, aûast þu Lijfs og lidna oss, Lof sie þier Jesu Jesus.

Fimti Psalmur.

Uñ Trwariñar Jdkun.

Ton: Sæll ertu sem þiñ Gud.

Drottiñ eg aumur er, i Huxun miñi, opt giori eg oriett þier, og Þijnu þiñi.

2. Græt eg þad Godverk mijn, Glæp bæta eigi, so sem Synda Bot þijn, sijst nægiast megi.

3. Lætst eg so leggia a, Lappañ Godverka, For þienan þijna þa, Prautar noog sterka.

4. Hver sem sig heilagañ, hier fundid giæti, hvad þyrfti ad huxa hañ, uñ Herrañs Riettlæti.

5. Undir Naad erum nu, ecki Logmaali, siaum til soddan Trw, Syndin ei brioali.

6. Hætt upp i Himiniñ, heilagi Fader, Syndgad hef eg Sonur þiñ, svivirdilegt þad er.

7. Aumur eg ecki maa, Arfi þiñ heita, vierdstu mier þrioskum þa, Præls Nafn ad veita.

8. Oflug er Syndin su, sem mig vill pijna, laat hana loksins nu, Lijfinu tijna.

9. Holdsins Jll Yferraad, uñ sijdir liñi, og missi Afl og Daad, Andiñ so viñi.

10. Eg hefi Heimskur Mañ, hyllst Satans Ædi, uñ mier ad Ovin hañ, eg sigra nædi.

11. Otta vijst under bio, Ogn Dauda Kijssins, Jlls endir er hañ þo, og Jñgangur Lijssins.

12. Nær Lijfid wti er, oll Meinin þverra, þa mun eg þoknast þier, þu godi Herra.

13. Oll Syndin er þa kvitt, i Himna Sæti, eiñ Gud þvi ertu mitt, einka Riettlæti.

14. Daudañ ei ottast nu, nie Eymdar Kijfid, hædstur ert Herra þu, Heill mijn og Lijfid.

15. Sæl mijn af Syndum kvitt, siaa mun þijn mæti, bodin i Brudkaup þitt, Brwdgumiñ Sæti.

16. Pa reini eg þad og fiñ, ad þu ert mier bædi, Blijdasti Brudgumiñ, og Brullaups Klædi.

17. Eg hefi iklædst þier, a Skijrnar Degi, sa Skrwdi skylir mier, skadar Synd eigi.

18. J skiærum Skrwda þeim, skal eg fram̃ ganga, þa Drottiñ dæmir heim, a Degi stranga.

19. Dyrdar skart skal oss þar, skynandi giera, hvert oss til eilijfdar, audnast ad bera.

20. J saña Sælu Dyrd, señ leid oss Herra, Su Løfgiørd sie þier skiird, sem ei ma þverra, AMEN.

Siøtte Psalmur.

Um̃ Huggun þess Jdranda i Christi Pijnu, Ton, Konung David sem ki.

Allur Syndugs Mañs Somi sañliga folgiñ er, i þvi Frelsariñ frome, ad forsmædur varstu hier, og hrædur þungre Pijn, Daudi þiñ er Lijf Lyda, Lækning og Huggun frijda, Hop mitt og Huggun mijn.

2. Pu eiñ Gud, allra Lyda, eg gat þig modgad vijst, eñ þo aptur ad þijda, orka kuñi eg sijst, eñ fyrir Christi Kross, er oss nu ordiñ Fridur, af þvi þig sialfañ vidur, sættir þu seka oss.

3. Siæ nu þa Særing megna, Sonur þiñ lijda hlaut, fyrirgief þad þess vegna, Prælliñ illur sem braut, Drottiñ Mylkuna mier, Synd mijn er Sandi fleire, samt er þijn Nædin meiri, þviad hun eilijf er.

4. Ef ad eg ecki jæta, Illverk og Synda þræ, þa kañ i eingvañ mæta, Aflausn þeirra ad fæ, eñ ef auglysi þær, sæer svivirdiliga skarta, særande kramid Hiarta, eñ Samvitskan Felmtur fær.

5. Halltu þvi ecki iñi, Ast þiñi Fadir kiær, nie

Naad i Naudsyn miñi, Naadvænd allri mier tær, minstu Myskunar þijn, reidstu mier aumum eigi, af þvi þu hefur sleigid, Son þiñ fyrir Syndir mijn.

6. Hver munu Aums Urrædi, a Reikningskapar tijd, þa señ adsækia bædi, Syndin og Riettlætid, sitt staar a hveria Hlid, undir Andskotans Hreidur, uppi Domariñ reidur, eñ Samvitskan svipt er Frid.

7. Verolld er øll i Loga, umhverfis Maññ þa, hvernin maa hræddur voga, i Herrans Augsyn fram gaa? ei helldur falist fær, Hvad er þa hellst til Naada, hver vill þa Saalu naada, Hvar mun þa Hvijldin vær?

8. Hver er sa eiñ sem heitir Engill hiñs mykla Naads? Aumum vidtoku veitir, Verndariñ Lyds og Lands, JEsus þad eflaust er, milli hañs Hialpar Handa, hræddur mun eg þa standa, hañs Fullting hlijfir mier.

9. Saal mijn þijn god Trw glædist, gled þig og fagna nu, uppa þañ er þu hrædist, okvijdin vona þu, vert ecke ørvæntin, fra þeim sem fyrri fludir, flydu nu a þess Naadir, hañ reinest þier hollur Vin.

10. Miñ Gud eg ma þad jaata, mykel er Syndin mijn, þo er i allañ maata, eñ meiri Naadin þijn, øll mijn von i þier staar, gief þu eg glatist eigi, gief ad þig lofa megi, hier og um eilijf Ar, Amen.

Siöundi Psalmur.

Uñ Hvørt Christi Pijnu.

Ton: Fadir vor sem a Himnum ert.

Pa Herrans Jesu harda Pijn, hugleidi eg med Krapti sijn, ecke̋st þa mijn Trw og efliſt beſt, uñ þad twent ſem mig vardar meſt, Aſt Guds til mijn, og añad hitt. Afbrotin øll eg ſæ vel kvitt.

2. Þegar miñ Herra hieck a Kroſſ, hneigdi ſiñ Muñ ad kyſſa oſſ, Arma wtbreiddi bæda ſeñ, baudſt til ad fadma alla Meñ, hañ lauk upp ſijnum Høndum tveim, ad hialpa og audga oſſ med þeim.

3. Hañ liet þvi opna Sijdu ſijn, ſo þadan ſtreymde Lijf, giof mijn, og ad hans Heita Hiartans Pel, hægra ſie oſſ ad ſkoda vel, hañs Sær eru af Ofraun blæ, Aſt velldur þvi þaug liomar æ.

4. Lætum oſs i hoñs opnu Und, iñganga þvi med gladri Lund, ſkodum hañs heita Hiartans Aaſt, hver oſſ Syndugum alldrei bræſt, i hans Sarum er Nædar Nægd, nóog Endurlauſn og allt Lyns Hægd.

5. Af ſiñ Lijkamans Lijmum hans, lagadi Blod til Syndarans, Høndum, Fotum og Sijdu ſeñ, ſo þad lijfgadi alla Meñ, og þad ſignada ſætra Flood, Syndir þvægi af allri Þiod.

6. Hañ var hrakiñ med þungri Præ, þraſamlega hañ Judar ſlæ, ſlæ þeir Gadda i Hollded hañs, hans Blod wtkreyſte Syndin Mañs, Mañs

Hendur

Hendur Gudi unu a, A honum margskyns Kvelling lær.

7. Hañ strijddi Daudañ hardañ vid, hañ so oss veitti Andlaus Frid, hañ var saksellbur hier a Jord, hañs Born so yrdi saklaus giord, hañ liet sig slaa med Heypt og Foss, hañ so ærklögnñ fyrrti oss.

8. Hañ stundi hætt med Harmakvein, hañ so oss bætti eilijft vein, hañ bar a sijnum Herdum Kross, hañ so Pyngd allri lietti af oss, hañ var deyddur og hrakiñ señ, hañ so lijfgadi alla meñ.

9. So sem þa Vijnber ofþyngd af, alla vega siñ Log wtgaf, eins pressadist vors Herra Holld, hrundi hañs Dreire nidur a Folld, undan Pyngd alls Heims Illgiordar, og Neidi Guds, sem Jesus bar.

10. Soddan Gagn fær þu Saala mijn, af Saarum Jesu og beysku Pijn, Handskrift sem oss var moti mest, med sier hefur a Krossiñ fest, hañs Blod hana af þvodi þar, i Pynghwsi Guds sem ritud var.

11. Vertu þvi gladur mæddi Mañ, Maña Hialp alla Jesus vañ, Ef stoor eru þijn Synda Saar, Saar hañs eru þier Lækning klaar, hañs Blod þad edla Umsal er, sem alla græding veitir þier.

12. Andlært þitt Jesu og þijn Pijn, allra Meina sie Bootin mijn, i Lijfi og Dauda Athvarf allt æfinliga mier vid þig hallt, þu heilög Preñing hyr og blijd, hálldist þitt Lof um allañ tijd, Amen.

Attundi Psalmur.

Um̃ Fullvissu vorrar Saaluhialpar.

Ton: Lifandi Drottin lijkna.

Gled þig mijn Saal og giǽt þu ad, Gudi skapa- ra þijnum, mundu hañs Raad og minst a þad, þa myndadi hañ þig i Leynum, ædur þegar varst eingiñ þu, Umhyggiu bar hañ þijna, egin Mynd hans ert ordin nu, ei kañ hañ þier þvi tijna, hañ añ[illegible]st alla sijna.

2. Nu þo ad vijsu Syndug siert, so Guds Mynd hafer tapad, hañ sem af eingvu gat þig giort, giætur þig Endurskapad, Sa sem þig skop an Syndaflecks, Saurgun þijna kañ bæta, og Illsku root sem i þier vex, alla i burtu ræta, ad þvi skallt giorla giæta.

3. Hia Gudi erum lijkt sem Leyr, Leirpotta Smids i Hendi, um̃ Efi fiñast eingver þeir, sem eru sijn Verk hatandi, skyldi hañ þar til skapa þa, Skiepnu Kynd sijna Mañiñ, Handaverk þaug ad hata og slaa, og hrekia i Diofla Rañiñ, Saal mijn ei þeinktu þañin.

4. Vijst er Skopun og Myndin Mañs, mykid Guds Astar Merki, eñ gior vottast þo elskan hañs af Endurlausnar Verki, Alldrei girnest þu Glotun mijn, godi Hirderiñ Sauda, fyrst ad þu þoldir þunga Pijna, þig gafst i Pijsl og Dauda, til Lijfs og Lausnar Pioda.

5. Sa oss Frid-keypti Foduriñ vid, fullnadar dyru Verdi, añast oss nu og leggur lid, Lijf vort so eingiñ

einginn Kierdi, þetta Tilflugt ei verdur vallt, velldur þvi þad eg seigi, su Naadar Giæfkann gnæfer allt, Gud fyrir Præliñ deye, Sæl mijn þvi efast eigi.

6. Vier erum Gud þijn Oska Born, og Arfar ad Himna Vistum, so elskar þu nu sierhvern vorn, sem Drottinn Jesum Christum, Naad og Uppfylling eilijfs lijfs, oss giefst i Syni þijnum, Uppsprettа Gods og Ending Kijfs, Uppgiof a Synd og Pijnum, gledst eg i Gudi mijnum.

7. Hvernin kañ sa ad hata mig, Helfør mijna sem bætti, og gaf i Daudann sialfañ sig, so ad eg lifa mætti, þo Oviner aller myie mier, mijna Sæl forklagandi, Jesus mitt Hop og Hæli er, Helaun og Lausn fra Grandi, Trw mijn þvi stodug standi.

8. Lof sie þier Fadir fyrr og sijd, fyrir þiñ Soneñ kiæra, og þier Jesu sem leyster Lyd, lijka sie Dyrd og Æra, svo Helgum Anda sama Veg, sañа Vegsemd skal giallda, Pu Eining Preñing Odaudleg, uñ mier þiñ Prijs margfallda, hier og uñ Alldir Allda.

Nijundi Psalmur.

Uñ þad, ad vier skulum elska Gud mest.

Ton: Dreckum af Bruñi Naadar.

Kijs upp riett Christin Saala, Raad holl ad læra, stundlega Hluti Haala, ei haf þu kiæra, eñ þañ ypparsta Goda, elska og stunda skallt, hvers Nægdar Giæfkan frooda, gott iññbindur allt.

2. Uppsprettan alls hins gooda, er hia Drottni, honum ætt Ast ad bioda, so alldrei þrotni,

Skapa-

Skapada Skiepnu neina, skallt ecki elska þu, þvi eingvañ Astar bejna, aptur þier gielldur su.

3. Þeim ættu øllu ad tæra, æstargeingi, er þig hafdj þa kiæra, er þu varst eingiñ, þa hañ til Reidi Reittir, rasandi tijdt og þrætt, Syndsamliga so breittir, samt elskadi hañ þig þætt.

4. Hiartans Unungar Ardur, um̃ instu Reita, og Andar Alldingardur, mæ Elskan heita, hun wtilokar Heimiñ, af Hiarta Mañsins best, Satan og Synda Keimiñ, Sigrar og grædir flest.

5. Hun læsir Diofla Dyki, og Dædir eykur, hædsta Himna Rijki, hun upplijkur, æst er Utvalldra Merki, ecki til Hialpar sein, wt af Elskuñar verki, auglyſist Trwin hrein.

6. Ef Sæ'in elskar eigi, þañ ædsta Gooda, dauda ad soñu segi, og Somasnauda, Yndishægd eingva hefur, og eingin Roligheit, Ugglaust i Syndum sefur, sitt hialpar Rææd ei veit.

7. Gudi þvi ætt ad uña, af øllu Hiarta, eingvar Jdiur kuña, ædra ad skarta, ef þu uppbyriar eigi, ad elska Drottiñ hier, upp fra þeim effsta Degi, ecki veitist þad þier.

8. Sviptu mig Synda Galla, miñ sæti Herra, og hañada Elsku alla, læt i mier þverra, gief ad þier einum uñ, og elski Hiartaklær so ad eg sijdar kuñi, ad siæ þig um̃ eilijf Ar, Amen.

10. Psalm.

Um̃ vora Fridþæging.

Ton. Mitt Hiarta hvar til hryggist þu:

O! hvad mykel er Mÿstkun su, miñ Jesu sem oss veittir þu, Siukdom vorn sialfur barst, fyrir Heimsins Syndir særdur varst, sveid. þier Und eñ Hiartad þitt skarst.

2. O! þaug Vilkior og Byti best, ad barstu Riettlætur Straffid mest, Rænglætur fañ þo Frid, Heilagur tokst þu Hegning vid, hiñ Syndugi fieck þa Grid.

3. Pu tokst a þig þid vesta vort, var þad Syndin sem höfdum giort, þitt besta þu gafst oss, þad var Lijfsid og Lausnar Hnoss, leidstu sialfur Daudañ a Kross.

4. Og nu med þvi þijn Elskan mest, a sig took þad, sem vort var vest, bestu Eign biodum nu, Lijkami vor og Saal er su, soddan Hnoss er giruist þu.

5. Hefder þu ecke Herra trwr, hialpad Rænglatum Dauda wr, og keypt hañ Kvolum fra, þijna Riettlæta furdu far, fundid munder hafa þa.

6. Fadiriñ hefur Hefnst a þier, Hverskyns Syndir sem giordum vier, þvi siest oss Prælum vægd, þad er þier Saal mijn Siñis Hægd, ad Synd er Kvitt, eñ Reidi Guds lægd.

7. Hvernin kantu þa Herra kiær, ad Hefnast a oss fyrir Syndir þær, sem ad þu sialfur barst? Saalin þijn af Sorgum skarst, ad Synd fyrer oss þa giordur varst.

8. Einginn hefur nu Ast nie Vald, a oss ad leggia Hefndar giald, utan einasti hañ, fyrir vor Brot

Brot sem borga vañ, og bwiñ er ad Fridkaupa Mañ.

9. Gled þig mijn Saal vid Sañleik hañs, er Syndugs vill ecki Dauda Mañs, ad eilijfu seger hañ satt, i þeirri Tru þu stødug statt, sterka Trygd hañ vid þig batt.

10. J Guds Metaskaal Myskun er, myklu þyngre þa viktum vier, helldur eñ alls Heims Synd, sierhu alldrei so Saal mijn blind, ad soddan Huggun tapir i Vind.

11. Mundu ad Synd er Mañsins Verk, eñ Myskun Guds þo stendur sterk, er þeirra olijk dæd, Jllgiørd stundleg, eñ eilijf Nad, og osegianlegt Drottiñs Rad.

12. Flÿ eg nu aumur argur Præll, undir Nad þijna Gud miñ sæll, syndu þvi Myskun mier, þig skal lofa og þacka þier, þad a medan Eilijfdin er, Amen.

II. Psalm.

Um̃ Fridar bot fyrer vorar Syndir.

Ton. Hver sem ad reysir hæga Byad.

Milldi Jesu eg miñist nu, Myskunar Bod þitt kiæra, Syndugum giørdir sialfur þu, soddan Ordum ad tæra. Aller sem þiaist þyngsla Pijn, og þreittir erud, komid til mijn, ydur skal endurnæra.

2. Par til giori eg so svara þier, Sañleiksins dyrsti Muñur, syndaña þungi þreynger ad mier, þier er miñ Brestur kuñur, Anddvarpa eg i Eym-

dum mijn, og vil þoi giarnan koma til þijn, lifandi Lijfsins Bruñur.

3. Þungar eru sem ærid Bly, ofmargar mijnar Syndir, erfida eg og þiaist þvi, þessari Byrdi undir, Glæpafullañ eg alldur el, eñ vil þo giarnan deyja vel, Herra mier Huggun sendir.

4. Kom þu miñ Jesu kom til mijn, kom þu med Asian hyrri, þriad eins kañ eg koma til þijn, ad komir þu til mijn fyrri, kom þu og svala mædsdum mier, margskyns Synda eg Okid ber, Endurnær mig Nærd nyrri.

5. Hialpi mier best þijn heilog Ond, Hialpi mier best þiñ Daudi, og Lijkami þiñ sem leid hier Bond, Laugadar Pyslar Bloodi, Saar þijn, Undir og Arnan træ, og allt þad fyrir mig þoldir þu, Hialpi mier Herra godi.

6. Daudi þiñ fañ oss Frelsis hlijf, Frid Lijfgun og Riettlæti, meir mun þa þitt Lifanda Lijf, liena oss allskins Mæti, hvar þijn Miñing i Hiarta var, Herbergiar þu og Lifir þar, Tign er þad soddan Sæti.

7. Gled þig nu Saal mijn, gled þig nu, Gled þig i Drottni þijnum, er obediñ veitti Ast og Tru, Ovina Flocki sijnum, Vina Grætbeidni vill hañ þa, veita giarnan og Myskun tiaa, Hægd er þad Huga mijnum.

8. Þegar þu Hiartans Herra miñ, hiedan giörer mig kalla, leid þu mig þa til Lijfsins iñ, a liomandi Dyrdar Palla, so ad mier hlotnist

Heillir

Heillir þær, ad beyta þig, siat og vera þier nær, og lofa um̃ Eilijfd alla, Amen.

12. Psalm.

Um̃ Art og Eginlegleik san̄rar Trwar.

Ton. O Fadir min̄, eg Prælliñ þin̄.

Upp, upp, mijn Saal, er þier nu mael, ad yfirvega tru þijna, Kraptmykil er, Christo þvi ber, kiærar Packir ad syna, Edla Hlut han̄, in̄ gaf þier han̄, aattu þvi so ad greina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

2. Af Tru þad skier, ad verdum vier, vel in̄plantadir Christe, eins og Vijntrie, visst Meistare, vid grædir lausa Kviste, af Drottni mæx, Lijfs Frioſgun saa, frægri en̄ nockra Gimsteina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

3. Olli Tru sterk, Abels Forn verk, allvel þocknadist Gudi, Drottni so sæt, þikir miøg mætt, Mun̄ Offur þess sem trudi, er þad bæn ein, ofslug og hrein, orkandi Botum Meina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfed og Truna hreina.

4. Enochs tru vañ, ad sa Guds Mañ, upp var numiñ i Hædir, hun so Girnd Mañs, til Himna Rans, Heimsins fra Glisi leidir, Eilijft Lijf þvi, og Ibwd Christi, oss giefst hier nu ad reina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

5. Son̄ Tru þad vañ, Sara gat Mañ, sijnum i Alldurdomi, so gietur Christ, sierhver Saal vijst, sem er pryddSkijrleiks Blomi, Eñ þetta hier, andliga

liga ſkier, effigan vid truar Beyna, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

6. Af Tru þad kom, ad Abraham, Jſaach foorna kuñi, ſialfs Vilie Mañs, er Sææalar hañs, Son ſa hun heitaſt uñi, Andliga i Tru, honum Offra þu, Elſku ſijn þier ei neina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

7. Olli Tru good, Jſraels Piood, yfirgieck Hafſid rauda, ſo komuſt vier, Hættulauſt hier, Heims yfir Sioiñ Nauda, Rahab Frid fañ, frelſaſt ſo Mañ, fyrir Truna alleina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

8. Hrein Tru þad er, þa Hiartad hier, Herrañ medteked gietur, med Aruan hañs, og er til ſans, i honum Trauſtid ſetur, fullviſſum þad, hun fiñi Naad, fyrir Grædarañ Meina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

9. Uppreñur ſu, hin effiga Tru, af andligu Guds Ords Sædi, eins grær ſem Tun, Andiñ og hun, eitt eru þeſſi bædi, Ords Guds er Far, ſem Andañ Feriar, iñ i Hiartad Leid beina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

10. Opt nefnd Tru hier, Andligt Lios er, Upp liomandi Mañs Hiarta, Geyſla þa ber, ſem gieſa af ſier, Godverka ſkynid biarta, hvar þad fattaſt, hana þar braſt, henti þad Bernſku meina, Lof ſie Gud þier, þu lientir mier, Lijfid og Truna hreina.

11. O! miñ Jeſu, mier iñgief þu, andligt Lios Truariñar; Lyſi þad mier, ſo lære eg gior, Leid Saalubialpar miñar, ſo eilijft Lijf, eptir Heims

Kiif, eg mætti faa ad reina, Lof sie Gud þier, þu lientir mier, Liifid og Truna hreina, Amen.

13. Psalm.

Um andligañ Hiwskap Christi og Saalariñar. Ton: Eins og sitt Barn.

Yw þig Saal miin, Bidlar til þijn, Blessadur Gud aan efa, eg vil þig mier, eg vil þig mier, Jesus so tier, jafnan og æ trulofa.

2. Gled þig nu þvi, Gudi þeim i, er giefur þier Brullaups Klædi, og so gloandi Skart, gloandi Skart, girniligt margt, Gullhrijng og allskins Giædi.

3. Flijttu þier þa, Fegurd hañs sia, fagnandi tak vid honum, Brudgumi þiñ, Brudgumi þiñ, med Blomleik siñ, ber laangt af Mañа sonum.

4. Hañ skyn sem Sol, þa Heimsins Hiol, heitast upp lioma kuñe, Dafriidur Sveiñ, Dafriidur Sveiñ, Dyrd Kryndur eiñ, Drypur Naad af hañs Muñi.

5. Athuga þu, þiñ Aumleik nu, og hañs Hatignar Prydi, so veitstu gior, so veitstu gior, hver Sæmd þad er, sier tok hañ þig fyrir Brwdi.

6. Pu varst nakin, þvi var ei Kyn, þyrdir ei iñ ad koma, i Kongsins Sal, i Kongsins Sal, nie koma a tal, vid Christum þiñ Brudguma.

7. Synda Lorfum, siidur þorfum, sialfur hañ þig wr færdi, Silkifat nytt, Silkifat nytt, med Soma prydt, siidañ til Eignar tærdi.

8. Gyllini Armbond, gaf þier a Hond, Gudvef

vef og Brwdkaups Klædi, og Eyrna skart, og Eyrna skart, eñ allt Oþarft, af þvodi sijnu Blodi.

9. Allt hvad hañs er, Otygin hier, Aum Brwdur giefur hañ þetta, Hunang Vidsinior, Hunang Vidsinior, þa Hungur skier, Holld sitt og Blood til Rietta.

10. Ecki neitt slijkt, eda þvilijkt, orkar þu honum ad veita, hellst maa þo daast, hellst maa þo daast, ad Hiartans Ast, sem hefur hañ til þijn heita.

11. O! hvad Saal su sijdar og nu, Sæl og blessud ma heita, soddan Teingd nær, soddan Teingd nær, ad Son Guds kiær, sier vill til Eckta jaata.

12 Trwin a hañ, traustast hun kañ, Teingdir slijkar ad festa, allt hañs Gots er, allt hañs Gots er, eigenlegt þier, Æra og Tignin mesta.

13. O! þu Saal mijn, Uñusta þijn, aastwdliga tak moti, halltu vel Trw, halltu vel Trw, Hoorast ei þu, hañs Vingan so ei þrioti.

14. Þier Jesus kiær, þad Pockum vær, þu i Teingd oss ert komiñ, leid þu oss iñ, leid þu oss iñ, Lijfgiafari miñ, i Lambsins Brwdkaup, Amen.

14. Psalm.

Um Christi daasamliga Mañdoms tekning. Ton: Ofan af Himnum hier.

Laatum oss nu mijn Liufust Born, litla Stund hepta huga vorn, þessu stundligu Starfi fra, stunda og þeinkia Andlegt aa.

2. Hiartans Augun þa hefium fyrst, hiedan

og uppa Jesum Christ, athugandi hver Ast hañs var, og Leyndardom hañs Fædingar.

3. Hañ stie nidur i Holldid vort, hañ so oss feingi Guds Born giort, Heilog Fæding og Holldgan hañs, hreinsar og bætir Saurgun mañs.

4. J Tijd Fridsama Augusti, oss villdi Jesus fædast þvi, so ad hañ fengi sett til sañs, Sætt og Frid milli Guds og Mañs.

5. Hañ fæddist þvi af hreiñi Mey, hañ syndi þad hañ kyñi ei, Andlega ad fædast utan þar, Osaurgad Mañsins Hiartad var:

6. Otigner fæ þañ Fognud fyrst, Fæding Christi þeim bodadist, þvi honum best þeir þocknast hier, sem þykiast i Hiortum Dalitler.

7. Einglar boda fyrst Fognud þañ, Fiærhirdurum, þvi sialfur hañ, Sælnaña Hirder sañur er, sem beinir Veg þeim villtur fer.

8. Med Fiærhirdurum forum af stad, fæddum Jesu nu leitum ad, J Bethlem (þad Braudshws er) Barnid i Reifum siñum vier.

9. J Jotu liggur Sveiñiñ sa, Sofnud Guds Barna þyda mæ, heilog Ritning er riett til sañs, Reifarnir þessa Guds og Mañs.

10. Mykel og stor er Myskun su, mier aumum veitter Jesus þu, þa ecki komst eg upp til þijn, ofan stiest þu hijngad til mijn.

11. O! hvad furdanlegt er þad Raad, sem uppa sañ þijn Vijsdoms Raad, ad Myskun er nu æ-sætt vid, allra stræangasta Riettlætid.

12. Hreinsi nu best mitt Hiartans Hws, Heilog þijn

þijn Fæding miñ Jesus, gack sijdañ iñ til Gystingar, Gud-velkomiñ ad hvijlast þar.

13. Allir samsyngi Engla Hird, i Uppbædum sie Gudi Dyrd, A Jordu Fridur eiñin sie, og Moñunum godur Vilie, Amen.

15. Psalm.

Um Avext Christi Mañdoms.

Ton. Til þijn Heilagi Herra G.

Eg boda ydur Engill tier, æriñ Fognud til Handa, Saal mijn þu hefur Huggun hier, Hrædslu lææt þier ei granda, Fagnandi tak vid Fæding hañs, sem forbetrad hefur Raadid Mañs, Lijfgad og leyst wr Vanda.

2. Osser skrifad ad Oliu kvist; j Orkina Dwfan bæri, audsynandi so Folki fyrst, Floodid nu þurrda væri, eins hefur Jesus fært oss Frid, af Fodursins Hendi Saatt og Grid, Eñ Reidi hañs ruñin væri.

3. Oss hefur Jesus Elskad heitt, ad eilijfu samteingiandi, Guddoms og Mañdoms Art i eitt, oslijtanlegu Bandi, hvernin mun þvi hañs mysktun þa, Mañiñ gieta sier slitid fra, Holld sitt og Blod hatandi.

4. Pañ Leyndardom uñ Holldgan hañs, hver mun wtskyra kuña, Loflig Hættign vid Læging Mañs, liet sig samteingiast nuña, Hvad er dyrdlegra helldur eñ hañ, hvad er slæmra eñ tijndur Mañ? þo vill Gud þessum uña.

5. Ogrijpanligur Gud var þad, giordi Mañ-

 skiepnan

skiepnan reita, þo var hun sig i eingvu ad, epter Sattum ad leita, þa kiæddist heñar Holldi hañ, Heimiñ sætte vid sig sialfañ, Frid og Vægd siws ad veita.

6. O! hvad su Skulld vár ofur stor, sattum vier Gudi ad greida? Jesus Blessadur Brodir vor, j Borgun liet sig deyda, fyrir oss greiddi fulla Boot, feigins Hendi took hiñ a mot, greidur til Lijfs ad leida.

7. Herrañ skoop Mañsins Holld og Bein, helld eg þad Dasemd saña, þo gnæfir þessi Giæskan ein, hañ gaf sig til Lausnar Maña, J Adam er Meinleysid mist, meira giefst nu fyrir Jesum Christ, Rietlæti og Holl Himnaña.

8. Saal mijn af Alwd þacka þu, þijnum Drottni Skapara, Lausnara vorum lijka nu, til Lijfsins vlll hañ þig spara, Gudi sie Lof i allre ætt, Einum og Preñum sungid hatt, Amen þar eg tilsvara, Amen.

16. Psalm.

Um andlega Endurnæring Gudhræddra. Ton. Giæskurijkasti Græðari m.

Gitt Giestabod miøg mykid þo, Milldur og rijkur Gud til bio, Hungradir hellst þess neyta, Syndaña Angur sem Mañ skier, Saalar Hungur þad audligt er, Sadning mat hrein Trw heita, Maña, Piod þa, Engla Braud, þad eyddi Naud, a Eydisi ollum, Setara bijdst nu Svongum ollum.

2. Kræsilig Maaltijd kallast mat, Kriddud Fæda

da er Bordia, Hungrud Børn heyrid þetta, Ilmandi Rietti etid nu, Aflausn Synda og Naad Guds tru, svanga mæ soddan metta, Jesus, Fridsins, Botin Kijfs, er Braudid Lijfsins, best ad neita, af Drasi fullir ei um̄ þad Feyta.

3. Þeir Meñ sem hefdu fest sier Fliod, forsmæ-du þetta Giestabot, og villdu ecki koma, skijrlijfar Meyar þærdu þad, þvi sig hofdu ei samlagad, Satans illum Osoma, siæ þu, Sæl nu, Herra þijnum Hlydni sijn, eñ hooraſt eigi, svo iñleidi hañ þig og Eckta megi.

4. Jesus Christus Andlegur er, Eliseus sem vitnum vier, alhægt sie allt ad viña, Sætleikans Vidsmiør Himneskt hañ, hella i tomu Kierin kañ, hvar þau mæ fæ og fiña, Eins skier, oss hier, æst a Christ, þar iñhellist, i allra Siñi, sem Elskan til Heimsins byr eingin iñi.

5. Syndugir Meñ i Sodoma, sagda Mæltijd ei girntust a, eñ þo Loth opt þeim bydi, Himneskur Elldur epter þad, uppbrendi Folk og dreckti Stad, eingin von var a Fridi, eins mæ, eñ siæ, Drottins Reidi, eilijf eyder, allra Geingi, sem Brwdkaup hañs Forsma, eñ bodnir lengi.

6. O-gagn stormykid er þad Piod, ef forsmæ þetta Giestabod, vijst er sa vesæll Lydur, eilijft Hungur og Ovilld strijd, yfir þa kiemur fyrr og sijd, alldrei þeim optar bydur, miøg blind, Mañkynd, su mæ heita, sem vill neita, soddan Vistum, og hirder ei þiggia Herrañ Christum.

7. Gud hefur Mæta añañ eñ, i sitt Heimbod

ad kalla Meñ, iñra þad oss vid viijkur, Hugskots Dyrnar þa hañ a knyr, heilögum Panka til vor sniir, sœll er þa sa uppliijkur, Hier ma, hver siaa, ef Huxun good, i Hyggiu stood, med helga Parta, Drottiñ þa klappar a Dyr þess Hiarta.

8. Athuga soddan aumur Mañ, upplœttu strax þa kallar hañ, œdur eñ a burt viijkur, Añars situr hañ eiñin kyrr, er þu klappar a Nœdar Dyr, og þeim ecki upplykur, ef þier, ad ber, Godañ Vilia, Guds þad skilier, Giœskumilldi, og Neysta hañs Astar sem nœrast skylldi.

9. Astarneystiñ er Ande hañs, er alast skal so i Briosti Mañs, ad breñande Blossi verdi, wt slocktu Madur alldrei hañ, ecki briot helldur Guds þijns Rañ, so rycki ei Reidi-Sverdi Hiartad, er þitt þad, hans Mustere, hvert oss bæri, hreint ad vanda, og Herbergia siidan þañ helga Anda.

10. Sia þu til med mier sañi Gud, so eg kuñi þitt Giestabod, giarnan med Pockum þiggia, Hiarta mitt er nu opid þier, œtiid velkomiñ siertu mier, ei vil þig a burt styggia, Saal mijn, sie þijn, Brudur tru, sem bwiñ ert þu, til Brwdkaups kalla, lœt hana sia þig uñ eiliifd alla, AMEN.

17. Psalm.

Um Avoxt Skiirnariñar.

Ton: JEsus Christus a Krossi var.

Hygg þu ad Saal mijn hvad þad er, i heilagri Skiirn

Skijrn Gud veitti hier, eru þad Andleg giædi, Saurgun sem fyrer Fæding ber, fargar og helgar bædi.

2. Skijrnin þvi ollu orka kañ, aptur ad nyu fædist Mañ viist fyrir Vatn og Anda, Ofka barn Drottins er þa hañ, Arfe til Gotz og Landa.

3. Andi Guds fordum olli þvi ad Lijfs hræring kom Votnin i, So skiedur i Skijrniñi, hañ gior ir hun sie hrein og ny, helgud af Nærvist siñi.

4. Allir þeir Christo i klædast, i Skijrniñi sem Tru ei brast, þvegnir i þessu Floodi, hverra Skrudi so hvijtfægast, i Heilogu Lambsins Bloodi.

5. A Jerusalems Vollum var, Vatns Dyki allskins Lækningar, þa Engill Guds þad hrærdi, þessa Skijrn vora þad tæknar, þvi ossꝫ Synda Bot færdi.

6. Foornaña Blood var þvegid þa, i þessu Dyke Bethesda, so þvæst Christi Blods Kraptur, eiñen ofan i vorn Vatnssa, vel hreinir fæduust aptur.

7. Heilagur Ande ofan fer, i Vatnsfæriñ þa skijrunst vier, sialfur þar saman hrærir, Bloded Christi vid Vatnid hier, vorri Saurgun fortærir.

8. Pharao med siñ Hrausta Her, i Hafinu Rauda dreckti sier, J vorri Skijrn so skiedur, Adam Gamli deyr eiñin hier, ollum Synda Hoop medur.

9. Su Laug var Glersior þessi þa, þañ Johañes i Anda sæ, giegnum Skijrn skynaj kuña,

Riettlætis Geyslar Herrans hær, i Hiortun og Sælir Mana.

10. Ezechiels þad Vitrun var, Vatn af Musteri framflaut þar, gaf Lijf og Græding sana, kan so Skijrnar Flood Christninar, Kæmid hreinsa Syndana.

11. J Skijrninni eru allir Menn, af andlegu Meini grædir senn, er þvi vel adgiætande, ad vær ei Syndgum aptur enn, so anad verra hendi.

12. Christi Riettlæti klædunst vier, sem kostulegasti Skrwdinn er, þvi ber oss vel ad vanda, ad vær hann kvolum ecki hier, med Oklærindum Synda.

13. Endurfæding vor orka kan, ad Krossfestist sa gamli Mann, enn nyr upp aptur standi, i meinleyse uppalist hann, æfinliga blijfandi.

14. Sierhver Madur, sem mællt er hier, Mustere Heilags Anda er, þvi skylldi hann vel vanda, veglegann Sess i sialfum sier, soddan Giesti til Handa.

15. Vier hofum vijst i Vatnsins Sæ, vorum Gudi Trulofast þa, og svarist allar Stundir, Lætum oss ecki sijdan fiæ, Satans Merkiunum undir.

16. Send þu oss Drottinn sana Dæd, so vier behölldum Skijrnar Næd, enn alldrei af oss briotum, Hier med prijsum þitt Hialpar Ræd, hvers æfinliga niotum, Amen.

18. Psalm.

Um Christi Lijkama og Bloods Hialpsamliga Medtekning.

Ton.

Ton. Giæsku Guds vier prijsum.

Hver sem ad Hölld mitt etur, hver sem dreckur mitt Blood, Jesus soddan framsetur, su lifir ætijd Piod, O! hvad gott Giestabod? O! hvad hollt Andar Fædi? O! hvad Lijfkroptug Giæde? O! hvad sætt Engla Braud?

2. Nu mā neyta og drecka, Nādarbraud giefst oss hier so meigum sia og smacka, hvad sætur Drottiñ er, O! hvad hollt Himna braud, eilijft Lijf i sier hefur, eilijft Lijf Piodum giefur, eilijft Lijf öllum baud.

3. Lifanda Lijfs af Bruñi, lāatum oss drecka señ, Guds Hwss Gnægd hun kuñi, giora vel druckna Meñ, komi þvi þyrstir hier, kaupid fyrir alls ecki, Eti svangir og drecki, biodast nu bestu Kior.

4. So ertu Sāal mijn lijka, sañliga bodin nu, fyrir Sadning so rijka, svong og þurftug ert þu, Fagnandi flyttu þier, fyrst þiñar Forþienustu, Fie og Gull eckert veistu, giefins þa þigg þu hier.

5. Vor er ad vijsu eigi, Verdskulldan nockru nyt, Spāamadur þvi so segir, Silfur þeir vega wt, fæst þo ei fyrir þad Braud, erfidi opt sem reina, ei viñur Sadning neina, samt er þo Sāalin snaud.

6. Alldrei Samvitsku sedur, sialfs Forþienan hier, Godverkum ma ei medur, Myskun Guds kaupa sier, sia þu þa Sāala mijn, þeirrar Fædu þu neytir, þier sem Jesus nu veitir, giefins fyrir Giæsku sijn.

7. O!

7. O! þa Dasemd dyrmæta, Drottiñ Gud verkar hier, hañs Holld ad eta, hañs Blood nu dreckum vier, hañ eiñ allt orkad fær, hañs Dyrd um Heimiñ greidist, hañs Lof svo vijdt vtbreidist, eins og Eilijfdin nær, Amen.

19. Psalmur.

Um Dasamlega Skickan Drottinlegrar Kvolldmaaltijdar.

Ton. O! Jesu Elsku hreiñ.

JEsu Christi Kvolldmaaltijd, Kræsing veitist oss blijd, Nadar Fiehirdslan frijd, farlækum opnast Lyd.

2. Himna Braud ei þad er, ad nu medtokum vier, helldur med sialfum sier, sedur oss Drottiñ hier.

3. Gud hafdi ei ædra neitt, oss so þad feinge veitt, helldur eñ sitt Holldid eitt, hvers vier nu faaum neytt.

4. Oss Molldar Matria hañ, med þessu næra vañ, hvernin þa hata kañ, Holld sitt þad med oss sañ?

5. Utdriifur Andlig Mein, oll þessi Fædan hrein, Lijfkroptug Lækning ein, linandi Daudans Grein.

6. Þad Braud er best til sañs, Balsam Odaudleikans, Grædt fær og Holldid hañs, hverskins Stoorglæpi Mañs.

7. Hvar veit nu nockur Mañ, neiñ Hlut svo Ban-vænañ, ad gieti ei græddañ þañ, Guds Daudi sem allt vañ? 8.

8. Hvar kantu Sæl mijn sia, Satans Skeyte so hnax, ad Nædar Skiölld orki ax, oss sem Jesus nam fax?

9. Hvar hellst a Heimsins Piood, Hættilegt, Mein svo stood, ad JEsu Blessad Blood, Boot sie ei harla good?

10. Heilagast Hold þad er, hvert nu medtokum vier, Lytur þvi Himna her, og Hæstigna Englarner.

11. Lioomar nu Lijfs Trie mætt, Laufblød þess fax allt Grædt, og aflagad Endurbætt, allt Rañit giörandi Sætt.

12. Fagni nu allt hvad er, Er skyllt Gud lofum vier, Vier giörum Packir þier, Pier sem oss Myskun tier, Amen.

20. Psalm.

Um þad, hvernin Madur skal sig tilreida, ædur eñ hañ geingur til þess hæverduga Alltaris Sacramentis.

Ton. JEsus Christus ad Jordan kom.

Hver sem ad Herrans Holld og Blood, hyggur sier ad medtaka, Leyndardom Guds þad þecki Piod, þvi skal sig best ransaka, so sem Postuleñ Paalus tier, uñ Profan Christi Sauda, Afelli svo ei eti sier, edur i Lijfs stad Dauda, sem aflar Sæslu Nauda.

2. Pesse Proofun hun Andlig er, uñ hana sellur Ræda, Molld og Aska er Madur hver, Mad-

ka

ka og Orma Fæda, af Jordunni uppreñur Mañ, af Jordunñi hier næriſt, ad Jordu verdur aptur hañ, i Jordunñi fortæriſt, wr Jordu aptur færiſt.

2. Hvad er Mañſkiepnan añad eñ, Andſtyggiligt BloodsSædi? Til Omaks fædaſt allir Meñ, Oduus falla Lijfs Giædi, Hierviſtarſtundir hefur ſaar, Hierviſtar Raunir margar, Hierviſtin þegar hentaſt ſtaar, Hierviſtum Daudiñ fargar, Hierviſtar Bloom ei biargar.

4. J Fædingu veit eingiñ Hvad, uṁ hañs Hage þa ſkiedur, a Dauda Stundu eins er þad, Eſin dregſt Sorgum medur, Øll Skøpud Skiepnan eckert er, er þo Maduriñ miña, i Auglite ſijns Herra Hier, hier vegna Syndaſiña, er þær þo ecki viña.

5. Kvølldmaaltijd Guds nu ſiaaum ſeñ, ſijna med Leyndardoma, Sacramentum þad merki Meñ, Meddeiling Chriſts Lijkama, Lijfſins Uppſprettu Lind þad er, Lijf og Naad ſem oſſ giefur, Lijfkroptug þeſſi Lækning hier, Lijfſins Grand allt af ſkiefur, Lijf eilijf i ſier hefur.

6. Þetta vors Herra Holld og Blod, hvert oſſ til Nautnar kiori, Helgar og giorir Heimſins Piood, Heilags Anda Muſteri, Læknandi Andleg Lemſtrar ſaar, Læknandi Synd banvæna, Lækning þeſſi og Lijfgun klaar, læknar Guds Born alleina, Riettrwader þad reina.

7. Fagni nu Chriſti Brwdur blijd, Brwdgumans Roddu hlydi, i Brwdkaup Lambſins Bodin

frijd,

frijd, Brwdkaups Klædi sig skrijdi, Brwdkaups Klædid þad besta Hnoss, Brwdgumans er Riettlæti, Brwdkaups Skrwda þeim bw þu oss, Brwdgumiñ JEsu sæti, og leid oss i Lijffins Mæti, Amen.

21. Psalm.

um Christi Uppstigning.

Ton. Oll Christnin gief ad gaum.

Sia þig mijn Saal umm kring, sia nu Christs Uppstigning, Sia hier hvert Gagn hun giefur, Guds Rijki opnad hefur, Drottiñs Lof Lydur magni, Lijffins Iñgaungu fagni.

2. Lijfs voru Lucktar Dyr, lukt var Paradys fyr, Eñ Christi Uppfor kuñi, opna þañ Veg Saaluñi Drottiñs Lof Lydur magni, Lijffins Iñgaungu fagni.

3. Ofan stie hingad hañ, hier svo Riettlætti Mañ, eins lijka upp nam stijga, oss ad giora dyrdliga, Drottiñs Lof Lydur magni, L. I. f.

4. Sem Brwdur blijd i Lund, Brwdgumans girnist Fund, Saal mijn læt þig so lauuga, i Lambsins Brudkaup iñ ganga, Drottins L.

5. Af Fialli Oliveti, uppstie vor Drottiñ þvi, Frid og Saatt framberandi, Fegnud Samvitskum sendi, Drottiñs Lof Lydur m. L. I. f.

6. Med honum mattu þa, mijn Saal a Fiallid gaa, goodum med Girndar hootum, gior þad, eñ ecki Footum, Drottiñs Lof Lydur m. L.

7. Fiall

7. Fiall merkir Himinin hæ, han skalltu girnast a, Sliettlendid Heimsins Hrecki, hvoerium þu fylgir ecki. Drottins Lof L. m. L.

8. Bethania eitt er, Angistar Hwsid hier, giegnum þad Leid þyn liggur, Lijfsins til ferdast byggur, Drottins Lof Lydur m. L. J.

9. Hver Sæl sem hyggst ad fær, til Himins med Christo nær, Godverkum giarnan safni, Gudhrædd, en vondu hafni, Drottins. Lof L.

10. Guds Barna Himnesk Holl, heilog og blessud oll, Saurugt kan sijdst a lijda, Synd mær þar wti bijda, Drottins Lof Lydur m. L.

11. Han sem gott hygst ad fær, Han sem Gud girnist siær, han skal sier hier fyrst haga, hans i Augsyn Gudlega, Drottins Lof L. m. L.

12. Drottin gief Dugnad þu, Drottins Bod rækium nu, Drottins i Dyrdar Prijdi, Drottin oss alla leidi, Drottins Lof Lydur magni, Lof Drottins alldrei þagni, Amen.

22. Psalm.

Um han heilaga Anda.

Ton: Nu hefst Nottin og hylur Dag.

Þa vor Herra til Himna stie, heilagan Anda ofan sende, yfer Postula allra fyrst, æ Hvijtasunu i hægum Gust.

2. Bæn og Eindrægni blifu i, Bænar Andin kom yfer þa þvi, Samband Elskunar sialfur han, saman batt Trwnni Gud og Man.

3. J Reidi-Elldi ofan foor, ædur fordum Gud Ska-

Skapari vór, J Aastar Loga Andi hans, ofan stie nu til Syndugs Mans.

4. So sem ad Jesus Son Guds var, sendur Heimi til Frelsunar, Eins kom Heilagur Andi nu, oss ad helga i riettri Trw.

5. Saal verkar Lijfid Lijkamans, Limana Asl og Hræring hans, Allt eins Heilagur Andi kan, Andlega ad hræra og lijfga Man.

6. Salomons Hws vid fyrstu Forn, fyllti Guds Dyrd i ytstu Horn, vid Bænossur Hws Hiarta þijns, Heilags Anda Dyrd fyllir eins.

7. Sa helgnm Anda yfer byr, Athofn sijni til besta snyr, ollum vill giarnan gagnast han, Guds vors i þvi Sporgaungu Man.

8. Helgum Anda sie hatt Lof tied, hædstum Fodur og Syni med fyrir Astgiafir allar sen, Amen af Hiarta syngi Men, Amen.

23. Psalm.

Um Vegsemd Heilagrar Christni.

Ton: A ein Gud vil eg trwa.

Geim ad i tæku Tomi, trwud Saala med þackargiord, ad Gud þin Fadir fromi, fieck þier Hæli hia sijni Hiord, þad er hans Christnin klaara, Christi Unnustan trw, eingin Afellis Baara, orkar þier dreckia nu, J Ork Guds Barna ertu, innleidd og geymd i Hlie, un heni og allteins vertu, sem andleg þijn Mooder sie.

2. Maa hun þvi heita Modir, Mey og trwlofud Brwdur ein, ad andleg Born alltijd fædir, einum Gudi

Gudi i Tryggdum hrein, Hollds villd og Heimsins Hrecki, og herfilegt (Satan) Grey, þessa vill þydast ecki, þvi er hun skijrlijf Mey, soddan Frw sier til Handa, Son Guds Trw-losa vañ, og heñi siñ egiñ Anda, i Ecktapant skeinkti hañ.

3. Pad skip mæ Christni kalla, sem Christur sialfur Jñanbords er, Trw er Styrid, Stiorn alla, sterkur og viis tok Gud ad sier, Mastur i Skipi midiu, merkir Christi Kross Trie, Englar hafa þar Jdiu, Ohætt so Batnum sie, Seglid er Ord hañs hreina, Andi Guds blæs i þad, Leid kañ so Lydum beina, i Lijfs Hœfn og Sælu stad.

4. Christnin er Vijn-Tried væna, og Vijngardur sa sem Friosgun vañ, Blood Jesu giorir þañ grænañ, Gud hefur sialfur plantad hañ, Umgyrtur alla Vegu, Einglaña Verndar mwr, hañ grof þar vijst Vijnþrwgu, var þad hañs Pijna swr, Dyrdarlig Drottins Lilia, Dævænt bijdur hun Gied, Vondir Þyrnar þo vilia, vaxa heñi upp med.

5. Eñ er Christnin su Kviña, Klædd og umgyrt var Sooluñi, þad skal þa Þyding fiña, þetta er Christi Riettlæti, Tunglid hun trad med Footum, tel eg þad Heimsins Prial, Satan med Svikum liotum, sijst viñur heñi Tæl, Koldock ytra æsyndum, iñra þo dæfalleg, þunglega þreingist stundum, þreytande Krossins Veg.

6. Er hun vijst Andlig Moodir undir Krossi þo stendur nu, berandi noogar Naudir, Nætturu Pælmvids hefur su, Vijntried þad vex þess betur, sem

sem verdur þvi gengid nær, Christnin eins aukist gietur, þa Andstreimis Pungañ fær, Guds Doottur Heimur hyggur, Hrak mest og Vanþeck gaf, Tarabikar þa þiggur, þegiandi dreckur af.

7. Soddan Tign Saal mijn siaadu, sem Christnin hefur leint og liost, Heimsins Hiegoma smaadu, hallt þier vid heñar Modur Briost, Þu ert jñan Skips Borda, wtsteip ei sialfri þier, Lenda skallt fyrst og skorda, Skieria bodum þig ver, haga so Hiervist þiñi, ad Hreinsunar sie þier Stund, og Blomliga Brwdi siñi, Brwdgumiñ hyr i Lund.

8. Herra þijns Hylli mundu, hañ er Vijntried eñ Kvisturiñ þu, Grooðursett i hañs Undu, Avext goodañ þvi færdu nu, sa oss i Samlag kiori, siñar Christni nu hier, a Hæd til Himna beri, sem hroosandi Sigri er, Hialpi oss Helgi Andi, Hofn og Lending a naa, a Lifandi Mañа Lande, Lioma Guds Dyrdar siaa, Amen.

24. Psalm.

Um þad, hvernin Gud hefur fyrir ættlad alla þa Trwudu, til eilijfrar Sælu.

Ton: Gud hañ Engil siñ Gab.

Ef þu Saal mijn, Utvalning þijn, efar i Hiarta þijnu, Horfdu þa fyrst, a Herrañ Christ, hañs Fæding Lijf og Pijnu, J honum þu, wtvalin nu, i honum trwud vertu, Oska barn Guds þa ertu, fyrir utañ hañ, þarf eingiñ Mañ, goods vænta sier, Gud slijkum er, eiñ fortærandi Elldur, wtvaliñ

mœ, sañ=kallast sa, sier fast vid Drottiñ helldur.

2. Þvi er þad þrent, sem þier fær kieñt, þetta eñ gior ad skilia, Guds Mÿskun su, þrœtt þiggur þu, þier synir fyrst hañs Vilia, Forþienan Christs, er Vottur vißs, vill Gud til Lijfs þig leida, liet hañ þvi Son siñ deyda, Andi hans þa, er þridie sa, ï Ordinu hañ, upplÿsir Mañ, Ast verk Drottiñs svo skilie, Gud soor þañ Eid, ad einskis Deyd, eda Fordæming vilie.

3. Sœl mijn þu siœ, þrlœ Stolpa þa, þijn twvalning a stendur, Gud þig tilbioo, af eingvu þo, er hier hiñ fyrsti kiendur, sijdan þa snaud, i Synd varst Daud, Son hañs þig endurleysti, og fallna a Fœtur reysti, þridia Stolpañ, þijna Skijrn sañ, Guds Barn i Trw, giorir þig su, gaumgiœf þu Mÿskun slijka, af þvi hun hier so undan fer eptirfylgir hun lijka.

4. Alldrei þu kañt full grunda grañt, Gud hvad þier velgiort hefur, hañ lægdi sig, eñ leysti þig, Lijf fyrir Hel þier giefur, hañ hiellt þier fast, so hætt ei datt:st, hañ þig villta vid rietti, i vokvad Haglendi setti, hañs Hondum i, hvijlir þu frij, Hañ Heill þijn er, hañ gaf sig þier, Honum mœtt vijst behallda, hañ þijn geyme, honum Lof sie, hier og um̃ Alldir Anda, Amen.

25. Psalm,

Um þad, hversu mykils Goods ad Bænin fær orkad.

Ton;

Ton: Sælir eru þeir allir nu.

O! hvad Bæn Mañsins øflug er, sem utbellist a Jordu hier, i Hædum allt kañ verka, Himinsins Lykill heitir þvi, hun er vor Skiolldur Raunum i, sigrandi Satan sterka, Eiñ Mwrveggur þvi orka mar, ad Ovinir sijdst i Hollu nær, eins Heptir hwn Guds Reidi, hun er vort Tilflugt Hormum wr, hun er vor Erinds Reki trwr, hun kañ til Himna leida.

2. Girnist þu Komu Græðarans, Gudhrædda Bæn lææt leita hañs, hun mun hañ fullkiott fiña, girnist þu nu i naudsyn hier, Nærdardyr Drottins opnist þier, þad kañ hun vel ad viña, ef þig þyrstir i eilijft Gotz, andlig Hella er Jesus oss, Bænar vønd hafdu i Hendi, slæ þu hønum þa Hellu æ, Herrañs Nærdar Vatn giefst þier þa, allskonar Bol bætandi.

3. Ef þu villt Gudi Offra hier, einu þvi hønum þeckast er, trwud Bæn þijn er þetta, sa godi Ilmur Sætleikans, sem hun færir i Augsyn hañs, stillir Guds Reidi rietta, ef med hønum villt umgangast, elskadu þa Bænrækni fast, ef þu villt eiñ iñ smacka, hversu sætur ad Herrañ sie, i Hiartans Hws med Bæniñe, hañ skallt iñleida og locka.

4. Bænin skal vera skijckud riett, skynsamliga fyrir Gud framsett, Trw good med Lijtilæti, audmiuk forsiaal og alldiarfleg, Æru Guds stundi jafnan mieg, Naungans Gagns og giæti, Bænarhwsid sem Hiartad er, fyrir hverskyns Ovin læsa ber, eñ opna einum Gudi, sa Jesus sem oss bi-

dia baud, Bænheyri oss i allri Naud, og til Lijf-
sins iñleidi.

26. Psalm.

Um Verndan Heilagra Engla.

Ton: Giorvoll Christnin skal glediast nu.

Siaa hier Guds Mystkun Saala mijn, hañ setur
hier Engla Skara, ad greida þiñ veg og gæ-
ta þijn, og grandvarliga bevara, ecki þurfum nu
undrast vier, þo adrar Guds Skiepnur þieni oss
hier, fyrst Englar ei þad spara.

2. Jesus vort Høfud andligt er, Engla vernd
fieck hañ rijka, Limir hañs erum eiñin vier, oss gey-
ma þeir þvi lijka, a Himnum eiga Andar þeir, uñ-
gañgast med oss sijdar meir, þvi tia nu þionkun
slijka.

3. Daniel leystu Lionum fra, Loth wr Sodo-
ma Elldi, Englar vor þañin geyma og gaa, vid
grimu Satans Ofbelldi, Saalirnar flytia sælu i,
sem baaru Ondu Lazari, Drottins i Dyrdar
Velldi.

4. Heilagir eru Englarner, eins skyllder Saal
mijn breita, i Augsyn þeirra þad eckert gior Osæm-
ilegt maa heita, Hreinir þeir flya Synd ef siaa, so
sem Vijslugur Reiknum fra, og Dwfur Odaun
hata.

5. Gledi-vijn eru Englum hier, Jdrunar taar-
in Maña, gledium þa þvi og giorum vier, greida
Jdrun Syndaña, andlegir eru Andar þeir, And-
legt

legt ber oss þvi stunda meir, i so færum Fylgd Englaña.

6. O! Gud sem lætur Engla Her, oss nu a Hondum bera, og langa Reysu leida hier, Liifs um Eydimork þvera, Lææt þa somu þa Liif vort dvijn leida oss iñ i Dyrd til þijn, uñ oss þar ærsamt vera, Amen.

27. Psalm.

Um Slægd og umsætur Diøfulsins.

Ton: Fadir vor sem a Himnum.

Tak þig i vakt þu vesslug Saal, Veidariñ Satan byr þier Taal, umsitiandi hvad orka kañ, O-tal Svikrædi bruggar hañ, fellir Mañ fyrst i Syndir sa, sijdan Rog, ber oss Gudi hia.

2. Syni Guds bio hañ Svika Mein, Svikia villdi hañs Lærisvein, Adam felldañ i Armod veik, i Christi Skoola Judam sveik, O! hvad hægra þeim Ovin er, oss ad Taaldraga veyka hier.

3. Alla vegu hañs Umfall rijs, Athøfn hverrt er Snaran vijs, Medlætis Lyst er Metnads krijng, Motgangi fylgir Orvænting, vid Aura-safn fær Agirnd fest, alla Gudrækni hindrar mest.

4. Metnad Ohofi inetiar, Embættid Snøru Letiñar, Ofervodan fær Agirnd skied, Umvondun filgir Reidi med, Umgengi sparar øsund sijdst, Upphefdiñi er Drambid vijst.

5. J Muñiñ leggur Lygi hañ, liota Hugsun i Hiartans Rañ, sierhvern Lim Mañs til Syndar

droo, sauruga Drauma opt tilbioo, alla stadi hañ offast þarf, oþreittur fremur Svika Starf.

6. Af þvi trwud Sääl ad þier gää, andlig Herz vopn þig tak uppa, Sañleiks Lindañ þier bwka ber, Brynin Riettlætis færdu þier, J Jesu Undir Jñsly þu, wr þeim Biargskorum ver þig nu.

7. Trwarskiolldiñ þier tak i Hand, til ad wtslockva Satans Grand, hun fær wr stad svo Fioll in fært, Freistni og Efa vel fortært, Hialpræðis set þier Hialm uppää, Heiløg von mykir allskyns Prää.

8. Sverdid Andans sem Ord Guds er, Jñblæstri Diusuls moti ber; ef þitt Säälarskip Afoll fær, allskyns Freistinga Bylgian slær med hreiñi Bænvek Herra þiñ, hun deysir Satans Skeytin stiñ.

9. Veitstu best Drottiñ Vanmäätt Mañs, Veitstu best orku Freistarans, vorum Herskrwda vill hañ nää, vor Merkismadur siertu þa, i oss striidandi ess vort Rääd, i þier so fäärum Sigri nääd, Amen.

28. Psalm.

Nockrar Lijfs Reglur, hvernen Meñ skuli sier christiliga haga.

Ton: Hvar mundi vera Hiartad mitt?

Lijfs Reglur hollar heyrid eñ, hugfestid Bornin smää, Dauda Eilijfd, og Domiñ señ, Dagliga þeinkid a, næsta miøg þetta näälgast Meñ, naum er Lijfs stund og fää, lagi þvi hver so Lifnad siñ, ad leñdi hañ Gudi hia.

2. O

2. O-viist er þad hvert ungur Mañ, Ellidogunum nær, Idrun sendi þvi undan hañ, ædur eñ Daudiñ slær, margur hastari Helstund fañ, helldur eñ meintum vær, nu i Dag Liik sa kallast kañ, Kongur lifdi i Glær.

3. Vogadu ei fyrir Vinskap Mañs, ad viña hvad oriett er, þvi Guds er eins, eñ ecki hañs, yfer ad dæma þier, Peim Hylli Drottins Domarans, Dagliga afla sier, þa Reikning heimter Lyds og Lands, Linkind i Mæalum tier.

4. Ottastu Gud og uñ sem ber, añast Nææunga þiñ, Ovin þolugur illt ei giør, øllum vert goodvikiñ, lææt alltijd nockud ææeingt þier, ad gæa Dygdaveglñ, Drottni lifir þa deyia ser, sa deydir Vilia siñ.

5. Umgegni þijna og Athøfn best, allskonar Dygdum pryd, Polenmodur þa veitir vest, Vidmots Hegdun sie bliid, allt þad hvern Dag þier yfir siest, umbæti Kvolldbæn friid, eñ þad þu margt gott ogiort lietst, ydri þig fyrr og siid.

6. A Hædum uppi Hluti þria, Hugleida skalltu mest, Auga Guds fyrst sem allt kañ siææ, og Eyra sem heyrir best, Samvitsku book er þridia þa, þar a allt skrifad siest, þetta skylldi oss sæla fra, ad fysast hvad giegnir vest.

7. Umlidnar Syndir angri þig, ackta liitt stundlegt Fie, Eiliif Giædi sie girnilig, gief fra þier Uggleyse, vonum fyrr Daudiñ siiner sig, Syndga þier opeckt sie, skil þig vid Heimsins Hreckia stig, Hlydni lææt Gudi i tie.

8. Hreinlijfi Mañs er hættaſt þa, Hollds Vellyſting er meſt, Lijtilætid þad loga mar, Luckan fær eingvañ breſt, Riett-ſyni hellſt kañ hæpid ſtaa, Hondlun ſtora vid feſt, Girnſt þu ei framar añad a, eñ þocknaſt Gudi beſt.

9. Stunda þu ſo ad vera vijſt, ſem villt ad halldiñ ſiert, añars Heims fylgir oſſ þa ſijſt, utan hvad hofdum giort, J Herrans Augſyn hvern Dag fyrſt, hier ſo vel ſnidiñ vert, ad ottiſt ei þo audnadeſt, eins dæmiſt, og þa ert.

10. Set þier Lifnadar Leidrietting, Lijfs medan audid er, ſa Heims Forocktun hellſt er krijng, Hylli Guds aflar ſier, Packlætis er þad Amiñing, ef þig Velgeingne ſkier, eñ hitt Jdrunar Uppvakning, ef þu Motlæti ber.

11. Þitt Lijfſins Takmark lættu þvi, Lauſnarañ Gud og Mañ, ſteſndu a hañ þvi Naad hans ny, Mytſemd alla þier vañ, Elſkan þig heſie Hædir i, halld þier ſo faſt vid hañ, hreint Lijtilæti Hofmods ſrij, honum beſt þocknaſt kañ.

12. O! Drottiñ kiær ſem ſialfur ſier, ſoddan vier girnunſt faa, vertu oſſ nær ſvo viñum vier, vilia þijns jafnan gaa, Lof þitt og Æru eſlum hier, eñ ſijdar Himnum a, ſiaum þig vær og ſyngium þier, Sigurvers Englum hiaa.

29. Pſalm.

Um þad, Hvernin vier ſkulum Uggaleyſenu fra oſſ hrinda.

Ton. Eiñ Herra eg beſt ætt.

Hver

Hver um̃ þad hyra villdi, hvad tregt ad Hial-paſt er, alldrei ſo Ugglauſt ſkylldi, ana fram̃ ſem nu ſkier, J alla ſtadi ollum, alla tijma er hætt, Englar i Himna hollum, hafa þvi lijka Mætt.

2. Adam var ohætt eigi, i ſællri Paradijs, ſvo fiell fra Sañleiks vegi, Salamon harla vijs, David ſa mæti Madur, Mañſlag og Hordom vañ, hvergi fiñſt hier ſa ſtadur, Hættulaus ſegiaſt kañ.

3. Yfer þier uppi Grundir, eiñ Gud ſem ſtygdir nu, Helvijti heitt nidri undir, hvert vijſt forþientir þu, bak til er Glæpa Geimur, giegnt Augum Domuriñ, a allar Hlidar Heimur, hier nu Elſku-gi þiñ.

4. Hygdu ad hvadan fiertu, hvar af þijn ſkam̃aſt maatt, athuga eins hvar ertu, andvarpa ſijdan þraatt, grunda hvert Leid þijn liggur, lifdu þvi Ugglaus ſijſt, Fram̃ſyn til Himins hyggur, Hlid miott vandratad vijſt.

5. Ef ad þu allſkyns Mæti, a Himnum gyrniſt fæ, i giegnum margt Motlæti, mættu fyrſt ganga þa, Korunu ef kys ad hliota, Kallmañ-liga þa ſtrijd, þeim er bein Leid til Bota, ſem bugar ei Motgangs hrijd.

6. Efi Mañs oll mæ heita, Oruſta-Hættumeſt, þa oſſ ſyniſt vel veita, vor ſreiſtar Satan veſt, ſo ſnart ſem ſofna hyggium, Svikariñ vaka kañ, Vopnin þa vær af leggium, Vielſullur Bryn-laſt kañ.

7. Hver kañ hier faſtañ fiña, Fognud Jardrijki a? Allt þad vill oedum liña, oſſ ſem nu gledia mæ,

mæ, Eñ hvad oss angra kuñi, alldrei til Purfda ser, Uggleysi einginn nuñi, ædur Strijds-lokiñ sier.

8. Domariñ Christur kiæri, kiemur þa vonum ei, vel þier þvi vaka bæri, vertu sem forsiaal Mey, Lææt þig ei Verolld villa, varfærlega frañ gæ, uppspretta alls hins illa, Uggleysid heita mæ.

9. O! Gud sem gafst oss Anda, gott ad uppbyria nu, lææt oss stoduga standa, ad stunda hvad gyrnist þu, fra illu oss bevara, eñ þa Hier-vistin dvijn, uñ oss med Fridi fara, i Fodur land heim til þijn.

30. Psalm.

Um þad, hvernin Madur skal bera sig ad breyta epter Hegdan Christi.

Med soma Lag.

Frelsarans er Frañserdi, fegursti Spegill vor, Uppfræding oss þad giordi, ørkum hañs Dygda Spor, oll vor Heill er Christs Pijna Eñ hañs Lijferni hier, heilaga Hegdun sijna, hverskyns kieñandi er.

2. Sa sem vill sijdar rijkia, i Sælu Drottni med, hañ skal fra vondu vijkia, Villd hañs stunda og Gied, Lijfs Reglum sem oss setti, siñi med Hegdan hier, aller sig epter rietti, Elski hañ hreint sem ber.

3. Hver sem vill (vor Gud sagdi) vel eftersylgia mier, siñ Kross skal sa ad bragdi, sialfur fyrst bera hier, sa sem kañ sier afneyta, sijna uñ

Lijssins

Lijffins Tijd, æst Guds og Elsku Heita, æviñur fyrr og sijd.

4. Giør þu oss þijði Herra, þijna Sporgaungu Meñ, Fyrirgief vort hid verra, Vegleguſt Eining þreñ, Veit þu ad vort Framferdi, venieſt lijkt þijnu hier, ſo ad oſs eilijf verdi, Unnnar viſt hia þier, Amen.

31. Psalm.

Um þad, hvad þad ſie, ad afneita ſialfum ſier.

Ton. Allt mitt Raad til Guds eg ſet.

Heyr mijn Sæl hvad þiñ Herra tier, Hver ſem vill eptir ſylgia mier, ſier ſkal ſialfum afneyta, elſke nockur ſig ſialfañ meſt, ſoñ æſt til Guds þar wtrijmeſt, ſo mætt ei Sæl mijn breyta.

2. Sa egin Vilia mælir mot, med þvi deydir ſialfs Elſku root, Chriſts Læreſveiñ kañ heita, æſt til Guds er ei alvarlig, utan Mañ hati ſialfañ ſig, ſo ſkaltu Sæl mijn breyta.

3. Hvad ſem eiñ elſkar umſram allt, er þad hañs Gud, ſem meina ſkalt, hellſt muni Vegſeind veita, hver ſem meſt Elſkar ſig ſialfañ, ſig giorir vijſt ad Gudi hañ, ſo mættu ei Sæl mijn breyta.

4. Abraham ſtoorar Frægdir fieck, Fodurlandi þa wt af gieck, fwo til Framandi Sveita, andligur Guds Mañ ertu þa, Elſku ſialfs þijns ef geng ur fra, ſo ſkalltu Sæl mijn breyta.

5. Med sama Auga eingiñ kañ, upp og nidur ad lijta señ, eins vill þad erfidt veita, ad uña sier af Alwd skaust, og elska Gud med somu Ast, so mætt ei Sæl mijn breyta.

6. Uñ Blomstur nockur ort þad er, eptir Sool þaug snui sier, sem Sol-fylgiendur heita, Afbrags Kostum og Heidri hier, hvijga so eins ad Gudi ber, so skalltu Sæl mijn breyta.

7. Oll Verk sem koma af Ast og Trw, i augsyn Drottins vel skarta nu, þo oss syneft aum heita, Eñ af sialfs elsku ef fram gaa, ecki þocknast þau Gudi þa, so mættu ei Sæl mijn breyta.

8. Sa afneyta sier sialfum kañ, sijna Vegsemd ei gyrnist hañ, Guds Æru giarn ad leita, allt gott þyggium af Hendi hañs, honum skal giefast Dyrd til sañs, so skalltu Sæl mijn breyta.

9. Hver egiñ Vilia adhlydist, Adams Dæmi sa skodi fyrst, Guds Villd ei giörde skeyta, Ast hañs og Farsælld af sier braut, olli Tøpun og Mañsins Praut, so mættu ei Sæl mijn breyta.

10. O! Madur Gudi offra þu, egiñ Vilia, so kantu nu, sialfum þier señ afneyta, Drottins Villd skalltu meta mest, mundu hañs Æra eflist best, so skalltu Sæl mijn breyta, Amen.

32. Psalm.

Um þa Riettu Hvijld og Rosemd Sælariñar.

Ton. Maa eg Olucku ei moti stãa,

Hvar

Hvar villtu Sææl mijn Huggun faa? Hvert Skiepnum hia, hyggur þier Hælis leita? Oh! nei, þeim øllum ædri ert, ei faa þier giort, rietta Hægd Roligheita, JEsus eiñ er, allt þarfligt þier, hañs Undum i, uner þu frij, Girnd þijna vill hañ veita.

2. Brudur hañs ert, þvi aattu fast, hañ adhyllast, og uña allra fyrstum, halltu þig lijka hañs Bwstad, hættu ei þad, adra añast ad Vistum, i Aura Nægd, er ei Hughægd, hverge hier maa, Hvilld nie Ro faa, fyrer utan Kongiñ Christum.

3. Metord og Vellyst margur Mañ, meina Hvijld kañ, og Hugboot Saalu siñi, O-gunst maña ef adgustar, eins stødug var, sem Straa Storm standast kyñi, Maña losstyr, miøg er osf rijr, Utvaldra Prijs, añars Heims vijs, hañs Trw og Lof ei liñi.

4. Ond vor er Lijfid Lijkamans, Lijf|Saalar Mañs, er Drottiñ eiñin lijka, riettu Lijfi hun lifer þa, laus slijsum fra, Ibwd hañs hefur rijka, añars er Daud, Ills rijk, Gods snaud, hvijld hvergi fañ, hitter þvi Bañ, lætur sier Fiandmeñ slijka.

5. Hver sem vid Gud sier hallda kañ, Hvijld Saalar fañ, Druggur Heims um Haudur, Gladur er vijst i Sorgum sa, sigrandi Praa, lifir þo lijtist daudur, Astgiøf Andans, er Unun hañs, hatandi Heim, siñer lijtt Seim, Drottins Naad er hañs Audur.

6. Hreinsa þu Herra Hiartad mitt, Herbergid þitt,

þitt, Unnustinn Andar minnar, Gudi velkominn til Gistingar, gack þu inn þar, unn mier Ibwdar þinnar, og þa Hug-hægd, Hvijld, Naad og Frægd, losa þu mier, ad þacka þier, umm aar Eilijfdarinnar, Amen.

33. Psalm.

Umm Gooda og hreina Samvitsku.

Med sama Lag.

Hvad sem þu Mann villt hafast ad, hugadu umm þad, Samvitskan Saurgist eigi, i Navist hennar varna vid, Syndanna Sid, Sanndæm er þo hun þeye, hun er su Book, til Minnes took, allt þad þu hier, oriett gierer, og lysir þvi aa Doms Degi.

2. Med Sannleiks Styl su skrifud Skraa, skijrir grant fra, allskyns illu Athæfi, þvi kantu Madur synia sijst, Samvitskan nijst, vaknar vijst vært þo svæfi, Fwl, swin er, færir þvi þier, Ill Orma þa, ei deyia kaa, nagande alla æfe.

3. Legg þu þvi alla Alwd a, ad deyda þa, fyrir Idrun Hug-hreina, a Uggaleysi nu ecki maatt, ala þa daatt, umm alla Æfe þijna, Lijfs Bok þæg þier, þinn Jesus er, Lijf, Lærdom, Trw, las ga skallt þu, eptir honum alleina.

4. Hvar sem þu ert, og hvert þu fer, hvern tijd er þier, Samvitskan fast fylgiandi, allt hvad i hana innlagder, eptir þier ber, Illt og Gott uppreiknandi, Geymslu Fied Frw, forvarar nu, skilar þvi þa, þig dæma a, vill þier so verda ad Grandi.

5. Samvitsku Dom frekt forda þier, fyrst sami er, Sekur, Sakaraberi, Vottur, Dyblyssa, Domariñ, Hrys Hegning stiñ, sierhver þvilvarsær veri, þa sialf-sws sa, Maal dæma mæ, sem Vitnid var, Viti Sakar, hvar er þa Undanfæri?

6. So sem þu leggur allt Kapp a, Eilijst Lijf sæ, Samvitsku haf so hreina, so snart sem mañi misseist su, missist þeim Trw, missist og Guds Nad eina, Syndaña Sid, varna þvi vid, Samvitsku Kvol, Kvelling og Bol, þarftu sijst þad ad reina.

7. Ur Bok Samvitsku Illgiord so, med Idrun þvo, ad lesist ei a Doms Degi, sañrar Gudrækni set þier Form, Samvitsku Orm, sigrandi so hañ deyie, Iñvortis Elld, Augna Tar felld, slockur hratt hier, Huggun so þier, añars Heims endast megi.

8. Gief þu oss Herra Heims um̃ Hriid, heyia gott Striid, og Trw heilagri hallda, Samvitskan hrein þar sie vid fest, sem kuñi best, Sigursælld vorri vallda, So Born þijn ein, hier Hiarta hrein, megi þig sia, i Sælu sia, og lofa um̃ Alldir Allda.

34. Psalm.

Um̃ þad, ad stunda uppa sañarligt Lijtilæti.

Ton. IEsu Christe þig kalla eg a.

Vird þu fyrir þier Ond mijn aum, Eymdar hag Mañskiepnuñar, Lijtilætis so gief þu gaum, gior ei Synd Drambsemiñar, Fæding, Hier-

vist og utför er, allskonar Sorgum vafin, og Kvelling kafin, umferdar Reysu hefur hier, Hæpid þo Nætur tafin.

2. Illa fer þier ad upphrokast, Aska og Molldar Preckur, Andstygdar Sædi ædur varst, en nu Saurenda Seckur, Orma Fæda snart ordin ert, eginlegt neitt ei hefur, þa Tijd hier tefur, utan hvad hafdir illa giort, er þier þo hefnda krefur.

3. Liliu þa Drottin segir sig, sem vex i Daverpunum, Eru þad Hiortun audmiuklig, Jbvdar Kyrkia bonum, þad Blom mæ sijdst a Fiollum sæ, firrist Herrans Dramblæta, sem storum stæta, hefur þeim næsta Ogied a, ellskar best Lijtilæta.

4. So sem Vatnid ei vinna kan, Veg forbeckt-ann uppreña, Allt eins Guds Mystun ecki ran, upp til Drambsamra Manna, Lijtilæxt Sæl er Sessin sa, sier fan Drottin hægastan, og Bustad bestan, i Augsyn hans sa myked mæ, Misþocka van sier stæstan.

5. Lijt þu Sæl mijn þin Lausnaran, liet han sig storum pijna, med Lijtilæti liufur van, lækna Drambsemi þijna, um veg Hoogværdar hefur hier, i Himna Dyrd ingengid, og Frid oss fengid, Hofmods Gotu þvi hugsi sier, Himins tilkomast eingin.

6. Vegur Dramblætis Adam er, Uthysing Paradijsar, hvernin ma han þvi þangad þier, þu hofmodugi vijsa? Athuga meir hvad ogiort lietst

af

af þvi sem Skylldan krefur, eñ hitt sem hefur, Mañkosta Pogn er øllum best, egin hroosan hun kiesur.

7. Dygda Fiesiod ei mættu Mañ, med hrosun openbera, añars Diøfull vid Drambid kañ, Dyrgrip þeim ræntañ giøra, Lææt þig ei Hofmod hefia Hiaatt, hvadan i Afgruñ Lasta, þier kañ ad kasta, Drambsemi ecki elska ætt, þa Andskotans Sæng hægasta.

8. Allra Lasta er Sædi su, og soddan Perrivindur, sem þurkar Bruñ Guds Naadar nu, nærandi Mañakyndur, varist þvi hættañ Hroka Vind, hver sem vill Mykun hlioota, og naadar nioota, Gud giesi øllum soddan Synd, sañri med audmykt hata.

9. Dramblætis Prota vondañ vorn, virdstu Jesus ad græda, Lijtilæti þijn Blessud Børn, bid eg þu villdir giæda, Kieñ oss ad feta Feret þiñ, Framserdi riettu ad haga, og Lifnad laga, sijdan leiddir til Lijfsins iñ, Lofa þig alla Daga, Amen.

35. Psalmur.

Um̃ þad, hvernin Mañ skal fordast Agyrndena.

Ton. Nætturan øll og Edli Mañs.

Saaluhialp Mañs sem augliost er, Elsku mestrar tækresur, Agirnd so hara øllum ber, Argur er sa hana hefur, hañ vantar mest, hvad

hefur flest, hinu lijkt sem hañ brestur, Ovægiñ señ, vid alla Meñ, eñ sier þo sialfum vestur.

2. Drambsemi alls ills er upphaf, Agyrnd so Rotin Lasta, grundadu Mañ hvert Gagn þad gaf, sem giorer hun eptir brasta, opt ecki par, þier afrekar, eñ stundum fallvollt Giædi Vandless-un skier, illt Audsafn hier, Ohocknun Drott-ins bædi.

3. Auds med Onædi aflar Mañ, eñ forvarar med Kvijda, sijdan missist med Sorgum hañ, so vill Æfin wtlijda, añad hvert oss, þad Aura Hnoss, ysirgiefur til lijka, eda vær þad, i añañ stad, imser þa Gotzi flijka.

4. Agirndar Synd er orgust þvi, Afguda dyrk-un vesta, ad Skiepnu sialfa setur i, Sæti Skapar-añs besta, Auds Pyrna þa, ei elska mæ, of-marga Sæl þeir meida, Ahyggiu med, sæart særa Gied, suma i Glotun leida.

5. Auds Gnott nie orbyrd ecki kañ, wtslockva Postañ Aura, þess geysesegar Blossin brañ, sem borid var a hañ meira, Trautt Takmark þvi, Auds Agirnd i, af þier skylldan wtkrefur, so ei kastist, i Afgruñ yst, eingn Takmork sem hefur.

6. Sæl mijn ad flijku gief þu gaum, gior A-girnd fra þier ræka, Sie ber þu añad ei fyrir Dom, eñ hvad gladdir Fatæka, þeirra Hond þier, holl Hirdsla er, Himneskt eñ fallvollt eigi, i hana nu, hvad iñliest þu, er þier viist a Doms Degi.

7. Hverium ei nægist Herrañ Gud, hendir þañ Agirnd vesta, añastu Madur aumañ Lyd, ecki mun

mun þig þa bresta, O Christe kiær, Christni so hrær, Kiærleikans Verk sie framin, Agirnd vel ver, veit oss þia þier, Vist og Godz eilijft, AMEN.

36. Psalm.

Um̃ það, hvernin hættað sie som̃um Kiærleika.

Ton. Fadir vor sem Himnum ert.

OSaurgud Elska ecki mæ, utan Guds Bornum fiñast hia, Trwar Lios kañ ei kvikna þar, Kiærleiks elldur sem eingiñ var, Sol og Byrte skilst alldrei ad, Elska og Trwin, sama er það.

2. Daudur er sa ei anda kañ, eins Trw ef brestur Kiærleikañ, Avoxtur Andans Elskañ er, Avoxtur Trienu vitni ber, Sañ-christiñ mæ ei segiast sa, sem Kiærleikur fiñst ecki hia.

3. Salomons Kyrkia blomañ bar, besta Gulli oll forgyllt var, Andlegt hws Drottins er þa skyllt, af Kiærleika sie vel Forgyllt, og i Hiarta sie Elskan fyrst, ytri Verkum það bevijsist.

4. Kiærleikur um̃ber añars Brest, er hañ Mañkosta Sædid best, oll Verk þau virdast ill og liot, sem ecki spretta af Kiærleiks Root, Christnina allstijd eftir sa, ædri eñ Truin heita mæ.

5. Ofundsiukur hañ ecki er, Illmañlega ei hagar sier, Godgiarn hoogvær sier hrokar sijst, hyr i Vidmoti, Fridgiarn vijst, Ræxnglæti gledst hañ alldrei af, eckert Rwm vondri Huxun gaf.

6. Ollu trwir og allt um̃ber, ecki leitar þess

hvad hañs er, þo Tungu'mælum liñi lioſt, lijka Spaadomum tæmiſt Brioſt, Kiærleikur alldrei afmæiſt, eykſt hañ þo meir i Himna viſt.

7. Kiærleiks Verk Saal mijn kieppſtu vid, Chriſtnum hlydir beſt Samlyndid, ſem ſijdar eigum Born Guds blijd, bua ſaman uñ alla Tijd, eiñ Lijkami ſem erum hier, ein andlig Saal oſſ ſtiorna ber.

8. Eins Herra Pionar erum vær, Eindrægni ſtundum Born mijn kiær, ſamhuga oll i Aaſt og Tru, Jñbyrdis ſkylldum lifa nu, O! Gud tendra vorn Elſku Elld, i Anda helgum fyrir Chriſti ſkulld, Amen.

37. Pſalmur.

Hvernin Meñ ſkuli ærſtunda Tucktugt Lijferni, æn Loſtaſemi.

Ton. A eiñ Gud vil eg trwa.

Hreinlijfi hañ ſkal ſtunda, ſem heita vill Chriſti Læreſveiñ, Snoru Saurlijfis Synda, Satan inetiar margañ eiñ, vier hofum Herrans Bloodi, hreinſaſt i Skijrnar Saa, Loſtans Lifnadar Vodi, leiſiſt oſſ ecki þa, i Felum og Fiærviſt Mañá, Folk dryer ſoddañ Breſt, Augſyn Guds og Englaña, ættum þa fordaſt meſt,

2. Alvik þad eingiñ leika, Augum Guds fela Giordir Mañs, nie Englana wti loka, eda og ſialfs Samvitſku hañs, Verkaña Vitnin þeſſi, Varſærni gledia ætt, Loſtans ofbrædur Bloſſe, Byrlaſt i Himiniñ hætt, eñ ſa Odaun hañ orkar,

kar, allt nær til Vijtis frekt, skamvin̄ su Vel- lyst verkar, Volædi æsenlegt.

3. Min̄ing Christi Krossfesta, Krossfesti þijna Hollðsins Villð, Umþeinking eilijfs Neysta, i þier slockvi Saurlijfis Elld, Ofhita Hollðsins Breka, hepti Idrunar Taar, Elsku þess ætið freka, Otti Guds deysi klaar, Sparsemi sa sier setur, sijsellt i Drijck og Mat, last-var so længt- um betur, Lostagirnd fordast gat.

4. Allt jafnt skallt einhver vin̄a, An̄rijkis Storf þo naudsynlig, sijdur kan̄ Færi fin̄a, Freistarin̄ þa ad Svikia þig, Davids Illgiordum olli, ad Idiu- laus framgieck han̄, Joseph frelsti þad Falli, frij- lega þiona van̄, Brosande Bragda Refur, bruggar þier Svikin ill, Ban̄vænan̄ Hala hef- ur, honum þig stynga vill.

5. Hætt er Hreinlijfis Blomi, hvar sem Sæl- giæte gnæsir frekt, giættu ad Drottins Domi, drygdu þvi eckert svivirdelegt, i Hoosi skallt Hollðid ala, haga Gudliga þier, Heilagt hyxa og tala, Heyrir Gud allt og sier, Kiærleiksins riodust Roosa, riett kollud Saar mijn siert, Skijrlijfis Lilian Liosa, lijka ein̄in þu vert.

6. Ad sigrast af sialfs sijns Hollði, svivirdleg Mijnkun vijst er þad, en̄ þad vin̄a med Vallði, veglegt þiker i allan̄ stad, Lastan̄a Tældrægt Tundur, torvellt ad slockva er, vid Unga sig offast bindur, fra olldrudum naudugt fer, hia fætækum fysist lenda, fælist ei hreisi smaa, skamast sijn vart hin vonda, Volldugum gista hia.

8. Jll Gyrnd eins Atferd hefur, sem aumkunarligur Ferdamañ, Hoogvær fyrst Hwsa kresur, hrokar sier strax þa kiemur i Rañ, i Hwsbondans Sess sig setur, siñ Præl giørandi hañ, Saal mijn þig siaa um betur, sijst hyser Ovin þañ, Brun-Saurlijfis Synda, sviptu Drottiñ oss fra, laat oss Hreinlijfi henda, og Himneskum Arfe naa, Amen.

38. Psalm.

Um þad, hversu fallvallt ad þetta vort Lijf sie.

Ton. Um Daudañ giefdu Drottiñ.

Settu mijn Saal i Þanka þier, þessa Lijfs aumt Volædi, Esi, Heilsa, Laan, Lucka, Fior, leikur a grøñum Prædi, Hiartad upphef til Herrañs þa, Hiegoma Heims i burtu fra, og girnstu eilijf Giædi.

2. O! hvad skamviñ Mañs Esin er? eiñi Stund fyrri lijdur, sem hardur Straumur hastar sier, hvatskeytliga fram skrijdur, þess meir stittist sem lengist Lijf, lifandi Drottiñ sie vor Hlijf, og Athvarf a allar Slijdur.

3. Lijfid til Daudans Upphaf er, Auskyns Motlæti vafid, Dagliga burtu deyium vier, daudligt er Mañs Upphafid, Midtijmiñ þiaist Sorg og Swt, sijdasta Skeidid lijdur wt, Otta og Angri kafid.

4. Midt i Saurnum fyrst myndast Mañ, i Mykri tekur sitt Foodur, leidist so wt til Lioossins

sins hañ, af Lijfi siñar Moodur, Rotid Sædi er Efnid hañs, eñ Boola Vatns Hierviſtin Mañs, Endalyckt Orma Sioodur.

5. Jord berum vær i Holldi hier, Hollð vort verdur ad Jordu, Jordina trodum jafnan vier, Jardhws Lijkamir urdu, þeir sem þar Drottna diarfir tveir (Daudi og Synd) þad briota þeir, og nijda so nemur Furdu.

6. Hvad er þad reikna Mañeñ mœ? Ma hañ Præl Daudans kalla, brothættast Gler, og Blodru smœ. blæktandi Fisid valla, Volundar Hws hañs Efni er, Eymdaña Haf, og Styriolld þver, Hliomur Hvellandi Bialla.

7. Veglegri Nyt er Lijfid lijkt, ef lwka villtu upp heñi, med Sañleiks Knijf þar fiñur freckt, Swa og Madka iñi, og sem Epli frijd œ-syndar, eñ hiadna strax og verda ei par, ef ham-par þeim Hendi þiñi.

8. Heims Audur, Skraut og Hefdar par, hellst er þeim Eplum lijkur, ytra Dœfogur œsyndar, eñ i Raun Dupt og Reykur, Sœl mijn haf-du so heimeñ þa, ad Hiartad fester þar ecke œ, hañs Blom i Visnan vijkur.

9. Eiñ Gud stickade Ormiñ þañ, er Lundiñ stynga giordi, yfir Jons Spœmañs Hofdi hañ, hratt so uppvisna yrdi, Eins so Foreydslu Orma hier, i allt þad setti sem stundlegt er, so eydist ad eingvu verdi.

10. Med Blomligum Heimi ad blomgast hier, best þykir þeim þvi nædi, med Topudum honum ad

ad tapa sier, tel eg þad vest Skadrædi. Styr vorum Hiörtum Herra kiær, so hveriu framar þig Elskum vær, og ersum Eilijf Giædi, Amen.

39. Psalmur.

Um̃ þad, hvad Hiegomligur Hlutur ad Verolldin sie.

Ton. Eiñ tijma var sa Audugur Mañ.

Saal niijn elskadu ecki heitt, aumañ Heim nie þad hañs er neitt, Ellds matur allt er þetta, Eilijfum Giædum uñ þu best, Eilijf Velferd er þar vid fest, og eilijfs Lijfs Audlegd rietta, girnist ei Maña Metord hier, miñst dæydst ad þvi sem fallvallt er, ad þocknast Gudi sie þeckast hier.

2. Laat þier nægia þiñ Lausnarañ, Lærdu ad þeckia þig og hañ, Mañon skallt midur stunda, Erfid Reysa þijn Æfi er, er hañ þa Farartælmi þier, þier ber þad þræætt ad grunda, Fætæk komstu i Heimiñ hier, hiedan eins lijka aptur fer, Midtijma somer sama ver.

3. Ofhladid Skip mun sockva señ, so kiesur Audur marga Meñ, læt þier þvi lijtid nægia, Fiesiodur þiñ er Drottiñ dyr, i Dauda sem ecki fra þier snyr, mun þad mest Meinum hægia, tapast allt añad Audsafn hier, allra hellst sa þvi safnar sier, i Gudi rijkur ef ecki er.

4. Audur med Orææd aflast kañ, Ahyggiulaust ei brwkast hañ, missist med Stwt og Sorgum, Fugla-Lijms hefur ææst hañs art, Andlegt Fidur ef þeñañ snart, festist þad Mañi morgum, Agiar-

na Mañsins Omak þeckt, egiñ Herra er næsta frekt, bædi fastvallt og Banvæn-legt.

5. Miñing Christi, sem Krossfestist, Krossfesti þijna Holldsins List, Sætleik Andans svo smackkir, Miñing eilijfs Bruna og Baals, Baalid slockur þijns Losta tæls, Krossiñ þiggiande Packie, J Andlega Forn þu offra þañ, einka Son þier Hiartkiærastañ, Girnd þijn Saal mijn so heitir hañ.

6. Mioo liggur Leid i Himna Holl, hrufott og Pyrnum hladiñ oll, Roosum vafiñ er eigi, Af Vellyst þrojkast ytri Mañ, iñri nærist vid Kostiñ þañ, ad Sorgum mettast megi, Ottiñ Drottins skal deyda þvi, Daudlegt Holld þitt hier Heimi i, fra þess Klækium so komist frij.

7. Uñ Guds Riettlæti þeinktu þraatt, þiñ Girndardom so hata aatt, og Vegiñ Vellystinga, Hoggorms skadrande Hausiñ er, i Hala Banvænum Eitur ber, honum vill hañ þig stynga, Siaa til þu kuñir Sigri ad naa, so Lijfs Koronu mættir faa, Jesus giefi þier Giæsu þa, Amen.

40. Psalm.

Uñ þad hvert Gagn ad Freisting-arnar giori Mañi.

Ton. Giæskurijkasti Grædari miñ.

Sañchristin Saal þad somer þier, sumtijdis reina Freisting hier, stodug i Strijdi ollu, motgangs Bylgiur þa bijdur þu, betur festir siñ Fot

þijn

þijn Trw, a Christo Hialpar Hellu, Bols strijd, Hreggs hrijd, ad þa snærir, eñ meir færir, Avoxt Trwin, sem al-laufgud Eik græn ecki fwin.

2. Afl Mañs i Strijde Marka mæ, Megnid Truar svo profast þa, Freistingar fær ad reina, j Peturs Bæt þa Son Guds svaf, Sioriñ æstist so a þa gaf, urdu Skip-Meñ von-vana, Motkast, Heims hast, Mañi er þetta, Reynsla riett, sem Ritning kiendi, Reidi teikn ecki af Herrañs Hendi.

3. Meir er oss hætt i Medlæti, vid margskins synd, eñ Anostreymi, Holldsins Villd Krossiñ kiesur, O hvad morg beysk Aloes Korn, wtrijmandi sialfs Pocka vorn, Drottiñ oss opt iññgiefur, Heims ackt, Fiar frackt, Pyrna þessa, hætta hvassa, hañ burtsnijdur, svo Hveiti Gods Aforms hindrist sijdur.

4. Pad sem Meñ dæma Daudans bañ, Drottiñ med sama lijfga kañ, af Orbyrgd Gnægtir giefur, hvad Hrygd og Angur holldum vier, Huggun og Gledi opt þad er, Sott til Smyrsla hañ giefur, Kross a, oss þa, Kiærkomiñ i sierhvert siñ, ad señu vera, Polgodir skylldum Pianing bera.

5. Trufasti Drottiñ typta nu, tijmanliga, eñ sijdar þu, virstu mier Vægd ad syna, lææt Hrijse fylgia Myskun med, mier aumum syndu Fødurs Gied, og næma Næckvæmd þijna, Gud miñ, Prœl þiñ, Heimur hatar, Raunir ratar, rienar Kiæti, leid mig i eilijst Epterlæti.

6. Sa-

6. Samaritane Christe kiær, kom mier halfdau- dum Præli nær, a þiñi leid liggiandi, lat beyska Vijn i Synda Sar, sijdan Huggunar Vid- smior klar, Mein og Verki mykiandi, Jesus, Jesus, þiadu nu, eñ Pol og Tru, lat þverra eigi, eilijfañ Sigur so odlast megi, Amen.

41. Psalmur.

Grundvollur christiligrar Polinmædi.

Ton: O! Jesu Ond mijn leitar.

Mijn Sal med Pockum þigdu, þañ Kross þig henda kañ, ad Drottiñs Dæmi hygdu, til Dauds var pijndur hañ, alldrel kañ oss til falla, añad slijkt sem hañ bar, Af ollum fyrir alla, a ollu pijndur var.

2. Kulda, Beniar, Klædleysi, Kvol, Hard, Orbyrgd og Sman, Hwngur, Porsta, Heypt, Geysi, Hogg, Bryxl, Lygi og Rian, hañ vard þvi hatt ad kalla, hardri i Daudans Neyd, af ollum fyrir alla, a ollu soddan leid.

3. Aumt er þvi ad heyra, ofkatur Prælliñ er, eñ Herrañ hlytur bera, Hrelling og Neyd a sier, Limir lata Glaum gialla, grætur Hofudid þo, af ollum fyrir alla, a ollu þvijngadur doo.

4. Guds Born kiendu Kior þessi, Kvelling sarra Job bar, Petur hieck hatt a Krossi, Hals- hoggveñ Jacob var, Mariu Sorgir svella, Son- ar vid Krossiñ þa, af ollum, fyrir alla, a ollu pijndañ sa.

5. Med Krossfestum Christnir ætti, Krossfesta

Holld

Hølld og Gied, i Tign soo Tignast mætti, Tignu-dum øllum med, og Dyrdlegir a Dyrdar Palla, med Dyrdlegum leidast heim, Af øllum fyrir alla, a øllu leid fyrir Heim.

6. Pa Christur med Krossins Hamri, Klapp-ar Hiartans Dyr a, strax a Stundu samri, still-ur upp iuktu þa, heyrdu hvad hañ kañ spialla sem hefur þu þa fyrir Giest, Af øllum fyrir alla, a øllu þiardur mest.

7. Gulleg Krossburdar Kedia, kañ best ad skarta þa, sijna vill Son Guds gledia, sijdasta Degi a, Systkinum Sorgar Galla, sialfur af þurkar hañ, Af øllum fyrir alla, a øllu Kvaln-ing sañ.

8. Siaa þiñ Brwdgumañ blijda, blessadañ Saala mijn, rama hlaut Raun ad lijda, Rioodur af ofur Pijn, Hañ bar og hvijtañ Mialla, þvi Hrakning særa og Deyd, af øllum, fyrir alla, a øllu saklaus leid.

9. Pu hlytur Hrelling hafa, er Herra þijns girnist Kiør, hañ kañ Hunang ad giefa, af Hellu Motlætis þier, ber þvi Blessunar Galla, su beyska Krossins Root, Af øllum fyrir alla, a øllu blies Drottni mot.

10. O! hvad beysk Motgangs Myrra, Marg-añ gietur vankiætt, gief oss Gledi Vijn Herra, giør vort hid rama sætt, og leid til Himna halla, hañs fyrir Blood og Deyd, Af øllum fyrir alla, a øllu Pyslir leid, Amen.

42.

42. Psalm.

Huggun su, ad Madur kuñi fyrir Gud-liga Hialp, stodugur standa allt til Ensloka.

Ton: Giæskurijkasti Grædari miñ.

Nær mun koma su Náadarstund? Nær mun eg sia og faa þiñ Fund, Jesu Brwdgumiñ blij-di? Nær mun mier uñt Elskugi miñ, i ockar Brwdkaup leidast iñ, Heims wr Utlegd og Strij-di? Gud miñ, Gud miñ, þu mig leys, wr Holld-sins Hreysi, og Heimsins Voda, leif mier þitt Auglit um Eilijfd skoda.

2. O! hvad hræddur eg aumur er? i Leyrkier-um þvi breyskum ber, miñ Erwar Fiesiod frijda, Saal og lijkami Synda hætt, segi eg þau Kier sem hef nu rædt, eitt vill þar odru strijda, Gud miñ, Gud miñ, Satan Refur, Grid ei giefur, grimur slægur, Ast-vinum þijnum er of-Ovægur.

3. Eg hrædist lijka Heims Okiør, hreckvijs og Oheil Verolldin er, hver kañ hier Rond vid reysa? Hvert sem mier geingur med eda moot, mijnum stofnar þad Hrosun Foot, Swrt hata, sæt vil kiosa, Gud miñ, Gud miñ, hver vill nuña, Klak-laust kuña, komast hiedan, Ohættañ Veg fæ eg ecki siedañ.

4. Verdleik mijnum eg vijsa fra, Verdleik Drottins eg treysti a, vijst mun hañ Veg miñ bei-na, hans Raad stadfost og eilijf er, alldrei kañ hun þvi bregdast mier, eg sæ þad alltjafnt reina,

Gud miñ, Gud miñ, Hendin þijn, þu Heilsin mijn, wr Hættu leidi, Ovina umfall svo alldrei meidi.

5. Saalupialp þa sem Gud gaf mier, Grundvallad hefur i Hiarta sier, af þvi kañ alldrei skeika, Uthellt Blood Jesu asamt mun, og Sacramenta Iñsiglun, adstidia eiñin lijka, Gud miñ, Gud miñ, Von mijn er nu oll i þier, eg eingvu kvijdi, Harmkvæli nockur þo Holldid lijdi.

6. Frelsariñ hefur þu fundid mig, fyrr eñ eg kuñi hitta þig, þvi muntu Vernd mier veita, eingvu ohægra er þad þier, ad geima þad sem fundid er, eñ ad o-vijsu leita, Gud miñ, Gud miñ, sem Myrkri eyddir, Lioss til leiddir, Lijfs Braut rietta, lat mig ei aptur i Dimu detta.

7. Trygda Fiesiod mier tærir þu, Trwar hond mijn opt veyklast nu, gietur vid tekid valla, Añast þu heñar Orku brest, a þier lat hana fæ sig fest, sterkliga Efi alla, Gud miñ, Gud miñ, þier vil eg fws mitt Hiartans Hws, til Hvijldar veita, Audmiukum Anda kañt alldrei neita.

8. Trwar Auguñ eg tilldra nu, til þijn Drottiñ, mig aumka þu, Overdugum best biarga. Oforþient Myskun, er riett Nard, Omaklegum sem verdur tiærd, og giefin opt þeim arga, Gud miñ, Gud miñ, Heill mijn er, þa oll i þier, þvi orugg blijfur, Greidist þier gott Lof, Gud eilijfur, Amen.

43. Psalm.
Um Dagliga Umþeinking Daudans.

Ton.

Ton: J Blægiu eiñi er byrgdur i Molld.

Vænttu æ Daudans Vinur kiær, vonum framar hañ stendur nær, vid hvern Dag þeinki Huguriñ þiñ, hañ mun vera sijdasti miñ.

2. Hvad sem þu giørir hugsa ber, hvert soddan Idia hæfdi þier, ef i þvi Verki ættir þu, Andast þa strax og dæmast nu.

3. Lijfi fleckstu ad Lani nærd, Lijfs hefur þu ei Eignar Rææd, Nakiñ komstu i Heimiñ hier, hiedan eins lijka aptur fer.

4. A hverium Degi deyr þu hier, Daudañ hver Lijfs stund færir þier, allt hvad hier eykst vid Æfi Mañs, allt kortar þad Lijfs-daga hañs.

5. Þess leingur sem vær lifum hier, Lijfid þess styttra eptir er, uñ þad sem einum afrañ bar, eptir þvi miña Leidar var.

6. Lææt fra þier deyla Lesti fyrst, Lijfid ædur eñ fær þu mist, Hver sem deyr vondum vilia fra, vijst lifir Gudi i Dauda sa.

7. Adam gamla af ollum mætt, a medan lifir deyda ætt, þa mun Drottiñ nær deyia fer, dæsamlegur lifa hia þier.

8. Daudiñ flytur og færir Mañ. fra Hiegoma i Himna Rañ, i hveria ætt sem Eykin datt, er hun þar kyrr, þad true eg satt.

9. Ef þu ihugar opt og þrætt, ad endelega deyia ætt, Adhalld er þad og Ordsok þier, ad ækta lijtt þad sem Heimsins er.

10. Athuga þu hvad Andlææt Mañs, afmyn-

dad gietur Limi hañs, þetta skylldi þig fæla fra, forboñud verk ad girnast a.

11. Saal og Lijkama svijdur þad, sañ-naudug verda skiliast ad, Andarslit hver sem athugar, elska mun sijdur Syndirnar.

12. Sa sem med vondri Syndagiørd, sier hefur stofnad Andar mord, i giegnum Daudañ geingur hañ, i Glotunarstad þo eilijfañ.

13. Peir einir hliota Himna vist, hier nu lifa i Gudi fyrst, þeirra Lijf Drottiñ eflaust er, i Trwñe sem hañ binda sier.

14. O! Drottiñ gief oss øllum nu; iñlijfast þier med sañri Trw, lijka deyia og lifa þier, lofa sijdan med Engla Her, Amen.

44. Psalm.

Huggun fyrir þa sem missa sijna Astvine.

Ton: Hædsta Hialprædis Føgnude.

O! Christin Saal umþuka fyrst, a Dauda stundu Jesum Christ, þviad Ogn Daudans alldrei kañ, ofbioda þeim sem þeinkia uñ hañ.

2. Beyskt Vatn i Mara miøg sætt var, þa Moyses Tried i Bruñiñ bar, þad Lijfsins Tried er Drottiñ dyr, sem Daudans Reñu i Sætleik snyr.

3. Sa edla Kvistur allra Boot, uppruñiñ er af Jesse Root, hver sem geymer hañs heiløg Ord, hañ smackar alldrei Saalar mord.

4. Eymd Mañsins deyr eñ ecki hañ, er Daud-

iñ Leid i Himna Rañ, Afgangur hañs er Ending Kijfs, og Fæding holl til eilijfs Lijfs.

5. Ecki missum vier Astvine, undan oss þo þeir sender sie, fyrer Sorger þeir Fognud fáa, fra myrkrum iñ i Liosid gaa.

6. Yfir Lijfdaga hættast Haf, i Hofn Dauðans þeir komast af, leyster fra allre Siwt og Sekt, syrgia skulum þa ecki frekt.

7. Hvijtañ Skrwda vid Herrans Hlid, hafa þeir nu og Paalma vid, Sorgar Klædi ei somer þa, fyrir soddan Meñ ad taka uppa.

8. Oll hefur þeirra Augnataar, af þurkad Drottins Hondin klaar, Lambsins Stooli þeir lifa hia, Liomandi syngia Gloria.

9. Allskyns Hliodfæri hlioma þar, Horpur slaande Gullegar, hia Englum Guds sier una þeir, ecki skulum þa graata meir.

10. Laattu þier ecki gremiast Gied, Gud þo taki hvad hefur oss lied, Ef þu misser þiñ aast-kiærañ, eiñ Elskara snart fiñur hañ.

11. Alijt þad ei þo adskilied, athuga framar Samkvæmed, sem eptir kiemur eilijft þo, i andvaralausri Sælu og Roo.

12. Andlaat sitt virdir Abatañ, Upprisuñi satriwa kasi, hverrar Imyndan auglios er, Edlis Skapning i Heimi hier.

13. Eydist Heims Lios ad Aptni Dags, uppreñur þo ad Mogni strax, Grasid visnar þa vetrar ad, a Vorin aptur Blomgast þad.

14. Af Eykum falla Avextir, aptur þo vaxa

Blomlegir, og ef Sædid skal Friofgun fáa, fyrst i Jordunni rotna maa.

15. Pa Phœnix hefur Æfi endt, i egin Hreidri sig sialfann brennt, af Ösku kvikuar aptur þar, ungur med Fiadrir Gullegar.

16. So Endurnyast allskonar, Egin Foreyslu þad sem var, alldrei skylldi neinn efa þa, Uppriisu Holldsins Doms dag a.

17. Þu meinter kann skie, Ment og Fie, Mektast hefdi þinn Astkiæri, i Guds Rijki audugur hann, alla Speki vel skynia kann.

18. Hædsta Tign þo hier hefdi gist, i Himnarijki er betri Vist, Drottni hefur, so þocknast þad, þinn Vilie skal þar hneygiast ad.

19. O! Drottinn þu tookst aptur nu, Eign þijna sem mier lieder þu, þitt Nafn heilagi Herra klaar, hædst sie lofad umm eilijf aar, Amen.

45. Psalm.

Umm þann sijdasta Doom.

Ton: Tak af oss Fadir.

Pa Christur kiemur, Kongur Riettdæmur, Allt auglioft verdur, Ord, Hugun og Giordir, Alla uppvekur, er þeim Hefnd-frekur, sem Doms er sekur.

2. A allar Sydur, Ogn þeim ofbijdur, under Elldgangur, yfer Gud straangur, Samvitskan særir, Satan aakiærir, Synd Friotion færir.

3. Hvar mun þa Hæli, Herra minn sæli? Eg veit

veit mig argañ, uñid hafa Glæp margan, Eg ottast Domiñ, wti er tijmiñ, eñ eilijfd komin.

4. Her Himins hiadnar, hrinur og bradnar, sig saman lykuar, Sool rodnar, Tungl bliknar, þijn Verk ei þordu, þig siaa i Dyrdu, er eckert illt giordu.

5. Eg aumur Madur, ofmiog saurgadur, hvad mun þa þora, þig reidañ ad heyra? Hvert ma hellst flyia? hvad skal þa segia? Hver veit ad vægia.

6. Pu Herrañ hijri, hædsti Domari, mier munt ei nyia, maa eg þvi til þijn flyia, þu þolder Dauda, þiña so Sauda, bættir Bol Nauda.

7. Þig Son siñ sendi, siñi af Hendi, Fadiriñ frijdi, ad Fridkaupa Lydi, er þvi ogladur, ef nockur Madur, tynist tapadur.

8. Vijst vill hañ eigi, eg vesall deyie, Herra þad heyrdu, hañs Vilia fullgiordu, laat ei Erfd þijna, Eilijft Bol pijna, aumka Qnd mijna.

9. Lægd Logmaals frekañ, lysir mig sekañ, þiñ Muñur medan, mig kallar blessadañ, þad ma mier meira, mun eg þo heyra, Fridar bod fleira.

10. Eg er ohræddur, i þier Naad giæddur, þo Ovinir aller, yfir mier Hefnd kalli, þu Fridar Fornin, Frelsar þijn Bornin, vor Heill og Vornin.

11. Pu Herra Hlydiñ, helgadir Lydiñ, lietst lijfid Æda, til Lausnar oss wt blæda, veit Vægd i Domi, vor Brodir Fromi, þitt hædst Lof hliomi, Amen.

46. Psalm.

Um þad, Hvernin Mañ skal lannga eptir eilijfu Lijfi.

Ton: Pa liñir hier mijn Lijkams vist.

Ei mattu Saal mijn elska daatt, offallvallt Lijfid þetta, med helgri Girnd i Hædir haatt, helldur skallt þier upp lietta, þar er Æska eñ Elli sijst, eingiñ Daudi og Lijfid vijst, og aangurlaus Unun rietta.

2 Utvaldir skijna eins og Sool, Englum Guds næsta lijkir, Osinker hafa eilijft Skiool, allskyns Nægd mettast slijkir, Drottiñ Gud fullur Dan-semdar, dryckiar þa Straumum Vellystar, iñbyrdis Elsku rijkir.

3. Eilijf Giædi eru so stoor, eingiñ kañ þaug ad mæla, og so dyrmæt, ad eingvum for, vel tala nie noog hæla, ovollt Heibrygdi æ er þar, Unun og Nægd Guds Vellystar, og frabær Fagnadar Sæla.

4 So godur Hlutur eingiñ er, sem eiñ Gud Himna Hæda, Jñdæli mest þa alla skier, sem eignast hañ og vidræda, oss i honum og hañ i oss, hyrañ siaaum þad Gledi Hnoss, er Rootin allra Giæda.

5. Jerusalem þar uppe er, eckert Musteri hefur, med hondum giort, nie Sool þar sier, sijst Tungls þar Porsin krefur, heñar Musteri og Byrti best, er Blessadur Gud sem liomar mest, og Upplysing ollum giefur.

6. Eins

6. Eins sem ei heyrdist Axar hliod, þa upp var verid ad smijda, Jerusalem a Jordu stod, jafnt mun og hiñi lijda, þeir andlegu Steinar eru hier, med Oxi Motlætis kantader, sem heñar Bygging hlijda.

7. Drottningin su sem sockti heim, Salomon Kong hiñ rijka, er søñ Figura Saalum þeim, sem koma i Hollu slijka, Giimsteina hver og Gullid ber, goodra Dygda sem framdi hier, Engla fylgd fær hun lijka.

8. Kongsins Spekt hana furdar frekt, og Fioldañ dyrstu Rietta, dyrmæt Klædi sem mestu Mekt, og Musteris Prydi Setta, i Forundran so segir su, sijst var þess von med miñi Trw, giæti eg gripid þetta.

9. Hier maattu Saal mijn heyra og siaa, hvad Drottiñ vill þier veita, ef þu girnist hañs Hwsum naa, heilaglega skallt breita, andligs gooda ef vænter vijst, Veralldar Giædum æltir sijst, med Akiesd eptir leita.

10. Ef þu gyrnist ad audnist þier, af Lijfsins Trie þig metta, naadu Christo i Heimi hier, hrein Trw maa orka þetta, iñ i Guds hws kañ ecki naa, Otuckt, Mañdrap, Heypt, Lygi, Praa, nie sarnyt Gyrnd Fiedraattar.

11. Heilog Preñing med hollri Raad, Hiartad mitt virdstu byggia, a mier hafdu allt Eignar Raad, alldrei laat mig þig styggia, gief mier hier smacka Farsælld fyrst, fyll mig sijdar þijns Hwss Vellyst, so megi eg þier Lof til leggia.

47. Psalm.

Um þa Farsælld, þegar Madur fær ad sia og skoda Gud i eilijfu Lijfi.

Ton: Ad idka gott med Æru.

O! Drottiñ Alls valldandi, eg vil giarnan til þijn nær, A lifandi Maña Landi, læt mig Nægd hins gooda siaa, nær eg þig, næ ad fiña, Neydar stig, mun þa liña, læingar mig, heim til Hwsa þiña.

2. O! þañ Fognud frabæra, Fognud allañ sem gnæser, nær nun audnast su Æra, ad siaa Gud miñ sem byr i þier? Þijns Hwss siaa, Sælu rietta, svanga mar, dryckia og metta, er þier hia, eilijfs lijfs Uppspretta.

3. O! þu Lijf æskilega, O! þu blessud Farsælld Blijd, þar Heilog Preñing hæga, Hiartans gyrnd fyllir alltijd, ad lijta Christ, Liomañ biarta, i Lijfsins Vist, hia honum skarta, gnæsir mest, Gyrnd alla vors Hiarta.

4. O! Jesu Elskan blijda, Edla Bidell Sælar mijn, nær ætlar þu iñleida, i þiñ Kongs sal Brwdi þijn? Hvad vantar i effstu Hollum? Ecki par, nie hætt vid Follum, Gud er þar, sialfur allt i ollum.

5. Er þar Gud allra besti, Augum vorum Prydi ny, Hunangs Seimur sætasti, Saungur fagur Eyrum i, Balsam kiær, best sem skarta, Blomstur skiær miuk ad snerta, hver þar fær, hvad hañs girnist Hiarta. 6. O!

6. O! Dærfrijda Asionu. O! sæta Noddu Lausnarans, Dyrdar Kryndur Koronu, kiær draup Nærd af Vorum hañs, fyrst hañ er, allt i øllum, upplyser, varnar Follum, Fridiñ tier, Konum jafut sem kollum.

7. Gud er sa Liossins Liomi, Lios i hverium siæum vier, þad er vor Sæmd og Somi, ad siæ hañ i sialfum sier, lockar Mañ, Lijfid dæla, lofa hañ, og vid mæla, alldrei kañ, ad wttalast su Sæla.

8. O! far sæl Borgin besta, Blessud Hollin uppi þar, heimili Heilagasta, Hæxleitrar Guds Preñingar, nær mun ny, Nærd su gledia, nær i eg frij, mig þar sedia, og Gudi i, Gud sialfañ tilbidia.

9. Nær mun su Soolin reña, sem uppliomar þessa Borg? Nær mun eg fæ ad fiña, Fognud þañ ei snertir Sorg? Sæla mijn, siæ þaug Mæri, sæl þu skyn, i Eptirlæte, Arfleifd þijn, er Gud Drottiñ sæti.

10. Vier lifum Gudi Lifanda, lijka erum Kyrkia hans, vier eigum hañ hier i Anda, eñ þar ad Raun riett til sañs, Sælu ad, sia margfallda, samastad, Lijfsins hallda, giefe oss þad, Gud um Alldir Anda, Amen.

48. Psalm.

Um þad allra ærstudligasta Samlag; sem vier skulum hafa vid heilaga Engla i eilljfu Lijfi.

Ton: Mykilli Farfælld mætir sa.

Eilijft Lijfid er æskilegt, ecki neirn gyptist þa,

Englum lijker i ædstu Megt (eigum vier Gud ad siaa) Vitska, Tign, Dyrd og Virding Mañs, vegsamlig mieg þa er, so alldrei kuñi Hiartad hañs, hana ad skynia hier, Jñdælid er þad allra mest, Auglit Drottins ad skoda best, alla Blessun þad underbyr, alla Heill Dyrd og Naad, allt Epterlæti ad oss snyr, allt batnar þa vort Raad, allt Añstreymid so a burt flyr, alldrei snertir oss þad.

2. Ei er Farsælldar framar von, eñ frijdañ Gud ad siaa, þessi hin fagra Fridar sion, fyllir gyrnd alla þa, Engla Umgengni odlunst þo, astwolig verdur su, samlijkir þeim i Sælu og Ro, sañheilagri eñ nu, Hvijtum Skrudda so skrijdunst vær, skijnandi Lamsins Stoli nær, Syndaña Flykum færder af, frijlega lofum hañ, Hialprædis Klædid gott oss gaf, glediandi Riettlætañ, vakni sa upp i Syndum svaf, siaai Dyrdarlioman.

3. Eingiñ æreitir añañ þar, eingiñ kañ reidast þa ei er þar Bruñur Jllgiørdar, eingin Metnadar þra, eingin Motlæting, Eymd nie faar, Jdrunar taar ei nein, ei helldur Daudleg Synda saar, Saalum viña þar Mein, Hungur og Þorsti horfiñ er, af Herrañs Elsku mettunst vier, Utvalda Drottiñs alldrei þa, Ofhiti skada kañ, yfer þeim helldur Hendi sa, Himneskañ byggir Rañ, af Lijfi þeirra sem liomar a, Lifandi Vatn frañ rañ.

4. Utvoldum Guds, so gledièst Gied, Giesta bod er tilreidt, Klaara Vijn, Feyti, Mergur med, mun þar til Rietta veitt, soddan Veitslu vier sitium ad, sæler um eilijf Ar, og Lof syngiandi þock-

um þad, þa verdur Gledin klaar, allt mun þetta þa uppfyllast i Anda og Sannleik fullkomnast, Lijf og Andi Guds ordid er, Otti Daudans þa flyr, hañ var svelgdur i Sigur hier, sia hañs Broddur er rijr, oll vor Augna Taar afþerrer, Angri i Gledi snyr.

5. Hrygdarlaus Gledi hliomar þa, Heilsa Motlætis frij, Lijfed ann Mædu, Lios ei faa, Lystigardi þeim i, alldreie følnar Elskan þar, alldreie Gledin dvijn, einginn Madur þar andvarpar, eingvañ snertir þar Pijn, Yndishægd er þar ollum tied, andvaralausri Sælu med, andvaralaus hin rietta Roo, Roosamlig Unun mest, Unnunarsamlig Farsæl fro, farsæl Elijfdiñ best, eilijf Preñingar Eining þo, Eining Guddoms þar siest.

6. Upp upp mijn Saal, athuga nu, Æru og Vegsemd þa, sem ockur er vijs þa eg og þu, erum Guds Stoli hia, ockar Vardhallds Engil hañ, er hiernu stydur vid, þa munum giorla þeckia hañ, eñ þurfa hañs ecki Lid, er þa samkvæmis Unun stoor, allkynandi i Dyrdar kor, O! Jesu kom, og ei vid tef, iñleid i Sælu þa, O! Jesu kom og Gledegief, Guds Hwsum laat oss naa, O! Jesu þig fyrer utan ef, um̃ Eilijfd gief oss ad sia, Amen.

49. Psalm.

Um þær feiknu Kvalir, sem þeir Fordæmdu verda ad lijda i Helvijti.

Ton: Gud oss Lærdom siñ liosañ gaf.

Hver Christin Saal þad hugleide, hvad Viitis Piisler bytrar sie, so stendur betur Syndum moot, segiandi opt af Hiartans Root, i fra Andar Deyd oss bevari Gud.

2. J Helviiti er alls ills Nægd, a ollu goodu mesta Ohægd; Obærilegur Hiti hnaar, Heliar niistandi Grimdin saar, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

3. Myrkur og Svæla siifelldleg, Sorg og Dioska mynd Ofriin mieg, Op og Jlfraner eiliifs Veins, Andstyggileg Lyckt Breñisteins, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

4. Ormur Samvitsku etandi, Otti Purkur, Sveingd, Harmkvæli, Osund, Hatur, Viil, Orbyrgd mest, Eingin good Von med Heilsu Brest, J fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

5. Sool og Tungl eingiñ siaa þar kañ, siist af ollu þo Gud sialfañ, su litla skyma Eldi af, eingva Hug-hægd Fordæmdum gaf, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

6. Magiñ i Hungri mædist mest, Muñur af Porsta piinist vest, Ellds Logiñ verkar Oop og Kvein, iñlæsist hañ i Merg og Bein, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

7. Af einum Neysta i Eymdar Glood, Oliid anligri Piina stood, eñ þo Kviñu hier kyñi saar, Kvelia Jodsott uñ Pusund aar, J fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

8. Sælgiæti Ols og Matar mest, margur af

hveriu

hvertiu hiellt sig best, Hug sroe þeim það einginn er, ei saa Vatns Dropa að svala sier, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

9. Dyrmæt Klædi og Metord med, minst kunna þa ad hugga Gied, iklæddir Skom um eilijf Ar, Eingin Vegsemd til boda staar, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

10. Audur stodar þa ecki par, aller jafn snauder sinnast þar, Guds blijda Augligt alldrei siaa, ollu þyngra það liggur a, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

11. Kvala Elldinn um eilijf Aar, uppblæs Guds Reidi stormur haar, Samvitsku Ormur innra slær, ytra Dioflanna Girnd frabær, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

12. Hata Fordæmdir hver annann, hata þeir lijka Gud sialfann, hata þeir Engla Heilaga, hata þeir alla utvalda, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

13. Oll Olucka sem innast maa, oll slæst i eitt og plaagar þa, alla varir það Eilijfd þo, alldrei sinnandi Vægd nie Roo, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

14. Minsta Korn þa af minstu Kvol, er myklu þijngra enn allt Heims Bol, og þo ad Adams Arfarner, aller skipte þvi jafnt med sier, i fra Andar Deyd, oss bevari Gud.

15. O! Drottinn gief oss ollum það, að þeinkia so um Kvala stad, að þangad komunst alldrei vier, i varfærni framgaungum hier, i fra allri Neyd, oss til Lijfs innleid.

50. Psalm.

Um̃ þad, hvernin eilijflega munu vara, þær Helvijtsku Kvalir.

Ton. Myskuna þu mier milldi Gud.

Ef þu Christin Saal athugar, ad Pijslirnar, Eilijfar eiga ad vera, þvi betur lærir þar af þu, ad þeinkia nu, hvad þungt sie þær ad bera, Helvijti heitt, Huggun fær eydt, þad bitra Baal, brennande Saal, alla tijd a ad vara.

2. Fordæmidra Lijf i Elldi þa, er Daudi sar, Æ er yfir hangandi, þeirra Daudi Lijf einin er, sem alldrei þver, i Kvølum ofegiandi, Breñi-Bødlar, þreytast sijst þar, Alukandi Kvøl, ofan a Bøl, med allskyns Eymd og Grande.

3. Hvad er þad Mañ kañ þyngra ad þiar, eñ þad sijst sar, er hañ mest eptir langar? Eñ hitt um̃bera verdur vijst, sem villdi sijst, Plagur og Pijslir strangar, ælycktad er, ad sa sem hier, sij-syngda vañ, sært Hefnda Bañ, ei skuli af honum ganga.

4. Tapadir safna Syndum sier, um̃ alla hier, Eilijfdar Æfi sijna, um̃ Guds eilijfd þeir þvingast þvi, þeim Pijslum i, sem alldrei ega ad dvijna, hañs Giæsku Gied, og Myskun med, utslocktu þeir, i sier þvi meir, kvelur þa Kvøl og Pijna.

5. Þeir elskudu Aud oþarfañ, of-fallvalltañ, Vellyst og Virding bædi, Himneskum Fie-siod sintu sijst, sem er Gud vijst, ei girntust andleg Giæ-di,

di, skamvinn Lijfs Lyst, leidist þeim siist, hrapande
þui, Helvijtid i, eilijfa Eymd og Mædi.

6. O! þu Eilijfd o-endanlig, einginn kann þig, wt-
sia nie noog ad grunda, O! hvad myked þu eykur
a, alla Pijsl þa, Tapada hlijtur henda? nær ara
stund, Otal Pusund, umm leid o-hast, onnur byr-
iast, so geingur aan alls Enda.

7. O! þu Eilijfd, O! Eilijfd þu, ein ertu su,
sem mest kann mein ad vinna, Fordæmdra Pijsl er
þungbær þa, þui heita mæ, bitur og beysk ad finna,
og þyngre er, þui margfolld skier, allra þyngst þo,
þad undir bio, ad hun skal alldrei linna.

8. O! þu Daudi sem alldrei deyr, Ending þijn
er, a ny þig uppbyriandi, Daudann girnast For-
dæmdir sæ, fyrrest hann þa, Lijf tru eg langt fra
standi, Aumt Hel þad er, sem alldrei þver, og
lijfi þui, ad lifa i, sem alltijd er deyandi.

9. O! þu ban-væna auma Lijf, ef þu ert Lijf,
þui villtu þa so deyda? O! þu lifanda auma Hel,
Ef þu ert Hel, þui villt ei Lijfs Eymd eyda? O!
eilijf tijd, Illum miog strijd, ad þeinkia til þijn,
er þijngri Pijn, enn annad allt sem lijda.

10. O! Saal mijn, Saal mijn sia ad þier,
sæsrheit Pijsl er, opt er þad athugandi, Næxdar-
tijmanum gief ad gaum, gior Idran aum, Eymd
slijk so alldrei grandi, sa Syndum sier, safnar
tijdt hier, þess meira Baal, brennir hans Saal,
Ellds Mat so aaleggiandi.

11. O! Drottinn Jesu herra hyr, i Hædum byr,
vor Sijndabotin sanna, fullu borgandi fyrir oss,
festur

festur a Kross, Lijf, Heill og Laustnin Mañaj, liuf-
ur Lijkn sijn, leys oss fra Pijn, illt Andar bol,
eilijfa Kvol, oss lætu alldrei kaña.

12. O! þu riett-nefndi goodi Gud, sem glǫtud-
um Lyd, sender þiñ Son i Heimiñ, oss ad leysa
fra Andar Deyd, og allri Neyd, sie þier Dyrd
sǫgd og framin, og þier Jesus, sem frelstir svs,
Guds Anda med, Gǫfgun sie tied, um̃
Allder Allda, AMEN.

Fimti Partur þessarar Psal-ma Bookar, hefur iñi ad hallda andliga Psalma og Lofsaungva, hljtd-andi uppa þær sierliguſtu Hǫfudgreinir Christi-legs Lærdooms, um̃ hvern kient og Predik-ad er, i Christiligri Kyrkiu.

I.

Um̃ Christi Persónu, hans Em-bætti og Velgiǫrninga.

D. Marth. Luth.

Giǫrvoll Christnin skal glediast nu, og Gudi
Lofsong færa, So ad af ǫst og sañri Tru, syn-
gia kyñum og læra, ad sialfur Gud oss syndi
hier,

hier, sætustu Raad og Varsemder, gaf til þess Gialldið dyra.

2. J Diofuls Fiotrum eg fangiñ lá, Fær daudans viist eg skildi, Dag og Natt mig særdi Syndin þa, su miñi Fæding fylgdi, æ jafnan vox miin Synda sekt, saurgadi Lifnad miñ so frekt, til allrar Illsku tældi.

3. O-gilld voru miin Verkin from, vanst þeim ei mig ad stoda, Sialfrædid flyr Guds dyrañ Dom, Dadlaus til alls hins goda, hugviils sieck mier su Hrelling liot, hia mier var Daudi eñ eingin Boot, og viis Helviitis vodi.

4. Eiliifañ Gud ængradi þa, Eymdin miin morg vr Mæta, hañ mintist siina Myskun a, mier villdi hialpa læta, sitt Fodurligt mier byrti Briost, af bliidri Naad, eñ eingvum Piost, hañ kostadi dyrt miñ bata.

5. Mællti vid kiæra Soniñ siñ, Sie eg mæl Naad ad giefa, far nu til Sonur mæti miñ, Mañkyni aumu ad hliifa, Leys þad af sarri Synda Kvol, sialfañ Daudañ þu sla i Hel, Lat þa so med þier lifa.

6. Guds Son i Heim vitiadi vor, Vilia siins Fodurs fylldi, fæddi hañ Meya Moodir kiær, miñ Broodir verda villdi, Gieck hier med aumañ Holldsins Hatt, og huldi miog siñ Guddoms Mætt, ad Satan sigra skylldi.

7. Mier sagdi hañ, þier halltu vid mig, heill eg þier goodum Vilia, Eg gief mig sialfañ fram fyrir þig, til Frelsis þier læt mig kvelia, þvi eg er

þiñ, og þu ert miñ, og þar eg er, skalltu vera med mier, Diøfull skal oss ei skilia.

8. Mijnu Bloodi wthellir hañ, hier med lijfi mig sviptir, þier til hins besta og þetta vañ, þijn Tru hugsi þar epter, Sialfur Daudiñ sigradur var, Synd þijna mitt Meinleysi bar, so ad Andar Hvijld þu hreptir.

9. A Himna aptur til Fødursins fer, fra þessa Lijfsins hætti, ad eg Myskun wtvegi þier, og Anda hañ senda mætti, sem Huggi þig i hverskyns Kvol, so i hreiñi Tru mig þeckir vel, og a Leid Sañleiks þijn giæti.

10. Bod mijn og Verk þau bijd eg þier, i Breytni og Kieñing ad sijna, Guds Lof og Dyrd ad efsir hier, og aukir svo Christni mijna, Setningum Maña siaa þu vid, sem saurga þeñañ Hialpar Sid, þeim skilmaala skalltu ei tijna.

Ein gømul Vijsa, snuin og umbreytt JEsu Guds Syni til Lofs.

Eiñ Herra eg best ætti, er mijnar Syndir bar, ad prijsa af mesta mætti, þvi mier so godur var, hañs blessada Nafn vil eg bera, i Briosti og sleppa ei, Su hlijfd mun mier hollust vera, hvert sem eg lifi eda dey.

2. Laat mig nu Herra læra, Losid ad vanda þitt, þier hæfir Heidur og Æra, eñ Hiartad kallt er mitt, Send þu mier nu þad Siñi, eg syngi af Hiartans gruñ, hvert eg er wti eda iñi, um̃ øll þijn Verkin kuñ.

3. Miñ

3. Miñ Jesú Morgun Stiarna, og mætast Balsam ert, Þier vil eg þiona giarna, so þu miñ Tulkur siert, Gior Saalina Herrañ hreina, adur hun kiemur fyrir Dom, sem Gullid og Gimsteina, so gietur hun reiknast from.

4. Samlijkur Sooliñi klaaru, sem yfir Heimiñ skyn, þijnir Geyslar blijdir baaru, burtu Sorg og Pijn, A Valld þitt vil eg mig giefa, eg veit þu slockvur wt, (þad sem eg ecki efa) Angur og alla Swt.

5. Allfagrañ Engla skara, þu æ til Pionustu fær, þeir taka truliga vara, hvad skipar Herrañ kiær, Gud Fadir þig sialfur setti, vid sijna hægri Hond, þu rædur og styrir Rietti, og rijkir um oll Lond.

6. Po giøre eg þijn Bod ad briota, bædi med Ord og Verk, laat þu mig Naadar niota, nog er þijn Hondin sterk, Bindstu fyrir Blessadar Undir, Brædi og Reidi þijn, Afma þu allar Syndir, mig aangrar Vondskan mijn.

7. J Syndiñi mijn Moodir, mig gat og þad er vijst, J saaru Synda Floodi, sijdan hef eg vafist, þvi stend og vesæll i Voda, nema veitir þu mier Lid, og sialfur sender ad boda, Samvitskuñi Frid.

8. Þvi fly eg til þiñar Naadar, þu kañt ad viña Boot, añad er ei til Raada, eg bid af Hiartans root, vid blessud Ord þijn eg blijfi, bædi til Sioos og Lands, æ medan eg er aa Lijfi, so alldrei verdi a stañs.

9. So lengi sem eg hiari, i Sorg og Tymdar

 dal,

dal, J Otta Guds framfari, og fyfist ei meir eñ skal, Piñ Andi Endurnye, allt mitt Hiarta og siñ, so liota eg Lostu flye, legg þu til Styrkiñ þiñ.

10. O! heilagi Lijfsins Herra, heyrdu nu hvers eg bad, þijn Æra ei skal þverra, af Hiarta eg gyrnist þad, ad fare eg ei fyrri ad sofa, eñ frelstur af allri Neyd, miñ Lausnarañ megi eg Lofa, mig leysti fra Andar Deyd, Amen.

Af Herranum Jesu eiñ Lofsaungur.

Mā syngia sem: O! Herra Gud þijn helgu Bod.

O! Jesu þier, Æ vilium vier, Vegsemd og Heidur jata, Nafnid þitt, sem bidia blijdt, birga villtu lata, Fodurin vid, þu festir Grid, fyrir þig, Sonin kiæra, þu lietst a Kross, ad lijfga oss, Lof eilijft sie þier og Æra.

2. Hæstu Raad, a Himni og Laad, hefur þier Fadiriñ fengid, Synd, Diøful, Hel, sigradir vel, Satan fieckst yfergengid, Fridhelga Braut, þvi hver Mañ hlaut, hia Gudi Saal ad næra, Þu lietst a Kross, ad lijfga oss, Lof heidur sie þier og Æra.

3. Þijn Raadin hrein, er nægri ein, eñ nockur kuñi ad hyggia, Vegur og Lios, þu leidir oss, lijfs æfenlegt ad þiggia, Verolldar Sion, þig virdte Pion, vorar hvern Syndir særa, þu lietst a Kross, ad lijfga oss, Lof Heidur sie þier og Æra.

Ein Lofsøngur um Mannsins Endurlausn, med Lag, Giørvoll Christnin.

Riettruad Hiarta huxa nu, hædst Lof Gudi ad færa, Af ollum mætt han heidra þu, hallt han þinn Fodur kiæra, ærn hans þo berir alla stund, Angur og Viil i þinni Lund, þitt Liif þo kann ei næra.

2. Af Hiarta hefur a þier Ast, og veiter þier siin Giædi, Sa lætur þijna Synd afmæst, Sæt þinar Andar grædir, Og vopnar þig i Andlegt Strijd, Ovina Krapt so standist vid, so ad þinni Sæl ei nædi.

3. Munadarlausum Monnum hier, Myskun og Rad vill senda, sem vid hans Sanleik hallda sier, Hræsni allri fra venda, Sem riettur Fadir fylgir þeim, Framferdi sitt i þessum Heim, Heilaglega ad enda.

4. Sem goodur Fadir giarnan ber, Giæsku til Barna sinna, Eins lætur Gud i Heimi hier, huggun oss auma finna, Hans eilijf Rad og Elska milld, oss fyrergiefur alla Skulld, og lætur yfirvinna.

5. Giefur han helgan Anda sinn, Endurnyar vorn Huga, Ad uppfyllum hans Ordin sonn, enn þo med Hollsins Trega, Styrkir oss hier med Heill og Rad, Himneskan Arf og Sama stad, sialfur vill oss utvega.

6. Epter vorum Tilverknadi, villdi oss hefnd ei veita, Sælar Tion vort samaumkadi, syndl oss Elsku heita, Hans Rad og Giæska Eilijf er,

 ollum

öllum bwin sem vilia hier, til hañs af Hiarta leita.

7. Astverk sem hefur uppbyriad, a oss mun hañ vel enda, þvi giefum oss hañs Giæsku Nad, og gongum hönum til Handa, Hañs Ord og Skipun vondum vier, og vonum hañ til Dyrdar sier, voru Fram̃ferdi venda.

8. Himneski Fadir hia oss sierf, hliif oss i þessum Voda, ad Rædvandt sie Athæfi vort, og sæle Ending gooda, upplysi oss þijn Ordin hrein, ad Heims i Myrkri ei Blecking nein, giori oss Andar Skada.

9. Herra, til Lofs og Þackar þier, þad verdi sem vier syngium, Læt oss þijn Ord so heyra hier, Hug vorn i giegnum gengi, Milldi Gud veit oss Matt og lid, med riett andlegum Riddara Sid, Fagnadar Koronu fengium.

Eiñ Psalmur um̃ soñ Rok vorrar Endurlausnar, og hvar fyrir vor Endurlausnari hlaut ad vera sañur Gud, og sañur Madur. Ton: Giorvoll Christnin.

Adams Ohlydni ollum kom, æ megum vier þad kiæra, i Hormung og þa hædstu Raun, hættir su Hrygdar Snæra, Diofulliñ eiñ þañ drygdi Prett, sem driugum Syndir hefur giort, Gud mun þad eiñ lagfæra.

2. Hier mælir fyrst Guds Magtin snjallt, mun hun viist Bootum vallda, Eg kañ burt taka Bølid allt, þeim beyska Dauda giallda, breñandi

Viitis briota Hlid, og buga Satan Velle vid, so vil eg Sigri hallda.

3. Guds Riettviisi þa greidir Svar, og Glæpi hittir flesta, med hrygdar Piin, og Hefndar var, þvi hier mæ eckert bresta, Nær Riettlætid og Riiklegt valld, rata i eitt Samþycktar halld, þad er su Vegsemd mesta.

4. Myskunin lioos nu mætir þvert; og Milldiliga oss aumkar, Ef Gud vill epter greindum Riett, giorvallri Liinkind seinka, Hvar er þa Heill og Rædin sæt? og hin Hæleita Spekin mæt, sem Herrar sier til einka.

5. Guds Viisdomur gaf Rædid sliikt, giæsku fullt alla Daga, ad vier holldum so allt forliikt, þad eingiñ kuñi ad klaga, Guds Veldis Magtin varir fast, veglig Myskun sær eckert Last, æn Riettviisiñar Baga.

6. Oss hæfer ollum (hlyded a) i heidri jafnt ad standa, so goodar Packir giefist þa, Gudi til ad vanda, hugleidid nu miin Hiartnæm Ord, hvar af Gledin er Englum giord, og Moñum Hialp til Handa.

7. Hver gietur Synda golldid sekt? Og Grimd Reidiñar hladist? Hver fiñst so hraustur af fullri Mekt, hañ sæi Daudañ stadist? Nema Gud sialfur giori þad, og griipi Mañiñ wr Symdarstad, og þeim þañiñ liiknadist.

8. Var nockrum Synda Byrdi hier, nema sierhverium Mañi? Þvi Adam sokti oss med sier, i aumu Lasta bañi, hier af sañliga segiast kañ, sæt um

vier midt i Heliar Rañ, giætid þess vel jafn-
frañi.

9. Þvi liet Gud miñ siñ liufa Son, Lijkamans
Hollðgan hliota, ad vier mættum med hañs Til-
sion, Himnarijkesins niota, ollum er tapad
Jilskumatt, Andskotans, hver ad liggur lagt,
Christur liet hañs Krapt þriota.

10. Heyr þu til mijn Madur hver, hvad Jesus
Christur bydur. Honum ad hlijda hæfir þier, þvi
hañ er ollum þijdur, Kom þvi til mijn i Kiær-
leiks Tru, Af Kvolvil eg þig leysa nu, og þiñe
Sorg slaa nidur.

11. So bydur Christur sijna Raad, samt fatæk-
um og rijkum, sem ad Guds Ordi hafa gaad, wt
i giørvollum Rijkium, Eñ sa Guds Syni gley-
mer hier, gloandi Pijnur hreppir meir, i heit-
um Heliar Dykium.

12. Hver sem truir a Herrañ Christ, hañ er
Guds Barnid blijda, Sa ottast Gud af allri lyst,
og Elsku synir vijda, Siñe Kallan med sæmdum
añ, so Satan alldrei vielar hañ, hañs von vill
Christur bijda.

13. Þar fyrir syngur Himna Sveit, Gudi sie
Lof aan enda, þvi hañs Elskan miøg var so heit,
Heimi ried Son siñ senda, Med þier syngium af
þydri Lund, og þockum Gudi hveria Stund, A-
men ad aller vanda.

Jesus heyr mig.

Ton. Allt mitt Raad til Guds.

Je-

Jesus heyr mig fyrir þiñ Deyd, Jesus þyrm mier i Pungri Neyd, Styr mier og stiorna aumum, þu þeckir mitt Gied, gaumgiæf mijna Raust, Gief mier af Himinsins Hædum Traust, eg er nu staddur i Naunum.

2. Jesus frels mig fyrir þijna Kvol, fiærlægt gior þvi allt Synda Bol, Geym mijna Sææl fra Pijnum, Hagræd þu miñi Hiartans Root, uñ hvad eg bid þig Dag og Nott, med ollum Utvolldum þijnum.

3. Peim sem þiona þier Æfe sijn; þig bid eg Drottiñ snu til mijn, Send mier Ast þijna saña, Leystu þiñ Lyd fyrir Lijknar Boon, lijka twvega þeim eilijf Laun, sem þiñ Styrk æ vilia kaña.

4. An efa er eg eiñ af þeim, sem vitia þijn med Hiartans Kvein, lææt mig Næd þijna hliota, so Muñur miñ rædi miukt þar uñ, hver Hialp af þier i Heimiñ kom, mot Synd og Helvijti liota.

5. A ollu þvi oss kastast mot, kroptuga viñur þu hier a Bot, hvert þad er meira eda miña, Hvad sem Lijkamiñ þarf og vor Sææl, veiter þu vijst fyrer utan Tææl, til allra munt þu soo iña.

6. Eg er su Sool sem ætijd skijn, Beyskleik þijnum bregd eg i vijn, og i Bruñ Sætleiks Anda, Hvad eg vil fremia a Himni og Jord, fram kvæmer allt mitt Helga Ord, Pa Tign gaf mier Fadir til Handa.

7. Allar Skiepnur i Heimi hier, hliota ad eingvu verda fyrr, eñ nockur Piona miña, sem trua a

mig med traustre von, tapest og fære Andar Tion, fyrir Sekt Misgiorda siña.

8. Gangi nockur i Glæpa Bañ, so Gud Fødur afræki hañ, sa byr sier Bølvan stranga, Hverfi þa til mijn med hraustre tru, af Hørmung vil eg hañ leysa nu, Guds Hylli hañ skal fanga.

9. Eñ hver sem mier vill mæla a moot, mæta fær alldrei Sælar Boot, Guds Brædi skal þeim tapa, sem hæda mitt hæleita Ord, hættleg þañ grijpur Bølvan hørd, af Himni mun hañ hrapa.

10. Þvi ræd eg øllum raunar hier, þeir reki mitt Ord ei fra sier, helldur i heidri halldi, og hirdi þad i Hiartans þel, hvad mijnum Børnum hæfer vel, þvi Rædi gleymid riett alldrei.

11. So Deydir Jesus Ðløfla Mætt, dapra af Dauda reiser brætt, Daudiñ mæ hønum vijkia, hañ er Maña miukust Biørg, sem mædast hart i Heimsins Sorg, og eiñ Herra Himnarijkia.

Hymn. Jesu dulcis Memoria

Ma syngia sem, A þier Drottiñ.

Jesu Miñing miøg sæt er og miuka Hiartans Gledi lier, fram yfer Hunang og allt hvad er, þa ilmar af Jesu Nafni hier.

2. Syngiast ecki sætara mæ, nie segiast gledilegra fra, Hugsun er eingin hærri ad fæ, eñ Herrañ Jesum ad miñast a.

3. Jesus er von þeim idrast kañ, vid alla milldur sem bidia hañ, þeim hañs leita, liufur añ, med Lykn vill græda sierhvern Mañ.

4. Jesus er Hiartans Sykur sætt, sa Lijfsins Bruñur og Liosid gladt, Þu yfergeingur einka hratt, allañ Fognud og dyrsta Skart.

5. Tunga eingin tala maa, nie Tign upp skrifa nockur þa, Oreinder truad þvi eingver faa, hvad Elska er Jesu good ad naa.

6. Jesus er Drottiñ dyrstur og skiær, Dasamligasti Siguriñ fær, Osegianliga eiñ frabær, og æskilegasti fyrr og nær.

7. Herrañ milldur hia oss bw, og heilogum Gafum uppfyll þu, Nætur myrkri fra Moñum snu, med þijnum Sañleik fæd oss nu.

8. Jesu Elsku eg ætijd ber, idugliga i Hiarta hier; Hunangs Seimuriñ sætur er, Saña lys Soolin Jesu mier.

9. Jesu Elska er eiña stærst, ilmandi af Sætleik hæst, med þusundfalldri Pocknan glæst, þeim sem hun er i Hiarta læst.

10. Jesus er Eingla Prydi hyr, i Eyrum fegurdar Saunguriñ skijr, i Muñi Hunangs Ilmur o-rijr, i Hiarta Himna Dryckuriñ dyr.

11. Miñ goodi Jesu gief mier haa, Gnægd af þiñi Elsku ad faa, Veit mier aan enda ad vera þier hia, Vegsemd þijna og Dyrd ad siaa.

12. Jesu þijn Elska alltijd hier, Endurlijfgan Hiartans er, ad soñu aan Leida Sadning ber, Saalina Hungrar eptir þier.

13. Hver þig smackar af Hungri þreyr, Sa þig dreckur þyrstir æ meir, Añad girnast ecki þeir, nema Jesum, hver ad þeim er kiær.

14. Gloo-

14. Glooandi hef eg girnd til þijn, miñ goodi Jesu þu kom til mijn, þu gledur mig sem af Giæsku skijn, og giefst mier Sadning lijka fijn.

15. Jesus þu ert Mýskun mest, miøg dærsøm Gledi i Hiartad fest, af Goodsemd alldrei Gud miñ liest, Gief mier þig ad elska best.

16. Dyrd sie jafnan Drottiñ þier, sem af Meyuñe fæddur er, Med Fodur og Anda helgum hier, hiedan af og um̃ allar Allder.

O! Jesu mætur, Ma syngia so sem, Gud þañ Engel siñ Gabriel.

Guds Son þu varst ad Guddoms art, gietiñ af helgum Anda, þu hefur med Magt, i eyde lagt, Snorur þess illa Fianda, Fyrir Adams Brot, þu giørder Bot, blijdri Gud hialp ried heita, hañs Nærd mier villdi veita, mijn Sekt og Synd, ad yrdi tijnd, Huggun ei er, þeim hafna þier, hreina Mýskun ad bijda, hver þig ei fær, nie fiña nær, eilijfa Eymd mun lijda.

2. O! Christe nu, eiñ stiller þu, Forfedra Sorg so længa, sem Ar og Dag, med Eymdar lag, af vite ei nædu ad ganga, J hardri neyd, hropudu: O! Gud, liuk upp Hlidi Himnaña, opna þu Gotu faña, Send þu þiñ Son, ad veita oss Von, af Hørmun hier, þad hliotum vier, fyrir hañs dyrstañ Dauda, Miñ Herra þvi, hier Heimi i, hædst Lof þier aller biooda.

3. O! Jesu hreiñ, þu ert alleiñ, aumum Huggun a Jordu, ad þvi hefur gæd, eilijft Guds Ræd,

vt-

ꝛotvaliñ Mañ þig giordi, oss øllum traust efunarlaust, Alla þa munt afslietta, sem ei hafa Truna rietta, Guds hædsti Son, mijn Hialpar von, hia einum þier, þu hefur mier, ꝛotvegad alla Gledi, Von og Tru mijn, set eg til þijn, þu mier Nææd mesta tiedir.

4. O! Christe dyr, sem Kvol af snyr, Ast þijn hefur eingvañ enda, hrein Milldi er, ad hefur þu mier, hialpad til þijn ad venda, Dyrst Kieñing þijn, mig droo fra Pijn, og Diktun falskra Maña, hverier þiñ Heidur baña, Sijn Hræsnis Verk, þeir hielldu sterk, þa meinte eg hier, ad munde mier, Nææd af Giorningum verda, eg forliet þig, ei dæmdu mig, Ovitska mijn þad giordi.

5. O! Jesu hier, þitt Ord lyser, øllum med Roddu styrkri, Hialpa ꝛor þijn, ꝛotvolldum þijn, sem sitia i nockru Myrkri, eñ hafa þo, ei Hviild nie Ro, af heimskra Maña Lærdomi, þijn Ord auk þeim i Tomi, Veg þeirra greid, a þijna Leid, þa hugga nu, sem hefur þu, helgad med Bloodi þijnu, Von vor øll er, a einum þier, ecki a ødru neinu.

6. O! Christe kiær, ei kiemur so nær, þitt Ord skal fra mier vijkia, þa komi til mijn, Mijskuniñ þijn og læt mig ecki svikia, Mælsku og Slægd, nie Menta Nægd, sem Mañ kañ valla ad þeckia, þau Svik læt mig ei bleckia, Þvi soñu lijkt, ad syneft slijkt, Þijn heilog Raust, er Huggun traust, hefur oss kient hid vissa, og Ordin þijn, eru Fæda mijn, læt mig alldreie missa.

7. O! Jesu Christ, eiñ Gud ert vist, allsvalld-andi

andi alleina, Ei er ſa Mañ, ſem ma nie kañ, Marꝛt þiñ nie Heidur greina, Allra Knie, þijnu Vallde, æ verda Lotning veita, Eingiñ mat þvi neyta, Skiepna þijn, O! Kongur miñ, nær Heimi fra, eg hlyt ad gaꝛ, Mitt Hiarta mæꝛ þad lijda, þa hialpa mier, ad megi eg med þier, eilijfleꝑana liſa, Amen.

II.

Um̃ Guds Ord og Truna.

Hroſan og Prijs Gudlegra Orda.

Med Ton. Naatturan oll og Edli.

GLedied ydur nu Herrans Hiord, af Hiarta Lof ſkal ſyngia, Um̃ Londin oll hañs Heilagt Ord, hlytur auglioſt fram̃ ganga, Sa finſt ei Mañ, þvi forda kañ, fullreynt vier þetta bodum, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, illum og ſo godum.

2. Adam, Adam, af ædſtri Art, þu eldſte Fadir Maña, i Paradijs þa falliñ vart, fieckſtu þa Huggun ſiña, Ad Meyiar Sæꝛd, mun ſenda æ Lard, ſvipter þvi Harmi þungum, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, Olldrudum og ſo ungum.

3. Noe, Noe, Guds Godi Vin, gafſt þier hañs ærſt ad ſiña, af þvi vel geymdir Ordin ſijn, Eid virdtiſt hañ þier viña, ad Verolldu hel, ei viña ſkal, Vatns med Voda ſlijkum, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, oreigum og ſo rijkum.

4. Abraham hañ fieck Fijrerheit, um̃ Fiolda ſiña Barna, hellſt þvi Riettlætañ halldiñ veit, hañ tru-

trudi Gudi giarna, Heiduriñ þañ, nu hliota kañ, hver sem Gudi vill trua, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, þeim þaug i Brioſti bwa.

5. Loth var Goodſivs og Gofugur Mañ, Gud þeim tuo Eingla ſendi, Af Sodoma wtleiddi hañ, aptur bañar ſier vendi, Elld rigndi bràtt, af Himni hatt, Heidni ſendur ad pijna, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, fra illu frelſa ſijna.

6. David var eiñ ſa Kongur kiær, kallaſt lijkur Guds Lyndi, Hañs Kieñing jafnan hiellt ſier nær, med Hug og Verk þad ſynde, Af Ættum hañs, hiet Gud til ſañs, Holld Mañlegt a ſig ad taka, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, a Himni og Jordu lijka.

7. Jeſus Chriſtus Guds ſañi Son, ſem Mey Maria fæddi, a honum ſañaſt oll vor Von, er hver Spamañ um ræddi, Hædſti Gud, af Himni baud, honum ſkulu þier hlyda, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, eigum þau loſa og pryda.

8. Heyr þu Madur og hugſa vel, hvad þeir framar oſſ ſkrifa, þad nya Teſtament eg tel, Trwudum Huggun giefa, Jardteikna giord, og Jeſu Ord, jafnan megum þar læra, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, æ meira A voxt færa.

9. Mattheus Levi Læriſveiñ, liuſt var Tollbwd ad neita, Fyrſtur Gudſpiallid frañ bar eiñ, og fyrir oſſ ad leita, ad Jeſu Chriſt, ſem vijſar vijſt, veykum til ſijn ad koma, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, med ædſtu Dyrd og Soma.

10. Marcus þar næſt af Mætti þeim, miog glogt

glögt upptélur añar, Dasemdarverk sem veitte Heim, vor Drottiñ, þar med sañar, esunarlaust, ad Truin traust, ein giørdi oss Riettlæta, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, þeim hryggva og þeim kæta.

11. Lukas eiñin hañ Lærdom bar, liosar Jardteiknir kleñir, Gudspialla Pion sa þridie var, þar til miukliga miñir, Af Himna Tron, siñ sæta Son, sendi Gud oss ad fræda, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, Ond vora best þau græda.

12. Johañes hañ var Jesu kiær, jærtar hañs Dyrd hiñ siordi, Upphaf greinir og Ord hañ skiær, allt hvad hier leid og giørdi, Amiñir nu, ad i ærst og Trw, aller Guds Nædar leiti, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, ørugg Hialp illu i moti.

13. Saulus, Pæælus wtvalid Kier, Ord Guds ad vijdt wtbreidi, Hatur bañad og Ofund er, afskipud Ogn og Reidi, Verolldiñ ill, ef ecki vill, af sijnum Syndum læta, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, vor bid eg virdist giæta.

14. Paull Postuli vel telur trw, i Tignar Kieñing þiñi, Heimsins Vitsku ovirder þu, Verk hans ill bydur liñi, Um Truar Krapt, þu kiender opt, kañ ein til Guds ad leida, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, þo Heimskir dirsist hæda.

15. Petur, Judas og Jacobus, jafnan þiñ Lærdom greina, a frahvarf og Jdran fysa oss, fyrir Jesum alleina, Hañ er sa eiñ, ei añar neiñ, oss vill og best kañ biarga. Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, mot Ædi allskyns Varga.

16. Hver

16. Hver Mañ nu helist þad hura skal, Hugbodi sijnu gleymi, tru þu Ritningar Ordum ad, aastsemd Drottins þig geyme, Sie Verk þijn dyr, eda Vitsku skijr, virdtu meir Gudi ad trua Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, a vijsañ Veg oss snua.

17. O! Jesu Christ Guds kiæri Son, kieñ oss ei fra þier ad vijkia, ad megi oss ecki af millori von, Maña Lærdomur svikia, fyrir Magtar Ogn, nie sæta Sogn, syngium þier Heidur ad gialda, Ord Drottins hrein, eru eilijf ein, um̃ allar Allder Allda, Amen.

Ein trwlig Vidvørun, ad Meñ ecki forsmæe Guds Ord, Ton. Vaknid upp Christ.

Vak i Nafni vors Herra, vakna skal Christnin tru, Pier ber Packir ad giora, þijnum Brwdguma nu, Ord sijn þier aptur sendi, uñ̃ þessa Nædar Tijd, og a voru ydsta Landi, allstadar klaar þau kiendi, liost fyrir øllum Lyd.

2. Ovin sa Ormur gamle, eiñ Fadir Lygiñar, um̃bryst so ad þvi hamli, af Heypt so wrskurdar, Bana og Bañs skal sekur, Bodandi Gudspiallid, wr Lande opt þa rekur, Eitrar, breñer, aftekur, þo sigrar ei þar med.

3. Fyrst Ognar frekt med Toñum, Falski Dreki af Mood, ætlar fra Ordum soñum, ad fæla Christna Pıood, Fylg Gudi fast af Huga, fyrir þier ber hañ Sorg, sa þig sækist ad buga, Gialld grijpur i hans Auga, Hañ er þijn Hlijfdar Borg.

4. So Hialpadi vor Herra, Hiord siñe Jsrael,

Pharao Fiandmañ þeirra, fieck i Hafenu Hel, Fliott vard Jericho falla, fyrer Jsraels Lyd, Lestist þa Lwdrar kalla, Lijkn sa og adstod alla, Guds Born þa þurfa vid.

5. Madianitar mæddu miog illa Drottins Lyd, Amalekhitar æddu, Jsrael beiddi Gud, Gaf hañ þa giordi lausa, Gedeon er Nafn hañs, Guds Born i Lwdra blaasa, bardist so Piood Gudlausa, Fiell Hundrad Þusund Mañs.

6. Sia hverniñ Drottiñ dugdi, David Kong moti Saal, sa Bana hønum hugdi, hlijfdi og sijdar vel, vid sijnum Syni braadum, sem nefndist Absalon, sa David svipte Raadum, setti af Rijkis Raadum, þo bættist þetta Tion.

7. Merk Guds Stod milldelega, mot Jeroboams Magt, um̃ Abia tvo vega, i Strijdi hafdi lagt, so hvern til Heliar leiddi, hiner Gud kalla a, Hug grim̃ra Herrañ eyddi, hañs Folk med Vopnum deyddi, Fim̃ Hundrud þusund þa.

8. Giæt hvernin Gud ried hefia, Gøfugañ Assa Kong, Sæmd hañs soktist ad kefia, Serah og Fylgd hañs strøng, Þusund Þusunder þora, Piood Guds ad rijsa a moot, Herrañ gaf þeim Heill stoora, hiuggu so nidur Mora, eigi stod eiñ a Foot.

9. Þeink hvad vel þyrmdi Drottiñ, þeim Kong Ezechia, Senacherib med Spotti, sokte hañs Rijki a, Fyst ist ad yrde fundir, fyrir Jerusalem, Engill sloo uñ Naatt-stunder, Attatiju þusunder, þvi sneru hiner heim.

10. Heyr

10. Heyr og Guds Hiastod blijda, hveria Josaphat fañ, Moab og Amon strijda, a þeñañ froma Mañ, Hañs Sveit af Hiarta bidur, Herrañ var þeirra Traust, Ovinum var ei Fridur, iñbyrdis hiuggust nidur, Folk Guds vard Vodalaust.

11. Oll Christnin a þad hlydi, Ovini Drottiñ slo, hañs Folk fieck Hialp uñ sijder, Hond Guds ei stytteft þo, Hañ vill þig vernda og næra, veit þiña Hæra tal, Læt nu Satan sig stæra, soñ Guds Ord girnst ad læra, Erfd þijn ei bregdast skal.

Uñ Guds Ord, og Christelega Trw, eiñ Lofsaungur, Ton. Eiñ Herra eg best ætti.

Herra Himiñs og Landa, heyr mig fyrir þiñ Son, Gief mier þiñ gooda Anda, gloandi Tru og Von, Uñ sætt Ord þitt so mætti, syngia og virda þad, sem kiemst med kroptugum hætti, klaart nu i margañ stad.

2. Ei lat oss aptur miss, Astsemdar Huggun þa, Synd vor þo orki þessa, þad kieñ oss riett ad siaa, af Adams megni eigi, erfdum þiñ Dyrdar Frid, Fyrst ad vier fognum Lygi, og folkum Maña Sid.

3. Ord þyn æsenleg standa, sem Esaias kvad, Verollv þo vilie þeim granda, vijst heñe tekst ei þad, Marger med Raade raungu, reitudu Lærdom þañ, orded hafa ad ongvu, alla þa Christur vañ.

4. Hlijf oss vid Heyptar Domi, Herra vor

Lijknar von, Lijt oss med Myskunsemi, minst a þiñ
sæta Son, Med Krossens Kvol og Dauda, kvitt-
adi oss Syndum af, ollum sem honum hlyda,
Heilla Saatt þijna gaf.

5. Þig eini Gud og þreñi, þess bidium aller vier,
Aukning gief oss i Truñi, ad stondunst fyrir þier,
væri so villdir hyggia, voru Riettlæti ad, mun þig
wr maata styggia, mællti Esaias þad.

6. Afstemdar Ordiñ dyru, O! Fadir minstu
þaug, Johañis i þridia eru, Pu elskadir Verolld
so, þiñ Hiartans Son hefur giefid, hver sem truer
a hañ, sa odlast eilijft Lijfid, alldrei fortapast kañ.

7. Eg skal eflaust trua, Ordum þijnum og Raad
So ei mege mier snua, Mañaña Sider og raad
Ad eg Verk nockur voni, Veg mier til Hialprædis,
Fyrir Hollde Hel þo skijne, hvad Mañ i Tito les.

8. Gud sier uñ allar Alfur, a Riettrwud Hiort-
un ein, Jeremias so sialfur, segir i fimtu Grein, æ-
tijd mig a þad reldi, er sa Grundvollur klaar, Sañ-
leiks vegi hia sneider, sa þessu moti staar.

9. Riett Christner eingvu kvijda, kuña vel stand-
ast giegn, Synd, Vijti, Diofli, Dauda, Drott-
iñ þeim veitir megn, þad skal hver Madur mer-
kia, i Mootgang og sijdustu Kvol, Samvitsku sij-
na ad styrkia, so erum vier bwner vel.

10. Hver a hañ ecki trudi, er nu Fordæmdur
vi ist, Raad Guds fra honum flwdi, frelsa hañ
Verkiñ sijst, Godverk eru þaug alleina, audsynir
Truen klaar, sem Christnum so vill þiena, sem i
Mattheo staar.

11. Myskun

11. Myskun Drottins vardveiti, veyk a Mēñ Jordu a, so þa ei Piꝏning þreyti, þyrmi og verndi þa, So Byrdi Guds bera kyñi, bila þeir skiott vid Heim, sem kieña Christ med muñe, kallt er þo Hiartad þeim.

12. Christna eg eins ꝏmiñi, ad ꝏkalla Drottiñ vorn, ad giefi med Giæsku siñi, godra Valldsmaña stiorn, sem ad Guds Ordi giæti, og giarnan hlijfi þvi, af Milldi Guds so mæti, meiri Sæmd Heimi i.

13. Pier sem sitied i Volldum, Saklaust ei dæmid Blood, ad mætid ei Myrkra Giolldum, miøg heitri Vijtis Glood, Hefndar dom hædsti giefur, halldid þad ecki Spie Andreas Grwber ort hefur, i sijnu Fangelse.

Eiñ Lofsøngur uñ Guds Ord og Truna,
Ma syngia so sem, Natturan øll og Edli Maňs.

Þack Herra þeim þad veitti mier, þangad til lifa nꝏdi, Ord haňs uñ Heim wt komid er, af þvi fæ Heill og Gledi, So opinbert, er ollum giort, ad hver a Jesum Christum, hier hefur nu, af Hiarta Tru, hreiñ er af ollum Lostum.

2. Eg beidi þig, ad rietta Tru, af Nꝏd vilier mier veita, ei forlꝏt mig mier hialpa þu, minst þiña Fyrerheita, þu bydur sætt, þvi er ohætt, þiñar Nꝏdar ad leita, Knye þier a, opnast skal þa, Ei vil eg Syndugum neyta.

3. Medan a Jord mier endist Tof, mijnum Gudi skal trua, Mitt Traust haňs Ord og Andargiof,

argiørf, alldrei mun fra mier snua, So fylger hañ, ei falla kañ fra Lijfgiafara mijnum, Hañ er mitt Traust, hefur mig leyst, Hialpar so ellum sijnum.

4. Þig Herra miñ af Hiarta bid, hvad lengi sem skal lifa, ad Lærdom þiñ og Anda med, ætijd vilier mier giefa, a allañ hætt, so Satans Mætt, sigri og nidur brioti, Ef Ordid þitt, er Fylgid mitt, Ovin stendst þar ei moti.

5. Hvad stodar oss, Eign, Skart og Valld, ann Guds Orda ad hallda, Mætt, Heidur; Gots og vijd Verolld, Velferd Sæælu ei gialda, Jesus Guds Son, þa sælu Von, med sijnu Bloodi veitt hefur, Oss kvittar þad, wr Kvala stad, Christs Arf og Fognud giefur.

6. Siñ Son gaf oss glotudum Lyd, Gud sialfur af Nææd siñi, Hañ doo a Kross, hia Fødur Frid, fieck oss allri Kristniñi, Allt Mañlegt Kyn, med Christi Pijn, keypti so Gud wr Voda, Sa Frelsareñ, fyrer auma Meñ, Flecklaus leid sæærañ Dauda.

7. J mijnum Saung eg um̃ þad bid, af Nææd vilier þeim veita, sem Vitska Raung, svo villir miog, vilia ei til þijn leita, fyrir Ordid þitt, ad fiñi riett, Fridar veg Sæælum sijnum, og fylgi þier, eñ fordi sier, Formi Antachrists og Pijnu.

8. Heims Gots og skart, Heidur og Snilld; hrapar og ei vid stendur, Eins dettur snart, Dygd Verk og Villd, sem dikta Maña hendur; Ei añad neitt, eñ Ordid þitt, æfinlega skal bliifa, hver tru a þeim, hefur i Heim, hañ skal an enda lifa.

III.

Um̃ Jdran og Yfirbot.

Psálmar og Loffsaungvar.

Ein Bæn og Jaatning til Guds.

Med sijnum Ton.

AF þig alleina Jesu Christ, er mijn Von hier i Heimi, Hlijfd þijn giorir mig holpin̄ vijst, Hiastod an̄ari eg gleymi, Fra ondverdu var eingin̄ sa, og alldrei helldur fædast ma, sem kvittad faai mig Kvolum fra, Kalla eg þig aa, Hialp þin̄i laat mig Herra naa.

2. Mijn Synd er þung, og þo miøg morg, þreynger ad Hiarta mijnu, Frelsa mig vid þad Faar og Sorg, fyrir þin̄ Dauda og Pijnu, Vid sialfan̄ Fodur mig sattan̄ gior, sem fyrir mig ei þyrmdi þier, vid Synda Klyf þvi kvittur er, Christe hallt nu hier, lijkt sem þu virdtist losa mier.

3. Gief þu mier Jesu Grædari min̄, Gloandi Tru og hreina, So ad eg Naad og Sætleik þin̄ san̄liga mætti reina, Øllu framar ad elska þig, og Naaungan̄ sem sialfan̄ mig, ad Fram-for mijn sie fridsamlig, forda mier Heliar stig, laat Diofla Girnd ei gledia sig.

4. Heidur sie Gudi a Himna Tron, hædstum Fodur alls Gooda, Og Jesu Christ han̄s sæta Son, sem leisti oss fra Voda, Helgum Anda med sama Sid, sem ætijd veitir Christnum lid,

Ad Aſt og Tru oſſ auki vid, i þeſſa Heims tijd, ſijdar eilijfan̄ eignunſt Frid.

Ein Jdrunar og Yferbootar Amiñing.
Med þad Lag. Guds Son kallar.

Hialpræðis Dag nu hver Man̄ ſier, og heppelig ur Tijmi er, San̄giarnir Men̄ þvi ſæti, æſt Giøf þeſſa vier oſkum vel, þvi ohacklætum kiemur Kvøl, ſijns Efnis ſierhver giæte.

2. A effſta Degi eaum von, aller ad lijta man̄ſins Son, þa dyrſtan̄ Dom vill greina, San̄liga fær þa ſierhver Man̄, ſin̄a Verkan̄a makleg Laun, Ord tom þad ætt ei meina.

3. Þad Trie, hvers Friofgun ſin̄ſt ei god, ſelle verdur ſtrax og lagt i Glood, ad bren̄i æ þar in̄i, Af øllum hüga þvi idraſt nu, Ord þijn og Lifnad betrir þu, ſo Sælin Fognud ſin̄i.

4. Hliota ei allir Himna viſt, ſem Herra Herra nefna Chriſt, nie i Guds Rijki koma, Helldur ſem giarnan giørdu þratt, Guds vilia af ſijnum meſta Mætt, honum til Heidurs og Sooma.

5. Skijni þitt Liooſid ſkiært og hreint, ſkal þad eingvum Man̄i leint, þijn Tru ſig þan̄ Veg lyſe, ad Verk þijn god fyrir ſioonum ſie, af ſon̄um Vilja lætin i tie, Gud Fødur ſo fleſtir prijſe.

6. Þa ſem i Trun̄i teingiaſt Chriſt, tæla kan̄ ei Holldlig Lyſt, þeſſ Vilia ad ſamſin̄a. J Andans Rædum ætijd gæ, illum girndum fra, ſier, ad ſlæ, eyda og yfir-vin̄a.

7. Lijkiaſt mættu ei Heimi hier, hver Diofuls Rijki

Rijki og Brwbur er, til Guds þig helldur hneygia, Lundin þijn verdi liuf og hrein, Limi alla fra Synda grein, Dagliga lætir deyia.

8. Sañi Gud fyrir Sonar þijns Rad, send oss þiñ Anda, er þessi Rad, esli med oss og verki, Rænga Hugsun rietti sa, rædi og leidi oss Lostum fra, med Hialp og Huggun sterkri.

9. Hæstum Fodur sie Heidur og Dyrd, og Herra Jesu Packargiord, sem leysti oss alla saman, Og helgum Anda af hverre Stiett, a Himni og Jordu sungin riett, uñ Allder Allda, Amen.

Bæn og Jatning idrande Mañs i Hiartans Sorg og motgangi, ma syngia so sem: Ut Diupri Hrygd ækalla.

J diupri Neyd af Jñstu Root, a Gud skulum pier kalla, Bidium hañs Lijkn uñ Lausn og Bot, læti oss ei fra sier falla, og hlijfi oss vid Hefnd og Kvøl, hañs Gudlig Rad oss kvitte vel, vid Synd og Jllsku alla.

2. Lijknsami Fadir lijt til vor, Lidlausir aumir erum, þvi su Misgiord er mørg og stoor, med Hug, Hønd, Muñi giørum, Gief þu oss Rad so idrunst hier, ad Sæluholpnir verdum vier, i JEsu Drottni vorum.

3. So mørg og stoor er Jllgiørd mijn, ei vinst mier alla ad jata, þo er Mynkun og Milldin þijn, meiri i allañ mæta, Hennar girnust og vitium vær, Villt þu sañliga Fadir kiær, Ord þijn ei bregdast læta. P 5 4. Alldrei

4. Alldrei villtu ad aumur Mañ, i ſijnum Syndum deye, Helldur Loſtu afleggi hañ, og liſe a þijnum Vegi, Hallt oſſ i Truñi HErra Gud, Hialp oſſ ſo, ad eilijfur Deyd, i Syndum ſigri oſſ eigi.

5. Fyrirgief, leys og lijkna oſſ, lijd vid oſſ auma og veyka, Piñ Son Jeſus Chriſtur a Kroſſ, kvittad heſur oſſ ſeka, veit þijna Myſkun, vorri Ønd, vernda þu oſſ med ſtyrkri Hønd, fyrir þeim forna Dreka.

6. Ef i Riett villdir vid oſſ gaa, vægdarlauſt um̃ ad dæma, hrædiliga þo halldiſt aa, Hver forſvarar oſſ auma? Sia oſſ med Myſkun ſañi Gud, ſyn oſſ aptur þa riettu Leid, til Chriſtniñar ad koma.

7. Þvi offrum vier oſſ auma nu, med Jdran veykter erum, J Skaut þitt Gud, oſſ upptak þu, ſo Ørvilnun ei giorum, Hughreyſti gief oſſ Herra kiær, Hræſni og Svik ad fordunſt vær, Ok þitt tokum og berum.

8. Syna laat oſſ þijn ſætu Raad, Samvitſkan þau vel hlioti, Fyll vor Hiortu med Frid og Naad, Fagnadar þijns ſo nioti, Vid þig heſur oſſ Son þiñ ſætt, og Synder vorar allar bætt, þa Naad oſſ alldrei þrioti.

9. Hiartans Rot vora helga nu, hallt oſſ vid Chriſtendomiñ, ſo faſt ſtondum i ſañri Tru, ſem nu er til vor komin, Sialfur ſtyrk oſſ i Sañleik þeim, ſo Lijfs Koronu i odrum Heim, erfa mættum vier, Amen.

Eiñ Psalmur i moti Heimsins Syndum og Osidum. Med Lag: Guds Son kallar komid til mijn.

Himneski Fadir Herra Gud, hygg nu ad þeirri stooru Neyd, sem Riettruadir reina, Þvi lijkt Rann, Breñur og Blood, bar ei til medan Verolld stood, Med soñu mætt þad greina.

2. Hia oss er Symd og Anaud stoor, ælijt þad milldi Fader vor, Myskun þijna þad mædi, ei vilier vorar Synder siaa, sem forþient hafa Hirting þa, veit oss hlijfd og Hialpræbi.

3. A þig kollum af klockri Lund, kieñunst, ad Brot og stora Synd, gierdum i margañ mæta, Þijn heiløg Ord vier høfum smaad, hverki lært haug nie ad þeim gaad, Virdist þad Fadir forlæta.

4. Rad Kieñemaña høfum heyrt, Holldsins vilia þo jafnan giort, Jdrun er eingin fundin, þvi er oll Kvøl og Symda lag, Almeñiliga Nætt og Dag, i eitt yfer oss bundin.

5. Hia ollum Heidurs girni siest, hver Mañ sialfañ sig metur mest, so odrum undir komi, Unger og gamlir girnast eitt, Giæfa ei virdist añad neitt, eñ Hefd og Dreiss i Heimi.

6. Ofmiøg ganga nu Sydar og Bloot, eingvum þiker su Venia liot, hver vilsier þar fra hallda? Gialijsi er Almeñilegt, Ungmeñiñ þetta fremia frekt, Elldri Upptøkum vallda.

7. Hver Mañ oskar nu Gots og Gulls, greist þar

þar epter Verolld oll, Pad eitt er Sæmd og Sæla, Sie þad med Flytum, False eda Prett, feinged, eda med eingvum Riett, af þvi sier allmiog hæla.

8. Af Drambi kom Eyding og Tion, yfir oll Lond og Babilon, af þvi þau hrapad hafa, Eingiñ vill giora Idran nu, a oss fellur þvi Stroffun su, ei þurfum þad ad efa.

9. Vilie þiñ seger von su bregst, Vitlaus er eg, ef so ei tekst, avallt gieck so i Heimi, Hvar Guds Vidvorun var forsmaad, og vissra Tackna ecki gaad, Pharao fieck þau Dæmi.

10. Hallæri, Hungur og Dyrtijd, Heypt, Blods Uthellingar og Strijd, Landplagur lijka ganga, Athæfi vondt og oll vor Synd, yfir oss leida hveria Stund, þa Hefnd og Stroffun stranga.

11. Idrunst og giorum Yferboot, Oxin er sett vid Tresins Root, leita þarf ei ad Vendi, Hardindi Osatt, Eymd med Ploog, er þad ei Straff og Plaga noog, a voru auma Landi.

12. Idrunar Hirting adur sijnd, er oll forlitin hædd og tijnd, ei vill þvi Verolld trua, Gudlaus Sodoma sockin nær, sama Vidorun alla hlær, ei vill fra Illsku snua.

13. I Ninive heim stora Stad, stroffunar ord framkvæmdu þad, Allt Folk fra Illsku sneri st, Hrein Guds Ord lengi heyrdum nu, hialpar þo ei Vidvorun su, ad hia oss Idran giorist.

14. Sa Blindleiki er yfrid stoor, aumka lat þig þad Fadir vor, Nada oss alla saman, Myskun-

semd

semd þijna minsku a, makligri Hirting leyd off fra, So æ losum þig Amen.

Ein Jdrunar Jaatning, Ma syngia so sem, Konung David.

O Herra nu mig næri, Naudsyn mier liggur a, eg klaga fyrir þier og kiæri, kvijdi eg vid upp ad tia, Hneyg þijn Eyru ei fra, Orda hef eg ei færi, med ollu sem mier bæri, ef allt skal herma fra.

2. Eg hef wr ollum maata, otal Guda hia þier, hwiñ er eg ad jaata, jafnframt sem komid er, Eitt ad ollu ser, Heimiñ ohæfilaatañ, hefi eg Bwkiñ kaatañ, ei sem riett Christnum ber.

3. Eg hef Fader ohelgad, hid hædsta Nafnid þitt, ei af Hiarta aakallad, eñ acktad meir lofid mitt sem er med ollu ofrijdt, Saarliga svarid og blootad, med Svikum og Lygum þad hotad, er þad Ochristeligt.

4. Eg hef gleimt þijnum Ordum, og eingvañ Sabbath haft, sem aadur baudstu fordum, med allri ad hallda Magt, Af hef eg þetta lagt, idkad ei Sacramentum, Odrum hefe eg þar kient uñ, sem a mier hielldu Vakt.

5. Eg hef ei elskad mijna, Yfermeñ syrr nie sijd, med Ogiedi greidt sijna, Godvilld a hverri Tijd, Athofn mijn er ei frijd, eg fyrirleit Fodur og Moodur, Foveta, Presta og Broodur, og veitti þeim versta Strijd.

6. Naaungañ hef eg hordum, med Hatri og

Reidi astrijdt, Ordum og illum Giordum, eg hefi slegid og nijdt, og hugsad þeim ofridt, Vitalad Illt med Illu, yfiruñid ei þa Villu, og um̃ borid þañin lijtt.

7. Med Girndum hef eg fram̃gengid, og graa-dugri Holldsins fysn, Siot og Sorg af fengid, saurugri Hordoms lyst, Ei er allvel syst, Lockad Hug og Hiarta, til Heimsins slijkra Parta, er þad Raad ovijst.

8. Hier med hef eg i eingvu, hagad nie allvel breytt, Naungañ fyrrtañ Faungum, fra hønum stolid og reytt, þad mier þotti neytt, med Vogum og Vielum raungum, vañ eg hañ so laungum, og allt med Akiefd þreitt.

9. Hef eg med Lygum liotum, Logid Naung-añ a, med Eid og fram̃burd sliotum, for eg ad rykta þa, þo saklaus væri sa, So med saarum Hootum, svik eg hañ af Footum, og hugde eiñ Heiduriñ faa.

10. Heidur hañs, Hws og Sveina, hefe eg girnst þar med, Hañs Eginkonu eina, og allt þad sæ eg sied, opt hefur þetta skied, Eg kañ ei gløgt ad greina, giorir þad Syndin meina, framar eñ sæ eg tied.

11. Riett er ei gott til Raada, Reidin mier bwin er, so geisi seint eg gaada, Gud miñ hialpa þu mier, eda eigi vel fer, Naudsyn er ad naada, nu er staddur i Voda, so truliga og treisti þier.

12. Eg veit þijn Raad er nægri, nu helldur eñ Synd og Pijn, Lijkna med Hendi hægri, Hor-mung a Barni þijn, Skaparans Maattur skijn,

still þu Reidi, fyrst so er, þier stodar ei sæti Fad-
er, Fyrirdæmingin mijn.

13. Jeg fiñ af Løgum froodum, mig fyrir-
dæmdañ Mañ, og ei af Verkum goodum, eg
mier hrooſa koñ, ſaart Samvitſkan brañ, eg
eiñ med odrum Piodum, i Onæd Drottins ſtood-
um, Satan Siguriñ vañ.

14. Gief Gud nockurn Reyſta, ad næriſt Hiart-
ad mitt, far þu til og freiſta, med fagnadar Ord-
id þitt, ſo mier ſie fullvel fridt, þijn Dyrd af
Dauda reiſti, driugum þañ þier treyſti, Eg heyrdi
hellſt þañ Kvitt.

15. Bil mun verda a Bootum, ef breſtur þu
vonin mijn, Frelſa af Løſtum liotum, Loga og
allri Pijn, ædur Dioſull dregur til ſijn, Helvij-
tier fyrir Fotum, af Hiartans inſtu Rootum,
hroopa eg þvi til þijn.

16. Þu ſegiſt miñ Hialpar Herra, hier med Fa-
dir og Gud, og ſo Elldleg Kerra, fyrir allri Hrygd
og Naud, Bleſſadur mier þad baud, þijn Næd
mæ ei þverra, þig ængrar mitt hid verra,
þa mijn Sæl var ſo daud.

17. Minſtu Fadir hiñ mæti, eg miukliga beidi
þig, þa þiñ Sonuriñ ſæti, felde i Daudañ ſig,
O! Næd ſo iñilig, hañs Blod trui eg ad bæti, eg
bid med Lijtilæti, hañ Borgun ſie fyrir mig.

18. Fwſliga fyrſt eg jæta, Fadir Himnaña
Rañs, Eg kiemſt i eingvañ mæta, iñ til mijns
Fodurlands, nema fari eg i Floodi hañs, þad
tru eg yfir flioti, þu villt med eingvu moti, Sæl-
ar Deyd Syndugs Mañs. Ein

Ein nyuur Synda Jaatning.

Med sijnum Ton.

Avi! Avi! mig aumañ Mañ, ad eg ei þar vid nei, segia kañ, Þañ hædsta Gud i Himnaraň, hættliga miog eg stygdi hañ, mijn Hrooplig Synd mier bratt i Bañ, mier bratt i Bañ.

2. O! miñ Gud, miñ Gud, mig æængrar þad, ad eg þijn Bod og Blessad Raad, beint yfirtrad, Holldsins Vilia eg hylltist ad, Hvad er forþient nema Vijtis Bad, eilijfur Drottiñ aumka þu þad, aumka þu þad.

3. Gief Naad, Gief til Naad, Grædari miñ, so gieti sig bætt og brææt vid riett, Prælliñ þiñ, Hell þu mier i Hiartad iñ, Heilogum Anda i hvert eitt fiñ, Dyrdlegur heyr mig Drottiñ miñ, Drottiñ miñ.

4. Eya! Eya! Eg þar mig gled, af þvi nu, ad mijn Tru, hun fær sied, Fyrir Saal mijna er sett i ved, Sonarens Pijna og Daudi med, Riettliga ber þvi Rosamt Gied, Rosamt Gied.

5. Eg fiñ, Eg fiñ, i Heimi hier, Huggun þa', sem hondla ma, ei neiñ af mier, Lausnar Bruñur og Lijfsins Kier, leyst hefur mig til Handa sier, þydi Jesu þad þacka eg þier, þad þacka eg þier.

6. Lausnare miñ, Lausnari miñ, þu leidst a Trie, lææanga Neyd, og sææarañ Deyd, fyrir Synda Ve, Lof þitt alldrei liggi i Hlie, læætl þad hver Tunga i tie, Uñ allar Allder þad æ svo sie, æ svo sie.

Su

Su huggunarsamliga Idrunar Predikun, So elskadi Gud Heimiñ, Joh. 3.

Med Ton. Oviñanlig Borg.

Verolldiñi villdi Gud, Vinattu slijka veita, ecki sparadi eilijf Naad, Eingietiñ Son siñ sæta, Helldur wtgaf hañ, Hialparañ Gud og Mañ, Trua hver Christo kañ, kvittur vid eilijft Bañ, Himna vist hlijtur mæta.

2. Ei sendi Gud siñ einka Son, ad Heimiñ dæma skylldi, helldur ad fengi Hialpar von, hver a hañ trua villdi, Hver sem hañum hverfur fra, hardañ Dom mun fa, þvi trua vill ei a, Eingietiñ Guds Son sa, ollum baud ædstu milldi.

3. Atkvæde Domsins er so vart, i Heim kom Lios þad eina, Meñ elskudu so Myrkrid svart, meir eñ þad Liosid hreina, Vallda þvi verkin liot, Villd Guds sa giorir mot, med Hatri og Heyptar Root, hafnar ad viña a Boot, ætlar so Illsku ad leina.

4. Hiñ er Sañleika fylgir fast, feijlar sier ecki i Liose, þvi Athofn hañs ei lijdur Last, Laun Drottins þo hrosi, Goodverk þau greini eg hier, Guds Naad sem vañ med þier, rett Trw þa auglyst er, Avoxt ef godañ ber, hvern Christi Born sier kiose.

Um nyañ Christiligañ Lifnad, Ma syngia sem, Hallt oss Gud vid þitt.

Sa ma ei vera Synda Præll, sem fyrir Tru er

ordiñ sæll, Hver med Gudi vill hafa Vist, Hvd forna skal afleggia fyrst.

2. Vilia Holldsins ei veita max, verdur nytt Lijf ad byria sa, Giordir Adams og gamlañ Sid, gleyma deyda og skiliast vid.

3. Sa christiñ Mañ vill vera riett, vanda skal jafnan sijna Stiett, Laati ei rijkia Synd i sier, sem i Skyrniñi lofad er.

4. Grandlaus er Breytni Gudligs Mañs, gott ad fremia er Akiefd hans, Eñ þo Meñ kvitti illt um̃ hañ, er þusund Vitne Samvitskañ.

5. Þvi huggar hañ sitt Sakleysi, sigrar allt med Þolinmædi, Hañ elskar Sañleik Saatt og Trygd; sijnum Naaunga giørir ei Stygd.

6. Taal, Roog og Lygi Tungan hañs, tala vill ei til nockurs Mañs, vid eingvañ mælir Brygsl nie Bloot, bert segir sijna Hiartans rot.

7. Ornadvanda ei virder hañ, Vinaattu þeirra alldrei añ, helldur fromañ Gudhræddañ Lyd, heidrar og elskar allañ Tiid.

8. Hvad sem lofar a hverri stund, helldur jafnan med trurri Lund, Ja og nei er hañs Adkvæde, eins helldur þad og svarid sie.

9. Sitt Gotz med Okri eingvum liær, ei er Fieploogur honum kiær, Fordast hañ jafnan Flærd og Raup, falska Voru og Viela kaup.

10. Leid er honum Slægd Lymskulig, lætur ei Mwtu blinda sig, So ad i Domi osekañ, ogilldi fyrir nockurn Mañ.

11. Hver so lifer og hegdar sier, og Herra Jesu trey-

treystir hier, Huggun a Jordu hañ mun faa, og Himneska Sælu Gudi hia.

Ein Andlig Vijsa, um christilegt Lijferne, og Andlegañ Pilagrijmskap, Ton, Jesus Christus a Krossi var.

Hver hialpast vill i Heimsins kvol, hañ rijse upp og venîest vel, ad ganga a Guds vegi, hafe Trwna og þar med Pol, þydist Verolldu eigi.

2. Pañ Veg sem ganga verdur Mañ, Vodi og Mæda er um hañ, hafid þad opt i Huga, farsæll þar ecki fiñast kañ, fullur af Eymd og Trega.

3. Hollded skielfur og skygnist þraatt, skiædur Ovin sem komi braatt, sa þvi sañliga naai; ef Lauf med Pot af Eykum datt, ætlar sig nidur slaa.

4. Pa Hollbid nu til Gruña gaar, grimmur Daudi þvi mooti staar, Ondin er friaals a gangi, Einstigur verdur oss þa klaar, um hvern vier villt unst lengi.

5. Nu kiemst Farandiñ uppa Foot, Frelsariñ tekur honum i moot, vijsar a Vegiñ besta, ei maa hañ skada Ognin fliot, Anda hañs vill stadfesta.

6. Ognarligt Strijd uppbyriast þa, afram lengra ef sækist a, Ovini hitter illa, Holld og Blood vill sier vijkia fra, verda sig laata stilla.

7. Ef Hofdingiñ ei hlijfdi Pijn, og Hialp veitti Riddara sijn, Audsijñ væri þa Vodiñ, Hañ kallar hartt, komid til mijn, Kiornir til Arfs af Gudi.

8. Miñ Kross alldrei afleggia maatt, eg giori vid þig Trygd og Saatt, þar fra laat þig ei giña, hallt fram, a bak ei horfa maatt, Heill skalltu sijdar fiña.

9. Vegur og Dyr eg eini er, eingiñ naáir ad sie hia mier, ef Fadir hañ ei leidir, Ei fiñst su Stiorn nie Styrkur hier, ad standist mijna Reidi.

10. Fadiriñ hefur sitt Fylgi giort, Fridar Ord hañs er kieñt og heyrt, Hiartad þar med ad hræra, Himna hefur nu opnad Port, hrein Ordsyn lætur læra.

11 Miñstu ad hallda mijnum Veg, miuklega þier þar kieñi eg, tilbio þier Braut med fyrsta, Velferd þijn skal ei verda treg, vilier þu ad mig treysta.

12. Heims Sælu, Glys og Gotsid alt, girnast hverke nie elska skallt, aattu þad allt forlaata, Pitt Lijf og Holld i Piaaning hallt, þad heitir sig ad hata.

13. Giæt þijn sem best og gaumgiæf eitt, ad gang þiñ Villi ecki neitt, ei misser Engla Klædi, Ovinum er þad ecki leidt, asækia þa med Brædi.

14. Hallt þijnum muñi, og fyla þu Frid, fordast oll Svik og vondañ Sid, Guds Ord skallt heyra giarna, Giør so, þa veitir Gud þier lid, Grimd hañs skallt vel þier varna.

15. Sem þu kiemur i sijdustu Tijd, so byriar su alvarlig Neyd, og vitiar þijn med Valldi, haal og tæp er su erfid Leid, umkrijngd med Vatni og Elldi.

16. Hrygd og Skiaalfti þa hrella Ønd, Holld reynist mest a þeirri stund, Helvijti mun sig syna, Miñstu oflugri er Gud hond, allt slijkt kañ vel ad lina,

17. Straf

17. Strax er Andiñ viliugur vel, vid Gud skilur þa eingin Kvol, ei Sverd nie Neyd œ Jør≠du, Ber þiñ Kroß þar til kiemur Hel, Kiørgriipur þier ſvo verdur.

18. Hier eptir kiemur eiliif Tiid, i þeirri er hverki Ar nie ſiid, Su er Sœlan eiliifa, Hvad þa Herra hietſt þijnum Lyd, þad muntu eflauſt giefa.

19. Eiliifi Gud vier þockum þier, þijna Myſkun og Milldi hier, oß ſynir øllum ſaman, Gief oß Føgnud og Frid med þier, Fyrir Jeſum Chriſtum Amen.

Eiñ Jdranar Pſalmur, Ma ſyngia ſem, Konung David ſem kiende.

Eg aumur mig œklaga, uñ Brot og fleſta Synd, ſem mijna Sœlu naga, ſœraſt a alla lund, þvi fleiri fañ eg þær, eñ Sand a Siœfar gruñi, ſærdri Ondu miñi, Klyf ſo þungKvalir fær.

2. Fra mier er allur Fridur, eg fylliſt Ecka og Mood, œ dregſt eg diupara nidur, i Dauda og Viitis Glood, hvarf mier øll Hialp og Rœd, ut≠an Ondu ſo ſœra, af Syndum giøri klœra, og grœdi þijn Gudlig Nœd.

3. Hugur, Hiartad og Siñi, hia mier fœr eingva Dvøl, eg ſkielf i Ondu miñe, ſockiñ i Syn≠da Kvøl, miøg Mœttlaus ordiñ er, Hugraun og Harmar mijner, hia mier eru audſyner, O! Gud Myſkuna mier.

4. Pier Drottiñ miøg i mooti, eg mørg Brot og Synder vañ, Adſtod þijn ei mig þrioti, añars ei

standast kañ, þiñ Dom og þunga Heypt, Sia þu Vægd Saa'u miñe, sem eg fel Mysku þiñi, wr Kvol so ydi keypt.

5. Briost mitt Efa burt hrindir, Bodum Christs hafna siist, Sa eiñ bar mijnar Synder, sijn Grof hefur þær hyst, Handskrift hefur afmaad, A þad eg mig reidi, ad ecki mig þvi sneidi, Daudi nie Diofuls Raad.

6. Hæddung hreki þa alla, mig hata sakalaust, J Feigdar Snoru falla, Fiotradir missa Traust, sem biuggu miñi Saal, Øll mijn Hugraun sig Endar, Ogiæfan burtu vendar, þa Gudi þyk-ir maal.

7. A Guds Raad eg skal setia, alla mijna Von og Tru, Læt mig ei neiñ Voda letia, Lijknargiorn Hondin su, hvin er blijd til þess, Øllum sem hañ aakalla, afhvær Sekt þeirra alla, sokum sins Riettlætis.

8. Fodur og Son Guds sæta, samt Helgañ Anda eg bid, Hug miñ hryggvañ ad kiæta, og hallda siñ Lærdom vid, Pa leysist Lijf fra Ønd, Svefn mier sælañ greidi, Saal til Lijfsins leydi, hana fel eg i hañs Hond.

9. Ovirdtur, aumur, smaadur, ort hefur Kvedling þañ, miog i Mañraunum þiaadur, margur hiellt sekañ Mañ, opt bregdast Øtlun kañ, Saung af saarum Moodi, sem hañ bar i hliodi, Gud eiñ veit giorst um hañ.

Eiñ Bænar Psalmur i Krossi og Motgangi, Med lag, Heill helgra Maña.

Tak

Tak af oss Fadir, ofþunga Reidi, og Hirting har- da, hægri lat verda, so ad Hefndar efnum, ei mætum so iøfnum, sem Sekt til søfnu m.

2. Ef Refsing rietta, Raung Verk vor hitta, hver stendst so strijda, Stroffunar Kvøl ad lijda? Hefndar Hrijsid reida, hratt kyñi ad eyda, Bygd Heimsins breida.

3. Sia þvi Vægd vorum, Vondsku Hættum stoorum, og lat Rietti lijka, Lijkn þijna fylgia rij- ka, samt ma sæt blijfa, Sekt Heims ad hlijfa, Art þijn eilijfa.

4. Heimsins Heill Smidur, þvi ertu so reidur? Ormum ohreinum, Efni vort vier greinum, Kveik spillt Moor Molldar, Myrkur Verralldar, Fet Torfa Folldar.

5. Fedra Sekt forna, flekar oss borna, veykañ vorn Huga, Viel Hollds vors þrabuga, Mañs Neyd so siukri, Sion þijn ad hiukri, med Myskun miukri.

6. Lat Christs Koronu, Kross Nagla og Pij- nu, Bond beyskañ Dauda, og Blodid hañs hid rauda, midt millum standa, Mergd vorra Synda, og Handar Hegnanda.

7. Søfugt Guds Smijdi, Gløtun ei nijdi, Lausnar Pijsl liosa, lat ei vera Gagnlausa, Dyrst Vatn og Dreyri, Drottins Brioсts hier veri, Lausn Synda Sauri.

8. Heill þa helgasta, halldast lættu fasta, oss Christnum øllum, A þig nu af þvi køllum, Eiñ Gud og þreñi, i Hættigneñi, Heims Herrañ sañi, Amen.

IV.

Um̃ Kroſſ og Motgang.

Huggunar Pſalmur i Mañraunum og Motgañgi, Med lag, Gudi Lof ſkallt Ond.

A Eiñ Gud vil eg trua, allmargt þo mier gangi a moot, Sa hug til hañs vill ſnwa, vid Heliar Pijnu mun ſiña Boot, I Jord þo Lijkid liggi, lijkaſt Molldu nu, og i Grofiñi Geymſlu þiggi, Grunlauſt þad er mijn Tru, Lauſnariñ lijfgar Anda, ſem loſa hans Bleſſud Maal, Daudi giet- ur ei grandad, nie glatad miñi Saal.

2. Braut mijna Bw þu Herra, biarga þu mier a Hialpar veg, Aumum ei mun þverra, eilijf Naad þijn, þvi treyſti eg. Aſt þijn vill ei þeſſ Dau- da, ſem Jdran ſiñſt ei hia, frelſa mig fra þeim voda, fullſæll er eg þa, Lijfid og Sælu ſaña, Sonur þiñ keypti mier, fyrir Andir allra Maña, a Kroſ- ſi dæiñ er.

3. Chriſti Kieñing blijda, Kroptug byr mier Muñi i, þvt gengin er ſo vijda, allir ſkulum vier fag- na þvi, Hañ vill mier Syndugum ſyna, ſaña Hiartans Aſt, Ad Ordum hañs ei ſkal eg tijna, ad þeim helldur dæaſt, Ei vill hañ mig uppgiefa, einka Hirder vor, ſu von er ſoñ æan efa, þo Sorg mijn og Raun ſie ſtoor.

4. Drottins Otti mier uñi, ætijd ſo lifa i Hei- me hier, Ad eg Kiærleik hallda kuñi, vid Kriſtna Meñ ſem ſkyllt er mier, Truna Sidgiædi ſyne, Synd-

Syndaña varist villd, Heidur Guds haatt so skijni ad hlijfist þin Myskun milld, makliga mier ad giallda margskonar Synda grein. Ef Hefndardom villt fram hallda, hialpast ei Mañeskian nein.

5. Eymdum vafin og Vanda, veitst þu giorla Mañiñ hvorn, Vid Anaud ofriotanda, ætijd bwa Maña Born, Af Leyr og Molldu myndir, Mañligt Holldid hlaut, Yfrid skiott þad endir, þa Andiñ hverfur Braut, a styttri Stundu þrijtur, þo stærri gyrnest Dvol, fra Heimi fliott burt slijtur, Faarlig Daudans Kvol.

6. Frid veittu voru Landi, Vollduġi Fadir fyrr og sijd, Yfirmoñum ollu Grandi, og undirgiefnum forda Lyd, Pa lijdur ad Lijffins Enda, og liñir Heimsins Stund, gief oss þiñ Guddoms Anda, ad gledie vora Lund, Fadir og Sonuriñ sæti, og Sañleiks Andiñ best, hañ geyme vor og giæti, þa gengur aa mooti mest.

Hugboot i Soott og Mootgangi, Med Ton, Væri nu Gud oss ecki hia.

Oll Guds Born Hughraust verum vær, vijlunst i eingvañ maata, ad Herra Gud vor heimvitiar, hélldur skulum þvi jaata, Forþient hofum vier Hyrting þa, hver Madur vid þvi ganga maa, eingiñ kañ sig afbata.

2. Pvi giefum oss a þijna Naad, þu ert vor kiæri Fadir, Velferd, Upphelldi, Vernd og Raad, vor Hlijfd er Taal og skadi, Holld vort og Lijf i Heimsins Dvol, hladid er allskyns Eymd og Kvol, hia hier er von a Fagnadi.

3. Hveitiskorn eingvaň Avoxt ber, ef ei fellur A Jordu, vort Jardneſkt Holld ſo eiñin er, utan ad Molldu verdi, So komum vier i ſaña Dyrd, ſem Jeſus tilbioo ſiñi Hiord, Haňs Dauda Heill þad giordi.

4. Fwſer ſkilium vid hættaň Heim, haň er vor Raunaſtadur, eitt ſiñ ſer hver fra Eymdum þeim, okvijdiñ er ſa Madur, ſem ſofnar eins og Simeon, ſaňlega trudi a Gud Son, ſa mun afganga gladur.

5. Siaſt vel um̃ þijna Saal og Lijf, ſialfur Gud vill þig geyma, haňs Vardhallds Englar viſſa hlijf, veita þier alla Tijma, Eins ſem Hænan ſijn Ungakorn, elſkar, fordar og veitir Vorn, ſo leider Gud oſſ auma.

6. Vier erum haňs Eign og Egin Hiw, hvert vokum eda ſofum, A Christo ſtendur oll vor Tru, oflugа Vernd þvi hofum, Adam ſieck oſſ i Dauda leidt, eň Jeſus Naad og Bleſſun veitt, haňs Nafn heidrum og lofum.

Bænar Pſalmur, þa Stoorſoottir og Siukdomur yfergeingur, Med Lag ſem: Fadir vor ſem a Himnum ert.

Eilijfi Gud vor einka Von, aumka þu oſſ fyrir þiñ Son, þijn Magt er ſtoor, þijn Milldi er blijd, Myſkuna þijnum auma Lyd, Hrygd og Kvol vora hugleid nu, hia þier einum er Lækning ſu.

2. Vid Fals ſhoru oſſ forda þu, Forrædi Dioſuls burtu ſnu, Maň ſkiæd Landplaага ſiñi bratt,

Laxt

Laat skyla oss þiñ mykla Maatt, Vert þu vor Borg og volldug Hliif, vernda med Myskun Ond og Liif.

3. Sem Hænan Ungum hiukrar vel, hliifir med sijnum Væng vid Kvøl, So frelsa oss af Ogn um Noott, og Piilum sem fram fara fliott, fra Meini sem i Myrkri skier, og Middags plaagu sem hætt-ust er.

4. Griñ Reidi þijn umgengur hart, griipur bræadliga Folkid margt, eins sem Gras þad i Dag er heillt, a morgun strax er nidur fellt, Giæsku miñ-ist þijn Milldin From, Myskun laat fylgia þijn-um Dom.

5. Þitt Ord huggar vor Hiortu best, hvar iñi þu oss fyrirhietst, Ao vottar oss þijn egin Born, eñ þig Naadugañ Fodur vorn, Af þvi setium vier allt vort Traust, a þig vorn Herra efalaust.

6. Biod þijnum Englum bræadri Soott, burt-tu fra oss þa snua fliott, og hafa oss i Hondum sier, hvar sem um vorn Veg gongum vier, so hverki Fætur hitti Stein, og hindrud verdi Kollun nein.

7. Afsamliga oss ælijt þu, um Hialp og styrk þijn leitum nu, Vier bidium þig i vorri Neyd, virdst oss ad heyra milldi Gud, Svipt oss vor Dau-da Soott og Kvøl, Sæmd veittu oss og Hug-ga vel.

8. Laattu oss Heill og Hiadstod fa, Heipt þijna eingiñ standast ma, Lengri Æsi af Naad oss gief, ad þockum þier og syngium Lof, ad sijdustu Stundu send oss Frid, Saalum vorum og tak þu vid, Amen

A.f

Af þeim 11 Cap. Matth. Komid til mijn, og takid mitt Ok uppa ydur.

Med sijnum Ton.

Guds Son kallar, komid til mijn, sem kvijdid vid ydar Andar Pijn, og Syndir jafnan særa, Meñ kviñur, Alldradir og Born, ydur vil eg vera Nærdargiarn, og alla endurnæra.

2. Ok mitt, er sætt, og Byrdi er liett, Eptirfylg mier, so munt þu riett, hia Helvijti sneida, Hialpa skal þier min Hiastod merk, Hliota muntu af mijnum Styrk, Arf Guds eilijfra giæda.

3. Allt þad sem giordi eg ydur og leid, um̃ Æfi mijna fyrr og sijd, a ydur vil eg skilia, Ahyggiu Verk og ydar Maal, allt riett og gott þad vera skal, ef gengur Guds ad Vilia.

4. Hialprædi kys og Heimur fa, hatar þo alla Mædu þa, sem Born Guds hliota ad bera, þad tekst þo ei a añañ hatt, A þad ven þig sem mest þu matt, vilier þu holpiñ vera.

5. Oll Skiepna vel þvi vitni ber, um̃ Votnin, Lopt og Jord sem er, vid Kvol sier kañ ei forda. J Guds Nafne sa ei vill þad, med sijdasta mun i Kvala stad sitia med Hugraun harda.

6. Heill, Ungur væñ i Dag, er Mañ, a Morgun siukur og saar er hañ, Framlidiñ sliott vier reinum, Lijka sem Blomi væñ um̃ Voll, Veralldar prijdi þrijtur oll, og eydist i Svip einum.

7. Holldid kvijder vid Kvol og Deyd, þa komiñ er Mañ i Sijdustu Neyd, þa fyrst byriar fromur ad verda,

verda, Eiñ stundar hitt, eñ añar þad, alla Lijfdaga þangad ad, uñ sijna Saal ei hirda.

8. Þa Lijfid ecki lengur fæst, leynir sier ei Asokun stæst, þa vill sig Gudi giefa, hvert sa Gudlega hittir Naad, sem hefur ovirdt og jafnan smaad, þad horfer hellst til Efa.

9. Rijkum Fiarmagn ei forda kañ, frelsar ei hreysti Ingismañ, fra sijnum Fognud þeir hnyga, Po Verolld veitist einum oll, Audur heñar Sylfur og Gull, i Daudans Dañs maa stijga.

10. Lærda Verndar ei Vitska sijn, Vols, Magt og Sæla Heimsins dvijn, Allir hliotum ad deyia, Sa Gudi vill ei ganga a Hond, þa giefid er Lijf og Andar stund, i eilijfri Eymd mun þreyia.

11. Heyrid og Merkid Bornin blijd, sem bundud Tru vid sañañ Gud, Ydur skal Kvol ei ergia, Hreinum Guds Ordum halldid traust, hugga þau ydur efalaust, æ vill Gud ydur biarga.

12. Alldrei launid illu illt, ydar Lijf sie saklaust og stillt, ei lækid ydur upp erta. Ein-stijg þañ gangid hier uñ Heim, Hefnd og Dyrd alla giefid þeim, sem Verolld hart vill hirta.

13. Hefdu þier alla Holldsins villd, Sælu Virdingar, Gots og Snilld, allkiott yrdud þo falldir, Hirting þa sendi Herra Gud, Holld ydar typta Krossi med, so seiñi Sælu halldid.

14. Þyki Heims Motlæti þungt og straungt, þeynk Vijtis Vaal muni Heitt og laangt, hvert vitlaus Verolld reñur, Med Lijfi og Saal þar liggur

liggur i Kvol, liñir hverki nie er a Dvol, eñ þo alldrei uppbreñur.

15. Þier munud eptir þeſſa Tijd, þiggia med gude Sælu og Frid, hvert jafnan Huga ſnwid, Mañs Tunga eingin mæla kañ, Matt Dyrd og Fognud eilijfañ, ſem Gud hefur ydur til bwid.

16. Hvad Gud milldáſti Herra vor, hiet og i ſijnu Nafni ſvor, oſſ Chriſtnum ollum ſaman, am Efa helldur oll ſijn Heit, oſſ Hialpi hañ i Engla Sveit, fyrir Jeſum Chriſtum, Amen.

Viiſa Drottningariñar af Hungaria Landi.

Ma eg Olucku ei moti ſtæ, mun þvi Onæd fæ, Heimſins: fyrer Truna rietta, Po veit eg vijſt, þad er mitt Ræd, Guds Hialp og Næd, leyfaſt verdur mier þetta, Gud ſtendur nær, um̃ Stunder þær, dylſt hañ þar hia, medan deyder þa, ſem hans Orde fra mier fletta.

2. Riett ſem eg vil mijn reiniſt Søk, þo eg ſie veyk, Gud liet mig Hrædſlu fiña, At vili eg eckert valld hier feſt, var þad allt beſt, Veralldlegt mæ oſſ liña, Eilijft Gotz meſt, fær Hugiñ hreſt, hier vil eg med, voga Lijf og Frid, Gud Hialp mier ad yfir viña.

3. Allt a ſier Efi, ſem Ordtak er, O! Jeſu mier, munt þu ſtanda vid Siidu, og æſiæ oll Olkop mijn, eins og væri eg þijn, þau ſem reiſa mier Motſtrijdu, Hlijt eg nu þa, Gøtu ad gæ, ſem vill Verolld, vil eg Gud mier Skiolld, hañ leyſir mig fra længri Kvijdu.

V.

Um̃ Christilega Kyrkiu.

Bænar Lofsaungur, i allskyns Neyd og Ofsoknum Christneñar, og einkanlega a moti Tyrkianum, med Lag sem, Af diupri Hrygd ákalla.

Eilijfi Gud vort einka Rád, eiñ Fader og vor Herra, oll Christnin bidur um̃ þijna Náad ásiádu Hormung vora, Lijknsamur til vor lijtir þu, Lostu vora so þeckium nu, og kyñum Jdran giora.

2. Syndgast høfum þier miøg a moot, margvijslega um̃ Efi, med Drambi, Hatri Heipt, og Bloot, Heims Girndum og Saurlijfi, Fiedrátt, Agirni Fals og Ploog, framed høfum med Lygd og Roog, ei finst sa aumum hlijfi.

3. Helgust Ord þijn, vier høfum smáad, høfnudum þau ad geyma, Astverka þiña ecki gáad, yfir øss vard þvi koma, Vøndur þiñ stoor og Hirting hørd, hvar med þu straffar þijna Hiord, a þessum efsta tijma.

4. Myklar Sootter i morgum stad, Mañfiølda stooran deyda, Dyr-tijd geingur og Oreigd ad, aumliga Folkid neyda, Tyrkians ofrijki áfram fer, afæker opt med grim̃um Her, og kieppist Christni ad eyda.

5. Eingiñ Madur þad þeinkia má, þiñ Vønd Rángleg a hliotum, Forskulldad hefur Hirting þa, hver vor med Syndum liotum, Su Refsing þijn

þijn af riettum Dom, Rænglæti voru maklig kom, þvi Bod þijn jafnan vier briootum.

6. Af þvi vor Fadir eiñ ert þu, ei vilium fra þier falla, helldur eflaust af Hug og Tru, Hiástod þijna akalla, flyia til þijn med fullre von, forsma þu alldrei vora Bon, þu Verndar þijna alla.

7. Sæti Herra þijn Giæska good, gleymi ei Christni siñi, Vernda oss þijna veyku Piood, vor Eymd sie þier i miñi, ei duga Vopn vor, Afl nie Strijd, ef þu veitir oss ecki Lid, so Tyrkiañ Sigra kyñi.

8. Pu hefur frelsad fordum tijd, Folk Israel vr Voda, þa Ovinir uppvoktu Strijd, otludu þad ad deyda, Josva, David, Ezechia, og fleirum veittir Lidsemd þa, sem Ritning vottar vijda.

9. Eñ þa Lydur þiñ yfdi þig, med allskyns Syndum sijnum, heidrudu Skurgod heidinlig, hafnandi Lærdom þijnum, þa braust Herfolk a þeirra Lønd, þyrmdi eingvum med grim̃ri Hønd, sloo þa med allskyns Pijnum.

10. Ef þeir sneruſt aptur til þijn, þa Anaud þoldu mesta, og girntust Hialp af Hiarta sijn, Hiastod lietst þa ei bresta. þu leystir þa af þungri Kvol, þeirra Ovini slost i Hel, Folk þitt fieck Huggun besta.

11. Kiæri Fadir þig kollum a, Kvol Hørmulig oss grætir, Hialpa oss eingiñ añar mā, utan þu Herra sæti, Fyrirgief þu oss alla Synd, Ovina Valldi fra oss hrind, Neyd vora Nâd þijn bæti.

12. O!

12. O! Gud vor Fader eilijfi, a vorar Bænir heyri, Kom þu til Hialpar Christniñi, kvitt af Offoknum giorir; Fyrir JEsum Christum þiñ sæta Son, sem oss forþienti Naadar von, Hlijfd og Hiastod oss veiter.

13. O! Jesu Guds Son eingietiñ, ei gleym oss Kristnum þijnum, fyrir Hætign og Heidur þiñ, helgañ Mañdom og Pijnu, Fyrir þitt Blood og dyrañ deyd, Drottiñ leys oss af allri Neyd, og fra griñum Ovinum.

14. Heilagi Andi Herra Gud, af Hiarta a þig kollum, vor Hættum kvölum, Hrygd og Neyd Hialpa oss Christnum öllum, Ovini vora yfirviñ, upplys og blessa Lydiñ þiñ, so alldrei fra þier follum.

15. O! Preñing heilog Herra eiñ, hugga nu Christindomiñ, Gud Fader, Son og Andi hreiñ, ei laat oss hrædast Heimiñ, þa vier skilium vid þetta Lijf, þijn Naad og Myskun sie vor Hlijf, um Allder Allda, Amen.

Hiartnæm Huggun heilagrar GUDS Christni. Ton: Pier Drottiñ eg Packir.

Sætt Lof skal Gudi syngia, soñ Christnin honum kiær, þier verdur vel ad ganga, Vernd hañs þvi jafnan fær, Po margskyns Mædu lijdir, medan þu lifer hier, Adstod Guds alldrei kvijder, vor Voda hañ hialpar þier.

2. Þig hefur hañ sier kiorid, Huggun med Ordi giort, og þier med Eidi svarid, af þvi hañs

Brwdur ert, Upphelldi vill þier veita, vantar þig ei hañs Laun, Ei skal þig Ovin þreyta, þvinga nie giøra Smaan.

3. Maa þad vera ad Modir, muni ei Barnid sitt, hvert Lijf heñar þo fædir, hirdi ei þvi sie fridt? Þo hun aumki þad eigi, astlaus gleymi þvi hier, Samt Gud i Eidi segir, sia skal eg til med þier.

4. Nær gløgt þu vel ad giætir, Guds Adstod Vernd og Naad, hverke hrædest nie sætir; Heims Reidi, Fors nie Haad, hver þig vegna þijns Herra, hatar kvelur og smaar, Gud vill þitt Forsvar vera, vid øllum sein þig þiaar.

5. Hañ brijtur Afl Ovina, og helldur vid þa Strijd, sem Offoknara sijna, sigradi fordum tijd, Ohefndan liet ei vera, Offa þeirra nie Mord, so mun ad Osæmd giøra, Svikul verk Raad og Ord.

6. Hier fyrir Christnen helga, hrædst eingva Ogn nie Kvøl, Forsion Guds mun þier fylgia, frelsa og vernda vel, Guds Velldi gløgt nu lijtur, ganga mot Antachrist, Raad hañs og Rijki brytur, raung Bod og falska List.

7. Gløggliga lætur ganga, Gudspiøll sijn vijda nu, ad brioti Breitni ranga, Blindleik og falska Trw, Lyd sijnum liet kundgiøra, Lijkn, Fognud Naad og Traust, Son Guds af Syndum þeirra, fialfur hafi þa leyst.

8. Idrast mun hañ þess eigi, adur hiet sijnum Lijd, ad Christni endurnye, um þessa sijdustu Tijd, Af Hiarta vill ad þier hyggia, Hiastod vel

vel fær hier sent, Allvel mun þig uppbyggia, Ord hans og Sacrament.

9. Gud eigum alltijd lofa, af Nad hans kom- in er, su Heill og sætust Gæsa, sialfum Christ þockum vier, Hann virdist oss ad hallda, hier i Tru, æst og Sid, Late ei Lasta giallda, leidi i Dyrd og Frid.

Bæn, ad bidia um Frid Christiligrar Kyrkiu. Ton. Lof saung Gudi Mey Maria.

Gief Frid Drottinn um vora Tijd, Vodi nu stoor framgengur, Ovin leitar mest ætijd, vid, ad Villa su halldist lengur, Christi Nafn hreint, kefia vill beint, klaara Guds Ord a Jordu, Herra gief þu, hrein halldist Tru, hlijf oss vid Angri hordu.

2. Gief Frid hvern aldur hesum mist, med hia-Tru og leidum Syndum, Ord þitt bijdur nu ollum Vist, ofmiog moti þvi stondum, Sumir Heill þa, sier hrekia fra, sanleik ei vilia hlijfa, Adrir Huglaust, jaata med Raust, an Guds Otta þo lifa.

3. Gief Frid og oss þinn Anda med, ad Hug vorn endurnye, so Hrosun sijn sie hverium leid, um Hialp til JEsu flye, Ad af hans Naad, ist Verk og Raad, Orlog og Heipt nu lijni, a þini Hiord, þijn Ast og Dyrd, ollum Heim byrtast kynne, Amen.

Ad biðia fyrir Guds Christni, Ton.
Væri nu Gud oss ecki hia.

O! Gud bifolud æ sie þier, mtvalin Christnin hreina, so hun jafnan i Heimi hier, halldist fyrir Naad þijna, Laat þijna Magt og Soma siaast, sæta Huggun og saña aast, vilier oss aumum sijna.

2. Poott modgum þig a margañ veg, med Synd a hverium Degi, af þijnum vilia opt og mieg, Ungir og gamler hneigi, hvern Dag styrkir oss Huggun su, hefur þvi lofad sialfur þu, Syndugs Dauda vil eg eigi.

3. Pa fullkomliga fordast vill, Framferdi sitt hid liota, og vidurkieñest verk sijn ill, Velferd og Lijf skal hliota, Hug vorn gledur su huggun væn, heyra virdist þu vora Bæn, lætur oss Naadar niota.

4. Fyrir þitt Nafn oss frelsa nu, fra vorri Mædu længri, Peim bundnir eru biarga þu, burtu fra þeirra Angri, Hoop þijnum Christna hallt nu vid, Huggun veit þeim og goodañ Frid, i Heims Astrijdu stræxngri.

5. Sem Borgena Bethulia, briota villdi med Sverdi, Holophernes sem hafdi þa, Hatur a þijnu Orde, Leyster þu i þeim litla Stad, Lyd allañ sem þig jafnan bad, Fru Judith þad fullgiordi.

6. Eins er nu Sion sialfs þijns Borg, sokum Kieñinga þiña, af Verolld hwiñ Svik og Sorg, sækist hana ad viña, alleina þu Guds einka Son,

ert

ert heñar Vernd og Hlijfdar von, Hiastod laat hana fiña.

7. Heilagri Christni hallt þu vid, Heidnir so alldrei eydi, Veit þu oss Drottiñ Vernd og Lid, vid Diøfuls Flærd og Reidi, Send oss af Myskun saña Tru, so oss til enda styrki su og i Lijf til þijn leidi.

8. Heidrum Gud Fødur og Frelsarañ, fyrir Myskun margfallda, og Heilagañ Anda Huggarañ, hver oss vid Tru vill hallda, Dyrd Guds sem var i Upphafe eins nu a Jordu og Himnum sie, uñ allar Alldir Allda.

Bænar Psalmur moti Christuliñar Ovinum, med Ton, Adams Barn Synd.

O! Gud þitt Nafn sæk ollum vier, eingiñ Hialpari añar er, a vorum Tymdar degi, Ovinar Heipt og Ogn er stoor, eñ þu Drottiñ ert Hirder vor, veit oss hañ viñi eigi, Urrædi vort er eingvu neytt, af þvi vier hofum illa breitt, og þig til Reidi Reitad, Lijt þo a Skijrn vier fengum fyrst, Frelsarans Blood oss hefur leyst, Naad þijn fær oss ei neitad.

2. Syn þig nu fliott og legg oss Lid, lejtar Ovin ad spilli frid, þier ber a þad ad lijta, þvi þad kiemur vid Christna Tru, Kyrkiu þijna Ossækir nu, Ord þitt vill af oss slijta, Skuli ganga hans Grimd vid of, Gudleg Dyrd þijn Heidur og Lof, hlijtur hia oss ad liña, Herra fyrir þiñ sæta Son, sialfur hindra þu þetta Tion, Laat oss þitt Fulltijng fiña

3. Ef tekst Ovina Ogn og Mord, eingver daudir þier syngia Dyrd, nie þeir i Heliu stijga, sel oss ei under soddan Pian, so Christni þijn hans verde Raan, vnn þu hañ volldugliga, þiñ Son Jesus leid þunga Pijn, Polugur fyrir allt Mañkyn, af þvi hellst a þig kollum, vernda oss þijna auma Piod, eingva hœfum vier adra stod, hialp so ei fra þier follum.

4. Añars þitt Nafn ei þeckiast kañ, þegia allir uñ Lausnarañ, þar Ovin þig svo hatar, heilagañ Anda hæda meir, hvad er Gud ydar segia þeir? hañ hefur ydur glatad, Lijknsami Herra lijt þar a, Lait þijna Magt oss standa hia, ad þiñi Dyrd upphalldi, þa vilium vier i Eymd og Kross, eiñin i Dauda giefa oss, þijnu Gudlegu Valldi.

VI.

Uñ Bænir og Packargiordir.

Psalmar og Lofsongvar.

Bænar Psalmur ad bidia uñ Von, Kiærleika og Polinmœdi.

JEsu Christe þig kalla eg a, Kvein mitt bid eg þig heyra, lææt mig þa Rææd um Æfi fææ, i þier stodugañ vera, uñ hreina Tru þig hellst eg bid, hana vilier mier giefa, og Ast ææn efa, i Þorf samchristnum leggia lid, þijn Ord ad hallda og hafa.

2. Miñ

2. Miñ Herra Gud um̃ meira eg bid, mier kantu þad vel veita, ad girnist ei aptur Glæpa Sid, gief mier Von þar med heita, Einkum þa eg hlyt falla fra, fast Truñi a þig halldi, og efest alldrei, lat mig ei vænta Verk mijn a, so verdi mier ad gialldi.

3. Hialp mier og þar til af Hiartans Root, Heyptar Moñum forlæti, Lamb Guds veit mijnum Løstum Boot, so Lifnad miñ þier iæti, æ sie mijn Fæda Ordid þitt, Ond mijna Fognud fylli, vid Freistni stilli, Oluckan þo mig ængri tijtt, ecki hægliga villi.

4. Lat ei Sælu nie Otta mier, i Verolld fra þier hrenda, þu hefur allt i Hendi þier, halltmier stødugum til Enda, Verdskulldan eingin viñur þad, nie Verk vor þar til stoda, ad varna voda, eckert nema þijn eilijf Nad, Ond mijñi fordar Dauda.

5. Eg ligg i Strijdi og storri Kvøl, styrk mig Gud Pion þiñ veyka, nad þijn ein hialpar øllum vel, ei lat mig fra þier skeyka, Frelsariñ giefi ei falli eg, i Freistni hvenær sem rata, i einhvern mata, siair þu hun mig sækie miøg, sijst munt þo viña lata.

Eiñ Bænar Psalmur, med Lag sem, Hver hialpast vill i Heimsins.

Hlijfd og Nad veit mier Herra Gud, hialpa þu mier af Synda Naud, hverium eg er

aliñ, og send mier heilags Anda Stod, Ond mijn mun añars Kvalin.

2. Hiartans Fadir og Herra miñ, halltu mier æ vid Lærdom þiñ, Krapt þiñ og Rad so kuñi, heilagliga i hvert eitt siñ, heidra med Hug og Muñi.

3. Lat mig og jafnan lifa riett, Logmaal og Bod sem Gud hefur sett, af Hug og Vilia hallda, Med Frid og Ast i miñi Stiett, Milldi þijn vill þad giallda.

4. Ei vilier mijnar Syndir siaa, Son þiñ leysti mig Kvolum fra, med Dauda og Dyrri Pijnu, Kiærleika þiñ og Kvittun faa, kuñi eg ei med odru neinu.

5. Mier hefur Gud þiñ sæti Son, Sælu'giefid og Lijfsins von, Med siñi Pijsl og Undum; eflaust frelsar siñ auma Pion, a miñi sijdustu Stundu.

6. Eilijfi Gud Allsheriar Raad, ætijd hefur þu Helmi tiaad, Elsku af Milldi þiñi, Herra laat þijna Hialpar Naad, hugga mitt briost og Siñi.

7. Riettlætis dyrsti Domariñ, Drottiñ laattu ei Pioniñ þiñ, maklegum Domi mæta, Lijkna þu mier Lyfgiafari miñ, lijttu a Son þiñ sæta.

8. Syndir, Helvijti, Diofull og Deyd, Dramb Veralldar og allskyns Neyd, allt er sigrad af Christe, ætijd veitir þiñ Andar Frid, ollum Lyd sem hañ leyste.

9. Eckert Motfall eg ottast kañ, af þvi ad sañur Hial-

Hialpar Mañ, i Heimiñ hefur farid, a sijnum Mañdom sialfur hañ, Synd mijna hefur borid.

10. Sa þarf hreinsast af Syndum hier, sem vill i Himnavist med þier, æfinligana lifa, Nær i Christo nyfæddur er, Naad þijn vill þad mier giefa.

11. Grimlega Fordæmingu fær, fellur i Pijsler eilijfar, hver sem hier vill ei trua, heilagur Ande honum er fiær, hverge kañ undan snua.

12. Hvenær Daudiñ vill Hug miñ slaa, huggun þa eina miñist a, ad Jesu Eign mig jaata, hañ yfirgiefur alldrei þa, sem a hañ sig forlaata.

13. Hialpliga gief mier Hlijfdar stund, hrædast læt mig ei Daudans Fund, ad alldrei fra þier vijki, Myskun þijn leidi mijna Ønd, med Fogn ud i Guds Rijki.

14. Hallt mier i Truñi Herra miñ, hreinsa þu Briost og Skilningiñ, af Synd og illum Vilia, og gief mier helgañ Anda þiñ, ei læt hañ vid mig skilia.

15. A þig er Von og øll mijn Tru, eins sem mier lofad hefur þu, uñ hvad þig bidia villdi, Pa Gæsu skylldi eg þyggia nu, af þiñi Naad og Milldi.

16. Helgi Andi miñ Huggari, Hialp þijn og Vernd mier nalæg sie, og ætijd fyrir mig strijdi, nær sem mig hrellir Helvijte, Heimur, Synd, Diofull, Daudi.

17. Drottiñ seger sañliga so, sem eg lifi, Girnd

eingva a, Syndugs Dauda eg hefi, Eg vil hañ snwist Jllsku fra, og æsinliga life.

18. O! Gud vor Fader, oll þijn Hiord, alleina treyster þier a Jord, Laat oss ei fra þier falla, So þier med Lof og Packargiord, þionum uñ Æfi alla.

19. Fyrir Skopun, Lausn og Lijknsemi, Lof, Dyrd, Heidur ad eilijfu, uñ allañ Christindomeñ, Fodur Syni og Anda sie, sungid af Hiarta, Amen.

J mote Hættskasamlegum Saalar Ovinum, Heimi og Andskota.

Ton. Mæ eg eg Olucku ei moti stáa.

Gud veit mier þijna Giæsku Rnad, gief Hialp og Raad, so megi mig Eskiñ ei æra, Morg Pusund Ovina þyrpa skal, i þetta Tal, þeir vilia mig fra þier færa, Heimuriñ Prett, hefur mier sett, og Holldid spillt, i Voda villt, vil eg þad fyrir þier kiæra.

2. Diofull er fyrstur fws a slægd, med Flærdar Nægd, giorir hañ hvecki ad hylia, Po giefur eingiñ gaum þar ad, gloar a þad, so kañ sa Dreingiñ dylia, i frijdri Mynd, eñ fullur af Synd, felur hañ sig, ad svikia mig, vill mig vid Skaparañ skilia.

3. Vid þeim Mordingia vernda mig, vor Gud eg bid þig, hreint i mier Hiarta giordu, Byggir þu ei sialfur þetta Hws, þa er Fiandiñ fws, ad fella þad nidur ad Jordu, Hvar missi

eg

eg viist, Herra Jesu Christ, þiñ hialpar Dryck, vid þeñañ Pyck, þa mæti eg meir eñ hordu.

4. Stattu mier Drottiñ hædste hia, hiedan i fra, allt til mljns Alldurs Enda, Vijslega skal eg voga þar a, sem mest eg maa, Mijskun villtu mier senda, Su von er traust, Vijl er mier laust, Veralldar Stærd, og Fianda Flærd, fra þier ei maa mier venda.

5. Pott Heimsins Ment, og Diofla Drott, dragi saman ott, Vielrædi Svika siña, Hlijfd veitir þu og Hvijldar vist, Herra Jesu Christ, allt kantu yfer viña, Vijk eg a burt, Veit eg ei hvort, Verdur ollum eitt, Hug hrellir ei neitt, hia þier læt eg mig siña.

6. Herrans Dagur mun hefiast snart, hefnir osparl, Lyd sem hañs Lærdom hrekia, og trua ei i allri Neyd, a þig vor Gud, Synd þeirra sijst munt þekia, Eydir þeim Kvol, og eilijft Bol, Alvalldur miñ, mig Præliñ þiñ, i Christo virdstu uppvekia.

7. Pu sañi Gud munt þyrma vel, þijnum Israel, a hinum effsta Degi, Gudlauser heyra hardañ Dom, med hvellum Rom, sem þig nu elska eigi, Eilijfa Naad, Allsheriar Raad, ackalla eg þig, Herra heyr mig, Eign mijna eg þig segi, Amen.

Eiñ Hiartnæmur Bænar Psalmur.

Med Ton. Guds Son kallar.

Allt mitt Raad til Guds eg set, a mier siñ Vilia

verda

verda liet, mier bid eg hañs Myskun hlijst, Heilsa, Vit, Lijf, Saal, Heidur Fie, hañs Vernd jafnan bijfalad sie, nu og i Eilijfu Lijfi.

2. Verolld hvad tapad virdir bratt, vidriettir Gud med sijnum Mætt, þa Angri af vill venda, verdi þvi a mier Vilie þiñ, vel muntu Hiartans Fadir miñ, leida mig allt til Enda.

3. Hier til bid eg miñ Herra Gud, halltu mier jafnan vid þijn Bod, lææt mig þeim alldrei neita, Þolinmædi eg þyggia vil, þeim ad vægia sem giora mier til, Sakleysis mijns munt leita.

4. Hvad verdur mier ad Meini þa, Mættugur, Gud mier stendur hia, hvad kañ mig þa ad þriota? Þu hialpar mier af allri Naud, Andar og Lijfsins Heill og Aud, lætur mig Herra hliota.

5. O! Jesu Christ mijn einka Von, hverke Veralldar Happ nie Tion, læættu mig fra þier leida, Naad þijn Avaxti vora Tru, vid Synd og Kvol oss forda þu, og gief mier ætfor goda.

Jdrandi Mañs Bænar Loffsaungur.

Med Lag. Hallt oss Gud vid þitt.

Myskunsami og goode Gud, giæt ad Eymd vorri Kvol og Naud, J vorum Mætt er eingin von, Alijt oss fyrir Christ þiñ Son.

2. Mañs Næattura er aum og blind, erft hefur þad af Adams Synd, sijdan er Madur Synda Þegn, sañræædiñ undir Diofuls megn.

3. Mañlig ææstundan æsku fra, a vallt girnist þad verra a, Allt hañs Riettlæti er þier leitt, eins og mjog saurugt Klædi eitt. 4.

4. Hlyda vill þier ei Hollдligt ſkyn, halldid giet-ur ei Vilia þiñ, Pier einum hiet ad þiona riett, þo hylleſt Dioſuls Raad og Prett.

5. Ef oſſ upplyſir ei Andi þiñ, og i Chriſts ſam-neyti ei leider iñ, Oll Stórk og Mæda er þa tijnd, eckert fiñſt nema Heypt og Synd.

6. Af þiñi Naad þvi vitum vier, vorar Syndir og Miſgiorder, beidunſt Vægdar med liufri Lund, leys oſſ Drottiñ af allri Synd.

7. Þu hrædiſt eingvañ Maña Maatt, metur ei þeirra Tignar haatt, Vilier þu i Dom vid oſſ gaa, vodalega til horfiſt þaa.

8. Af Mañſkiepnum er eingin from, af þvi hræ-dunſt þiñ dyra Dom, Eingva hofum vier hial-par von, ef hlifer oſſ ei þiñ ſæti Son.

9. Uppa þijn Ord vier vonum meſt, verndar þu oſſ og hialpar beſt, Oſtraffanliga oſſ til byr, allt til þeſſ, heſſt þiñ Dagur dyr.

10. Þar til þu hefur i Jeſu Chriſt, oſſ fra Dauda og Dioſli leyſt, Naad og Riettlæti veitt oſſ vel, vijs er Fognudur vorri Saal.

11. Utvalningar ei idraſt þu, uñ þad vottar þijn Kieñing trw, Hollur ert oſſ og Giæſkugiarn, ſem goodur Fadir vid ſitt Barn.

12. Syn oſſ Myſkun, og ſend oſſ Naad, ſo jafn-an þockniſt þiñi Naad, Set oſſ i Chriſti Sam-neiti, ſijdan Erfingia i Dyrdiñi.

13. Laat þu oſſ gledia Anda þiñ, af þvi hañ heitir Huggariñ, Ad med Tru, von og Elſku-ſtyrk, Andſkota ſigrum og oll hans Verk.

14. Pier til Heidurs og þiñi Trygd, þiona lat oss med allri Dygd, Ad i Elsku og Hlydni hier, Hlaup vort Gudlega endum vier.

15. Pier sañi Gud sie sungin Dyrd, Syni þijnum og Packargiord, Helgum Anda a Himni og Jord, Heidur og Lof af þiñi Hiord.

Idrandi Mañs Bænar Søngur.

Med Lag. Gud þañ Engil siñ Gabriel.

O! Gud Von mijn, er oll til þijn, eiñ ert mijn Hialp i Heimi, Saal mijna þiaar, mørg Neyd og Faar, Myskun þijn Gud mig geymi, af Synda Saur, eg gietiñ er, og fæddur var þar iñi, So fiell eg fra Naad þiñi, Fyrir miñi Sion, er Andar Tion, Daudi og Hel, og eilijf Kvøl, hvert skal eg Hialpar leita? Med hryggri Lund, fly eg a þiñ Fund, ei munt mier Naadar neita.

2. Myn Synd og Brot, er mørg og liot, Miñar Eymdar ei gaadi, Idrun og Ast, Otta og Traust, og þijna Naad forsmaadi, nær sem eg stood, i Neyd og Mood, Nafns þijns eg ecki giætti, nie Ordi þijnu sætti, Eg hlyddi Fyst, og Holldsins Lyst, Hefd, Dreiss og skart, hellst var mier kiært, Sællijsi sveik mig illa, Ef a þiñ veg, ei sneriist eg, myrdt hefde mig su Villa.

3. Syndgadi eg, tvr maata miog, moti Naaminga mijnum, Pañ heidra bar, ohlydiñ var, Hollur i eingvum greinum, Ofrid, Heipt, Smaan, Okur Svik, Raan, Alygi, Rog med Kviisi, Naanga Girnd og aajileysi, af ollum maatt, idkadi eg braatt, Hialp Herra mier, so hlydi þier, hegde

sem

sem Ord þijn kieña, Poo mijna Ond, af allri Synd, og lææt mig Myskun fiña.

4. Fyrirheit þijn, i Hiarta mijñ, helld eg, þar þu so segir: So sañarlega, sem eg lifi, Syndugs Dauda vil eg eigi, hitt Girnd þijn er, hañ snwi sier, fra sijnum vonda Vegi, og med mier lifa megi, hver Kvøl og Synd, er kvitt og tijnd af øllum þeim, i þessum Heim, þijn leita, Jdrast trwa, Til þijn eg skal, af Hug og Saal, alvarlega mier snua.

5. Eg helld mier vid, mijns Herra Sid, Af Hiarta vil tilgiefa, Ysd Naaungans, aast hef til hañs, so Guds Saatt kuñi eg hafa, Miñ Gud þig bid, mig kvitta vid, margfallda Synda Byrdi, So hia þier holpiñ yrdi, Alleina a þig eg forlæt mig Pijn Myskun traust, mig hefur leyst, Fws skal fra Heimi hverfa, Med þiñi Hyrd, Hvijld Fognud Dyrd, i Himnarijki erfa.

Ein Bæn i Hørmung og Motgangi.

Med Lag. Fadir vor sem a.

O! Jesu Christ Guds einka Son, Endurlausn mijn og Naadar Von, Eg vesæll Madur vitia þijn, veit, øllum baudst: komid til mijn, hveriet sem reynid Hrygd og Neyd, Hialp mijn er Lausn vid Synd og Deyd.

2. Lijkn og Vernd ydar vera skal, vid Gud miñ Fodur sætta vel, Fyrir mitt Ord og Anda gief, ydur Kvittun og eilijft Lijf, Eg set miñ Hug a Ordid þitt, upplys og Hugga Hiartad mitt.

3. Aan þijn kiemur mier eckert Lid, angradur þijna Myskun bid, fyrir þitt Blessada Blood og Foorn,

Foorn, sem burt tokst Synd og Dauda vorn, i Dyrd þiñi mijn minstu nu, Milldaste Guds Son eiñ ert þu.

4. Fyrir Motgangi eg mestum vard, mijn Neyd sie þier af Hiarta kiærd, forlæt mig ei i Symdum þeim, Adstodarlaus er nu i Heim, Umsion veit mier af æst og Nææd, Eg gief mig þier og allt mitt Rææd.

5. Stod mijn og Skiollduṙ ertu eiñ, Endurla usn Von og Prestur hreiñ, Bid nu fyrir mig Fodur þiñ, Flyt honum Ord og Mootgang miñ, Lijfs Velferd og Andar Frid, i þiñi Bæn mier veiter Gud.

6. Brot og Syndir þa mæda mig, mijn Tru er veik og vesællig, Eckert mitt Hiarta hugga kañ, hrædist Afgang og Siukleikañ, Allar Skiepnur mier flya fra, Frida og gled miñ Anda þa.

7. Ovinar Valld ei ængri mig, oll Von og Tru mijn er a þig, Hrygguṙ Andi og Hiartad klokt, heiter Forn su þier lijkar gløgt, Pa hier skilst Ond vid Holldid mitt, helgi mig dyra Blodid þitt.

8. Nææd þijn giefi mier goda Stund, geym mijna Sææl i þiñi Hond, Eins bid eg ad Borniñ mijn, blessi og geymi Myskun þijn, Christnu Hiord þiñi hallt þu vid, hreinañ Lærdom og godañ Frid, Amen.

Bæn i Hormungum og storum Landplægum. Ton. Hallt oss Gud vid.

Nær Hugraun þunga hittum vier, so hvergi neitt Hialp-

Hialpræði er, Urræði vort og Aðstoð styr, aarla og sijð oss Sorgin lyr.

2. Einer vor Huggun epter su, allir saman að sofnust nu, Og bidium þig vor blijði Gud, að biarga oss wr allri Neyð.

3. Með hreini Jðran, Hug og Sion, hofum til þijn i vorri Bon, Af Lostum að oss leysir þu, linari Hefnd so nædum nu.

4. Hietst þu alla að heyra þa, i Hormum heim þig kalla a, Fyrir Jesum þiñ sæta Son, sa er vor Heill og Hialpar Von.

5. Kiæri Faðir þvi komum vier, Kvein vort og Harma birtum þier, Veitir ei aññar Vernd nie Boot, vijða og margt þo gangi a mot.

6. Lijt þu ei vora liota Synd, Lijknsamur bioð hun verði tijnd, J Eymdum vorum oss siert nær, alkvitta gior þu oss við þær.

7. Sijðan að kyñum sviptir Kvol, af soñum Hug þier Packa vel, Þijn heilog Orð að hyllast best, heldra þig æ sem megum mest.

Ein Huggunar Vijsa i þessa Heims Farlæki og Athugaleysi, Ma syngia so sem:

O! Herra Gud þijn helgu Boð.

OLL Lucka Gleri lijkust er, laus og styggað reyña, uñ ymsa staði ofbraut ber, elskar ei Bidlund neina, Af fylgi beñar fengum vier, Fie og Vini hreina, Stundu sijðar strauk fra mier, stend þvi nu alleina.

2. Minstur er eg i miñi Ett, mjog saer mig

kienã, þo hefur ad mier Herranñ giett, Hiaſtod veitti tveña, Hiarta mitt hefur Chriſtur kiett, Kröſſ þo beri þeña, Sa Harma mijna beſt ſær bætt, þa burt fra Heim ſkal reña.

3. Forſmaad hefur mig Fiølmeñed, fyrir Chriſte eg þad klaga, So niargañ hef og Motgang ſied, meñer giorir længa Daga, Vijllauſt ſkal þo venia gied, verdi hvers Mañs Saga, Af Truñi mig i Gudi gled, greidir hañ miñ Baga.

4. Pá margt Hvarlar i Huga miñ, Heims lættædi ad ſkoda, Margañ godañ og fromañ fiñ, ſem Fled tælir i Voda, Ad hafa otal Audæfiñ, ottaligt þvi boda, Fromur hver er þvi forlitiñ, firdtur foddan Groda.

5. Fullreynt eg þad fyrr og nær, finſt i margañ mæta, Peim eitt ſiñ fyrri eg var kiær, angra nu mig og hata, A Chriſt alleina vonum vær, Vernd hañs ſkulum jæta, Sa Hlijfd og Fognud hryggvum fær, Holpiñ mun mig læta.

6. Huxi nu uñ þad hver eiñ Mañ, Heims er komiñ Endi, hvedi mig ei neiñ uñ Motgang hañ, Milldur Gud mier ſendi, Ef ſiaum margañ audugañ, alls Nægd hafa i Hendi, ſa ſem Gud eignaſt ſæll er hañ, ſoñ Tru þañ audkiendi.

7. Framlidiñ er nu fyrſta Tijd, fylgir þvi komandi, Hialpi oſſ Jeſu Hiaſtod blijd, heims Raun ſo ei grandi, uñ oſſ ſijnum leyſta Lyd, Lifnad hver vel vandi, ſo ſijdar vid hañs hægri Hlid, Himna Arfar ſtandi.

Andlig Viisa, Ma syngia sem, Giæsku Guds vier priisum.

Eg gieck a einum Tijma, ei þo langañ Veg, hvar mig Holldid auma, og Heimur villti miog, Peckist og þeirra laat, añskotiñ bio oss Pretti, Eva ad oss rietti, þa hun af Epli aat.

2. J Paradijsar Prydi, Plontud Eykin stood, af þeim einum Vidi, eta bañar Gud, Jlmandi Epli bar, Ovinur fær ried fysa, Frooda gioriz og viisa, og skal ei skada par.

3. Ofdirfd ei var fundin, Aumkun Boot nie Dvol, ur Heidri voru Hrundin', Heims i þunga Kvøl, Under Regn, Vind og Frost, hlutu Hiws ad smijda, hafa Starf og Kviida, uñ Klædi Born og Kost.

4. Ymest þoldu Osfhita, eda ysrid kallt, med Sorgum og med Svita, so eyddist Lijsid allt, og mædist alla Tijd, Gud vill Eymd vora bæta, og Avaxtar giæta, vid Frosti Hagli og Hrijd.

5. Pa Ond vor ætti ad deya, eingiñ sier Kvittun fañ, Fæddi oss fromust Meya, Frelsarañ Gud og Mañ, sem leysti oss af Synd, Huggun sañaþar hofum, Himneskañ Gud þvi lofum, liet oss lifa þa Stund.

6. Herrañ Himiñ og Jordu, og Hofudskepnurnar, med ollu odru giordi, oss til Nytsemdar, Sendir oss Soolar Lios. Friofgunar Dogg oss færir, Fienad og Landid nærir, med Blessan metu ar oss.

7. Allskyns Fiskar uppganga, i Votnunum

og Sio, Fuglar ſætliga ſyngia, ſitt Lag hefur hver þo, um Loptid leika ſier, Dyrin um Skoga ſkrijda, Skiepnur þeſſar frijdar, allar eigum vier.

8. Lof Dyrd af Huga hreinum, hveria Stund ſyngium vær, eilijfum Gudi einum, ſem alla Hialp oſſ ſær, Af þvi erum hans Born, Hann vill oſſ vijſt ann'eſa, ollum fyrergiefa, Synd og Veykleika vorn.

9. Hier med hliotum ad enda, Huggunar Kvæ-di þad, bidium Guds Son oſſ ſenda, ſijna myſkun og Nad, Holldum oſſ æ þar vid, Ad lofum vorn Lauſnara, ſem Lijf og Sal vill næra, og fieck oſſ ollum Frid.

10. Vier ſkulum hallda honum, hvernin ſem ganga kann, ſo i Sælu og Raunum, ſijdſt yfergief-um hann, Meſt liggur Magt þar a Hver mann fra Heime ſnwi, hiedan avallt ſig bwe, hia Gudi Hvijld ad fa.

Pſalmur i moti Agirnd og Bwk-ſorg, Med ſijnum Ton.

Mitt Hiarta hvar til Hryggiſt þw i Harme og Trega velkiſt nu, Fyrir vallta Veralldar Aud, ſet þijna Tru a ſanna Gud, ſem allt ſkapadi fyrir ſitt Bod.

2. Yfergiefa þig ei vill nie kann, alla Þorf þijna þecker hann, Hans er Himinn og Jord, minn ſæti Fadir og ſann Gud, þu ſend mier Hialp i allri Naud.

3. Þu ert minn Gud og Fadir kiær, þitt Barn all-

alldrei forlætid fær, æst þijn er miuk og milld, Eñ þo mig mædi Eymdin hord, eckert hef eg Traust a Jord.

4. Rijkur af Gotzi gledur sig, Gud miñ i þier eg hugga mig, þo hier forlitiñ sie, þad er mijn Tru og eflaus Von, Adstod veitir þijnum Þion.

5. Hialpari Gud Helia var, þa Himiñ luktist so ei rigndi par, i þeirri O-ars tijd, A Sidons Landi Eckia ein, allvel fæddi Drottins Svein.

6. Þig mætti eingin mæda Kvol, med þvi Gudi þionadir vel, og honum hlydiñ varst, Hrafnar komu med Kiot og Braud, Kvolld og Morgna ad svipta þig Naud.

7. Einibertrie satstu undir þa, Engill Guds kom og liet sig sia, Bar þier Vatn og Braud, til Orebs Fialls þar epter gieckst, eingva Neyd a Veginum fieckst.

8. Egyptskum Joseph selldur var, Saklaus sat i Fangelsi þar, Gud leit med Giæsku hañ, Med Herra Nafni hefur hañ giædt, Til Heidurs allri siñi Ætt.

9. A Daniel mintist Gud so glogt, i Grof Liona þa var honum sokt, Siñ Engil sendi wt, Fædu liet honum færa þar iñ, fyrir Habacuch Pienara siñ.

10. Sañur Gud birte þa sitt Valld, Sveinum þremur var fleigt i Elld, Siñ Engil sendi þeim, Bælid þa ecki breña mæ, burt wr Voda Frelsadi þa.

11. Hiastod Guds Jona hlijfdi þar, i Hvalsins

inusti byrgdur var, þria Daga og Nætur þ:ar, Eñ fyrir Guds eilijft Raad, aptur hefur hañ Landinu nand.

12. Pitt Rijki Drottiñ Peijtur sijst, þitt Vald er stödugt jafnan vijst, A þier er allt mitt Traust, Eilijft Gotz hefur eckert Taal, audga med þvi mijna Saal.

13. Stundligañ Heidur ei hyra eg a, Himneskañ villdi eg giarnan faa, hvern þu hefur keypt, med þijnum Dauda og dyrri Pijn, Drottiñ bid eg heyrdu til mijn.

14. Allt þad Verolldin er af full, Egnir, Gotz, Sylfur eda Gull, stundlegt Skraut og Skart, lijtiñ Tijma þad læxnad var, lijknar ecki Sæluñi þar.

15. Jesu Guds Son eg þacka þier, þessa Vitsku þu veittir mier, fyrir þitt Gudlegt Ord, veit mier stoduga Von og Tru, vænst er Sæiu Huggun su.

16. Lof og heidur a hverri stund, hædsti Gud sie þier a alla Lund, þig Fadir þess eg bid, Eilijfañ gief oss Andar Frid, og Arf Himins þa skiliunst hier vid.

Um̃ Hionabands Stiett, Ma syngia sem, Til þijn Heilagi.

Fadir Sonur og Andi heilagi, eilijf Guds Preñijng eina, Alla Hluti i Upphafi, giordi gooda og hreina, þa Skapadi af Molldu Mañ, med sijñi Lijking pryddi hañ, og setti i Sælu sijna.

2. Gud

2. Gud sa ad mañs ei var, medhialp nein, mætti þo eiñ ei vera, sofandi took hañs Sijdu Bein, so villdi Kveñmañ giora, Setti þau yfir allañ Heim, J Blessun siñi bydur þeim, aukast og Avoxt bera,

3. Hionaband er af Herra Christ, heidrad og styrkt af honum, i Brwdkaupi liet Krapt siñ fyrstkuñugañ verda Sionum, Wijn hefur þar af Vatni giort, vottar med þeirre Adstod bert, Huggun og Vernd sie hionum.

4. Sa nu lifir i soddan Stiett, og sig vill þar til giefa, hañ skal miñast og huxa riett, hvernig þar a ad lifa, med Guds Otta og Heidri hier, heilagli gana Christnum ber, sitt Kier til Eignar ad hafa.

5. Kviñan Ottist siñ egiñ Mañ, Elsku og Heit ur veiti, hlydi eñ ej ovirdi hañ, og Yferrædum neiti, Herra siñ Mañiñ hallda skal, hañs Stiorn kiætt sier ræda vel, J Þogn ad Lærdom leiti.

6. Egin kviñu skal elska hver, eptir Postulans Rædi, med hreiñi Tru sem Herra vor, helga Christni elskadi, a siñ Lijkama saklaus took, sgxra Pijsl fyrir heñar Sok, gaf heñi oll sijn Giædi.

7. Skynsamlegana sierhver Mañ, vid sijna Konu bwi, Hvad a veykt Kierkorn vanta kañ, vægi og til besta snui, Sijnum Fodur og Modur mæ, Madur þess vegna hverfa fra, so ad heñi sig hneygi.

8. Hionin skulu a hverri Stund, hellst i Guds Otta standa, Lijf og Gotz fela honum i Hond, hreint Framferdi vel vanda, Uppala Born i Sæmd og Sid, so þecki, dyrki Losi Gud, og eflist hañs Samkunda.

9. Nær Neyd og Hormung Hionin fa, Hug siñ skulu ei piņna, Christum Guds Son þau kalli a, kiæri honum Piarning sijna, hañ er sa sañi Hialparmañ, hver Vijn af Vatni giora kañ, Hionum vill Hiastod sijna.

10. Leid þu Drottiñ fra Lost og Synd, ad liſi sem bisdur Somiñ, Hver Mañ sem byriar Hiona band, helldur og er þar til komiñ, Peirra Gotze Sæmd, Sæl og Lijf, siertu Blessan og volldug Hlijf, fyrir Jesum Christum, Amen.

Brwdkaups Psalmur, af 2. og 3. Cap.

Gen. B. Ton. Dagur og Lios.

Gud skoop Adam alls riettlaatañ, og i Paradijs setti hañ, Sijdan tok Rif hañs Svefnir, so giordi honum Kviñu af þvi.

2. Mañkyns vegna hañs Medhialp sie, med Avort so þad fiolgade, Sijdan med allri Engla Hird, ætijd syngi honum Lof og Dyrd.

3. Pa Adam sijnum Svefni bra, Sagdi gladur nær Evu sa, Hun er mitt eged Holld og Bein, Hollur Fylgiari og yndi ein.

4. Pa gaf Gud Evu honum i Hand, hof og setti so Hionaband, Forelldra sijna þvi fyrrist Mañ, fengid Kveñraad sier vid halldi hañ.

5. Ormuriñ slægur af Ofund þa, Evu Guds Hlydne ginti fra, æt af Trenu og Bod hañs braut, Bolvan og Dauda so Mañkyn hlaut.

6. So misti Adam Sælu og skyn, Sæmd, Riettlæti og allt hañs kyn, fylltist Ecka, Eymd, Sott og Sekt, siñi Konu þvi Hlyddi offrekt. 7.

7. Aumkadi Gud miøg Affall þad, Eiljfur Son hans fyrer þeim bad, so fallid Mankyn fengi vægd, fyrir þad var maklig Ressing lægd.

8. Sialfur Gud Orminn sagdi vid, siertu Bolvadur alla tijd, Sæd Kvinnunnar sannheilagt, sundur skal briota þinn Haus og Magt.

9. Eva heyrdi þaug ærlog skiott, ala skalltu þijn Born med Sott, og undir þijns manns Valldi vert, vird hann þinn Yfermann leint og bert.

10. Þinni Kvon Adam hefur þu hlydt, hier med brotid mitt Bod og lytt, J Sveita skallt eta þitt Braud, og þessorka med Mædu og Naud.

11. Adam med Evu wtlucktist, af Paradijs i Eymdarvist, vonlaust saau þar vitia heim, Vardhalld liet Gud fyrer Dyrum þeim.

12. Þar Christus Jesus Kvinnu sæd, kom hier til vor med Lausnar Næd, leysdar eru oss Lijfsins Dyr, luktar skulu ei framar sem fyr.

13. Sa kiærri Brwdur, Christnum Lyd, i Kiærleiks trw sig teingdi vid, So lieti Elsku sijna siaast, i sætri og hreinni Hiona Ast.

14. Sem Brudguminn sitt egid Vijf, ælijktelskar og sialfs sijns Lijf, æst Christs til sinna er so hrein, af þvi eru hans Holld og Bein.

15. Oll christin Hion vill efalaust, einnin þaug i Dag samvijgiast, hefia geyma i hreinni Ast, Heims Vesolld þar til vidskiliast.

Eptirfylgia nockrer nyer Psalmar,
Hvertia fleft-alla hefur ort, Sal, S. Sigurdur Jons son, ad Presthoolum.

Ein Fegur Saungvijsa, Ton; Jesus Christus er vor Frelsa.

Lijknarfullur Gud og goodur, Giæskurijkur og þolinmoodur; skrijd eg til þijn, þitt Skiepnu Barn, Skaparins allrar Nadarglarn.

2. Ad Footum þijnum fer eg ad kriupa, flatur vil eg þar nidur driupa, Af þvi eg hefi ædur spurt, eingvan þar komin, þu reker a burt.

3. Siaa þu Barn þitt saarliga grætur, sier helldur vid þijnar Fætur, Augunum mæni eg uppa þig, O! Gud kiendu i Brioosti um mig.

4. Vidurkeni eg Mis-giord mijna, mögulgt er þo ei ad sijna, Synda Anstygd og Svivirding, sem er eg hladin allt umkring.

5. Syndugri Skiepnu Soolu undir, saulega ecki finna mundir, so sem er fleckud Saalin mijn, samt fly eg þo a Naadir þijn.

6. Soddan Hiartans Kvol mig kremur, kvijdandi Brioost sier nidur lemur, um naad Bidiande mui Dag, Neyd ædur kiemur og Reidinnar slag.

7. Hegna mier ef villder veykum, vondum eptir Makligleikum stædist eg ei þann straanga Dom, stodvi Reidena Naadin from.

8. Biugt og skielfad Brioost og Sinni, beygi eg fyrir Majestat þinne, so sem einn Lijflaus Sakamann, skiofalldlega til Dauda vann. 9. Allt

9. Allt gott giordi eg af mier ad briota, Oluckü hveria verd eg þvi hliota, eins i þessum og odrum Heim, ofbijdur mier vid Pijslum þeim.

10. Nu er mitt Hiarta hart þo kveini, harda- ra odrum Marmarasteini, myki þad Jesu Blessad Blod, so brærdni þad ei i Wijtis Glod.

11. Mætti ad sönu molast i Parta, mitt Staal-siñi og Steindaudt Hiarta, nær þeinki eg uñ mijn Sarlar saar, syta ætti eg heitt med Blod- ug Taar.

12. Væg þeim auma Veslings Ormi, sem veykari er eñ Ryk fyrir Storme, þu sem ert Drott- iñ sialfur sa, Saal, Holld deyda og Lijfga maa.

13. Skyl mier under Skugga þijnum, Skoñ so eingin verdi mijnum, Ovinaña og gledie gied, gieti þeir mijna Helfør sied.

14. Veit ad eingin Voñ nie Sneipa, nie Veralldar Spott mier kuñi ad steipa, legg a sialf- ur þitt Lyknar Hrijs, laungtum helldur þad fyrir mig kijs.

15. Jeg vil i þijnar Hendur helldur, eñ Heim- sins Maña verda felldur, med þeim eingin Med- aumkan er, eñ Myskun og Naadin noog hia þier.

16. Soddan Huggun Saal mijn hefur, Syndernar þu fyrirgiefur, afmaa þu þær sem añ- ad Sky, a hvern Morgun er Naad þijn ny.

17. Lat mier ecki Olucku alla, A Ellidogum hier til falla, sem i Æskuñi safnad hef, Synd mij- na Gud mier fyrirgief.

18. Lat ecke þijna Reidi rietta, rijkur af Naad

i Koll

i Koll mier detta, ei verdur mier su Byrdi bær, Biarga mier aumum Fadir kiær.

19. Sialfur veit þad Sonur þiñ goodi, hvad sart er ad mæta Reidiñar Floodi, þa þañ i Vijsl-ar Baali Brañ, Blodugur þegar Sveiteñ rañ.

20. Fyrir þañ Beyska Blooduga Sveita, Biorg virdstu mier og Vægd ad veita, þu fyrir-dæmder sialfs þijns Son, Sokudum hlijf þvi mier hañs Pion.

21. Mig skal i Drottins Vijge veria, þa vill þijn Reidi a mig heria, eg veit mig sakar alldrei þar, añ ad er ecki neitt Forsvar.

22. J Biargskoru Naadar nya', nu vil eg und-an Reidi flya, þad er þitt Jesu Sijdusaar, Saal mijn þar orugg iñi staar.

23. Þar er sæta Saalar fæda, og su Lækning sem mig maa græda, þar er lifandi Lijfsins Kiol, Lofsæl Gledi og Naadar bool.

24. Þar er su lifandi Lijfsins Kiellda, sem laug-ar mijna Saalu hrellda, i þañ sæta Svolunar Bruñ, Saalar miñar nu þyrstir Muñ.

25. Hiortun Gud þu hrelldra gledur, hungra-da'ollum Giædum sedur, Læknar þu hvern sem Lemstur ber, lijka styrker þañ veyk ur er.

26. Ad soñu kantu audga snauda, oreigana, og reysa af Dauda, vokva kantu eitt Visnad Korn, verkar þu Odaudleikañ vorn.

27. Magt og Naad þijna hver kañ herma, Hu-

ga

ga miñ virdist sedia og verma, lijka audga og lækna oll Mein, Lijfga og styrkia Holld og Bein.

28. Pad skal vera hier eilijf Æra, Englar og Meñ sem kuña ad fœra, ad þu Bænheyrir aumañ mig, Afiñstri Rot eg kalla a þig.

29. Pu sem losar Lijkn ad veita, laungu ærdur eñ Meñ þijn leita, Bænheyrir oss fyrri eñ vonum vier, vægdu nu Jesus aumum mier.

30. Væg þu mier aumum Vesælingi, a Veralldar sijdasta Þijngi, vtskufa þu mier ecki þa, i eilijfañ Elld og Kvala þraa.

31. Leid mig iñ i Lios med Soma, lat mig þangad uñ sijdir koma, þar sem er Dasöm dýrdin þijn, Drottiñ þu sem Lidomar og skijn, Amen.

1. Psalmur.

Uñ Stærd Uppruna Syndarinñar,

Ton. Nu heist Rootiin.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Doomariñ Riettlati, Vijst er pad satt eg aumur er, i Synd gietiñ og fœdur hier.

2. J lijfi miñar Moodur þvi, myndast hefi eg Leyndi, ohreina Sædis Eytran stor, er efned pad sem til mijn for.

3. Ratturañ oll er afærd þvi, ei er miñ Salar Kraptur frij, Myndin er tijnd og topud su, tilagdir fyrstu Hionum þu.

4. O! hvad miñ Kraptur allur er, a burt horfiñ fra sialfum mier, ad þeckia, ottast, elska þig, og ahlijdast Ord þijn Guddomlig.

5. Synd-

5. Syndagirnd lodir samt mier hia, Saurganin forsta eykur Prat, Prældomur Synda þreyngier mier, þo eg sie endurfæddur hier.

6. Su beysta Root sem i mier er, og i Natturu leiner sier, Uñum vex upp og eykur sig, Illsku Logmaal vill fanga mig.

7. Eg er fullur med Eru girnd; Efasemd og Vantruar Synd, wt af þeim Bruñ Eytrudum, Eytradir Lækir kvijslast uñ.

8. Pad stora Eymdg Afgruñ mitt, akropar Nadar afgruñ þitt, af þiñi stærstu Naadar nægd, naada þu mig og sijn mier vægd.

9. O! þu miñ Gud og Grædariñ, Gack ei i dom vit Præliñ þiñ, Borgun fyrer allt affall mitt, er Jesus einka Barnid þitt.

10. Natturu Brest og Brotin Maños, bætti Gietnadar Helgun haños, af þvi til Frelsis qvmum mier, alltéins gietiñ sem fæddur er.

11. Fyrir þañ sama Son þiñ þa, syndu mier Naad og Myskun har, lættu ei andlits Liomañ þiñ, lijta Natturu Brestiñ miñ.

12. Lijttu nu helldur Herra miñ, Hiartkiæran Elsku Soniñ þiñ, Gietnadur haños heilagur sa, Hialpi mier allri Saurgun fra; Amen.

2. Psalmur.

Um Æskubrest og Ungdoms Syndir; Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Doomari Riettlaati, miñstu ei Æsku Afbrot mitt, umliðnar Syndir gief mier kvitt. 2. Su

2. Su spillta Rot so os-vond er, illra Girnda sem byr i mier, eitradañ Avort af sier bar, i Upp-verti mijnum strax þad var.

3. Upprunaspilling Illskugiorn, af sier fæddi mørg Synda born, Hugrenning mijn vär ill og aum, undir eins eg i Heimin kom.

4. Strax sem ein Noott kom yfir mig, eigi vär eg saklaus vid þig, sijdan hafa þo safnast mier, Syndir fleyri eñ Dagarner.

5. Ef Riettlætur sem rædt er fra, rasar siøsiñ-um Degi a, siøtijgi siñum siøsiñum, i Syndir hvern Dag fiell eg uñ.

6. Þess leingur sem eg lifi hier, Lester þvi fleiri þyngia a mier, nog hef eg forsmaad Næxdartoom, af Næxtturu Spilling soddan kom.

7. Ufælidid Lijf þa yferveg, Andstygd er þad þo sviviirdileg, þa eg lijt Logmæls Liosid i, Lijf mitt er Myrkur dymt hia þvi.

8. Mitt Æskublom þa ætti ad, adhyllast Gud og stunda þad, Dygdaña Kransi safna sier, i Sæ-leiks Ilm sem Drottni ber.

9. Miña Lijfdaga Blomid best, Blessudum Gudi hlyddi mest, med þvi mig sialfur mynda vañ, mijna Næxtturu skoop og hañ.

10. O! hvad sviviirdiligt Synda grom, saurgad hefur mitt Æsku Blom, i Augsyn þiñi þad andstygd er, og illa lucktandi fyrir þier.

11. Framtijdiñ og øll Æfin mijn, ætti ad þiena Gudi sijn, eñ eg mestañ part Æfi af, Andskotanum til Lienis gaf.

12. Jeg man og sie þa marga Synd, mijn sem Sialfrædis Æskan blind, oftijrilæt a allañ Hiartt, æxsysti mig ad drya þrætt.

13. Eñ længtum fleiri eg þær skil, sem eg hefi gleymt og man ei til, eptir þvi sa er eingiñ mañ, oll sijn Glæpa verk skynia kañ.

14. Afleyndum Syndum længlwiñl, leid þu nu Drottiñ Præliñ þiñ, Betaling fullañ byd eg þier, ef Brotin villt tilreikna mier.

15. Sañheiløg hlydni Sonar þijns, og Sakleysi Jesu Broodur mijns, þetta er Bodt og Borgun su, byd eg fyrir mijn Afbrot nu.

16. Sla þu hversu hañ hlydiñ var, Heims þegar allar Syndir bar, uppbyriandi i Æsku þad, allt i Daudañ og Kvala stad.

17. Þessa algiorda Hlydni hier, Hiartans Fadir eg offra þier, fyrir þa alla Ohlydni, eg ungur og gamall framkvæmdi, Amen.

3. Psalmur.

A moti Dagligri Hrøsun og Falli.

Ton. Fadir vor sem a Himn.

O! þu Herra Gud Heilagi, Hædsti Domari Riettlæti, Eg veit þad vijst ad eingiñ er, i Augsyn þiñi saklaus hier, Hroosun þa skortir Herra miñ, er hafa bat fyrir Domiñ þiñ.

2. Mørg er mijn Synd og Sylvirdilig, Sakleysis Klædid vantar mig, hverlu i skrijdast ætti eg, i Augsyn þiñe Tign Guddomleg, siosiñum þo (ef satt skal tia) sierhverri Dags Stund fell eg a. 3. Avi!

3. Avi! Avi! mig aumañ Mañ, eingvanegin slikt viña keñ, siotijgisiñum siosiñum, Synnda eg a Degi hverium, Andiñ vill viña Verkid sitt, veykt er þo jafnan Holldid mitt.

4. Pad sem er gott þad giore eg sijst, girnd er þo nockur þar til vijst, eñ þad illa sem ogiort vil, ad viña þad er framstws til, Reidi og Pankar ræng-snuner, rijsa opt upp i Hiarta mier.

5. Orda og Verka Athøfn ill, opt og tijdum mig saurga vill, allt mitt Riettlæti eins skartar, og underfat Kviñu Blodsiukrar, hvernin mæ eg þa hroosa mier, Himneski Gud fyrir Augum þier?

6. O! Drottiñ, Drottiñ Allsheriar, ef þu til-reiknar Syndirnar, hvernin mæ vera moguligt ad, Mañeskian kuñi ad standast þad, streingi Heilagur hart uppa, hvar mun Ræanglætur standast þa?

7. Ef þu tilreiknar Athæsi mitt, O! Drottiñ hvar er mier þa fridt, ef ad þu villt ad Illsku gæ, O! Drottiñ hvar skal eg standa þa? þo þusund Ord þu mæler mier, Mwl-bundiñ stend eg fyr-ir þier.

8. Jeg aum Mañeskia jæta þad, Jeg hefe for-þient Kvalastad, eñ fyrir allskyns Illsku mijn, og allt þad jeg stygdi Hætign þijn, er riett Offur og Umbun good, wt dropid Jesu Rædar Blood.

9. Sierliga morg er Syndin mijn, samt er þo meiri Rædin þijn, længtum dyrra er Lausnar verd, sem lagt var wt fyrir mijna Giord, Hell-

dur eñ vondt sem hafdist ad, Hiarta mitt treystir samt a þad.

4. Psalmur.

Um̃ Ransokun Fram̃ferdisins vid fyrri Bodorda Toftuna, med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilage, hædsti Domariñ Riettlaati, Løgmalid hvert þu hefur sett, hallda bydur oss øllum riett, med Ord Huxun og allre giord, eñ þo Reglan sie straung og hord.

2. Eñ ef ad nockud af hallar, allt er ei giort sem stendur þar, oss þad reiknad til Synda sie, i sialfs þijns egin Auglite, hrædður er eg og hrelld ist þvi, horfandi þeñan Spegil i.

3. O! Gud jeg ætti ad elska þig, øllu framar og meir eñ mig, eñ jeg er ordiñ elñ af þeim, elskandi mest þañ vonda Heim, ecki hefi eg þig ottast best, af þvi eg braut þier moti mest.

4. Eiñin baudst þu og æsetter, øllu framar ad treysta þier, vijst hefi eg þo vantraust frekt, um̃ Veiting þijna, og allt þarflegt, elska þig, hlijda og ackta ber, eñ mitt Holld slijku moot-þæger.

5. Skyllda mijn er og eiñin su, ad ækalla þig i sterkri Tru, eñ mitt Hiarta vill opt efast, og ætlar ei muni Bænheyrast, til heñar tregur æ er eg, og i Voniñi latur miøg.

6. Flaprandi Muñi mæli eg Ord, miñist ei a þijna Velgiord, þad du giorir til gooda mier gæi eg ei ad þacka þier, um̃ þeinking goods er i mier miñst, eingin Gudrækni med mier fiñst.

7. Ad taka vid og þiggia af þier, þetta vill fall a audvellt mier, eñ ad virda og þacka þa, þad vill nu næsta tregt til gaa, eg ovirdi og ackta ei par, Utspettu hverskyns Blessunar.

8. Andi og Lijf er Ordid þitt, Hvort þess hindrar Hiartad mitt, Verkun Andans sem æsus er, onytt hefi eg i sialfum mier, Neysta goods Aforms allañ glögt, i mier hefi eg nidur slockt.

9. Eñ fyrir öll mijn Afbrot liot, og allt hvad syndgadi þier a mot, byd eg þier Hlydne Blodz mijns, blessada Jesu Sonar þijns, er þier hlydiñ i öllu var, og eingva Fleckun nie Hrucku bar.

10. Allt hvad mig vantar aumañ nu, uppeys eg þad med sterkri Tru, wr Forþienustu Fylling hañs, Frelsarans Jesu Guds og Mañs, i hañs Nafni Myskuna mier, mitt Hoop Drottiñ eg treysti þier.

5. Psalm.

Uñ Yfirvegan sijdari Tosluñar, og Elsku til Naaungans.

Ton. Hallt oss Gud vid þitt hreina.

O! þu Herra Gud Heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, hverium Mañi þu hefur sett, ad heidra Fedgin og Vallda stiett.

2. Eñ eg hefe þad aftad lijtt, Undergiefni þeim syniad tijtt, a Hræsebrecku bar eg þa, Brestur nockur ef fañst þeim hia.

3. Opt hefi eg þa til Reidi reitt, ræxnga Laungrækni

rækni vid þa þreitt, O, þolgoodur i allañ ſtad, alldrei helldur fyrir þeim bad.

4. Nu hefur lijka Naad þijn ſett, Naaunganum ad þiena riett, Godverka Lijknin leidiſt mier ad lijda hañs breſt og Miſgiørder.

5. Hatur Reidi og øfund ill, Agirnd og Synk mig henda vill, i Hiarta Logar Heiptar Baal, þo heyriſt ei til mijn Prætumaal.

6. Vilie þiñ er þad eiñeigin, eingiñ ſvijki Naaunga ſiñ, helldur ſtyrkia og Hag hañs ſiaa, og Hialpa um̃ þad ſem vanta maa.

7. Eg ætti og ad bera hañs Breſt, og breyta vid hañ ſem kuñi beſt, og breida Kiærleiks Kaapu a, Klæki nockra ef til hañs ſa.

8. Eñ eg hefi þad ecki giert, ælaſad helldur leint og bert, med margañ Dagdom dæærligañ, Dæmandi fram̃hleypt opt um̃ hañ.

9. Eg ſtunda og med Orietti, egid gangn mitt og Fieplægni, Mifbrotid hef eg margt til ſans, moti Kiærleika Naaungans.

10. Um̃fram̃ allt þetta ædur ſagt, ad mier Heimter þu Holldid ſpakt, eñ Laſtafijſn og Loſta Baal, leiddi Herteknа mijna Saal.

11. Ef þad Saurlijfi ſegiaſt maa, ad ſetia Girndarhug Kviñu a, o! hvad Margar Hooranir þa, hef eg drygt vid þitt Velldi haa.

12. Saal mijn ætti ad ſiaa ſig vid, Synda fleckun a alla Hlid, opt hefur hun þo Holldi hlydt, ſem hana leidir til Glæpa tijdt.

13. Eins og Uppſpretta akafleg, utfoſſar Vatni

ni margañ Veg, allt eins af mijnu Hiarta hier, hlaupa frañ Synda Lækirner.

14. Eñ fyrir Syndir allar þær, er eg drygde O! Fadir kiær, algiørd Hlydni mitt Offur er, sem Elsku Son þiñ veitti þier.

15. Hañ Elskadi off hreint og heitt, hañ hefur alldrei misgiørt neitt, hañs Náttura er heilog hrein, med honum fañst ecki Fleckun nein.

16. Fridþæging hañs mig frijar su, fly eg til hañs i sañri Tru, med hverri eg og uppeys mier, ænæ-gianlig Riettlætis Kiør.

18. Mystuna þu mier miñ Drottiñ, i Mystun-ar Skaut þitt tak mig iñ, Mystunar tijdin medañ er, i Mystun þiñi mig holpiñ giør, Amen.

6. Psalm.

Ein Bevijsing, ad Madur giøri sig opt sekañ i añarligum Syndum.

Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domariñ Riettlæti, um Naungans velferd veit eg þad, vilku ad mier sie umhugad.

2. Hversu opt vill hitt helldur skie, hindra giøre eg hañs Gudrækne, ævijtandi hañ ei sem ber, þa illa breytir a mooti mier.

3. Vinskapur stundum vallda kañ, vil eg ei næ-sta styggia hañ, Leti og Hrædsla heptir mier, ad hasta fast a hañs Illgiørder.

4. Einurdarleyse eiñin er, eitt af þessu sem ham-

lar mier, O! hvad toomlaatur opt er eg, ad vijsa honum Lijfsins Veg.

5. Po Bloodid hañs sie heimt af mier, hvernin añars eñ riett þad er, ef mijn Forsomun olli þvi, ad hañ skal deyia Syndum i.

6. Ef Neysti eiñ af Astar Il, i mijnu Hiarta være til,. mundi breñandi Bæn-forn hañs, bidia um̃ velferd Naungans.

7. Ad bidia Gud fyrir sialfum sier, sierhvers Naudsyn þad utheimter, eñ Christiligur Kiærleike, krefur honum goods bedid sie.

8. Kiærleikans Bod eg brijt so opt, sem Bænum helld eg ecki a Lopt, fyrir Naaunga naud-stoddum, Naadarþyrstum og þurstugum.

9. Opt sorga eg hañs Andlaat þa, Eymdum sijnum hañ deyr þo fra, og leidest heim i Himna vist, hvar hañ fær alla Sælu gist.

10. Saalardauda þo hendi hañ, i hvert þad Siñ er syndga vañ, ad þvi gief eg mig ecki par, þo Afall rati hañ Glotunar.

11. Stoor-Herra eiñ ef styggia kañ, strax kiem eg honum i Gunst vid hañ, eñ þo hañ styggi Gud goodañ, Glæpiñ forþijdi eg ecki þañ.

12. Ef Foot siñ steitir Steini a, strax hleyp eg til og stid hañ þa, eñ ei þa storum steyttur var, a Steini Hialprædis Hyrningar.

13. O! Drottiñ vægdu aumum mier, allskyns Synda eg Þungañ ber, undir þa Myskun eg fly iñ, sem oss er heitin fyrir Soniñ þiñ.

14. Til þessa Lijfs eg fegiñ fly, fyrst eg er Daud-

ur Syndum i, vid Hialparvegiñ Helld eg mig, hefe þo ræxfad Villustig.

15. Þ Syndar Dauda eg sockiñ er, Sæalar-heilla þvi leita mier, Allijttu nu þiñ auma Præl, Endurlijfga mig Preñing sæl.

16. Pu saña Lijf og Heill mijn hier, holpiñ gior mig og stiorna mier, O! mijn eilijf Andar Vel-ferd, Æ sie þier Lof og Packargiord.

7. Psalmur.

Uñ þad, hvernin a allar sijdur verdur Bevijsad, ad vier hofum Syndgad.

Ton. O! mijn Sæal uppvakna.

O! þu Herra Gud Heilagi, hædsti Domariñ Riettlæte, nær eg lijt Loptsins Prydi, þa sie eg þad hvad myked og margt, mooti þier hefi eg brotid hart, Himnesfi Herrañ frijdi.

2. Eg hefi syngad hææt (þvi ver) i Himiniñ og so fyrir þier, heilagi Hiartans Fadir, Arfi þiñ kallast ecki ma, uñ mier ad heita Præll þiñ þa, O! hvad stoor Pæga þad er.

3. Skiepnur þijnar i allañ Stad, opt hef eg Drottiñ Misbrwkad, med mijnum margskyns Syndum, Daga Liosed og myrkrid med, miñar Æfi er frañruñed, i Nætur Verkum vondum.

4. Nær eg sie þa sem Syndga mest, og samañ ber vid miñ egiñ Brest, þa fer mier myklu midur, nær eg lijt hiñ sem Lofligt vañ, i Lifnadi vykta mig og hañ, þa hrock eg hverge vidur.

5. Engil miñ hef eg fra mier fælt, i Forræd

hefur mig Satan tælt, Løgmaals þijns lijtt eg gaadi, Samvitskañ bitur Daudans Dor, Dyrnar Pyslaña opnar mier, utan þijn aaſt mig Naadi.

6. Stræangur Domur og Daudi er, og Dimt Helvijti makligt mier, fyrir Misgiørd so marga, allir Hlutir i Heimi hier, hvatt votta mijnar Illgiørder, O! Gud mier aumum biarga.

7. Allar Skiepnur aaklaga mig, og svo Samvitskan hrædilig, Løgmaalid lijka nefni, eiñin Diøfulliñ Dag sem Nott, Drottiñ kom mier til Hialpar fliott, tak ad þier mitt Maalefni.

8. O! Jesu giæt þu ad mier beſt, þa allar Skiepnur mig klaga meſt, eg ligg a Leidum þijnum Afbotun mijn er øll hia þier, og Undan færi sem stodar mier, fylgdu fram Maalum mijnum.

9. O! min Saal, min Saal, mundu nu, ad Morgunrodans vængi þu, upp a þig ætt ad taka, i Steinholu fly þu Frelsunar, fel þig þar eins og Dufurnar, so kañ ei uppaa saka.

10. Bloodunder Jesu blessadar, i Biargskorum þessum fel þig þar, þa Reidin er yfirkomen, þar hefur þu Skiol Hvijld og Frid, hialpi þier þar til Drottiñ Gud, i Jesu Nafni, Amen.

8. Psalm.

Um þad, hvad þung og obærilig ad Syndin sie. Med sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, eg fell til Fota þiña, Hiartad mitt

kramid i mier er, Andi miñ stora Piœning ber, sakir Missgiorda miña.

2. Kraptur mijns Hugar eyddur er, Augna hreystin er topud mier, Pressad ma hiartad heita, Tœriñ mijn fossa uñum wt, Andiñ miñ þryckist Sorg og Swt, so man eg ei Matar neyta.

3. Hiartad mitt þreitt og þiakad er, þadan reña Bloodlækirner, þaug heitu Hvarmatœrin, hver kañ noog skynia Preinging þa, þañ Glœpuga sem henda ma, er þecker Synda sœrin.

4. Saal mijn af Purki þornud er, þyrstir hana mest epter þier; lifandi Lijffsins Bruñur, O! Drottiñ hana dreyf þu a, Dogg þijns Anda, og Naadar hœ, sœti sañordi Muñur.

5. Mitt œngrad Hiartad andvarpar, uppa þig Bruñur Myskunar, O! Drottiñ gief mier Gledi, Hugar Stilling mier halltu vid, helga þu mig so odlist Frid, i Gudi og hia Gudi.

6. Mig vill fordœma mitt Hiartad, myklu sterkari ertu eñ þad, afleys mig Astar Ordum, Samvitskan klagar þung og þra, þu reifst i sundur Handskrift þa, sem mier var Motstæd fordum.

7. Offur mitt ecki añad er, aptur a mot ad bioda þier, eñ knosad kramid Hiarta, allt mitt Andvarpa Angur þa, af Hiarta þig sem stefnir a, hia þier lœt skijna og skarta.

8. Tœrum mijnum eg offra þier, eru þaug besta Vitne mier, uñ allt Angur mijns Hiarta, œ mijna Sijdu er eingin von, a þijna Sijdu full Huggun, med alla Astar parta.

9. J mier vanmegnast aumur eg, i þier hresfist eg allañ veg, eg hef Sorg eñ þu Gledi, jeg erñda og þreitist þraatt, þu giefur Hvijld og styrkir Maatt, med þijnu Giæsku giedi.

10. Pad auma Eymda æfgruñ mitt, ahroopar Naadar Afgruñ þitt, til þijn kalla eg og kiæri, wt af þeim diñia Eymda Hyl, og Synder mijnar giarnan vil, a Siafar botn sökkar væri.

11. Pijn ogna Neidi olli þvi, altekiñ er eg Holldi i, þar er og eingiñ Fridur, i minum Beinum, af þvi eg, ofsvarliga hef Syndgad miog, heilaga Haatign vidur.

12. O! hvad haatt eru uppstignar, yfer mitt Hofud Syndirnar, og ordnar ofþung Byrdi, lækna þu mijna Andar Und, so af þeim bytra Daudans sund, alldrei uppsvelgdur verdi.

13. Drag þu yfir mijn Daudlig Volld, Drottiñ sem varst fyrer mijna skulld, deyddur, lyttur og lamen, Neydstaddur hropar nu a þig, Naadar Bruñur nærda þu mig, fyrir Naadar Nafn þitt, Amen.

9. Psalm.

Þackargiord fyrir Fyrirgiefning Syndaña. Ton. Ofan af Himnum hier kom.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, þvi meira gott eg þaadi af þier, þvi meir æangra mig Misgiorder.

2. So margar goodar Saafur hier, Gud sem hefur

hefur þu tillagt mier, allt eins er margt þad Afl-arband, er eg medtok af þiñi Hand.

3. So villdir þu vid sialfañ þig, i sañri Aftſemd binda mig, eñ eg ſyndgadi allañ Veg, og þier til ſtrijds þad giørdi eg.

4. Syndgaſt hef eg Hiartañs Fader, i Himiniñ og ſo fyrir þier, Arfi þiñ heita ecki ma, Eiñ Dag-launara giør mig þa.

5. Eg er orleidur ordiñ mier, af þvi giør þu mig þeckañ þier, yferbot villtu af mier faa, eñ eg dreg undan ſkylldu þa.

6. Opt kallar mig til Umbootar, Ordid þitt og ſo Skiepnurnar, Kroſſ og Andlegur Jñblaaſt-ur, eñ eg er ſamt þo forherdtur.

7. Allur Kraptur mijns iñra Mañs, eiñeigiñ Limir Lijkamans, þijn edla gaafa allt er þad, ætti þig þvi ad hyllaſt ad.

8. Andiñ og Vedrid Eign þijn er, ſem ad mier dreg og gief fra mier, Soolar lioosid (eg ſatt þad tel) ſett er til ad eg lifi vel.

9. Eñ eg um̃ breytti ollu þvi, allſkyns Synd-um mig vafdi i, eg hefi Skiepnur alls haattar, ecke brukad til Guds Dyrdar.

10. J Lioſi Soolar ætti eg meſt, iklædaſt ſkru-da Liſſins beſt, i þvi ſama þa þvert a moot, þreyt-ti eg Myrkra Verkin liot.

11. Undir þier oll mijn Æfi er, ætti hun þvi ad þiona þier, eñ hun giørdi þad ecki þo, allar Stun-dir til Synda droo.

12. O! Gud nædi hvad opt hef eg, ærreytad þig

a mar-

a margañ Veg, og Erends rekañ aktad siist, er þu so sendir til mijn vist.

13. Syndari þiñ eg aumur er, O! Drottiñ tak þu samt vid mier, eg fly til þijn, eñ añast þu, auman grad Hiartad og kramid nu.

14. O! Hiartans Fadir eg bid þig, i JEsu Bloodi þvo þu mig, so eg verdi af Syndum klaar, og syngi þier Lof um eilijf Ar, Amen.

10. Psalm.

Sem oss kieñer ad skynia, hvad straungad sie Guds reidi i mot Syndiñi, wt af Pijnu og Dauda Jesu Christi.

Med, sama Ton.

O! þu Herra Gud heilagi, hædsti Domariñ Riettlaati, þiñ einka Son med Augum sie, uppa Krossinum hangande.

2. Jeg sie Beliandi Bloodstraum þañ, af blessudum honum nidur rañ, af þvi vex soddan Ofbod mier, ollu Megni sem fortærer.

3. Jeg segi so med sialfum mier, sæti Jesu jeg jaata þier, ad Gaddar þeir sem þig hafa nijst, þad eru mijnar Syndir vijst.

4. Pær eru Pyrnar þeir sem ad, þraastungu blessad Hofud þad, er þo tilbidia Englarner, og lijtur allur Himna Her.

5. Pær eru Gadda Svipa su, sem þiñ Lijkama strykte nu, sem er Frecklaus alla Æfi, og ædsta Guddomsins Herbergi.

6. So hefur olmt og ovægid, Margadyrid Helrisid, Himneskañ Joseph Hreinañ frij, hañs Kyrtel litad Blodi i.

7. Eg er þad sama aumur Mañ, Margadyr sem þetta vañ, med allskyns Synd og Illgirni, Adsrog veitandi Guds Syni.

8. So voru stoor mijn Saalar mein, sarst þeim ei oñur Lækning nein, eñ Lijf og Blodi Barskierans, blædandi wt af Saarum hañs.

9. Eg sie nu Drottins særda Saal, so eg heyri hans Klogu maal, yfergiefiñ hañ segir sig, sañlega leid hañ slijkt fyrir mig.

10. Hafi nu Illgiord añarleg, wtpressad Blood hañs heilagt miog; O! hvad Guds Reidi er þa strijd, onistum Præli fyrr og sijd.

11. Þu onytt Trie og upp þornad, wtkastanligt i Kvala stad, Sia þu hvad giort er grænu Trie, gaadu ad þvi hvad þig maa skie.

12. Grundvallad er þad græna Tried, a Guddoms Root og lijka med, Mañdomsins ærst, so mest er þad, med Dygdakvistum alfriofgad.

13. Hañ er þad saña Cedrus Trie, sem er Blomligt i Skijrlijfe, Guds Orda Laufblod hefur hañ, hverskyns Goodverka Avoxt vañ.

14. Glediñar Vijneik eiñ hañ er, og Oliutrie sem Myskun tier, þoknanligur þijdum Fodur, og Polenmædiñar Paalmavidur.

15. Samt maa þo margar Syndir siaa, signudu Drottins Holldi a, sem hañ fyrir mig blijdur bar, Bloodugum Stofum ritadar.

16. So

16. So voru mijnar Saurganer, Sbivirdelegar og stoorar hier, ad þær urdu ei afþvegnar, utañ med Bloodi Guds Sonar.

17. Sia nu Fadir þa særu Neyd, Sonur þiñ Jesus fyrir mig leid, og gleym þvi illu Gud miñ sæll, sem giørda eg þiñ versti Præll.

18. Siaa þu hañs diupu Saarin nu, og Syndum mijnum varpa þu, i eilijft Naadar Afgruñ þitt, ætijd losi þig Hiartad mitt, Amen.

II. Psalm.

Umþeinking Guds Velgiørninga vid oss Meñina.

Ton. Eg aumur mig aaklaga, 2c.

O! Drottiñ Allsvalldandi, af Hiarta prijsa eg þig, ad þu med hægri Hendi, hefur tilbwid mig, i miñar Moodur Kvid, og samþryckt med Sinum og Beinum, so sem Osti i Leynum, lijka so Lijf giefid.

2. Pier voru eflaust eigi, okuñug Beinin mijn, þo eg i Leynum lagi, Lijf gaf mier Hondin þijn, Auga þitt a mig sa, fyrr eñ eg fullmindadist, og fyrr eñ neitt a skrifadist, i þijna skijra skraa.

3. Huxanir heilaglegar, hefur hu Gud miñ kiær, kyñi eg koma til Vegar, klaart wt ad telia þær; þa er þad audvitad, ad sañast þær Sandi fleire, so gafst mier Naadin meiri, aadur eñ eg aumur bad.

4. Fra Briosti miñar Modur, mier var kastad til

til þijn, þvi ertu Gud miñ goodur, Girnd Lijf og vonin mijn, eg vaxist opt ad þvi, þo morg Born alist Andvana, ei lietstu mig þad reyna, og leiddir mig Liosid i.

5. Ur Moodur Lijffins leyni, leiddir þu Drottiñ mig, so eg nu sie og reini, Saal mijn a prijsa þig, og lata Lof i tie, Gud miñ fyrir Giæsku þijna, er giordir þu mier ad sijna, eilijf Æra þier sie, Amen.

12. Psalm.

Packargiord þar fyrir, ad Gud helldur oss vid Magt, medan vier lifum.

Med sama Toon.

Pier Gud eg Packir segi, þijn Magt er furdanlig, er fra Fædingar Degi, forsorgad hefur mig, og añast iñ til nu, mig skorti Fot og Foodur, þa fæddist af Lijfi Moodur; allt bætir þetta þu.

2. Eg lifi er og hrærist, Eilijfi Gud i þier, aan þijn vijst eg fortærist, og allur miñ Kraptur þver; Loptid er Egnin þijn, af hveriu eg drег Anda, og kañ hañ fra mier senda, añars mijn Æfi dvijn.

3. Pu att og alla Daga, eins lijka Næturnar, og allt hvad hier kañ haga, i Heimi til Pocknunar, Himiñ, Votn, Haf og Jord, og þad Gagn er þad færir, i allskyns Tegund mier tærir, þvi ber þier Packargiord.

4. O! hvad erlaatur Herra, ertu vid aumañ Mañ-

Mañ, ſkickun ſkapninga hverra, ſkapader þu fyrir hañ, ſem er oraſkanleg, ſumt þienar, ſumt kañ græda, ſumt agar, ſumt kañ ſræda, allt ſtodar einhvern veg.

5. Eingiñ kañ wt ad ſkijra, allar þær Tegund er, græñra Graſa og Dyra, ſem gagnaſt Møñum hier, Lof ſie þier Drottiñ dyr, er allt ſkopſt oſſ til handa, og lieſt i ſkordum ſtanda, eckert wr Farveg ſlyr.

6. Nyti eg ei Nætdar þiñar, nærkvæmuſt Solin ſkijr, yrdi-Ræs æfi miñar, æmint og Skuggi rijr, Lijf mitt liſir i þier, lættu mig Lof þier gialda, og Lijfinu i þier halda, medan Eilijfdin er, Amen.

13. Pſalmur.

Packargiord fyrir Endurlauſnina, ſem Chriſtur oſſ wtvegadi, Ton.

Giæſku Guds vier prijſum.

O! Drottiñ eg er ſkylldur, af Hiarta ad prijſa þig, af þvi þu ert og milldur, af øngvu ſkapader mig, eñ framar þo fyrir þad, wr Kvøl þa Endurkeyptiſt, og yfer Sæl mijna ſteyptiſt, Jeſu Krapta Bloods bad.

2. Uñ allañ mig Aſtar Fadir, et eg ſkylldugur þier, af þvi mig wtſkapadir, allañ og Frid Keypter, loſi þig Muñur miñ, og ſie þier þocknanlegur, af þijnu Lopti ſem dregur, allañ Andardrætt ſiñ.

3. Hinir Limirnir lijka, liufliga þioni þier, med þvi þu Myndgan ſlijka, milldur Gud ſamſetter, og Keyp-

Keypter ỳr Kvala naud, þu ødst ad Ulfi sterkum, og ỳr hans Klom og Kverkum, tokst þu tapadañ Saud.

4. Ut af Diofla Dyblússu, drost þu Præl forhlaupiñ, þañin fanst þu med þessu, þañ tijnda Peningiñ, þetta er aumur eg, O! hvad allmyked þad er, uppa mig þu kostader, geingiñ Glötunar veg.

5. Po Adam og Alment sijdañ, eilijst Bol hefde gist, og alldrei sied eiñ Gud blijdañ, og ecke nææd Himnavist, Riettdæmi þitt var þad, fyrer Ohlydni arga, ad vier Synd giordum marga, for þientum ei añad.

6. Eñ þu af Elsku stoorri, og ògrijpanlegri Nææd, Forþienan vægdir vorri, vidriettir tapad Rææd, sendir oss Soniñ þiñ, er vorum Eymdum eyddi, og til Lijssins úleiddi, fyrir dyrañ Dauda siñ.

7. O! þu Elskariñ Maña, er añast oss riett og vel; hver mun nog nema kuña, Nææd þijna og Gæsku þel, og vita vel sem ber? Soddan er sa Fiesiodur, sem oss til handa skiedur, ògrijpanligur er.

8. O! hvad Hwsbondiñ hefur, Hiartkæræñ þañ Præliñ, er hañ ỳt fyrir giefur, i Dauda Soniñ siñ, O! hvad Gud elskar dææt, alla Ovini sijna, ad hañ liet Barn sitt pijna, ad fææ þeim Frid og Sææt.

9. Mijn Sææl sellur i Furdu, forundrast Giorning þañ, ad so ææsæættir urdu, eiñ Gud og tijndur Mañ, hun bræædnar sundur señ, og ỳthell

ir sier allri, af Ast og Elsku sullri, Lof sie þier Eining þreñ, Amen.

14. Psalm.

Packarglerd fyrir Sonarins Holldgan, Med sama Ton.

Þier vil eg Packir giora; þu sæti Jesu miñ, ad Natturu virdtist vora, vidlijma Guddom þiñ, J Tijmans Uppfylling, O! hvad hær og vegsamur, er þessi Leyndardomur, veittur mier Vesæling.

2. O! hvad stoort Lijtilæti, Lijnkind og Myskun þijn, ad þu stiest af Hasæti, ofan hingad til mijn, og giordist aum Mañkynd, þar þu ert eiñ Stiornari, og allra Hluta Skapari, og drygdir eingva Synd.

3. Pu klæddist Præla Holldi, Prælliñ svo yrdi frij, og allt Holld holpid skylldi, Holldinu þijnu i, eiñin eg Prælliñ þiñ, fyrir mig fæddist lijka, og færdir mier Gæsu slijka, þvi ertu allur miñ.

4. Allur þu ert mier giefiñ, eirneigiñ Gotzid þitt, þvi er þessi eingiñ efiñ, allt þad gott er nu mitt, er Fæding þijn færdi mier, Natturu Nijding mijn a, nu lætur þu klært skijna, og helgast i hreinsum þier.

5. O! hvad þu Herrañ Milldi, hefur þig lægañ giort, ad Holld af mijnu Holldi, hædsti Gud ordiñ ert, og Bein af Beinum mijn, nu fyrst so nainer erum, nær mun eg bestu Kiorum, vt af Astsemi þijn.

6. O! þu miñ Brodir besti, Brudgumiñ Syndugs Mañs, sem þier sañliga festir, sialfa
Nat

Narturu hañs, Eining su eilijf er, i blijda Brwdkaups Kiæti, baudstu mier Jesu sæti, hvar af eg Hroosa mier.

7. Alldrei uñ Efi sijna, twtskwsa kantu mier, A heilagar Hendur þijnar, Herra eg skrifadur er, Hollds Eining æfinlig, sem er ockar a milli, orkar mier þiñar Hylli, og miñir opt a mig.

8. O! Jesu Son Guds sæti, sicx þu nu til med mier, sem allur ad ollu leiti, allañ tookst mig ad þier, Eigdu þa allañ mig, allur eg, aller Lydir, oll Tegund, allar Tijdir, allt losi allañ þig, Amen.

15. Psalm.

Þackargiord fyrir Pijnuna Christi.

Ton: Sælir eru þeir allir nu.

Eg er skylldur ad Packa þier, þu hefur strassi liett af mier, JEsu miñ Broodir blijdi, þu leidst Ossokn, Eymd, Amæli, Driett, Hungur, Slog, Porsta, Spie, med særu Sxxlarstrijdi, þu leydst Orbrygd og Pyrna þa, þvingun, Fiotur og Ref. sijng hnex, Svijvirding Sxxr og Dauda, Astarbæl þitt þad olli þvi, ad so dreckstir þier Kvalir i, þo fyrir Præliñ snauda.

2. Sæti JEsu eg sie nu þar, soñ Ydur þiñar Myrkunar, og Astar Elld þiñ lijka, ad þu tæhreiñ i ollu þo, Jñfleigdir þier i Dauda Sio, þolandi Piæning slijka, oriett var þier i allañ stad, ad lijda Deyd og allt añad, lifandi Lijffins Vegur, þu Borgadir eñ Præliñ braut, þijns Sakleysis eg argur naut, mestu Kvala maklegur,

3. Pu stiest nidur af Himni hær, hijngad og virdist klædast a, mijn Prældoms Fet og Flijkur, eg var dæmdur i eilijft Bæl, en þu Frelsadir mijna Sæl, og giordist Ormilijkur, O! hvad mykil þijn Mynkun var, Manana leidstu Kvalningar, og liest þig Drottin deyda, Jeg jarta sialfur satt um mig, Syndirnar mijnar giordu þig, styngameria og meida.

4. Hver er eg þess O! Herra hær, ad hefur þu þient um so margt Ar, Skaparisi Skiepnuvestu? hver er eg þess ein Prællin þin, þad þu frijdasti Brwdgumin, fyrir mig Lijfid liestu? Satans Frilla þo Svijvirdileg, og Syndana Pyed þad var eg, Brwdgumin blijdi og godi, Blod-Brudur þijn eg ordin er, af þvi fyrir mig wthellter, heilogu heitu Blodi.

6. Pyrni-Broddur eg ordin er, allra fegursta Lilian hier, sem er þig sart styngadi, o! hvad sur Klif er þungbær þa, þijnar Herdar eg lagdi a, med hverskyns Glæpa Grandi, Blodinu speittist sialfur þu, Syndir mijnar þvi ollu nu, ad þu varst Kvolum kramen, O! Jesu hier sie Æra og Dyrd, af Allri Tungu sogd og skijrd, um Alldir Allda, Amen.

16. Psalm.

Þackargiord fyrir þad vier erum kalladir i Ordenu til Guds Rijkis.

Ton: Lifandi Drottin lijkna.

Lof sie þier Gud sem synir þad, sialfur i þijnu Ordi,

di, hverſu giarnan þu girniſt ad, Glæpugur holpiñ verdi, Lijfſins Ord er ſem Sionar Gler, ſynandi oſſ þañ Lioma, ſem upplyſir Meñ alla hier, i þeñañ Heim ſem koma, þu ert ſialfur þad ſama.

2. Hverniñ kañ folgiñ Fieſiodur, og falid Lios gagnid giora, eg þacka þier þad Gud godur, ad giorir oſſ opinbera, Velgiorda Fieſiod Frelſarans fundiñ i þijnu Ordi, ſallegar eru Fætur hañs, Fridiñ ſem boda giordi, þeim ſem ſamvitſkan ſærdi

3. Eg var tapadur þo fyrir þvi, þu virdtiſt mier frambioda, Chriſti velgiordir Ordi i, i þeim Nađd þijna gooda, i Nađdiñi vijs Aflauſn er, i Aflauſniñi Riettlæti, i Riettlætinu odlunſt vier, eilijft Lijf og Sælgiæti, i Heilogu Himna Sæti.

4. Hver kañ wtmæla Ordum med, Ydur Myſkunar þiñar, edur Audæfa Giæſku Gied, Gnott og ofurſtærd heñar, oſſ i moti þu wtbreider, allañ Dag þijnar Hendur, Hiartans Dyr vorar hægt a ber, hvern tijd fyrir þeim ſtendur, i Ordinu oſſ vel kiendur.

5. O! hvad morg Puſund Maña nu, i Myrkri Villuñar gengur, evangelij Lios oſſ gafſt þu, er þad hiñ dyrſti Feingur, Ohacklæter þo erum vier, eñ þu lietſt þad ei vita, geymandi oſſ til Handa hier, Himneſkañ Fieſiod mæta, ſem er þitt Ordid ſæta.

6. Fyrir vegliga Velgiord þa, vær loſum þig an Enda, ad þu giordir þañ Gimſtein hær, og Geymſlu Fied oſſ ſenda, Bidiandi þig eñ framar ad, Ordſins bytta hier komen, halldiſt hia oſſ i allañ ſtad, ut ſem vijdaſt um Heimiñ, i Jeſu Nafni Amen.

17. Psalm.

Þackargiørd fyrir þad, ad Gud bijdur eptir vorri Yfirboot.

Ton: Guds Son kallar, komid til.

Hiartans Fadir eg aumur er, um̃ eilijfar Þackir skylldur þier, fyrir þa Þolenmædi, ad þijn Myskun beid eptir mier, iñ til þess mijn var Jdrun giør, so eigniſt eilijf Giædi.

2. Þúsund siñum hef argur eg, eilijfañ forþient Kvala veg, sijfellt i Syndum legid, wtſkwfanlig-ur i allañ ſtad, twr Aug syn þiñi, eñ þu hefur þad, ætijd þo undan dregid.

3. O! hvad mørg þusund Mañs er þad, miøg haſt hefur i burt ſofnad, ædur eñ Jdran giørdu, margur mun og Syndari ſa, Satan hefur ſo for-hert þa, ad deyia okvittir urdu.

4. Eg er þo kañ ſkie øllu meir, illrar Nætturu hell-dur eñ þeir, hun gat mier hialpad ecki, Þolgiæ-di þitt er þeita þa, þad hefur leyſt mig ſlijku fra, Nad þijna nu eg þecki.

5. Himneſk Myſkunar Hialpin þijn, hun þreitti Kapp vid Eymder mijn, þad ſkiedi þeñañ mæta, Eg syndagi i allan ſtad, eñ hun gnæfde og bætti þad, og villdi ei aflæta.

6. Eg droo undan ad um̃vendaſt, eñ þu tafdir ad ſtraffa haſt, þo eg þeſſ verdur væri, kiørvilltañ þu mig kallar a, ef kiem eg ei, þu bijdur þa, hirdan-di um̃ hentugt Færi.

7. Narda Velgiørning þeñañ þiñ, þu Hiart-kiæ-

kiæraʃti Fadir miñ, priiʃa eg ei ʃem ætti, Polgiædi þitt og Giæʃku gied, giet eg ei helldur Ordum med, fullþackad meʃt ʃem mætti.

8. Mig hefur geymdañ Giæʃkan þijn, vid Glæpum otal og bedid mijn, allt til þeʃſ Jdraʃt kyñi, opt hefi eg þig areitad, eñ þu læʃt ecki vita þad, vægiandi vondʃku miñi.

9. Eg ʃtunda faʃt ad ʃtyggia þig, þu ʃtundar faʃt, ad nærda mig, og villt ei af þvi læta, verr eñ illt hef eg verdʃkulldad, vondʃku ʃtærd mijn hun giørir þad, oʃkaplig allañ mæta.

10. So er øll vægdar Aʃtin þijn, og um vendingar Tomʃtund mijn, af Polgiædi þijnu komen, þu hefur Sælar Eymdum eidt, wr morgum Syndæ Fiotrum leidt, Lof ʃie þier eilijft, Amen.

18. Pʃalmur.

Þackargiørd fyrir þad vier høfum fengid ad gleta ʃmwiʃt.

Ton: Vor Gud og Fadir af etc.

Gud miñ eg þacka þier, þad Nærd þijn eg ñ, uñ ʃneri ørgum mier, a rittañ vegiñ.

2. Hiartad mitt hart ʃem Gler, wr Holldi tokʃtu, eñ Kiotligt aptur mier, i ʃtadiñ ʃieckʃtu.

3. Samt af mier ʃialfum kom, i Syndir ad detta, eñ ʃmwaʃt aptur uñ, ei gat eg þetta.

4. Ef væri einhver Mañ, albogeñ ʃkaptur, upprietti eingiñ hañ, utan Guds Kraptur.

5. So fæddiʃt Sæla mijn, Synda biug lijka; eñ nækvæm Nædin þijn, Neyd, bætti ʃlijka.

6. Eg gat mig afmyndad, i Synder dottiñ, eñ laga aptur þad, eiñ vañsla Drottiñ.

7. Pardus ei orka kañ, ad laata Flecki, So gat eg Glæpa mañ, gott framid ecki.

8. Eñ sem þu Kongur kiær, komst mier til rietta, eg slo þa a mitt Lær, er eg sa þetta.

9. Daudur ei orka kañ, upprisu siñi, eins hættad efni sañ, i yfirbot miñi.

10. So sæt finst Syndin mier, sem Sykur ad smacka, eñ nu beyskt ordin er, er þad þier þacka.

11. Gallbeyskur var mier vijst, Verknadur fromur, iñ til þess umbreittist, illur Hollds domur.

12. Saudur eg villtur var, af vegi gooda, Hirder miñ heim mig bar, til helgra Pioda.

13. Blindur þeckti ei þig, þu Liosid saña, eñ þu upplyster mig, og liest Nææd kaña.

14. Vid mig so sagdir greitt, þu Solin biarta, verdi Lios jñra eitt, i þijnu Hiarta.

15. Og Liosid upp þar rañ, eg sa þa þijna, Byrtu og Lios-Lampañ, og Lijfs blindu mijna.

16. Þvi skallt allt egid mitt, og Andi miñ kramiñ, prijsa Nædar Nafn þitt, nu og æ, Amen.

19. Psalmur.

Þackargiørd fyrir Fyrirgiefning Syndaña, Ton: A eiñ Gud vil eg trua.

Herra i Hætigniñi, Hiartanliga eg þacka þier, ad framar Forþienan miñi, fegins Hendi þu tookst vid mier, eg var Sonur svallandi, sooandi Erfda part, Nædar fied forsmæandi, fañ eg

þvi

þvi Hungur hart, eñ þu mig svangañ saddir, sendir mier Nadar Braud, Riettlætis Kyrtle Klæddir, Krynande Nægdar Aud.

2. Tapadañ mig og tijndañ, tokst þu i Sætt og añadist, og hefur mier Sañleik syndañ, sialfur sadmad og lijka kyst, mier giordir Son þiñ senda, sem er þad dyrsta Hnoss, hier med Heilagañ Anda, hañ er þiñ Munsins koss, fogrum Skrwda fram tærdir, frekt Sakleysi þad er, sem Mañi sieckst og færdir, fyrst þa hañ skapader.

3. Þu gafst og godi Fadir, Gylltañ Hrijng up-pa Hendur mijn, i þvi mig iñsiglader, med eilijfum Nadar Anda þijn, Skoo sieckstu mier a fætur, Fridarord er þad nu, aliñ Kalf eiñin lætur, handa mier slatra þu, þad er þiñ Sonur sæti, selldur i Daudans Pran, þar af eykst allt Sælgiæti, eg sit vid veitslu þa.

4. Jeg var vesæll og daudur, villtur snaudur og nakeñ gior, tijndur tapadur Saudur, truliga allt þad bættir mier, Ranglæti mijnu meiri, Myskun-semi þijn er, Hurdu a Hiartans Kieri, hef eg þo læst fyrir þier, þvi man þad makligt jatto, mig þo tvti lokir, og ei vilier upplata, a Nadar Dyr þa ber.

5. Opt hef eg aptur latid, Eyru mijn þa þu kallader, þvi væri þad Riettlætid, þo þu hid sama giordir mier, eñ þu mooti mier breiddir Myskunar Fadmiñ þiñ, Ranglæti ollu eydir, iñbaudst i Himiniñ, fyrir þitt allt Agiæti, og þessa Velgiørd han, eg vil þier eiñ Gud mæti Eilijfar Packir tian Amen.

20. Psalm.

Þackargiørd fyrir þad, ad Gud vard veitir oss i þvi enu Gooda.

Med sama Ton.

Lof sie þier Gud ann Enda, ad mier tillagdi Mattur þiñ, nyañ Krapt, Noxd og Anda, nu so betradi Lifnad miñ, Miin Saalar Saarin stoꝛ ru, sialf grædddi Milldin þiin (Saman groin sem voru) med Sonar þiins Und og Piin, þad eing ottast matti, upp aptur græsi Mein, Eñ þiñ Andi þad bætti, ecki var Hindrun nein.

2. Þad er Faarligt Forelsi, Fyrirgiefna Synd girnast a, og fysast sama Faangelsi, er fyrri var mañ leystur fra, er svo aptur liitande, uppa Kiotkietil þañ, a andligu Egyptalandi, erwt fra leiddist hañ, þad er nu viist ad þeirra, þañin sem haga sier, siidara verdur verra, eñ voru þau fyrri Kior.

3. Þvilijkir heita Hundar, sem hacka aptur siñ fyrra Spur, eda Sviin, sem astundar, sig ad kvola i sama Aur, mig hefdi hent þad lijka, hlaupa þañ Glæpa stig, utan þiin Asian rijka, athugad hefde mig, sa sami illi Andi, sem orkandi slijku er, eins er mig æstrijdandi, eñ þu vid helldur mier.

4. Verolld er oll hin sama, Allteins er þeirra Holld og mitt, sem vill i Syndir ama, og Svika þenur Netid sitt, eñ þu Gud milldur merkur, mier Hialpadir fra þvi, Mattur þiñ miog var sterkur, mijnum Breyskleika i, fra þier ad ofan kiemur,

Anda

Anda Krapturiñ ſa, ſem ad Holldid ſo temur, Syndum helldur ſig fra.

5. Af Naatturu er eigi, añad i mier eñ Syndin ein, þu ert i ødru lægi, Uppſprettan gods og Giæſkañ hrein, ef eg þa aumur orka, eitt hvad ſem nytſamt er, þa ma eg þar af marka, þad kiemur allt af þier, fyrir þitt allt orlæti, og Ogrijpanliga Naad, eiliyſt Aſtar Þacklæti, af mier verdi þier tiaad, Amen.

21. Pſalm.

Þackargiørd fyrir allt þad gooda ſem Gud hefur oſſ veitt, Saalariñar, Lijkams og Luckuñar vegna, Ton, Eiñ Tijma var ſa Audugur Mañ.

Allsheriar Gud eg þacka þier, þad þu ei ad eins veittir mier, Ønd og Lijkama bædi, helldur og eiñin hefur mier tied, hvad añad gott þau þurfa med, Viſt og Velferla Giædi, hædſta Speki, Meyſtari miñ, Moñum kieñir þu Vijsdomiñ, þad ma eg ſaña Prælliñ þiñ.

2. Ef mier lyſti ei Lioosid þitt, lægi formyrkvad Hugſkot mitt, ef þijn Naad ecki væri, viſt yrdi allur Vilie miñ, af vondum Girndum Hertekiñ, og ſo af vega færi, ef eg fæ nockud uñ ſkyniad, eitt hvad ſem gott er riettkallad, Naad þiñi er ad þacka þad.

3. Framſyni Hugſkots Auga er, Auga heñar er Naad Guds hier, þar fyrir þad vier vitum Naattura

tura vor oss opnar þad, eda Guds Ord i aññ stad, ef vær þess giorla giætum, fra þier nu kiemur þetta tvent, þu eilijst Lios og Spek: hent, Náttturu skyn og Ordsins Ment.

4. Þu Lijfsins Bruñur, Lijf mitt ert, Lengd miña Daga hefur þu giort, og Blessad allskyns Audi, Hyrninga Kraptur heitir þu, Hreysti miñar, eg lifi nu, ei af einsomlu Braudi, helldur af ollu Ordi hier, af þijnum Muñi fram sem fer, Lijkamans Fædsla allt eins er.

5. Lækning og Fæda ecki kañ, egin Krapti heilbrygda Mañ, Helldur Guds Ord alleina, Hugskotsins Fridur, Hægd og Roo, hañ kañ ad giora Mañi þoo, Ohraustum mykingMeina, Gudrækni hrein og hellog sie, hun verkar Hægd og Roseme, sañarlega Sämvitskuñe.

6. Gudrækni kiemur þa fra þier, þvi er þad liost ad Heilsu Kier, Stiorn, Hægd og Stilling rietta, Ytri Velferli, Eing og Fied, og allt þad gott sem mig fær skied, þier a eg þacka þetta, Verdleikur miñ ei viña kañ, veita mier minsta Braudmolañ, þvi sijdur Audiñ allstorañ.

6. Þu sialfur Audsins uñtir mier, og i mitt Hiarta iñsærder, Sædinu soddan Nærda, ad vara kuñi og kvikna þar, Kornskiera miñar Velgiordar, til hins þurftuga þiærda, Eilijfra Giæda eiñ ert þu, Uppspretta stoor og Giæskan tru, yfir mier reñur Reñslan su.

8. Allt hvad eg er og efla kañ, allt hvad eg æt og hia mier fañ, allt hvad eg odrum tæri, allt er þad,

ruñid iñ til mijn, af ofverrandi Giæsku þijn, O! Fadir æstar kiæri, fyrir þa veitta Velgiord hær, vil eg þier Drottiñ Himnum æ, eilijfar Packir aptur tia, Amen.

22. Psalm.

Packargiord fyrir Sacramentum Skijrnariñar, Ton, O! Jesu Ond mijn leitar.

O! Gud i Upphædiñi, æfinligt Lof sie þier, ad þvodir i Skijrn miñi, allar Syndir af mier, i Nædar Scattmæl saña, sialfur mig iñtookst nu, og eilijfra Audæfaña, Erfingia giordir þu.

2. Fedgin sañchristins Sædis, sialfur mier wtvalder, til heilags Bruñs hialprædis, hafa þaug komid mier, O! hvad morg Ungborn skapast, wtum Heidindomiñ, sem þvi i Syndum tapast, i soddan Laug næ ei iñ.

3. Jeg var i josnu gilldi, jafn ad Tegund vid þa, eñ þvi olli þijn Milldi, ad eg þeim skildist fra, O! hvad stoor Elska þad er, ad þu vitiadir mijn, og tijndast uppleitader, ædur eg kom til þijn.

4. Pu hefur heyrt Bæn mijna, Herra fyrr eñ eg bad, og veitt Nædar Nægd þijna, næst a stor Giæska er þad, þessi eiñ frabær Furda, fullprijsast alldrei kañ, eda wthurud verda, er Gud i slijku vañ.

5. Undir eins eg var skijrdur, i Nædar nafni þijn, þa var eg þitt Barn giordur, þvegiñ af Syndum mijn, sijdan mig sañar þetta, Sattmarsa Guds og Mañs, og Andans Jbyg rietta, Egn og Musteri hañs.

6. Allt þad sem Guds Son goodi, giørdi til Frelsis oss, med Lijding og Lausnar Bloodi, liet hañ i Skijrnarfoss, sa sem Skijrn þessa þiggur, þiggur sa Nægd alls goods, og ætijd undir liggur, Adreifing Jesu Bloods.

7. Þu settir soddan Mooti, Sattmaala eilijf-añ, og þo einhver afbrioti, Yfirboot fryar hañ, þu hefur miñ Gud mæti, mig þier trulofad best, i Doomi og Riettlæti, i Naad og Myskun fest.

8. J Skijrnar fieck eg Floodi, Festi-Peningiñ miñ, hver ad er Herra goodi, heilagur Andi þiñ, Soñ vissa Saalu miñi, Sattmaali skijrnar er, ad i fra Augsyn þiñi, alldrei skwfar þu mier.

9. Himnarner opnast urdu, i Skijrn vors Herra hier, þad lauk upp Himna Hurdu, til Hans da heim skijrdur er, Guds Rodd og eiñin Andi, yfir hañ koma tied, hañs er eg Hluttakandi, og Himneskra Giæda med.

10. So er eg eslaust giørdur, Arsleidslu Sonur þiñ, upp fra þvi eg var skijrdur, eiñs og Frelsari miñ, fyrir þeñañ þiñ Gooda, þier vil eg Gud i gien, af allri Audmykt bioda, eilijfa Pock, Amen.

23. Psalm.

Packargiørd fyrir þad hellaga Sacramentum Altarisins, Ton, Gud þañ Engil siñ Gabriel.

Skylldur eg er, ad þacka þier, þu Skaparin alls konar, Leindardom þañ, er iñi sañ, i

Kvølldmaaltijd þijns Sonar, i hverri þu, mig mettar nu, med hañs Holldi og Blodi, sem er hiñ hædsti Godi, añad Teikn maa, ei ædra faa, Aſtar þiñar, og Myskunar, eñ blessad Bloodid rauda, er tvt gaf hañ, og af honum rañ, oss so leysti fra Dauda.

2. So medtek eg, a sagdañ Veg, sialft Lausnar Verdid gooda, eñ þetta er, viss vottur mier, um Veiting þiña Naada, þad Sacrament, er harla hent, hverium sem Syngad hefur, þvi nyar Nærdir giefur, Lijf i þvi er, og þad Lijf lier, so sem Herrañ, sañtala vañ, sa sem ad Holld mitt etur, og Blood berger, blijfur i mier, og eilijft Lijf eingnaſt gietur.

3. Lijfsins Braud þa, þvi heita maa, þad stie af Himnum nidur, alldrei deyr hañ, þad eta vañ, eilijft Lijf helldur skiedur, Berging Truar, ber og so þar, i Braudi og Vijni Gioraſt, af þeim Sacramenteraſt, eg veit til sañs, Holld og Blood hañs, sem lægdi sig, og leid fyrir mig, Lijfgar mig beſt og nærir, hvad Vottur er, ad eflauſt mier, Aflausn Syndaña færir.

4. Alldreigi maa, eg efa þa, um Naviſt mijns Lausnara, Ibvod hañs er, iñsiglud mier, i Nautn hañs Hollds og Dreyra, Adſtod Andans er eins til sañs, Engla Braud er mitt Fædi, sem hressir og hreyſtir bædi, so Andskotañ, ei ottaſt kañ, nie Holldsins Brek, frañsus og frek, fyrſt Holldid Guds lifanda, iñgaf mier sig, ad ſtyrkia mig, i Krapti heilags Anda.

5. Andlig Nautn su, þvi orkar nu, er mier vijs

Jesu

Jesu Blijda, i hönum er, og hañ i mier, hier fyrir kañ ei lijda, ad siñ Saud hañ, sem soo vol hañ, sielfgi Ulfuriñ leidi, eda osvijsiñ deyde, Kraptur Andans, er eins til Mañs, hañ verkar vijst, ad verd eg sijst, veiddur af Holldi og Bloodi, eilijf Pock þa, þier lendi hia, þu miñ Frelsariñ goodi, Amen.

24. Psalm.

Þackargiörd fyrir Verndan fra ymislegum Syndum og Olucku.

Ton: Til þijn heilagi Herra Gud.

Eilijfi Gud eg þacka þier, þu virdtist mig Bevara, allt hvad af miñi Æfi er, og liest þiñ Engla Skara, Hætska og Slikum forda fra, og Fæst ollu sem granda mã, og hægt á Hondum bera.

2. Vijst ma morg heita Velgiörd su, er veittir mier þitt hid gooda, þo eñ fleiri þær siñast nu, sem forda Slisum og Voda, þa eg sie illt sem adra skier, eñ þvi sama þu fordar mier, þad skil eg þijn Naad-boda.

3. O! hvad opt hefdi Andskotiñ, uñid mier Mein og Skada, hefdi ei stiorn og Styrkur þiñ, styrt af mier soddan Voda, oll hañs Svikrædi vil ad sia, Omøgulegt þad heita ma, meiri er Nægd þiña Naada.

4. I Svefni giæter grant ad mier, þitt gooda Forsiaar Auga, Satan olmur sem umkring fer, ei kañ mig skada Voga, a Dagiñ fysist Freista mijn, siñ eg ad Kraptur Handar þijn, añast mig alla Vega.

5. Peg-

5. Þegar Oluckn otal Her, umſitur mier ad granda, Engla Herbwdir eru mier, Elldlegur Mwr til Handa, eingin Kynd er ſo audvirdilig, ad ecki kuñe ad ſkada mig, taki þijn Tilſion Enda.

6. Saaluñi er vid Syndum hætt, ſem Lijkama rid Follum, Andi þiñ ſær vel ad heñi giætt, eñ Englar i Himna Hollum, athuga hañ og ad hônum gaa, Oluckuñi ſo komiſt fra, og vernda a Vegum ollum.

7. Þvi a eg ſliſkt ad þacka þier, þad eg foreydiſt eigi, vid nyum Haaſka ny er mier, Naad þijn a hverium Degi, þig ſyſiar ei, þu ſefur ei par, Saal og Lijf mitt ſo bevarar, eilijſt Lof eg þier ſegi.

8. Naad þijn er mier a hægri Hlid, Hlijfd vid Middegis Bruna, ſem er Offokna Jlþydid, opinbert ſem fram̃ gana, Nætur Hwmid eg hrædeſt ſiſt, Heimuglig Svik þad eru vijſt, o-tal margra Ovina.

9. Jñgaungu mijna añaſt þu, og ſtyrir Fram̃raas miñi, wtganga mijn er einiñ nu, i Stiornar Hendi þiñi, fyrir Veiting og Velgiord þa, vil eg þier Lof og Parckir tia, hier og i Eilijf diñi, Amen.

25. Pſalm,

Þackargiord, fyrir þa Lofun og Fyrirheit, ſem vier hofum fyrir eilijfu Lyfi.

Ton: Lifandi Gud þu lijt þar a.

Lifandi Gud eg þacka þier, þu lietſt mig faa og hendal, ſañkvittar allar Jllgiorder, og Endur-

 nyun

nyun þijns Anda, auk þess frambodna Frelsis Hlijf, og Fyrirheit uppa eilijst Lijf, med Unun allra handa.

2. Og med þvi soddan undan for, er mier vijs Himnesk Sæla, og eilijf Giædi so ofur stoor, einginn kann þaug ad mæla, einginn grunda nie wt ad tiaa, einginn vikta nie reikna maa, ei meta nie nog hæla.

3. O! Gud þijn Milldi miøg stor er, mier aumum veitt þar inni, ad eg i Eymda Hreysi hier, hefi naad Blessun þinni, sem er þad fasta Fyrir-heit, fyrir hvert eg mig holpinn veit, og þo strax i Voninni.

4. Laat þig ei hrekia Hrijdstorminn, Hiartans Skipkorn mitt nuna, i hvert Christur er innstijginn, efalaust fyrir Truna, alldrei skalltu þa efa þad, er Gud hefur þier trulofad, halld þu þad Paagu bwna.

5. Holldi og Blodi Herra mijns, hefur þu fædt mig Drottinn, og Innsiglad Vitni Anda þijns, eg hef hier besta Vottinn, og so þann Pant sem vissann veit, velferdar uppa Fyrirheit, einnin Arfleidslu Riettinn.

6. Af þvi þu Gud minn ert mier hia, alltijd i Hormum mijnum, velkominn Giestur verd eg þa, i Vellysta gardi þijnum, allt hvad þu hefur heitid mier, Handvijst þad allt og ovallt er, med gagni og Giædum sijnum.

7. Naad þijn er eilijf yfir mier, undan og eptir gengur, undan þa mier so umvender, ei var Naangrlattur lengur, eptir kiemur hun eflaust þa, eg sæ þig Gud ad heyra og siaa, einginn er ædri fengur.

8. Og

8. Og med þui Mæd þijn ofurstor, uppfyllir Jord og Himeñ, epter mier ser, og undan for,yfer mig er og komeñ, prijsa eg hana af Hiarta mest, hier nu,eñ sijdar allra best,um Alldir Allda, Ameñ.

26. Psalm.

Bæn um̃ þad, vier sæum deydt þañ gamla Mañiñ.

Ton. Allra JEsu Endurlausn.

Himnesti Fadir heyrdu nu eg hropa a þig, fyrir Blod Jesu Bænheyr mig.

2. Pañ gamla Mañiñ Drottiñ goodur deyd i mier, hiñ so ad styrkist þrætt i þier.

3. Syndin vill hafa Yfirrææd mier aumum i, þiñ heigi Andi hamli þvi.

4. Lijttu nu ecki leinda mijna Lesti a, læt mig helldur þa sialfañ siaa.

5. So eg kuñi þar ængrast af, og oska mier, Fyrirgiefningar þeirra af þier.

6. Himnesti Kongur Klækina mier kvitta gief, so sæi ei þad sem forþient hef.

7. Andiñ og Holldid O-einingar afla sier, med þvi hvert odru motgirner.

8. Andiñ vill viña Verkid sitt, og vijst er þad, Holldid er veykt i añan stad.

9. O! Drottiñ styrk þu Anda miñ, og ad hønum gæ, so ad hañ kuñi Sigri ad næ

10. Dalila vill med Blijdulætum blecfia mig, eñ eg reidi mig uppa þig.

11. Laattu þiñ Anda añast best miñ iñra Mañ, so ad ei lapi Sigri hañ.

12. O! hvad torvellt og ofurþungt med ollu er, ad strijda i mooti sialfum sier.

13. Aan þijn Drottiñ eg sijdur eñ ecki sigra kañ, Heimilis Ovin hardsoktañ.

14. Þiñ sterki Kraptur stiorni mier, og stidie vid, so uñid gieti eg Einvijgid.

15. Aññars kañ hañ mier aumum varpa undir sig, og heimuglig Flærd hañs fella mig.

16. Sklerdu Brendu, þiaadu og deyd þu Drottiñ miñ, so eg ad hreppi Siguriñ.

17. Laattu mig Drottiñ, Dagligana deya i mier, so ad eg lifi sialfum þier.

18. Kveik þu mier þijns Anda Elld, mijn einka von, ad offra þier miñar Saalar Son.

19. Þessi miñ kiæri Saalar Son ad soñu er, Girndiu ill sem ei somir mier.

20. Holldid og Bloodid eilijft Lijf ei erfa fær; deyd þu þaug i mier Drottiñ þa.

21. Hverier sem Christo heyra til, þeir hirda ad, Krossiesta Holld og hepta þad.

22. O! kiæri Jesu Krossfestu og kvel mitt Holld, sem mister Lijf fyrir mijna Skulld.

27. Psalm.

Bæn um̃ Vardveitslu Truarinnar, og heñar Aukning.

Ton. Giæsku rijkasti Grædari miñ.

Tru-

Trufasti, Gud sem tendrader, Trwarliosid Hiarta mier, eg bid þig audmiukl:ga, ad styrkia þad med sterkum Maatt, stiornandi þvi a bestañ haatt, og efla alla vega, Von hast, veyklast. Efasemi, ad mier kiemur, opt og tijdum, Bilgiur þær Brwsa ad baadum Sijdum.

2. Þvi hropa eg af Hiarta nu, Herra Gud auk þu mijna Trw, þijn Ord þier sialfum segi, brœkadañ Reir ei Briota kañ, blæs eg ad Hor ef rijkur hañ, eñ wtslok hañ alldreie, Kier bætt, Brotbætt, Filsni þvi, eg framber i, miñ Fiestood rijka, Blys miñar Trwar i Leirkrws lijka.

3. Þvi er nu ecki añad raad, eñ flya undir þijna Naad, til þijn eg Supplicera, ad þad hvertveggia añist þu, efler, styrkir, so mætti nu, hia þier vel vardveitt vera, Ord þitt, er mitt, Liosid skiært, og Lijfed vært, uñ Alldir. Allda, uñ mier med Truñi þvi hreinu ad hallda.

4. Gior mig Liossins og Lijfsins Barn, Lifandi Drottiñ Giæskugiarn, Ord þitt huggi og hressi, langtum dyrra er eitt þitt Ord, eñ allt til hoopa Himiñ og Jord, Kryni mig Kraptur þessi, auk þu, eñ Tru, Skilnings Parta, Edlis art, sem i mier kieñi, ætijd sie hlydiñ i ollu heñi.

5. Drottiñ Jesus miñ Herra hyr, i Hiarta mijnu lifir og byr, er Tru þvi orkad gietur, eñ þu hana þar iñi þa, æ so verdi þad hiedan i fra, Jbwd þijn og Adsetur, Tru er, i sier, Goodverkaña, Sædid saña, sem vel veitir, Grunddvollur Lijfsins hun lijka heitir.

6. Añastu Gud mitt Andligt Hws, auk og tendra so Trwar Lios, ad mier til Lijfsins lysi, i hætturi Daudans Dimu nu, dapra vardveittu mijna Trw, so Sañleiks Veg mier visi, Synd ver, veit mier, Samvitskuñi, sem og Trwñi, hreiñi hallda, og umgangast med hier um Alldir Allda, Amen.

28. Psalm.

Bæn um Vardveitslu og Aukning Vonarinnar. Ton. Lifandi Drottiñ lijkna.

Lifandi Gud ad Heidri haar, heyr þijna Barnkynd auma, fyrir þijns Sonar signud Saar sialfur virdstu ad geyma, heilaga Von i Veykum mier, veiklast mytt Hiartad tijdum, æmynt og Skip sem Olæg isker, um slegid bædum Sijdum, Eins mæti eg æstrijdum.

2. Gief þu mier orugt Atkierid, obifanligrar Vonar, sem standi fast so fiñi Frid, Freistingin þa ad brunar, vid heitin þijn, eg helld mier fast, heilagi trwi Fadir, laat þad nu i mier uppfyllast, er þu fyrri byriader, þitt Goda verkid þad er.

3. Þrijr Hlutir forda follum mier, fyrst Almætti Guds giorda, Arfleidslu Elskan añad er, eitt Sañleikur hañs Orda, þrijþætta Bandid þetta þitt, þu lietst sijga hier nidur, allt i Fangelsis Fletid mitt, fast helld eg mier þar vidur, hver mig til Himna stidur.

4. Skipun þijna þa grundad giet, glædir þad vonar

vonar Parta, Fyrirheit þijn þa fram̃ eg set, Fridstilla þaug mitt Hiarta, þegar eg skoda þijna Nard, þa orvænti eg eigi, Aumleik mijnum þa ad sæ gaad, omaklegañ mig segi, ad treysta siaifs Megni megi.

5. Ma eg ei byggia mijna von, a Mañligrar Hialpar Sandi, a Fyrirheita Hellu hun, helldur er grundvallandi, lææt mitt Hiarta þig hyllast ad; Herra Gud allsvalldandi, illañ Heim so ei Elski þad, eda hvad velldur Grandi, allt Hoop mitt i þier standi.

6. Undir Nærd þijna eg fly nu, eins og til nærdar Stolsins, þvi Sattmæls ørkin eiñ ert þu; og Gridastadur Folksins, Kraptar Hella og Hialpar mwr, Huggun og Lifid saña, i mier er Synd og Illska stoor, eñ þu ert Frelsid Maña, laat mig Lijkn þijna kaña.

7. Eg orvænti i aumun mier, a þig þo fast eg treysti nær sem mijn von hun veykliud er, veitir þu heñi Hreysti, hvad vardar þo þu hirtir mig, Hormung og Kaunum medur, fyrst þijn Huggun so Hiartanlig, hugult og sætt mig gledur, og mijn von i þier skiedur.

8. Hormunga Freistni frek og hiett, fædir Polinmædina, Eñ Polinmædi Reinslu riett, Reinslan eftir Von mijna, Vonin til Skam̃ar verdur sijdst, vil eg mig þar vid hallda, a þig Drottiñ eg vona vijst, Vegsemd hliottu margfallda, Blessadur um̃ Alldir Allda, Amen.

29. Psalm.

Bæn um̃ Vardveitslu og Aukning Kiærleikans. Ton. Nu kom Heidiña Hialp.

O! miñ Gud heyr þu Prœliñ niñ, þu ert riettur Kiærleikuriñ, Elskuñar Fiesiod andlegañ, inñgiefdu i miñ Hiartañs Rañ.

2. O! þu breñandi Elsku Art, upptendra þu mitt Hiartad hart, myki þad Astar Jndi þitt, einasta Hellubiargid mitt.

3. Pyrnum Reidiñar þad fullt er, þu slijt þa upp og burtu skier, sem ert mitt Horn og Hialpræid, Hella, Slot, Vijgi, Mwr og Hlid.

4. Ædsti Goodi þu eiñ Gud ert, elska eg þig þvi leint og bert, yfirgengur þu eiñ allañ, allskyns Goda sem verda kañ.

5. Æ fer þvi betur allt um̃ mig, i Elsku sem meir nœlgast þig, um̃fram alla þu eiñ ert sœ, allra besti sem verda mœ.

6. Girnist eg Jndi Afl og Aud, allt ertu mier þad Drottiñ Gud, fra Eilijfd hefur þu elskad mig, ad eilijfu skal eg elska þig.

7. J þvi sama mig elskader, ad þu þig sialfañ skeinktir mier, so vil eg aptur elska þig, eptir villd þiñi lada mig.

8. Himnesta elskan hingad droo, Hiartans Son þiñ og batt hañ þo, under Hwdstroku harda mest, hun gat hañ og a Krossiñ fest.

9. Pvi ætti soddan Elsku Bæl, upplypta mijnu

nu Hiarta og Saal, og ætijd binda þad vid þig, þu saña Giæskan æsinlig.

10. Añars giøri eg oriett þier, elskandi Heim og þad hañs er, þar sem þu hefur þess virdt mig, þad eg ma elska sialfañ þig.

11. Ut af þessari Elsku þa, er eg em skylldur þier ad tia, lættu og kvikña upp til sañs, ástar Elld miñ til Naungans.

12. Eingiñ af þeim þig elskar riett, aldeilis so sem til er sett, Elskuñar skulld sem ecki kañ, wti læta vid Naungañ.

13. Pu elskar hañ so hreint og heitt, ad hoñum hefur þu allt gott veitt, skal eg þa ecki eiñeigin, elska giarnan Naunga miñ.

14. Soddan Elsku sem einfolld er, efl þu Drottiñ og styrk i mier, þu eiñ ert sialfur Sañleikur, siert þu um Eilijfd lofadur, Amen.

30. Psalm.

Bæn um styrking og Aukning Lijtilætisins. Ton. Jesu Christe þig kalla eg a.

Himneski Gud sem hatar mest, Hofmod og Drambid vonda, Lijtelætisins Blomstur best, bid eg þig mier ad senda, og Kiærleiks Root, sem sætt ilmar, soo eg mig þeckia læri, eñ ecki stæri, lijka Dupt, Skuggi og ecki par, er eg hia þier Gud kiæri.

2. Og nu med því eg eckert er, i Auglitinu þijnu, eñ þu og gief þad eiñin mier, eg eins þykist

i mijnu, læcka þu Hiartans Hroka miñ, hreikiandi sierþar iñi, i sialfs mijns Siñi, yfirdoggvi mig Andi þiñ, æblijfandi Naadiñi.

3. Uppa Hroka Fioll aldrei Rañ, Aarstraumur Naada þiña, J Dal Hogværdar helldur hañ hæga Reñslu kañ fiña, hvar af skyldi eg hroosa mier, hef eg Syndir og Hrecki, eñ añad ecki, Eñ ef nockud neitt i mier er, Aastgiof þijna þad þecki.

4. Fiærri sie mier þad Drottiñ dyr, ad dreissa mig af Egn þiñi, Fiesiod geymer þu Herra hyr, i Hiarta mijns Kistli iñi, ecki ma eg þad eigna mier, eda Tilstilli mijnu, sem er af þijnn, mitt eginligt þad eina er, sem eiskur mier Sorg og Pijnu.

5. J mier hefur þu uppkveiktañ, Elld Kiærleikans Agiætis, Uñ mier eg fell ætljd hañ, i Ofkuñi Lijtilætis, egin Hrosun hun onijt er, eiñeigiñ Losstyr Maña, sem satt eg saña, eñ ad misþocknast sialfum sier, sa fær Upphefd ad kaña.

6. Þu Gud er Lijssins Lijfid mitt, lijka Saal Sæxlar miñar, þier af hendi eg þetta þitt, þu Bruñur Naadar iñar, su allra hædsta Hædin þijn, hyggi ad Læging miñi, so Frid eg fiñi, i þier Drottiñ er øll Von mijn, ef sl mig i Gudrækniñi.

7. Þvi mun eg aumur elska dæxtt, Værugirnd hier i Heimi, Þvi mun eg vilia hefiast hæxtt, og hafa hier Gnoott af Seimi, fyrst hañ ohreiñ og illur er, eg skynia vel og þecki, med Hrack og Hrecke, Oki Synda mig umgirder, eñ eg hata hañ ecki.

8. Otti þiñ styrgi alla Hlid, aum Filsni Hyggiu

iu miñar, ſo ei gieti mig iñtekid, andlig Gott Drambſemiñar, gief þu eg mijna Glæpi hier, grundi a hverium Degi, eñ añad eigi, ſem eg læſt giøra gott af mier, gleyma þvi helldur megi.

9. Gief þu ad Synda Miñing mijn, mig fram-ar hryggia megi, helldur eñ gledie Godverk hrijn, ſem giøraſt fullkomin eigi, þu ert mijn Hrooſun iñileg, eiñeigiñ Dyrdar Liomiñ, og Sælu Sol miñ, i þier fagna eg allañ veg, eilijft Lof ſie þier, Amen.

31. Pſalm.

Bæn uñi Giøf og Aukning Þolinmæd-iñar. Tón. O! Jeſu Ønd mijn leitar.

Heyr þu Gud Herra goodi, hroopandi Barnid þitt, gief þu mier Þolinmædi, þverlindt er Holldid mitt, þad vill ei Motgang mæta, mælir ſig undan Kvol, Vanmætt virdſtu þeſſ bæta, veittu þvi Styrk og Þol.

2. O! Jeſu edla Blomi, aumka miñ Holldſins breſt, þu kiendir med þijnu Dæmi, Þol og Hlyd-nina beſt, uñ mier þad eiñin giøra, egiñ vilia for-ſmaa, þar med Þolgodur bera, þañ Kroſſ þu leggur a.

3. Liettbært er þo hia þijnu, þad ſem mig hirtir, med, þu barſt Þyrni-Koronu, þar med og Kroſſ-ins tred, þu ſveitteſt þickvu Blodi, þad er miñ ſtyrkur nu, vors Guds Vijnþrugu Reidi, vijſt heſur trodid þu.

4. Af Kvala beyskum Bruñi, blessadur Drackstu vijst, þvi mæ eg Piœninguñi, hverskallast allra sijst, skylldi eg undan teliast, ærlitlum Kaleks Smeck, þar mier er maklegt kveliast i Mykraña Pijsla Bleck.

5. Par eg lijd Piœningina, þa veit eg þad fyrir vijst, þu villt mig þañin reina, þo er Reiditeikn sijst, so er ei samlijkiande, soddan vid Vegsemd þa, fram vid oss er komandi, ad eilijfu Himnum á.

6. Hia mier veit eg þig vera, Volœdis Neyd þa lijd, Huggun þa met eg meira, eñ Motlœtis Hrygda strijd, leid þu mig Herra hierna, hvern Vegiñ sem þier lijst, giegnum Þyrsla og Þyrna, þier vil eg fylgia vijst.

7. Saalin mijn Hofud hneigir, hallar þvi Jordu ad, so ad þu þryckia megir, Þyrnikoronu a þad, eñ eg veit eilijf Krona, alldrei mier bregdast kañ, o! Gud giefdu mier hana, og Gledi i Himna Rañ.

32. Psalmur.

Bœn umm Giøf og Aukning Hogværdarinnar. Ton. Heidrum vier Gud af Hug.

O! Herra Gud i Hœtign þijn, hynkrandi eptir Jdrun mijn, Þolgiœdis Aud i oflgri Trw, og Anda Hoogværdar gief mier þu, O! hvad Heiptin mitt Hiarta skier, hversu dœlijtid sem þad er, Nœungiñ brijtur mooti mier.

2. O!

2. O! hvad saar Ord og saara Pijn, Sonur þiñ þoldi vegna mijn, hañ leid Hogg Bryrli, Haad og Bloot, hañ formælti þo ecki a mot, eñ eg sem Aska er til sans, ef heyre vindt Ord nockurs Mañs, fyllist Fossi og Heipt til hañs.

3. Kieñ þu mier Herra Hogværd þvi, Heilags Anda þijns Skoola i, eg ma ei Vægdar vona mier, nie Vorkunar hia sialfum þier, ef eg er aðdur ovægiñ, og Heiptar giarn vid Samchristiñ, er so egiñ Motpartur miñ.

4. Pijd þu Drottiñ mitt þverlindt Gied, Polinmædi og Hogværd med, vægid Siñi og Vidmot blijdt, vid Nauungañ mier gief þu tijtt, Dagligt Hatur ef hreisir sier, Herra Gud taktu þad fra mier, þvi þad miñ Saalar Ovin er.

5. Soolar lioos læt ei undir gaa, ysir Heipt miñi so þad þa, ecki beri i burt med sier, Brædi Vottiñ a moti mier, læt ei sigra mig Svefniñ þañ, sem mig reidañ afhenda kañ, Broodur sijnum, Hel heitir hañ.

6. Heipt og Reidi sem hia mier siñ, hun er skiædasti Ovin miñ, þvi ad hun myrdir mijna Saal, mier vill koma i eilijft Baal, soddan Motparti mijnum þa, mier væri skyllt ad hefnast a, rekande hañ i Fiærlægd fra.

7. Herra skapa mier hogvært Gied, Hreinlyndi lijka eiñin med, gior mig dysæta Dygda roos, i Dæmum goodum fagurt Lios, O! Drottiñ læt mig aumañ man, elska þig og so Nauungañ, heyrdu þad Gud i Himna Rañ, Amen.

83. Psalm.

33. Psalm.

Bæn umñ Giøf og Aukning Hreinlijfiſins.

Ton. Allra Jesu Endurlauſn þu ert.

Herra ſem elſkar Hreinlijfid, eñ hatar vijſt; Loſtaſemi er leiſiſt ſijſt.

2. Bid eg fyrir miñ blijda Saalar Brwdgum- añ, hverium framar Hreinlijfaſtañ.

3. Ad þu Skijrlijfi efter hreint i aumum mier, bædi Andans og Hollds ins hier.

4. Eñ þad Laſtaña Ellds ins Baal, ſem amar ad, i mijnu Hiarta wtjlœck þad.

5. Otti þiñ Gud, ſem heilagur og hollur eř, giegnum ſmiugi mitt Hollðid hier.

6. So hañ hvervetna hepti þad, og hamli þvi, Loſtans Ohæſu hrapa i.

7. Himneſka elſkan hun ſem jafnan heiløg ſkijn, heſie upp mijna Saal til ſijn.

8. So hun ei Kvole ſialfa ſig i Synda Saur, og Oleiſiligrar Elſku Aur.

9. Þiñ Nadar ſtraumur ſlœckvi Loſta Logañ miñ, allañ nidur, ſem i mier fiñ.

10. Eins og þegar ein Elldleg Pijla wtſløknar, ſu ſem i kølldu Vatni var.

11. Ondin mijn hefur a ſier þijna egin Mynd, ad kvola hana er ſaarlig Synd.

12. Herra miñ Jeſu hver nu byr i hiarta mier, og Andi þiñ ſem þar iñi er.

13. Uppfyll þu mig med Andagipt og Aſtgiøf- um, og Nadar Krapti nærkvæmum.

14. So

14. So ad eg megi sijdan verda sañadur, i Hollde og Anda heilagur.

15. Pad ædsta Liosid einginñ sa med Augum sier, sem ad heilagur ecki er.

16. So sem nu þad, ad sia Drottiñ, er Sæla mest, so er Hreinlijfis Saurgun vest.

17. Klæm-neystar illir a burt styggia Andañ þeir, Eñ þo Losta Bæal længtum meir.

18. Saurlijfis Bruñin Bæaldst hætt i Himeniñ, Eñ til Vijtis nær Odauniñ.

19. O! Gud nædi hvad eg em þar til ør og fws, ad opna þeim Ovin Hugskots Hws.

20. Allsheriar Drottiñ, iñgiefdu mier Anda þiñ, til ad sigra þañ Mootpart miñ.

21. Verka þu i mier helga Parta Hreinlijfis, ytra bædi og Iñvortis.

22. Pu sem wtheimtir Hollid spakt, og Hiartad hreint, eckert er þijnum Augum leint.

23. Krossfestu Herra Holldid mitt, og Holldsins Lyst, er Kvaliñ fyrir mig Krossfestist, Amen.

34. Psalm.

Bæn um Forœcktun Jardneskra Hluta.

Ton. Jesus Christus a Krosse var.

Allsheriar Drottiñ eg bid þig, i Jesu Nafni Bænheyr mig, ad fyrir krapt þijns Anda, Hiartad mitt kuñi ad hallda sig, i heilagri Girnd aan Enda.

2. So sem Nattura Elldsins er, upp i

Loptid ad tilldra sier, eins lœttu andligana, Astar elldiñ i aumum mier, uppnaa til Himna Raña.

3. Hvad eru giædin heimsins hier, hvad añad eñ sem brothætt Gler, eda sem Siaxfur Allda, og sem Vindur er a burt fer, eingiñ kañ honum hallda.

4. O! hvad heimskur eg heita ma, Hiartad eg festi slyku aa, eda Ond miñe leita, soddan fallvoltum hlutum hia, Hælis og Roligheita.

5. Jardneskañ Aud a alla Hlid, i Dauda hliotum skiliast vid, hvert vilium eda eigi, veittu mier Gud þa lijkn og lid, liuflega þar fra deye.

6. O! Drottiñ deyd og twtslock þu, œast Heimsins sem mig Hender nu, vertu aptur eflandi, Elsku til þijn, eñ i mier su, ætijd verdi blijfandi.

7. Andi þiñ stiorni aumum mier, ad forsma Heim og Heimsins Kior, uñ miñ æfi Afœnga, þvi eg henri i hending er, ad Himin og Jord forganga.

8. Himna Braudid ei elska kañ, eda (ad segia) Gud og Mañ, saddur af Svijna Drafi, helldur er von ad volkist hañ, i Verelldar Elsku kafi.

9. Hvar sem ad Mañsins Hiarta Kier, Heimsins af Elsku stadfullt er, Ast Guds þar ei Rwm hefur, illa Girnd slock þu wt i mier, eiñ Gud sem allt gott giefur.

10. Hiartans Krws mijna hreinsa þu, heilagrt œast so fyllist su, hvad skal mier med hitt giora, sem ecki sedur Saalu nu, sem þo a eilijf vera.

11. Elska

11 Elska þu Saal mijn heitast hañ, hver þier byður i Himna Rañ, að biva æfinlega, þar fær þu Fiesiod Fargiætañ, frij við Eymdir og trega.

12. Dwfu Vængi gief Gud til mijn, að gieti eg flogið upp til þijn, og falist i Biargskorum, so Veiðivar i Illsku sijn, ecki fiatri mig storum.

13. Jeg villdi þessi Verolld treyst, være mier jafnan rom og beyst, so mijn Saal mætti hallda Elsku Drottins, sem sæt og fersk, sie mier um Allder Allda, Amen.

35. Psalm.

Bæn um Afneytun sialfs sijns.

Ton. Giorvoll Christnin skal etc.

O! Jesu Saalar Sion-speigill, so kvad þijn ástin heita, hver miñ Lærisveiñ vera vill, vijst skal sier fyrst afneyta, sijdan skal taka sialfur sa, siñ egiñ Krossiñ Herdar a, og mier so epter breyta.

2. Eg bid þig fyrst og framast nu, fyrir þiñ Deyd og Pijnu, að þa Afneitun efnir þu, og efter i Hiarta mijnu, hverium Mañi þad hægra er, Heimsins Skiepnum afneyta hier, eñ egin Illu sijnu.

3. Þar fyrir leattu þagna i mier, þañ slæma Girndar vilia, so að eg Avarp Gudlegt gior, grunda kuñi og skilia, Elsku Root illa upprætt þu, iñplanta sætar jurtir nu, er þijna Ast ei dylia.

4. Ea vil nu deya wt fra mier, og illum Girndum mijnum, eg so ad lifi einum þier, og eginn Vilia þijnum, Saal mijn festi sig fast vid þig, og framar elski eñ sialfa sig, af Kiærleiks Kroptum sijnum.

5. Dygdernar i oss efling fær, ef þverrar Hollds sins Kraptur, Verk vor gioraſt i Gudi þa, Girndin ill deydist aptur, i honum lofsins er um vær, ef Illvilien ei frañgang fær, helldur er allur taptur.

6. O! þu lifandi Lijf i mier, lattu miñ Vilia deya, so eg lifandi lifi þier, og lofi þig sem skijr Meya; allt gott kiemur þier einum fra, allt gott skal þier tilreiknast þa, þier giori eg þacker segia.

7. Tendra þu i mier Christe kiær, Kyñingar, Lios þitt biarta, Afneytun sialfs mijns auk og nær, i Miñi Saal og Hiarta, Breyskleiki miñ allt ofmykill, i þijnum Krapti styrkiast vill, uñ Andar eflis Parta.

8. Lattu a Jordu Hollds mijns hier, Hollañ þiñ Vilia skyna, so ad þijns Rijkis Kosta kior, komi i Saalu mijna, egin Hrojun og Ast ohendt, ecki laat þetta hindra tvent, Rijkis Tilkomu þijna.

9. Oll Mañsins giædi eru þad, ad elska Gud af Hug hreinum, Olucka oll i añan stad, ad uña sier framar honum, oll Dyrd tilheyrer honum þa, hier fyrir skal hans Gotzi sa, er hrokast i Huga sijnum.

10. O!

10. O! Jesu sleck þu mt i mier, eain Hrocsun margfallda, og elsku þa sem ei somer, og Ogunst þiñi kañ vallda, so eg þig losi hiarta hreiñ, heilagi Drottiñ þreñur og eiñ, Blessadur um̃ Allder Allda, Amen.

36. Psalm.

Bæn um̃ Sigurviñing a Heiminum.

Ton. Hver sem ad reysir hæga Bygd.

O! þu eilijfi goodi Gud, giefdu mier Krapt þijns Anda, ad Heimsins Freistni hveria hlid, hægt kuñi af mier standa, hun strijdir a med storhatri, stundum þo miuku Atlæti, og Dæmum allra Handa.

2. Kieñ þu mier Heimsins Hatur smæa, hvert eg opt fæ ad kaña, og Epterlæti hans ecki þræa, ill varast Dæmi Maña, hvad skadar hver mig hatar hier, hafir þu Gud mig kiærañ þier, þad ma eg Sælu saña.

3. Giefdu mier Andans æxkiesd þvi, ad ackta Heim hveriu sijdur, Hatur hañs er sem annad Sky, odum sem fram̃ hia lijdur, ecki er verdt ad ottast þañ, ad eins Lijkamañ deyda kañ, eñ Sælin alheil bijdur.

4. Vær skulum helldur hrædast hiñ, hver Lijkamañ kañ deyda, Sælũni kasta eiñin iñ, i Kvalastadin leida, holldum oss fast med hreiñi Tru, vid Herrans Næd þa kañ oss nu, eckert Mañhatur meida.

5. Eg mæti vijst a vinstre hlid, Veralldar Hatri strijdu, a hægri kañast eg eiñin vid, Elsku heñar og Blijdu, hun vill stynga mig Hala med, hlær þo a moti Andlited, oheil a alla sijdu.

6. Uñ mier ad smacka O! Jesu, Ilman Himneskrar Gledi, so Heimsins Elskan ecki tru, oll falli mier wr Giedi, Saalar smeckuriñ so spilliſt, ſæke Mañ epter Hollds vellyſt, ſo ſem Mymargañ ſkiedi.

7. Hvad villtu Saal mijn hafa med, Heims glis og Fladur mæli, settu a Drottiñ Girnd og gied, Gud sialfur er þitt Hæli, Veralldar Blijdu vijktu fra, veitaſt mun þier i ſtadeñ þa, eilijſt Andlegt Iñdæli.

8. Hvar er Elskuge Heimsins nu? Hañ er ad vijsu daudur, hvar er hañs mykla Magt og Bw, Mañvirding Hefd og Audur? O! hvad miog skamviñt allt þad var, ecki hafdi hañ þessa par, þar hañ for hiedan snaudur.

9. Vorir samtijda hier um Heim, hvar er nu þeirra ad leita? Ecki er ordid eptir af þeim, añad eñ Madka veita, eñ þeir drucku og atu fyrst, i Uggaleysi og Hollds Vellyst, hittu þo Heliar Reita.

10. Lijkami þeirra ordiñ er, Orma og Madka foodur, eñ uñum kveinar Saalin sier, sockin i Vijtis Tiodur, oll þeirra Vegsemd Æra og Skraut, ad eingvu vard og folna hlaut, Visnar sem Vallar Groodur.

11. O! Fader kiær mier forda þvi, Feril þeirra ad

ad ganga, so ad eg lendi ecki i, Eymdum sem þeir nu fanga, leystu mig hættum Heimi fra Himneskri Kronu laat mig naa, uñ alla Eilijfd langa, Amen.

37. Psalmur.

Bæn uñ Huggun i Motganginum, og uñ rietta Hvijld og Roo Saalariñar.

Ton: Eg aumur mig aaklaga.

O! Gud mijn Huggun hædsta, hroopa eg nu til þijn, giefdu mier Gledi stædsta, i Graat og Eymdum mijn, og saña Saalar Roo, O! hvad margt ad vill ama, uñ Tijmañ Rauna-sama, eñ mitt Hoop ert þu þo.

2. Heita ma Heimsins Gledi; hvikul og miøg skamviñ, Eñ i þier einum Gudi, er Saalar krapt-ur miñ, Syndin þo þreingi mier, af Astar Avarpi þijnu, ijñra i Hiarta mijnu, Liettbær hun ordin er.

3. Hver fiñst i Hyggiu landi, Hrelling so stor-kostlig, ad þiñ Huggunar Andi, ei framar gledie mig eingiñ Neyd a þess Raad, ad fanga so mitt Siñi, ad sæti ei Huggun þiñi, og þverskallast þiñi Naad.

4. Af ofhita Eymdaña, ofmædast tek eg mest Smeckur þijns Sætleiks saña, svali mier aptur best, Taara fossar frañgaa, sem væta Vangañ Kiña, vegna Hormunga miña, þijn Hønd af-þurki þa.

5. So sem þu Syni þijnum, sendir þiñ Engil frij, ad hugga i Hormum sijnum, hardasta Strijdi i, so

i, so virdstu senda mier, hollañ Adstodar Anda, i Raunum allra handa, og Barœttu Heimsins hier.

6. Ef nockud áf kañ halla, adstod og Tilsiar þijn, eg mun þa aumur falla, undir Kross þunga mijn, Fattist mier Fylgid þitt, Eymdaña Ahlaup strœnga, uñ koll lœtur mig ganga, margt er Mot-lœtid mitt.

7. Af Heimsins Elsku illri, ortijn mitt Hiar-ans Hws, so Eliseus uppfylli Eckiuñar tomu Krws, Glediñar Oleo, stundlegt ackta eg eigi, allt þad hrœrni eg deyi, Vijgi mitt vertu þo.

8. Ein aum ormegnis Skiepna, ecki forhindra kañ, Satanar Roo og Hvijld hepna, hveria eg i þier fañ, og œtijd orugg stár, þu ert Hella mijns Hiarta, Hœlid og Skiolid biarta, og hoop um Eilijf Aar.

9. Mun Helmsins Brim og Bœra, briota kuña og sla, eda Hellubiarg hrœra, sem Hiartad mitt Byat er œ, o ney þad alldrei skier, þiñ stoori Fridar Fengur, furdu laangt yfirgengur, Mañs-skyn og Motgang hier.

10. Jñvortis Andar Fridur, alla Neyd gnœfa kañ, eg aumur uñ hañ bidur, O! Fadir gief mier hañ, þa er mier allt liettbœrt, Lof sie þier uñ Tijd alla, eiñ Drottiñ Himna Halla, sem hañ hefur mier fœrt.

38. Psalm.

Uñ Sigur i Freistingunum, og um Vernd fyrir Svikum D.ofulsins.

Ton:

Ton: Giæskurijkasti Græðari miñ.

Stattu hia mier miñ sterki Gud, ad standast kuñi og sigra med, Diofuls Freistne margfallda, giør mig alla Hlid oruggañ, og i Framgongu stødugañ, læt mig so Sigri hallda, margt er mein hier, ytra Strijd, eñ iñra Kvijdi, a vill falla, Satan er slægur ad svijkia alla.

2. Hañ Fiotrar Sæl med særligum, Freistingar Pijlum Banvænum, iñra efter hañ þetta, Svikaña Tegund miøg mørg er, Motlætis sem hañ wtsæer, ytra til allra Stietta, O! hañ, argañ, i slægdum hefur, hañ sa Refur, Høggorms Siñi, eñ hañ er olmt Lion i Grimdiñi.

3. J Yfirgangi og Orku hier, Eytur Dreki hañ riettur er, Osvijfiñ er hans Dugur, a Hershøfdingia Himneskañ, Hrakfullur þorde rædast hañ, sem er þo Almættugur, hvers ma, mañ þa, vænta sier, sem veykur er, i veru siñi, og þessum Ovin ad Orku miñi.

4. Eingvañ mæta eg orka kañ, af mier ad standa Vijking þañ, Hraustañ og Hertyadañ, wtlærd Kiempa i illu er, og þusund Viel kañ smijda sier, alls hættis eftir skadañ, Eg flij, af þvi, ad leita Hælis, Hirdir sæli, hia þier einum, vernda mig fra hañs Flærdar Fleinum.

5. Vertu miñ stoori styrkur þa, sterkasta Lion af Ætt Juda, so ad eg Sigri næi, i þijnum Krapti aumur Þion, ad þad grenianda olma Lion, alldrei mig uñid fæi, Jesus, Jesus, sem ad Strijd vid Satan nyd, ad soñu hædir, fyrir mig sialfañ og Sigri nædir. Gg 4 6.

6. Strijd þu nu i mier eiñeigin, og viñ þar iñi Siguriñ, so ad þiñ Kraptur klari, i mijnum Breyskleik uppsyllest, opna mijn Hugskots Augu best, ad siaa vid Satans Farri, greid þu, Gud nu, gaungu mijn, so graadugt Svijn, mier grandi ecki, og heimugleg Svik hans siai og þecki.

7. Bevari mig og bwi wt, Brynia þijns Kraptar þonum a mot, eg so Einvijgid viñi, og faai þeñañ Ovin dæmt, er margt hefur mier brugg-ad slæmt, med allkyns Araas siñi, Gud miñ, Gud miñ, þessi kargur, Ariñ argur, wt er dregiñ, Hialp þiñi verd eg harla fegiñ.

8. Optliga hañ mier iñheller, Ofgirnd til þess sem stundligt er, stundum Reidi Raangsæra, Vellysta Elsku Ofsund med, iñblæs hañ mier og metnast gled, vill mig so fra þier fæta, Mordaar, swll flaar, iñ fær settar, Syndir liettar, so med syrsta, eins og þad Laufblad sem af maa hrysta.

9. Sem hañ hefur med soddan Mynd, spikid og lockad Mañ i Synd, þa lætur hañ hitt heyra, hun sie stærri eñ Himiñ og Jord, hrædiligri og þyngri giord, eñ Blijdvikt Drottins dyra, Gud miñ, Præl þiñ, ver og geym, vid vijking þeim, mijn Vygis Hella, og Biarg miñar Hreysti um Eilijfd alla, Amen.

39. Psalmur.

Bæn um farsæla Burtfør af þessum Heimi, og Sigursæla Uppriſu.

Ton: Miñ Herra Jesu Madur og.

Je-

Jesus sem Daudañ deyddir þa, Deydir þu sialfur Krossi a, og uppriisandi aumun mier, Upprisu sæla bestillter.

2. Af øllu Hiarta eg þig bid, uñ hægañ Deyd og Andlaats Frid, Lijffins Jñgaungu uñ þu mier, Upprisu Dagur nær sem skier.

3. Eg veit Gud hefur ækvardad, Aefi tom mier med Stund og Stad, og eptir Daudañ eitthvert Siñ, efalaust kiemur Doomuriñ.

4. Añastu mig i Andlaati, er Daudañ leidst a Krossins Tre, þu sem Ræængañ Doom hefur hitt, haf þu i Doomi Forsvar mitt.

5. Pegar Tialldbwdar Hwsid hier, hef eg aflagt sem Jardnekt er, Saal mijna leid þu sialfur iñ, i Sælu Eilijfrar Hybyliñ.

6. Pegar mijn Augu ørdaprast, i Dauda strijdi Formyrkvast, Tak mig ad þier og tendra giør, Trwar lioosid i Hiarta mier.

7. Pa so byrgiast mijn Eyru ørt, ecki neitt giet eg med þeim heyrt, Laattu þa Ord og Avarp þitt, iñvortis gledia Hiartad mitt.

8. Pa Dauda Sveitans Ofbod allt, wtjagar sig um Hollded kallt, laat mig þa mega miñast þañ, miñ Lausnar pañt þiñ Blodsveitañ.

9. Af þijnum Sveita audsien er, Alvara þijn ad hialpa mier, eñ Bloodid þitt þad Bevijsar, Borgun Synda hvad fordijr var.

10. Eñ þad þiñ Dreyri akast rañ, af þier nidur þad votta kañ, hvad Rijfliga og ospart ad, oss hefur Nææd þijn Fridborgad.

11. Þegar nu þverrar Maalid mier, mitt Dauda, strijd so hardsokt er, Andi þiñ sie þa Efling mijn, ad Andvarpa kuñj samt til þijn.

12. Og þa allra mest ad þreinger, Ognin Daudans sem sijdust er, Vertu mijn einka Adstod þa, Umreisi mig þijn Myskun har.

13. Polgiædis eiñin uñ þu mier, ad lijda Kvøl og hvad sem skier, vvleidandi so Øndu mijn, af þessum Heimi i Dyrd til þijn.

14. Framar bid eg þig Herra haar, heiløg fyrir þijn Pijslar Saar, i Andlaati skadi ecki mig, Andskotans Skeiti Banvænlig.

15. Laat eckert megna moti mier, Maktar valldaña Araaser, sijdasta Ord mitt sie þad þa, sem þu taladir Krossi aa.

16. Medtak so mijna aumu Ønd, er eg befala þier i Hond, hveria þu keyptir handa þier, hun er þijn Eign, þad Trw mijn er.

17. Eptir Saalugañ Afgang þa, Uppriſu Sæla laat mig faa, þad illa Doomsins Atkvædid, ecki laattu mier koma vid.

18. Naad þijn heiløg mier hialpi vid, hyliandi allt mitt Raanglætid, fyrir þiñ Dauda fleig þvi midt, i Forþienustu Hafid þitt.

19. Leid mijna Saal vid hægri Hlid, heim i lifendra Vindinid, ad hun i Vellyst allskonar, æfinlega þig lofi þar, Amen.

40. Psalm.

Bæn, ad Guds Ord mætti halldast vid

Magt

Magt, og Christindomuriñ mætti aukast og eflast, Son, mitt Hiarta hvar til hryg.

Gud Fadir Son og Andi hreiñ, vt veliandi þier Søfnud eiñ, giefandi honum þañ, Náda Fiesiod fagiætañ, Fridar Ordid þitt er hañ.

2. Til þijn hroopar mitt Hiarta nu, hreint Ord ad hia oss geymir þu, og Christni vtauker, þitt skiæra Lærdoms Liosid hier, lattu ecki slokna nie þver.

3. Vort Sælar fædi er þitt Ord, uñ oss ad sitia vid þad Bord, laat ecki Oviniñ, orka þvi med yfirgang siñ, ad Eytur nockvrt saaist þar iñ.

4. Illa Girnd Holldsins i oss deyd, eñ laat oss smacka Himna Braud, sem er Ords sætleikañ, er þo vel giediast eingvum kañ, utañ þeim sem bragdar hañ.

5. Þeim fær þad sijdur Sætleik sært, sem elska Heimsins Vellyst kiært, med þvi Guds Ordid er, Andi og Lijf i sialfu sier, Sañleiks Lioos og Nádar Kiør.

6. Siñislag spillt sem i mier er, O! Drottiñ tak þad burt fra mier, Ordid og Andi þiñ, Iñvortis Lijf og Lioomi miñ, lysi mier til Himiñs iñ.

7. Lattu af Ordsins Liosi þa, lios Truar kvikna oss i hia, so Lios i liosi þvi, lijta kuñum sem lijfgar frij, og Lioma Drottins Ordinu i.

8. Eins og þad fordum ad Maña, af Himnum rignde Jordu a, eins falli eiñeigin, Varmi Andans og Jluriñ, vid Ordsins heyrn i Hiortu vor iñ.

9. Grodurset þu i ollum oss, Ordsins Sædid

þad

þad dyrsta Hnoss, ædoggvan Andans nu, auki giefi og esli su, Avoxtin i hreini Trw.

10. Vernda þu Gud þañ Vijngardiñ, varpad er þessu Sædi iñ, hvert framar fæta kañ, Avoxt Lijfsins eilijfañ, Engla Fylking mwra þu hañ.

11. Eitt hæatt Sionar biarg uppbygg þu, i þessum þijnum Vijngard nu, Fodurligrar forsiaa, ad Mijding allri frij sie fraa, og Forrædi sem ska-da maa.

12. Eñ ef þu villt þijn Vijngards Ber, volka', fergia og pressa hier, valldi Vijn-þrwguñar, elligar og einhvers konar, a oss leggia þiatningar.

13. Gior þau þa fyrre fullvarin, vid Fodurs Mædar Iliñ þiñ, orka þeim eflingar, af sier fæta Avoxt truar, eirneigiñ Polinmædiñar.

14. Hvad sem oss ma hier motkastast, Mæda, offokn, strijd, lof og last, umsnw, þu ollu þvi, tru og Vonar vijned i, vare Pol og Astsemi ny.

15. Leid oss sijdañ fra Sofnud þeim, sem er strijdandi hier i heim, til hins sem uppe er, Sigri hrosanda þar hia þier, þangad oss a Hondum ber.

16. Laat vort Tialldbwdar Hreyse hart, heylagt Mustere verda snart, i þiñi Himna Holl, og eptir liden Lijfsins Goll, lofa þig uñ Arin oll, Amen.

41. Psalm.

Bæn fyrir Prestum og þeirra Tilheyr endum, Ton. Adams Barn Synd þijn.

Jesu Guds Son eg þacka þier, þu sem uñ Heimiñ wtsender, Presta og Predikara, og fyrer þeirra

þeirra Pionkun þu, þier sasnar vor a medal nu, heilögum Hoop og Skara, þad er nu osk mijn audmiukleg, ad þu stiorner a sañleiks veg, Pienurum þiña Orda, heyrendum Ordsins hallu vid, blijdne Truar og Christiñ Sid, og Satans Svikum forda.

2. Embættis Tegund eingin er, eda nein Stiett i Heimi hier, so hötud hart sem þesse, vertu þvi heñar Verndare, veit heñe styrk og Polgiæde, mot Satans flærd og Fossi, Pienurum þijnum giefdu Gud, Gudrækni Dygd og Speki med, i þvi sem eiga ad viña, ad þeir fyrst læri wt af þier, ædur eñ hætta sialfum sier, ødrum Andligt ad kieña.

3. Añast þu þeirra Ord og Gied, upplys þa helgum Anda med, so ad þiñ Søfnud fæde, a hreinu Orde, þañ sem þu, þvoder leyster og keyptir nu, þijnu blessada Bloode, og sijn Kyrkiu Børn elske vijst, Ærugirnd vonda stunde sijst, eda egin Abata, Kieñing hrein, Bæn og Breitni riett, Blijsanleg sie i þeirri Stiett, eñ læt þa Hneyxle hata.

4. O! Drottiñ gior þa alla sek, adgiætna Hiardar Voku meñ, sem þu þar til treyst hefur, so trurra Piona Lof og Laun, inkest þeim þa i sañre Raun, Rædsmenska Reiknings krefur, gief ad þeir ætijd idner sie, i Andans Akiefd breñande, ad hallda hvad þeir bioda, so Verkin fyrre hrope hier, helldur eñ Rædan framflutt er, og verde so samhlioода.

5. Alltrua Verkmeñ utsendu, i þiñ Vijngard

og Kornskieru, so ad þeir saman lese, Bindine morg i Heime hier, heilagra Maña handa þier, og Lijffins Vegiñ viise, Ordsins Heyrendum upplwk þu, Eyrum Hiartans og riettre Tru, og lát þa Avort bera, i Polenmæde allañ tijd, alldrei so kuñe Vantrw strijd sijdar þa Seka giora.

6. Minstu hvad mællte Muñur þiñ, mitt ord skal ecki nockurt siñ, til mijn aptur tomt koma, blessa þu Verkin þeirra þa, þeir sem planta og Doggva a, eflandi Ordsins Lioma, baña þu Hrafni Helviijskum, hripsa wr Hiartans okrunum, Ordsins sañheilagt Sædi, Láttu ecke i añan stad, Audæsa Pyrna kiefia þad, nie añad illt tilrædi.

7. Himneskra náda Náttdropar, næri þad hest til Friofgunar, ad alls goods Avoxt færi, Kyrkiu Bornin og Kieñemeñ, kiært og hreint láttu elskast señ, eins og eiñ Madur væri, ad so hver odrum ærni moot, alls hins besta af Hiartans Root, um klárañ Christindomiñ, O! Gud Himneskur Herra kiær, heyrdu nu hvers þig bidium vær, i Jesu Nafni Amen.

42. Psalm.

Bæn fyrir Valldsstiorniñi.

Ton: Oss láat þiñ Anda styrkia.

O! Kongur Allsvalldande, eilijfe Drottiñ Gud, Herradæme hafande, a Himnum og Jordu med, Einglar tilbidia einañ þig, Hátronar hædst vegsama, og Himnasveit æfenlig.

2. Hver-

2. Hverium Hofdingia Dæme, hlyda og stvra oll, Magtarvallda margblome, mykla i himna Holl, og ottast Kraptar aller señ, eg hiñ allra aumaste, ækallar þig Gud miñ.

3. Virdstu Valldameñ alla, Veralldlegrar stiettar, Vijsdoms Anda uppfylla, ad stunda hvad þeim bar, og riett framsylgia Logum Lands, Kryn þa uñ Christendomiñ, Krapte þijns Styrkleika.

4. Stoolkonga og Stoorherra, Stiornendur Hofdings Meñ, añast þu og vert þeirra, Embættis Verndareñ, og þvi helldur sem hæstkiñ er, æ meir yferhæangande, og Tignin hærre i sier.

5. Iñgief Anda og Speki, i þeirra Hiortu nu, so þeir vel vakt ætake, ad volldugastur ert þu, og Lienin hafi þeir af þier, a riettum Ransaks Degi, Reikningskap standa ber.

6. Gief þeir ræke og rome, Riettlæte Rææd og Frid, þvi þier og þijnum dome, þetta allt kiemur vid, lææt þa elska siñ Underlyd, Christniñar Fosturfedur, Forsvar og Verndarhlijf.

7. Lættu ei Valldsmeñ villa, Veralldligt Magtar glis, ecki ofbelldi spilla, eda henda nein Slis, ecke formetna sialfa sig, eñ Verdlaun verka þeirra, verdi Dyrd æfenlig.

8. Oss þeirra Undirsææum, Iñplanta hlydid gied, ad þa i ollum Hlutum ecktum og heidrum med, so under þeirra sterkre stiorn, lifum i longum Fridi, lijka sem hlydin Born.

9. So vier med sogdum hætti, sijnum oss frialsa Meñ,

Menn, ad vier af ollum Mætti, ecktum Lagarietten, þad felst i þessum Friiheitum, ad þiona vel vorum Gudi, Valldstiorn og Logunum.

10. Lat Hiarta verk og Varer, virda og heidra þa, hveria þu Herra kiorer, Hirdara Jordu a, Valldstiornar Auga opna þu, so þeir viiser vel skygner, vakande sinnest nu.

11. Eins virdstu upp ad læxta, i allre Freistne hier, oll Eyru Undersaata, ad verde glogghenrder, enn þegar hvers eins Æfe dviin, opna þa Himna Haller, og heim leid i Dyrd til þiin, Amen.

35. Psalm.

Bæn fyrir Hwsstiornarstiettinni.

Ton: Aller Guds Pionar athugid.

Eiliisi Gud sem oss hefur sett, Embættid marga vega, Einkum Andlega Yfervalldsstiett, og hina Veralldlega, þridia er heilagt Hionaband, Herra geim þad med sterkri Hand, og annast alla Vega.

2. Ut af þvi sama uppvex hier, aukning og Blomgan hinna, sem Veralldlegt og andlegt er, af Krapti Naada þinna, Hionum Eckium og Meyum med, minn Gud inngief þu Skiirliifed, Liikama og Saalna sinna.

3. Meyar adhyllest einann þig, af ollum Hug og Sinni, Eckiurnar hreint þær halldi sig, i heilagri Bænrækninni, Hionin innbyrdis elskist heitt, asamt berandi liuft og leidt, og med Dygd Verkin vinni.

4. Gief

4. Gief þu Hionin i Hegdun sie, hellog Jurt Litilætis, og Lilia holl i hreinlijfe, hier med Ros Kiærleiks mætis, og Heilagleikans Ilmsæt Urt, O-eining hverse lœngt i burt, upplyst Anda Agiætis.

5. Hionabands Dioful hindra þu, haturlaust, gief þeim Siñi, Kviñan sie honum holl og tru, hans Stod i Velgeingniñe, eñ þa Motlæte adgustar, asse hun honum Huggunar, hugul i Hiukruniñe.

6, So sem Hionaband hier um Heim, hreint og fast a ad standa, svo uppkveik þu og esl i þeim iñbyrdis Bænar Anda, þær uppa sellür Andstreimi, i þeim verke þad Gudrækne, og Dygder allra handa.

7. Fedgin uppali Affvæmid, i soñum Drottins Otta, lœttu þaug kañast vel þar vid, Vegleg Guds giof sie þetta, og i Gudrækne uppfræddum, aptur skili þier Bornunum, vid tru og Tiptun rietta.

8. Forelldrar sie þeim fyrirmynd, Froomheita jafnan giæte, hatande illa Hneyrlis Synd hordum Dom so ei mæte, Bornin eiñen þa elske hreint, akte og virde liost og leint, Audsveip i Epterlæte.

9. Gior þaug Ilmsæta Yndis Jurt, eilijfrar Paradijsar, lœt þaug ei vera þad Trie þurt, þu sem i Ellden vijsar, helldur ilma i Agiæte, allskyns Dygdum og Gudrækne, stunda hellst hvad þu prijsar.

10. Lœt þeim ei fatast Fosturlaun, svo slega aptur iña, fyrer Upphellde Ast og Raun, Elsku

Forelldra siña, so i Olucku afgruñ hier, ecki steipe þaug sialsum sier, ef so ddan ecke viña.

11. Hiwunum eiñin iñgief þu, Alwdar hlijdni rijka, Hwsbændum þioni holl og tru, Hiartans i einfalldkika, so sem þaug viñi sialfum þier, somuleidis Hws Herrarner, elski þig eiñin lijka.

12. Laattu Heimilis Hoopiñ hvern, hier nu um Christindomiñ verda Heimilis Hws og Born hveria þu Dyrdar Liomeñ, elska kuñer og Einglarner, O! Drottiñ heyr hvers bidium vier, i Jesu Nafni, Amen.

44. Psalm.

Bæn fyrir Vinum og Velgiørda mønnum. Ton: Sæler eru þeir aller nu.

O! Drottiñ Gud sem allskonar, wthellerGnægtum Blessunar, og ætijd aumum biargar, þu sem Velgiørder veiter mier, af Vina miña Hondum hier, bæde myklar og margar, Eg bid þig Gud ad aũast þa, audga styrkia og þeirra gæ, og veita Velferd alla, laattu þier þocknast þeirra Verk, þa leide sijdan Hond þijn sterk, Hiedan til Himna Halla.

2. Forelldrum giet eg alldrei hier, umbunad so sem verdugt er, uppfræding Ast og Giædi, þvi bid eg þig af Alud mest, allaũ Goda sem launar best, ad þu añest þaug bæde, vertu þeim eilijft Endurgialld, og einka Borgun fyrer mijna skulld, laat mig og eiñin kuña, af soñu Dæme Sonar

ár þijns, sijna þeim Velsemd eftis mijns, stoda akta og uña.

3. Eg befala þier eirn Vegiñ, oll mijn Systkyn og Vanda meñ Heilsu og Hage þeirra, giefdu þeim eilijft Erfda Fie, og þeir Brædur og Systur sie, Jesu vors hædsta herra, uñ þu ad hallda eitt med mier, i þijnu Naada rijki hier, Natturu nꜳnum ollum, gief mier hina med Glede ad siꜳ, sem Gud miñ leiddi Heime fra, lifande i Hiinna hollum

4. Slijks ꜳrna eg af Allwd eñ, ollum Velgiordꜳ vinum señ, sem mier til gooda giora, Natturan miñer mig a þad, mier skuli vera ahugad, uñ Velferd Andar þeirra, J þijna Tialldbud taktu þa, trufaste Drottiñ Himnum a, þu sem þvi heited hefur, ad lꜳta ei olaunadañ, eirn Vatns Bikar sem nockur Mañ, þeim hinum þyrsta giefur.

5. Hvad myked framar muntu þa, margfallda Umbun hinum tia, sem af orlætis Hende, allskonar lꜳta leida af sier, Lijnkynd og storar Velgiorder, þeim sem eru þurfande, O! Drottiñ lꜳttu sierhvort siñ, sijfelldañ Naadar straumiñ þiñ, fossa yfer þa alla, sem ad Velsemda reñslu tiett, rijflega hafa lꜳted sliett, yfer miog marga falla.

6. Spretti þeim ætijd upp hia þier, alls hꜳttar Giæsku straumarner, er til añara Maña, lꜳta wtfliota lꜳngt og vijdt, Læke allmarga opt og tijdt, Velveittra Velgiordaña, alla sem Aude ofpart sꜳ, æfenlig Giæde lꜳttu þa, i adra Hond iñtaka, vertu þeim eilijf Andar hlijf, er giarnan sedia Hungrad Lijf, og Lꜳt ei uppa saka.

 7. Lꜳttu

7. Læittu þeim mykiñ mælast iñ, Myskunar verka Avoxtiñ, þo ad hitt hverra megi, er þeir af taka Aulmusur, Audur sa er viist stundlegur, eñ ofallvalltur eigi, þeim sem ad giefa, gief þeim þu, Giæde Himnesk og stundleg nu, alls hins gooda Giafare, hier sie Lof Dyrd og Packargiørd, þu sem skapader Himiñ og Jord hvør ad um Eilijfd vare, Amen.

45. Psalm.

Bæn fyrir vorum Ovinum og Offoknar moñum, Med sama Ton.

O! Herra Jesu Himnum a, sem hefur sett ost Reglu þa, ad elska Ovine vora, Offoknar moñum eiñeigin, og þeim oss hata nockurt siñ, øllum þessum gott giera, eg oska þeim og ærna goods, og bid saker þijns Nærdar Bloods, uñ Hræring heilags Anda, ad Kvittun mijn og Bænin best, ad bidia þeim Saalar heilla mest, mætte Hiarta hreint standa.

2. Hvestu ecki þitt Hefnda Sverd, hardlega møte þeirre giørd, Smyr þeirra Høfud helldur, Nærdar Velgiørda Vidsmiøre, vel svo ad i þeim wißlokne, Hiartaña Heyptar Elldur, ad hañ ei blaaseft upp so ad, Eilijft Kvalabæl verde þad, gief þeim þess giætur hafa, ad þeirra Lijf ei añad er, eñ sem stugge sa burtu fer, Reikur, Gustur og Gusa.

3. Og ad þeir giæte ad þvi viist, Ogudlegt Hatur somer sijst, Daudlegu Hreyse hafa, eda ad Saal

ar

ar Ovin ſiñ, i Beykt Herberge taka iñ, ſem er allt Holld aan efa, hvers eins argaſte Ovinur, er ſialfs hans forne Fiandſkapur, ſem Saal myrder og meyder, orſneidande ſo aumañ Mañ, ollu good du ſem verda kañ, i eilijft Baal iñleder.

4. Laat þa lijta ſem optaſt iñ, i Giæſku Naad- ar ſpeigel þiñ, ſo þar af þeckia kuñe, hvad hætte- legur Hlutur ſie, Heipt og oſvarleg Laangrækne, og aflaate Illſku ſiñe, O! Drottiñ Gud mier uñ og kieñ, ad hafa Frid vid alla Meñ, og ſnu Ovin- um mijnum, til Samlindis og Einingar, ſo alls goods verde Samarfar, med bleſſudum Born- um þijnum.

5. Laat oſſ ecke i Heime hier, hafa iñbyrdis van- ſætter, ſem a hædum Himnaña, væntum oſſ ſomu Sambwdar, ſama Drottni þionande þar, hvad oſſ ſkal Hatur baña, Eiñ Lijkame nu erum vier, under þvi Hofdi Gud ſem er, af þvi Einingar Bande, i ſomu Skijrn og ſomu Tru, ſami Ande oſſ ſtiorne nu, ſamhuga ſamlifande.

6. Eg bid þig Drottiñ Allsheriar, Opſoknar moñum Chriſtniñar, uñvender elrnin lijka, þeirra Bloodgyrugt Aform allt, onytt gior þu og aptur hallt, kieñ þeim riettañ Veg vijkia, Sañleiks Liomi og Lioſid biart, lyſe ſo þeim i Augu ſkarpt, ad þau vel opnaſt kuñi, ſo i þeim ſtilleſt Illſka ſu, aflaatande uñ ſijder nu, æde og ofſokn ſiñe.

7. Syndu þeim ſialfur ſaña Raun, ad ſoddañ ſtodar þa ecki Baun, ogagn ſtort er þeim þetta, Broddunum ef þeir Bakſpirnaſt, bræadlega munu

fordiarfast, og wr þeim alldrei rietta, Ulfaarimd er þeim allra siist, eptir ad breita, þar þeir viist, vita þad vissele ga, ad Jesu Blood þad wthellt er, yfir oss alla Christna hier, osþart þo alla vega.

8. Pvi munu þeir so þyrster þa, þessu saklausu Bloodi nær, og þvi unum wthella, fyrir hvort ædur wthellt var, edla Blood Jesu Gudssonar, þad vita þeir þo giorla, O! Drottiñ snu þeim aumum Lyd, a rietta leid, so Nærdar tijd, megi þeim Farsæl falla, ad Avöxt siñar Jdrunar, odlest þeir nu og sijdan þar, hia þier uñ Eilijfd alla, Amen.

46. Psalm.

Bæn fyrir Motgangs Mønum.

Ton: O! Jesu Ønd mijn leytar.

Herra i Heidre soñum, Heillen vor Lijf og Traust, sem øllum Motgangs Møñum, Myskunar ærna baust, eg bid þig, þreytta og þiæda, þu viliер styrkia mest, hugga hressa og næda, hiukrande eirna best.

2. Himnesku Krapti klærum, klæd þa og viñ þeim Boot, er Pijlum Satans særum, svitnandi stijma mot, O! þu allra sterkaste, Andskotans Sigrariñ, Diofuls illu adkaste, afvende Sigur þiñ.

3. Lææt ei Satan þa svikia, svali þeim Nærd þijn ny, hverra Bein þornud þykia, Pianinga Ellde i, reystu þa fliott sem falla, Fæære og Slisum ver, Lijkamans Anaud alla, Andlega Lækning gior.

4. Kieñ þeim þad sia og saña, Gott og Kraankdœmi Mañs, sie fylgiare Syndaña, sem og Bodi Daudans, Gief þu þeim Polinmœdi, þar med og sterka Tru, Lijkams og Anda bœde, einka Lœkner ertu.

5. Laattu þa fœa og fiña, fyrra Krapt Heilsuñar, þo so framt þad kañ viña, Pienlegheit Velferdar, styrk þu þungadar Kviñur, þiaadar i Sorg og Swt þu eirn þad orka viñur, ad leida Fostred wt.

6. O! Jesu jafnan vertu, Joodsiukum Kviñum nær, og hyrre Hiukrun snertu, Hondiñ þijn leysi þær, so ad ofþiaaest eigi, i Tymd og Hormung sijn, ad fiølga Mañkyn megi, Milldur Gud þad er þijn.

7. Fæd þu Fodurleysingia, foostrandi Børniñ señ, og þa sem Tymdir þvinga, Adstodar lausa Meñ, O! Fodurlausra Fadir, Forsvar Ecknaña best, gief þeir verdi verndader, Verølld sem myar mest.

8. Aumka þu Eckiur allar; Anaud þeirra er sœr, opt þeim af Augum falla, abaadar Kiñar Taar, gief ad þaug ganga kuñi, i giegnum Skyeñ, midt, og med Frelse fram reñe, fyrir Haasæti þitt.

9. Pa sem i Siafar voda, sialfañ þig hroopa aa, edur rata Brimboda, Bœnheyr þu Drottiñ þa, Faangudum Frelse veittu, Farraadum lijkna þu, so þeir Packlæti rieitu, þijna Naad prijse nu.

10. Laat þa stoduga standa, sterkur Drottiñ i hier, sem Ossokn allra Handa, i rata saklauser,

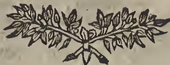
so ad þeir Sigri naae, siidan um̃ eilijf Ar, Coronu ferska faae fyrir siin Pijslar saar.

11. Øllum sem Eymder pijna, iñgief þu Polgiæde, so þeir eignest Saal siina, sañre i Gudrækni, og eftirfylgi hellst hønum, hier nu i Kross burde, sem ad þa svipte meinum, og sialfur doo a Krosstrie.

12. Og nu eñ um̃ fram̃ þetta, allra hellst fel eg þier, i Hond og Hiukun rietta, Hiartans Elsku Fader, þa sem hijma hardkreptir, Helporta vid Dyrnar, midt i milli tæpt tepter, Tijmans og Eilijfdar.

13. Þa sem i Strijde standa, Stijmande vid Daudañ, giefdu þeim Afl og Anda, Ovin ad sigra þañ, Daudans sañi Sigrare, siertu þeim Adstod bein, so þeim ei fyrir fare, Freystingar Bylgia nein.

14. Helldur med Fridi fare, i Føđurland heim til þijn, O! Gud allra Skapare, øllum oss Myskun syn, Eilijfur Allsvalldande, eirn og þreñur ert þu, Æra og Lof þitt stande, Æfenlega og nu, AMEN.

Siøttt

Siötti Partur þessarar Psalma Bookar, hefur inn ad hallda, Lofsaungva, Bænir og Þackargiordir, a Kvølld og Morgna, So og fyrir Maaltijd og eptir.

Morgun Psalmur.

Med Ton: Dagur og Lios þu Drottinn.

Dagur rennur og syner sig, sæti Fadir vier lofum þig, Milldri Naad þinne þøckum vier, þessa Noott vel oss vardveitter.

2. Vier erum hier ei Heima Menn, Herra i Dag þig bidium enn. Leid oss hialpa og vernda vel, vid Lijfs og Andar Eymd og Kvøl.

3. Stiorna þu oss med styrkri Hønd; so Verk þijn i oss verdi kiend, Og Nafn þitt heilagt i oss sie, auglyst med Truar Athæfe.

4. So Andenn hafi Yfirvalld, Age, beygie, og side Holld, Ad þad alldrei med Ofurdaad, upphefie sig nie hafe Raad.

5. Drottinn laat hann ei deyfa Kvøl, Dyrfd og Girnd Holldsins briota vel, Svo Sællijfis ei locki þad, liotar Synder ad hafast ad.

6. Veit þu oss i Dag Klædi og Kost, kvelia laat oss ei Sveingd nie Frost, þijn Gudleg Blessan giefe oss biorg, Gagnlaust er allt vort vijl og Sorg.

7. Vernda þu øll vor Verk og Størf, so verda megi

megi holl og Þorf, Fyrir Jesum þiñ sæta Son, sem sætti oss med siñe Bon.

Fødur Syne og Anda sie, ædst Lof, ect.

Kvølld Psalmur. Med siinum Ton.

Dagur og Lios þu Drottiñ ert, dímit og huled allt er þier bert, Þu Guds Fødurs liomanda Lios, liosañ Sañleika kieñer oss.

2. Þig bidium Herra heilage, hliif oss a Nottu þessare, lattu oss hafa Hvijld i þier, hæga Nott eiñin þyggium vier.

3. Svefn Orar falle oss ei a, Andskotans Vielum leys oss fra, Ad Svik hans ei samþycke Holld, So af þier komi a oss Giølld.

4. Þo Augun take Svefn til siin, samt lat vor Hiertu vaka til þiin, Almattug Hønd þijn þyrme nu, Þionum sem elska þig med Tru.

5. Sia oss Jesu vor Heill og Hliif, hept þeim sem svikia Aund og Liif, kom nu til Hialpar Christeñe Þiod, sem kvittade þitt blessad Blod.

6. Milldaste Jesu minstu vor, mørg er Neyd Hollds ins þung og stoor, Þu ert alleina Andarvørn, æ tijd vardveit þu oss þijn Børn.

7. Gudi Fødur sie sungen Dyrd, Syne hans Jesu Þackargiørd, og helgum Anda sem Huggar eiñ, A Heidre þeim sie ei Ender neiñ.

Morgun Psalmur.

Med Ton. Christs er koma fyrir Høndum.

Þier Drottiñ eg þacker giøre, þu hefur mijn vel giætt, vid Ogn og ølla Fære, uñ þessa lidna Natt,

Naatt, Eg laa med Myrkre fanginn, mykel var neydin su, nu er eg þar wtgenginn, Gud minn þad veitter þu.

2. Minn Gud og Hialpar Herra, af Hiarta eg þacka þier, þitt Valld er ollu stærra, i Dag vernd veittu mier, Eg treyste Ordum þijnum, af þvi umm Hialp eg bid, varnadu Vilia mijnum, og vijsa mier a þinn Sid.

3. Ad eg alldreie vijke, af þijnum Sannleiks veg og Satan mig ei svijke, so villast mætte eg, Hlijfd þijn og Naad mier hallde, Herra þesß beide eg þig, vid Vielum hans og Valde sem vilia bleckia mig.

4. A Jesum Son þinn sæta, send mier þa riettu Tru, Laat mig minn Lifnad bæta, Lostu vid skiliast nu, Aull Fyrerheit þijn ender, svo eckert bregdast kann, Son þinn bar mijnar Synder, Saal mijna leyste hann.

5. Eg bid þig von mier veita, sem verdur alldrei þreitt, og Hiartans Elsku heita, Hatur kunnande ei neitt, Ovinum gott ad giøre, Girnd mijn ei verde fylld, ast veite eins og mier kiøre allt epter þinne villd.

6. Laat mig þinn Lærdom jaata, lioft fyrir illum Heim, þinn Pion jafnan hier heita, hrædast ei Valld nie Seim, Vid þijna Kienning klara, kunne ei mig skilia neinn, Med Christinna Manna skara, veit mier ad verda einn.

7. Eg skal Dagenn so enda, ætijd þier syngia Lof, Forda mier fra þier venda, Frammfor mier

millda

millda gief, Ønd, Heidur, Eign og Lijfid, og Avoxt vernda vel, allt hvad hefur mier giefid, i Hendur eg þijnar fel.

8. Lof þier Guds Son eg ſegi, ſæta mier aſt og Naad, hefur a hverium Degi, af þiñi Myſkun tiaad, Þitt Nafn vil eg vegſama, Vernd þijn er trauſt og good, mig ſedur med Lijkama, miñ Dryckur er þitt Blood.

9. Lof Dyrd og hædſti Heidur, Herra þier allrei dvijn, hver ſtendſt ef ertu reidur? Oſſ hlijfe Bleſſan þijn, ſo hver i Fridi liſi, ſiert þu oſſ Drottiñ hia, helg Truarvopn oſſ hlijfi, Helpt Dioſuls allri fra, Amen.

Kvølld Pſalmur. Med ſijnum Ton.

Christe þu klaari Dagur ert, kañ fyrir þier hyliaſt eckert, Af Fødur komſtu lifandi Lios, og Liosſins Kieñing færdir oſſ.

2. O! Gud vor Fader geym oſſ þraatt, vid grimum Ovin um þeſſa Naatt, Oſſ lættu Hvijlder i þier fa, Andſkotans Vielum leys oſſ fra.

3. Eñ þo ſofi vor Augu hier, ævallt vort Hiarta vaki i þier, Hallt yfer oſſ þiñi hægri Hond, ſo hrøpum vier ei i Skom og Synd.

4. Jeſu þig bidium allir vier, ad Dioſuls ſvik ei grandi oſſ hier, ſem ſitur um vorri Saalu ad naa, ſvipt oſſ hans illu Valldi fra.

5. Vier erum Christe þijn Erfdin good, tvtvegader fyrir þitt BleſſadBlood, Eilijft Guds Naad

þvi

þvi oss þig gaf, ad skylldum vier Syndum leysast af.

6. Englum heilegum umbiood þad, Eign þinne Gud þeir giæti ad, Vaki yfir oss vernda su, verda mun oss þa Hvijldin trw.

7. J Nafni Jesu nu sofum vier; nærri sie oss þinn Engill hier, Heilagri Preñing sem Hlijfd oss gaf, hver Madur jafnan syngi Lof.

Morgun Psalmur.

Med Ton. Drottinn a þier er oll mijn von.

Klaar Dagur og Lios nu kominn er, Kiæri Fadir þig bidium vier, Geym oss i Dag vor Verndar Mann, fra voda sem oss skada kann.

2. Still vora Tungu, ad ei styggest þu, Styrir Himna, og varðveit nu, Augun vor allra einin med, so eckert fææi þau fæænytt sied.

3. Vor Hiortu gior þu og Hugskot hrein, so hverfe af þeim oll Synda Mein, Ofneitsla tak þu oss einin fra, og alla Girnd sem oss skada mææ.

4. Nær Dagur þessi nu lijdur hier, og Nætur Tijminn kominn er, Ad vier allir þier þockum þa, Þu sem oss geymdir illu fra.

5. Sætt Lof sie Fodurnum sialfum tied, hans Syni og Helgum Anda med, sem helldur yfer oss Hlijfdar vord, honum sie eilijf Packargiord.

Kvolld Psalmur, med sama Ton.

Einn Gud Skapari allra sa, alls Himens Rad

og Jardar a, Dagiñ skrijdandi med Dyrsta Lios, Diñ Nott ad skylldi svæfa oss.

2. Afbyast mætti Lijfid þreitt, Lengur ei sie til Viñu neytt, Hugraun liñi og gledieſt gied, Graatur og Harmur hverfi med.

3. Umlidnum Degi allir vier, af Hiarta syngiandi þockum þier, Byriandi Nott þig bidium nu, Biarga oss sem þier hietum Trw.

4. Þig heidri Hiartans Pelid allt, Þig lofi Rodd og Mælid sniallt, Þig Ast vor jafnan elski eiñ, Þig ækalli vor Andiñ hreiñ.

5. Diupt þo nidri, hin dockva Naatt, Dags Liosid fra oss byrgi braatt. Sortni alldrei hin sælá Tru, satt Lios Lyd Christnum liomi nu.

6. Saal verdi ei af Svefni mood, sosi fra Loftum Christin Piod, Ad Truan hreinlijsañ halldi Sid, Hoofsemdar æ mun þurfa vid.

7. Sofendra Briosti Bygg þu i, ad Blecking Hollds ei grandi þvi, nie Ovinarins illa Villo, ad sokn framkomi og hindri Hvijld.

8. Christ og Fodur vier kollum a, Christs og Fodurs þar Andañ hia, Eining Heilog og Preñing þu, þijnum Lyd Christnum lijkna nu.

Morgun Psalmur, med sama Ton.

Liosañ Dagiñ nu lijta mæ, Lifanda Gud vier kollum a, i voru Starfi virdist sa, Voda ollum oss frelsa fra.

2. Styri Tungu a helgañ Hætt, ad Heyptar Kijf

Kijf ei sville Saatt, Giæti sionar og giefi Maatt; Glisi Heimsins ad hafna prææt.

3. Hrein verdi jafnan Hiartans Root, hverfi Omeinska leid og liot, Fylli og Sælld ad falla i mot, a Forsi Hollds mun viña Bot.

4. Ad þa Daguriñ hættir hier, og hefst Nottin sem eptir fer, Soñum Gudi Lof syngium vier, Sidadir vel sem skylldugt er.

5. Heilagi Andi er til saňs, eitt med Fødur og Syni hans, virdist þo byggia Briostid Maňs; Blessadur komi til þessa Raňs.

6. Muňur og Tunga, Siňid, Saal, samhliodi æ vid Gudligt Maal, kiærleiki logie, kolni taal, Kveiki Nææunga soddan Baal.

7. Pu saňi Gud og Drottiň dyr, Dasamliga er Skiepnum snyr, med fogrum Lioma Morgun byr, Middagur er og eiňin hlyr.

8. Med Sundurlyndum set þu Grid, svipt af ohreiňar Elsku sid, Lijkømum halltu Heilsu vid., Hiortunum gief þiň Andar Frid.

9. Volldugi Fader fullgior þad, fyrir þijns Sonar Jesu Nææd, med Helgum Anda a Himni og Laad, hafandi med þier eilijft Raad.

Bænar Lofsaungur a Kvølld.

Med Ton. Eiň Gud Skapari allra sa.

Nu hefst Noottin og hylur Dag, hver Maň skilst vid sitt Viňulag, Gud laati oss vel ganga þad, ad giæti vor med siňi Naad.

2. Af Noott og Mykri Ogn og Faar, Almeňi-

liga

liga jafnan ſtaar, Son Guds vak þu og ſtaa vorn Hag, ſu Vernd nægir oſſ Nott ſem Dag.

3. Leys oſſ alla af Loſt og Synd, til Leidriettingar veit oſſ Stund, Gief oſſ Vitſku ad gaungum vier, grandvarliga ſo lijki þier.

4. Forda þu Hvijlu Fleckun vid, fylgia laat þu oſſ hreinum Sid, bañа ad ſpilli vorri Værd, vondir Draumar og Dioſuls Flærd.

5. Hvers ſem nu framar bidia ber, Brædrum Chriſtnum og ſialfum mier. Lijkñſami Gud þu lijt þar a, og laat yſſ þijna Myſkun faa.

6. Fodur, Syni og Anda ſie, ædſt Lof, Dyrd, Heidur eilijfe, Sem i Upphafi er og nu, æſinliga ſie Virding ſu, Amen.

Morgun Pſalmur.

Med Lag. Chriſte þu klari Dagur ert.

Standid upp Chriſti Bornin blijd, byrtir ſig Morgun Stiarnan frijd, Lyſtiligaſta Lios hun er, Lioma um̃ allañ Heimiñ ber.

2. Klaar Morgun ſtiarna kom þu ſæl, Chriſt vorn Herra oſſ boda ſkal, Grædari vor er Guds Son kiær, giarnan þig af þvi loſum vær.

3. Af þeirri Stiornu þier mijn Born, þeckid Chriſt Jeſum Herra vorn, Milldaſti er þad Mariu Son, med ſijnu Ordi giefur oſſ Sion.

4. Morguñſtiarna Guds Ord þu ert, alldrei vilium oſſ horfin ſiert, ætijd vertu vort Andar Lios, allegar faanga Myrkrin oſſ.

5. Med Lioma þijnum lys oſſ hier, Lauſnara vorn

vorn so þeckium vier, Mynka þu i oss Myrkra Volld, so megi Elskan ei verda kolld.

6. Velkomiñ siertu Dagur dyr, diñ Noott fyrer þier burtu flyr, hveiñ Lioma oss i Hiartad iñ, Himneski jafnan Geysli þiñ.

7. A þig vier trwum Jesu Christ, med Blodi þijnu hefur oss leyst, Til Heimsins Enda oss siert hia, Arf Himnarijkis laat oss faa.

8. JEsus þu ert vor saña Sool, sa þier trwir fær eilijft Skiool, Arfa liest Sælu eilijfrar, allrt Christni sem bwin var.

9. Hædst Lof og Pock af Hug og Raust, Hier stundligt, sijdar endalaust, fyrir Naad Myskun og Fulltijnge, Fodur, Syni og Anda sie, Amen.

Kvølld Psalmur, med sijnum Ton.

Eptir Guds Villia gengur þad, su gooda Noott oss lijdur ad, þvi Dagur þessi þrotiñ er, þad Myrkur og Svefn nu eptir fer.

2. Undandraatt allañ af skal slaa, og þacka þessañ Dag sem maa, Gud hefur vor giœtt med Giœsku maatt, Goodliga og er þvi Hiartad kaatt.

3. Þar liggur oss mest Magtiñ a, milldañ Gud bidium hia oss staa, ad Andskotans Ognir eingvar skioott, yfir oss komi þessa Noot.

4 Þig bidium vier med þeirri Tru, þvi ad Fadir vor sañur ert þu, Gior eptir þiñi goodri Lund, geim oss uñ þessa Naattarstund.

5. Lof, Æra sie Fodurnum søgd og tied, lijka

 hañs

hans Syni Jesu med, Þeim Helga Anda heidur sa, ad hverge finist Endir a.

Ein Psalmur a Morgna.

Med Lag. Dagur og Lioos þu Drottin.

Biartur Dagur nu byriar hier, Brædur þacklaatir verum vier, Milldum Gudi hvers Myskun stoor, miøg vel þessa Noott giætti vor.

2. Lofum og dyrckum aller nu, ein Gud med Muni, Hug og Tru, ad virdist med volldugri Hond, vernda i Dag vort Lijf og Ond.

3. O! Gud vor Fadir eilijfi, sem af þini Myskunseini, Med hiastod, Krapti og helgum maatt, hefur oss geymt um þessa Noatt.

4. So hlijf oss i Dag Herra min, hialpa oss fyrir Sonin þin, Laat ei svijkia oss Satans taal, sem sækir eptir vorri Saal.

5. Veittu oss Drottin Vernd og Hlijf, Vardhalld siert oss a hverri Tijd, Kongur, Skiol, Stiorn, og sterka Vorn, styd og leid oss þijn aumu Born.

6. O! Gud þier giefum oss i Foorn, ad þu Verk Maal og Huga vorn, J Lærdom þijnum leidir hier, Lifnadur vor so þocknist þier.

7. Medtak þa Foorn og Morgun bon, milldi Fadir fyrir þin Son, ad vier so þyggium þijna Giof, þier syngium Packir Dyrd og Lof.

Kvølld Psalmurin, med sijnum Ton.

Jesu Frelsari Folks a Jord, Fodursins hædsta eilijst Ord, Lioos þess Lioosins sem eingin sier, Svefnlaus Hirdir þeim treysta þier. 2. Þu

2. Pu sem Skapari allra ert, Adgreining Tijma hefur giort, Mañs Holldid Daglig mæda lyr, med Nætur Hvijld þvi Næring byr.

3. Holld vort lijdur nu Hrygd og Kvøl, Hier vist Mañlig er lijtil Dvøl, Sofni Lijkamiñ sætt med Frid, Saalin i Christo vakni vid.

4. Med audmykt bidium allir nu, ad oss fra Ovin Frelsir þu, so komist ei ad Christiñi Piod, sem kvittadi þitt blessad Blood.

5. Herrañ Jesum vier heidrum eiñ, Hialpare vor er ei añar neiñ, Hañ gaf oss Lijf og leysti Qnd, Lof sie honum a hverri Stund.

Barna Morgun Bæn af Catechismo Lutheri. Ton. Dagur og Lios þu.

Gud miñ Fadir eg þacka þier, þiñ Son Jesum ad gafstu mier, Lijf mitt og Saal um lidna Noott, leystir fra Voda Eymd og Sott.

2. Þig bid eg og um þeñañ Dag, þyrm mier med Naad og siaa miñ Hag, So Olucka og Illska ei nein, a mig falli nie giori mein.

3. Fra øllum Syndum forda mier, Fylgd þijn blessud mig leidi hier, so oll mijn Hegdan þocknist þier, þig ottist eiñ sem skylldugt er.

4. Eg fel i þijna helgu Hond, Holld mitt, sæmd Vine Eign og Ond, Eingill þiñ sie mier ætijd hia, Andskotañ læt ei til mijn na.

Kvølld Søngur af Catechismo. Med sama Lag.

Gud minn Fadir eg packa þier, þinn Son Jesum ad gafstu mier, Umlidinn Dag min lystir vel, fra Lijfs og Andar Eymd og Kvol.

2. Eg bid þig, ad Forlaatir mier, allar Syndir og Misgiorder, sem moti þier, a allann veg, i Dag rangliga giordi eg.

3. Þijna Mykun eg þar med bid, þessa Noott veit mier Vernd og Lid. J Svefni og Voku veit mier Frid, voda og Ogn mig skilier vid.

4. Eg fel i þijna helgu Hond, Holld mitt samd Vini, Egn og Ond, Engill þinn sie mier ætijd hia, Andskotann laat ei til mijn na.

Einn Morgun Psalmur, snwinn wr Donsku. Med sijnum Ton.

Dagur i Austri ollum, upprennandi nu skijn, Gud minn fra Glæpa follum, oss geymi og Diofuls pijn, So Lijf Giorvallt framgangi, ad Giedi og þinn Villd, enn illu ei a hangi, oss efli Naad þijn milld.

2. Þier vil eg þijdi Fadir, Packir og Lofgiord tiaa, þu veittir i Noott mier Naadir, og Nauns dum svipter fra, hefur a hverri stundu, Hialp og Naad mier audsynd, Meinin Diofullsins mund du, mier elligar hafa tijndt.

3. Framar eg bid med Blijdu, þig blessud Vonin mijn, Vernda fra Vesolld og Strijdu, ad veniu Bornin þijn, skyl oss undir Skugga, Skaparinn Vængia þier, sem Hænan Unga huggar, hofum vier Traust a þier.

4. Hritt burtu Heipt og Brædi, og Heimsku i Dag fra mier, so i Stilling stiorna nædi, ad Starf mitt lijki þier, og Hiartad Heilags Anda, hæleit verdi Bygd, Laat mig stødugañ standa, i Strijdi og allri Hrygd.

5. Mig hept fra Hollosins Girndum, so Hiartad ei festist a, Heimsins Bloma blindum, og bleckist þier i fra, Pitt Riettlæti virdst mier veita, vidhallt i Truñi mier, so eg ødlist Idran heita, i Anda og Lijkn hia þier.

6. Leidina syn mier saña, i Sorgardalnum hier, Dioflinum bæg og baña, þijn blessud Ord gief mier, med allri Tru ad treysta, tia og hallda þig, fyrir hañ sem Piod hefur leysta, þar til þu styrk þu mig.

7. Ad sijdst mig svikia megi, su Satans vonda Flærd, nie fra Truñi tegi, med Tæli og Maña Slægd, Laat mig þig eiñ akalla, i Anda og Sañleik best, og alldrei fra þier falla, fyrir nockurn Kiærleiks brest.

8. Ad elska Æru þijna, Embætti ad stunda mitt, Herrum Hylli ad syna, sem helldur Bodord þitt, Giefmier þess ad giæta, og Gagnsemd øllum tiær, Voludum Biorg ad bæta, med Blessun þad eg mæ.

9. Dyrd þijn alldreie dvijni, Drottiñ Gud Fader hia mier, þijns Sonar skiært Lof skyni, skylldañ þad krefur og ber, Hier med heilogum Anda, hæleit Tign sie veitt, mig fyrr þu Feari og Vanda, og Frida um sijdir greitt.

10. Gief ad ei kolni Christnum, Kiærleiksins Hitiñ hreiñ, ad vier i Trwñi ei visnum, vernda þu hvern og eiñ, So i Gudspialls Liosi giætum, þier Gudi Packir tied, og i Sonar þijns Fadmi sætum, sijdan ad hvijlast med.

Bænar Lofsaungur a Kvølld.

Med Lag: Dagur og Lios þu Drott.

Soolar Lios nu fer burtu brαtt, byriar þvi aptur dymma Nαtt, Eilijfi Gud vort Andar Lios, æsinliga þu siert hia oss.

2. Þu ert vor Heill og Vonin sterk, verndar og blessar oll þijn Verk, Ef þu veitir oss ecki Hlijf, eingiñ kañ stoda Saal nie Lijf.

3. Ovini hofu'n marga miøg, Mein taka oss a allañ veg, Siert þu ossei i Svefni hia, Svik og Heipt þeirra reinum þa.

4. Oss og allt vort þier Offrum vær, ad þier tak oss nu Fadir kiær. So Ovin giori oss ecki Tion, añars hofum ei Hialpar von.

5. Blessa oss fyrir Jesum Christ, añars dugir vor Viña sijst, Hia þier faai oss sijnum Sαtt, so ad Morgni þig heidrum hαtt.

6. Þessa Kvølld-Forn þier færum nu, Fader vor Herra þyggir þu, Fyrir Christum þiñ kiæra Son, kvittandi oss med siñi Von.

Ein gømul Christeleg Dagvijsa, eptir Donskuñi wtlogd, med sijnum Ton.

Þañ Signada Dag vier siaum nu eiñ, og Solar Geyslañ frijda, Gud lysi oss øllum alltijd hreiñ

hreiñ, so ad aukist Gledi og Blijda, Drottiñ lati i Dag ei neiñ, detta i Skom̃ Lost mie kvijda.

2. Pañ signada Dag, þa signudu Tijd, sem fæddist vor Herra mæti, kom ofan þad Lios og Leiptran frijd, sem liomar um̃ Veralldar Stræti, þessi hin fagra Birtan blijd, er Braut i eillift Sæti.

3. Gud Fadir, Guds Son, Gud heilagur Andi, geymi med Englum sijnum, oss i Dag fra døpru Grandi, Diofulsins Neti og Pijnum, fyrir hañs Øfundar Illsku blandi, vora Ønd og Lijf fra Meinum.

4. Kvol vors Herra og Krossins Pijn, sem keypti oss fra Dauda, set eg i Dag millum Diofla og mijn, hañs dreyra Fossiñ rauda. Pad blessada a mier Bloodid hrijn, sem Botin er miña Nauda.

5. Po Grøs og Lauf sem grænu Trie, Griotid og Sandar allir, mæla kyñi ef mætti skie, med Engla Røddu sniallir, Losid nog alldrei laxta i tie, um̃ Lausnara vorn med spialli.

6. Dagur so længur alldrei er, ad ei med Kvellde lendi, Daudiñ Lijfid dregur med sier, dapur i burt wr Hendi, vier skulum wt, eñ Grøfin er giør, þar giefst ei añar Endi.

7. Gud giefe þad, so þionum vier, i þessari Verolld iñi, Ad Guds Son med Truñi taki hver, so traustliga Myskun siñi, Pa Heimuriñ fra oss hallar sier, Hialp vor alldreie liñi.

8. Nær forum vjer i vort Fodurland, og wr

Færinu skulum venda, gief eg mijna Saalu Gudi i Hand, i Gledi Himerijkis senda, Gud Fadir, Guds Son, Gud heilagur Andi, Gief oss godañ Lijfs Enda, Amen.

Kvølld Psalmur.

Tón. Ad Diwpri Hrygd, ackalla.

I Svefni og Vøku sañliga vier, sialfum Gudi tilheyrum, Hvert oss Dauda eda Lijf þu lier, leitum ei Hialpar af fleirum, Vier þockum þier fyrir Jesum Christ, þu hefur oss geymt i Dag eñ vijst, af Milldi og Myskun þiñi.

2. Fra Skoñ Hneysu og Hreckia nægd, og hvad sem oss kañ pijna, af Pwkans Vielum og Pretta Slægd, hañ plagar sem Lion ad hrijna, leitar ad þeim sem limskur hañ, med Lijfi og Saalu gleipa kañ, olmur med Illsku sijna.

3. Med Saaleysi fromdum giørvallt þad, er giarnast skylldum idia, ad sæma þitt Nafn i sierhvern stad, sijst villdum Naungañ stidia, Vor Veyleiki þvi velldur mest, vier høfum a ollu goodu brest, nema þijn Naad oss leidi.

4. Med swsu Hiarta Fadir af þier, Fyrergiefningar bidium, Glæpa þeirra ed giordum vier, so greidt i Dauda midium, nu er oss Vondskan næsta leid, Naad syn oss fyrir Jesu Deyd, vor mega þad Verk ei bæta.

5. Geym þu oss allri Glotun fra, undir Giæsku þiñar skugga, Og Ovina lijka Ossokn þa, i allri Freistni oss hugga, Andskotiñ fer med Flærdar

stal,

taal, hañ frekt vill bædi Lijfi og Saal, giarnan Glotun brugga.

6. Pijn mykla gaf þvi Milldin hær, oss myrkva Nætt til handa, að hefdum vier Roo og Hvijldir þa, so hressari mættum uppstanda, Af Vijli Sorgum, Vesölld og Prær, sem vora Lijkami jafnan þiær, ær og sijd i ymsum vanda.

7. Pydi Fadir þig bidium vier, þu gief oss Roosemd hyra, i allra Siñi og Hiortu hier, fyrir Hialpara vorn hiñ dyra, Samvitskuñar sarlig Okyrd, fyrir saña Tru sie wte byrgd, og Anda þiñ eñ skyra.

8. Gief vorum Synduga Molldar serk, að sofna i Fridi blijdum, So megi su Hressing ad Morgni sterk, mæta þess Dags Astrijdum, upplys vor Hiortu og Saaler so, að sie þau vakandi lijka þo, og til þijn treysti sijdan.

9. So að af Heilags Anda Nærd, æ kyñum i Voku og Svefni, i þijnum Otta Utvegum og Rærd, med Ønd og Lijkama tilefna, svo að liktum þier lendum hia, og Liossins Born verdum Himnum a, fyrir Aðstod Jesu upphafnir.

10. J fullu Trausti selum nu vier, oss Fadir þier til handa, med Saalu og Lijfi sañur Gud hier, Svipt af oss Hæska og vanda, hlijf þu og vernda Hws og Meñ, af Hiarta þess bidium aller señ, so megi oss Mein ei Granda.

11. Pier liufum Fodur sie Lof og Dyrd, fyrir Lijkn og Velgiord þijna, og þijnum Syni að soñu skyrd, er sig liet fyrir oss pijna, Heilogum

Anda og Heidur sie, sem Huggun vid oss lætur i tie, laatum hañs Lof ei dvijna.

Ein Morgunbæn fyrir allra Handa Stiettum. Ton. Konung David.

Himneski Gud vor Herra, Heidur og Lof sie þier, fyrir Jesum vorn Frelsara, þañ Fadir gafstu mier, Lof Dyrd med sætum Saung, sijd og aar þier segi, svo og aa þessum Degi, og oll mijn Æsin laung.

2. Miog vel þijn Myskun gooda, mig hefur þessa Naatt, fra Eymd Faari og Voda, fordad a allañ haatt, Af Hug þig Herra bid, Myskun þijn mier til giesi, modgad þig jafnan hesi, med allskyns illum sid.

3. Eñ i Dag Gud eilijfi, eins bid eg geymir mijn, vid Satans Svikum og Kijfi, Synd Smaan og allri pijn, Eldsgang og Ovedri, fra Orhyrgd og Oforum, Illum Dauda og Snorum, Freisting og Faangelsi.

4 Holld, Saal og Heilsu mijna, Heidur Gotz Kviñu og Born, eg fel i Umsion þijna, og Undermañiñ hvern, og alla Audnu mijn, Fedgin Frændur og Vini, med Folki þeirra og Kyni Giorvallt er Gaafan þiin.

5. Engill þiñ uñ mig blijfi, alldrei hverfe mier fra, Vid Fiandans Flærdum hlijfi, forda þeim til mijn naa, Hier ad hañs Illskan liot, i Syndum sijst mig veidi, Saal og Lijf ei leidi, i Hrak og Heliar Noot.

6. Eiñ

6. Eiñ Gud læt eg ollu rædu, allt i hañs Valldi er, vill mig vernda og nada, vel tekst hvad ætlar sier, reidi eg mig þvi a hañ, Efi mijn Ond og Lijfid, i hañs Valld sie giefid, Verdi mier sem vill hañ.

7. Þockum Heidrum af Huga, Herra vorn allañ tijd, Guds laan og Glæsku nooga, giefur oss Ar og sijd, af Audmykt oskum þess, þa hættir Holldlig Efi, Himna Arf ad oss giæfi, Fognud og Fridar Sess.

8. Gud veiti Kyrkiu Valldi, ad vanda helga Stiett, vid Lijf og Heilsu halldi, hañs Nafn ad gofgi riett, og Foolkid frædé nu, med hreinu Herrans Ordi, vid Hræsne ollum fordi, Villum og Vantru.

9. Eins vora Valldsmeñ geimi og Verndi Almwgañ, Bændur og Born i Heimi, Bwfolk og Undirmañ, Pijn Hond þeim hlijfi vel, Plaagum Harska og Hungri, Hernad og Orbyrgd þungri og allri Eymd og Kvol.

10. Þar fyrir kiærer Christnir, kostgiæfid þeñañ Haatt, varist Ovina Freistni, Vakid og bindist þraatt, Ef skal vor audmiuk Boon, Ast Guds og Arfiñ hlioota, og æsinligana nioota fyrir hañs sæta Son.

Kvolld Psalmur.

Med Ton. Hallt oss Gud vid þitt hreina.

O! Gud sem geymir Jsrael, og ollum Hlutum stiornar vel, af Hiartans Root eg þacka þier, þad i Dag hefur giætt ad mier. 2.

2. Almættug Hond og asiaa þyn, eñ þefur nærd og sied til mijn, lof sie þier Gud fyrir Laan og Hag, lijfed heilsu og vernd i Dag.

3. Eñ hvad eg hefe aum Mañkynd, æreitad þig med margri Synd, Gud miñ blessadur gief þad kvitt, fyrir Giæsku þijna og Nafnid þitt.

4. Nærda Blood Jesu Svidi og Saar, Saalar Angist Kvol Hrigd og Taar, breidist wt yfir Brotin mijn, og byrgi þaug oll fyrir Augum þijn.

5. Þessi Dagur nu wti er, eñ Naattar tijd ad hondum fer, Gud miñ goodur eg gief mig hier, giættu nu eñ i Nott ad mier.

6. Eg vil gaanga til nærda nu, nu bid eg Gud mig geymir þu; vertu hier miñi Hvijlu hiaa, hia mier vak þu og ad mier gaa.

7. Umkringi mig a alla Hlid, a siaa þijn og þitt Engla lid, sem iordi Adsokn Andskotans, æræsum Fiærd og Svikum hañs.

8. Veittu mier Drottiñ værd og Ro, vek mig i riettañ tijma þo, Lijkamiñ sofi sætt sem ber, Saalin og Andiñ vaki i þier.

9. Sky! þu mier þiñi Skiepnu kynd, skapadri eptir sialfs þijns Mynd, Hondin þyn nækvæm hiukri mier, og hlijfi vid þvi sem skadligt er.

10. Svæfilliñ miñ og Sængin mijn, sie oñur miuka Hondin þijn, eñ adra breid þu ofan æ mig, er mier þa værdin Roosamlig.

11. Blessa þu Drottiñ Bæ og Lyd, Blessa oss nu og alla Tijd, Blessun þyna oss breid þu aa, Blessud verdur oss Hvijldin þaa, Amen.

Morg-

Morgun Psalmur.

Med Ton. Jesu Christe þig kalla eg a.

Blessada Preñing blessud sie, Blessande Hagi mijna, Lijkn og Naad sem mier liest i tie, Lidsemd og Miskun þyna, lijf mitt og Saal um̃ lidna Naatt leyst hefur eñ fra Vanda og illum Auda, so i Dag hef eg megn og maatt, i mijnu kalli ad standa

2. O! Hiartans Fadir eg bid þig, yfirgief þu mig eigi, añastu nu ad ollu mig, a tilkomandi Degi, halltu so fast i Hond med mier, ad hendi mig Slisin eingin, nie Glæpa gengi, helldur hvad sem eg forma fer, farsælist vel og lengi.

3. Eg befel mijna aumu Ond, og vesælañ Lijkama, og þurfanda lijf i þijna Hond, þeñañ Dag og hvern Tijma, Hegdun vit, Skin, og Hiartad kallt, Huxun Skilning og Siñ, sem Maal og Miñi, Ord og Giordir, og Aform allt, iñlæsi eg Tilsion þiñi.

4. Blessa þu Jñ, og Utgang mjñ, og allt hvad eg skal viña, Vidmot og Hegdun sierhvert Siñ, Sess og Gagn Foota miña, Jdiu, Vilia, Raad Asetning, allt hvad eg er og orka, til Vits og Verka, i V: for geym mijn allt um̃ kríng, og giør þa Truna sterka.

5. Hvad þier til Dyrdar eiñ Gud er, og til Velferdar miñar, framkvæm þad allt i aumum mier, af Nægd Myskunar þiñar, Eñ ef i Dag þijn Bodord bryt, Breyskleyka mijnum vægdu, og Hegning hægdu, Hialp og Naad þiñi Fadir flyt, forþienta Reidi Lægdu.

6. Ein-

6. Eingiñ er Gud añar eñ þu, og eingiñ Hialp-ari Maña, þvi bid eg þig i Naudsyn nu, Nꜵd þij-na lꜵt mig kaña, geym mijn fra allri Glæpa slood, gief mier þitt Ord eg læri, og Avꜹrt færi, fyrir Jesu blessada Blod, Bænheyr mig Fadir kiæri, Amen.

Kvølld Psalmur med sama Ton.

Lof sie þier Gud fyrir lidiñ Dag, og Luckusæla Stiorn alla, þu hefur leydt miñ Lijffins hag, og lꜵtid mier allt vel falla, þo hef eg blessud Bod-ord þijn, brotid i margañ mꜵta, hvad eg nu jꜵta minstu alldrei a Illverk mijn, uñ mier af Synd-um lꜵta.

2. Nu er ad komid Nꜵttar þel, nu vil eg Hvijldir taka, O! Gud sem geymir Israel, yfir mier virdstu vaka, lꜵt þu nu Verndar Vængiñ þiñ, vandliga ad mier giæta, med Svefn-Roo sæta, veittu mier Heilla Hirdir miñ, Hiukrunar Nꜵ-kvæmd mæta.

3. Vertu nu miñi Hvijlu hia, med Heilogum Eingla skara, Ovini drijf þu alla fra, eñ mig heilañ bevara, Lijkamañ lꜵttu sofa sætt, eñ Sꜵlina i þier vaka, og Tilsion taka, Draumora, Ogn og illa Vꜵtt, alldrei lꜵttu mig saka.

4. Eg befala þier Drottiñ dyr, Dag og Nꜵtt Sꜵlu mijna, breid þu yfir mig Herra hyr, heila-ga Blessan þijna, Lijf og Astvini, Eign og Bæ, utan og iñan Gꜵtta, og þa hier hꜵtta, Gud miñ eg þier i Geymslu fæ, gior þu hia oss ad nꜵtta.

5. Eg

5. Eg legg nu saman Augu mijn, i Guds Nafni og Trausti, signi mig Heilla Hondin þijn, Hirdir mińn goodi og hrausti, Signdu Folkid og Signdu Hws, Signing þessi oss hlijsi, og illt wtdrijsi, Signingin þijn sæti Jesus, Signud yfir oss blijfi, Amen.

Morgun Psalmur.

Med Ton. Guds Son kallar, komid.

Dagur burt tekur dimá Natt, Drottins Folk sparneitt vakna bradt, og heidra Gud þiń Herra, Otelianlig oll Engla Hyrd, ǽn Aflǽts syngur Gudi Dyrd, alls Skapara og þeirra.

2. Hanń og allskyns Fugla Faung, Fagurt vegsama Gud med Saung, sem þa klædir og fedur, Himnar, Jordin og Hafid vijdt, Hǽtign og Lof Guds boda tijdt, þiona honum þar medur.

3. Ollum Heims Skiepnum er so vart, ein og sierhver med sińi Art, skijrt gofgar siń Skapara, Þu mætust Skiepna Madur hver, Mælsku og Vits sem hefur Kior, varast Viliań adspara.

4. Hugleid, ad Gud vid sialfań sig, samlijkań hefur skapad þig, þvi gior hań þeckia kyńir, so þu elskir af Hiarta hań, hefier sem muńur orka kań, Ast hańs og Fylgi fińir.

5. Upp fra þvi Giof hańs Anda hlautst, eińin hańs Sonar Nadar nautst, af Hiarta þackir honum, Velstilltur jafnan vak og bid, Vanda hańs Stett med helgum Sid, sem hæfir hans Lærisveinum.

6. Uḿ

6. Um̃ Herrans Komu ecki veitst, ætsetta Stund hañs eigi leitst, hañ baud þvi þier ad vaka, J Sættmaala Guds þig sida ætt, syng hønum Lof af Hug og Maatt, miñst hañs Milldi ad þacka.

7. O! vor Fadir eilijfi Gud, eg þacka þijna hialp og Naad, Velgiordir Vernd og Gæsku, sem þu hefur mier og mijnum veitt, Mædu, Voda og Sÿmdum eÿdt, Lof sie þier ad eilijfu.

8. Fyrir Jesum sæta Soniñ þiñ, sem med þier lofar hvert eitt siñ, Einglа Her allur saman, Hialp Herra, ad eg sem su Hird, syngie þier jafnan lof og Dyrd, nu og æ til enda, Amen.

Kvølld Psalmur.

Med Ton: Væri nu Gud oss ecki hia.

Hef eg mig nu i Hvijlu mijn, Himna Fadir ad vanda, yfir mig lysi Asian þijn, ei læt mier Satan granda, þo Augun lykist aptur hier, Andañ læt vaka samt i þier, Ogn rek burt allra handa.

2. Eins sem Daudur a allañ hallt, eg ligg i Hvijlu miñi, Hefur nu ecki Hondin Maatt, nie Huguriñ veykur Siñi, eg veit ei hvert mier audnast æ, aptur ad Morgne Lios ed fiaa, treysti eg þo Tilsion þiñi.

3. Hiartad bid eg ad hrærir þu, sem heilogum, styrir Anda, Draumorum burtu døprum snu, og Draugum allra Handa, Engill þiñ drijsi æ mier fra, Andskotañ sem þar stundar a, grædugur þijnum ad grañda.

4. Bidiandi framar Blessan þijn, Blijdi Fadir

ir med Tarum, Somuleidis þu stattil mijn, vid Satans forda Arum, hier ligg eg eins og lariñ Mañ, Lijfs Biorg eingva fier veita kañ hladiñ med Synda Sarum.

5. Umhyggiu Sorg og Angrid med, allt nu i burtu flioti, halla eg mier so hægt a Bed, hvijldar i Nærdum nioti, þo sijge hægur Svefn mig a, samt vaki Ondin Drottni hia, hañs alldrei Heidurin Prioti, Amen.

Morgun Psalmur.

Ton: Allra Jesu Endurlausn.

Gudi sie Lof ad Nottin diñ nu endud er, eñ Goodur Dagur giefiñ mier.

2. Allra Dagaña añara hañ Upphaf er, af Sooluñi hvi sitt Nafn ber.

3. A þeñañ Dag var fyrsta Liooslid sunderad, Lioossins Fodur sie Lof fyrir þad.

4. O! Lioossins Fadir, hvernin kañ eg þacka þier, Anægianliga eins og ber.

5. Eg sat i diñum Daudans Dal, eñ Drottiñ þu, i Lijssins Lioos mig leiddir nu.

6. Myrkraña Snoru verid hef eg vañiñ hart, eñ nu fæ lijta Liooslid biart.

7. Uppruñin er nu Eilsku Sool þijn yfir mier, O! Gud miñ Gud þad þacka eg þier.

8. O! Fadir Liooss og Bruñur sañur Byrtuñ ar, sem Fognud allañ sunderar.

9. Kom þu nu i Mitt Hiartans Hws, eg hroopa a þig, Lijf þitt Gledie og lijfgi mig.

10. An þijn er Liooſid ecki neitt, og eckert Lijf, eingiñ Fegurd nie Andar hlijf.

11. Begafa þu mig Lijfinu og Liooſi med, Endurnær ſo og gled mitt Gied.

12. O! goodi Herra, girnd mijns Hiarta, gief mier nu, mijn Sool, mitt Lios, og Lijf ert þu.

13. Sia mig i Dag miñ ſæl, Gud, i ſañri Nærd, añaſtu lijka allt mitt Rærd.

14. Upp reñ þu i og yfir mier, a alla hlid, med Logar di Eiſku lifandi Gud.

15. Tru mijna læattu Lijſſins Geyſlum liooma ſnart, eins og Moyſis Andlit biart.

16. Gief þu i Dag mijn Gudrækni ſo glooe hrein, Zeraphims Klædi ſkiært ſem ſtein.

17. Gief þu ad fagurt logi Truar Lampiñ miñ, og heitur aſtar Elldur iñ.

18. Lattu og alldrei undergangá i hia mier, þitt Nædar lioos ſem eilijft er.

19. O! Andiñ ſæli, Aſtar elldur eg bid þig, upp lioma þu nu i Dag mig.

20. Hættu Myrkri þu hrind i burt wr Hiarta mier, eñ Truar Lioosid tendra hier.

21. Ryd þu mig upp wr Ranglætiſins Rickiu nu, og Verkum Myrkra varna þu.

22. O! þu Drottiñ miñ Aſtar Kropta Elldur hlyr, Verm mitt Hiarta og vel þvi ſtyr.

23. Lijfgadu þad og leid mig ſvo wr Heimi hier, iñ i þad Lioos ſem eilijft er.

24. Þar ſem Daguriñ alldrei framar endaſt ma, og ecki Soolin undir gar.

25. Þar

25. Þar er señ Gledi, Lijfid Lioos, og Liomi klaar, Dyrd og Sæla uñ eilijf aar.

26. Eg mun þa skyna eins og Sool, og Einglsarner, Eilijfur Gud þad gief þu mier.

Kvølld Psalmur.

Med sama Lag.

Snu þu nu aptur eñ til Hvijldar Hndin mijn, Nott er komiñ eñ Dagur dvijn.

2. Sæti Drottiñ þier syngur Lofgiord Saalin mijn, diñ verdi alldrei Dyrdin þijn.

3. Guddoms Høndin þijn hefur mier nu hlijft i Dag, og lætid ganga allt i Hag.

4. Setid hef eg i Skugga þijnum Skialdborg mijn, og geingid fraň i geymslu þijn.

5. Vel hefur þu mig leidt i Dag, miñ Lijssins Mær, og stiornad Hætttu allri fiær.

6. Margt hefi eg þo Misbrotid a moti þier, eñ samt hefur þu gott giort mier.

7. J Olucku̅ñi yfirgafstu alldrei mig, J Frelstingunum foñ eg þig.

8. Hiavistin þijn var Hiukrun mijn i hverre Neyd, og Mattur miñ þa Megn-þrot leid.

9. O! þu Giæska, þu edla Naad, þu Elskan blijd, eilijft Lof sie þier allan tijd.

10 Þad i Dag hef eg Næxdar þiñar notid, ad, mier hefur eckert Mein grandad.

11. Eingin Plaga og Pijnuslug nie Prokans slægd, hefur mig Næntañ Hugar hægd.

12. Þu hefur verid Skyla Skiol og Skiolldur mīn, Skuggi og Tialldbwd sierhvert sīn.

13. Þvi hefur eingin Olucka mier unīd Tion, og ecki Satan olmast Lion.

14. Samt hef eg þo svivirdeliga saurgad mig, og Margan mǽta Modgad þig.

15. O! Hiartans Fadir siaa þijns Sonar saara Pijn, og fyrirgief mier Glæpi mijn.

16. A hāns Hlydni og Heilagleika horfdu nu, Ohlydni mijna aumka þu.

17. Medtak þu Drottīn mijna Bæn og Mūn-offrid, riett sem Ilmandi Reykelsid.

18. Eg skrijd og kvaka uppa Astar Armīn þīn, Fadma mig ad þier Fadir mīn.

19. Þrycktu mier hyrt a Hiarta þitt, til hiuk-runar, so eg med Fridi sofni þar.

20. Fadma þu mig med hyrum Astar ormum þijn, eins og Brudgumi Brudi sijn.

21. Skreidist eg undir skioolvæng þīn, þvi skyl þu mier, sem Turtildwfan su einfolld er.

22. O! þu Saalnaña vijsi og trui Verndar-īn, goodi Guds Barna Geymarīn.

23. Giæt þu mijn vel og grandvarliga nu i Nott, umkrijngi mig þijn Engla gnoott.

24. Ahyggiu mijna alla legg eg uppa þig, um-mwri nu þijn Myskun mig.

25. Laat þu mig sofa hægaī Svefn og Hvijld i þier, Augu þijn vaki yfir mier.

26. Bevara Drottīn Bæīn, Kviñu, Born og Hiw, Faari og Grandi fra oss snw.

27. Uñ oss ad sofa vel og vært i Vingan þijn, og elsku þiñi sem alldrei dvijn.

28. Jnleid oss siidan i þa Dyrdsem ecklijf er, og Aństreimi framar alldrei skier.

29. So vor Augu þig siaxi þar þu Soolin klaar, Lofandi þig uñ eilijf aar, Amen.

Morgun Psalmur.

Med Ton: Endurlausnariñ vor Jesu Christ.

GUdi sie lof fyrir liioosid gladt, lidin med værd er þesśi Naatt, eg vil upprijsa, og miñ Gud prijsa, Kyrieeleis.

2. Hvers verk ad eru Himiñ og Jord, Hier med er Lioos og dimman giord, moot morgum voda, moñum til gooda, Kyrieeleis.

3. O! miñ heilagi Herra Gud, Hiartans Dag-Stiarna Sæl og glod, upp upp mijn Saala, uñ hana ad tala, Kyrieeleis.

4. So marga lofgiord sege eg þier, sem þu gafst Andar takid mier, uñ æfi mijna, og alla Blessan þijna, Kyrieeleis.

5. Eg bid þig nu audmiukliga, J-klæd mig Christnum Herskrwda, Send Sigur, Hreyste, Sigrariñ besti, Kyrieeleis.

6. Mijnum Misgiordum Gud miñ gleym, Gud miñ laat mig ei deya i þeim, mijn verk ad stunda, veit mier aan Synda, Kyrieeleis.

7. Forsorga þu mig Fadir sæll, fyrst eg er þiñ dyrkeyptur þræll, Saal og Lijf Sedier, Samvitskuna gledier, Kyrieeleis.

8. Laat mig so sem þu vera villt, vardi Naadar Heit uppfyllt, og mier og mijnum, med Krapte þijnum, Kyrieeleis.

9. Gief mier ad skinia ad endast æ, æfidagar og Lijfsins Stiat, miñ Jesu goode, mier øllum raade, Kyrieeleis.

10. Eg fel mig og øll Guds Børn, J Jesu Naadar skiool og vørn, i Himnarijki, hañ ossi iñtake, Kyrieeleis.

11. Gudi Fødur og Syni sie, samt Helgum Anda verkandi, Heidur og æra, Hvøyld fyrir væra, Kyrieeleis.

Morgun Psalmur.

Med Lag. Himna Roos, Leid og Lioos.

Dagur er, dyrka ber, Drottiñ Gud miñ, Noott er lidin, lof sie Gudi lioos skyn, Gledur eñ, marga Meñ, myrkra floottiñ, lyf og Saal, lijka Maal, lofi Drottiñ.

2. Fyrir þiñ Son, Sælu von, sie þier Hædst lof, mig þu Spar der, meinum varder, miñ Gud, mier gafst frid, lyku og lid, leid so Noottin, Lijf og Saal, lijka Maal, lofi Drottiñ.

3. Mig hefur leidt, meinum eidt Myskunin þijn, hvør a studnu, og heimsins grundu hier til, afvend þier, ei fraa mier, nær aflegg þroottiñ, lijf og Saal, lijka Maal, lofe Drottiñ.

4. Eg bid þig añast mig, eñ i Dag nu, fyrir þañ Sæta, Saalar mæta, Son þiñ, veit mier

naad,

naad, vernd og raad, vægd og lidsiñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe Drottiñ.

5. Helgañ dug, Hreinañ Hug, Hiaa mier upp-kveik, þier ad hlyda, lyka lijda laan dags, og þung-añ med, þolugt gied, þreya hlydiñ, godañ dag, gladañ hag, gefe oss Drottiñ.

6. Hvad eg hier forma fer, farsælest vel, ut-gaang framgaang Iñgang blessa æ miñ, og Naad, allt mitt raad, añast hvert siñ, goodañ dag, glad-añ hag, gef oss Drottiñ.

7. Eg fel þier, allt hvad mier, aadur gafstu, sie þiñ dugur, mier maattugur, miñ Gud, bæte saar, best sem maa, breiskleika miñ, goodañ dag, gladañ hag gef oss Drottiñ.

8. Lyf og Ond, efnen vond, eg nu þier fel, ollu Illu, voda og villu, ver mig, Soome og dyrd, sie þier skyrd, Sijfellt Gud miñ, Lijf og Saal, lijka Maal, lofe Drottiñ.

Morgun Psalmur.

Med Ton: Oss maa Auma kalla.

Heidur og Haaleit æra, Heilogum Drottne sie, sem oss vañ endurnæra, med allskins rooseme, veitandi værd og Naader, veriandi Myrkra her, ad oss so giorla gaader, grandlauser voknum vier, Gud miñ oss geymer vel, Gud blessar Israel, Guds Born Gudi eg fel.

2. Hver kañ ad Hugsa og reikna, hvad margt eitt andartak, liusur Drottiñ oss lyknar, og lætur Sofa med mak, elur so oñ aa medan, fyrir ollum

sem treysta a han, þar til han hiaalpar hiedan, i Himneskan dyrdar ran, Gud Min oss geime vel, Gud blessar Israel, Guds Born Gudi eg fel.

3. Ei kan eg wt ad skijra, alla þaa stooru naad, sem Guds mins giæskan hyra, grunlaus hefur mier tiaad, eg gledst i Gudi Mijnum, þeim goda lyssins brun, Saal mijn med Sætleik sijnum, syngi med Hiarta og Mun, Gud min oss geimer vel, Gud blessar Israel, Guds Born Gudi eg fel.

4. I Jesu Edla Nafne, eg byria þennan dag, blesse han oll min Efne, andar og Lijssins hag, fraa ollum illum Kyndum, adstod hans Hlijfe good, forde vid falle og Syndum, forlijke mig hans blod Gud Drottin geyme oss vel, Gud blesse Israel, Guds Born Gudi eg fel.

5. Himin Haudur og geymar, heitt sem einen Kallt, og allt hvad þar inne Sveimar, hønd Drottins geime þad allt, einkum hans Edla Christne æd're og lægre men, verndest vid voda og freistne, velsigne oss Eining þren, Gud Drottin geyme oss vel, Gud blesse Israel, Guds Born Gudi eg fel.

6. Lotning og Eilijf æra, ædstum Fodur sie, samt hans Syninum kiæra, sem er vor Frelsare, hier med Heilogum Aunda, hiaalpe til Prening skiær, i fognudi lijssins lenda, liooss degi hroosum vær, Gud Drottin geime oss vel, Gud blesse Israel Guds Born Gudi eg fel.

Kvolld Psalmur, ur Donsku wtlagdur.

Sa liooss dagtr lidin er, lijdur ad Nætur stund, O! Her-

O! Herra Jesu hiaa oss ver, hægañ gef þu oss blund, gledie oss Gud i Himnarijke.

2. Giæskan þijn allvel geimde oss, og good verndadi i dag, mykte i naud Mootlæti og Kross, miskun þyn sa vorn Hag, gledie oss Gud i Himnarijke.

3. Þar fyrir vier nu þackargiord, þier færum Drottiñ stoor, heidre þig meñ Himiñ og Jord, og Heilægur Engla Koor, gledie oss Gud i Himnarijke.

4, So margt brutum vier moote þier, megnum ei telia þad, ord, hugreñingar, athafner, allt var Saar, fordarfad, gledie oss Gud i Himnarijke.

5. Fyrirgef oss nu Fadir kiær, þad fromdum þier aa mot, med Anda þijnum oss endurnær, so ydran giorum og bot, gledie oss Gud i Himnarijke.

6. Adgiæt þu oss nu eñ i nott, med Engla skillde þijn, ad sofna kyñum sætt og rott, sviptir fra allri Pijn, gledie oss Gud i Himnarijke.

7. Paa lijkameñ sefur lattu þo, lifa vorn Anda i þier, ætijd veit þu oss andlega Roo, fra illu vel geimer, gledie oss Gud i Himnarijke.

8. Myrkraña ollum meinum fraa, Myskun þijn oss Hlijfe, voldugi Jesu vert oss Hia, veit naad Sal og lijfi, gledie oss Gud i Himnarijke.

9. Ad Morgne aptur uppvek þu, oss aa hagkvæmri tijd, so af oss þaa i Sañri tru, Singest þier lofgiord blijd, gledie oss Gud i Himnarijke.

10. Eñ þegar endast æfi tijd, og kemur vor Dauda Stund, veit oss Jesu hun verde ei strijd,

væraň gef Sydasta blund, gledie oss Gud i Himnarijke.

11. A enda Heimsins oss siert hiaa, Innleid i dyrd med þier, lat oss Himneskaň fognud faa, og frid uň allar allder, gledie oss Gud i Himnarijke.

12. Lofgiørd fødur og Syne sæt, sijfellt verde framen, heilagur Ande vor Huggun mæt, hlioote prijs æ Amen, Gledie oss Gud i himnarijke, Amen.

Eiň Kvølld Psalmur.

Med Ton: Christur reis upp fra Daudum.

Dags voku er eň nu ende, eň nætur Svefn fyrir hende, allt Stundlegt hefur so uňbreyting, eň eilijft lijfed Stadfesting, Kyrieeleison.

2. Eilijfe Einvallds Herra, jeg vil þier þacker giøra, fyrir Jesum sæta Soniň þiň, Saluhialpara og Hyrdir miň, Kyrieeleison.

3. Pu hefur a þessum degi, þyrmt mier, eň glatad eigi, aňast so sem þitt einka barn, o! Gud hvad þu ert nadargiarn, Kyrieeleison.

4. Jeg vil þo Aumur jaata, jeg maa ei barn þitt heita, þatt fyrir þier i Himinnň, hef eg þratt syndgast Fadir miň, Kyrieeleison.

5. Pu gafst mier blessan þina, þaa naad hef eg Syndum launad, i Dag sem øll mijn æfi Kvølld, æ mijna þusund punda skulld, Kyrieeleison.

6. Fadir o! Fadir naada, Fadir Saňleiks og daada, fyrirgef øll myn afbrot leid, fyrir aarnan Jesu pijnu og deyd, Kyrieeleison.

7. Aňars eg ei maa sofa, ellegar naadir hafa,
hver

hver vill vænta sier værd og frid, vera osiaattur þo vid Gud, Kyrieeleison.

8. Gl:im þu þvi glæpum mijnum, Gud miñ, eñ fadme þijnum, vef þu uñ mig, so vil eg traust, vel sofa og hvijlast hafkalaust, Kyrieeleison.

9. Saal æru ond og lijfid, og allt þad þu hefur mier giefid, gief eg i þijna giæsku vorn, Gud miñ vardveit þu oll þyn born, Kyrieeleison.

10. Eg fel i Uñsion þijna, alla sam-Christna mijna, Heilagi Heilagi Heilagi, Himins og Jardar stiornari, Kyrieeleison.

11. Meinum og myrkra velldi, miklu Satans ofbellde, og ollu illu oss frelsa fraa, fridar Engill þiñ sie oss hiaa, Kyrieeleison.

12. O! Jesu allrar milldi, offar mijn Saal og villdi, Himneska roo og hvijlldir faa, heilagra þiña landi aa, Kyrieeleison.

13. Gud gefi oss goodar nætur, Gud hiaalpi oss vel aa fætur, J Nafni fodurs og Sonar, og anda Guddoms Hatignar, Kyrieeleison.

Eiñ Fagur Psalmur.

Uñ þa nyu Jerusalem.

Prijs upp Drottni dyrd, syng þu Saala mijn, eins og su goda, Edla Hirdin þar skyn, vert snor til Strags, nu hañ ad lofa med þiñi tru, þviad af honum, þiggur allt þu, kom flijttu hier, og tefdu ecki vid, þu att ad lofa med utvoldum Gud, athuga grandt ad, so þu giorer vel þad, þa muntu bwa, i Jerusalem Stad.

2. Lijt a Lijffins Holl, klaara Kongsens borg, þar hverfur þijn oll, Eymd, Armædan og Sorg, þar þurkar vor klaar, Sol riettlætis augna taar, ein̄ dagur er þar sem þusund full aar, fagnadar gnægd oll, alldrei þrijtur þar, reñandi Vatns foll, og straumar vellistar, Guds gaafan good vijst, galla laus og vellyst, er oss þar ætlud, æ þar Kiæmum sem fyrst.

3. Su borg ha og hrein, af heilagleika full, er sett med allskyns, Edla Steina og Gull, wtvaldra er skiol, Emanuel þeirra Sool, þar hefur hañ sin̄ Herra sætis Haastol, heñar mwrveggs hæd, hvad maa jafnast vid, hafandi tolf Stæd, Port og olæst hlid, þriu i hverri att, Englar syngia þar haatt, Gloria Gudi, sem gaf oss frid og baud satt.

4. Stor aastædan hrein, sterckust dyr og god, tolf undirstodu Edlasteinum aa stod, Guds Postula Nofn, aa voru þar grafen Josn, ferkontud er borgen barna Guds Hofn, gull-Kvarda mællt med, morckud Haa sein breid, vel mællt aa hvern veg, tolf þusundfull skeid, Strætin med gott gull, grunndvollud og sett oll, eingin o-prydi, er i þeirre Konas Holl.

5. Þar kemst alldrei in̄, aangur hrigd nie Sott, eigi dim̄a medur ootta sin̄ og ei nootl, ei daudi et Synd, og ecki nockur Sorgleg mynd, ei er nattur an þar eins og hier blind, hvad sierhver oskar, þar sær hañ þad allt, eingvum er ofheitt, eingvum helldur ofkallt, eingin̄ er hlioodur, eingin̄ Saar nie moodur gefi oss þa vist, Gud vor Fadir goodur.

6. Jesu

6. Jesu Sonur Guds, sie þier dyrd og lof, þu sem oss afladit þessa auds i astgiof, og frelsar oss fraa, ollu þvi oss skada maa, þier syngium vier eilijft Haleluja, þu hefur allt valld, a himnum og hier Lotningar gott gialld, greidi aller þier, eg biid hier, um stund, Jñanskams fæ þiñ fund, Saal, Æru Eign Lijf i þijna eg fel Hond.

Psalmur Davids 114.

Med sijnum Ton.

Þaa Jsrael for af Egypto, og Hws Jacobs sig i burtu bio, fra añarligum þiodum, siñ Helgedom Juda sialfur bar, sijn magt og stiorn hiaa Jsrael var, undir Himninum vijdum, flydi ur Stad þar saa þad Sioor, so og Jordan til baka soor, Biorgin i þeirra Burtuferd, brugdu a leik sein sauda hiord, Holar aller og Hæder þaa, Hoppudu upp sem Lomben smaa, Haleluja, Haleluja.

2. Hvad var þier Sioor, ad þu hliopst a stad, þvi snerir þu Jordan þier vid þad, þo Jsrael ad kiæmi? Fioll brugdust vid eins og elldra sie, og Hædir sem Lomb af tognude, hver eru hier til dæmi? fyrir þeim Herra eilijfum, Jacobs Gudi almattugum, oll Jordin skalf og bifadest braadt, breitti hañ um med sijnum maatt, Hellu i votnin vijd sem Siaa, og i Vatns bruña steinum braa, Haleluja, Haleluja.

3. Ei oss, ei oss, Herra Heidur gief, helldur þijnu Nafni Dyrd og Lof, fyrir Tru og Giæsku þijna, hvar fyrir skal spyria Heidin þiod, hvar er nu ydar volldugi Gud, aamæli þau oss pijna, vor Herra Gud a Himnum er, hañ giorer allt hvad lijkar

sier,

sier, God þeirra giørdi maña Hond, af Gulli og Silfri fagra Mynd, Muñ hafa þau þo mællt ei fa, med opnum augum eckert siaa, Haleluja, Haleluja.

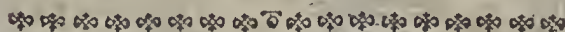
4. Eyru hafa, eñ eingva heirn, Ilm keña þau sier i Nøsum neirn, ei þreifa þeirra hendur, færa kuña þau ei fætur siaalfs, fer eingiñ rodd upp uñi þeirra Haals, ad øllu onyt stendur, þeirra Smidir eru þvijlijkir, og þeir sem aa þau treista hier, eñ Arons Hws og Israel, og þeir sem Drottiñ ottast vel, vorn Gud alleina Vona aa, Vorn og skiolldur er Herra saa, Haleluja, Haleluja.

5. Miñist vor jafnañ Gud milldasti, og Miskunnar blessan eilijfri, virdest til vor ad snua, su blessan hans yfir Israel, og Hwsi Arons halldist vel øllum þeim aa hañ trua, yfir þeim sem Gud ottast nu, øllum sie jafnan blessan su, Undir moñum og ædri med, yfir þad sem hier til er skied, bædi ydur og Børnin smaa, blessun meiri Gud laate faa, Haleluja, Haleluja.

6. Blessad hefur ydur Herra Gud, sem Himiñ skoop og Jørdu med, og allt hvad er þar iñi, Himiñ allavega Herrans er, hañ gaf Jørdina, og hvad hun ber, i valld øllu Mañkyni, Drottni syngia ei dyrd nie lof, daudir og þeir sem fara i grøf, helldur vier sem Gud gefur lijf, goda naad og millda Hlijf, Heidur skulum þier Herra tiaa, hier nu og ætijd hiedañ i fraa, Haleluja Haleluja.

7 Himneskum Fødur lof heidur sie, hans Stiorn ein upphelldur Skiepnuñe, aa Himni og aa Jørdu

du, og hans Syne sem ær allañ hatt, er jafn honum i dyrd vitsku og mætt, sætta vid Gud oss giordi, og helgum Anda Huggara, sem sañleik kiendi alleina, þañ retta veg oss Synir sat, sañañ Gud lætur kalla æ, Hædst dyrd sem i upphafe var eins sie uñ alldir eilijfar, Haleluja Haleluja.

Benedicite.

Psalmur fyrir Maaltijd.

Med sijnum Ton.

Fadir a Himna Hæd, hver fyrir Jesu nààd, Elsku þijna oss voitar, Ond og Lijkama mettar.

2. Hvad uñ Lopt Vatn og Jord, lifir og hefur Ferd, Forsorgar og Framfærir, fiolgar Klædir og nærir.

3. Blessar oll Bornin þijn, burt tekur Synd og Pijn, Færir þeim Fædu hreina, fyrir þiñ Son alleina.

4. Til Lofs og Dyrdar þier, Lijka sem Christnum ber, þiggium i Dag Packlætir, þitt Laun sem oss veitir.

5. Latt oss i Hreinum hug, hallda oss vid þiñ veg, so med Samvitsku godre, sedlunst af voru Fodri.

6. Veit oss þad verdi fyllt, sem vottar Paxll oss skylldt, Gleymum ei þijnu Ordi, yfer voru Bordi.

7. Laat oss ei lijkiast þeim, Lyd sem stundadi Heim,

Heim, Hverium þu hlijfdir eigi, Hogd, Skrift af þeim segir.

8. Medan mettudu sig, minnst þeir sijst a þig, Giordu sier Heidna Gledi, Grimm fiell yfir þa Reidi.

9. Hialp oss nu Herra kiær, svo Heidur þinn efl- um vær, Fyrir Frelsarann Christum, Fadir vier a þig treystum.

Gratias.

Lofsaungur Eptir Maaltijd.

Med Lag. Milldi Jesu sem Manndom.

Gud vor Fadir þier þockum vier: fyrir þinn Son Christ vorn Herra, Milldi þijna sem marg- folld er, med hverri virdist ad næra, allar Skiepnur sem eru med Ond, oss hefur sadt þijn millda Hond, Lof sie þier Dyrd og æra.

2. Herra sem Mettad hefur nu, Holld vort sem endast hlijtur, Saal vora einnin seddier þu, sem alldrei deyr nie þrijtur, Ord þitt er hennar Afl og Megn, þar til þu verdur hennar Egn, Navistar med þier nytur.

3. Himna Fodur a hverri Tijd, heidrum umm Christindominn, sem oss kvittadi Syndir vid, su Naad af Tru er komen, Fyrir hanns Son Jesum Herra vorn, Hver med sier liet oss verda Born, ætijd lofum þig, Amen.

Enn ein Packargiord eptir Maaltijd.

Med sijnum Ton.

Heidrum

Heidrum vier Gud af Hug og Saal, hans Lof vor Tunga syngia skal; Ad sijna Giæsku syndi liost, Saddi oss vel med Dryck og Kost, Sa ollu Holldi Fædu fær, fædt hefur oss nu Drottinn kiær, þad allt hans Milldi þockum vær.

2. Pockum honum nu Pionar hans, þad er oss ollum skyllt til sans, Jaatum ad oss eitskapi hann, af Naud sinn skapadi Mann, med Hwd og Holldi Bloodi og Bein, bygd er vegleguſt Skiepna ein, og siidan giefin Saalin hrein.

3. Pa Madur Lijf i fyrstu fær, Fæda Heilnæm er honum nær, J Lijfi sinnar Modur ma Madurinn sinna Næring þa, Po Barnkynd su sie ung og aum, ei hefur Skort a Gaarfum þeim, fram til þess hun fædist i Heim.

4. Gud hefur Verolld vel tilreidt, vanta lætur ei a Næring neitt, Fiollin og Dali Friosgar hann, Fienadinn Gras ei vanta kann, Vex wr Jordunni Vijn og Brand, veitir þad hvert aar milldur Gud, og hialpar so af Hungurs Naud.

5. Fiska veita oss Votn og Sioor, verdur af þessu Maaltijd voor Egginn og Fugla eignuſt vier, oss til Atvinnu skapader, Naut, Geitur, Svijn og Sauda Fie, sialfur Gud lætur oss i tie, so ad vor Næring nooglig sie.

6. Pockum honum og þiggium nu, þad hann giefi oss sanna Tru, Ad hofum slijkt i Hiarta riett, hallda Bod hans i vorri Stiett, Svo jafnan oll hans Heilog Hiord, heidri hans Blessada Nafn a Jord, þad skal vor allra Packargiord.

Lofsaungur eptir Maaltijd, wr Donsku wtlagdur, af Sr. Stefani Olaf. S.

Ton. Heill Helgra Mañæ.

Pock sie hier, God giord, Gud vor Fadir kiæri, sem Soolar Her, Haf Jord, hefur skapt og nærir, og lætur hier, vorn Pord, verda þad sig bærir, sem hitt er, ei hrærir.

2. Jesu Leid, Lijfgiorn, Lof þier skulum gialldа, ad Synda Neyd, vor vorn, vanst og Helid kallda, þiñ beyskur Deyd, Blood-tiorn, Beñiar, Kvøl margfallda, þvi vard ad valldа.

3. Helgur hair, Hyrkiær, hædsta Drottiñs Andi, sijd og aar, oss nær, þijn Æra og Virding standi, ad oss klair, Christs fær, Kyñing hier i Landi, so hañs Virding vandi.

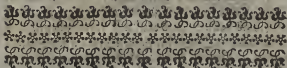
4. Ol þu heid-re har, heilog Preñing eina, oss lijfs uñ Skeid, al ar, Ordi þijnu hreina, Sail er kveid, synd þa, sier ei Glotun neina, þo margt megum reina.

5. Sie vor twist, Saal fyrst, fodd af þijnu Ordi. af Helgre lyst, hænist, ad Himna slijku Bordi, til Dauda ydst, oss vijst, moot aumu Saalar mordi, sa Falli ford.

6. Pessa Molld, Mañs holld, Metti Daglig Fæda, Hungrin kolld, bord Olld, hverfi Persti Mæda, þier lwkist Giolld, fer fold, fagra Tignar kvæda, og hai Gofgun Giæda.

7. Æra þijn, Ond mijn, a þad syngi tamen, Neydin dvijn, Naid skijn, nu og alltijd samen,

þad Aſtar Wijn, æ hrijn, voſſ, þier Dyrd ſie ſamen, um alldir, Amen.

Siöundi Partur þeſſarar Pſalma Bookar, hefur iñe ad hallda huggunar Pſalma og Bæner, af Daudanum, Uppriſuñe, effta Dege, og þvi eilijfa Lijfi.

Media vita, Med ſijnum Ton.

Midt i Lijfi erum vier, umvafdir med Dauda, Hvert leitum ſo finum hier, Hialp vid þeſſum Voda, til þijn Drottiñ alleina, Illgiörda vorra idrunſt nu, er þvi vallda ad reideſt þu, Heilage Herra Gud, Heilage ſtyrkve Gud, Heilage Lijkn-ſame Lauſnare, þu æſenlege Gud, Lat oſſ eige falla, i þa grimu Daudans Neyd, Kyrieeleiſon.

2. Midt i Dauda ad oſſ ſlær, Ogn af Vijtis kvolum, hver þeim af oſſ hrunded fær, Hialp þa oſſ vier folum, Þad ert þu Drottiñ alleina, Mæder Hiartans Myſkun þijn, Mañkyns kvøl og Synda þijn, Heilage Herra Gud, Heilage ſtyrkve Gud, Heilage lijknſame Lauſnare, þu æſenlege Gud

Laat oss ei ofbiooda, Ogn af Vijtis grimre Glood, Kyrieeleison.

3. Midt i Vijtis mestu Ogn, Misgiorder oss reita, Hvar kaum vier þeim hialp i giegn, hver kañ oss Lid ad veita? Pad ert þu Drottiñ alleina, þvi Bloodid þitt O Christe kiær, kvittad allar Synd-er fær. Heilagi Herra Gud, Heilage styrkve Gud, Heilage Lijknsäme Lausnare, þu æfenlege Gud, hialp oss þa Heim vid skilium, ad hallda rietta Truar Slood, Kyrieeleison.

Bænar Psalmur um godañ Afgang af þessum Heimi. Med sijnum Ton.

MIñ Herra Jesu Madur og Gud, seni Mædu, Pijnu, Spott og Deyd, fyrer mig þolder og Krossens Kvol, og kvittader mig vid ellijft Bol.

2. Fyrir Kvol þijna bid eg nu, mier aumum ad Hialper þu, vær Daudans kiemur hin strijda Stund, storlega grim ät alla lund.

3. Nær Augun missa alla Sioon, Eyrumm kiemur Heyrnar Tion, Tungan ei lengur mæla man, mitt Hiarta tekur ad þrotna þa.

4. Nær allur miñ Mattur eydest so, eingiñ Madur mier hialpa man, O Herra Jesu þijn Hlavist blijd, Hugge mig þa i Daudans tijd.

5. Leid mig af þessum Eymdar Dal, og stytt mijna Daudans Kvol, Andskotans Reidi frels mig fra, fyrir þiñ Anda og vertu mier hia.

6. Eñ þegar skiliast Lijf og Ond, O Gud tak

hana

hana þier i Hønd, Hollld Holldi af þier eg þiggia vil, þar til Doms Dagur tekur til.

7. Glada Uppriſu giefdu mier, geym mijn þa Dagur Domſins er, mijnar Syndir ei minſtu ꝏ, milldur gief mier Lijf eilijft þa.

8. Lijka ſem fyrr mier lofadir þu, legg eg a Ord þijn mijna Tru, Sañliga, Sañliga ſegi eg þier, ſa mijn Ord helldur og treyſtir mier.

9. Ogn Daudans reynir eingva hañ, Eilifañ Dauda ei ſmacka kañ, Lijkamligt Andlaat eitt ſiñ ſær, vid Andar Dauda ei verdur var.

10. Vil eg nu med volldugri Hønd, vijſt ſkilia hañ vid Daudans Bønd, Arf mijns Rijkis ſkal eignaſt ſa, æſinliga mier ſialfum hia.

11. Og lifa i Sælu og ſonum Frid, Sæmd þa veit þu oſſ milldur Gud, Allar Syndir oſſ forlaat þu, ad Polinmodir vier bijdum nu.

12. Med hreiñi Aſt og trauſtri Tru, til þeſſ ad kiemur Stundin ſu, og ſeigium þlña Orda giætt, allt þangad til vier ſofnum ſætt, Amen.

Añar Hiartnæmur Bænar Pſalmur um̃ goda Framfór. Med ſijnum Ton.

Palliñir þeſſe Lijkams viſt, og leidir þu mig fra Heimi, Hiaſtod veittu mier Herra Chriſt, Hialp þijn alldrei mier gleymi, J Skilnad mijna auma Ønd, eg gief og fel i þijna Hønd, ad medtakir og geymir.

2. Mig pijna jafnan Sekt og Synd, Samviſkuñi faſt ꝏmæla, þær eru fleiri Siafar Sand,

samt skal eg uiñ Hialp ei vijla, þvi Dreiriñ raudi og Daudi þiñ, Drottiñ Jesu Frelsarl miñ, er mijn Lijfgiof og Sæla.

3. Eg er þiñ egiñ Limur eiñ, af þvi fæ eg Huggun gooda, alldrei slijtur mig af þier neiñ, i Angist og Daudans Voda, eñ þo eg deye er eg med þier, Eilijfañ Fognud sanstu mier, Drottiñ med þijnum Dauda.

4. Eins sem af Dauda uppreist þu, i Grof mun eg ei blijfa, Himnaför þijn er Huggun trw, Hrygd Daudans kañ burt drijfa, Hiedan fer eg med Fognudi, full-vijs hia þier miñ Lausnari, ætijd þu lætur mig lifa.

5. Þegar Helias hafdi endt, Hlaup sitt med Krapta giordum, Gud hefur honum Hesta sendt, hverier Elldlegir urdu, Og Vagn lijkañ sem Loga ad sia, lifandi Spamañ hofst þar a, upp til Himna af Jordu.

6. Hans Holld og Ond umgiefin var, Elldlegum Loga klarum, Su Mynd er oss til Huggunar, Eptir Lijfid vier forum, i Himnavist med Holld og Sal, þa Herrañ aptur koma skal, med Dyrd og Mætte stoorum.

7. Hia Christ a Fialli Helias var, i Heidri o-daudlegum, Læresveinar hañ sau þar, so eflaust trua megum, Sijdst lijf sie i odrum Heim, Elias lifir i Fognud heim, þa Dyrd vier þiggia egum.

8. Fyrir effsta Dag er þess von, a Jord Elias komi, berlega ollum blooda mun, bwist vid Christi Domi, Merkelegi Guds Madur sa, mios glogt

glogt liet sig nu heyra og sia, skamt mun eptir af Heimi.

9. Karl hañ sem orti Kvædi þad, krenkti miog Heilsan veyka, so hvergi fieck sig fært wr stad, Fætur hafdi omiuka, Hañ bad stynlandi opt af Neyd, i Hvijld til Helias inleid, Herra þiñ Hermañ siuka.

Bæna Psalmur i allskyns Neyd og Motgangi. Ton. Fadir vor sem a Himn.

Miñ sæti Jesu sañi Gud, sia mig nu hier i efstu Neyd, eins sem þa fyrr eg gietiñ var, og i Lijfi mig Modir bar, Eiñ varstu Gud mijn oflug Hlijf, og alla stund mitt Lios og Lijf.

2. Pa mig i fyrstu Moodur bar, i mestu Hrygd og Kvolum var, af Lijfi Heñar leyster mig, Lijknsami Gud þvi bid eg þig, nu stydie mig þijn Hialpar Hond, sem hefur þu giort a þeirri stund.

3. Miñ Gud ertu fra fyrsta Dag, Fæding mijn var med Eymdar lag, þa var eg lagdur þier i Skaut, þegar eg skijrn i Fyrstu hlaut, Pa Mielk veittu mier Moodur Brjost, mig huggadir, og hia mier stodst.

4. Pa Alnar hæz eg ordiñ er, eingva Biørg veitti eg sialfum mier, Upphelldi, Heill og Hialpin mijn, Herra Jesu var Mykun þijn, J Kvol miñi þvi kalla eg nu, Christe a þig med hug og Tru.

5. Sem veittir fyrstu Fæding Lid, Fulltijng þitt halldi mier adra vid, Skijrnar Fæding fullenda nu Fyrir Kross og Dauda verdur su, J þeirri Fæ-

ding Pickast eg hier, breyt Holld og Ond mijn epter þier.

Ad syngia yfir Greptran Framlideña.

Nu lætum oss Lijkamañ grafa, og eingvañ Efa a þvi hafa, a Effsta Degi uppriis hañ, i Dyrd sem alldrei bregdast kañ.

2. Holldid er Jörd, og af Jördu, ad Jördu eiñin aptur verdur, Pad rijs af Jördu Efalaust, þa upp kiemur Guds Lwdurs Raust.

3. J Guds Rijki Ondin lifir, eilijf Myrkun heñi hlijfir, Fyrir Christum hans kiæra Son, kvitt vid Syndir og Daudans von.

4. Hans Motlæte Hrygd og Mæda, hefur nu oll Ending gooda, Ok Christs um sijna Esi dryo, Er nu Framlideñ eñ lifir þo.

5. Eilijfañ Frid Ondin hefur, allt til Doms Dags Holldid sefur, Gud þa af Jördu uppvekur þad, Oddaudlegt heillt og forklärrad.

6. Lweñ skildist hañ vid Heimiñ i Himna Sælu er nu komiñ, Par lifir hañ hia Lambsins Stool, Liomar ætijd sem skiæra Sool.

7. Sofi hañ nu hier i Fridi, heim vier gaungum frä þessu Leidi, Sem best jafnan sig sidi hver, so vitlar Daudiñ lijka vor.

8. Par til hialp oss Herra Christe, hver med sijnu Bloodi oss leysti, fra Diofli, Pijnu, Dauda og Heim, Dyrd, Heidur, Lof sie Kongi þeim.

Bænar Psalmur, ad vier mættum a Daudañ ætijd miñast, af þeim 39. og 90. Psalme wtdregiñ.

Uñ Daudañ gief þu Drottiñ mier, eg dagléga huxa meigi, Og að mijn Æfi a enda fer, eg vijst þvi gleymi eigi, Upplys mitt Hiarta Herra miñ, ad hrædast kyñi eg Domiñ þiñ, og ottast a hverium Degi.

2. Eins er mijn Æfi og Þverhond breid, all-skyns hladin med Sorgum, lijtils verdt er mitt Lijfsins skeid, under lagt Eymdum mörgum; Fallvallt og miörg forgengeligt, fanytt og þar med hiegomligt, eins sem Draumur og Skuggi.

3. Vort Lijfsins Blöm er Sörg og Strit, og so sem Grasid Vallar, Lijka sem Næda lijdur wt, eda lesnar Sögur sniallar, sem Fuglar fliugum i burtu vier, fliootteins og þa straumur fer, GUD Meñ so i burtu kallar.

4. Þott margir Meñ i Heimi hier, hiegomliga sig mæde, til einskis giöra þeir allt þad sier, fyrir Aud og Rijkdoms Giædi, og vita ei hver þad hliota skal, Herra kieñ mier mitt Dagatal, so ad eg Huggun nædi.

5. O! Gud þu ert mijn Adstod best, ea þig miñ Andi treystir, mijn er su Von og Þorfin mest, mig fra Andskota leysir, frels mig fra dapri Daudans pijn, Drottiñ vardveit þu Saalu mijn, og til Lijfs mig uppreisir.

Margretar Albrechts Vijsa og Symbolum. Med Lag. Natturan øll og Edle.

Verde ætijd hvad vill miñ Gud, Vilie hans er jafnan hid besta, Viis er þeim jafnan Vernd og stod, vid hañ sem sijna Tru festa, hañ hialpar trur, Eymd allri vor, og agar Verolld med marta, þañ a honum traust, hefur esalaust, ei vill nie kañ forlaata.

2. Herra Gud Traust og Heill mijn er, Hialp Von, Lijf, eilijf Sæla, hvad sem hañ vill þad verde mier, vil eg þvi ei mot mæla, hans Milldi klaar, mijn Höfud haar, hefur oll talid ain esa, um Noott og Dag, miñ hugar hag, Hialp nogle-ga vill mier giefa.

3. Þar fyrir auma Verolld vid, vil eg fryliga skilia, Til mijns Drottins, i fullañ Frid, fara eptir hans Vilia, Fel mijna Ond, J Fodur-sins Hond, J framfor og sijdasta Voda, Gud eilijst, mier ofir skie, Andskota, Synd, Vijti, Dauda.

4. Þvi sie Dyrd, Heidur Pock og Lof, þier Fadir allrar Milldi, hver oss kiærasta Son siñ gaf, Synd Heims sa bæta skylldi, A hañ þeim blood, o! mañlig Plood, aatt þier slijkt vel hug festa, þvi hugra tijdt, og þacka blijdt, þa Naad og Myskun mesta.

Huggunar Psalmur i Daudans Tijd.

Med Lag. Gud Myskuni nu ollum oss.

Lifandi Drottiñ lijkna mier, laat mig Naad þij-na fiña, Af þvi mitt Traust er allt a þier, Eymdaña giættu miña, Syndir giöra mier for-

gar

gar, mood, Sälin er tvist af Angri, Frelsa þu mig fyrir þitt Blood, Fyrna af Pijnu langri, Só liñi Stríðu strangri.

2. Eg berst vid Daudans bitra Matt, brått verd nu hiedan hallda, Heimiñ forlåta hlijt eg brått, Helid mig sækir kallda, Lijkamiñ veykur og lasiñ er, Lijfs Krapt tekur ad þriota, Sälin af Bivknum flyia fer, Fiñst þvi ei neitt til Bota, Låt mig Nad fiña fliota.

3. Eins gengur mier i Symdum mijn, og þvi Barni er fædist, Hormulegri i Hrygd og pijn, Hörku þreyngingum mædist, hafandi hverki mått nie megn, miuka hialp sier ad veita, utan Liooss-moodir liuf og giegn, Lundblijd med Astsemd heita, Lidsemdar giøri ad leita.

4. Af þvikom Gud miñ Elsku kiær, uppa þig nu eg væli, og hingad þijnar Hendur hrær, Herrañ miñ Jesu sæli, Fyrir þitt rauda Fossad Blood, Fordum sem ut af dundi, Uñ Trie þijns Kross þa tijgid Flod, Tafarlaust nidur hrundi, ad mier þijn Elska grundi.

5. Vid miñi Säl þijn Hialpar Hönd, hyr sem Lioſmodir taki, þa verdur Lijkamañ vidskild önd, vijst so ei uppa saki, J varmri Laug þijns Lijfsins Blóds, lát hana hreinsan fanga so heiptar Pijnu Heliar Mods, huñ kuñi alldrei fanga, uñ alla Eilijfd langa.

Huggunar Psalmur, med Hymna Lag.

Lambid Guds og Lausnariñ, Lijfs og Daudur er

eg

eg þiñ; Med þier Arf laat eignast mig Par allir helgir gledia sig.

2. Skylldi eg ecki eignast Lijf, eilijflegt og fordast Kijf; Hvar væri Daudi helgur þiñ, og hellst Blodrijki Bardagiñ.

3. Hvar til vær þitt Helga Hollð, hulið og grafið niður í Folld, ef að þiñ Daudi ecki mier, eilijft giæfi Lijf hiá þier?

4. O Jesu við mig vertu hvi, vist og trwr eg til þijn fly, Yfirgief þu allðrei þañ, sem Unda Blood þitt hreinsa vañ.

5. J Fridi lææt mig sofna sætt, so við ongvu verdi hætt, Andliti blijðu og Augum þijn, æfinliga þig sia til mijn.

6. Frelsari mīñ af Fare og Neyd, Fyrir þiñ bið eg starpan Deyd, Laat mig Oskum ollum nææ, og æfiñliga þier Lofgiord tiææ.

Huggunar Psálmur.

Med Lag. Mær eg Olucku ei Mæti sta.

Gladur nu deya vil eg vijst, við Dauda sijst, meguæ eg mier að hlijfa, fordiorfun eingva eg fiña maa, þo falli fra, Mijn Saal hia Gudi mun blijfa, þvi Þion er eg þiñ, þu Herra miñ, ætijð hia þier, eflaust eg er, Ecka ñ mig fra þier hrijfa.

2. So lengi sem hier Lijfið dreg, læra vil eg, Gudlega i Drottni deya, og bwast til með bestre Lyst, Blijdañ um Christ, fast Truar Fadm að heya, mitt ædst Traust er hañ, Ond leysa vañ, fyrir siñ Deyd, og frelste af Neyd, Gladur þvi vil eg þreya.

3. Af

3. Af Naad hefur Gud mier veitt og skeinkt, a Kross uppheingt, Jesum Christ Son sinn kiæra, sa fyrir mig lide saaran Deyd, ad svipta Neyd, sie honum þvi Sæmd og Æra, og þvilijka Naad, hefur Gud mier tiaad, þa kraunku Ønd mijn, kalladi til sijn, i eilijst Lijf inn ad færa.

5. Gief mier nu Drottinn Giæsku ꝼer, glada Burtfør, fyrir Jesu dyrstann Dauda, ad lifi og deye eg i þier, Ønd minni og mier, Boot veit fyrir Blood hans rauda, Minn Jesu Christ, mig hefur leyst, i þijna Hønd, eg fel mijna ønd, Sofna eg so aan Nauda.

Bænar Psalmur i Daudans Tijd, eptir Dyskunni. Med Hymna Lag.

JEsu mijn Hialp og Huggun greid, Holld þitt a Krossi Pijnu leid, fyrir þitt Blood og beyskann Deyd, biarga þu mier fra allri neyd.

2. Peink ei a mijnar Misgiorder, þo margar og stoorar sie fyrir þier, helldur Naad þijna, hun sem mier, Huggun og einka traustid er.

3. Visst er eg Gud um Vilia þinn, villt þu mig ecki wtreka, Ord þitt bydar mier Sannleik sinn synjur þad alldrei Trunad minn.

4. Vol fær mitt Hiarta Frid i þier, Fognud skal ei wr Brioste mier, Hel, Kvol nie Diofull hafa med sier, Happ og Sigur minn Daudinn er.

5. Hier þegar skiliast Holld og Ønd, hialpa mier Gud a þeirri stund, styttu mier Gott og Sorgar Bond, Saal mijna tak i þijna hønd.

6. J

6. J Heims lok ocκ vilie aptur fiaa, eftaust og leggia Domiñ æ, O Jesu laat mig ecki þa, Augliti þijnu rekast fra.

7. Stoorliga gledst eg Gud i hier, fyrir gott þad allt þu veitir mier, Hiarta mitt æ þig heidri hier, hallvist þad medan Elijfd er.

Andlaats bæn, ort af S. Sig. J. S.

Ton. Fader vor sem a Himnum ert.

O! Jesu, Jesu, Jesu miñ, Jesu mitt Lijf og Hertogiñ, Ondiñ mijn kvakar eptir þier, Oløg Daudans þvi formerker, yfergief þu mig ei vid þad, þo Andiñ og Holldid skiliest ad.

2. Señ reñur Glasid Ara af, eg stend vid Daudans rauda Haf, Vantsflodid Beliar uñum ad, alldrei veit nær mig svelger þad, ogna Bylgiur sem ofra sier, o Jesu laat ei drekkia mier.

3. Kom þu nu med þiñ Krossins Staf, klappande uppa Dauda haf, laattu mig þurrañ farveg faa, og Fødurlandi klacklaust nææ; Blessade Daudans Bane þu, Burtfor gief mier sælu ga nu.

4. J þeñañ diupa Daudans Hyl, Drottiñ þig med mier taka vil, leid þu mig Hææska ollum wr, einka Hop mitt og Verndar Mwr, syndu mier Bygd og Bæiñ þiñ, i Blessud Hybyli leid mig iñ.

5. Myskunar þiñar Skuggi skiott, skyli nu miñi Synda Gnott, fyrir þiñ Dauda fleig þeim iñ, i Forþienustu Hyliñ þiñ, Nauda Blod-

dið

þid ydr Beinum þijn, Blodi ydt yfir Illverk mijn.

6. Allheriar Gud eg þacka þier, þegid laun allt sem veittir mier, miog opt hefe eg þad misbrukad, minstu nu ecki Gud a þad, fyrir Brot oll og Breyskleik minn, Borgun er Jesus Sonur þinn.

7. Jeg vil nu feginn fara til þijn, og fa þier aptur Saalu mijn, leid þu hana um Liossins Hlid, i lifandi Manna Bindinid, O! þaug æskeleg Umskipte, ad sia þig þar i Dyrdenne.

8. Skapari minn þier skila eg nu, Sklepnu þeirri sem giordir þu, O Jesu tak þu eins ad þier, og annast þann þu Frid-keypter, heilagi Andi haf gæt a, Helgudum þijn i Skijrnar saa.

9. Velkominn Daudi, velkominn, vijsa þu mier a Bwstad minn, lætu upp Dyrnar Lijfsins þa laungar mig til þar inn ad næ, þu goode Giestur giordu þad, Gud sem hefur þier befalad.

10. Andvarp mitt Drottinn ælijt þu, O Drottinn tef ei lengi nu, Fodurlandi mig flyt nær, Forþæmdum Heimi leys mig fra, Naadin er vijs og Neydin stillt, nem upp minn Anda þa þu villt.

11. Kom þu Liosmodir luf til mijn, Laugandi mig i Bloodi þijn, Sofna og vakna sætt i þier sialfur Jesu þad veittu mier, leys mig þegar þier þykir mæl, þier befala eg mijna Saal, Amen.

Stutt Umþeinking Daudans, ort af S. H. P. S. Ton. Dagur i Austri ollum.

Allt eins og Blomstrid eina, upp ver a sliettri Grund,

Grund, fagurt med Friofgun hreina, fyrst um̃ Dags Morgun stund, A snoggu Auga bragde, Afskorid verdur fliott, Lit og Blod nidur lagde, Lijf Mañligt endast skiott.

2. Sö hleypur Æskan unga, ovissa Daudans Leid, sem Alldur og Ellin þunga, allt reñur sama skeid, Iñsigle eingver fengu, uppa Lijfs stunda bid, eñ þañ Kost undir gengu, allir hier skiliast vid.

3. Daudeñ mær so med sañi, samlijkiast þykir mier, slyngum Þeim Slaattu mañi, er slær allt hvad fyrir er, Grosiñ og Jurtir Grænar, gloandi Blömstrid frijdt, Reyr, Stör, sem Rooser vænar, reiknar hañ jafnt smaandt.

4. Lijfid Mañs hradt fram̃ hleypur, hefur þad eingva Bid, i Daudans grim̃ar Greypur, Grofin tekur þar vid, allrar Veralldar Vegur, vijkur ad sama Punct, sétar þad styrs sem treg-ur, hvert fellur liett eda þungt.

5. Hverke fyrir Hefd nie Valldi, hopar Dauðiñ eitt Strik, sæst sijst med fögru Gialldi, frestur um̃ Augna blik, allt hañ ad einu gilldir, þott illa lijki eda vel, Bon ei nie Bræði milldir, hans beyska Heiptar þel.

6. Meñ vada i Villu og Svijma, veit eingiñ neitt um þad, hvernin, a hverium Tijma, eda hvar hañ kiemur ad, eiñ Vegur ollum greidir, Iñgang i Heimsins Rañ, margbreittar lijst mier Leider, ligge þo wt þadan.

7. Ast Daudans eins nam krenkia, alla i Ver-

olld hier, skal eg þa þurfa ad heinkia, hön þyrmi einum mier? Adams er Edle runnid i mitt Natturligt Holld, eg hef þar og til unnid, aptur ad verda ad Molld.

8. Hverke med Hefd nie Ranni, hier þetta lijf eg fann, Saalin er so sem ad Laani, samteingd vid Lijkamann, J Herrans Hondum stendur, ad heimta sitt af mier, Daudinn ma segiast sendur, ad sækia hvad Skaparans er.

9. Nu vel i Herrans Nafni, fyrst naudsyn ber til slijk, Jeg er ei betrra Jafni, sem Jordin geymir nu Lijk, Hvenær sem Kallid kiemur, kaupir sig einginn frij, þar læt eg Noott sem nemur, neitt skal ei kvijda þvi.

10. Jeg veit minn liufur lifir, Lausnarinn Himnum a, han rædur ellu yfir, ein heiter Jesus sa, Sigrarinn Daudans sanni, sialfur a Krossi doo, og mier so aumum Manni, Eilijft Lijf vijst tilbioo.

11. Med siinum Dauda hann deyddi, Daudann og Sigur vann, Magt hans og Afli eiddi, eckert mig skada kann, Po leggist Lijk i Jordu, lifir mijn Saala frij, hun mætir alldrei hordu, Himneskre Sælu i.

12. Jesus er mier i Minni, mig a hans Walld eg gief, hvert eg er ræti eda inni, eins þa eg vaki og sef, hann er mijn Hialp og Hreysti, hann er mitt rietta Lijf, honum af Hiarta eg treysti, hann mykir Daudans Kijf,

13. Jeg lifi i Jesu Nafni, J Jesu Nafni eg dey, þo heilsa og Lijf miier hafni, hrædist eg Dau-

dañ ei, Daudi eg ottast eigi, Afl þirt og Vall-
did gilldt, J Christi Krapti eg segi, kom þu
sæll þegar þu villt, Amen.

Ein Vijsa um Doms Dag, og Jdranar Aminning, so Meñ fordist eilijfar Pijsler.

Ton. O! Jesu þier, æ vil.

Saal mijn i Tru, sañri giør þu, Syndaña Jdran hreina, Doms Dagur hier, fyrir Dyrum er, Drottiñ vill Riettiñ greina, Bw þig snart vid, med bestañ sid, burt fra Syndum ad snijda, þvi klijngir nu, klaar Raustin su, komid til Domsins strijda.

2. Tru hrein vak blijd, i Bæn alltijd, burt fra Huß Syndin vendi, Bijd svo Saal mijn Brudguma þijn, med breñandi Lampa i Hendi, Hiartans ber Skart, hañ kiemur snart, Hefnd skal Verolldin lijda, þvi klijnger nu klaar.

3. Sæller sa Mañ sijns Herra þa kañ, soñum Vilia ad þiena, Nær Herrañ kiemur, og hier med semur, honum allt Gots sitt ad liena; Grunlaust mun sa, Gudi i hia, Gledi eilijfa bijda, þvi klijnger nu.

4. Otrwum Prior, mun þvert i mot, þung kvøl og Hefnd ei liña, sijns Herra villd, er veit med Snilld, vill þo ei Hlydni viña, hrapa mun þa, hyggur sijst sa, Helvijtis i Grøf hrijda, þvi klijnger nu.

5. Heyr þvi þañ Room, hallda vill Dom, Herraña Herrañ rijkur, Eiñ Gud þad er, alldrei

var hier, ædur Piingdagur sliikur, Koma þa fram̃, Eva og Adam, og øll þeirra Børn siidan, þa kliinger nu.

6. Dagur sa viist, nær varir siist, verdur yfir oss falla, og velltast Men̄ i Vondskap en̄, han̄ vill fyrir Domin̄ kalla, Godur hver siest, þa Guds Rodd heyrest, Giæfa eiliift mun pryda, þa kliinger nu.

7. A Herradag han̄, hver og ein̄ Man̄, hygg eg fram̄ koma hlioti, þeim hlyfir ei Mwr, nie Turnin̄ trwr, tekst eingin vorn a moti, Kall ei nie Kvon, Kongur nie Pion, kun̄a i Skiol ad skriida, þa kliinger nu.

8. Madurin̄ hver, sem mællt er hier, mun Guds Reikning standa, um̄ Lifnad, Ord, og Lastagiord, sem lagdi han̄ sier i vanda, Liufur Guds Son, lætur Kall og Kvon, Launum þar eptir biida, þvi kliinger nu.

9. Tel eg þvi Ræd med Tign og Dæd, til þess Dags best sig reida, medan Nædin er, fyrir hendi hier, af Hiarta um̄ Liiknsemd beida, stodar Bæn hier, Straff þar gilldir, styrk oss Guds Barnid bliida, þa kliinger nu.

10. Ef tællaust hier, þvi trydum vier, af Tignar Ordi einu, hvad gott þeir fær, sem Guds Son hær, gøfga af Hiarta hreinu, og þeinkium viist, hvad þung Kvøl bydst, þeim Synd drygia alltiida, þvi kliinger nu, klær.

11. Vier mundum þa, Verølld forsmæ, vondum Syndum af hyggia, og fadma af Ast, Frelsaran̄

añ dauſt, fornyad Lijf uppbyggia, fiörbwnir þa, kallar Gud a, Chriſto ſwſir ad hlijda, þa klijnger.

12. Ei heyra vañ, nie hugſa Mañ, nie helldur ſionum vallda, þad Gud hefur veitt, og gott til reidt, þeim goſug Bod hans hallda, um eilijfd ſaa, med Unad ſiaa, ædſta Guds Andlit blijda, þvi klijnger nu.

13. Oll Lyſt Seims, fra Uppbygd Heims, og allt til ſijdſta enda, vid glededag eiñ, ei jafnaſt neiñ, er Jeſus mun þa ſenda, Utvoldum ſijn endud er Pijn, orkar þeſſ Blood hans frijda, þa klijnger nu, klaar.

14. Guds Borniñ hier, ſem Hrygdin ſkier, og Hogvær undir liggia, af þeim mun taar, þerra Gud klaar, ſo þa faa Gledi ad þyggia, i allri Grein, fyrir utan Mein, ærla bædi og ſijdan, þa klijnger.

15. Eñ ognarleg Pra, yfir mun ga, alla ſem Gud foraćkta, og Ord ſmaa hans, fyrir utan ſtans, eptir Heimenum fraćkta, af Himnum wt hraćkta med Swt, Helvijtis ſkal Glood ſvijda þa klijnger nu.

16. Samvitſku Liñ, er ſijdſt deyr iñi, Saalena nagar og bijtur, Holld og Bein, af Bruna fær Mein, Bolid giorvalla ſlijtur, fyrir Illverk leid, eilijfañ Deyd, i Ellde Helvijtis ſtrijda, þa klijnger nu.

17. Pad heliar ſtrijd, a hverre tijd, i Hiarta gioricupp þiota, nær giæta ad ſiaa, Glede dyrd þa, ſem Guds Born faa ad hlioota, hver ofor-

þient,

þient, høfdu adra pijnt, æpa þvi upp af Kvijda, þa klijnger nu.

18. Lijtum þa Hiord, Heims sem a Jord, hiell-du vier galda og ooda, Eymd hefur nu, yfir um̃id su, Utvold Piod Guds hins gooda, Hün gledst nu þvi, Heill meiri i, Helsinnanin oss vill nijda, þvi klijnger nu.

19. A rangã leid, rendum vier Skeid, riettañ Guds Veg ei vissum, og Saalar Bot, sogdum þvert mot, so nu þvi Dyrdar missum, med Lyst og skart, lifdum ospart, i Loga þvi verdum nu svij-da, þa klijnger nu.

20. Hvad stodar nu oss, hefd og Offoss, Hof-spissed Sylki tiallda, betra var sackt, ad sitia i Magt, Saalin mun þess giallda, Vellyst burt for, vill oss osstor, vesta Kvøl alldrei lijda, þa klijnger nu.

21. Med vesllum Mood, i Vijtis glood, veinan-di æ so skrækia, er hata Gud, og heiløg Bod, og hans Børn hier ossækia, af storri Kvol, med strijd og Bol, styn i Kor Satans smijda, þa klijnger nu.

22. O sæti Gud, fyrir Sonar þijns Naud, send oss þiñ heilaga Anda, hver stiorni Lyd, so Lijfs um̃ tijd, Lifnad siñ kuñi ad vanda; ad alldrei Saal, i eilijft Baal, iñ verdi seiña ad skrijda, þa klijnger nu, klaar.

23. O! Jesu Christ, er Eymdin tvist, allañ svo þvinga Naudi, ad Saal var mood, eñ soñu Bloodi, sveittist Holldid a Laadi, Oss grædi og geime, hier i Heimi, ad Himnavist erfum frijda, þa klijnger nu.

24. O Andiñ dyr, oſſ ollum ſtyr, ſo alldrei Drottiñ ſtyggium, helldur trauſt, med Hiarta og Rauſt, hans helga Lof uppbyggium, ſo Preñing hia, a Himnum hær, hliotum vier Gledi blijda, Pa klijnger nu, klaar Rauſtin ſu, Komid til Domſins ſtrijda.

Pſalmur um̃ Saaluga Daudaſtund.

Ton. Eiñ Herra eg beſt ætte.

O! Gud ſem ollu rædur, a Jord og Himna ſal, auk til þijn Aſtar glædur, af mier ſem vera ſkal, þu heſur lioſt mier Laanad, Lijfid og Saalu med, eiñin og illt af plaanad, vt ſæ eg þetta ei ſied.

2. Saalin og Lijfid lijka, leikur i Hende þier, Skickan þijn ſkal ei vijkia, ſkam̃vint er laanid mier, þetta allt þitt er aptur, þegar og hvar ſem villt, O hvad þiñ ædſte Kraptur, allvel heſur þad ſtillt.

3. Pad veltur a veyku Hioli, ſem Vindur feikir Straa, Lijfſins er ſkarpur Skooli, þo ſkiær oſſ þyki ad ſiaa, i Dag er Vellyſt vafid, veitiſt þa Gledin rijk, ad Morgne Molldu kafid, Mañeſkian kallaſt Lijk.

4. So er nu aumt med ollu, Armædu hladid Lijf, ſtendur a ſtofni hollum, ſtundum þo veitiſt Hlijf, Von er oſſ ſleigi ſivſum, ferdaſt vt Eymdar Dal, og naa þeim ædſtu Hvſum, eilijſum Glede Sal.

5. Eingiñ þvi undan dragi, Jdran til Morgun Dags

Dags, ad Gud ei yferklagi, Ohlydni vorri strax, sañañ Jdrunar Anda, iñgief þu Drottiñ mier, læt mig stødugañ standa, þa striid ad Hondum ber.

6. Læt Engla Fylking friida, flyckiast i kringum mig, upp þegar Ond skal liida ad rata Dygda stig, Ord miin i Andlæts stundu, allteins verdi og þiin, þa deyr i þiñ i Undu, hviingud hier Scælin miin.

7. Gief þu mier gladañ Dauda, so glæsu hliotz stund, og haf til Hwssins Sauda, helld eg þar sætañ Fund, i þijnum Fadmi friida, fegiñ eg deya vil, þar missi eg Mein og Kvijda, mæ þar og hlacka til.

8. Eg mun uñ Eilijfd alla, una vid þijna Sion, og alldrei fra þier falla, med fogrum Dyrdar Ton, þad veit mier Preñing hæda, þiñ fyrer Dyrdar Maatt, Lof þitt mig lystir ræda, liufast a allañ haatt.

9. Eilijf þijn Æran blijfi, eilijfa Preñing kiær, eilijf Naad oss hier hlijfi, eilijflga so vær, med breidum Lof þitt liosa, leidist oss alldrei þad veit, oss sem vilium kiosa, Vegsemdar þiñar stad, Amen.

Siida:

Sijdasti Partur þessarar Psalma Bookar, hefur iñi ad halda nockrar Nytsemdar Saungvijsur, og Psalma, af ymsum, og af ymsu Efni orta og wtlagda.

Ein Þackargiord fyrir Guds blessan.

Af 147. Davids Ps. med sijnum Ton.

Lausnarañ lofid, Lausnarañ lofid, liufañ ei efid, eckert er ædra, eñ Gud ad heidra, Gofgun Guds dyra, gott er ad heyra, hætt lofid Herrañ, hædst lofid Herrañ.

2. A mis Hlood hæckid, a mis hliod hæckid, hañs Naad best þackid, med hug og Hliodum, hönum Lof biodum, mig er mættugur, mest þo Kroptugur, hætt l. H. hædst L. H.

3. Hver Himiñ rokum, Hver Himiñ rokum, hylur Skyflokum, gott Regn sem giordi, Grodur samt Jordu, fijnt Gras a Fiollum, friofgar þarft ollum, hætt l. H. hædst l. H.

4. Hver ollu Holldi, hver ollu Holldi, hendt Fædi selldi, Fienu ssti Foodur, fær nog og bydur, og Hrafna Ungum, emiandi svongum, hætt lof. H. hædst l. H.

5. Ad þvi dæmst ecki, ad þvi dæmst ecki, Afl Hests þo þecki, eiñin a neinum, orku Mañs Beinum, þoknast þeim Hædsta, þeir hans Naad treysta hætt lof H. hædst l. H.

6. O!

6. O! Jesu Christe, O! Jesu Christe, Son Guds sætasti, Gief þijnum Pionum, þa Naad hugr godum, um̃ alla æfi, af Hug þig lofi, Hætt lofid Herrañ, hædst lofid Herrañ.

Eiñ Hiartnæmur Psaĺmur.

Ton. Eiñ Herra eg best ætti.

O! Jesu ond mijn leitar, eptir þier fyrr og sijd, Eñ Nossi Heimsins neitar, Naadin þijn er so blijd, Mijn Trw þvi Huggun hlijtur, þott hun sie nockud veyk, Neyr þu ei bariñ brijtur, nie þlæst kulnadañ Kveik.

2. Lofslyr þier Lausnariñ goodi, mig langar jafnan ad tia, med Sætu Psalma Hliodi, siert þu mier ætijd hia, fyrir þitt Ord og Anda, so eg þad rædi hier, sem Hiartad hreint kañ vanda, eñ Hugnast sialfum þier.

3. A medan eg fæ ad mæla, i Myrkvum Eymdar Dal, þitt Nædar Nafnid sæla, Natt sem Dag heidra skal, Lofgiord þijn læknar bædi, Lijfs og Andar mein, Veitir og giorvoll giædi, gief þu hun verde hrein.

4. Fyrir þa mestu Milldi, miñ Jesu Prijsa eg þig, ad Madur verda villdir, af Voda frelsa mig, wr Fodursins Fadmi hreinum, mier Fridar ordid þitt, er sviptir Synda Meinum, saurugt Lijfid mitt.

5. Umkrijng þu gieckst og græddir, giorvoll Lijssins Mein, a Fodursins vilia frædder, fagurt þitt Ordid skein, med Krapta verkum klærum,

Kiēning styrktir þijn, Pianing a þriatiju ærum, fyrir Priotskuna leidst þu mijn.

6. Rækur, hraktur og hriadur, Hrygd er ad skijra fra, þungliga þar med smædur, þig villdu fæstir sia, samt baudstu Saatt og Nædir, Sælu og Himnavist, þeim sætu Jurtum sædir, sem eg hefi til Lyst.

7. Ei kan̄ eg wt ad skijra, eda ina Sætleik han̄ sem Dagliga Ord þitt dyra, dóprum mier veita kan̄; þegar eg um̄ þad þeinki; þo ad mig sturlikiest; er sein mig eckert kreinki, þvi eblist Huggun best.

8. Eg hryggist Herra bædi, og hrellist jafnan vid, þad sauruga Synda ædi, sem mier veitir Ofrid, vid Hollo og Helmsins Krooka, hlijt eg alltijd ria, og kyngi Ormin̄ kloka, Christe þu statt mier hia,

9. Nædin þijn ein mier nægir, i Neyd og allri Pijn, Syndaña Hrelling hægir, og hresser Beinin mijn, þu hefur med dyrum Dreyra, wr Dauda frelsad mig, Himiñ og Jord þad heyra, hef eg ei Gud nema þig.

10. Alleina ert þu Styrkur, Athvarf og Hialpin mijn, Daudans hid dima Myrkur, edur Dapra Vijtis Pijn, Ei hrædest eg, þvi heitir Huggun mier Ordid þitt, Von obisandi veitir, og verndar Lijfid mitt.

11. Neidi Fodursins fræga, Frelsariñ Jesu miñ hefur nu giort mier hæga, helgasti Sigur þiñ, ædur var eg Ovin leidur, Eñ Arfi nu kiærstur hañs,

hañs, hier sie Lof, Pock og Heidur, þar verdi a engiñ stans.

12. Sañliga Jesu sæti, mig sigrad eiñgin fær, Mañraun nie Moilæti, mier þvi ad ert þu nær, þott Heimsins Hollbid kæta, hooti og Satans Pijn, allt verdur undan læta, eilijfum Sigri þijn.

13. Send mier nu Yl þijns Anda, einasti Hyrdir miñ, adstødugur mætti eg standa, J strijde Pioniñ þiñ, veyka Trw vid riett bædi, og vernda Lijfid mitt, fra saurugir Synda ædi, so lofi eg Nafnid þitt.

14. Ord þijn gief Ondu miñi, um alla Daga-na hrein, so i Hormung Huggun fiñi, og hver stins Læknis Mein, Veit þu mier Heimfor hæga, hier þegar lijdur Vist, fyrir þiñ Siguriñ fræga, frijdasti Jesu Christ.

15. Nu fel eg i Fadm þiñ mijna, Frelsarin Sæl og Lijf, ei læt þu Agirnd pijna, vid allri sturlun hlijf, med Fodur og Frægstum Anda, fegursta Lofgiord sie, og Æran allra handa, svo alldrei verdi a Hlie, Amen.

Ein Hiartnæm Saungvijsa, um Syndaña Fyrirgiefning.

Eins og sitt Barn, Fadir Astargiarn, ormum giorir ad speña, Kyssir siukt, og klappar miukt, so kynia driugt, um Kiñar Tarin reña.

2. Allt eins þa ber, oss auma hier, Engla Konguriñ godi, a Ormum sijn, fra Synda lijn, og sarri Pijn, med Sonarins frelsta Blodi.

3. Fyrir sitt Ord, vor friofgar hord, Fadiriñ Hiortu sæti, Mluriñ sa, oss esta mœr, og Orku liœr, so iñri holldum kiœti.

4. Nu sver med skil, eg sañlega vil, ei Syndugs Mañsins Dauda, snue hañ sier, og sie hia mier, i sælu hier, fyrir Sonar mijns Bloodid rauda.

5. Nu syne eg hier, sœdu eg ber, Synd allt fra Moodurlijfe, þaug Ormsins volld, og aumu giolld med ongvum skiolld, eg Illsku miñi hlijfe.

6. Logmœled þitt, les Hiarta mitt, þo lijtiñ Avert færi, miñ Vilie flyr, og fra þvi snyr, so fiñst og vijr, Fadiriñ Astarkiærj.

7. Pœfelli eg Tœr, og Synda sœr, særdur nu loksins þecki, Um kvittum bid; eñ saurugum Sid, eg sicœ skal vid, so ei framar mig blecki.

8. Aþerdleik miñ, og Vijsdomiñ, Veralldar Gotz edur Herra, ei trui eg, þvi tijmanleg, A Tœpunar Veg, vijsar mier Verndan þeirra.

9. Uppa þig eiñ, og ecki seiñ, eg Augunum Jesu reñi, med hreiñi Tru, mier hialpa þu, wr hættu nu, um Hendur þijnar eg speñi.

10. Pa vil eg fivs, med Fridi i hwus, ferdast Hvijlu miñar, a Herdum þijn, fra Hættre Pijn, i Heim von mijn, hafiñ nær Aren liña.

Saungvijsa um farsælliga wtfør af Heiminum, Med sama Lag.

Frelsa mig Gud, af Fœri og Nœud, fyrir þiñ Dyrañ rauda, þa Dyrnar a, Daudiñ vill slœ, og dvelia ei mœ, drag mig til þiña Sauda.

2. Vere

2. Vere Orðið þitt, þa Vopnið mitt, mot Diofle Dauda og Pijnu, stillt Reidi þijn, reikniſt Saal mijn, riettlaat og fijn, rioðuð i Blodi þijnu.

3. O! Drottiñ eiñ, O! Drottiñ hreiñ, O! Drottiñ allra landa, ver mig Synd hel, og vijti vel, vor Michael, þa villtu miñ kalla Anda.

4. Holld þitt og Blood, ſie Huggun good, miñ þegar mættur dvijnar, opt mier það gief, ædur eñ eg ſef, ſijðan mig hef, i Saar og Undir þijnar.

5. Reikna'ei þær, Rængläti hær, þoo reitt hafi eg þig Herra, gleim Illu þu, ſem giorda eg nu, gief ſaña Trw, giæſku ſijſt lææt þær þverra.

6. Veit Jeſu mier, að verði hier, þær varſtu eñ Lijfs æ Kroſſe, Orð ſijdaſt mitt, ſem þær var þitt, ſie, ſo mun kvitt, Saal min fra Satans Foſſi.

7. Hver ſem ſo deyr, af Dauda þreir; dapurt mun hel ei kaña, þær hiedan fer, wr hættu er, og heſur með ſier, Himna Konungiñ ſaña.

8. Æra og dyrð, þier æ ſie ſkijrð, O! Gud og loſgiord framen, heiðriſt altijð, vor Hiælpin blijð, ſem Verolld er vijð, vegſamiſt Drottiñ Amen.

Eiñ loſſaungur um godañ Afgang, af orðum Sancti Paals 1 Cor. 5.

Ton: O! Jeſu þier, æ vil.

O! Fadir miñ, eg þrælliñ þiñ, eñ þier fiærſtædur næſta, a meðan eg er, i hollde hier, huliñ er dijrðin ſtæſta, Fiarlægdum þvi, eg flækiſt i, fram til þeſſ æſin þverrar, lucku bijðe, ſu loſſæl tijð, þær lijta næ eg miñ Herra.

2. Eñ þegar Saal, fyrir utan taal, Endurfædd-ist med ollu, fyrir Afgaang Mañs, er og til sañs, af frelsud Synda follum, upplijsast þaa, þaug augun smaa, eiñ Gud sier, fyrer þvi verra, Lucku bijdi su lofsæl tijd, þaa lijta næ eg miñ Herra.

3. Pier heima hia, eg helld mig þa, Himna Kongenum einum, af er þaa lwd, su leida hwd, og løgd fra barne hreinu, þaa grefst i molld, þad Mañsins Holld, mun þaa rotna og þverra, lucku bijdi.

4. Fyrir Krossen þiñ, mier kom þu iñ, i Koor Englaña Sveita, Syndir burt tak, yfer Saalu vak, og siaa hun til þijn leitar, Samverski Mañ, er Saaren kañ, sañreyndur læknir þerra, Lucku bijdi su lofsæl tijd.

5. O! Herra Trwr mig Eymdum ur, þad allra fyrsta leysir, kom hædstur hier, og hiaalpa mier, hugmæddañ mig vidreiser, hiarta lijf sætt, mig hefur þu grædt, Hiaalprædis ædsta kierra, lucku bijdi, su lofsæl tijd, þaa lijta næ eg miñ Herra.

6. O! Fadir miñ, i fadmeñ þiñ, eg fel miñ mæddañ Anda, Fyrir Jesum Christ, þu veit mier vijst, vel i Dauda ad standa, i sterkre tru, mig styd-dier þu, styrk veika Saal, miñ Herra, Lucku bijdi su lofsæl tijd, þaa lijta næ eg miñ Herra.

7. Brwdgumi miñ, eg Brodir þiñ, og Brw-durin keipt med dreira, losa þu mier, ad lifa hiaa þier, mig lyster þaa ecki meira, Lioos-moodir good, mier lina mood, Lijfs þegar Stundir þverra, Lucku bijdur, su lofsæl tijd, er lijta næ eg miñ Herra.

Ein

Ein audmiuk Jatning og Kløgun fyrir Christo, um Nœtturu Spilling, og Hollds Verkleika, Med sijnum Ton.

Giœskuriikasti Grœdari miñ, Gief mier i Hiart ad Andañ þiñ, kveik þar iñ logandi Lioma, Skilningarvitiñ skorp giør mijn, skiœr so eg kuñi Ordin þijn, lœra, lesa og roma, O! Gud, O! Gud, grœd mig spilltañ, Vegi a villtañ, Veralldar Rañа, Liena mier aumum þitt Lioosid sañа.

2. Æ hvad Nœtturan øll er spillt, af Guds Vegi hun gengur villt, vallda þvi Veralldar Klœkir, Saal og Lijkami lamdur er, lemstur Myrkrañа Hollдid skier, Moodlœtid morat a sœkir, Hollds strijd, hvern tijd, Metnadar Posti, Leti og Losti, liost med œdi, Drambsemi, Agirnd og Ofund bœdi.

3. Þessar Daudligar Syndir sio, Satan hefur i Christniñe, Guds Børn ad myrda og meida, Lemstrum so verdi Saalin sœrd, sœkir eptir med allri Flœrd hana ad drepa og deyda, Guds Mynd, Mañkynd, argur villir, Akri spillir, Avoxt kiesur, uñ eiñ Tijma hañ alldrei sefur.

4. Avi! miñ Gud hvad aumur eg er, Avi! mitt Hiartad saart þad skier, giørdi eg þitt Bod ad briota, og er þess verdur ad Ond og Saal, i osløckvandi kastist Baal, fyrir so lesti liota, O! Gud, O! Gud, eg fiñ ei Hœli, Heims uñ bœli, Herrañ goodi, utan þijn Helgan mitt Hiartad riodi.

5. Eg er nu Drottiñ Sauduriñ sa, sem Hiørdu þiñi villtist fra, undir Kverk Ulfsins striida,

Here

Herra kom nu til Hialpar mier, a Herdar tak mig aumañ og ber, i Sauda Flockiñ frijda, Ast-kiær, Hughrær, Saarin, vefdu, Svaladryck giefdu, Saalu miñi, œdreif mitt Hiarta med Elsku þiñi.

6. Samlijkist eg þeim saara Mañ, sem fra Jerusalem ferdast vañ, er þad nu eilijf Sæla, til Jericho hañs Leidin lœ, Lijf þetta aumt so nefnast ma, hvar ad er Kvol og Kiæla, Eins strijd, eg lijd, Dioflar særa, af Fotum særa, og frekt mig hryggia, hælf daudur eptir eg hlijt ad liggia.

7. Sendur i Holldid Son Guds var, sijnum a Herdum Krossiñ bar, Kvol leid og daprañ dauda, þvodi af mijnum Synda Sert, sauruga Hugsun Ord og verk, Blessad hañs Bloodid rauda, hriædur, smœdur, hañ var af Heimi, synti ei Seimi, Satan sneypti, med siñi pijnu mier Sælu keypti.

8. Glatadi Son eg Gud miñ er, Gotz þad hid besta fieckstu mier, svalladi eg ut þeim Audi, eilijfa Sælu eg af mier braut, eta þvi Draf med Svijnum hlaut, biarg-þrota er eg af Braudi Sœrt strijd, Sveingd lijd, hlyt þvi neiddur af Hungri deyddur, Herrañs leita, aumur svo tala med Jdran heita.

9. Syndgad hef eg i Himiniñ hœ, heita ei leingur Son þiñ mœ, leigu Præl lœt mig vera, þad sem eg veit ad Vilie er þiñ, ad vijsu Hiartans Fadir miñ, fwo og gladur skal giora, Heyr nu, Hug snw, Gief mier Klædi, Gullhrijng bæde, og Gled-nooga, kyss mig aumañ og Kœlsi looga. 10.

10. Tyndañ fundiñ ei forsmaa þu, flÿ eg wr wtlegd til þijn nu, aastar Fadiriñ frijdi, Daudañ vidriettu Drottiñ mig, Dagliga þo eg modge þig, i þessu Prauta strijdi, Græd Naud, gief Braud, lææt mig tijna, Lijfsstund mijna, Lasta ædi, Bw mig med fogru Brwdkaups Klædi.

11. Gled þig mijn Saal og gior þier kaatt, Gud hefur ockur tekid i saatt, fyrir siñ Soniñ sæta, hañ med blessudu Bloodi sijn, borgad hefur þig Saala mijn, þar skallt þu gløgt ad giæta, Jesus, Jesus, var þvi naktur, hriadur hraktur, Hræktur pijndur, þaniñ a Kross og Þyrnikryndur.

12. Seig þvi Lof Drottni sætt med Hliod, syng hønum Losid Ønd mijn good, med sañri Sigur kiæti, Hosaña, þu ert klaar og kvitt, Kom þu nu sæll i Hiarta mitt, Jehova Son Guds sæti, Eia, Eia, Lofid þig gladur, Lijfs hver Madur, Lausnariñ frijdi, Loptin gior voll og Landsins prydi.

13. Æ! hvad frabær mun eilijf Dyrd, Englar syngia og Drottins Hird, af Sonarins Sigri stoorum, Guds Born þvi syngia Gloria, med gladværustu Saunglist þa, Lof sie Lausnara vorum, Eia, Eia, Sæla er fengin, Sorg burt gengin, satt skal mæla, yfir oss dynur eilijf Sæla.

14. O! Herra Jesu eg bid þig, O! Jesu Guds Son vernda mig, Griñum fra Glæpa eymi, send þu mier aumum Anda þiñ, eg so ad flye Drottiñ miñ, Dioful Synd Holld og Heimiñ, Amen, Amen, Hliodid klijngi, hiartad synge, hæætt lof Drottni, æfinliga so alldrei þrotni, Amen.

Ein andlig Vijsa, um Tymdarliga Hierviſt, Ton. Sæll er ſa Mañ.

ME! hvad Tymdarlig er vor Stund, a Jordu medan þreyum, jaſn ſkiott liggia Meñ lagt a Grund, lioſt er ad aller deyum, i þeſſum vallta Tymdardal, er Sorgin mæda Neyd og Kvøl, meſt þa vier mætaſt ſegium.

2. O! Adams Fall og Illſkan bráad, yfir oſſ þetta færdi, O! Gud gief oſſ þijn Giæſku Raad, ſo giarnan hver mañ lærdi, ad þeckia Verk og Syndir ſijn, ſitiandi midt i Hrygd og Pijn, Þarf var eg þetta kiærdi.

3. O! Herra Gud, vor Hlijfdar Mwr, hialpa oſſ Naudar þyrſtum, hver til þijn leitar Herra trwr, Honum ſyniar ei Viſtum, Med þijnum Anda oſſ ſiert hia, eilijfa Sælu laat oſſ faa, Amen fyrir Jeſum Chriſtum.

Huggunar Pſalmur, i ſierligri Synda Aſtrijdu, Ton. Konung David.

HEyr þu mig Læknir Lyda, lifande Jeſus kiær, eg klaga fyrir þier þañ Kvijda, er kremur mitt Hiarta nær, ſo ad mier Otta ſlær, eg veykur maa valla lijda, veiſtu þa Hugraun ſtrijda, af heñi mier hialpad fæ.

2. Þu kieñir til miña Meina, Miuklaat er Giæſkan þijn, og Hiartans Elſkan hreina, heiti eg nu til þijn, þviad þu holder pijn, Lyknſamur laat mig reyna, Lækning þa ei ſeina, Sool eptir Skwrañ ſkijn.

3. Rein-

3. Reindir þu Freistni Fianda, Flecklaus og noga Slægd, fyrir Hiastod heilags Anda, hans Svik uÞdu lægd, syn þu mier veykum Vægd, þui Holldid af Heimskum vanda, Hrædslu lætur sier granda, dvijni þijn Naadar nægd.

4. Fyrir þa Freistni gillda, sem fieckstu ad reina hier, hafi þitt Hiartad millda, heilnæma gaat a mier, vesæll og aumur eg er, giet eg ei viist þo villda, være mijn þar til skyllda, ad leita mier Lids hia þier.

5. Eg fel mijna Saal og Sinni, sæti Jesus af Tru, Huxun a Hendi þinni, Hrædslu svip fra mier snu, og ollum Naudum nu, Faari og Freistni linni, so Flærd eingin mig ginni, hia mier dvel Herra þu.

6. Fyrir þijn Taar og Trega, treysti eg þier Jesus minn, ad verndir þu vo ldugl ega, mig veykan Prælinn þinn, hiaadann mieg þetta Sinn, mig villa a marga vega, Meinvættir Satans slæga, og færa i Freistni inn.

7. Fyrir þa Teingd og Trygdir, ad tookstu Manndom a þig, Christe med Kiærleiks Dygdir, þu kienn r i Briosti umm mig, þijn Elska er innilig, græd mijnar Hiartans Hrygder, hia mier reistu so Bygdir, og leid mig a Lijfsins veg.

Audmiuk Bæn til Guds, um Samvitskunnar Huggun, og Styrking Trwarinnar.

Ton. Avij, Avij, mig auman.

Heyr mijn Hliod, Himna Gud, Hiartad mitt, hroopar fliott, af Harmi mott, ad Hialpræd

þitt, vid Vernsku ædi Vriost gior kvitt, svo Barni þijnu verdi fridt, Fyrir Herrañ Jesum Hrelling stytt, Hrelling stytt.

2. Neydin mijn, og Nærdin þijn, nu mig knyr, ad bidia þig, þu Vænheyr mig i bragdi hyr, ei tapast neiñ sa til þijn flyr, med Trw og Angri Fadir dyr, mier virdist ecki von su ryr, von su ryr.

3. O! miñ Gud, O! miñ Gud, eg þig bid, uñ þu mier, Angrid skier, Andar Frid, eg sæ ei stadid Freistni vid, Fadir gódur veittu Lid, heyr þu Barnsins kvein og Klid, kvein og Klid.

4. Hugar Synd, hrellir blind, Herra miñ, hrædist Neyd, dapraň deyd, og Domiñ þiñ, Lækning miuka Fadir siñ, i Freistni eingva leid mig iñ, helldur Frelsa Pioniñ þiñ, þioniñ þiñ.

6. Vond er Root, viñ þu Voot, veykum þion, Satan vijdt, vedur tijtt, uñ Veralldar Froon, hardur eins og Hwngrad Lion, ad hreiña oss fra þiñi Sion, þvi skal vaka þraatt mijn Von, þraatt mijn von.

7. Lækna mig, so losi eg þig, a Laadi hier, med Hiartans Gruñ, Huga og Muñ, sem hæfir og ber, i Daudans Vondum Drottiñ þier, Dyrdar Lossaung eingiñ tier, Helldur sa sem a Himnum er, a Himnum er.

8. Veyka Tru, vid riett þu, og Vængiñ breid, Eg fly til þijn, forda Pijn, Faari og Neyd, Gief mier Herra goodaň Deyd, i Gledi Himna sijdan leid, nær liñir þetta Lijffins Skeid, Lijffins Skeid.

Ein andlig Vijsa, ad bidia um̃ Herrans Narveru og Adstod, Luc. 24.

Ton: Himin Lopt Hafid Jord.

Vel-komiñ Jesu Christ, vor einka Hialpin traust, vertu hia oss o! Herra vijst tekur Dagiñ þverra, Heimur er hart ad enda, hia þier lattu oss lenda.

2. Þvi hrornandi nu allt, a Hiole leikur vallt, þo Hollidid halldi fiærri, Hætta sie nockur nærri, Heimur er hart a enda, hia þier lat þu oss lenda.

3. Droi, Strijd, Osund, Hatur Hungur um̃ Lond, hverskins Sotter tilfalla, Hefnd Synda mæ þad kalla, Heimur er hart a enda, hia þier lattu oss lenda.

4. A Jord og Sioo til sans, siæst eiñin Islands, efnin osugt fram̃ koma, alla heyri eg þad roma, Heimur er hart a enda, hia þier lattu oss lenda.

5. Jsland af Eymdum þiad, er nær og nu af mæd, nema Guds Giæskan saña, glæti vor aumra Maña, Heimur er hart a enda, hia þier lattu oss lenda.

6. Med þvi vier stæum hier, þad allt til Gruña ser, þa er Heims Ending klæra, komiñ sex Þusund Ara, Heimur er hart a enda, hia þier lattu oss lenda.

7. Vokum i Gudi þa, vier vitum ecki a, hverri Stundu þad alla, hañ vill oss hiedan kalla, Heimur er hart a enda, hia þier lattu oss lenda.

8. So bwner byrturst vier best nær hañ vitiar vor, Hiedan fra Heims Osooma, ad hefia i Dyrdar Liooma, Heimur er hart á enda, hia þier lættu oss lenda.

9. Eia vor Brodir kiær, þig Jesu bidium vær, lat oss þar lof þier gialda, Lystugt um̃ Alldir Allda, Heimur er hart a enda, hia þier lættu oss lenda

Eitt lijtill Bænar Psalmur, ad syngia þegar Almeñilig Soott yfirgengur.

Ton : Pier Packir giorum.

Milldur mattugi, Mañsins Skapari, gafst Mæl og Miñi, Mynd-sialfs eptir þiñi, svo med Songhliodum, samt Huga goodum, þier best Lof biodum.

2. Vor Brot vier jatum, verskulldan grætum, i Efuum vondum, Ottaslegner stondum, Rijkt Guds Riettlæti, rymir burt Kiæti, nema Nadin bæti.

3. Synd Sorgum velldur, saart Hugur hrelldur, Meina miog kieñir, Mañs Holldid Neyd speñir, Rangletid raunar, Refsing oss launar, Piood kvelst og kveinar.

4. Pad er ei þier Sigur, þu Gud dijrdligur, oss auma ad hrella, og med Strijdi fella, meir metast Giædi, ef mykir Brædi, þijn Polinmædi.

5. Hver er hryggra mañа, Huggunis saña? hia þier Heilsu Bruñur, hvers so mælir Muñur, Ydur sem Mein mæda, og Misgiordir hræda, skiott skal eg græda.

6. Tulk-

6. Tulkuriñ trusasti, Traust vort ô! Christe, Heit þijn sætt sedia, Saal hryggva best gledia, þa Heims Harma kieñum, ef Hug til þijn reñum, Lijfgun fliott fiñum.

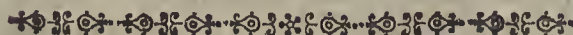
7. Guds Sonur sæti, syn þitt ærgiæti, Hefnd Fodursins freka, fyrir oss stilltu seka, Boot yfir oss breidi, Blood þitt, og eydi, Riettlætis Reidi.

8. Eymd vil oss mæda, eñ þu Jesus græda, þvi i Þrautar efnum, þig til Hialpar nefnum, med Huga miukum, Muñi uppliukum, Boot send oss siukum.

9. Holld, þa hart lijdur, og Hirting svijdur, Huggun og Hialp þijna, Hia oss laat ei dvijna Gud Grædari Maña, geymari Saalnaña, Vernd veit oss saña.

10. Þier Drottiñ Dyrdar, Dijrst Skiool Guds Hiardar, keyptir fra Kvolum, Christnir oss befolum, Mein sem Meñ græta, Myskun laat bæta, Hvijlld sijdan sæta.

11. Þier Herra hædstur, Heidur sie stædstur, lof lijka Syni, er lausn veiti Mañkyni, Guds godum Anda, Gofgun til handa, stal stodug standa, Amen.

Bæn=

Bænar Offur, og þacklætis Offur uppa Missera skipti, Med nockrum ødrum Psalmum, ort af S. Sigurde Jons Syni, ad P. H.

Bænar offur i Jñgaungu Sumars.

Ton: A eiñ Gud vil eg trua.

Nu skal eñ i Guds Trausti, iñganga nyañ Arsins Hring, Lijfsins Hertogiñ hrausti, hafdu geat a oss allt uñ kring, serska Blessan, serskt Sumar særa lættu oss nu, Satans Aræsir aumar, allar forhindra þu, Lat nya Nædar strauma, nykomna friosga Tijd, virdst oss vernda og geyma, Vesælañ Jslands Lyd.

2. Upphef þu Augun bædi, yfir þijn egin Handa verk, giefdu oss Fot og Fædi, framleidi oss þijn Hondin sterk, lææt vel i voru Landi, Vijngard þiñ Blomgast hier, sañri Christni safnandi, sialfum til Dyrdar þier, klæd oss Kyrtli Riettlætis, kryn Arid Friossemi, wtfossandi ægiætis, yfir oss Næd þijn sie.

3. Gyllint Fridiñ gooda, giefdu oss eñ i Landi hier, af Jordu Gras og Grooda, Gagn Siæfarins og Heilsu kiær, Blessan og Audlegd alla, Andar og Lijkamans, oss lættu eñ til falla, Abwrum þessa Lands, sijdan i Nædum niota, Næringar Lijfs og Auds, þa skal ei Pyckin þriota, þægu vors Dagligs Brauds. 4. Kong-

4. Kongsins Tign stodug standi, styd þu Drottiñ hañs Rijkis Raad, Frids og Friosgunar Andi, forsorgi þetta Jsaland, Kyrkiuvalld, Christindomiñ, Kieñing, Trw, Lijf og Fior, lifandi Lijffins Liomiñ, lát þad stiornast i þier, Jñgang og Utgang Maña, øll Verk og Ferdalag, Bw og Bygdir Mañaña, blessa þu Noot og Dag.

5. Alla Lands Yfirherra, iñlæstu þiñi Stiornar Hond, Eign og Embætti þeirra, og allar Sálir um Christiñ Lond, Eyland þetta uñ mwri, Almattug Hond þiju sterk, oss so hier eingiñ giori, Ahlaup nie Skiemdar verk, Lát þitt Velldisbod vera, vorn Skiolld a alla hlid, þa mun alls eingiñ þora, oss spretta Fingri vid.

6. J Stiorn og Uñsiar vorri, ytre og iñre Fridur sie, ytri i Hondlun hverre, hiñ i Samvitsku Roosemé, eñ sa eilijfi Fridur, oss giefist Himnum a, iñlæstir i hañs Ydur, allir verdum vier þa; Heill vor, Vernd Lijf og Veria, vertu i Landi hier, so stal Sumarid byria, sañur Drottiñ i þier, Amen.

Packlætis Offur, i Utgaungu Sumarsins, Med sama Ton.

Lof sie þier Drottiñ dyri, Daga og Allda Stiornin tru, Hærsumar Tijmiñ hyri, hañ er kliadur a enda nu, O! hvad morg Edla giædi, oss veitti Nádin þijn, einkum þad Andlegt Sædi, Ordid þitt sem hreint skijn, Klaar tru med Kyrd og Fridi, Christindoms Medol øll, Uñsion af Engla Lydi, eñ eingiñ stor Slisa Føll.

2. Med miog margfolldum Giædum, Myskun þijn Kryndi Sumarid, Feitleike af Himna hædum, hefur Jordina aadropid, Land og Sioor Gagn og Groda, giefid hefur oss nu, Ablaupi illra Pioda, oss hefur fordad þu, Yfir og undir stiettir, Asiaa þijn millda Hand, J þijna umsion settir, Almeñiligt Tilstand.

3. Pier giorum Packir fæera, þijdi Fadir af hug og Tru, Lof þitt eflist og Æra, vid allt þad sem oss veittir þu, eñ hvad a hverium Degi, hofum stygt Velldi þitt, miñ Gud minstu þess eigi, Misverkiñ oll gief kvitt, Laat oss ei Glæpa giallda, Giæsku streymandi Foss, helldur virdstu fram hallda, Hialp og Naad samt vid oss.

4. Lof sie þier Fadir friidi, fyrir þiñ Son sem doo a Kross, Blessandi Land og Lydi, Læsing Atviñu upplaukst oss, fyrir Lijf og Lucku alla, Laan, Heilsu Vernd og Fie, er þu liest oss til falla, Æfinleg Dyrd þier sie, So skal Sumarid enda, syn oss þig Naadugañ, og virdst oss Vetur senda, vægañ og farsælañ.

Bænar Offur i Jñgaungu Vetrar.

Med sama Lag.

Komiñ er kalldur Vetur, komdu til med oss Drottiñ miñ, Lijf vort Eign og Adsetur, añastu Maña Skapariñ, OfrIdi, Jllum Dauda, Olucku Loptflugum, Ovina oilum voda, iñra Mañs Sturlunum, Hungri, Strijdi, Hallæri Hardindum, Dyrri Tiid, Forda oss Fadir kiæri, fylgi oss Stiorn þijn blijd. 2. Giefdu

2. Giefdu oss goodañ Vetur, giefdu oss Hagstæd Vedrafoll, Giefdu oss gott Adsetur, Giefdu oss Parfa Medol oll, añastu Eckiur allar, añastu Fodurlausañ, añast þa ad þig kalla, añastu Vanfæran, Uñ oss þitt Ord ad læra, Uñ oss ad fordast last, Uñ oss i þier ad vera, uñ oss ad leidriettast.

3. Blessa, þu Bygdir Maña, Blessud Velfelli læt oss fa, Blessada Braudid saña, Blessun Guds Orda uñ oss na, Blessa vor Briost og Siñi, Blessa vor Verk og Maal, Blessa vor Bæa kyñi, Blessa þu Lijf og Saal, Blessa þiñ Barna skara, Blessadu Meñ og Hws, Blessa oss og bevara, Blessadi Gud Jesus.

4. Herfveit af Tignar Troni, Truliga lættu giæta vor, sem oss ad ollu Pioni, so alldrei gongum nein Slisa spor, Iñri og ytri Fridur, Eining i hverri Stiett, halldist oss eiñin vidur, og allskonar Hondlan riett, Geym oss vid Glæpa sollum, Grandi Faari og Neyd, sijdan wr Eymdum ollum, i eilijft Sumar iñleid.

Packlætis Offur i wtgaungu Vetrar.

Med sama Ton.

Vetur er eñ a enda, Eilijft Lof sie þier Fadir kiær, þu liest oss Lucku henda, og lagdir þad til sem þurftum vær, þu hefur allt vort Efni, añast vid Faari og Naud, verndad i Voku og Svefni, veitandi Dagligt Braud, Varnad Voda og Follum, Vedrum og Hungurs pijn, afstyrt Storslisum ollum, og stodad vel Bornin þijn.

2. Eing=

2. Einginn kann yfirvega, alla Blessan sem veitter þu, Andliga og Stundlega, a þessum lidna Vetri nu, Lijf, Heilsa, Heill og Hogur, Hræring Andlig, good Kiør, Framraas og Fridar Dagur, farsælist oss hier, þu geymdir oss vid Grandi, gafst oss þitt Engla lid, yfir oss varst vakandi, og verndadir alla Hlid.

3. Packlætis Offrid þijda, bygdu nu af oss aptur a mot, fyrir Ast og Asta blijda, øll Velferle og Naadar hoot, einkum fyrir Son þinn sæta sendann til Lausnar oss, þu liest hann borga og bæta, Brotin vor øll a Kross, i hønum allt hid goda, oss veittir Drottinn þu, þier giørum Packer bioda; þad er vort Offur nu.

4. Hver kann ad tiaa og tijna, Tegundir þinnar Velgiørdar, eda med Ordum syna, alla Gnott þinnar Myskunar? Auga þitt ad oss gaadi, Eyra þitt heyrdi oss, Hondin þijn Hialpa naade, Hiartad gaf Aastar Koss, O! þu vor Hialpar Hella, Hirdir og Geymari, Hier og um Eilijfd alla, æfenligt Lof þier sie, Amen.

Packargiørd fyrir lidinn Vetur, og Bænarfoorn uppa komandi Sumar.

Med Ton: Giæskurijkaste Grædare.

O! Herra Gud eg þacka þier, þu hefur hlijft og stiornad mier, a nu umlidnum Vetre, Haaska og Slisum varnad vid, veitt Blessan og þitt Engla Lid, mier og mijnu Adsetri, Drottinn, Drottinn, eg kann eigi, wt ad segia, aastar Anda, Myskunar þinnar mier til Handa. 2. Samt

2. Samt hef eg Syndgad mykid miog, mooti þier Hæstign Guddomleg, miñ Gud minstu þess eigi, lææt yfirgnæfa Giæsku þijn, giørdu eñ framar vel til mijn, hvad eg efa alldreie, Drottiñ, Drottiñ, mijn hefur giætt, og Meinin bætt þijn Myskun rijka, uñ mier hun fylgi a eptir lijka.

3. Missirid er nu umlidid, eñ hid naalæga tekur vid, þvi bid eg herra hyri, ad mig leidi þijn Hialpar Hond, Hættulaust yfir Mein og Grønd, og Athøfn allri styri, Drottiñ, Drottiñ, Andi þiñ ad Ondu miñe, alltijd giæti, eñ Lijkamiñ Engla lidsemd mæti.

4. Iñgang bædi og twtgang miñ, Aform og hegdun sierhvert siñ, Blessa þu Gud miñ goodi, Mier og miñe so stiorna Stiett, ad stundi eg hana vel og riett, i þiñar Forsiaar Floodi, Drottiñ, Drottiñ, leid þu mig, um Luckustig, fra Lasta voda, virdstu mig alltijd i ollu stoda.

5. Allt hvad eg giøri og giøra læt, Gud miñ Blessadur ad þvi giæt, so farnist farsællega, Reysur mijnar og Raada hag, Rædu og tilstand Noott og Dag, añast þu alla Vega, Drottiñ, Drottiñ, Laat ei granda illañ Anda, Arfleifd þiñi, syndu mier Myskun og Saalu miñi.

6. Leid þu mig Gud þañ vissa Veg, sem vijsa Ord þijn Guddomleg, uñ alla Æfi mijna, geym mijn i sañri Gudrækne, giefdu eg so iñlæstur sie, i Eilijfa Elsku þijna, Drottiñ, Drottiñ, Leyfdu mier ad lifa hia þier, og lijka Deya, og Eilijfa Lofgiørd, uñ alldir segia, Amen.

Packar-

Packargiord fyrir lidid Sumar, og Bænar foorn uppa komandi Vetur.

Med sama Ton.

O! Gud Heilagur, Heilagur, Heilagur Gud og Drottiñ vor, Blessadur um̃ Alldir Allda, þier offra eg nu Packlæti, þier offra eg nu Bæn-iñi, þier vil eg gott Lof giallda, Gud miñ, Gud miñ, skyllt er mier ad þacka þier, og þig ad prij-sa, upp, upp mijn Harpa, og Andlig Vijsa.

2. Lof sie þier Astar Elskan mijn, eilijfi Gud fyrir Myskun þijn, og veitta Velgiord alla, sem nu um̃lidna Sumartijd, synt hefur þu mier Heill-in blijd, og liest mier allt vel falla, Gud miñ, Gud miñ, mig hefur leidt, og Meinum eydt, þijn Mill-din rijka, Bevarad mig og blessad lijka.

3. Þu upp laukst þijnum Astar Bruñ, opid settir Nædar Afgruñ, miñ Drottiñ mier til Han-da, þadañ kom mier øll Þorfin mijn, þvi prijsa eg nu Giæsku þijn, og vil þier Vegsemd vanda, Gud miñ, Gud miñ, allt hvad er, i Aumum mier, þier einum uñi, Lof þitt sie jafnan i mijnum Muñi.

4. Eñ hvad eg hefi opt og þrætt, æreitad þig a margañ hætt, med Syndum Hætign hyra, hygg þu ei ad þvi Herra kiær, hylia læitu og afmai þær, Næda Blood Drottins dyra, Gud miñ, Gud miñ, bid eg eñ, mig berir señ, a Briostum þijnum, hafandi gæt a Høgum mijnum

5. Allañ mig Drottiñ offra eg þier, a nu kom-andi Vetri hier, og alla Æfi mijna, geim mig vid

Ver-

Verkum Glæpugum, geym mijn vid ollum Ovinum, geym mijn fyrir Giæsku þijna, Gud miñ, Gud miñ, hvar eg er, og hvert eg fer, og hvad eg giöri, skil alldrei vid mig Hyrdir hyri.

6. Allt þad sem ecki þocknast þier, þad virdstu taka i burt fra mier, Vilia þijns vel svo giæti, eñ þad sem þier er þægilegt, og þienar til þiñar Dyrdar freckt, gief mier þad Gud miñ sæti, Gud miñ, Gud miñ, oll mijn Verk og vegnan sterk, sem Mаal og Miñi, farsælist i þier tvti og iñi.

7. O! Herra tak þad allt fra mier, er mier kañ snwa burt fra þier, so ockur eiñgiñ skilie, O! Drottiñ gief mier aptur þad, er mier kañ þier ad snwa ad, er þad mijn Osk og Vilie, Gud miñ, Gud miñ, Tak mig mier, og mig gief þier, miñ Herra hyri, Eilijft Lof sie þier Drottiñ Dyri, Amen.

Ny-ars Psalmur.

Med Ton. A þier Herra hef eg nu Von.

Rijs upp mijn Sal ad nyu nu, nya Lofgiörd uppbyria þu, þvi nu er Nytt Aar komid, nyr skienkur þier, nygiefin er, nyrunid Himna Blomid.

2. Lof sie þier Gud fyrir lidid Ar, Lijfs heilliñ mijn oll i þier stаar, O! þu miñ Andar Kraptur, sem vægdir mier, so eñ eg er, a Nytt aar komiñ aptur.

3. Þu hefur verndad Vedhlaup mitt, vel so eg giæti Hnosfid hitt, a nu umlidnu Ari, miñ Lijfsins Baat, i Kærst Uppsaat, leidir þu oll u Faari

4. Mitt Luckn Segl wt þandir þu, þijnum med Maadar vindi nu, i Heimsins ofsa Floodi, og miñar Stiettar Styri riett, Stiornadir þu Gud goodi.

5. J þier var Hvijld og Unun mijn, eg sat og undir Skugga þijn, og gieck i Geymslu þiñi, Athvarfid þad var Jñsiglad, er þu fieckst Saalu miñi.

6. O! mijn Saalar heill Hiartanlig, halltu þvi sama fram vid mig, aa Ari iñgaangandi, Handleidslan þijn, sie Hlijfdin mijn, vid Haaska og ollu Grandi.

7. Myskunar rijka Regnid þitt, reñi allt iñ i Hiartad mitt, og vel planti þar iñi, Riettlætis Skart, og Elsku Art, med allri Gudrækniñi.

8. O! Jesu soktu Syndum mijn, i sarra Floodid Taara þijn, og Heilags Hafs Blood rauda, añastu mig, Naad Elskulig, eins i Lijfi sem Dauda.

9. Allt þad gott sem mier unter þu, Almaattug Hond þijn geymi nu, Blessandi mig og mijna, O! Andlit blijdt, eilijft Ar nytt, yfir oss laat þu skyna, Amen.

Reysu Vess.

Med Ton. Fadir vor sem a Himn.

O! þu Guds Barna Geymariñ, greidandi Jñ og Utgang miñ, i Nafni þijnu nu vil eg, Naudþurfi ferdast a miñ Veg, O! Drottin umbiood Englum þijn, a miñi Leid þeir gæti mijn. 2.

2. O! Drottiñ, Drottiñ aňast þu, Aformid miñar Reysu nu, tak mig ad þier so trutt og vel, sem Tobiam leiddi Raphael, Haiska og Slisum varna vid, vert þu miñ Gud a alla Hlid.

3. O! Drottiñ virdstu ad mier gä. O! Drottiñ leid mig til og fra! O! Drottiñ gack þu undan mier, O! Drottiñ mig a Hondum ber, O! Drottiñ skilstu ei vid mig, einka Forunaut kys eg þig.

4. O! Drottiñ geym mitt Megn og Mäl, miñ Lijkama og veyka Säl, Hwsid lijka og Heimkyñid, holla Vini sem skilst eg vid, giæt þu þeirra, og gief mier þa, glada og Heila aptur ad siä.

5. O! Drottiñ Eign mijn Æfinleg, i þier lifi og hrærist jeg, fyrir mig blæddi wt þijn Ond, af þvi leid mig vid sterka Hond, einkum þa eg skal falla fra, farsæla Reysu gief mier þa, Amen.

Lofsaungur þeirra þriggia Maña i Elldinum, Dan. 3.

Med Ton. Jesu miñ, jeg bid i Heimi nu.

Þeir þrijr Meñ sem sätu i Elldsins Ofn, soddañ señ, sungu vid häsañ Toon, Blessadur sie goodur Gud, Gud Fedra vorra, sem er Lofligur allañ Tijd, eiñ Dyrdar Herra, Heilagt mest, hañs Nafn vel kienda, häblessest, Dyrdligt än enda, hia þvi best, Lof lätum lenda, miog Dyrdligur Drottiñ er, Lofid Dyrkid heidrid

hætt, hañ eilijfliga, Lofid Dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga.

2. Pu sem ert, eilijfur æ og nu, Blessadur siert i Musteri þijnu þu, hvert Dyrdligt og heylagt et, med Himneskañ Hoopiñ, yfir Cherubin situr og sier, samt Undir-Diupiñ, Velldis hrijng, vel stiornar vitur, Verolld krijng, mælir og metur, yfir Himenfesting, hætt uppi situr, Dyrdligt er hañs Nærdar Nafn, Lofid Dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga, L. D. h. h. hañ elifliga.

3. Engla Her, og øll Guds Verk Lofid hañ, Himnarner, heidrid og Dyrkid þañ, Vøtnin øll a Hædum hætt, Herskeitir sniallar, Sool og Tungl i siñi ætt, samt Stiornur allar, Dogg og Regn, Drottni Lof segi, um Dyrdar fregn, Vindar ei þegi, Elldur Megn, med Noott og Degi, Hreggvidri og Haglid alt, Lofid dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga, lofid dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga.

4. Myrkt og Biart, magn-Kulldi Frost og Snior, Isa art, Elldinq og Skyen stoor, Jord og Tegund allskyns øll, sem upp ver i Heimi, Hææsar Bruñar, Hæd og Fioll, og Haf med Vatns straumi, Hvalfiskar, og hvad Vøtnin geyma, hræraft þar, um alla Lijfs Tijma og Fuglar, um Loptid sveima, Villudyr og Fioldi Fiaar, Lofid dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga, lofid dyrkid heidrid hætt, hañ eilijfliga.

5. Heidrid vel, Mañaña Synir señ, Israel, og Drottins Kieñimeñ, eiñin Sææl og Andarnir, allra

allra Riettlaatra, hier med lijka heilagir, sem Harmþrungnir græta, lofid hañ, hañs þionar aller, heidrid þañ, Heimsins uñ Hallir, hver sem kañ, Haatonid sniallir, Dyrdlegur er Drottiñ vor, Lofid dyrkid heidrid haatt, hañ eilijfliga, lofid dyrkid, heidrid h. hañ eilijfliga.

6. Anania, Asaria og Misael, Drottiñ haa, dyrkid og lofid vel, vor Helviiti oss hefur leyst, og Daudans velldi, og vor Ofnsins Blossa best, þeim breñanda Elldi, þackid þeim, þvi hañ er goodur, uñ allañ Heim, hañs Myskun skied-ur, hefied hreim, Haahliodum medur, yfir Gud-um Gud er sa, lofid dyrkid heidrid haatt, hañ eilifliga, Lofid Dyrkid heidrid haatt, hañ eilijf-liga, Amen.

Heilog Hoolmganga, sem til samans aattu, Christur og Syrophænisa, Matth. 5.

T. O! þu aagiæta, edla Rafnid Jes.

Ein Canversk Kviña, kom þar sem var Jesus
Særd Sorgar Liña, so mæler O! Jesus
Myskuna mier þu, Mogur Davids Jesus
Dottir mijn kvad dygg fru, er i iosulsleten Jesus
Syndu ockur Raad nu, Naudhialpariñ Jesus
Ad hratt verdi heil su, hugga mig svo Jesus

2. Hægliga heyrdi, hvad hun kallar Jesus
Eñ eingvu Ordl, Ansar heñe Jesus
Hans Sveinar svara, siea til heñar Jesus
Laattu Fliod fara, fyrst hun kallar Jesus

Israels Skara, er eg sendur kvad Jesus
Vid vondu vara, og vera þeirra Jesus
3. Neyd Konu knudi, hun komst a fund vid Jesus
Tilbad og trwdi, og talar svo vid Jesus
O! Herra heyr mig, hialpa þu mier Jesus
Biarga þu eg bid þig, Barni mijnu Jesus
O-hyrañ liet siaa sig, vid sagda Kviñu Jesus
Og Affvor hañin aumlig, aptur greiddi Jesus
4. Hæfer ei Hundum, Heilogt sagdi Jesus
Braud fra barnkyndum, bytt sie þeim kvad Jesus
Vijf segir vel satt, vijst er þad miñ Jesus
Po tijna þeir hratt, þad veistu miñ Jesus
Mola hañ af Dwk datt, Drottna þeirra Jesus
Allt er þetta eins fatt, ockar a milli Jesus
5. O! Dotter mæt mijn, mælti þa svo Jesus
Trw miøg so merk þijn, mykel er kvad Jesus
Verdi þvi Vijf hier, sem villtu sagdi Jesus
Und er eins þad Ord tier, Allmaattugur Jesus
Heñar Dottir heil er, Hialpa nam so Jesus
Hañ sem ollum Lijkn lier, Lofadur sie Jesus
6. Su Dottir Saal mijn, siuk er lijka Jesus
Pvi hef eg Þorf þijn, og þiñar lijknar Jesus
O! Herra hialp mier, Hundi þijnum Jesus
Po illa hafi eg þient þier, þad forlaat þu Jesus
Verdugur þess ei er, ad ansir þu mier Jesus
Utskwfa þo ei mier, fra Augsyn þiñi Jesus
7. Brot veit eg mijn mørg, moti þier O! Jesus
Hundtijk þvi er ørg, i Augsyn þiñi Jesus
Po mig giorir þu slaa, þad er makligt Jesus
Eñ þøgn þijn er þung þa, þrauter stanga Jesus

Liggiandi langt fra, hvdra eg til þijn Jesus
Sañliga munt mier tiaa, Myskun þijna Jesus
8. Myskunar mergd þijn, mig til hvetur Jesus
Og so lijka Eymd mijn, ad aakalla þig Jesus
Viist er þo veyk trw, i Vidlogunum Jesus
Utan veiti Ast su, ædsta Hetian Jesus
Assvor og Pogn þu, þreit ei lengi Jesus
Verdi hier sem villt nu, vid mig segdu Jesus
9. Jeg þraai þangad, þu sem ert miñ Jesus
So fengi eg faangad, Fullting þitt O! Jesus
Pu Læknis Lijf mañs, Lijfsins Braudid Jesus
Myskunar molans, mier uñ þu Jesus
Sem fellur burt af Bordkrans, barna þiña Jesus
Nu sem sæ eg neytt hañs, nægir mier þad Jesus
10 Pa jeg sæ þig siaa, i þijnu Hwsi Jesus
Mola ecki þarf þa, har ad tijna Jesus
Eilijf og öll Hægd, er hia þier miñ Jesus
Og sadningar nog nægd, af naavist þiñi Jesus
Synd kvitt og Sorg lægd, sæll er eg þa Jesus
Pitt lof og þijn Frægd, þverri alldrei Jesus.

Ein lijtil Saungvijsa, til Uppvakningar og Yfirbootar, a þessum Haaskasamliga tijma. Ton. Heyr þu til Heimsins E.

Myskunar Fadiriñ milldi, miñstu a Christ þiñ Son, sem Madur verda villdi, veit þessa Hiartans Bon, Send oss þiñ Sañleiks Anda, ad syni hvar komid er, vier erum staddir i vanda, Bodi ad Hondum ser.

2. Avi! vier erum blinder, Avi! vier sofum fast

fast, verka þad vorar Syndir, voknum þvi upp med hast, athugum allir saman, a Lofti stiaum Vond, Gud fyrir utan Gaman, giorer ad reida hond.

3. Gud liet oss lengi kalla, Lærdoms Meñ sem hañ gaf, siña villdum þeim valla, von er þar komi af, Hefnd yfer Lond og Lydi, sem lijfast tekur señ, Avi! Avi! eg kvijdi, ad þyngri verdi eñ.

4. Ny heyrast noogleg Undur, nærlegt um̃ sier hvert Land, Allmargur er þo blindur, um̃ þad ei huxar Grand, med Jordan fram̃ ad falla, og Fodurin̄ bidia um̃ Raad, Ottaleysid vid alla, ofmykil hefur Raad.

5. Utslokin̄ ert Guds Otta, allvijdast stoo nu Meñ, Kiærleiki er komiñ a Flotta, kolnar freckt Myskunen, Eiñ vill añañ med Grandi, efalaust fella hart, Osamþyckid Islandi, ætlar ad steypa snart.

6. Svik, Pyss, Raan, saar Fieploogur, Saurlijfi og verra til, Ohof, Dreiss, Ofund, Roogur, ackrast nu Barna Spil, Eiñ Pion vill heita Herra, Hlydni er farin og Dygd, Trulyndi tekur ad þverra, tijdkast meir Flærd og Lygd.

7. Sett er þvi ordug Oxe, vid illa Triesins Root, hver Madur um̃ þad huxi, Hrøpun þess verdur skiot, i Elld sem alldrei sloknar, ei þo forteraft kañ, hver er sa hier vid kloknar, þa heyrir Utskurd þañ?

8. Is

8. Island, Island hid auma, um̃hugsa lofsins þig, nu medan Stundin nauma, Nædar, fram-bydur sig, Sia hvad ad Garde gengur, Guds Sverd og Hefndar Hriis, Uppvakna, ei sof lengur, añars er Glotun viis.

9. Gudlausir slijku ei giegna, gleyma Heilrædum þeim, fylgia sem frekast megna, Fiærplog og elska Heim, Stundligum Siode safna, Sæl giefa fyrir hañ, Andligum Audi hafna, eins og sa rijke Mañ.

10. Færlega frekt nu kefur, Fiærgirnin Riettlæted, allt viñur eiñ sa hefur, Audiñ og valldid med Fætækur hlijtur ad falla, fær slalldan Log og Riett, hañ mæ i Himeniñ kalla, heyra vill ei Valldstiett.

11. Verid hefur ei verri, Verolld sijdan hun stood, og ecki i Olldu þeirri, aumu fyrir Noa flood; Kieñimeñ Heimur hatar, þeir hliota ad lijda margt, Um̃vendun eingin batar, O! Jesu kom þu snart.

12. Sæla vil eg þa saña, sem eru farnir Heim; i Landid lifandi Maña, leystir fra Voda þeim, er Alment yfirgengur, eykur Guds Bornum Sorg, O! Drottiñ dvel ei lengur, drag mig i Fridar Borg.

13. Sierhver i (Sonarins Nafni,) sem nu ei blindur er, af Hiarta Syndum hafni, bryggur segi med sier, Avi! eg giordi illa, opt gieck þad rwma Skeid, Avi! aum var su Villa, Avi! hun er mier leid.

14. O! Jesu Guds Son goodi (grætande bei- di eg þig,) þvo mig i þijnu Blodi, þad kañ ad hrein- sa mig, Fodurlins fagri Bloomi, Framferdis minst ei mijn, klæd (so ei kvijdi Domi,) Kyrtli Riett:ætis þijn.

15. Nær Synd og Diofull særir, Samvitsku, og plaagar frekt, Ogn og Hrædslu iñ færir, ykian- de mijna Sekt, Ord þitt mig Endurnæri, (hvert alldrei bregdast kañ) ad hæitulaust hiedañ færi, i Himnarijkis Rañ.

16. SAUNGVJSV ÞESSA þiggi, þeir sem ad ottast Gud, Hañs Andi hia þeim byggi, og Hialpi i allri Neyd, So Polinmoodir þreye, þerri af Augum Taar, Eignist (þo eitt siñ Deye,) eilijft Fagnadar Ar.

17. Psalma Book so skal enda, vier syngium Gudi Lof, ad offried aumum senda, Andliga Lærdoms glof, Jdkum slijkt opt og tijdum, af Huga, so Himnum a, Syngium med Sigre frijdum, sætast Haleluja.

Regi-

Registur.

yfir þessa

Psalma Book.

A.

Adam leiddi oss i þaa Neyd 6
Af Adam er um allan Tijd 7
Af Fodurs Hiarta Barn er borid 9
Af Fodurnum Son eingetin 13
Arla sem gløgt eg greina van 88
Aanar Ræningin rædi 137
Ad Kvelldi Judar fraa eg færi 156
Allir Trwadir Heyrid hier 205
A þier Herra hef eg nw Von 231
Af Hiarta øllu eg heidra Gud 251
Anda eg mijnum og Augum leit 251
A þig Drottin er øll mijn Von 264
Allur Syndugs Mans Somi 278
Adams Ohlijdni øllum kom 358
A þig alleina Jesu Christ 375
Avi! Avi! mig Auman Man 384
A ein Gud vil eg trwa 392
Allt mitt Raad til Guds eg set 411
Allsheriar Gud eg þacka þier 459
Allsheriar Drottin eg bid þig! 479
Allt eins og Blomstrid eina 559

B.

Blessadur ad eilijfu sie 187

Blessadur sie vor Herra 188
Bænheyr mig Gud eg beidi þig 261
Bið þig Saal mijn 290
Biartur Dagur nu byriast hier 514
Blessada Peeñing blessud sie 525

C.

Christur allra Endurlausn og Von 10
Christnin syngi nu sætligt Lof 169
Christur til Himna uppfoor 171
Christe þu klari Dagur ert 508

D.

Drottiñ sendi nu Anda siñ 198
Drottiñ segir so sañliga. 220
Dasamligt Nafn þitt Drottiñ er 265
Drottiñ eg aumur er, i Hufun miñi 276
Dagur reñur og syner sig 505
Dagur og Lioos þu Drottiñ ert 506
Dagur i Austri øllum 516
Dagur burt tekur dima Natt 527
Dagur er, dyrka ber, Drottiñ 534
Dags voku er eñ ny Endi 538

E.

Engla Sveit kom af Himnum hær. 20
Eirum Gudi sie eilijst Lof 23
Eitt Barn er borid i Bethlehem 25
Eñ vil eg Saal mijn upp a ny 49
Eptir þañ Doom, sem allra fyrst 77
Eptir ad þetta allt var skied 145

Eg trwi at Gud eilijfañ 174
Eilijfum Fodur øll hans Hiord 186
Eg trwi at Gud Fodur þañ 207
Eg treysti Herra uppa þig 241
Ef Gud er oss ei siälfur hiar 252
Eg boda ydur Engill tier 293
Eitt Giestabod miog mikid þo 294
Ef þu Saal mijn, wtvalning þijn 307
Ei mattu Saal mijn elska Datt 342
Eilijft Lijfid er ætkilegt 345
Ef þu Christin Saal athugar 350
Eiñ Herra eg best ætti 354
Eg aumur mig aaklaga 389
Eilijfi Gud vor einka von 394
Eilijfi Gud vort einka Raad 399
Eg gieck at einum Tijma 419
Eg er skylldur ad þacka þier 451
Eilijfi Gud eg þacka þier 464
Eilijfi Gud sem oss hefur sett 496
Eiñ Gud Skapari allra saa 509
Eptir Guds Vilia gengur þad 513
Eins og sitt Barn 571
Ein Canversk Kviña 595

F.

Fodursins Tignar Liomandi Lios 11
Fagni nu Frelsud Piod 29
Frelsariñ Hvergi flydi 57
Foringiar Presta fengu 75
Fra Herode þa Christur kom 98

Folkid sem Drottni fylgdi nw 118
Fagnadar kiening Kvinnum fær 168
Fertugasta Dag Paaskum fraa 175
Fagnadar Bodskap byrti þaa 190
Fadir vor sem a Himnum ert, oss 211
Fadir vor sem aa Himnum ert, so 212
Fadir aa Himnum Herra Gud 213
Fadir vor sem aa Himnum ert, heyr þu 213
Frelsarans er Framferdi 316
Fadir Sonur og Andi Heilagi 422
Fadir aa Himna Hæd 543
Frelsi mig Gud af Faari og Naud 572

G.

Gud laati Song vorn gaanga nw 32
Gudspialls Historian gietur 70
Gydingar hofdu af Hatri fyrst 90
Greinir Jesus um græna Tred 120
Gud vor Fadir vertu oss hiaa 184
Guds Riett og voldug Verkin hans 202
Gudi Lof skallt Ønd mijn inna 248
Gud þinn og Herra einn yfir allt 249
Grem þig alldrei þaa Gudlausir 258
Gled þig mijn Saal og giær þu ad 282
Geym ad i tæku Toomi 305
Giorvoll Christnin skal glediast nu 352
Guds Son þu varst, af Guddoms Art 364
Gledied ydur nw Herrans Hiord 366
Guds Son kallar, komid til mijn 396
Gief Frid Drottinn um vora Tijd 403

Gud veit mier þijna Giæsku Naad 410
Gud skoop Adam alls Riettlaataũ 424
Gud miñ eg backa þier 475
Gud Fadir Son og Andi hreiñ 491
Gud miñ Fadir eg þacka þier 515
Gud miñ Fadir eg þacka þier 516
Gudi sie Lof, ad Nottin diñ nu endud er 529
Gudi sie Lof fyrir Liosid gladt 533
Gud vor Fadir vier þockum þier 544
Gladur nu deya vil eg vijst 556
Giæskurijkasti Grædari miñ 575

H.

Haatijd hædst er halldin sw 16
Himiñ Lopt Hafid Jord 26
Hier þaa uñ Guds Son heyrde 108
Hroopadi Jesus haatt i stad 147
Heilagañ Anda aakollum nu 178
Heilaga Preñing hia oss siert 180
Heidur sie Gudi Himnum aa 184
Herra miñ Gud eg heidra þig 192
Heill Helgra Maña 195
Heyrid þau Tiju Heilog Bod 200
Herra Gud i Himerijki 204
Hvar fyrir Geysist Heidin Þiod 224
Hvad lengi Gud mier gleimir þu 226
Herrañ sialfur miñ Hyrdir er 228
Herra þitt Eyra hneig til mijn 243
Herra Gud þu ert Hlijfdin vor 245
Hver sem ad reisir hæga Bygd 246

Heyr

Heyr mijna Bæn Gud Herra miñ 256
Hygg ad mijn Sæla hvad þad er 296
Hver sem ad Holld mitt etur 299
Hver sem ad Herrans Hold og Blood 301
Hver um̃ þad hura villdi 315
Heyr mijn Sæl hvad þiñ Herra tier 317
Hvar villtu Sæl mijn Huggun fa 319
Hvad sem þu Mañ villt hafast ad 320
Hreinlijfi hañ skal standa 326
Hver Christin Sæl þad hugleide 348
Herra Himins og Lañda 371
Hialprædis Dag nu hver Mañ sier 376
Himneski Fadir Herra Gud 379
Hver hialpast vill i Heimsins Kvol 388
Hlijfd og Nææd veit mier Herra Gud 407
Hiartans Fadir eg aumur er 454
Herra i Hæligniñi 456
Himneski Fadir heyrdu nw eg hroopa 467
Himneski Gud, sem hatar mest 473
Heyr þu Gud Herra goodi 475
Herra sem elskar Hreinlijfid 478
Herra i Heidri soñum 502
Himneski Gud vor Herra 522
Hef eg mig nw i Hvijlu mijn 528
Heidur og Hæleit Æra, Heil 535
Heidrum vier Gud af Hug og Sæl 545
Heyrdu mig Læknir Lyda 578
Heyr mijn Hliod, Himna Gud 579

J.

Jeæti þad allur Heimur hier 12

Jomfrw Maria oliett var 18
J Dag eitt Blessad Barnid er 21
Jesu vor Endurlausnari 31
Jesus i Faatækt fæddist þu 38
Jesus, sem ad oss frelsadi 39
Jesus gieck iñ i Grasgard þañ 46
Judas i Girnder græðt 83
Jllvirkiar Jesum eptir þad 103
J sæarri Neyd, sem Jesus leid 143
Joseph af Arimathia 159
J Dag oss Christur upp aptur reys 165
Jesu Endurlausnin Vor 170
J Dag er Christur uppstijgiñ 172
Jesu Christe Guds kiæri Son 185
Jsraels Gud er goodur þeim 262
J Christi Kvolldmaaltijd 300
Jesus heyr mig fyrir þiñ Deyd 361
Jesu Miñing miøg sæt er 362
J diupri Neyd af instu Root 377
Jesu Christe þig kalla eg a 406
Jesu sem Daudañ deyddir þar 489
Jesu Guds Son eg þacka þier 492
J Svefni og Voku sañliga vier 520
Jesu mijn Hialp og Huggun greid 557

K.

Kom loks med Krossins Byrdi 123
Kuñingiar Christi þar 154
Kom Skapari Heilagi Andi 177
Kom Herra Gud Heilagi Andi 179

Kristiñs þad eitt mun Mañs 255
Klaar Daaur og Lios nw komiñ er 509
Komiñ er Kalldur vetur 586

L.

Laatid ei af ad lofa Gud 15
Lausnarans Læriſveinar 39
Landsdomariñ þaa leiddi 105
Lof ſaung Gudi Mey Maria 191
Lof Drottni ad eg iñi 234
Lofgiord og Heidur Ønd mijn aa 257
Lofid Gud, Lofid og hver ſem kañ 267
Laatum oſſ nu mijn liufuſt Born 291
Lijfs Reglur hollar heyrid eñ 312
Lijknar fullur Gud og goodur 426
Lof ſie þier Gud ſem ſyner þad 452
Lof ſie þier Gud aan Enda, 458
Lifandi Gud eg þacka þier 465
Lifandi Gud ad Heidri haar 470
Lioſañ Dagiñ nu lijta maa 510
Lof ſie þier Gud fyrir lidiñ Dag 526
Lifandi Drottiñ lijkna mier 554
Lambid Guds og Lausnariñ 555
Lausnarañ lofid, Lausnarañ lofid 558
Lof ſie þier Drottiñ Dyri 585

M.

Modur Guds og Meyan ſkiær 17
Medan Jeſus þad mæla var 55
Miog aarla uppi voru 80
Miñſtu O! Madur aa miñ Deyd 164

Maria geck iñ til Elisabeth 189
Myskuna þu mier milldi Gud, miñi 237
Milldi Jesu eg miñist nu 286
Mijn Saal med Pockum þygdu 333
Maa eg Olucku ei mooti staa 398
Myskunsami og goodi Gud 412
Mitt Hiarta hvar til hryggist þu 420
Midt i Lijfi erum vier 547
Miñ Herra Jesu Madur og Gud 548
Miñ sæti Jesus og sañi Gud 551
Milldur Maattugi, Mañsins Skapari 582
Myskunar Faderiñ milldi 597

N.

Nu kom Heidiña Hiaalpar Raad 5
Nytt Sveinbarn eitt oss fæddist nu 22
Nw er aa Himni og Jord 173
Nu skal ollum Christnum kaatt 199
Neina Gud byggi Bæ og Hws 254
Nær mun koma sw Naadar Stund 335
Nær Hugraun þrwnga hittum vier 416
Nu hefst Nootin og hylur Dag 511
Nu laatum oss Lijkamañ grafa 552
Nu skal eñ i Guds Trausti 584

O.

Ord Himneska twtgieck til vor 13
O! Madur hyxa hverju miog 24
O! þu Prefallda Eining blijd 180
O! Gud sañur i Einingu 181

O! Herra Gud off hellga nw 186
Ottast Gud, ei skalt sveria 207
O! Gud miñ Ovin margur er 225
Ovitra Muñur segir so 226
O! Gud mig langar eptir þier 229
O! Gud i Heipt ei hasta a mig 231
Oviñanlig Borg er vor Gud 236
O! Gud miñ Herra aumka mig 239
O! Gud þu ert mijn Adstod fliot 266
O! Gud heilagi Herra miñ 269
O! Jesu Nafn þitt Ilmsætt er 274
O! hvad mikil er Myskun siu 285
O! hvad Bæn Maññins Oflug er 309
Ofaurgud Elska ecki mæ 325
O! christin Saal umhuxa fyrst 338
O! Drottiñ allsvalldandi 344
O! Jesu þier, æ vilium vier 356
O! Herra nw mig næri 381
O! Gud bifslud æ sie þier 404
O! Gud þitt Nafn æ kollum vier 405
O! Gud von mijn er øll til þijn 414
O! Jesu Christ Guds einka Son 415
O! þu Herra Gud Heilagi 429
O! þu Herra Gud Heilagi 430
O! þu Herra Gud Heilagi 432
O! þu Herra Gud Heilagi 434
O! þu Herra Gud Heilagi 435
O! þu Herra Gud Heilagi 437
O! þu Herra Gud Heilagi 439
O! þu Herra Gud Heilagi 440

O! þu

O! þu Herra Gud Heilagi 442
O! þu Herra Gud Heilagi 444
O! Drottiñ allsvalldandi 446
O! Drottiñ eg er skylldur 448
O! Gud i Uppbæðiñi 461
O! miñ Gud heyr þu Pŕæliñ þiñ 472
O! Herra Gud i Hæxtign þijn 476
O! Jesu Sælar Sioonspegill 481
O! þu eilijfi goodi Gud 483
O! Gud mijn Huggun hædsta 485
O! Kongur allsvalldandi 494
O! Drottiñ Gud sem allskonar 498
O! Herra Jesu Himnum ær 500
O! Gud sem geymir Jsrael 523
O! Jesu, Jesu, Jesu miñ 558
O! Gud sem ollu rædur 566
O! Jesu Ønd mijn leitar 569
O! Fader miñ eg Prælliñ þiñ 573
O! Herra Gud eg þacka þier 588
O! Gud Heilagur Heilagur 590
O! þu Guds Barna Geymariñ 592

Ø.

Øll Christnin gief ad Gaum 34
Øllungar Juda añars Dags 162
Øll Guds Born Hughraust verum vær 393
Øll Lucka gleri lijkust er 417

P.

Postula kieri Christur þriær 52
Petur þar sat i Sal 73

Pilatus hafdi proofad nu 93
Pi'atus Herrañ hædsta 101
Pilatus heyrdi hotad var 110
Pilatus saa ad soñu þar 112

R.

Rieit Christnin Hædstum Gudi Holl 196
Rijs uppriett Christin Saala 283
Riett-trwad Hiartad hyra nw 357
Rijs upp Drottnl Dyrd, syng þu 539
Rijs upp mijn Saal ad Nyu nu 591

S.

Skapariñ Stiarna Herra hreiñ 8
So vijdt uñi Heim sem Soolin fer 14
Syndugi Madur siaa þitt Raad 41
So sem fyrr sagt er fraa 85
Seldi Pilatus Saklausañ 114
Strijds Meñ Christ wr Kaapu færdu 116
Strijds Meñ þaa hofdu krossfest Christ 129
Sañheilagt Liovs, samjofn Preñing 182
So elskadi Gud aumañ Heim 215
Sæll er sa Mañ sem hafna kañ 222
Sæll er saa Madur iñ mæti 223
Sæll ertu, sem þiñ Gud 255
Siaadu og hugleid Saala mijn 271
Syndugi Madur siaa ad þier 273
Siaa þig mijn Saal uñi krijng 303
Siaa hier Guds Mystun Saala mijn 310
Saaluhiaalp Mañs, sem auglioft er 323

Settu mijn Saal i Paanka hier 328
Saal mijn elskadu ecki helit 330
Sañchristin Saal þad sömer hier 331
Saa maa ei vera Synda Præll 385
Sætt Lof skal Gudi syngia 401
Skylldur eg er ad þacka hier 462
Stattu hiaa mier miñ sterki Gud 487
Standid upp Christi Bornin blijd 512
Soolar Lioos nu fer burtu braatt 518
Snu þu nu aptur eñ til Hvijldar Ø 531
Saa lioss Dagur lidiñ er 536
Saal mijn i Tru 562

T.

Taladi Jesus Tijma þañ 62
Til Hañas Husa Herrañ Christ 67
Tunga mijn af Hiarta hlioodi 219
Tak þig i vakt þu veslug Saal 311
Tak af oss Fadir 391
Trufasti Gud, sem tendrader 469

U.

Upp upp mijn Saal og allt mitt Gied 42
Utskrist Pilatus eina liet 127
Uppreistum Krossi Herrans hiaa 131
Uppa Ræningians Ord og Bon 139
Um Land giorvallt vard yfrid myrkt 141
Uppreis Herrañ Christur 166
Uppriſiñ er Christur 168
Uppriſiñ er Christur 170

Umlidid færdi oss Aarid hier 179
Upp upp mijn Saal er hier nu maal 288
Um Daudan giefdu Drottin mier 553

V.

Villtu Madur hitt vanda Raad 202
Vier trwum a Gud eilijfan 209
Vor Herra Jesus Vissi pad 217
Vier bidium hig O! Jesu Christ' 221
Vird hu fyrir hier Ond mijn aum 321
Væntu æ Daudans Vinur kiær 337
Vak i Nafni Vors Herra 368
Verolldin villdi Gud 385
Verdi ætijd hvad vill min Gud 554
Velkomin Jesu Christ 581
Vetur er en a Enda 587

Þ.

Þa Barnid i Jesus i Bethlehem 36
Þa Lærisveinarnir sau þar 65
Þegar Herodes Herran sa 95
Þegar Kvalarar Krossin a 125
Þeir sem ad Christi Krossi sen 134
Þa Frelsarin i Fodurs Hond 149
Þegar Christur a Krossins Tre 152
Þier þackir giorum 194
Þu varst fyrir oss eitt Ungbarn 216
Þier Himnar hefied Dyrd 268
Þa Herrans Jesu Harda Pijn 280
Þa vor Herra til Himna stie 304

Þar Christur kiemur 340
Þock Herra þeim þad veitti mier 373
Þier Gud eg Þackir segi 447
Þier vil eg Þackir giora 450
Þier Drottiñ eg þackir giori 506
Þañ signada Dag vier siaaum nu eiñ 518
Þar Jsrael for af Ægypto 541
Þock sie þier, good giord, 546
Þa liñir þessi lijkamans visst 549
Þeir þrijr Meñ, sem saxtu i Ellds ins O. 593

Æ.

Æ! hvad Eymdarlig er vor Stund. 578

Book-stafa Villur,

sem ad framanverdu i þessari Psalma Book hafa infallid, eru þessar eptirfylgiandi hinar sierlligustu:

Pag. 22. vers. 4. ærti, l. lærti p. 48. v. 13. Bristi, l. Brioſti p. 72. v. 11. tweiktum l. kveiktum p. 73. v. 1. ttvent l. twent p. 81. v. 10. þrink l. þeink p. 85. v. 14. sindir l. findir p. 121. v. 7. Reisingen, l. Ressingen p. 164. v. 18. vedsemd, l. vegsemd p. 200. v. 6. ierde, l. verde p. 223. v. 4. þrioda, l. þriota p. 224. v. 4. odsast, l. odlast. p. 233. v. 11. geign, l. geing p. 282. v. 4. pijna, l. pijn p. 302. v. 5. eilijf, l. eilijft p. 304. v. 10. a, l. ad, p. 327. Sæær, l. Sæl. p. 328. v. 8. mæ, l. hæ ibid. v. 3. auſkins, l. allſkins p. 364. v. 2. fañа l. sañа.

Og hvad fleira sem hefur ovarliga yfir siest, er goodfws Lesari umbediñ ad virda til hins gooda, lagfæra og lesa i Maalid.

